

சாவித்திரி சரிதம்

புலவர் ஔ.கனகசாபதி

௨-
சிவமயம்

சாவித்திரி சரிதம்

(பாட்டும் உரையும்)

நூலாசிரியர் :

வே. கனகசபாபதி

மாழ். இலக்கிய வட்ட வெளியீடு

யாழ். இலக்கிய வட்டம் வெளியீடு : 28

நூல் : சாவித்திரி சரிதம்

நூலாசிரியர் : வே. கனகசபாபதி

உரை ஆசிரியர் : பண்டிதர். செ. சிவப்பிரகாசம்

முதற் பதிப்பு : மார்ச் 1982

உரிமை : ஆக்கியோனுக்கு

அச்சுப் பதிவு : ஆனந்தா அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்.

விலை ரூபா. 50/- (சிறப்புப் பதிப்பு)

விற்பனைத் தொடர்புகள் : க. கமலநாதன்,
"ஞானகிரி", சன்டிஸிப்பாய்,
ஸ்ரீ லங்கா

இந்நூலின் முதற் பதிப்புப் பிரதிகள் விற்பனையால் கிடைக்கும் ஆதாயம் சன்டிஸிப்பாய், சீரணி நாகம்மாள் கோவில் திருப்பணிக்குச் செலவிடப்படும்.

பதிப்புரை

இலங்கையின் வடபகுதியில் ஏற்றமுடன் இயங்கி வரும் இணையற்ற எழுத்தாளர் சங்கம் யாழ் இலக்கிய வட்டம் என்பதனை எல்லோரும் நன்கு அறிவர். 1966-ம் ஆண்டில் இரசிகமணி கனக செந்திரநாதன் அவர்கள் தலைமையில் உருவாக்கப்பெற்ற இச் சங்கம் தமிழையும் தமிழர்களையும் உளமாரக் காதல் செய்து, பழந்தமிழர் பண்பாட்டை எடுத்து விளக்கவும் உயர் தனிச் செந்தமிழின் ஒப்பற்ற தனித்துவத்தை நிலைநாட்டவும் வாழும் சமூகாயத்திற்கு முழு மாறுதல்களுட் சுத்தமானவற்றை முத்தமிடவும் மக்களின் சிந்தனைகளையும் செயற்பாடுகளையும் எதிர்பார்ப்புகளையும் செப்பமிடவும் சமூகாய மறுமலர்ச்சி, முன்னேற்றம் என்பவற்றுக்கு வழி சமைக்கவும் எழுத்தையும் மேடையையும் புத்தி பூர்வமாகப் பயன் படுத்திக் கடந்த பதினான்கு வருடங்களாகச் சமகால இலக்கியத்தை வளர்த்து வந்துள்ளது.

யாழ் இலக்கிய வட்டம் இதுவரை இருபத்தேழு நூல்களை வெளியிட்டுள்ளது. இதன் அடுத்த வெளியீடாகச் "சாவித்திரி சரிதம்" என்னும் இக் காவியத்தை தமிழன்பர்களுக்கு வழங்குவதற்கு பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

வியாச பாரதத்தில் வன பர்வத்தில் ஓர் உபகதையாகக் கூறப்பட்டுள்ள சாவித்திரி கதையை விரிவாக்கிக் காவியமாக்கியுள்ள யாழ் வர் வே. கனகசபாபதி அவர்கள். ஒன்பது சருக்கங்களைக் கொண்டு விளங்கும் இக் காவியம் எழுநூற்றொரு வீரத்தப் பாக்களால் ஆனது. நால்வகைப் பொருள்களையும் பல்வகை நயங்களும் பொலியக் கூடுதலும் இக் காவியம் தமிழ்கூறும் காவியங்களுடன் வைத்துப் போற்றத்தகு பெருமை வாய்ந்தது. மேலும், கற்பிற் பிறந்த சாவித்திரியின் கதை தமிழுலகிற்கு கதையாகவும் நாடகமாகவும் நெடுங்காலமாக உலவி வந்த பொழுதிலும் காவியமாக மலரவில்லை. இக் குறையை நிவர்த்தி செய்கின்றது இக் காவியம்.

இத்தகு பெருமை மிக்க காவியத்தைச் செய்த புலவர் வே. கனகசபாபதி அவர்கள் திருநெல்வேலியைச் சார்ந்தவர். யாழ் இலக்கிய வட்டத்து உறுப்பினர். இவரது "கனவும் கவிதையும்" என்ற நூலை முன்பு யாழ் இலக்கிய வட்டம் வெளியிட்டுள்ளது. இவரது பிற படைப்புகளுட் காயாரோகணர் போற்றப்பெற்று, நீலாயதாட்சிப்

போற்றிப் பத்து, வயிரவ கவாமி பிரார்த்தனைப் பத்து, வயிரவ கவாமி திருவஞ்சல், தோத்திரப் பாமாலை என்பன அச்சேறியுள்ளன. தமிழிலே நிரம்பிய தேர்ச்சியும் தமிழர் நலத்தினால் அரும்பிய ஆர்வமுமுள்ள புலவர் அவர்கள் உள்ளத்தால் உயர்ந்தவர்; ஒழுக்கத்தாற் கிறந்தவர்.

சாவித்திரி என்றால் “சோதி”ன் புதல்வி” என்று பொருள். சேரதியைப் போன்று எங்கும் பிரகாசிக்கும் நலம் வாய்ந்த இக் காவியத்தைத் தமிழன்னைக்கு அணியாகும் வகையில் மதிப்புடன் வெளியிடுகின்றோம்.

இதனை அழகுற அக்கிட்டுத் தந்த யாழ்ப்பாணம், ஆனந்தா அச்சுத்தார்க்கும் எமது நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

வணக்கம்:

குரும்பசிட்டி,

தெல்லிப்பழை.

19-06-1979

வி. கந்தவனம்.

யாழ். இலக்கிய வட்ட
வெளியீட்டுக்குழுத் தலைவர்

நூலாசிரியர் :

புலவர் வே. கனகசபாபதி அவர்கள்

சிவமயம்

முன்னுரை

சாவித்திரி சரிதம் மிகவும் புராதனமான கதைகளுள் ஒன்று. சாவித்திரியின் கற்பின் மகிமையைப் பேசுங் கதை. வட மொழியில் வியாசபாரதத்தில் வனபர்வத்தில், இது ஒரு உபகதையாகக் கூறப்படுகிறது. பஞ்சபாண்டவர் வனவாசஞ் செய்தபொழுது யுதிஷ்டிரன் தங்கள் நிலைமையைக் குறித்துக் கவலையுடன் இருந்தான். அப்பொழுது மார்க்கண்டேய முனிவர் அவனுக்கு எப்படிச் சாவித்திரி தன் கற்பின் மகிமையால் சத்தியவானின் உயிரை மீளப் பெற்றாளோ அப்படியே திரௌபதியும் தனது கற்பின் மகிமையால் பாண்டவரின் துயரமெல்லாவற்றையும் நீக்கிச் சுக வாழ்வை உண்டாக்குவாளென்று ஆறுதல் கூறினார். இக்கதையின் சுருக்கம் xvii ம் பக்கத்தில் தரப்பட்டிருக்கிறது.

இக்கதை நாடகரூபமாகவும் சிறு கதையாகவும் தமிழ்கூறும் நல்லுலகில் வழங்கி வருகின்றது. ஆனால் இதைத் தமிழில் ஒரு காவியமாக எவரும் எழுதி வெளியிடவில்லை.

எனது மதிப்பிற்கும் பேரன்பிற்குமுரிய காலஞ்சென்ற பண்டிதமணி சோ. இளமுருகனார் அவர்கள் “நீங்கள் தனிப்பாடல்களாக எழுதுகிறீர்கள். சாவித்திரி சரிதத்தைக் காவியமாகப் பாடுங்கள் அது ஒரு சிறந்த கதை. இதுவரை அது கவிதை ரூபமாக வெளிவரவில்லை. பயனுள்ள முயற்சி” என்று எனக்குப் பணித்தார்கள். அற்ப அறிவுடையவனாகிய நான் ஒரு காவியத்தைப் பாடுவதாவது என்று நான் மனந்தளர, அவர்கள் “உங்களுக்கு நன்றாகக் கவிதை எழுத வருகிறது. உங்களால் இதை எழுதி முடிக்க இயலும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது. எழுதத் தொடங்குங்கள்” என்று சொன்னார்கள்.

யானும் மனந்தேறி இந்நூலை எழுதத் தொடங்கினேன். வியாசபாரதத்தில் மிகவும் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்ட கதையை விரிவாக்கி வேண்டற்பாலனவாகிய உறுப்புக்களைச் சேர்த்து எழுதினேன். சில சுருக்கங்களை அவர்கள் பார்வையிட்டுத் திருத்தியடைந்து என்னைச் சீக்கிரம் இதனை எழுதி முடிக்கும்படி அடிக்கடி கடிதம் எழுதி ஊக்கப்படுத்தினார்கள். தான் சீவிய வந்தராக இருக்கும் பொழுதே இந்நூல் அச்சாகி வெளிவந்து விடவேண்டுமென்று பெரிதும் விரும்பினார்கள். எமது துரப்பாக்கியம், இது நிறைவேறுமுன் அவர்கள் இறைவனடி சேர்ந்து விட்டார்கள்.

இந்நூல் முழுவதையும் எனது உழுவலன்பர் செந்தமிழ்ச் சிரோமணி பண்டித வித்துவான் க. கி. நடராசன் B. O. L. Dip-in Ed. அவர்கள் பாவையிட்டு சிற்சில இடங்களில் வேண்டிய மாற்றங்களை யும் சுட்டிக்காட்டி உதவினார்கள் அத்துடன் சிறந்த ஒரு சிறப்புப் பாயிரத்தையும் தந்து உதவினார்கள்.

பின்பு, எமது அன்பு கெழுமிய நண்பன் பண்டிதர் செ. சிவப் பிரகாசம் அவர்கள் நூலையும் நான் எழுதிய சுருக்கமான உரையையும் பார்வையிட்டு இதை எல்லோரும் படித்து விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்ற அவாவினால் தானே மனமுவந்து ஒரு விரிவான உரையை எழுதி உதவினார்கள். அத்துடன் ஒரு அணிந்துரையையும் வழங்கினார்கள்.

இவர்களுக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்நூலுக்கு மனமுவந்து அணிந்துரைகள் வழங்கிய இலக்கிய கலாநிதி, பண்டிதமணி. உயர்திரு கி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கும், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக இந்து நாகரிகத் துறைத் தலைவர், பேராசிரியர் கலாநிதி கா. கைலாசநாதக் குருக்கள் M. A., Ph. D. அவர்களுக்கும், பண்டிதர் கி. வேலுப்பிள்ளை அவர்களுக்கும் எனது உளங்கனிந்த நன்றி உரித்தாகுக.

இந்நூலின் மூலப் பிரதியையும் அச்சப் பிரதியையும் ஒத்துப் பார்ப்பதில் எனக்கு உறுதுணையாயிருந்த எனது இனிய நண்பர் -- பண்டிதர் கி. வேலுப்பிள்ளையவர்களுக்கும், ஒய்வுபெற்ற தலைமை ஆசிரியர் பொ. சிவகுரு அவர்களுக்கும் செல்வன் க. கமலநாதனுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்நூலை வெளியிட முன்வந்த யாழ் இலக்கிய வட்டத்தாருக்கும், குறிப்பாக வெளியீட்டுக் குழுத் தலைவர் கவிஞர் வி. கந்தவனம் அவர்கட்கும் எனது நன்றி உரியதாகுக.

“ஞானகிரி”
சண்டிலிப்பாய்.
19-2-1982.

வே. கனகசபாபதி

உ
சிவமயம்

அணிந்துரை

இலக்கிய கலாநிதி, பண்டிதமணி
உயர்திரு. கி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்
வழங்கியது

ஆசிரிய வீருத்தம்

தற்காத்த லோடு தற்கொண்டாற் பேணித்
தகைமை சான்ற
சொற்காத்து நின்று சொத்தாகியதன் கணவ றுயிர்
காத்த தையல்
மற்றோ ரெவருஞ் செயற்கருஞ் செய்கை
செய்துநின்றே மனசால் நாமும்
மற்றோரும் பேணச் சாவித்திரி யானவள்
வாழ்ந்து வந்தாள்.

அவ்வாழ் விலட்சியம் அறிந்தோரும் போற்ற
அவனி யிலே
இவ்வாழ்வு பெற்ற எவரும் அறிந்திட
இனிய பாவால்
எவ்வெவர் தாமும் போற்றிடும் புலவன்
கனக சபாபதிதான்
செவ்விதே செய்து ஒன்பான் சருக்கத்தால்
உணர்த்தி னானே.

கலாசாலை வீதி,
திருநெல்வேலி.
22-12-81.

கி. கணபதிப்பிள்ளை

சிவமயம்

செந்தமிழ்ச் சிரோமணி பண்டித வித்துவான்
திரு க. கி. நடராஜன் B.O.L., Dip-in-Ed. அவர்களின்

சிறப்புப் பாயிரம்

1

மாத்திர தேசந் தன்னில் மாநிலம் புரந்து வாழ்ந்த
மாத்திறல் மன்னன் அஸ்வ பதிக்கும்மா ளவிதே விக்கும்
நாத்திறல் கொண்டு வையம் நாளுமே போற்றுங் கற்புப்
பூத்திடும் வல்லி யன்ன புனிதசா வித்ரி தேவி.

2

சரிதையைக் காவி யத்தின் சகலநன் னயமும் வாய்ப்ப
விரிதரு விருத்தப் பாவால் மிகவுருண் சுவைபொ ருந்த
அரிதினிற் பாயி ரத்தோ டுற்பத்திச் சருக்கம் ஆதித்
திருமலி சுயம்வ ரம்பின் திருக்கலி யாணம் இன்னும்.

3

மனையறச் சருக்கத் தோடு மறலிசார் சருக்கம் பின்னர்
நனைவரும் மீட்சி நேரில் நின்மலத் துறவு நன்னர்ப்
புனைமுடி சருக்கம ஆகப் போற்றுமொன் பான்ச ருக்கம்
எனைவரும் மகிழ்வி ருத்தப் பாவினில் எழுநூற் றென்று.

4

யாத்தளித் துதவி னால் யாவரும் போற்றுஞ் சீலன்
பாத்தருந் திறத்தி லிந்தப் பார்புகழ் புலமை மிக்கோன்
ஏத்தருஞ் சிறப்பு வாய்ப்ப இன்பமார் அணிகள் கோத்துத்
தாய்த்திரு மொழிக்கு நல்ல தகவுடன் சமர்ப்பித் தானால்.

5

சைவநற் கலைக ளாய்ந்தோன் தண்ணளி மிகவும்

[வாய்ந்தோன்

மெய்வரும் பத்தி மிக்கோன் மேம்படும் உத்யோ கத்தன்
ஐவரிற் றருமன் பேர்ல்வான் அறிவினிற் சேட னொப்பான்
உய்வரு நெறியில் நிற்போன் உயர்பல நூல்கள் தந்தோன்.

6

மனநிறை யன்பி ரக்கம் மாண்புகள் பொருந்துஞ் சீலன்
கனகநற் சராப திப்பேர்க் கவிமணி: குணத்தால் மேரு;
எனதுளங் கவர்ந்த தூய இன்பமார் நண்பன்; ஊர்க்குக்
கனபணி யுருற்றுஞ் சீரோன் காசினி மதிக்க வாழ்வோன்

7

முப்பொருள் இயல்பி னோடு முந்திடும் தேவி பத்தி
ஒப்பிலாச் சமய பத்தி உலகதில் இயற்கை மாண்பு
செப்பிடு பிள்ளைப் பாடல் திருமணக் கிரியை யோடு
மைப்படு கண்ணி யார்தம் மனையற மாண்பும் அன்றார்

8

கைப்படும் ஆடல் ஊஞ்சல் கந்துகப் பாட லோடு
ஒப்பனை செய்தல் ஆதி உயர்வினை யாடல் மற்றும்
செப்பருந் திறத்தில் நங்கை எமனோடு செய்யும் வாது
வைப்பினில் அழகு சேர வகுத்தனன் செய்யு ளாலே

9

ஆண்களுக் கறிவு சொல்லும் அரிவையர்க் கறிவு சொல்லும்
காண்வரு மினை ருக்கும் கனமுதி யோர்க ளுக்கும்
பேணுநல் லறவு சொல்லும் பின்னைநல் லொழுக்கஞ்
[சொல்லும்
மாண்வரும் அரச நீதி மறைநெறி சொல்லும் இந்நூல்

10

சாவித்ரி சரிதம் வாழ்க தாய்மைபோற் கற்பும் வாழ்க
மேலிடும் பண்பு வாழ்க விரியுநற் புகழும் வாழ்க
ஆவியின் இனிய எங்கள் அருந்தமிழ் வாழ்க வையம்
பாவியல் சிறந்து வாழ்க பாரினிற் புலவோர் வாழ்க.

“யோக பவனம்”

க. கி. நடராஜன்

10, பொன்னப்பா வீதி,
வண்ணை நகர்.

16-3-79.

சிவமயம்

தாவடி

பண்டிதர் செ. சிவப்பிரகாசம் அவர்கள்
வழங்கிய

அணிந்துரை

ஆசிரிய விருத்தம்

1

உலகோர் போற்றும் உத்தம நாடாம் பாரதத்தின்
ஓளிசேர் தெய்வப் பெருமைக ளெல்லா முயர்ந்துற்றே
பலபேர் புகழ்ப் பாருல கெங்கும் பரந்தோங்கும்
பகரந் நாட்டில் பலகற் புடையார் வாழ்ந்துள்ளார்
நலமார் கற்பிற் பஞ்சகன் னியர்க ளாயுற்றே
நல்லார் சீதை அகலிகை தாரை துரோபதையும்
அலதாம் மண்டோ தரியெனு நாமந் தாமுடையோர்
அவ்வக் காலத் தவதரித் துள்ளார் அவர்போல.

2

பாரத நாட்டின் மாத்திர தேயந் தனையாண்ட
பார்த்திய னை அசுவ பதிக்கும் அவன்மனையான்
சீரது மிக்க மாளவி தேவி என்பலட்டும்
சேர்பெருந் தவத்தாற் சிறப்பினி மிக்க திருமகளாய்ப்
பேரது சாவித் திரியென எவரும் பிரியமுடன்
பேசியே புகழ்ப் பெண்மக வாகப் புவிவந்தாள்
சாரவன் வாழ்ந்து தகுமண மதனால் தக்கோனும்
சத்திய வானைத் தானே தேடி மணமுடித்தாள்.

3

சத்திய வான்தான் தியுமற் சேனன் முதலாய
தந்தை தாயர் பணிபல புரியும் பண்பாளன்
மெத்த உள் மகிழ்ந்து கானக வாழ்வை வாழ்போது
மேலவ னுவி காலனே கவர வந்துற்றான்

அத்தகு காலத் தவனுடன் நின்ற அவன்மனையாம்
அற்புத தெய்வச் சத்திகொள் சாவித் திரியென்பான்
உத்தம தெய்வச் சத்தியினாலே உயர்கணவன்
உயிரொடு வாழ உயர்பல வரமும் பெற்றுவந்தான்.

4

பூவிற் கீதோர் பொற்கதை யாகப் புகழ்ந்தோங்கப்
புவியோர் யாருஞ் சத்திய வாழ்வில் தலைநின்றார்
பாவி அரசன் துன்மதி தானும் மடிவுற்றான்
பலரும் போற்றச் சாலுவ தேயந் தனையென்றும்
மேவித் தம்மைத் தியுமற் சேன னரசாட்சி
மேவற் காய மெய்ப்பணி யாவும் மேற்கொண்டார்
சாவித் திரியின் கற்பனை எண்ணி உலகோர்கள்
சத்திய வானுஞ் சாவித் திரியும் போலானார்.

5

இத்தகை மேன்மை எய்திய சரிதம் இதுதன்னை
இனிக்குந் தமிழாற் கவிபல பாடி இனிதாக்கிச்
சித்தந் தோறுந் தித்தத் தமுதந் தேக்கிடவே
சீர்மும் மூன்று சருக்கம தின்கண் ணீனிதிட்டு
எத்தன் மையரும் இனிதே ஓத இன்னுரையும்
இனிதே எழுதிச் சாவித்திரியின் சரிதத்தை
அத்தன் அருளா லவனி தழைக்க ஈந்திட்டான்
அவன்யா ரென்னின் அன்பும் அறிவும் மிகுபுலவோன்.

6

திருவா ரீழச் சீர்நா டதனின் வடபாலில்
திசுநல் திருநெல் வேலி தன்னில் வந்துதித்தோன்
பெருகார் வத்தில் தமிழ்நூல் பலவுந் தேர்ந்துள்ளோன்
பிறைசேர் சேல் னிப் பெருமான் பாதம் பேணுறுவோன்
உருகார் வத்தில் பற்பல நூல்கள் உருவாக்கும்
உயர்நற் பணியன் கனக சபாபதி எனுங் விஞன்
மருவார் புலமை மன்னிய நூல்கள் பலகற்றோர்
மகிழ்நனி துள்ளப் பாவகை பாடும் பருணிதனார்.

வெண்பர்

- 7 சத்தியவான் சாவித் திரிதேவி தம்சரிதம்
இத்தரணி தன்னி லினிதோங்கி—நித்தியமுஞ்
சத்தியமுங் கற்புந் தகுபொறையு மன்புமெலாம்
எத்தினமும் நல்கும் இனிது.

“திருவருளகம்”

தாவடி,
கொக்குவில்.
1-10-78.

செ. சிவப்பிரகாசம்

(குறிப்பு : திரு. செ. சிவப்பிரகாசம் அவர்கள்,
கோயில்அல்லது சிதம்பரத்தின் சிறப்பு, தில்லைந்
தாதி. ஸ்ரீ விநாயகர் வெண்பா அந்தாதி, பராசத்தி
மாலை, இன்னும் பல திருநெறி தழுவிய நூல்களின்
ஆசிரியராவர்.)

பேராசிரியர் கலாநிதி

கா. கைலாசநாதக் குருக்கள், M. A , Ph. D
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், ஸ்ரீ லங்கா,
இந்து நாகரிகத்துறைத் தலைவர்
அவர்கள் வழங்கிய

அணிந்துரை

தலை சிறந்த இதிகாசமார்கத் திகழும் மகா பாரதத்தில் மணி
மணியான உபாக்கியானங்கள் உண்டு. ராமோ பர்க்யானம், நளோ
பர்க்யானம் முதலிய உபாக்கியானங்களுள் சாவித்திரி உபாக்கியானமும்
ஒன்று. இது கற்புக் கணிகலமான சாவித்திரியின் வரலாறு கூறுவது.

பாரத நாட்டிலும், அதன் பண்பாடு விளங்கு மிடங்களிலும்,
சாவித்திரி கதை பிரசித்தி பெற்றது. இக் கதையைப் பொருளாகக்
கொண்டு சாவித்திரி சரிதம் என்னும் இக் காவியம் உருவாகியுள்ளது.
இதுவே சாவித்திரி சரிதம் முதன் முதலாகக் காவிய வடிவந்தாங்கி
வெளிவரும் நூல் வட மொழியிலும் சாவித்திரி சரிதம் கூறும் காவிய
மெதுவும் இதுவரை வெளிவந்ததில்லை. இக் காவியத்தை யார்த்தவர்
கவிஞர் கனகசபைதி அவர்கள். அரசாங்கத்திற் கடமையாற்றி ஓய்வு
பெற்றவர். இயல்பாகவே கவிதை பாடும் கலை கைவந்தவர். சிறு
பிராயத்திலிருந்தே இக் கலை கவிஞருடன் வளர்ந்து வரலாயிற்று. உத்
தியோகத்திலிருந்து ஓய்வு பெற்றதும் கலை வளர்ச்சி இவர் கவனம்
முழுவதையும் ஈர்த்ததனால் இக் காவியத்தை நலன்கள் கொழிக்கும்
வண்ணம் உருவாக்கும் சூழ்நிலை பிறந்தது.

அணி நூல்கள் கூறும் காவியப் பண்புகள் சிறப்புற விளங்கும்
வண்ணம் கவிஞர் சாவித்திரி சரிதத்தை யாத்துள்ளார். காவிய மர
பைத் தழுவிக் காவியம் கடவுள் வணக்கத்துடன் தொடங்குகின்றது.
மிகவும் விரியாத அமைப்பினவாகிய சருக்கங்களால் காவியம் அமை
தல் வேண்டும் என்ற முறைக்கேற்ப, உற்பத்திச் சருக்கம், திருக்கலி
யாணச் சருக்கம், மனையறச் சருக்கம், மறவிவரு சருக்கம், மீட்சிச்
சருக்கம், துறவுச் சருக்கம், முடிசூட்டுச் சருக்கமென பல சருக்கங்
களைக் காவியம் கொண்டு விளங்குகின்றது. இக் காவியம் அணிகள்
விரைவப் பெற்றது; இரச பாவங்கள் மலிந்தது; காதுக்கினிய பல்
வேறு விருத்தப் பாக்களாலானது; வேறுபடும் வரலாறுகளைச் சுவை
படக் கூறுவது; உலக ரஞ்சகமாகத் திகழ்வது. இவ்வகைப் பண்புகள்
ஒருங்கு கைவரப்பெற்ற காவியம் ஊழிக் காலம்வரை நிலவும் எனக்
காவியப் பண்புகள் கூறும் அலங்கார சாத்திரங்கள் கூறுகின்றன. காவி

யம் கொண்டு விளங்கும் கதைப் புணர்ப்பு, இதிகாசங்களை யடிப்படையாகக் கொள்ளுதல் சாலச் சிறந்ததென அணி நூலாசிரியர் கூறுவர். இக் காவியம் மகா பாரதத்தில் கூறப்படும் சம்பவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு காவியப் பண்பை வெளிப்படுத்துவது குறிப்பாக நோக்கற்பாலது.

காவிய மரபைத் தழுவி சமன்கிருதத்தில் பல காவியங்கள் உருவாகியுள்ளன. இந்தமிழிலும் இதுவரை உருவாகிய காவியங்கள் பலப்பல. இவற்றுள் தலை சிறந்து விளங்குவது கம்பராமாயணம், ஆதி காவிய மெனப்படும் வால்மீகி ராமாயணத்தையே கம்பராமாயணம் விஞ்சி விளங்குவதென்பது மிகையாகாது. சாவித்திரி சரிதம் பாடிய கவிஞரும் கம்பர் வழி நின்று காவியம் இயற்றிய சிறப்பினை ஆங்காங்கு காண நேரிடுகின்றது. இக் காவியம் தமிழ் கூறும் நல்லுலகில் உருவாவது; தமிழ் மக்கள் சுவைத்தின்புறுவதற்குரியது. இந்நிலையில், தமிழ்ப் பண்பாடும், பீடும், பெருமையும் காவியத்தில் சுவறினால் மட்டுமே இது தமிழ் நாட்டிற்குரிய காவியமாகச் சிறந்து விளங்கும் என்று கம்பர் நினைத்ததைக் கருத்திற் கொண்டு அவ்வழி நின்று எம் கவிஞரும் முதலூலாகிய சாவித்திரி உபாக்கிபானத்தையே முற்றும் பின்பற்றாது, எம் நாட்டுத் தேவைகட் கேற்ப ஆங்காங்கு உரிய வேறுபாடுகளைப் புகுத்தி தமிழ் மக்கள் சுவைக்கக் கூடிய காவியமாக ஆக்கியுள்ளார். கதை யதன் பொருளைப் பெருமளவிற்குப் பேணிக்காத்துள்ளார். காவிய மரபைப் போற்றி வளர்த்துள்ளார்.

கதை மூலம் கருத்துக்களை வழங்கும் மரபு பாரதத்துக்கே உரித்தானது. கசப்பானவையாகவோ, கிரகித்தற்கரியனவாகவோ இருக்கும் கருத்துக்களைக் கதைகளுட் பொதிந்து வழங்கிற் சிறந்த மற் றொரு கதையைச் சுவைப்பதோடமையாது கதைகளுட் புத்ததப்பட்ட கருத்துக்களையும் தெரிந்து கொள்ளுவர். இவ் வுத்தியினைக் கையாண்ட கவிஞரும், சமயம், தத்துவம், கல்வி அறிவுரை, அரசியல் முதலான பல்வேறு பொருள்களைச் சிறுவர்க்கும், பெரியார்க்கும் ஏற்றவாறு தனித்தனியே பாடல்கள் கூறும் பொருளாக அமைத்திருப்பது பெரிது. பாராட்டுக்குரியது. இக் கருத்துக்கள் வாழ்க்கையைப் பயனுறச் செய்ய இன்றியமையாதவை. அறம், பொருள், இன்பம் வீடு ஆகிய நான்கையும் பயக்க வல்லவை. காவியம் இந்நூல்வகைப் பயனுடையதாய் அமைதல் வேண்டும் என்ற காவியப் பண்பை காவியத்தில் கவிஞர் மிளிர்ச் செய்யுள் அழகே தனியழகு.

கவிஞர் கணகசபாபதி அவர்களின் கவிதைத் திறமை மேன்மேலும் ஒங்கி வளர்வதாக, சாவித்திரி சரிதம் என்னும் காவியமும் தமிழ் கூறும் நல்லுலகில் என்றும் விளங்குவதாக.

30-10-79

கா. கைலாசநாதக்குருக்கள்

பண்டிதர் சி வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் அளித்த

அணிந்துரை

வெள்ளைக் கவிகள் விரைந்து துள்ளிப்பாயும் இந்நாளில் யாப்பு மரபு வழுவாது யாத்த சாவித்திரி சரிதம் என்னும் நூல் தமிழ் கூறு நல்லுலகிற்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாகும் காலன் கைப்பட்ட காதலன் சத்தியவானின் உயிரை மீட்ட கற்பின் செல்வி சாவித்திரியின் சரிதை கவிதை வடிவில் இல்லையே என்ற குறையை நிறைவாக்கிவிட்டார் கவிஞர் கணகசபாபதி அவர்கள். இந்நூலைக் கற்போர் யாவரும் கவிஞரின் நுண்மான் நுழைபுலங்கண்டு விடப்படுவர் என்பது உண்மை. வெறும் புகழ்ச்சியில்லை.

விநாயகர் முதலாகக் கொண்ட கடவுளர் வணக்கத்துடன் கவிதை ஆரம்பிக்கிறது. செந்தமிழ் கற்பித்த அசான் மாவை வெண்ணெய்க் கண்ணன் பாரதியாருக்கும் வணக்கம் செலுத்துகின்றார். என்னே இவரது குருபக்தி. பாடல்கள் எளிமையும் இனிமையும், பொருளாழமும், கற்பனைவளமும், சந்த அமைவு அமைந்திருப்பது பாராட்டுதற்குரியது. உவமை, உருவகம், சிலேடை, சொற்பின் வருநிலை, பொருட்பின் வருநிலை, உயர்வு நலிற்சி முதலிய அணிகள் நூலுக்கு அலங்காரஞ் செய்கின்றன. பதி, பசு, பாச இலக்கணம் பற்றித் தொடரும் இருவினைப் புண்ணிய பாவங்கள் முத்தி நெறி முதலாய சித்தாந்தக் கருத்துக்கள் சிந்திக்க வைக்கக் கூடியனவாய் அமைந்துள்ளன. வினையாட்டயர்தல் என்னும் பகுதியில் பெண்பாற் பிள்ளைத் தமிழில் பொதிந்துள்ள பருவங்கள் கண்முன் தோன்றுபவை போலக் காட்சியளிக்கின்றன. சுயம்வரப் பகுதியைச் சுவைக்குந்தோறும் நளவெண்பாவின் சுயம்வர காண்டம் நம் நினைவுக்கு வருகிறது. சாவித்திரி சத்தியவான் மோகொண்ட தெய்விகக் காதலன், பிரிவால் ஏற்பட்ட விரகதாபமும் படிப்போர் மனத்தைப் பரவசப்படுத்தும் பாங்குடையன, சத்தியவான் வனத்தின் வனப்பை யெல்லாம் சாவித்திரிக்குக் கவினுறக் காட்டும்காட்சி வெள்ளித் திரையில் காணும் காட்சியாக எம் மனத்திரையில் தவழ்ந்து செல்கிறது.

துறவுச் சருக்கத்தில் இளமை, யாக்கை, செல்வம் நிலையாமை குறித்துப் பாடிய பாடல்கள் திருக்குறள், நாலடியார் முதலிய நீதி நூல்களின் உண்மைப் பொருள்கள் உள்வீடாக அமைந்துள்ளன நாரதர் அரியாசனமமர்ந்த சத்திவானுக்குக் கூறும் அரசியல் அறிவுரை

கள் சாணக்கியர் அரசியல் தத்துவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன. சத்தியவான் உலாப் போனபோது எழுவகைப் பருவமாதர் அவன்மேற்கொண்ட காதலும், மகளிர் சாவித்திரியை நலம் பாராட்டியதும் உலாப் பிரபந்தத்தின் உள்ளீடுகளைக் கொண்டுள்ளன. சத்தியவான் மணிமுடி சூடி மாநிலத்தைச் செங்கோலோச்சினான் என மங்கல நிறைவோடு நூல் முற்றுப் பெறுவது. இன்னல் பல உற்றாலும் நல்லோர்கள் இறுதியில் இன்பமடைவர் என்னும் உண்மையை உலகிற் கெடுத்தோதுகிறது. கவிஞர் கனகசபாபதி அவர்களின் புகழ் உலகுள்ளவரும் நின்று நிலவுவதாக.

“நந்தா விளக்கு”
தேவாலய வீதி,
சங்காலை.
1-7-1979.

சி. வேலுப்பிள்ளை

உ.
சிவமயம்

சாவித்திரி சரிதம்

கதைச் சுருக்கம்

பரத கண்டத்திலே மாத்திர தேசமென்றொரு நாடிருந்தது. அது நீர்வள நிலவளங்களாற் சிறப்புற்று குறிஞ்சி, முல்லை, மருதமென்னும் நிலப் பாகுபாடுகளைக் கொண்டு திகழ்ந்தது.

அதனை அசுவபதியென்னும் அரசன் ஆண்டு வந்தான். அவன் கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்தவனாகவும் ஒழுக்கமுடையவனாகவும் தன்னுயிர்போல் மன்னுயிர்களையும் போற்றுபவனாகவும் விளங்கினான். அவன் நீதி வழுவாது செங்கோலோச்சிக் குடிகளைப் பரதுகாத்து வந்தான். அவனாட்சியில் மாதம் மும்மாரி பெய்தது. பூமியும் வளங் குன்றது பயன் தந்தது. மக்கள் அறநெறி நின்று இன்பமாய் வாழ்ந்தார்கள்.

அசுவபதிக்கு மாளவிதேவியென்பாள் மனைவியாவாள். அவள் கற்பு நெறி தவறாதவள். கணவனைத் தெய்வமெனப் போற்றுவள் எல்லோரிடமும் அன்பும் பரிவுமுடையவள். எல்லாச் செல்வங்களும் இருந்தும் இவர்களுக்கு மக்கட் செல்வம் இல்லாக் குறை மனத்தை வருத்தியது. தான தருமங்கள் பல செய்தார்கள். அப்போதும் புத்திரப் பேறு கிடைக்கவில்லை.

அரசன் மெய்யறிவு பெற்ற முனிவர்களை அண்டித் தனக்குப் புத்திரப்பேறு கிடைக்கும் மார்க்கம் யாதென்று உசாவினான். அவர்கள் “அரசே, நீர் சாவித்திரி தேவியை வேண்டித் தவஞ் செய்தால் உமது விருப்பம் நிறைவேறும்” என்று சொல்லி அதற்குரிய விரத முறையையும் மந்திரங்களையும் உபதேசித்தார்கள். அவ்வுபதேசப்படியே புலன்களை யடக்கிப் பதினெட்டு ஆட்டைக் காலம் மன்னன் கடுந்தவஞ் செய்தான். அவன் நோன்பிற் கிரங்கிச் சாவித்திரி தேவி பிரசன்னமானாள். “பத்தனே, உன் தவத்தினால் மனம் மகிழ்ந்தோம். நீ வேண்டும் வரம் யாது?” என்று வினவினாள். “தாயே எனக்குப் புத்திரப்பேறு தந்தருளாக” என்று அவள் வேண்டினாள். “அன்பனே! இப்போது உனக்கு ஆண் மகவு கிடைக்காது. எங்கள் பரம்பதியின் அருளால் உனக்கு முதலில் ஒரு சிறந்த குணமுள்ள பெண் மகவு கிடைக்கும். அக் குழந்தையால் நீ மேன்மை யடைவாய்” என்று சொல்லித் தேவி மறைந்தாள்.

அசுவபதியும் மனையியும் மகிழ்ச்சியுடன் இன்புற்றிருந்த நாளில், மாளவிதேவி திருவயிறு வாய்த்து ஓர் அழகிய பெண் மகவை ஈன்றாள். அக் குழந்தைக்குச் சாவித்திரியென்று திருநாமமிட்டார்கள். குழந்தை நாளொரு வண்ணமும் பொழுதொரு மேனியுமாக வளர்ந்து வந்தது. ஐந்தாட்டைப் பருவமெய்தியதும் மன்னன் பூரண முனிவரிடத்தில் சாவித்திரியை ஒப்படைத்து அவளுக்குக் கல்வி பயிற்றுவித்தான்.

சர்வித்திரி அறிவிலும் நல்லொழுக்கத்திலும் அழகிலும் சிறந்து விளங்கினாள். அவள் மங்கைப் பருவமடைந்ததைக் கண்டு பெற்றோர் பூரிப்பெய்தினர். செந்தாமரைபோல் முகமும், குவளை நிறக் கண்களும் வஞ்சிக்கொடிபோல் இடையுங்கொண்டு தங்க விக்கிரகம்போற் காட்சியளித்தாள். அவளின் தெய்வீக அழகையும் முகக் காந்தியையும் கண்டவர்கள், இவள் வணக்கத்திற்குரிய ஒரு தெய்வப் பெண். இலக்குமியின் அவதாரம் என்றெண்ணினார்கள் இதனால் ஓர் அரச குமாரனும் அவளை மணக்க முன்வரவில்லை. சாவித்திரியும் தன்னைப் போல் கல்வியறிவும் நல்லொழுக்கமுமுடைய ஓர் ஆடவனையே மணஞ் செய்ய விரும்பினாள்;

மகளுக்குத் தகுந்த வரன் கிடைக்கவில்லையென்று பெற்றோர் கவன்றார்கள். ஒரு பூரணத் தினத்தன்று சாவித்திரி பூசையை முடித்து விட்டு விபூதி புட்பம் முதலிய பிரசாதங்களை யெடுத்துக்கொண்டு சென்று தாய் தந்தையரை வணங்கினாள். அவர்கள் அவளை ஆசீர்வதித்தபின், தந்தை சாவித்திரியை நோக்கி “மகளே! நீ பருவ மடைந்த பெண்ணாகியும், உன்னைத் திருமணஞ் செய்ய ஏற்ற ஓர் ஆடவனும் முன்வரவில்லை. தனது மகளுக்குத் திருமணஞ் செய்து வைக்காத தந்தை இகழப்படுவான். ஆதலால் நீயே உனக்கு ஏற்ற மண வாளைத் தெரிவு செய். உன் விருப்பப்படி திருமணஞ் செய்து வைக்கிறேன்” என்று சொல்லி, அவளைப் பொற்றேரில் ஏற்றி, மந்திரி, காவலர், தோழியராகிய பரிவாரங்களுடன் அனுப்பினான்.

சர்வித்திரி தேச சஞ்சாரஞ் செய்துகொண்டு சென்று, கடைசியில் முனிவர்கள் தவந் செய்யும் வனத்துட் சென்றாள். அங்கோரிடத்தில் சில இருபடி குமாரர்கள் சென்றார்கள். அவர்களுள் சிறந்த அழகும் வசீகரத் தோற்றமுமுடைய ஓர் இளைஞனைக் கண்டு, அவன்பால் மனதைப் பறிகொடுத்தாள். பின் தன் குருவாகிய பூரண முனிவரிடஞ் சென்று வணங்கி, அவரிடம் அந்த வாலிபனைப் பற்றிய விபரங்களையறிந்தாள். “மகளே! அவ்விளைஞன் பெயர் சத்தியவான். அவன் தந்தை திபூமற் சேனர், சாலுவ நாட்டை ஆண்டு வந்தார். அவர் வயது முதிர்ந்து கண்பார்வையிழந்து இருந்த காலே, அண்டை

நாட்டு வேந்தன் துன்மதியென்பவன், சாலுவ நாட்டைக் கைப்பற்றினான். திபூமற்சேனரும், மனையியும், தமது மகன் சத்தியவானுடன் கரட்டிற்கு வந்து துறவு வாழ்வை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். சத்தியவான் சிறந்த பராக்கிரமசாலி; சத்திய வந்தன்; கல்வியிற் கடல்; ஒழுக்கத்திற் சிறந்தவன்.” என்று முனிவர் சொன்னான்.

அவள் அரண்மனைக்குத் திரும்பி வந்த பொழுது அங்கு அசுவபதியும், நாரதமுனிவரும் இருக்கக் கண்டு இருவரையும் வணங்கி எழுந்தாள். நாரத முனிவர், “மன்னவா! சாவித்திரி எங்கு சென்று வருகிறாள்? அவளுக்கு வயசாகி ட்டதே. ஏன் இன்னும் திருமணஞ் செய்து வைக்காமலிருக்கிறாய்?” என்று கேட்டார். “முனிபுங்கவ! அதற்காகவே அவள் சென்று வந்திருக்கிறாள். அவள் விருப்பத்தைக் கேட்டறிவோம்” என்று மன்னன் மகளை நோக்கினான்.

சர்வித்திரி, தான் வனத்தில் சத்தியவானைக் கண்டதும், அவனே தனக்கேற்ற வரனெனத் தான் தெரிந்ததும், அவனைப் பற்றிய வரலாற்றினையும் விபரமாகச் சொன்னாள்.

அது கேட்ட நாரதர் துணுக்குற்று “குழந்தாய், பெரிய தவறு செய்து விட்டாய். சத்தியவான் சிறந்த குணங்களுள்ளவன். சத்தியந்தவருதவன். அவன் பெற்றோரும் அப்படியே சத்தியவந்தர்கள். அவன் அழகிற் சூரியன், ஆண்மையில் இந்திரன், பொறுமையிற் பூமாதேவி. அறிவில் குருபகவான், அரச குமாரன். ஆனால், அவனுடைய ஆயுள் இன்னும் ஒருவருடமேயுள்ளது அதன்பின் இறந்து விடுவான். அதனையெண்ணியே துயரப்படுகிறேன்” என்றார்.

இவ்வாறு சொல்லக் கேட்ட மன்னன், அதிர்ச்சியடைந்து, “மகளே சத்தியவானுக்கு எல்லாச் சிறப்புமிருந்தும், அற்ப ஆயுளுடையவனாயிருக்கின்றான். ஆகையால் அவனை மறந்து வேறொரு வரனைத் தேடு” என்றான். “எந்தையே, மரணம் ஒரு முறைதான் வரும். ஒரு கன்னியை ஒரு முறைதான் கன்னிகா தானஞ் செய்யலாம். வரமும் ஒரு முறை கொடுத்தது கொடுத்ததுதான். நல்லவனோ கெட்டவனோ, நான் அவரைக் கணவனாக மனத்தில் வரித்து விட்டேன். கற்புள்ள பெண்கள் வேறொருவரையும் நினைப்பார்களோ? நான் மணந்தால் சத்தியவானையே மணப்பேன். இன்றேல் துறவு பூண்டு கன்னியாகவே காலங் கழிப்பேன்” என்று சாவித்திரி சொன்னாள்.

அவளின் மன உறுதியையும், கற்பின் திண்மையையும் கண்டு மெச்சிய நாரதர், “குழந்தாய், நீ நீடுழி வாழி. எல்லாம் நீ நினைத்த

படி இனிது நிறைவேறும்” என்று வாழ்த்திவிட்டு அரசனைப் பார்த்து. “விதியின் படியே எல்லாம் நடக்கும். நம்மால் மீற முடியுமோ? சாவித்திரி சத்தியவானையே மணக்கட்டும். சாவித்திரி தேவியிடத்தில் சரணடைந்து பத்தியோடு நோற்றால் அன்னையின் அருளால் எல்லாம் நன்மையாக முடியும்” என்று சொல்லிப் போனார்.

அகவபதி தன் பரிவாரங்களுடன் சாவித்திரியைக் கூட்டிக்கொண்டு தியூமற்சேனன் தங்கியிருக்கும் வனத்திற்குச் சென்றான். தியூமற்சேனனால் உபசரிக்கப்பெற்றபின், தன் மகளைச் சத்தியவானுக்கு மணஞ் செய்து வைக்கும்படி வேண்டினான். தியூமற்சேனன், “நான் நானும் அரசமீழ்ந்து காட்டில் வசிக்கிறேன். உமது அரசினங்குமாரி எப்படி இந்த எளிய வாழ்க்கையை மேற்கொள்ள முடியும்?” என்று கூற, அகவபதி, “பெரியோய், நானும் எனது மகளும் இன்ப துன்பங்களைப் பற்றியறிவோம். எங்களுக்கு நிலையற்ற செல்வமும் போக வாழ்வும் பெரிதல்ல. தங்கள் மகன் சத்தியவானுக்கு என் மகளைக் கொடுப்பதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன். அவளை மருமகளாக ஏற்றருள்க” என்று வேண்டினான். தியூமற்சேனனும் உடன்பட்டவே திருமணம் இனிது நிறைவேறியது. சாவித்திரி அரச மகளிர்க்குரிய ஆடை ஆபரணங்களைக் களைந்து, ஆச்சிரமத்துக்குரிய எளிய உடைகளை அணிந்து, கணவனுடன் இளைப்பிரியாது வாழ்ந்து வந்தாள். கணவனே தெய்வமெனப் போற்றி அவன் மனங் கோணமல், அவன் ஆணையைக் கடவார்மல், அவனுக்குத் தொண்டு செய்து வந்தாள். மாமன் மாமிக்கு எல்லாப் பணிவிடைகளுஞ் செய்து அவர்களின் அன்புக்குப் பாத்திரமானான்.

இன்பமாக மாதங்கள் கழிந்தன. நாரதர் கூறியபடி சத்தியவானின் ஆயுள் முடிவடைய இன்னும் நான்கு நாட்கள் இருந்தன. சாவித்திரி திரிராத்திரி விரதம் அனுட்டித்துத் தேவியைப் பூசித்தாள். நான்காம் நாட் காலை சத்தியவான் காட்டிற்கு வழக்கம் போல் விறகு வெட்டப் புறப்பட, சாவித்திரி தானும் கணவனுடன் அன்று செல்ல விரும்புவதாகச் சொன்னாள். “நீ விரதமிருந்து இளைத்திருக்கிறாய். காட்டில் நடத்தல் வருத்தத்தைத் தரும்” என்று அவன் தடுத்தும், அவள் அவனைப் பிரிந்திருத்தலே பெரிய துன்பமென்று சொல்லி, மாமன் மாமியரின் அனுமதி பெற்று, அவனுடன் சென்றாள். சத்தியவான், வனத்தின் வனப்புக்களையெல்லாம் காட்ட, அவளும் கண்டு களித்தாலும், மனத்துள் அன்று அவன் உயிருக்கு என்ன நேருமோர் வென்று பயந்தவளாய்ச் சென்றாள்.

காட்டில் பழங்கனும் பூக்களும் பறித்தபின், சத்தியவான் விறகு வெட்ட ஒரு மூத்திலே அடிசறுக்கிக் கீழே விழுந்து சோர்ந்தான்.

அவனைத் தன் மடி மீது சாவித்திரி வைத்து, நாரத முனிவர் சொன்னபடி இன்று இவன் ஆயுள் முடியுமோ என்று அஞ்சி இறைவனை வேண்டிக் கொண்டாள்.

மாலைப் பொழுதாகிச் சூரியனும் அத்தமிக்க இருள் சூழ்ந்தது. சாவித்திரி தனியே கணவனைப் பார்த்துப் புலம்பிக்கொண்டிருக்க, அவள் முன் உலகம் நடுங்கும்படியாக மலைபோன்ற நீல நிறமுடைய ஓர் உருவம் தோன்றிற்று. ஒரு கையிற் சூலமும் மறு கையிற் பாசக் கயிறுங் கொண்டு எருமை மீதேறி வருவது காலனென அறிந்தாள்.

உடனே கணவனை நிலத்திற் கிடத்திவிட்டு எழுந்து காலனடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கி, “தருமதேவனே! நீ நீதி தவறாதவன். என் கணவன் சத்தியவந்தன். தீய நெறியிற் செல்லாதவன். அவனுயிரைக் கொள்ளுதல் முறையோ?” எனக் கேட்டாள்.

காலன், “மண்ணிற் பிறந்தவரெல்லோரும் இறப்பார்கள், அவரவர் காலமறிந்து எனது தூதர் சென்று உயிரைக் கொள்வர். உன் கணவன் நற்குணங்களுள்ளவனாதலால் நானே இட்டுச் செல்ல வந்தேன்” என்றான்.

சாவித்திரி, “ஐயனே! கற்புடைய மங்கையர் கணவன் இறந்தபின் உயிர் தரியார். ஆதலால் என்னுயிரையுங் கூட எடுத்துக் செல்லுக” என்றாள்.

அதற்குக் காலன், “அது என்னால் முடியாதம்மா. உனக்கு வாழ்நாள் இன்னும் இருக்கிறது. உன்பதி பத்தியை மெச்சினேன். சத்தியவான் உயிரைத் தவிர, வேறு ஒரு வரங்கேள். தருகிறேன்” என்றான்.

சாவித்திரி, “தரும பூபதி! என் மாமனார் தாம் இழந்த கண் பார்வையைப் பெற்றுத் தமது நாட்டை மீண்டும் ஆளவேண்டும்” என்று கேட்க, “அப்படியே தந்தேன். நீ இக்கொடிய காட்டை விட்டுச் செல்” என்று காலன் சொன்னான்.

சாவித்திரி, “தேவரீர் முன்றிற்க எனக்கு எத்துயரும் இல்லை. என் கணவனை விட்டு யான் எங்கே செல்லுவேன்? அவர் போகும் இடமே நானும் போவேன்” என்றாள்.

காலன், “கற்பிற் சிறந்தவனே! நீ சென்று உன் கணவனுக்குச் செய்ய வேண்டிய தீக்கடன் நீர்க்கடன்களைச் செய். அவனுயிரையல்லால் வேறு ஒரு வரங்கேள். தருகிறேன்” என்றான்.

சாவித்திரி, “எனது தந்தை ஆண் மகவின்றிக் கவலையுற்றிருக்கிறார். அவருக்கு நூறு புத்திரர்களை அருளுக” என்று வேண்டினாள்.

காலன், "அப்படியேயும்கூடும். நீ இந்த இருளில் நெடுந் தொலைவு வந்து நொந்தனை. திரும்பிச் செல்" என்றான்.

சாவித்திரி, "என் கணவர் எங்கிருக்கின்றாரோ. அங்கேயிருப்பது தான் என் கடமை. தரும ராசனாகிய உம்முன் நிற்க எனக்கு எவ் விதத் துன்பமும் வராது" என்றாள்.

இயமன், "பெண்ணே! நீ பேசும் வார்த்தைகள் செவிக்கின்ப ழுட்டுகின்றன. உன் கற்பின் மாண்பு வெல்க. சத்தியவானின் உயி னைத் தவிர்ந்து வேறு ஒரு வரங்கேள். தருகிறேன்" என்றான்.

சாவித்திரி, "அருட்பெருங் கடலே! நீரே படைப்பவர். நீரே காப்பவர், நீரே அழிப்பவர். எனக்கும் என் கணவனுக்கும் பண்புள்ள பல மைந்தர் உண்டாக வரந்தருக" என்றாள். காலனும், "அவ் வரந்தந்தேன். இனி நீ செல்லலாம்" என்று சொல்லி அப்பால் ஏக, சாவித்திரி பின்னும் தொடர்ந்தாள். "மங்காய்! மீண்டும் ஏன் என் னைத் தொடர்கிறாய்?" என்று காலன் கேட்க,

"எந்தையே! என் கணவன் இன்றி எப்படி எனக்கு மைந்தர் கிடைப்பார்? தேவர்கள் தந்த வாக்குப் பொய்க்காது. எனவே, எனக்கு மாங்கலியப் பிச்சை தந்தருள்க. நான் உம் அடைக்கலம்" என்று அவள் இரந்தாள். காலனும், கொடுத்த வரத்தை மறுக்க முடியாது. இவளோ கற்பிற் சிறந்தவள். அம்பிகையின் அருளைப் பெற்றவள். இன்று என்னை வென்று விட்டாள். வேதன் விதித்த தெப்படியோ. இவரிருவரும் இன்னுள் சிலகால மிருப்பதுதான் நியதி போலும் என்று எண்ணி, "கற்பிற் சிறந்தவளே! நீ நோற்ற விர தத்தால் சத்தி மகிழ்ந்து கிருபை செய்திருக்கிறாள். நீயும் இவனும் பல்லாண்டு காலம் நல்லற மாற்றிப் பாலரையும் பெற்றுப் பின் பரம பதமடைவீர்கள்" என்று சொல்லி வாழ்த்திவிட்டுச் சென்றான்.

அப்பொழுது சத்தியவான் கண்களைத் திறந்து சாவித்திரியைப் பார்த்துத் தான் ஒரு கனவு கண்டதாகவும், தன்னைப் பெரிய உரு வுடைய ஒருவன் பிடித்துத் தேவருலகுக்குக் கொண்டு சென்றதாகவும், அங்கு ஒரு பெண் வந்து தன்னை மீட்டு, மண்ணுலகிற்குக் கொண்டு வந்ததாகவும் சொன்னான். அதுகேட்ட சாவித்திரி, நடந்த தெல்லா வற்றையும் விபரித்தாள். சத்தியவான் அவளை அணைத்து, "எங்குலம் தழைக்க வந்த கற்புடைய மாதே! உன்னை மனைவியாகப் பெற்ற எனக்கு என்ன குறை?" என்று புகழ்ந்தான்.

பொழுது புலர்ந்ததும், இருவரும் நீராடிக் காலைக் கடன்களை முடித்துத், தாய் தந்தையர் வாகும் ஆச்சிரமத்திற்குப் போனார்கள்.

அங்கே தியுமற்சேனார் தன் கண்பார்வையைப் பெற்று இருந்தார். மகனையும் மருமகனையும் வரவேற்றுக் காட்டில் நிகழ்ந்தவற்றையெல் லாங் கேட்டறிந்தார்:

இப்படிச் சில நாள் இருக்க, சாலுவ தேசத்தைச் சூழ்ச்சியால் அபகரித்த துன்மதி மன்னன், அவன் மந்திரி ஒருவனாலேயே கொலை செய்யப்பட்டான். நாட்டு மக்கள் தியுமற்சேனனே மீண்டும் நாட்டை யாள வேண்டு மென்று விரும்பினர். பழைய அமைச்சர் காட்டிற்கு வந்து தியுமற் சேனனையழைத்துச் செல்ல எல்லோரும் அவரை அரச னாக்கினார்கள். தியுமற் சேனன் நாட்டை இனிது ஆட்சிசெய்து சில காலஞ் செல்ல, யாக்கை நிலையாமை, செல்வம் நிலையாமையை நினைத்துத் தவஞ்செய்ய எண்ணி, சத்தியவானுக்குப் பட்டஞ் சூட்டித் துறவை மேற்கொண்டான், அசுவபதி நூறு புதல்வர்களைப் பெற்று மகிழ்ந்திருந்தான்.

சத்தியவான் சாலுவ நாட்டை நெடுங்காலம் சிறப்புடன் ஆட்சி செய்தான். பல புத்திரர்களைப் பெற்றுச் சாவித்திரியுடன் மகிழ்ந் திருந்தான். அந்நாட்டு ஆடவர் சத்தியவானைப் போல் சத்தியந் தவ ருதவர்களாகவும், மகளிர் சாவித்திரியைப்போல் கற்புடையவர்களாக வும் திகழ்ந்தனர். எல்லோரும் இன்புற்றிருந்தார்கள்.

பொருளடக்கம்

	பக்கம்	செய்யுள்	
பதிப்புரை	—	iii	—
முன்னுரை	—	v	—
சிறப்புப் பாயிரம்	—	vii	—
அணிந்துரை	—	xvi	—
சாவித்திரி சரிதம் கதைச் சுருக்கம்	—	xvii	—
பொருளடக்கம்	—	xxiv	—
பொருளகரர்தி	—	xxv	—
பிழை திருத்தம்	—	xxvii	—
1. பாயிரச் சுருக்கம்	—	1	14
2. உற்பத்திச் சுருக்கம்	—	8	183
(i) ஆற்றுச் சிறப்பு			
(ii) நாட்டுச் சிறப்பு			
(iii) நகரச் சிறப்பு			
(iv) அரசியற் சிறப்பு			
(v) சாவித்திரி பிறத்தல்			
(vi) விளையாட்டயர்தல்			
(vii) கல்வி பயிற்சி			
3. சுயம்வரச் சுருக்கம்	—	93	127
4. திருக்கலியாணச் சுருக்கம்	—	157	80
5. மனையறச் சுருக்கம்	—	201	37
6. மறலிவரு சுருக்கம்	—	221	76
7. மீட்சிச் சுருக்கம்	—	260	40
8. துறவுச் சுருக்கம்	—	283	43
9. முடிசூட்டுச் சுருக்கம்	—	306	101
ஆகச் செய்யுள்		701	

பொருளகரர்தி

	பாட்டு எண்
அரசியற் சிறப்பு	98—113
அரசியல் அறிவுரை	625—647
ஆற்றுச் சிறப்பு	15—28
இளமை நிலையாமை	561—563
இயமன் சாவித்திரி சம்வாதம்	453—484
உலா	300—307;
	354—357; 220—221; 503—504; 535—549; 651—659
ஊஞ்சல்	154—156, 392
ஒப்பனை செய்தல்	297—299;
	349—353
கல்வி கிருருக்கு	161—195
கடவுளுண்மை	164—173
கலவி	371—383
கைக்கிளை	660—672
காம வருத்தம், பிரிவு	270—279;
	316—324
குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம் வருணனை	30—74;
	244—247—; 430—436
சந்திரோதயம்	313, 314, 315
சமயங்கள்	180—183
சத்தியவான் சிறப்பு	259—267;
	286—289
சத்தியவான் அழகு	352—353;
	608—610; 662, 665, 671
சாவித்திரியின் அழகு	201—212;
	222—225; 252; 349—351; 611—612; 673—680
சிவன் தோத்திரம்	684—693
சிறுபிள்ளைப் பருவம்	141—150
செல்வம் நிலையாமை	567—572;
	328—340

சூரியோதயம்	—	325, 345, 499—501
சூரிய அத்தமனம்	—	308, 309; 450
தேவி தேர்த்திரம்	—	123—128; 418—421
நகரை அலங்கரித்தல்	—	603—605
நகரச் சிறப்பு	—	72—97
நலமுரைத்தல்	—	385—386
நாட்டுச் சிறப்பு	—	29—71
நீராடல்	—	66, 395—399
பலநாட்டு மன்னரைப்பற்றி	—	226—242
பந்தாடல்	—	151—152
பெண்களுக்கறிவுரை	—	187—195
மகளிர் விளையாட்டு	—	151—155
மலர் கொய்தல்	—	389—391
மனையறம்	—	405—414
மக்கள் களியாட்டு	—	47—48; 606—607
முப்பொருள் விளக்கம் (பசு, பதி, பாசம்)	—	
சிறுவருக்கு	—	174—179
பெரியோருக்கு	—	574—594
ஊழ்	—	530—533
யர்க்கை நிலையாமை	—	564—566
விவாகக் கிரியை	—	358—369

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
9	11	குங்குமப் பூவம்	குங்குமப் பூவும்
10	27	பலவகை கயான	பல வகை யான
14	1	நில வருண்ணை	நில வருண்ணை
16	5	நிறைந்த	நிரைந்த
45	18	ஈற்றிசை	ஈற்றசை
69	4	ஈற்றிசை	ஈற்றசை
80	5	ச காப்	சாகாப்
83	4	ல்ல	நல்ல
90	32	ய்வார்த்தை	நல்வார்த்தை
99	32	னலாம்	எனலாம்
108	30	சமுத்திரத்தில்	சமுத்திரத்தில்
108	31	மொய்த்பொடு	மொய்த்பொடு
111	4	ஈற்றிசை	ஈற்றசை
131	32	கோபம்	கோபம்
184	27	தள்	தன்
193	22	பாவைய	பாவையர்
203	1	அவர்	அவர்
217	33	குழலை	குழலைக்
224	33	தூ டை	தூறிடை
231	16	வேதங்கனையு	வேதங்கனையும்
237	23	ளென்ப்	ளென்னப்
254	33	என் ர்	என்றார்
259	27	ஆ யில்	ஆழியில்
262	23	ரரும்	வீரரும்
277	17	நீராஞ்ச ம்	நீராஞ்சனம்
291	18	போரருள்	பேரருள்
298	14	அணவமே	ஆணவமே
321	15	குகந்த	குகந்த
323	17	செங்கே ல்	செங்கோல்
323	6	ழ்ந்திடும்	வீழ்ந்திடும்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
324	1	நல் ாலட்சி	நல்லாட்சி
326	19	கே றமென்	கேற்றமென்
326	29	பெரு கலும்	பெருக்கலும்
326	31	ஓம்பலும்	ஓம்பலும்
327	2	சில்	ஆசில்
328	24	அழகி	அழகிய
328	27	பூசை	பூசை
334	13	என் ற்	என்றார்
337	26	கொ டிலே	கொண்டிலே
340	2	மார்பை	மார்பைக்
341	13	முகமு	முகமும்
341	14	ரு	இரு
342	2	யென் பாமோ	யென்போமோ
344	6	றுவர்	கூறுவர்
344	15	எழுவாய	எழுவாய்
344	28	பெரிய	பெரிய
352	25	நடன தை	நடனத்தை
356	19	வை த்தாள்	வைத்தாள்

உ
சிவமயம்

சாவித்திரி சரிதம்

பாயிரச் சருக்கம்

காப்பு

விநாயகர் வணக்கம்

திருச்சிற்றம்பலம்

1 கங்கைநதி பாயுங் கவினுறுநன் னாட்டில்
மங்கையர்கள் திலக மணியெனவே போற்றும்
சங்கைமிகு சாவித் திரிசரிதம் பாடக்
கங்கைபெறு பாலன் கணபதிதாள் காப்பாம்.

(இதன் பொருள்:) கங்கை நதி பாயுங் கவினுறு நல்நாட்டில்—
கங்காநதி பாய்ந்து அழகுபெற்று விளங்கும் மாத்திரமென்னும் நல்ல
நாட்டிலே; மங்கையர்கள் திலகமணி எனவே போற்றும் — மங்கை
யர்க்குள் மேன்மையான மணி போன்றவள் என்று போற்றப்படும்;
சங்கைமிகு சாவித்திரி சரிதம் பாட — மிகுந்த கீர்த்தியையுடைய
சாவித்திரியின் சரிதத்தை நான் பாட; கங்கைபெறு பாலன் கணபதி
தாள் காப்பாம் — கங்கை பெற்றோனான கணபதியின் திருத்தாள்கள்
காப்பாகும். (என்றவாறு)

(விளக்கம்:) “கங்கை பெற்றோன்” என்பது விநாயகன் திருநாமங்
களுள் ஒன்று. நிகண்டிற் காண்க.

சிவ வணக்கம்

- 2 மஞ்சுதவழ் கைலை மாமலையில் மன்னிப்
பிஞ்சுமதி கொன்றை பேணிமுடி சூடும்
நஞ்சணிந்த கண்டன் நம்பனருள் பாடிச்
செஞ்சொல்புனை காதை செய்யவடி சேர்ப்பாம்.

(இ—ள்) மஞ்சுதவழ் மா கைலைமலையில் மன்னி — மேகங்கள் தவழ்கின்ற பெரிய கைலைமலையிலே தங்கி; பிஞ்சுமதி கொன்றை பேணி முடிசூடும் — இளம் பிறையையும் கொன்றை மாலையையும் விருப்புடன் முடியில் தரிக்கும்; நஞ்சு அணிந்த கண்டன் — கண்டத்திலே நஞ்சினை ஆபரணமாக அணிந்தவனான; நம்பன் அருள்பாடி — சிவபெருமானுடைய திருவருளைப் பாடி; செஞ்சொல்புனை காதை — செஞ்சொற்களால் புனைப்பட்ட இந்தச் சாவித்திரி சரிதம் என்னும் நூலை; செய்ய அடி சேர்ப்பாம் — அவருடைய செவ்விய திருவடிகளிற் சேர்ப்போம்; (எ—று)

செஞ்சொல்புனை — ஒற்றுநீக்கிக் கூவிளங்காயாகக் கொள்க.

சாவித்திரிதேவி வணக்கம்

- 3 கந்தமலர்ப் போது கைத்தலத்தி லேந்திச்
சந்ததமுஞ் சாவித் திரிபாதம் போற்றிப்
பந்தமொடு பிணிக்கும் பாசமெலாம் போக்கி
அந்தகனா ரெம்மை யடையாமற் காப்பாம்.

(இ — ள்) கந்தமலர்ப்போது — வாசனை பொருந்திய தாமரை மலரை; கைத்தலத்திலேந்தி — கைகளில் ஏந்தி; சந்ததமும் — எப்பொழுதும்; சாவித்திரி பாதம் போற்றி — சாவித்திரி தேவியினுடைய திருவடிகளை வணங்கித்துதித்து; பந்தமொடு பிணிக்கும் பாசமெலாம் போக்கி — மலபந்தங்களால் கட்டுண்டிருக்கும் எமது பாசங்களைப் போக்கி; அந்தகனா எம்மை அடையாமல் காப்பாம் — இயமன் எம்மை அடையாதவாறு காப்போமாக. (எ—று)

முருகன் வணக்கம்

- 4 அதிரவரு காலன் அணுகியெனை வாட்டிப்
பிதிரிலென தாவி பிரித்திடுமவ் வேளை
மதுரமொழி வள்ளி மகிழ்ந்தணையும் மார்பன்
கதிரமலைக் கந்தன் கடுகியெனைக் காக்க.

(இ—ள்) அதிரவரு காலன்-பிறர்கண்டு நடுங்கும்படியாக வரும் இயமன்; எனை அணுகி வாட்டி-என்னை அணுகித் துன்புறுவித்து; பிதிரிலென தாவி — நொடியில் எனது ஆவியை; பிரித்திடும் அவ்வேளை — கவர்ந்து செல்லும் அந்நேரத்தில்; மதுரமொழி வள்ளி — மதுரமான மொழிகளைப் பேசும் வள்ளிநாயகி; மகிழ்ந்து அணையும் மார்பன்-மகிழ்ச்சியுடன் சேர்கின்ற திருமார்பினை உடையவனாகிய; கதிரமலைக் கந்தன்: கடுகியெனைக் காக்க-விரைந்து வந்து என்னைக் காப்பாராக. (எ—று) 4

நாமகள் வணக்கம்

- 5 வேதனது நாவில் வீற்றிருக்குந் தாயே
பாதமலர்ப் போது பணிந்திடுவன் கற்பில்
ஏதமிலாள் காதை யின்றமிழாற் பாட
நீதுணையென் வாக்கில் நின்றருள வேண்டும்.

(இ—ள்) வேதனது நாவில் வீற்றிருக்கும் தாயே — பிரமாவினது நாக்கில் வீற்றிருக்கின்ற எம்தாயே; பாதமலர்ப்போது பணிந்திடுவன் — நான் உனது இருபாத கமலங்களையும் பணிந்திடுவேன்; கற்பில் ஏதமிலாள் காதை-கற்பில் குற்றமில்லாதவளாகிய சாவித்திரியின் கதையை; இன்தமிழால் பாட — இனிய தமிழ்ப்பாக்களால் பாட; நீதுணை என் வாக்கில் நின்றருள வேண்டும்-தாயே! நீ எனது வாக்கிற்குத் துணையாக நின்று அருளுதல் வேண்டும். (எ—று) 5

எமதருமன் வணக்கம்

- 6 மன்பதைகள் வாணாள் மதித்தவற்றை முடிக்குந்
தென்புலத்திற் கிறைவா தேவர்தமக் கேறே
உன்பதங்கள் பணிவே னுயிர்பிரியும் வேளை
துன்பநிலை யின்றித் துறக்கவருள் வாயே.

(இ—ள்) மன்பதைகள் வாழ்நாள் மதித்து-உயிர்களின் வாழ்நாளைக் கணித்து; அவற்றை முடிக்கும் — அவர்களின் கால எல்லையாகிய சீவிய காலத்தை முடிக்கும்; தென்புலத்திற்கு இறைவா — இயமலோகத்திற்கு அரசனான எமதர்மராசனே; தேவர்தமக்கு ஏறே — தேவர்களுக்குச் சிங்க ஏறு போன்றவனே; உன்பதங்கள் பணிவே-உன்திருவடிகளைப் பணிந்து வணங்குவேன்; உயிர்பிரியும் வேளை — எனது உயிர் பிரியும் வேளையில்; துன்பநிலையின்றித் துறக்க அருள்வாயே-வருந்துதலாகிய நிலைமை இல்லாமல் இம்மாயா உடலை நான் நீக்க அருள்புரிவீராக. (எ—று) 6

குரு வணக்கம்

- 7 ஆரமுத மென்னும் அருந்தமிழை யூட்டி
நாரமுடன் செய்யுள் நயமெல்லாங் காட்டி
வாரமுட னெம்மை வளர்த்தவெண்ணெய்க் கண்ணன்
பாரதியின் பாத பங்கயங்கள் பணிவாம்.

(இ-ள்) ஆர் அமுதம் என்னும் அருந்தமிழை ஊட்டி — அருமை யான அமுதமென்னும் அரிய இனிய தமிழை எனக்கு ஊட்டி; நார முடன் செய்யுள் நயமெல்லாங் காட்டி — அன்புடன் எனக்குச் செய்யுள் நயங்களைக் காட்டி; வாரமுடன் என்னை வளர்த்த — அன்புடன் என்னை வளர்த்த; வெண்ணெய்க் கண்ணன் பாரதியின்-வெண்ணெய்க்கண்ணன் என்னும் நவந்திகிருஷ்ண பாரதியாரின்; பாதபங்கயங்கள் பணிவாம் — திருவடித் தாமரைகளை வணங்குவோமாக. (எ-று) 7

குறிப்பு — வெண்ணெய்க்கண்ணன் — நவந்திகிருஷ்ண பாரதியார் என் னும் பெரும் புலவர்.

நூல் நுதலிய பொருள்

வேறு

- 8 மாத்திர நாட்டினை யாண்ட மன்னவன்
பூத்தசா வித்திரி பொருவில் கற்பினால்
மாத்திகழ் சத்திய வான்ற னுருயிர்
காத்தவக் காதையைக் கழறு வாமரோ.

(இ-ள்) மாத்திர நாட்டினை யாண்ட மன்னவன் — மாத்திரம் என் னும் நாட்டை அரசாட்சி செய்த அகவபதி என்னும் மன்னன்; பூத்த சாவித்திரி — பெற்றெடுத்த சாவித்திரியானவள்; பொருவில் கற்பினால் — ஒப்பில்லாத தனது கற்பின் வலிமையால்; மாத்திகழ் சத்தியவான்றன் ஆருயிர் — பெருமை திகழும் சத்தியவானுடைய அரிய உயிரை; காத்த அக்காதையைக் கழறு வாமரோ — காத்த அந்தத் திவ்விய சரித்திரத் தைச் சொல்லுவாம்; அரோ — ஈற்றசை (எ-று) 8

நூல் வந்த வழி

- 9 பாண்டுவின் புத்திரன் தருமன் பன்னிரண்
டாண்டுகள் வனத்திடை யலக்க னுற்றுழி
மாண்டவ மாமுனி மார்க்கண் டேயனும்
நீண்டவிக் கதையைமுன் நிகழ்த்த லாயினன்.

(இ-ள்) பாண்டுவின் புத்திரன் தருமன் — பாண்டு மன்னனின் மூத்த மகனான தருமன் என்பவன்; பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் — பன்னி ரண்டு வருடங்கள்; வனத்திடை அலக்கண் உற்றுழி — காட்டிலே வசித்து துன்பமுற்றபோது; மாண்தவமாமுனி மார்க்கண்டேயனும் — சிறந்த தவத்தினையுடைய முனிவரான மார்க்கண்டேயமுனிவர்; நீண்ட இக் காதையை முன் நிகழ்த்தலாயினன் — நீண்ட இச்சரிதையை முன்னர் தருமனுக்குச் சொல்லலாயினர். (எ-று) 9

(வி-ம்) வி ய ர ச மகா பாரதத்தில், வனபர்வத்தில், தருமராசனுக்கு மார்க்கண்டேய முனிவர் 'சாவித்திரி உபாக்கியானம்' என்னும் சாவித்திரி சரித்திரத்தைச் சொன்னார் என வருதல் அறிக.

நூல் செய்த காரணம்

- 10 ஆரிய மொழியினி லமைந்த காதையைச்
சீரிய செந்தமிழ்ச் செய்யு ளாக்கென
வாரித கவிஇள முருக னரெனுஞ்
சீரியன் வேண்டிடச் செப்ப லுற்றனன்.

(இ-ள்) ஆரிய மொழியினிலமைந்த காதையை — வடமொழியில் அமைந்த வியாசபாரதம் என்னும் நூலில் வரும் (சமஸ்கிருதத்தில் எழுதப்பெற்றது) இந்தச் சாவித்திரி சரித்திரத்தை; சீரிய செந்தமிழ்ச் செய்யுள் ஆக்கென — சிறப்புவாய்ந்த அழகியதாகிய செந்தமிழ்ச் செய் யுள்களில் பாடுவிரென; வாரிதகவி இளமுருகனார் எனும் சீரியன் வேண்டிட — கவிமேகமாகிய இளமுருகனார் என்னும் புலவன் என்னை வேண்டிட; செப்பலுற்றனன் — நானும் அவ்வண்ணமே இச்சாவித்திரி கதையைத் தமிழ்ப் பாக்களாற் பாடினேன். (எ-று) 10

(வி-ம்) புலவர்மணி சோ. இளமுருகனார் (பாலசுப்பிரமணியம்) ஈழத்து நவாலியூர்ச் சோமசுந்தரப் புலவரின் மகனாவார். இவர் ஈழத் துச் சிதம்பரபுராணம் முதலிய பல நூல்களை யாத்துத் தமிழன்னையை அலங்கரித்தவர்.

சாவித்திரி சரிதம் தமிழில் காவியரூபமாக வெளிவரல் வேண்டு மென்று பெரிதும் விரும்பியவர்.

- 11 முதல்வரு நூலினை முற்றும் பின்செலா
திதிற்சில மாற்றமும் ஏற்பச் செய்தனன்
கதையதன் கருப்பொருள் காத்துக் காப்பியப்
பொதுவியல் தழுவிடல் புலவர்க் கேற்றதால்.

(இ-ள்) முதல்வரு நூலினை முற்றும் பின்செலாது — முதல் நூலாகிய வியாச பாரதத்தை முழுமையாகப் பின்பற்றாது; இதில் சிலமாற்றமும் ஏற்பச் செய்தனன் — இந்தச் சாவித்திரிசரிதம் என்னும் நூலில் சிற்சில மாற்றங்களை ஏற்புடையவிடத்துச் செய்தேன்; கதையதன் கருப்பொருள் காத்து, காவியப் பொதுவியல் தழுவிடல் புலவர்க்கு ஏற்றது - கதையினுடைய கருப்பொருளையுங் காத்து காவியத்தினுடைய பொது இயல்புகளையும் தழுவி நூல்செய்தல் புலவர்களுக்கு ஏற்புடையதேயாகும். ஆல் — ஈற்றசை (எ-று)

11

நூல் செய்யத்துணை

12 முன்னியிற் நூலினை முயன்ற காலேநான் பன்னிய பாக்களைப் பரிவொ டாய்ந்துமே நன்னிரைப் படுத்தினன் நடரா சன்னெனும் மன்னிய புகழுடை மாசில் பண்டிதன்.

(இ-ள்) நான் முன்னி இந்நூலினை முயன்ற காலே — நான் முற்பட்டு இந்த நூலினைப் பாட முயன்ற காலத்தில்; நான் பன்னிய பாக்களை — நான் பாடிய பாடல்களை; பரிவொ டு ஆய்ந்து நன்னிரைப் படுத்தினன் — அனுதாபத்தோடு ஆராய்ந்து ஒழுங்குபடுத்தினன்; நடராசன் எனும் — க, கி. நடராசன் என்கின்ற; மன்னிய புகழுடை மாசில் பண்டிதன் — நிலைபெற்ற புகழினையுடைய குற்றமில்லாத பேரறிஞன். (எ-று)

12

(வி-ம்) செந்தமிழ்ச் சிரோமணி பண்டித வித்துவான் க. கி. நடராசன் B. O. L. Dip-in - Ed. அவர்கள் ஈழத்துச் சிவயோக சுவாமிகளின் பரமபத்தன். சுவாமி புகழ், சுவாமி பிள்ளைத்தமிழ், சிவயோகசுவாமிகள் திருச்சரிதம் முதலிய நூல்களை ஆக்கியவர், சிவதொண்டன் பத்திரிகை ஆசிரியருமாவார். நடராசன்னெனும் — சீர்நோக்கி “ன்” மிகுந்தது.

அவையடக்கம்

13 அற்பமா மறிவுளேன் அறைந்த காதையிற் சொற்பிழை யாதியாஞ் சோர்வு சேரினுங் கற்பினிற் பிறங்கிய காசில் காரிகை அற்புதச் சரிதமால் அறிஞர் கொள்வரே.

(இ-ள்) அற்பமா மறிவுளேன் — அற்ப அறிவு படைத்தவனாகியான்; அறைந்த காதையில் — சொன்ன இந்தச் சாவித்திரி சரித்திரத்தில்; சொற்பிழை ஆதியாம் சோர்வு சேரினும் — சொற்பிழை முதலாக

கிய சோர்வுகள் சேர்ந்திருந்தாலும்; கற்பினிற் பிறங்கிய காசில் காரிகை அற்புதச் சரிதமால் — கற்பினிற் சிறந்து விளங்கிய குற்றமற்ற தெய்வப் பெண் எனத்தக்க சாவித்திரியின் அற்புதமான சரிதமாகையால்; அறிஞர் கொள்வரே — கற்றறிந்தோர் குற்றங்களைப் பாராட்டாது. இந்நூலின் குணங்களை ஏற்றுக்கொள்வார்களாக. ஏ — ஈற்றசை (எ-று)

நூற்பயன்

14 திண்ணிய கற்புடைத் தெய்வ மானவள் புண்ணிய மாக்கதை போற்றிக் கேட்பவர் மண்ணினிற் புகழ்பொருள் மற்றுஞ் சீர்களும் எண்ணிய எண்ணியாங் கெய்தி வாழ்வரே.

(இ-ள்) திண்ணிய கற்புடைத் தெய்வ மானவள் — உறுதியான கற்பினையுடைய தெய்வப் பெண்ணை சாவித்திரியின்; புண்ணிய மாக்கதை — புண்ணியமாகிய இந்தச் சுபசரித்திரத்தை; போற்றிக் கேட்பவர் — வணங்கி இருந்து கேட்பவர்கள்; மண்ணினிற் புகழ்பொருள் மற்றுஞ் சீர்களும் — பூமியின் கண்ணே புகழும் பொருளும் நீண்ட ஆயுள் முதலாகிய மற்றுஞ் சிறப்புகளும்; எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்தி வாழ்வர் — விரும்பிய விரும்பியபடி பெற்று வாழ்வார்கள். ஏ — ஈற்றசை (எ-று)

14

பாயிரச் சருக்கம் முற்றிற்று.

திருச்சிறற்பலம்

இரண்டாவது உற்பத்திச் சருக்கம்

திருச்சிற்றம்பலம்

(i) ஆற்றுச்சிறப்பு

வேறு

- 15 ஆர்கலி சூழல கத்தினுக் கானனம்
பார்புக முப்பெறு பாரத நாடதன்
சீர்தில கம்மெனச் செப்புவர் மாத்திரம்
ஆர்புன லாங்குநல் காற்றணி சாற்றுவாம்.

(இ-ள்) ஆர்கலி சூழ் உலகத்தினுக்கு ஆனனம் - சப்திக்கின்ற கடலால் சூழப்பட்ட உலகத்தினுக்கு முகம் போன்று இருப்பது; பார்புகழப் பெறு பாரத நாடு - உலகத்தோரால் புகழப்பெறும் பாரதநாடு; அதன் சீர் திலகம் எனச் செப்புவர் - அந்தப் பாரத நாட்டின் சிறப்பான அழகான பொட்டு எனப் பாரோர் சொல்லுவர்; மாத்திரம் - மாத்திரம் என்னும் தேசத்தை; ஆர் புனல் ஆங்கு நல்கு ஆற்றணி சாற்றுவாம் - நிறைந்த புனலை அந்தத் தேசத்திற்குக் கொடுக்கும் ஆற்றின் அழகைச் சொல்லுவாம். (எ-று)

(வி-ம்) பூமிக்கு முகம் பாரதநாடு; அதன் திலகமாக விளங்குவது மாத்திர தேசம்.
திலகம்மென என்பதில் "ம்" சீர்நோக்கி மிகுந்தது.

- 16 பார்மகள் தான்பெறு பல்லுயிர்க் கூட்டத்தன்
மார்பக மாம்இம யப்பொருப் புச்சியில்
நீர்சுரந் தாளது நீண்டயர் கங்கையாய்
ஏர்கெழு மாத்திரம் ஏர்கொளப் பாய்ந்ததே.

(இ-ள்) பார்மகள் பூமாதேவியானவள்; தான்பெறு பல்லுயிர்க்கு ஊட்ட - தான்பெற்ற பல்லுயிர்களாகிய பிள்ளைகளுக்கு அருத்தும் பொருட்டு; தன் மார்பகமாம் இமயப் பொருப்பு உச்சியில் - தனது மார்பகமென்று சொல்லத்தக்க இமய மலையின் உச்சியில் நின்று; நீர் சுரந்தாள் நீரைச் சுரந்தாள்; அது நீண்டு உயர் கங்கையாய் அதுவே நீண்டு மேன்மையான கங்காநதியாய்; ஏர்கெழு மாத்திரம் - கலப்பையுடன் நட்புக்கொண்டு உழுதொழிலை மிகுதியாகச் செய்யும் மாத்திர தேசம்; ஏர் கொளப் பாய்ந்ததே - அழகு கொள்ளும்படி பாய்ந்து ஓடியது. (எ-று)

2

(வி-ம்) பூமி ஒரு பெண்ணாகவும், இமயமலை அவள் மார்பகமாகவும், ஊறும் புனல் சுரந்த பாலாகவும் பல்லுயிர்களும் பூமாதேவியின் பிள்ளைகளாகவும் உருவகம் செய்யப்பட்டன.

- 17 மாங்கனி பாளிதம் மான்மதம் வாழையின்
தீங்கனி குங்குமம் தேன்தரு தேறலும்
தூங்கிள நீருடன் தோடைப லாக்கனி
ஓங்கிய கன்னலு மொன்றிணைந் தோடலால்.

(இதுவும் அடுத்த பாட்டும் குளகம்)

(இ-ள்) மாங்கனி, பாளிதம், மான்மதம் - அந்த நீரிலே மாங்கனியும், பச்சைக்கருப்பூரமும், கத்தூரியும்; வாழையின் தீங்கனி - வாழையினது இனிய பழமும்; குங்குமம் - குங்குமப்பூவும்; தேன்தருதேறலும் - வண்டுகள் தரும் தேனும்; தூங்கு இளநீருடன், தோடை, பலாக்கனி - தென்னைகளில் தூங்குகின்ற இளநீருடன் தோடம்பழம் பலாப்பழம் என்பனவும்; ஓங்கிய கன்னலும் - செழித்து வளர்ந்த கரும்பும்; ஒன்றிணைந்து ஓடலால் - ஒன்று சேர்ந்து அக்கங்காநீரின் கண் ஓடுதலாலே. (எ-று)

3

- 18 அண்டர்தம் நாதனை அம்பிகை மஞ்சனம்
பண்டையி னாட்டிடப் பாய்ந்தவத் தீர்த்தமே
கொண்டுவந் திட்டதிக் கோதறும் ஆறென
உண்டநன் மக்களும் உள்ளுவ ராயினர்.

(இ-ள்) அண்டர்தம் நாதனை - தேவர்களுக்குத் தலைவனாகிய திருக்கலாயத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானை; அம்பிகை மஞ்சனம் பண்டையின் ஆட்டிட - உமாதேவியார் முன்னர் திருமஞ்சன மாட்டிட; பாய்ந்த அத்தீர்த்தமே - பாய்ந்த அந்த திருமஞ்சனத்தீர்த்தத்தையே; இக்கோது அறுஆறு கொண்டுவந்திட்டது என - இந்தக் குற்றமற்ற புனிதமான ஆறு கொண்டு வந்திட்டது என; உண்டநன் மக்களும் உள்ளுவராயினர் - அந்நீரை உண்ட மக்களும் எண்ணலாயினர். (எ-று)

4

- 19 மால்வரைச் சாரலில் மண்டுசந் தாரகில்
வால்மிள கேலமின் வாசனைப் பண்டமுங்
கால்பொர வீழ்ந்துமக் கங்கையிற் சேர்தலாற்
கோல்படு மீனிளங் கொண்டில புன்மணம்,

(இ-ள்) மால்வரைச் சாரலில் மண்டும் — பெரிய மலைச்சாரலில் நெருங்கி வளரும்; சந்து, ஆர் அகில் — சந்தனம், அருமையான அகில்; வால்மிளகு, ஏலம் இன் வாசனைப்பண்டமும்-வால்மிளகு, ஏலம் முதலிய இனிய வாசனைப் பொருள்களும்; கால்பொர வீழ்ந்து — காற்றால் அடிபட்டு வீழ்ந்து; அக்கங்கையிற் சேர்தலால் — அந்தக் கங்காநீரிற்கலத்த லாலே (அந்த நீர் வாசனையுடைத்தாயிற்று. அதனால்); கோல்படு மீனினம் கொண்டில புன்மணம் — அந்த நீரில்வாழும் மீனினங்கள் தூண்டிலில் அகப்பட்ட பொழுது புலால் மணம்மாறி வாசனையுடையனவாக இருந்தன. (எ-று) 5

20 வாரணத் தந்தமும் வால்வளை முத்தமும்
பாரகத் துட்பெறு பல்வகைப் பொன்களுஞ்
சாரலிற் கொள்மணி சந்தனம் ஏந்தியத்
தாரணி மன்னற்குத் தந்தது கையுறை.

(இ-ள்) வாரணத் தந்தமும் — யானைத் தந்தமும், வால்வளை முத்தமும்—வெண்சங்கு முத்தும்; பாரகத்துள்பெறு பல்வகைப் பொன்களும் — பூமிக்குள்ளிருந்து பெறப்படும் செம்பொன், கரும்பொன், வெண்பொன் முதலிய பலவகையான பொன்களும்; சாரலிற்கொள் மணி, சந்தனம்-மலைச்சாரலிற் கொள்ளப்படும் மணிகளும், சந்தனமும்; ஏந்தி அத்தாரணி மன்னற்கு — அந்த ஆறு ஏந்திக் கொண்டு வந்து அந்த மாத்திர நாட்டு அரசனுக்கு; கையுறை தந்தது — காணிக்கையாகக் கொடுத்தது. (எ-று) 6

வேறு

21 ஆறது செல்வழி யடைத்து நின்றிடும்
வேறுள தடைகளை வெல்கு வேனென
நூறுதல் செய்வது நோக்கில் மன்னவன்
மாறுகொள் வோர்தமை மடித்தல் போலுமே.

(இ-ள்) ஆறது செல்வழி — ஆறானது செல்லும் வழியை; அடைத்து நின்றிடும் வேறுள தடைகளை — அடைத்து நிற்கும் பலவகையான தடைகளை; வெல்குவேனென — நான் வெல்லுவேன் என்று; நூறுதல் செய்வது — அழித்துச் சிதைப்பதை; நோக்கில் — ஆராய்ந்து பார்க்கில்; மன்னவன் — மாத்திரதேச அரசனானவன்; மாறுகொள்வோர்தமை — தன்னோடு பகைமை கொள்ளுவோர்களை; மடித்தல் போலும் — அழித்தல் போலும். (எ-று)

22 தாழ்வுறு நிலத்தினிற் தண்ணீர் தங்கிப்பைங்
கூழ்வள ரச்செயுங் கொள்கை கூர்ந்திடில்
தாள்பணிந் திட்டவர் தங்கட் கேற்புறு
வாழ்வழித் திடுமிறை வண்மை மானுமே,

(இ-ள்) தாழ்வுறு நிலத்தினில் - பள்ளமான நிலத்தினில்; தண்ணீர் தங்கி; பைங்கூழ் வளரச் செய்யுங் கொள்கை—பயிரை வளரச் செய்யும் கொள்கையை; கூர்ந்திடில் - ஆராய்ந்து பார்க்கின்; தாள் பணிந்திட்டவர் தங்கட்கு — தனது பாதங்களைப் பணிந்தவர்களுக்கு; ஏற்புறு வாழ்வளித்திடும் இறைவண்மை மானும் ஏற்ற நல்வாழ்வை அளிக்கும் மாத்திர மன்னனின் ஈகைக் குணத்தை ஒக்கும். (எ-று) 8

23 உருவம் நீண்டதால் ஊர்ந்து சேறலால்
அரவஞ் செய்வதால் ஆலம் பாய்வதால்
அரத னங்களை ஆகம் வைத்தலால்
சிரமொ ராயிரச் சேட னெக்குமே.

(இ-ள்) உருவம் நீண்டதால்—உருவத்தால் நீண்டதர்க இருப்பதாலும்; ஊர்ந்து சேறலால் — ஊர்ந்து செல்வதாலும்; அரவஞ் செய்வதால் - இரைந்து ஒலி செய்வதாலும்; ஆலம் பாய்வதால்—நீர் ஓடுதலாலும்; அரதனங்களை ஆகம் வைத்தலால்—இரத்தினக் கற்களை தன் உடலில் வைத்திருத்தலாலும்; சிரம் ஒரு ஆயிரச் சேடன் ஒக்கும் — ஆயிரம் தலைகளையுடைய ஆதிசேடனை அந்த ஆறு ஒக்கும். (எ-று) 9 இப்பாடல் ஆற்றுக்கும் ஆதிசேடனுக்குஞ்சிலைடை.

(விம்) ஆதிசேடன் — உருவத்தால் நீண்டது; ஊர்ந்து செல்வது; இரைந்து ஒலி செய்வது; விடத்தைக் கக்குவது; நர்கரத்தினத்தைத் தலையில் வைத்திருப்பது; ஆயிரம் தலைகளையுடையது. (ஆறும் பல கழி முகங்களையுடையது.) ஆதலால் ஆறு ஆதி சேடனை ஒக்கும்;

24 முடித்தலை மலரிடை மூச வண்டினம்
கொடித்துணைக் கங்கைமட் குன்றென் கொங்கைமேற்
செடிக்கரை நுண்அலைச் சேலை போர்த்தியிப்
படித்தலை நடந்தது பாவை யென்னவோ

(இ-ள்) முடித்தலை மலரிடை — முடியின் கண்ணுள்ள மலரில்; வண்டினம் மூச — வண்டினம் மொய்க்க; கொடித்துணைக் கங்கை — கொடிபோன்ற கங்கையர்னது; மட்குன்றென் கொங்கை மேல் - மன்குன்றுகளாகிய கொங்கையின்மேல்; செடிக்கரை நுண் அலைச் சேலை போர்த்தி — செடிகளைக் கரையாகக் கொண்டு நுண் அலையினாலாகிய சேலையைப் போர்த்து; இப்படித்தலை பாவை யென்ன நடந்தது — இந்த நிலத்தினில் ஒரு பெண்போல் நடந்தது. (எ-று) உவமையுணி 10

(வி-ம்) கொட்டி போன்ற கங்கை - கொட்டி போன்ற பெண்; ஆற்றில் மண்குன்றம் - பெண்ணின் கொங்கை; அதை மறைக்கும் அலை மெல்லிய சேலை; கரையில் செடிகள் - சேலையின் செடிக்கரை; ஆற்றில் மிதக்கும் மலர் - பெண்ணின் தலையில் மலர்; வண்டினம் இரு இடத்தும் கொழிக்கும்.

25 புல்லறி வாளர்தம் புலம்பல் போனதி
கல்லினி லாழமில் கலக லத்திடும்
நல்லறி வாளர்தம் நாவ டக்கம்போல்
மெல்லெனத் தரைமிசை மேவு மாழமாய்.

(இ-ள்) புல்லறிவாளர்தம் புலம்பல் போல் - அற்ப அறிவுள்ளவர் பெரிது ஆரவாரமாக, ஆனால் ஆழ்ந்த கருத்தில்லாமல், பேசுதல் போல்; நதி-நதியானது; கல்லினில் ஆழமில் கலகலத்திடும் - கல்லிலத்தில் ஆழமில்லாமல் கலகலவென்ற ஓசையுடன் ஓடும். நல்லறிவாளர்தம் நாவடக்கம் போல் - ஆழ்ந்த அறிவுடையோர் அடக்கமாக இருப்பது போல்; மெல்லெனத்தரைமிசை மேவும் ஆழமாய் - மென்மையான நிலத்தில் ஆழமாகவும் ஓசை இல்லாமலும் செல்லும். (எ-று)

11

26 வரைவில பொருள்தரு வள்ளல் மன்னனின்
குரைகழல் பணிந்திடுங் குடிகள் செய்கைபோல்
கரைகெழு தருக்கடங் கரங்கள் நீட்டியத்
திரையெறி வருபுனல் தீண்ட முந்துமே.

(இ-ள்) வரைவில பொருள் தரு வள்ளல் மன்னனின் - வரைவில்லாது பொருளைக் கொடுக்கும் வள்ளன்மை வாய்ந்த மரத்திர தேச மன்னனின்; குரைகழல் பணிந்திடுங் குடிகள் செய்கைபோல் - சப்திக்கும் கழல்களையணிந்த பரதங்களைப் பணியும் குடிமக்களின் செய்கைபோல்; கரைகெழு தருக்கள் தம் கரங்கள் நீட்டி - ஆற்றின் கரைகளிற் கெழுமியிருக்கும் மரங்கள் தம் கரங்களை நீட்டி; அத்திரையெறி வருபுனல் தீண்ட முந்துமே - அந்தத் திரையெறிந்து வரும் ஆற்றுநீரைத் தீண்ட முந்தும். ஏ-அசை. (எ-று)

12

27 அந்தணர் தங்களை யடைந்த புல்லியர்
சிந்தைகள் தெளிவுறீஇச் சீல மெய்தல்போல்
இந்தநன் னீரின் லிழிந்து மூழ்கினோர்
தந்தம்புன் னோய்மலந் தவிர்வ ராயினர்.

(இ-ள்) அந்தணர் தங்களை அடைந்த புல்லியர் - அறவோர்ரீன மேலானவர்களை அடைந்த இழிகுணத்தோர்; சிந்தைகள் தெளிவுறீஇ - தங்கள் மனம் தெளிவுபட்டு; சீலமெய்தல் போல் - நற்குணமடைதல் போல் இந்த நன்னீரின் லிழிந்து மூழ்கினோர் - இந்த நல்ல நீரின் லிழிந்து மூழ்கினோர்; தந்தம் புன்னேர்ய் மலம் தவிர்வராயினர் - தங்கள் தங்கள் இழிந்த நோய்களும் அழுக்கும் பர்வமும் நீங்கப் பெற்றவராயினர். (எ-று)

13

28 பிரளய மெனவரு பெரிய நீத்தமும்
கரைகளில் வெட்டிய காலிற் பாய்ந்திட
முரணிழந் தடங்கியம் முதூர் சேர்ந்ததே
உரமுளர் பிரிந்திடின உறுவர் நொய்மையால்.

(இ-ள்) பிரளய மெனவரு பெரிய நீத்தமும் - பிரளயம் போல் வரும் பெரிய ஆற்று வெள்ளமும்; கரைகளில் வெட்டிய காலிற் பாய்ந்திட - ஆற்றங்கரைகளில் நீர்பர்சனத்திற்காக வெட்டிய வாய்க்கால்களிற் பாய்ந்திட; முரணிழந்து அடங்கி அம்முதூர் சேர்ந்தது - வலியிழந்து அடங்கி அந்த மாத்திரதேசத்தைச் சேர்ந்தது; உரமுளர் பிரிந்திடின உறுவர் நொய்மையால் - வலியுள்ளோர் பிரிந்திடில் தளர்வடைவாரர்களால். (எ-று)

14

(ii) நாட்ச்சிறப்பு

29 ஆத்திக ரந்தண ரறங்க ளோம்புநர்
சாத்திரம் வல்லுநர் சால்பு மிக்கவர்
பூத்திகழ் கற்பினர் பொலியும் பொன்கொழி
மாத்திர நாடதன் மகிமை பேசுவாம்.

(இ - ள்) ஆத்திகர் - கடவுளை நம்புவோரும்; அந்தணர் - அந்தணர்களும்; அறங்கள் ஒம்புநர் - தருமங்களைப் பேணுபவரும்; சாத்திரம் வல்லுநர் - சாத்திரங்களில் வல்லவர்களும்; சால்புமிக்கவர் - அன்பு, நாண், ஒப்புரவு, கண்ணோட்டம், வாய்மை முதலிய குணம் மிக்கவரும்; பூத்திகழ் கற்பினர் - பூவுலகில் விளங்கும் கற்பையுடையவரும்; பொலியும் - பொலிந்து விளங்கும்; பொன்கொழி - பொன்னைக் கொழிக்கும் வளம் நிறைந்த; மாத்திர நாடதன் மகிமை பேசுவாம் - மாத்திர நாட்டின் மகிமையைச் சொல்லுவாம். (எ-று)

15

குறிஞ்சி நிலவருணை

- 30 தொடர்மலை முடிமிசை துஞ்சும் மஞ்சினந்
தடவரை முழைவயின் தங்கும் வல்லியங்
கடகரி திரிவன காம்புக் காட்டிடை
படவர வுயிர்ப்பன பாழிப் பாங்கரில்.

(இ-ள்) தொடர்மலை முடிமிசை மஞ்சினம் துஞ்சும் - தொடர்ச்சி யான மலைச் சிகரங்களின் மீது மேகக் கூட்டங்கள் படியும்; தட வரை முழைவயின் வல்லியம் தங்கும் - அகன்ற மலைக் குகைகளிலே வேங்கைகள் தங்கும்; காம்புக் காட்டிடை கடகரிதிரிவன - மதமுள்ள யானைகள் மூங்கிற் காட்டிடை திரியும்; படஅரவு பாழிப்பாங்கரில் உயிர்ப்பன - படத்தையுடைய பாம்புகள் குகைப் பக்கங்களில் இரைந்து மூச்சு விட்டுக் கொண்டு திரியும்; (எ-று) 16

- 31 ஐவனம் மூங்கிலின் அரிசி ஏனலும்
கொய்தெடு குரக்கனுங் கொம்புத் தேனெடு
பெய்வளை மங்கையர் பெயர்த்த மூலமும்
மைவரைக் குறிஞ்சியில் மலிந்து தோன்றுமால்.

(இ-ள்) ஐவனம் - மலை நெல்லும்; மூங்கிலின் அரிசியும் - மூங் கிலின்கண் வரும் அரிசியும்; ஏனல் - செந்தினையும்; கொய்தெடு குரக்கனும் - கொய்து எடுக்கப்படும் குரக்கனும் கொம்புத் தேனெடு - கொம்புத் தேனும்; பெய்வளை மங்கையர் பெயர்த்த மூலமும் - வளையலணிந்த பெண்கள் பெயர்த்தெடுத்த கிழங்கும்; மைவரைக் குறிஞ்சியில் மலிந்து தோன்றும் - கரிய மேகங்கள் படிந்த மலைகளையுடைய குறுஞ்சி நிலத் தில் நிறைந்து தோன்றும். (எ-று) 17

- 32 சந்தனங் குங்குமஞ் சாதிக்க காயகில்
சிந்திரம் பாளிதஞ் சிறுதக் கோலமும்
சந்தமென் மான்மதங் கராம்பு கோட்டமும்
அந்தநன் நிலந்தரு மளப்பில் செல்வமாம்.

(இ-ள்) சந்தனம் குங்குமம் சாதிக்காய் அகில் - சந்தனமும் குங்குமப்பூவும், சாதிக்காயும், அகிலும்; சிந்திரம் பாளிதம் சிறுதக் கோலமும் - வெட்சிப் பூவும், கருப்பூரமும் தக்கோலமும்; சந்தமென் மான்மதம் கராம்பு கோட்டமும் வாசனையுடைய சுத்தூரியும் கராம் பும் கோட்டமும்; அந்த நல்நிலம் தரும் அளப்பில் செல்வமாம் - அந்தக் குறிஞ்சி நிலம் தருகின்ற அளவில்லாத செல்வங்களாம். (எ-று) 18

- 33 வெங்கரி முத்தமும் வேரல் முத்தமும்
தங்கமும் மணிகளுந் தயங்கு வைரமும்
பொங்கரின் புறமெலாம் பொழியு மொண்கதிர்
கங்குலைப் பகலெனக் காட்டு மாமரோ.

(இ-ள்) வெங்கரி முத்தமும் - கோபத்தையுடைய யானையின் மருப்பிலிருந்து வரும் முத்தும்; வேரல் முத்தமும் - மூங்கிலின் முத்தும்; தங்கமும் மணிகளும் - தங்கமும் இரத்தினங்களும்; தயங்கு வைரமும் - ஒளிசெய்யும் வைரமும்; பொங்கரின் புறமெலாம் பொழியும் ஒண் கதிர் - மலைப்புறத்திலெல்லாம் சிடந்து பொழிகின்ற ஒளி பொருந் திய கிரணங்கள்; கங்குலைப் பகலெனக் காட்டும் - இரவைப் பகலெ னக் காட்டும் ஆம், அரோ - அசைகள். (எ-று) 19

வேறு

- 34 ஏனத் தூணை எரியில் வாட்டித்
தேனிற றேய்த்துத் தின்பா ரோர்சார்
ஏனற் சோறும் இலகாய் கனியுங்
கானற் கிழங்குங் கனிப்பா ரோர்சார்.

(இ-ள்) ஏனத்து ஊனை - பன்றியின் தசையை; எரியில் வாட்டி - நெருப்பில் வாட்டிப் பதப்படுத்தி; தேனில் தோய்த்துத் தின்பார் ஓர்சார் - தேனெடு சேர்த்துத் தின்பார்கள் ஒருசாரார்; ஏனற் சோறும் - தினைச்சோறும்; இலை, காய் கனியும் - இலைகளும் காய்களும் பழங் களும்; கானற் கிழங்கும் - மலை சார்ந்த சோலைகளில் கிடைக்கும் கிழங்கும்; கனிப்பார் ஓர்சார் - உண்டு இன்புறுவோர் ஒருசாரார். (ஆக இங்ஙனம் மக்கள் மகிழ்வர்) (எ-று) 20

- 35 குரவை யாடுங் குறத்தி யோர்சார்
அரவை யாட்டி யயர்வா ரோர்சார்
வரையின் சாரல் வளர்மான் பன்றி
வரிவில் கொண்டு வதைப்பா ரோர்சார்.

(இ-ள்) குரவை ஆடுங் குறத்தி ஓர்சார் - குரவைக்கூத்து ஆடும் குறத்தியர்கள் அம்மலையின் ஒரு பக்கத்தில் காணப்பட்டனர்; அரவை ஆட்டி அயர்வார் ஓர்சார் - பாம்பை ஆட்டித் தளர்வார் இன்னொரு பக்கத்தில் காணப்பட்டனர். வரையின் சாரல் மலையின் பக்கத்தில்; வளர்மான் பன்றி - வளருகின்ற மான் பன்றி ஆகிய விலங்குகளை; வரிவில் கொண்டு வதைப்பார் ஓர்சார் - வரிந்த வில்லைக் கொண்டு கொலை செய்பவர்கள் இன்னொரு பக்கத்தில் காணப்பட்டனர். குறத்தி - குறத்தியர் என்பதில் கடை தொக்கு நின்றது. (எ-று) 21

வேறு

- 36 நீல வானிடை நிரைந்த தாரகை
போல மால்வரை பொலிந்த பொன்மணி
கீல வெண்மதி கிளர்ந்த போலுமே
நாலும் வாய்மத நாகக் கோடுகள்.

(இ-ள்) நீலவானிடை தாரகை நிறைந்த போல—கரிய வானத்தில் நட்சத்திரங்கள் நிரையாக விளங்கியது போல; மால்வரை பொன்மணி பொலிந்த — கரிய மலையில் பொன்னும் மணியும் விளங்கின; கீல வெண்மதி கிளர்ந்த போலுமே—அவ்வானத்தில் பிறைச் சந்திரன் விளங்கியது போல்; நாலும் வாய்மத நாகக் கோடுகள் — மலையிலே தொங்கும் வாயையுடைய மதங்கொண்ட யானையின் கொம்புகள் விளங்கின. (எ-று) 22

- 37 வேங்கை நறுமலர் விரித்த பர்யலில்
ஓங்கல் பிடியுட னுறவு கொண்டிடக்
கோங்கின் கொம்பரிற் குரங்கு மந்தியை
நீங்கா வேட்கையில் நெருங்கிப் புல்லுமே.

(இ-ள்) வேங்கை நறுமலர் விரித்த பர்யலில் — வேங்கை மரத்தின் வாசனை பொருந்திய பூக்கள் சொரிந்து பரந்து கிடந்த மலர்ப் படுக்கையில்; ஓங்கல் பிடியுடன் உறவு கொண்டிட — ஆண்யானை பெண்யானையுடன் உறவு கொள்ள; (அதைக்கண்ட) கோங்கின் கொம்பரிற் குரங்கு — கோங்க மரத்தின் கொப்பிலிருக்கும் குரங்கு; மந்தியை — பெண்குரங்கை; நீங்கா வேட்கையில் நெருங்கிப் புல்லும் — தண்யாத காமவிருப்பத்தால் நெருங்கித் தழுவும். (எ-று) 23

- 38 கல்லால் விழுதினிற் கலாப மங்கையர்
உல்லா சத்துட னூஞ்ச லாடிட
வில்லாய் வளைதரு வேரற் காம்பினிற்
பொல்லா மந்தியும் பொலிய ஆடுமே.

(இ-ள்) கல்லால் விழுதினில் - கல்லால மரத்தின் விழுதினில் (தொங்கும் இரு விழுதுகளை முடிந்து ஊஞ்சலாக்கி); கலாப மங்கையர் — கலாபம் என்னும் 16 மணிக்கோவையை அணிந்த பெண்கள்; உல்லாசத்துடன் ஊஞ்சலாடிட — மனஉல்லாசமாக ஊஞ்சலாடி விளையாட; (அதைக் கண்ட) பொல்லா மந்தியும் — பொல்லாத பெண்குரங்கும்; வில்லாய் வளைதரு வேரற் காம்பினில் — வில்லைப் போல் வளைந்து வரும் மூங்கிற் காம்பினில்; பொலிய ஆடுமே — பொலிவாக இருந்து தானும் ஊஞ்சலாடி விளையாடும். (எ-று) 24

- 39 ஆலும் மஞ்ஞைக ளகவு மோசையுஞ்
சேலொண் கண்ணியர் செய்மொய் பைங்கிளி
ஆலோ லம்மென அகற்று மோசையும்
மாலு மென்பரே மலையின் சாரலில்.

(இ-ள்) ஆலும் மைஞ்ஞைகள் அகவும் ஓசையும் — ஆடும் மயில்கள் அகவுகின்ற ஓசையும்; சேல்ஓண் கண்ணியர் — கயல்மீனைப் போன்று புரளுகின்ற ஒளிபொருந்திய கண்களையுடைய பெண்கள்; செய்மொய் பைங்கிளி — தினைவயலில் மொய்க்கின்ற பசங்கிளிகளை; ஆலோலம் என அகற்றும் ஓசையும் — ஆலோலம் என்று அகற்றுகின்ற ஓசையும்; மலையின் சாரலில் மாலும் என்பர் — மலைப்பக்கத்தில் மயங்கும் என்பார். (அவ்வோசைகளைக் கேட்டவர்கள்) (எ-று) 25

- 40 குன்றக் குறத்தியர் குரவை யோசையும்
வென்றி வேலவன் விழவி னோசையும்
மன்றில் மாதர்கை யாழி னோசையுந்
துன்றி மலையிடந் துறக்க மொக்குமே.

(இ-ள்) குன்றக் குறத்தியர் குரவை ஓசையும் — மலைப்பிரதேசத்தில் வாழும் குறப்பெண்கள் குரவைக் கூத்தாடும் ஓசையும்; வென்றி வேலவன் விழவின் ஓசையும் — வெற்றியையுடைய முருகனுக்கு மக்கள் எடுக்கும் திருவிழாவின் ஓசையும்; மன்றில் மாதர்கை யாழின் ஓசையும் — வாய்தல் முன்றிலில் பெண்களின் கையில் விளங்கும் யாழின் ஓசையும்; துன்றி — நெருங்கிக் கலந்து; (எங்கும் இன்பத்தை உண்டாக்குவதால்) மலையிடம் — மலைப்பகுதி; துறக்கம் ஒக்கும் — தேவலோகத்தை ஒக்கும். ஏ — அசை (எ-று) 26

- 41 வண்ணப் புலியடி வரையிற் றாங்குதல்
கண்க ளாயிரக் கடவுள் கௌதமன்
பெண்கல் லாகிடப் பேதை யாடனை
யெண்ணி யவ்விடை யிருத்த லொக்குமே.

(இ-ள்) வண்ணப்புலி — (கரும்புள்ளிகளை உடம் பெங்கும் கொண்ட) அழகான புலி; அடிவரையில் தூங்குதல்—மலையடிவாரத்தில் தூங்குவது; கண்கள் ஆயிரக் கடவுள்—ஆயிரம் கண்களை உடைய இந்திரன்; கௌதமன் பெண் கல்லாகிட — கௌதமருடைய மனைவியாகிய அகலிகை தன் கணவனிட்ட சாபத்தால் கல்லாகிவிட; பேதையாள் தனை எண்ணி — அந்தப் பெண்ணை எண்ணிக்கொண்டு; அவ்விடை இருத்தல் ஒக்கும் — அந்தக்கல்லின்மேல் இருத்தலை ஒக்கும் (எ-று) 27

சா-3

- 42 நீலக் குறிஞ்சிதான் நெடிய கண்களாய்க்
கோல மாமணி குலவும் பூணதாய்
ஆல மேகமே அழக பாரமாய்ப்
பீலி யென்னுமப் பெண்ணிற் பாளரோ.

(இ—ள்) நீலக்குறிஞ்சிதான் நெடிய கண்களாய் — நீல நிறமு
டைய குறிஞ்சிப்பூ நீண்ட கண்களாகவும்; கோலமாமணி குலவும்
பூணதாய்—அழகு பொருந்திய மாணிக்கங்கள் பிரகாசிக்கும் ஆபர
ணங்களாகவும்; ஆல மேகமே அழக பாரமாய்—கரியமேகம் கூந்தலா
கவும்; பீலி என்னும் அப்பெண் நிற்பாள்—மலை என்னும் அந்தப்
பெண் நிற்பாள், அரோ—அசை (எ—று) 28

வேறு

- 43 கரிமாவும் வயமாவும் கடைகாத்து நிற்பப்
பரிமாவும் பல்லுகமும் பணிந்தேவல் செய்ய
நரியாரும் மதிகூர்ந்த நல்லமைச்சு னாக
அரிமாதன் அணையேறி அரசோச்சங் கானம்.

(இ—ள்) கரிமாவும் — யானையும்; வயமாவும் — புலியும்; கடை
காத்துநிற்ப — வாயிலைக்காத்து நிற்க; பரிமாவும் — குதிரையும், பல்
லுகமும் — கரடியும்; பணிந்து ஏவல் செய்ய — பணிவுடன் ஏவல்களைச்
செய்ய; நரியாரும் மதிகூர்ந்த நல்லமைச்சு — நரியானது புத்தி
கூர்மையுள்ள நல்லமந்திரியாக; அரிமா — சிங்க இராசா; தன் அணை
ஏறி — தன் அரியாசனத்திலமர்ந்து; அரசோச்சம் கானம் — அரசாட்சி
செய்யும் காடு கண்டு இன்புறத்தக்கது. (எ—று) 29

முல்லை நில வருணனை

- 44 கன்னெஞ்சர் மனம்போலக் கார்குழந்த காட்டில்
மின்வண்டு விளக்கேற்றி யிருளோட்டும் நேரம்
தென்னென்றின் னிசைபாடத் தேன்வண்டு பச்சை
வன்னங்கொள் மயிலாட மான்கன்று நோக்கும்.

(இ—ள்) கல்நெஞ்சர் மனம்போல — கல்போன்ற வலிய நெஞ்சை
யுடையவரது மனம் இருண்டு இருத்தல் போல; கார்குழந்த காட்டில் —
இருள் குழந்தகாட்டிலே; மின்வண்டு விளக்கேற்றி இருள் ஓட்டும்
நேரம் — மின்மினிப் பூச்சியானது தனது ஒளியாகிய விளக்கை ஏற்றி
இருளை ஓட்டச் செய்யும் நேரத்தில்; தேன்வண்டு தென்னென்று இன்
னிசை பாட — தேன்வண்டானது தென் என்னும் ஒலியுடன் இனிய

இசையைப் பாட; பச்சை வன்னங்கொள் மயில் ஆட — பச்சை நிறத்தை
கொண்ட மயில் ஆட; மான்கன்று நோக்கும் — மான்கன்று அவ் ஆடலை
நோக்கி மகிழும் (எ—று) 30

(வி—ம்) அரங்கம் — காடு; விளக்குகள் — மின்மினி; பாணிசைப்பவர் —
தேன்வண்டு; ஆடுபவர் — மயில்கள்; பார்ப்போர் — மான்
கன்றுகள்.

- 45 கருங்காலி மரக்காட்டிற் கருநாக மூர்ந்து
வருங்கானப் புள்தம்மை வகையாக வெளவச்
சிருங்காரச் சிகிப்போத்துச் சென்றதனைக் கொல்லப்
பெருங்காகம் வல்லூறு பேருண்டி கொள்ளும்.

(இ—ள்) கருங்காலிமரக் காட்டில் கருநாகம் ஊர்ந்து — கருங்காலி
மரங்கள் நெருங்கிய காட்டிலே கரிய நாகபாம்பு சென்று; வருங்கா
னப் புள்தம்மை வகையாக வெளவ — அக்காட்டில் வருவனவாகிய
காட்டுப்பறவைகளை வகையாகப் பிடிக்க; சிருங்காரச் சிகிப்போத்து —
அலங்காரமான ஆண்மயில்; சென்று அதனைக் கொல்ல — சென்று
அந்த நாகத்தைக் கொல்ல; பெருங்காகம், வல்லூறு, பேருண்டி
கொள்ளும் — இறந்தநாகத்தை, பெரியகாகமும் வல்லூறும் பேருண்டி
யாகக் கொள்ளும், (எ—று) 31

- 46 கழைக்காம்பின் துளையூடு கால்செல்ல ஓசை
எழக்கண்டு களகண்டம் எதிராகக் கூவும்
புழைக்கைம்மா செவியசைக்கப் பொலிகூட்டுச் சேவல்
அழைப்பென்று பெடைக்கோழி அணிவந்து சேரும்.

(இ—ள்) கழைக்காம்பின் துளையூடு கால்செல்ல — மூங்கிற்கோலின்
துளையின் ஊடாகக் காற்றுச்செல்லலும்; ஓசை எழக்கண்டு — இனிய
ஓசை எழுதலைக்கண்டு; களகண்டம் எதிராகக் கூவும் — குயில் அவ்
வோசைக்கு எதிராக மாறுபட்டுக் கூவும்; புழைக்கைம்மா செவிய
சைக்க — உள்ளே துளையுள்ள கையினையுடைய யானை தனது செவி
களைசைக்க; பொலிகூட்டுச் சேவல் அழைப்பென்று — செவியசைத்த
லர்ல் எழுந்த ஓசையை, பொலிந்த உச்சிக் கொண்டையையுடைய
சேவற்கோழி சிறகையடித்துத் தன்னை அழைக்கின்றதென்று எண்ணி;
பெடைக்கோழி — பேட்டுக்கோழி; அணிவந்து சேரும் — சமீபமாக வந்து
சேரும். (எ—று) 32

- 47 கொல்லேற்றின் கொடுங்கோட்டைக் கோவிந்தர் பற்றி
மல்லாடி மறங்காட்ட மால்கொண்டு மங்கை
நல்லார்வந் தெதிர்கொண்டு நறுமலை சூட்டிப்
புல்லாநின் றவர்நோவைப் பூண்முலையாற் தீர்ப்பார்.

(இ - ள்) கொல்லேற்றின் கொடுங்கோட்டை—கொலைத்தொழிலைச் செய்யும் ஆண் எருதின் வளைந்த கொடியகொம்பை; கோவிந்தர் பற்றி—இடையர்குலக்கானைகள் பற்றி; மல்லாடி மறங்காட்ட—போராடித் தங்கள் வீரத்தைக் காட்ட; மங்கை நல்லார் மால்கொண்டு—இடைப் பெண்கள் அவ்வீர இடையரின்பால் மயக்கம் கொண்டு; வந்து எதிர் கொண்டு நறுமலை சூட்டி—அவ்விளைஞர் முன்வந்து எதிர்கொண்டு வாசனை பொருந்திய மால்களை அவர்களுக்குச் சூட்டி; புல்லாநின்று அவர் நோவைப் பூண்முலையால் தீர்ப்பார்—அவர்களைத் தழுவி அவர் மல்லாடினமையால் உற்றநோவைத் தமது ஆபரணங்கள் அணிந்த முலைகளினால் ஒத்தணம் கொடுத்துத் தீர்ப்பார். (எ—று) 33

- 48 சேலாடு விழிமங்கை செங்காந்தட் கையாற்
பாலாடை பந்தாக்கிப் பலமாக வீசக்
காலோடு பொருதோடிக் கைப்பற்றி யுண்டு
வேலாடு மிளமைந்தர் விளையாட்ட யர்வார்.

(இ - ள்) சேலாடு விழிமங்கை—சேல்மீனப்போலும் புரளும் கண்களையுடைய பெண்ணானவள்; செங்காந்தள் கையால்—தனது செங்காந்தட் பூப்போன்ற கைகளினால்; பாலாடை பந்தாக்கிப் பலமாக வீச—பாலேட்டை பந்துபோல் திரட்டிப் பலமாக வீசி எறிய; காலோடு பொருதோடி—காற்றோடு போட்டியிட்டுப் போர் செய்து அதனினும் வேகமாக ஓடி; கைப்பற்றி உண்டு—அந்தப்பாலேட்டு உண்டைகளைக் கைப்பற்றி உண்டு; வேலாடும் இளமைந்தர்—வேலைக் கையில் எடுத்துப் போராடும் இளமைந்தர்; (மிகமகிழ்வுடனே) விளையாட்டு அயர்வார்—(ஓடி, பற்றி, உண்டு) விளையாடல் செய்வார்கள். (எ—று) 34

- 49 காராதங் கன்றுன்னிக் கனைப்பச்சோர் பாலும்
ஊரார்தம் மில்தோறு முருக்கச்சோர் நெய்யும்
வாராதோ விருந்தென்று வைத்தாற்றும் மோரும்
ஆராத வமுதஞ்சே ராருகப் பாயும்.

(இ—ள்) காராதம் கன்று உன்னி கனைப்பச் சோர்பாலும்—எருமைப்பசுக்கள் தங்கள் கன்றுகளை எண்ணிக் களைக்க, தானே

சொரிந்தபாலும்; ஊரார்தம் இல்தோறும் உருக்கச் சோர் நெய்யும்—ஊரவர் தங்கள் வீடுகள் தோறும் நெய்யை உருக்க வீழ்ந்த நெய்யும்; விருந்து வாராதோ என்று வைத்தாற்றும் மோரும்—விருந்தினர் வாராரோ என்று வைத்திருந்து ஊற்றிய மோரும்; ஆராத அமுதஞ்சேர் ஆருகப் பாயும்—தெவிட்டாத அமுதங் கலந்த ஆருகப் பாய்ந்து ஓடும். (எ—று) 35

மருதநில வருணனை

வேறு

50

மடைதிறந் திழியும் நன்னீர்
மருதநீள் வயல்க டோறும்
இடையரு தெங்கும் பாய
இணைவல பகடு பூட்டிப்
படைதொடுத் துழுது மள்ளர்
பரம்படித் துரமுஞ் சிந்தக்
கடைசியர் தெய்வ மேத்திக்
கழனியில் நடுவார் நாறு.

(இ - ள்) மடைதிறந்து இழியும் நன்னீர்—நீரணையைத் திறந்துவிட வெளிப்பட்டு ஓடும் நல்ல தண்ணீர்; மருதநீள் வயல்கள் தோறும் இடையருது எங்கும்பாய—மருதநிலத்து நீண்ட வயல்கள் தோறும் இடையில்லாது எங்கணும் பாய்ந்து ஓட; இணைவல பகடு பூட்டி—சோடியாகிய வலுவுள்ள எருமைகளைப் பூட்டி; படைதொடுத்து உழுது மள்ளர்—உழவர் கலப்பையைச் செலுத்தி உழுது; பரம்படித்து உரமுஞ் சிந்த—நிலத்தைச் சமன்படுத்தி உரமுஞ் சிந்திவிட; கடைசியர்—மருதநிலப்பெண்கள்; தெய்வம் ஏத்தி—தெய்வத்தை வணங்கி; கழனியில் நடுவார் நாறு—சேருன வயல்களில் முளைப்பயிரை நடுவார்கள். (எ—று) 36

51

சேற்றினை யுழக்க மேதி
செம்புகர்த் தேரை பாய்ந்து
நாற்றினை நாட்டும் மாதர்
நயனமீ தளறு சேர்க்கும்
ஆற்றலே மம்ம வென்ன
அலமருங் கவ்வை கேட்டுக்
கோற்கைகொண் டுழவர் கூடக்
குருகினை மிரியல் செய்யும்.

(இ - ள்) மேதி சேற்றினை உழக்க — எருமைகள் சேற்றினை உழக்கு தலால்; செம்புகர்த் தேரை பாய்ந்து — செம்புள்ளிகளையுடைய தேரைகள் சேற்றினின்றும் பாய்ந்து; நாற்றினை நாட்டும் மாதர் நயனம்மீது அளறு சேர்க்கும் — நாற்றுகளை நடும் கடைசியர்களின் கண்கள்மீது சேற்றைச் சேர்க்கும்; அம்ம ஆற்றலேம் என்ன அலமருங் கவ்வை கேட்டு — அம் மம்ம நாம் ஆற்றமாட்டோம் என்று சொல்லி அப்பெண்கள் துன்புறும் ஒலியைக் கேட்டு; கோல்கை கொண்டு உழவர் கூட — (அப் பெண் களுக்கு உதவவேண்டி) உழவர் கையிலே கோலை ஏந்திக்கொண்டு கூடுத லும்; குருகினம் இரியல் செய்யும் — அங்கு தங்கியிருந்த நீர்ப்பறவைகள் பயத்தினால் பறந்து போகும். (எ—று)

37

52 கயல்பிறழ் கழனி மண்டுங்
களைகருங் குவளை யாம்பல்
கயல்விழி மாதர் நீக்கக்
களமரச் சும்மை கொண்டு
வயலய லுய்ப்பார் மேதி
வயாவற வுண்டு துஞ்சும்
வயலெலி தவளை பற்ற
வளையுநீர்க் கோத்தைப் பாம்பு.

(இ - ள்) கயல் பிறழ் களனி மண்டும் களை — கயல் மீன்கள் புடை பெயருகின்ற கழனியில் மிகுதியாகக் காணப்படும் களைகளான; கருங் குவளை ஆம்பல் — கருங்குவளையையும் ஆம்பலையும்; கயல்விழி மாதர் நீக்க — கயல்மீனைப்போன்ற கண்களையுடைய பெண்கள் களைந்து அப்புறப் படுத்த; களமர் — உழுநர்; அச்சுமை கொண்டு வயலயல் உய்ப்பார் — அந்தக் களைச்சுமைகளைக் கொண்டு போய் வயற்புறத்தில் சேர்ப்பார் கள்; மேதிவயா அற உண்டு துஞ்சும் — எருமைகள் ஆசைதீர அக்களை களை உண்டு உறங்கும்; நீர்க்கோத்தைப் பாம்பு; வயல்எலி தவளைபற்ற வளையும் — வயலெலியையும், தவளையையும் பிடிக்க வளைந்து திரியும். (எ—று)

38

53 செழிப்புற வளர்ந்து யர்ந்த
செந்நெலின் பசிய தாள்கள்
வளிக்கலைப் புண்டு தம்முள்
வளைந்துமெய் தழுவல் பச்சை
நெளித்தசை நீர்வாழ் பாம்பு
நிமிர்ந்துநின் றென்றை யொன்று
களிப்பொடு காதல் செய்து
கலந்துற வாடல் போலும்.

(இ—ள்) செழிப்புற வளர்ந்து உயர்ந்த செந்நெலின் பசிய தாள் கள் — செழிப்பாக வளர்ந்து உயர்ந்த செந்நெல்லின் பசுமையான தண்டுகள்; வளிக்கு அலைப்புண்டு — காற்றுக்கு அலைப்புண்டு; வளைந்து தம்முள் மெய்தழுவல் — வளைந்து தம்முள் ஒன்றின் உடம்பை மற்றது தழுவதல்; நெளிந்து அசை நீர்வாழ் பச்சைப்பாம்பு — நெளிந்து அசை கின்ற நீரில் வர்டும் பச்சைநிறப்பாம்பு; நிமிர்ந்து நின்னு ஒன்றை ஒன்று — வால் நிலத்தில் இருக்க தலையும் முன்பகுதியும் உயர நிமிர்ந்து நின்னு ஒன்றினையொன்று; களிப்பொடு காதல் செய்து கலந்துறவாடல் போலும் — மகிழ்ச்சியுடன் காதல் புரிந்து கலந்து உறவாடல் போன்று இருக்கும். (எ—று)

39

54 கரும்பென வளர்ந்த செந்நெல்
கடகரி மறைக்க வல்ல;
தருங்கதிர் தலைகள் சாய்த்துத்
தமனிய மாலை போல்வ;
விரும்பியம் மணிகள் கொள்ளும்
விதவிதப் பட்சி சாலம்;
மருங்குறக் கவண்கொண் டோச்சும்
மழலைமென் மொழியார் மாதர்.

(இ—ள்) கரும்பென வளர்ந்த செந்நெல் — கரும்பு என்னும்படி செழித்து வளர்ந்த செந்நெல்லானவை; கடகரி மறைக்க வல்ல — மதம்பொருந்திய யானையைத் தம்முள்மறைக்கவல்லன; தருங்கதிர் தலைகள் சாய்த்துத் தமனிய மாலை போல்வ — அந்நெற்பயிர் தரும் நெற்கதிர்கள் பழுத்துத் தலைகளைச் சாய்த்துத் தொங்குதல், பொன் மாலைகளைப் போலத் தோன்றும்; விரும்பி அம்மணிகள் கொள்ளும் வித வித பட்சி சாலம் — விரும்பி அந்த நென்மணிகளைக் கொள்ளும் விதம் விதமான பட்சிக் கூட்டங்கள்; மருங்குறக்கவண் கொண்டு ஓச்சும் மழலைமென் மொழியார் மாதர் — மணிகளைக் கொள்ளவரும் அப்பட்சிகளைக் கவண்கொண்டு ஓட்டுவார் மென்மையான மழலை மொழி பேசும் மாதர். (எ—று)

40

55 முற்றிய கதிர்கள் தம்மை
முறையினிற் றெய்வம் போற்றிக்
கொற்றவன் கோன்மை வாழ்த்திக்
குலமகள் கற்பைப் பாடி
எற்றுவர் கடைச்சி மாதர்
எஃகயிற் கூன்வாள் கொண்டு
கற்றைகள் சுமந்து மள்ளர்
களத்தினிற் போர்கள் செய்வார்.

(இ-ள்) கடைச்சிமாதர் — மருதநிலத்துப் பெண்கள்; முறையினில் தெய்வம் போற்றி — முறையாகத் தெய்வத்தை வணங்கித் துதித்து; கொற்றவன் கோன்மை வாழ்த்தி அரசனாகிய அசுவபதியின் இராசநீதி தவறாத ஆளுகையை வாழ்த்தி; குலமகள் கற்பைப் பாடி — குலமகளாகிய சாவித்திரியின் கற்பைப் பாடி; எஃகு அயில் கூன்வான் கொண்டு — உருக்கினாலாய கூரிய வளைந்த அரிவாளைக் கொண்டு; முற்றிய கதிர்கள் தம்மை — முற்றிய நெற்கதிர்களை; எற்று வர் — வெட்டுவர்; மள்ளர் கற்றைகள் சுமந்து — உழவர் நெற்கற்றைகளைச் சுமந்துகொண்டு சென்று; களத்தினிற் போர்கள் செய்வார் — களமேட்டில் நெற்போர்கள் செய்வார்கள்; (எ-று) 41

56 காற்றுள பொழுது சூட்டைக்
களத்தினிற் பரப்பி மள்ளர்
ஏற்றினை வளைப்பார்; கூட்டி
யெடுத்தபொங் கழியைக் காற்றில்
தூற்றுவர் பதடி போக்கித்
துகளறு துப்பாம் நெல்லைப்
போற்றிடுங் களத்துப் பிச்சை
போட்டபின் பொதிகள் செய்வார்.

(இ-ள்) காற்றுள பொழுது — காற்று வீசும்பொழுது; சூட்டைக் களத்தினிற் பரப்பி — நெற்கூட்டைக் களமேட்டிலே பரப்பி; மள்ளர் ஏற்றினை வளைப்பார் — உழவர் எருதுகளை அச்சூட்டின்மேல் வளைப்பார்கள்; கூட்டி எடுத்த பொங்கழியைக் காற்றினில் தூற்றுவார் — கூட்டி அள்ளிய தூற்றாத நெல்லைக் காற்றினில் தூற்றுவார்கள்; பதடி போக்கி — பதரை அகற்றி; துகளறு துப்பாம் நெல்லை — தூசி நீக்கிய உணவாகும் நெல்லை; போற்றிடும் களத்துப் பிச்சை போட்டபின் — மேலோரால் கடைப்பிடிக்கப்படும் களத்துப்பிச்சை போட்டபின்; பொதிகள் செய்வார் — பொதிகளாகக் கட்டுவார்கள். (எ-று) 42

57 நிறைநிறை செல்லும் வண்டி
நிறைவன நெல்லும் வையும்
குரவையுங் குழலும் பாட்டுங்
குணிக்கினை கொட்டு மார்ப்பும்
பரவையி னேதை யென்னப்
பரந்திடும் பாங்க ரெல்லாம்
வரையெனக் குவிப்பர் செந்நெல்
வளவர்தம் மில்லந் தோறும்,

(இ-ள்) நிறை நிறை செல்லும் வண்டி நிறைவன — நிறைநிறையாகச் செல்லும் வண்டிகளில் நிறைந்து கிடப்பன; நெல்லும் வையும் — நெல்லும் வைக்கோலும்; குரவையும், குழலும், பாட்டும், குணிக்கிணைகொட்டும் ஆர்ப்பும் — குரவைஒலியும், குழல் ஊதும் ஒலியும் பாட்டின் ஒலியும் குணிற்பறை, கிணைப்பறை கொட்டுப் பேரொலியும்; பரவையின் ஓதையென்ன — கடலின் பேரொலி என்னும்படி; பாங்க ரெல்லாம் பரந்திடும் — வயற்பக்கங்களில் எங்கும் பரந்து கேட்கும்; வளவர்தம் இல்லந்தோறும் — வேளாளர் தங்கள் இல்லங்கள் தோறும்; செந்நெல் வரையெனக் குவிப்பர் — செந்நெல்லை மலைபோலக் குவிப்பார்கள். (எ-று) 43

(வி-ம்) குணில் — ஒருவகைப்பறை கிணை — மருதநிலப்பறை.

58 சிறுபெயற் போகந் தன்னிற்
செய்பயிர் எள்ளு முந்து
நறியநற் பயறு சோளம்
நல்லவேர்க் கடலை யாதி
முறைமுறை வித்திக் காத்து
முற்றிய பயிர்க டம்மை
அறுவடை செய்து தத்தம்
அகந்தொறுஞ் சேர்ப்பார் மள்ளர்;

(இ-ள்) சிறுபெயல் போகந் தன்னில் — சிறுமழை பெய்யும் சிறு போகத்தில்; செய்பயிர் — செய்யப்படும் பயிர்களாகிய; எள்ளு, உழுந்து நறியநற்பயறு, சோளம், நல்லவேர்க்கடலை; ஆதி — முதலான தானியங்களை; முறை முறை வித்தி, காத்து — முறைப்படி விதைத்து, காத்து; முற்றிய பயிர்கள் தம்மை அறுவடை செய்து — முற்றிய மேற்காட்டிய பயிர்களை அவற்றுக்குரிய காலத்தில் அறுவடை செய்து; மள்ளர் தத்தம் அகந்தொறும் சேர்ப்பார் — மள்ளர்கள் தங்கள் தங்கள் வீடுகள் தோறும் சேர்ப்பார்கள். (எ-று) 44

59 இறைவரி யிறுத்துத் தெய்வந்
தென்புலத் தவர்கட் போற்றி
மறையவர் துறந்தார் துவ்வார்
மனைவரு விருந்து பேணிக்

குறைவறக் கிளைஞர்த் தாங்கிக்
கொள்கையுங் குணமு மோங்க
நிறைவுடன் வாழ்வா ரந்த
நிறைவள நாட்டு மக்கள்.

(இ—ள்) அந்த நிறைவள நாட்டுமக்கள்—அந்த நிறைந்த வளங் களைக் கொண்ட மாத்திரநாட்டு மக்கள்; இறைவரி இறுத்து — அர சனுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய வரிகளைச் செலுத்தி; தெய்வம் தென் புலத்தவர்கள் போற்றி—கடவுளுக்கும் பிதிர்களுக்கும் செய்யும் கடன் களைச் செய்து வணங்கி; மறையவர், துறந்தார், துவ்வார், மனை வரு விருந்து பேணி—அந்தணர், நீத்தோர், தரித்திரர், வீடு தேடி வரும் விருந்தினர் ஆகியோரைப் பாதுகாத்து; குறைவறக்கிளைஞர்த் தாங்கி—குறைவின்றி உறவோரை ஆதரித்து; கொள்கையும் குணமும் ஓங்க — வேளாளருக்குரிய கொள்கைகளும் குணப்பண்பும் மேலோங்க; நிறைவுடன் வாழ்வார் — மனநிறைவாக வாழ்வார்கள். (எ—று) 45

60 ஓங்குசெங் கரும்பை மெல்லு
மொருத்தல்வா யொழுகுஞ் சாரும்
மாங்கனி கோதுங் கிள்ளை
மழலைவா யிழிந்த சாறுந்
தூங்குமுள் வருக்கை காகந்
துளைக்கவீழ் சுளையின் சாறுந்
தேங்கனி வாழைச் சாறுந்
தெருவெலா மளக்க ராக்கும்.

(இ—ள்) ஓங்கு செங்கரும்பை மெல்லும் ஒருத்தல் வாய் ஒழு கும் சாரும் — உயர்ந்து பருத்து வளர்ந்த செங்கரும்பைக் கறிக்கும் யானையின் வாயினின்று ஒழுகுகின்ற சாரும்; மாங்கனி கோதுங் கிள்ளை மழலைவாய் இழிந்த சாரும் — மாங்கனிகளைக் கோது கின்ற கினியினுடைய மழலைப்பேச்சைப் பேசும் வாயினின்றும் இறங்கிய சாரும்; தூங்குமுள் வருக்கை காகம் துளைக்க வீழ் சுளையின் சாரும் — தூங்குகின்ற முட்களையுடைய பலாப்பழத்தைக் காகம் துளைக்க அதனின்றும் வீழும் சுளையின் சாரும்; தேங்கனி வாழைச் சாரும்— தேன்போன்ற வாழைக்கனியின் சாரும்; தெருவெலாம் அளக்கராக் கும்—ஒன்றாகச் சேர்ந்து தெருக்களையெல்லாம் சேருக்கும். (எ—று) 46

61 கரும்பினின் சாற்றைக் காய்ச்சிக்
கண்டுசர்க் கரையுஞ் செய்வார்
பரும்பனைப் பதநீர் காய்ச்சிப்
பனங்கட்டி பாகஞ் செய்வார்
விரும்பிடுங் கித்திற் கள்ளில்
விளைவுறு வெல்லஞ் செய்வார்
குரும்பைசேர் தெங்கின் தேனிற்
குளமெனுங் கட்டி செய்வார்.

(இ—ள்) கரும்பின் இன் சாற்றைக் காய்ச்சிக் கண்டு சர்க்கரையு ம் செய்வார்—(அந்நாட்டு மருதநில ஊரிலுள்ள மக்கள்) கரும்பின் இனிய சாற்றைக் காய்ச்சிக் கற்கண்டும் சர்க்கரையும் செய்வார்கள்! பரும்பனைப் பதநீர் காய்ச்சிப் பனங்கட்டி பாகஞ் செய்வார்— பருத்த பனையின் பதநீரைக் காய்ச்சிப் பனங்கட்டியைப் பதமாகச் செய்வார்கள்; விரும்பிடுங் கித்திற் கள்ளில் விழைவுறு வெல்லம் செய்வார்—விரும்புகின்ற கூந்தற்பனையின் கள்ளில் (மக்கள்) ஆசையுறும் வெல்லம் (கருப்பட்டி) செய்வார்கள்; குரும்பைசேர் தெங்கின் தேனில் குளம் எனுங் கட்டி செய்வார் — குரும்பையையுடைய தெங்கின் தேனில் குளம் என்று சொல்லப்படும் கட்டி செய்வார்கள். (எ—று) (வி—ம்) தெங்கின்தேன் — தென்னங்களிற்றகு கண்ணம்பு பேர்ட்டு கருப்பநீராக்கி அதைக் காய்ச்சவரும் இனிய பாணி, குளம் — வெல்லம். (எ—று) 47

62 எள்ளினை விளக்கி யாட்டி
எண்ணெய்பிண் ணுக்குக் கொள்வார்
வெள்ளிய தயிர்க் கடைந்து
வெண்ணெயும் மோருங் கொள்வார்
கள்ளுமிழ் பாளைத் தெங்கின்
காய்தரு மின்றெய் கொள்வார்
அள்ளிலை வேம்பின் வித்தை
ஆட்டிநெய் மருந்தாக் கொள்வார்.

(இ—ள்) எள்ளினை விளக்கி ஆட்டி எண்ணெய் பிண்ணுக்கு கொள்வார்; வெள்ளியதயிர் கடைந்து — வெண்மையான தயிரைக் கடைந்து; வெண்ணெயும் மோருங் கொள்வார்; கள்ளுமிழ் பாளைத் தெங்கின் காய்தரும் இன்றெய் கொள்வார்—கள்ளை உமிழ்கின்ற பாளை களையுடைய தென்னையின் காய்கள் தரும் இனிய நெய்யைக் கொள்

வார்கள்; அள்ளிலை வேம்பின் வித்தை ஆட்டி நெய்மருந்தாக் கொள்
வார்—நெருக்கமான இலைகளையுடைய வேம்பின் விதையை செக்கில்
இட்டு ஆட்டிப் பெறும் நெய்யை (வேப்பம் நெய்யை) மருந்தாகக்
கொள்வார்கள் (எ—று) 48

63

ஆலய மணியி னேசை
அணிமுழ வதிரு மார்ப்பு
ஆலைபா யமலை யெண்ணெய்
ஆட்டுவார் செக்கி னேதை
காலையிற் கழனி தன்னிற்
களமரே றுரப்பு பூசல்
மாலையாய் முரசின் விம்மல்
மயங்குமே மாறி நின்று.

(இ—ள்) ஆலயமணியின் ஓசை — ஆலயங்களில் அடிக்கும் மணி
களின் ஓசையும்; அணிமுழவு அதிரும் ஆர்ப்பு — வரிசையாக வைக்
கப்பட்ட அழகிய முழவு ஒலிக்கும் பேரெர்லியும்; ஆலைபாய் அமலை
—கரும்பாலையில் கருப்பஞ்சாறு பாய்கின்ற ஒலியும்; எண்ணெய் ஆட்
டுவார் செக்கின் ஓதை—எண்ணெய் ஆட்டுபவர்களின் செக்கின் கண்
இருந்துவரும் ஒலியும்; காலையிற் கழனிதன்னிற் களமர் ஏறு உரப்பு
பூசல்—காலைப்பொழுதில் கழனிகளிலே உழுநர் எருத்தை உரப்புகின்ற
பேரொலியும்; மாலையாய் முரசின் விம்மல்—அரசன் மனையில் அடிக்
கப்படும் முரசின் ஒலியும்; மாறிநின்று மயங்கும் — ஒன்றோடொன்று
மாறிநின்று கலந்தொலிக்கும். (எ—று) 49

64

கனங்குழை மாதர் காந்தட்
கையினுற் கருந்தோல் நீக்கிப்
பனம்பழக் களிபி சைந்து
பாயினிற் பனாட்டு நீவ
நனந்தலை சுலாவிக் காக்கை
நறுங்களி் கவர நல்லார்
சினந்தெறி களியிற் ரேய்ந்து
செம்புகப் புள்ளை யொக்கும்.

(இ—ள்) கனங்குழை மாதர் — கனவிய குழையை அணிந்த மா
தர்; காந்தள் கையினால் — காந்தட் பூப்போன்ற கையினால்; கருந்
தோல் நீக்கி — பனம் பழத்தின் கரிய தோலை நீக்கி, பனம் பழக்
களி பிசைந்து — புணங்களியைப் பிசைந்து எடுத்து; பாயினிற் பனாட்டு

நீவ — பாயினிற் பனாட்டாகப் பரவிப் பூசு; காக்கை நனந்தலை
சுலாவி — காகம் அகன்ற இடத்தைச் சுற்றி வந்து; நறுங்களி் கவர
— நறிய பனங்களியைக் கவர்ந்து செல்ல; நல்லார் சினந்து எறி
களியில் தோய்ந்து — அப்பெண்கள் கோபித்து எறியும் பனங்களியில்
தோய்ந்து; செம்புகப் புள்ளை ஒக்கும் — சிவந்த நிறத்தைப் பெற்று
செம்போத்துப் பறவையை ஒத்து இருக்கும். (எ—று) 50

65

பூகமென் பாளை வீழ்ந்து
பொலிவன பவளம் ஒங்கு
சேகரங் காற்றுக் காடிச்
சிந்துவ மரக தங்கள்
நாகிளங் குலிகம் பூத்து
நகுவன நளிர்வெண் முத்தம்
காகமின் புற்றுண் நாவற்
கனிகள மணிக ளொக்கும்.

(இ ள்) பூகமென் பாளை வீழ்ந்து பொலிவன பவளம் ஒக்கும் —
கமுகினுடைய மென்மையான பாளையினின்று வீழ்ந்து பொலிவனவா
கிய சிவந்த பழப் பாக்குகள் பவளத்தை ஒக்கும்; ஒங்கு சேகரம்
காற்றுக்கு ஆடி சிந்துவ மரகதங்கள் ஒக்கும் — ஒங்கி வளர்ந்த மாம
ரங்கள் காற்றுக்கு ஆடிச் சிந்துவனவாகிய மாங்காய்கள் பசிய நிறமுள்ள
மரகதங்களை ஒக்கும்; நாகிளம் குலிகம் பூத்து நகுவன நளிர் வெண்
முத்தம் ஒக்கும் — இளமரமாகிய இருப்பை பூத்து மலர்ந்து சிரிப்பன்
குளிர்ந்த வெண்நிறமான முத்துக்களை ஒக்கும். (வெள்ளை நிறப் பூ);
காகம் இன்புற்றுண் நாவற்கனி களமணிகள் ஒக்கும் — காகங்கள் இன்
புற்று உண்ணும் நாவற்கனிகள் கருநீல மணிகளை ஒக்கும். (எ—று) 51

66

களளிமிழ் காவி யாம்பல்
கமலமென் போது நாறுந்
தெள்ளிய கயத்து நீரிற்
தெரிவையர் நீந்தி யாட
ஒள்ளிழைக் கலாபஞ் சிந்தும்
ஒளிர்மணிக் குப்பை யெல்லாம்
வெள்ளிகள் நீல வானில்
விளங்குவ போலு மன்றே.

(இ-ள்) கள் இமிழ் — தேனைக் கொப்பளிக்கும்; காவி — கருங் குவளையும்; ஆம்பல் — ஆம்பல் மலரும்; மென் கமலப் போதும் — மென் மையான தாமரைப் போதும்; நாளும் — வாசனை கமழும்; தெள்ளிய கயத்து நீரில் — தெளிந்த குளத்து நீரில்; தெரிவையர் நீந்தி ஆட — பெண்கள் நீந்தி விளையாட; ஒள் இழை கலாபம் சிந்தும் — ஒளி பொருந்திய மணிகள் பதிக்கப்பட்ட சரமணிக் கோவையினின்றும் சிந்துகின்ற; ஒளிர் மணிக் குப்பை எல்லாம் — பிரகாசமுடைய மணிகளின் கூட்டமெல்லாம்; நீலவானில் வெள்ளிகள் விளங்குவ போலும் — நீலவானத்தில் நட்சத் திரங்கள் விளங்குதல் போலும். அன்றும் ஏயும் — அசை. (எ-று) 52

67 கெண்டைகள் பிறழ்ந்து பாய்ந்து
கெம்பளித் தாடல் செய்யத்
தண்புனற் றடாகந் துன்றுந்
தாமரை யிலைகள் மீது
தெண்டிரள் தெறித்த நன்னீர்
திகழ்வது மரக தஞ்செய்
மண்டலத் தட்டிற் பெய்த
மணிகிளர் வயிர மொக்கும்.

(இ-ள்) கெண்டைகள் பிறழ்ந்து பாய்ந்து கெம்பளித்து ஆடல் செய்ய - கயல் மீன்கள் திரும்பித் துள்ளி, பாய்ந்து, களித்து விளையாடல் செய்ய; தண்புனல் தடாகம் துன்றும் தாமரை இலைகள் மீது — குளிர்ந்த நீரையுடைய தடாகத்தில் நெருங்கி விளங்கும் தாமரை இலைகளின் மேல்; தெறித்த நன்னீர் தெண்திரள் திகழ்வது — தெறித்ததாகிய தெளிந்த நல்ல நீர்த் திரள்கள் பிரகாசிப்பது; மரகதஞ் செய் மண்டலத் தட்டில் பெய்த மணிகிளர் வயிரம் ஒக்கும் — மரகதத்திறை செய்யப் பட்ட வட்டமான தட்டினிலே பெய்யப்பட்ட ஒளி மிக்க வயிர இரத்தினங்களை ஒக்கும். (எ-று) 53

68 பாசடை கலந்த பொய்கைப்
பங்கய மலர்க ளெல்லாந்
தேசடைத் தீப மொக்குந்
தெளிந்தநற் றேனை யுண்டு
முகவண் டினம்மேற் செல்லல்
மொய்த்தெழு புகையை யொக்கும்
பூசனை செய்வா ரொக்கும்
போதிடைப் பொலியு மன்னம்.

(இ-ள்) பாசடை கலந்த பொய்கை — பசிய இலைகள் அடர்ந்த பொய்கையிலே விளங்கும்; பங்கய மலர்களெல்லாம் — தாமரைப் பூக்க ளெல்லாம்; தேசடைத் தீபம் ஒக்கும் — ஒளிக்கர்ங்கையையுடைய தீபத்தை ஒக்கும்; தெளிந்த நல் தேனை உண்டு — அம்மலர்களிலேயுள்ள தெளிந்த நல்ல தேனை உண்டு; முக வண்டினம் மேற்செல்லல் — மொய்க்கும் வண்டினங்கள் மேலே எழுந்து செல்லுதல்; மொய்த்து எழு புகையை ஒக்கும் — அத் தீபத்தில்நின்று சூழ்ந்து நெருங்கி எழுகின்ற புகையை ஒக்கும்; போது இடைப் பொலியும் அன்னம் — அந்த மலர்களிடையே பொலியும் அன்னப் பறவைகள்; பூசனை செய்வார் ஒக்கும் — தீபங்காட்டி ஆராதனை செய்வாரை ஒக்கும். (எ-று) 54

69 மாதவர் வேள்வி செய்யும்
மணங்கமழ் தூமம் ஓங்கி
மாதிர மெங்கும் மேவ
மஞ்ஞைகள் காரென் றெண்ணித்
தாதவிழ் பூக்கள் மல்குந்
தண்டலை நாப்பண் நின்றே
ஏதமார் தோகை காட்டி
யெதிரெழில் நடன மாடும்.

(இ-ள்) மாதவர் வேள்வி செய்யும் மணங்கமழ் தூமம் ஓங்கி — முனி வர்கள் வேள்வி செய்யும்போது எழுகின்ற மணம் பரப்பும் புகையானது உயர்ந்து; மாதிரம் எங்கும் மேவ — ஆகாயத்தில் எங்கும் பொருந்த; மஞ்ஞைகள் காரென்றெண்ணி — மயில்கள் அதை நீர்மேகம் என்று எண்ணி; தாதுஅவிழ் பூக்கள் மல்கும் தண்டலை நாப்பண் நின்று — பூந்தாது கட்டவிழும் பூக்கள் நிறைந்திருக்கும் சோலையின் நடுவில் நின்று; ஏதமார் தோகை காட்டி — பலவர்ணம் நிறைந்த தோகையைக் காட்டி; எதிர் எழில் நடனம் ஆடும் — எதிர் எதிராக நின்று அழகிய நடனமாடும். (எ-று) 55

70 ஊர்தொறும் அன்னசாலை
உண்பவர்க் கமுத மூட்டும்
நீரொடு சரளும் மோரும்
நிழல்தரு பந்தர் நீட்டும்
சூர்தரு பிணிகள் போக்கிச்
சுகந்தரும் மருந்துச் சாலை
பேரருள் கூட்டி வைக்கும்
பெட்புறு மடால யங்கள்.

(இ - ள்) ஊர்தொறும் அன்னசாலை உண்பவர்க்கு அமுதம் ஊட்டும் — ஊர்கள்தொறுமுள்ள அன்னசத்திரங்கள் அங்கு சென்று உணவு உண்பவர்களுக்கு அமுதுபோன்ற உணவை ஊட்டும்; நீரோடு சாறும் மோரும் நிழல்தரு பந்தர் நீட்டும் — நீரும், பழரசமும், மோரும் நிழல்த்தருகின்ற பந்தர்கள் (தண்ணீர்ப்பந்தர்கள்) ஈயும்; மருந்துச்சாலை சூர்தரு பிணிகள் போக்கிச் சுகந்தரும் — மருந்துச்சாலை கள் துன்பத்தைத் தருகின்ற பிணிகளைப் போக்கிச் சுகத்தைத் தரும்; பெட்டியு மடாலயங்கள் பேரருள் கூட்டி வைக்கும் — பெருமையுறும் மடாலயங்கள் பெரிய திருவருளைக் கூட்டி வைக்கும் (எ - று) 56

ஊர்தொறும் என்று ஒவ்வொரு அடிக்கும் கூட்டிக் கொள்க.

71

கோல்நெறி கோடி டாத

கொற்றவ னாட்சி யாலும்

நூல்நெறி வழுவா மக்கள்

நுண்ணறி வுண்மை யாலும்

மால்நெறி மனத்துங் கொள்ளா

மங்கையர் மாண்பி னாலுங்

கால்நெறி கடந்த மேலாங்

கற்பக நாட்டை விஞ்சும்.

(இ - ள்) கோல்நெறி கேர்டிடாத கொற்றவன் ஆட்சியாலும் — செங்கோல்நெறி தப்பாத அசுவபதி மன்னனின் அரசாட்சியாலும்; நூல்நெறி வழுவா மக்கள் நுண்ணறிவு உண்மையாலும் — அறநூல் வழி வழுவாத மக்களிடம் நுண்ணறிவுள்ளதாலும்; மால்நெறி மனத்துங் கொள்ளா மங்கையர் மாண்பினாலும் — மயக்கத்தால் ஏற்படும் கூடாஒழுக்கத்தை மனத்திலும் கொள்ளாத மங்கையரின் கற்பெர்ழுக்க மாண்பினாலும்; கால்நெறி கடந்த மேலாம் கற்பக நாட்டை விஞ்சும் — அந்த மாத்திரநாடு, காற்று மண்டலத்திற்கப்பாற் பட்ட மேலாகிய வானுலகத்தைவிட மேலானதாகும். (எ - று) 57

(iii) நகரச் சிறப்பு

வேறு.

72

அந்தநன் னாட்டினுக் காவி யன்னது
சுந்தர புரியதன் சொக்கஞ் சொல்லொண
திர்திர புரியது மிணைய லாதெனின்
அந்தநன் னகரணி அறைதற் பாலதோ.

(இ - ள்) அந்த நன்னாட்டினுக்கு ஆவி அன்னது சுந்தரபுரி - அந்த நல்ல மாத்திர நாட்டினுக்கு உயிர்போன்றது சுந்தரபுரி என்னும் நகரம்; அதன் சொக்கம் சொல்லொணது - அதன் அழகும் சிறப்பும் சொல்ல இயலாது; இந்திர புரியதும் இணை அலாது எனின் - இந்திரபுரியும் அந்த நகரத்திற்கு இணையாகாதெனின் அந்த நன்னகரணி அறைதற்பாலதோ - அந்த நல்ல நகரத்தின் அழகும் பெருமையும் சொல்ல முடியுமோ? (எ - று) 58

73

நல்வள நாடதன் நாப்பண் உள்ளது
செல்வமுஞ் சீர்களுஞ் சிறப்பும் மிக்கது
கல்வியுங் கேள்வியுங் கலையுங் கொண்டது
அல்லவ ரஞ்சுறும் அரணஞ் சான்றது.

(இ - ள்) நல்வள நாடதன் நாப்பண் உள்ளது - அந்தச் சுந்தரபுரி, நல்ல வளமுள்ள மாத்திர நாட்டின் நடுவே உள்ளது. செல்வமும் சீர்க ளும் சிறப்பும் மிக்கது; கல்வியும், கேள்வியும், கலையும் கொண்டது; கல்வி கேள்வி கலை ஞானங்களை உடையது; அல்லவர் அஞ்சுறும் அரணம் சான்றது - அந்நாட்டவரல்லாத பிறர் அச்சப்படும் படியான அரண் அமைந்தது. (எ - று) 59

(வி - ம்) அல்லவர் - நட்பில்லாதவர் எனினும் ஆம். அரணம் - காவல், கோட்டை, மதில், அரண்.

மதில்

74

நகரினை யரண்செயும் நாஞ்சில் நீண்மதில்
சிகரியின் தொடரெனச் செறிந்து சூழ்ந்திடும்
முகடுறு பலபொறி முடுக்கின் மேவலர்
பகடொடு பரிபடை பாறச் செய்வன.

சா - 3

(இ-ள்) நகரினை அரண்செயும் நாஞ்சில் நீண்மதில் - இரர்ச் மாநகரத்தைக் காவல் செய்யும் நாஞ்சிலைக்கொண்ட நீண்ட மதில்; சிகரியின் தொடரெனச் செறிந்து சூழ்ந்திடும் - மலைத் தொடரெனும்படி செறிந்து நெருங்கிச் சூழ்ந்திருக்கும்; முகடுறு பலபொறி - மதில் உச்சியில் உள்ள பலவகையான இயந்திரங்கள்; முடுக்கின் - முடுக்கிவிட்டால்; மேவலர் - பகைவரின்; பகடொடு பரி படை பாறச் செய்வன - யானை, குதிரை, தானை ஆகியவற்றை அழியச் செய்வனவாகும். (எ-று) 60

75 எழுகணை எறிசிரல் எஃகம் வேல்எறுழ்
கொழுகுணில் கோல்வளை குந்தம் வாள்கதை
கழுகவண் தாமணி கணையம் கப்பணம்
மழுஎனப் பலபடை மதின்மேல் விஞ்சுவ.

(இ-ள்) எழு-வளைதடி (மதிற் படை); கணை - பாணம்; எறி சிரல் - மதிற்படை; எஃகம் - ஈட்டி, சூலம்; வேல்; எறுழ் - தண்டு; கொழு - மதிற்படை; குணில் - கவண், குறுந்தடி; கோல்; வளை; குந்தம் - கைவேல்; வாள்; கதை; கழு - சூலம்; கவண் - கயிற்றினால் கல்வீகம் கருவி; தாமணி - வடம்; கணையம் - தண்டாயுதம்; கப்பணம் - இருப்பு நெருஞ்சி முள்; மழு - கோடரி; எனப் பலபடை மதில்மேல் விஞ் சுவ - என பலவகையான படைக்கலங்கள் மதில் மேலே மிகுதியாகப் பொருந்தி இருந்தன; (எ-று) 61

76 விதியினிற் குயிற்றிய விண்சேர் மூவெயில்
அதிவிசை கொல்படை அகத்துட் கொண்டவால்
மதிலவை மீச்செலல் மாளா தென்றுமக்
கதிரவன் பரிமிசை கடந்து செல்வனே.

(இ-ள்) விதியினிற் குயிற்றிய விண்சேர் மூவெயில் - விதிப்படி அழகுறச் செய்த ஆகாயத்தை அளவும் புறமதில், இடைமதில், உள் மதில் ஆகிய மூன்று மதில்களும்; அதிவிசை கொல்படை அகத்துள் கொண்டவால் - அதிவிரைவாகக் கொல்லக்கூடிய படைகளை தம் அகத்துட் கொண்டனவாகலால்; மதிலவை மீச்செலல் மாளாதென்று - அந்த மதில்களின் மேற்பேர்தல் இயலாது என்று; அக்கதிரவன் பரிமிசை கடந்து செல்வனே - அந்தக்கதிரவன் குதிரையின் மீது அமர்ந்து கடந்து செல்வான். ஆல் - அசை; ஏ - ஈற்றசை (எ-று) 62

மதிலைக் காவல் செய்தல்

77 எரிதவழ் சுடர்விடும் எண்ணெய்ப் பந்தமும்
வரிசிலை கல்கவண் வாட்கை யேந்திய
கரிநிகர் வயவர்கள் கங்குற் போதெலாம்
புரிசையைக் கண்ணெனப் போற்றிக் காப்பரால்.

(இ-ள்) எரிதவழ் சுடர்விடும் எண்ணெய்ப் பந்தமும் - தீயைப் பரப்பி ஒளிச்சுடரைக்காலும் எண்ணெய்ப்பந்தங்களையும்; வரிசிலை, கல், கவண், வாள் கைஏந்திய கரிநிகர் வயவர்கள் - வரிந்து கட்டப் பட்ட வில்லையும் கல் கவண் வாள் ஆகியவற்றையும் கையில் ஏந்திய யானையை ஒத்த வலிய பெரிய கரிய உருவமுடைய படை வீரர்; கங்குற் போது எலாம் - இரவுநேரமெல்லாம்; புரிசையை - மதில்களை கண்ணெனப் போற்றிக்காப்பர் - கண்ணை இமை காப்பது போலப் பாதுகாத்துக் காவல் செய்வார்கள். ஆல் - ஈற்றசை (எ-று) 63

அகழி

78 புறமதில் சூழ்ந்திடும் புணரி யென்னலாம்
நிறைபுன லகழியில் நிறைந்து காண்பன
பொறிகளுந் தூண்டிலும் போழ்ந்த வாயுடைப்
பிறையெயிற் றிடங்கரும் பெரிய பாம்புமே.

(இ-ள்) புறமதில் சூழ்ந்திடும் புணரி என்னலாம் நிறைபுனல் அகழியில் - புறமதிலைச் சூழ்ந்து இருக்கும் கடலென்று சொல்லத்தக்க நீர்நிறைந்த அகழியில்; நிறைந்து காண்பன - நிறைவாகக் காணப் படுவன; பொறிகளும் - இயந்திரப்பொறிகளும்; தூண்டிலும் - தூண்டில்களும்; போழ்ந்த வாயுடைப் பிறை எயிற்று இடங்கரும் - பிளந்த வாயையும் பிறைபோன்று வளைந்து கூரான பற்களையும் உடைய முதலைகளும்; பெரிய பாம்புமே - பெரிய பாம்புகளுமேயாம், (எ-று) 64

தொங்குபாலம்

79 தோரண வாய்தலிற் ரொங்கு பாலத்தைக்
கூரயி லேந்துசெங் குந்தர் காத்திட
நேரினிற் ருழ்த்தவும் நெடிது தூக்கவும்
பாரிய சுழல்பொறி பாங்க ருள்ளதாம்.

(இ-ள்) தோரண வாய்தலில்—சித்திர கேர்புர வாயிலில் இருக்கும்; தொங்கு பாலத்தை—தொங்குகின்ற பாலத்தை; கூர் அயில் ஏந்து செங்குந்தர் காத்திட—கூர்மையான கைவேலை ஏந்திய செங்குந்தர் காத்து நிற்ப; நேரிலில் தாழ்த்தவும் நெடிது தூக்கவும்—அப்பாலத்தை நேராகத் தாழ்த்திவிடவும், நெடிது தூக்கிவிடவும்; பாரிய சுழல்பொறி—பருத்த சுழலும் இயந்திரம்; பாங்கர் உள்ளது—அப்பாலத்தின் பக்கத்தில் உள்ளது. (எ-று) ஆம் - அசை 65

(வி-ம்) செங்குந்தர்—கையில் வேலையுடையவர்; கைக்கோளர்.

கோபுரம்

80 கண்ணினைக் கவர்கவின் காட்சித் தாகியும்
விண்ணினை யணவியும் விளங்கு கோபுரத்
தெண்ணில நிலைகளு மெழிலார் சிற்பமும்
பண்ணவர் நாடுசெல் படிகள் போல்வன.

(இ-ள்) கண்ணினைக் கவர் கவின் காட்சித்து ஆகியும்—கண்களைக் கவரும் அழகிய காட்சியை உடையதாகியும்; விண்ணினை அணவியும்—ஆகாயத்தைக் கிட்டியும்; விளங்கு கோபுரத்து—விளங்குகின்ற கோபுரத்தின்; எண்ணில நிலைகளும்—எண்ணமுடியாத அநேக நிலைகளும்; எழில் ஆர் சிற்பமும்—அழகு நிறைந்த சிற்பங்களும்; பண்ணவர் நாடுசெல் படிகள் போல்வன—வானவர் நாட்டிற்குச் செல்லும் படிகளை நிகர்த்து அழகு செய்வனவாகும் (எ-று) 66

(வி-ம்) அணவுதல்—கிட்டல், அணுகுதல்; பண்ணவர்—தேவர்.

81 செம்பொன்றிற் செதுக்கிய சிகரச் சூடிகை
கும்பமொக் கும்மதன் குடுமி மாமணி
எம்பரும் எழிலொளி எல்லில் வீசுதல்
உம்பர்தம் நாட்டினுக் குய்க்கும் தீபம்போன்ம்.

(இ-ள்) செம்பொன்றில் செதுக்கிய சிகரச் சூடிகை—செம்பொன்றிற் செதுக்கப்பட்ட சிகரத்திலமைந்த முடியானது; கும்பம் ஒக்கும்—கும்பத்தை ஒக்கும்; அதன் குடுமிமாமணி—அதன் குடுமியிலுள்ள பெரிய மாணிக்கமணி; எம்பரும்—எவ்விடத்தும்; எழில் ஒளிஎல்லில் வீசுதல்—அழகிய ஒளியை இராப்பொழுதில் வீசுதல்; உம்பர்தம் நாட்டினுக்கு—தேவலோகத்திற்கு; உய்க்கும் தீபம் போன்ம்—கொண்டு போகும் வழியைக் காட்டும் கலங்கரை விளக்கம் போல்வது. (எ-று) 67

(வி-ம்) ஒக்கும் மதன்—என்பதில் சீர்நோக்கி 'ம்' மிகுந்தது

எல்—இரவு

நான்கு திக்கிலுங் காவற் தெய்வங்கள்

82 திக்கு நான்குள தேவ கோயிலில்
முக்கண் ஈசனும் மூத்த பிள்ளையும்
அக்கம் மூன்றுடை யம்மை சூலியுங்
குக்கல் ஊர்தியுங் கோயில் கொள்வரே.

(இ-ள்) திக்கு நான்குள தேவ கோயிலில்—நான்கு திக்குகளிலுமுள்ள கோயில்களில்; முக்கண் ஈசனும்—சோம, சூரிய, அக்கினி ஆகிய மூன்று திருக்கண்களையுடைய சிவபெருமானும்; மூத்த பிள்ளையும்—விநாயகரும்; அக்கம் மூன்றுடை அம்மை சூலியும்—மூன்று திருக்கண்களையுடைய காளியம்மையும்; குக்கல் ஊர்தியும்—வேதமாகிய நர்யை ஊர்தியாகவுடைய வயிரவரும்; கோயில் கொள்வர்—கோயில் கொண்டு எழுந்தருளி இருப்பார். ஏ-ஈற்றிசை (எ-று) 68

பூசை நியமம்

83 அத்திருக் கோயிலில் ஆக மப்படி
நித்திய பூசைகள் நியமமாகவே
பத்தியொ டாற்றிடப் பலவாம் மானியம்
மத்திர நாடுடை மன்னன் தந்தனன்.

(இ-ள்) அத்திருக்கோயிலில்—அந்தத் திருக்கோயில்களில்; ஆகமப்படி நித்திய பூசைகள்; நியமமாகவே—ஒழுங்காகவே; பத்தியொடு ஆற்றிட—பத்தியொடு செய்ய; பலவாம் மானியம்—பலவாகிய மானிய நியமங்களை; மத்திர நாடுடை மன்னன் தந்தனன்—மாத்திர நாட்டின் அரசாட்சியையுடைய அசுவபதி மன்னன் நியமித்தனன். (எ-று) 69

84 இஞ்சி சூழ்வதி ராச மாநகர்
மஞ்ச சூழ்வது மாட மாளிகை
பஞ்ச சூழ்வது பாவை மாரடி
நஞ்ச சூழ்வது நங்கை மார்விழி.

(இ-ள்) இராசமாநகர் இஞ்சி சூழ்வது—இராசமாநகரத்தை மதிங்கள் சூழ்ந்திருக்கும்; மாடமாளிகை மஞ்ச சூழ்வது—மாடமாளிகைகளைச் சூழ்வன மேகங்கள்; பாவை மாரடி பஞ்ச சூழ்வது—பெண்களின் அடிகளைச் சூழ்வது—செம்பஞ்சுக்குழம்பு; நங்கைமார்விழி சூழ்வது—பெண்களின் கண்களில் சூழ்வது; நஞ்ச—நஞ்சுபோன்று கொல்லுந் தன்மையையுடைய பார்வை. (எ-று) 70

வேறு
அரசு மாளிகை

85

மாடி மீது மாடி வைத்த மன்னன் வையும் மாளிகை
கோடி செம்பொன் ஓடு கொண்டு கூரை முற்றும் வேய்ந்தது
மோடு மின்னும் மாணிக் கஞ்செய் முண்ட கம்போற் கூர்முடி
பாடு பாற்ப ளிங்குக் கற்கள் பத்தி வைத்த பித்திகை.

(இ-ள்) மாடிமீது மாடிவைத்த மன்னன் வையும் மாளிகை — ஒன்றின்மேல் ஒன்றாகப் பல மாடிகள் வைக்கப்பட்ட அரசன் வாழும் மாளிகை; கோடி செம்பொன் ஓடுகொண்டு கூரை முற்றும் வேய்ந்தது — ஒரு கோடி செம்பொன்றைச் செய்யப்பட்ட ஓடுகளைக் கொண்டு அதன் கூரை முற்றும் வேயப்பட்டது; மோடு — அதன் முகட்டில்; மாணிக்கஞ் செய் முண்டகம் போற் கூர்முடி மின்னும் — மாணிக்கத்தால் செய்யப் பட்ட தாமரை மொட்டுப் போன்ற கூர்மையுள்ள முடியானது மின்னா நிற்கும்; பித்திகை பாடு—அதன் சுவர்களின் பக்கங்கள்; பால் பளிங்குக் கற்கள் பத்தி வைத்த — பால்போன்ற வெள்ளைப் பளிங்குக் கற்கள் வரிசையாக வைக்கப்பட்டுள்ளனவாகும். (எ-று) 71

86

பத்து நூறு தூண்கள் ஆரம் பத்தி யாக நட்பவை
வைத்த உச்சிப் போதிகைகள் வச்சி ரத்தா லானவை
உத்தி ரங்கள் ஊசிக் காலு லோகம் வெள்ளி செய்தவை
கைத்த லங்கள் காரி ரும்பு காணம் பூசப் பட்டவே.

(இ-ள்) பத்து நூறு தூண்கள் — ஆயிரம் தூண்கள்; ஆரம் பத்தி யாக நட்பவை — சந்தன மரங்களைச் செதுக்கி வரிசையாக நடப்பட்ட வையாகும்; வைத்த உச்சிப் போதிகைகள் — அத்தூண்களின் மேல் வைக்கப்பட்ட சுமையடைக்கட்டைகள்; வச்சிரத்தால் ஆனவை—வயி ரத்தால் ஆனவையாகும்; உத்திரங்கள், ஊசிக்கால் — விட்டங்களும், ஊசிக்கால்களும், வெள்ளி உலோகம் செய்தவை—வெள்ளி உலோகத் தாற் செய்யப்பட்டவையாகும்; கைத்தலங்கள்—கைமரங்கள்; கார் இரும்பு காணம் பூசப்பட்டவே — கரிய இரும்பினால் செய்யப்பட்டு பொன்முலாம் பூசப்பட்டவையாகும். (எ-று) 72

87 நீல மான மேல்வி தானம் நித்தி லம்ப தித்தது
கோல மாக மேத கங்கள் கொள்ளை வீசும் வெண்ணிலா
பாலி னாடை போலுஞ் சேலை சாள ரக்கண் நாலுவ
தாலி லாடி நாலுங் தாசு கலக லென்றோ லிப்பன.

(இ-ள்) நீலமான மேல்விதானம்—நீலநிறமான மேல் விதானம்; நித்திலம் பதித்தது — முத்துக்கள் பதிக்கப்பட்டது; மேதகங்கள் கோலமாக வெண்ணிலா கொள்ளை வீசும்—கோமேதகங்கள் அழகாக கொள்ளையான நிலாவை வீசும்; பாலினாடை போலும் சேலை — பாலாடைபோல் மெல்லிய திரைச்சீலைகள்; சாளரக்கண் நாலுவ — பலகணிகளின் நின்றுத் தொங்குவ; நாலுங் தாசு காலில் ஆடி—அச் சீலைக் கரைகளிலும், மற்றும் இடங்களிலும், தொங்கவிடப்பட்ட மணிகள் காற்றில் ஆடி; கலகல என்று ஒலிப்பன—கலகல என்று ஒலிக்கா நிற்கும். (எ-று) 73

(வி-ம்) நீலவானத்தில் நட்சத்திரங்கள் விளங்குதல் போல் நீல விதா னத்தில் முத்துக்கள் மிளிர்ந்தன. கோமேதகங்கள், சந்திரனைப் போல் நிலாவை வீசின. திரைச்சீலைகள் பாலாடை போல் மெல்லியதாகத் தொங்கின. அச்சீலைக்கரைகளில் அழகுக்காக மணிகள் கோக்கப்பட்டிருந்தன. அம்மணிகள் காற்றுக்கு ஆடி கலகலவென்று சத்தித்தன.

88

நாக முந்து கோபு ரத்தில் நாட்டு சூலக் கத்திகை
வேக மாக வீச வீச விண்ப டர்ந்து லாவுவெண்
மேகம் நின்று மெய்கு ளிர்ந்து மீட்டு யாழின் தந்திபோல்
சீக ரங்கள் சிந்த வான வில்லு மங்கெ முந்திடும்.

(இ-ள்) நாகம் உந்து கோபுரத்தில் — ஆகாயத்தைப் பொருந்து கின்ற உயர்ந்த கோபுரங்களில்; நாட்டு சூல கத்திகை — நாட்டப் பட்ட சூலங்களில் தொங்கும் துகிற்கொடிகள்; வேகமாக வீச வீச— காற்றில் வேகமாக வீசுதலும்; விண்படர்ந்து உலாவு வெண்மேகம் —அதனால் விண்ணிற் படர்ந்து உலாவும் வெண்மையான முகில்கள்; நின்று மெய் குளிர்ந்து — நின்று அதன் மெய் குளிர்ந்து; மீட்டு யாழின் தந்திபோல் — மீட்டப்படும் யாழின் தந்திக் கம்பிபோல்; சீக ரங்கள் சிந்த —மழைத்துளிகளைச் சிந்த, வானவில்லும் அங்கு எழுந்தி டும்—அப்பொழுது வானவில்லும் விண்ணில் எழுந்திடும். (எ-று) 74

மற்றும் மாளிகைகள்

89

மாசி லாத செம்பொன் வேய்ந்த மாளி கைபல் லாயிரம்
தேச லாவு வெள்ளி பூசு தெற்றி யும்பல் லாயிரம்
வீசு தென்றல் வெம்மை போக்கும் வேனில் மாட மாயிரம்
கூசு வைரம் கொள்ளை வைத்த கோபு ரங்க ளாயிரம்.

(இ-ள்) மாசிலாத—குற்றமில்லாத; செம்பொன் வேய்ந்த—செம் பொன்னால் வேயப்பட்ட; மாளிகைபல்லாயிரம் — மாளிகைகள் பல ஆயிரக்கணக்கிலுள்ளன; தேசுஉலர்வு — ஒளி வீசுகின்ற; வெள்ளி பூசு —வெள்ளியாற் பூசப்பட்ட; தெற்றியும் பல்லாயிரம்—சித்திரகூடங்கள் பல ஆயிரக்கணக்காக உள்ளன; வீசுதென்றல் வெம்மை போக்கும்—வீசுகின்றதென்றல் வெப்பத்தைப்போக்கும் இடமாகிய;வேனில் மாடம் ஆயிரம் — வேனிற்காலத்துத்தங்கும் வேயா மாடங்கள் ஆயிரக்கணக் கிலுள்ளன; கூசுவைரம் — கூசுகின்ற ஒளியையுடைய வைரங்கள்; கொள்ளை வைத்த — கொள்ளையாகப் பதிக்கப்பட்ட; கோபுரங்கள் ஆயிரம் — கோபுரங்கள் ஆயிரக் கணக்காக உள்ளன; (எ-று) 75

90 மஞ்சு யர்ந்த இஞ்சி துஞ்சு மாடி வீடு மாயிரம்
மஞ்சம் நின்று கொஞ்சல் பேசு மாத ரார்பல் லாயிரம்
தஞ்சு மென்று குஞ்சி தாழ்த்திக் கெஞ்சு மாண்க ளாயிரம்
அஞ்சு லஞ்சு லஞ்சு லென்சு லங்கை மாத ராயிரம்

(இ-ள்) உயர்ந்த இஞ்சி மஞ்சு துஞ்சும் மாடி வீடும் ஆயிரம் — உயர்ந்தமதில் மேல் முகில்கள் படிகின்ற மாடி வீடுகள் ஆயிரம்; மஞ்சம் நின்றுகொஞ்சல் பேசும் மாதரார் பல்லாயிரம் — அங்கு, மஞ்சத்தில் இருந்து கொஞ்ச மொழிகள் பேசும் மாதர்கள் பல்லாயிரவர்; தஞ்சம் என்று, குஞ்சி தாழ்த்தி, கெஞ்சும் ஆண்கள் ஆயிரம் — அப்பெண்களைத் தஞ்சம் என்று தங்கள் குடுமியைத் தாழ்த்தி (தலையைத் தாழ்த்தி) கெஞ்சுகின்ற ஆண்கள் ஆயிரவர்; அஞ்சல் அஞ்சல் அஞ்சல் என்சலங்கை மாதர் ஆயிரம் — அப்படிக்கெஞ்சும் ஆண்களை, அஞ்சாதீர், அஞ்சாதீர், அஞ்சாதீர் என்று கூறுவது போன்று ஒலிகளைச் சத்திக்கின்ற சலங்கைகளை அணிந்த மாதர் ஆயிரக்கணக்கில் உள்ளனர். (எ-று) 76

91 மந்தி ரத்த வர்கள் வைகும் மாளி கைக ளோர்புறம்
அந்த ரங்கக் காவல் வீரர் அல்கும் மாட மோர்புறம்
கந்த மிக்க கார கில்கூழ் கன்னி மாட மோர்புறம்
சிந்து ரந்து ரங்க சேனை சேரும் பந்தி யோர்புறம்.

(இ-ள்) மந்திரத்தவர்கள் வைகும் மாளிகைகள் ஓர்புறம் —மந்திரிகள் வசிக்கும் மாளிகைகள் ஓர் புறம்; அந்தரங்கக் காவல் வீரர் அல்கும் மாடம் ஓர் புறம் —அந்தரங்கக் காவற்படை தங்கும் மாடம் ஓர் புறம்; கந்தம் மிக்க கார் அகில் சூழ் கன்னிமாடம் ஓர் புறம் —வாசனை மிகுந்த கரிய அகிற் புகை சூழ்ந்த கன்னிமாடங்கள் ஓர் புறம்; சிந்துரம், துரங்க சேனை சேரும் பந்தி ஓர் புறம் —யானைப் படை, குதிரைப் படை சேரும் பந்திகள் ஓர் புறம் உள்ளன, (எ-று) 77

பொது மன்றங்களுஞ் சாலைகளும்

92 ஆடல் வல்ல ஆர ணங்கா ராட ரங்கு பற்பல
நாட கர்கள் நாட கங்கள் நல்க ரங்கு பற்பல
பாடல் வல்லார் பாணி சைத்துப் பாட ரங்கு பற்பல
கூடி மேள வாத்தி யங்கள் கொட்ட ரங்கு பற்பல.

(இ-ள்) ஆடல்வல்ல ஆர் அணங்கார் ஆடு அரங்கு பலபல —ஆடல் வல்ல அழகிய பெண்கள் நடனமாடும் அரங்குகள் பற்பல உள்ளன; நாடகர்கள் நாடகங்கள் நல்கு அரங்கு பல பல —நடிகர்கள் நாடகங்கள் நல்கும் அரங்குகள் பற்பல உள்ளன; பாடல் வல்லார் பாணி இசைத் துப் பாடு அரங்கு பலபல —இசைவல்லார், இசைப் பாட்டுக்களை இசைத் துப் பாடும் அரங்குகள் பற்பல உள்ளன; கூடிமேள் வாத்தியங்கள் கொட்டு அரங்கு பலபல —ஒன்று சேர்ந்து மேளவாத்தியங்கள் கொட்டும் அரங்குகள் பற்பல உள்ளன, அரங்கு-பொது இடம், மன்றம்; (எ-று) 78

93 சித்தி ரங்கள் சிற்ப வேலை சேர்த்து வைத்த சாலையும்
புத்த கங்கள் பத்தி ரங்கள் போற்றி வைத்த சாலையும்
வித்த கப்பொ ருள்கள் வேறு வேறு வைத்த சாலையும்
யுத்த வீரர் பற்று மாயு தங்கள் வைத்த சாலையும்.

(இதுவும் அடுத்த பாடலும் குளகம்)

(இ-ள்) சித்திரங்கள் சிற்பவேலை சேர்த்து வைத்த சாலையும் — சித்திரங்களைச் சேர்த்துவைத்த சித்திர கூடங்களும், சிற்ப வேலைகள் மைந்த சிலைகளைச் சேர்த்து வைத்த சிற்ப கூடங்களும்; புத்தகங்கள் பத்திரங்கள் போற்றிவைத்த சாலையும் —புத்தகங்கள் (அருஞ்சுவடிகள்) பத்திரங்கள் முதலியவற்றைப் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்ட சாலையும்; வித்தகப் பொருள்கள் வேறு வேறு வைத்த சாலையும் —நூதன, அதிசயப் பொருள்கள் வெவ்வேறாக வைக்கப்பட்ட நூதன சாலையும்; யுத்த வீரர் பற்றும் ஆயுதங்கள் வைத்த சாலையும் — யுத்த வீரர்கள் கையில் பற்றும் ஆயுதங்களை வைத்திருக்கு ஆயுத சாலையும். (எ-று) 79

(வி-ம்) பத்திரம் —உறுதிப் பத்திரம், திருமுகம், புத்தகத்தினோரோடு; வித்தகம் — அதிசயம், நூதனம்,

வேதி யர்கள் வேத மோதி வேட்கும் யாக சாலையும் ஆது லர்கட் கங்க வீனர்க் கன்ன மூட்டுஞ் சாலையும் ஒதி நூல்க னூற்று ணர்ந்தோ ருண்மை நாட்டு வோமென வாது செய்யுஞ் சாலை யும்மம் மாண கர்க்க ணுள்ளவாம்.

(இ—ள்) வேதியர்கள் வேதம் ஒதி வேட்கும் யாகசாலையும்—அந்தணர்கள் வேதங்களை முறைப்படி ஒதி வேள்வி செய்யும் யாகசாலையும்; ஆதுலர்கட்கு அங்கவீனர்க்கு அன்னமூட்டுஞ் சாலையும்—தரித்திரர்களுக்கும், ஏழைகளுக்கும் அங்கவீனர்க்கும் சோறு, உணவு ஊட்டுகின்ற அன்னசாலைகளும்; ஒதி நூல்கள் உற்று உணர்ந்தோர்—ஞான நூல்களைப் படித்து ஆராய்ந்து உணர்ந்த அறிஞர்கள்; உண்மை நாட்டுவோமென—தங்கள் தங்கள் கொள்கைகளை நிலைநாட்டுவோமென்று; வாது செய்யும் சாலையும்—வாதங்கள் செய்கின்ற பட்டிமண்டபங்களும்; அம்மாண் நகர்க்கண் உள்ளவாம்—அந்த மாட்சிமைப்பட்ட நகரின் கண்ணே உள்ளவாம், (எ—று) 80

சாலையும்மம்—ம் சீர்நோக்கி மிகுந்தது.

மாலை வந்து சோலை நின்று மார நெய்த வாளியால் வேலை வென்ற சேலின் கண்கள் வேய மைந்த தோளிஞர் மேலெழுந்த வேட்கை விஞ்ச மேலெ லாம்ப சந்திடப் பாலை சென்று மீண்டி லாத பாங்க ரெண்ணி மாழ்குவார்

(இ—ள்) மாலை வந்து சோலை நின்று—மாலைக்காலம் வந்ததும் சோலைக்கண் வந்துநின்று; மாரன் எய்த வாளியால்—மன்மதன் எய்த அம்பினாலே; வேலை வென்ற சேலின் கண்கள்—வேற்படையை வென்றதும், சுயலை ஒத்ததுமான கண்களையும்; வேயமைந்த தோளிஞர்—மூங்கிலை ஒத்த தோளையுமுடைய மகளிர்; மேலெழுந்த வேட்கை விஞ்ச—மேம்பட்டு எழுந்த காமவேட்கை அதிகப்பட; மேலெலாம் பசந்திட—மேனி பசலையடைய; பாலை சென்று மீண்டிலாத பாங்க ரெண்ணி மாழ்குவார்—பொருள் வயிற் பிரிந்த தங்கணவர் வரவு கூறிச் சென்ற கால எல்லை வராமை கண்டு அவரை எண்ணி மயங்குவார். (எ—று) 81

மாத ரார்தம் ஆவி கொள்ளும் மார னார்செய் வாதையால் தாத ருத சோலை மேவித் தாவு கின்ற வண்டுகாள் காத லார்தம் மாடு நண்ணிக் கால எல்லை காட்டியே தூது சென்று சேதி சொல்லி வாரு மென்று வேண்டுவார்.

(இ—ள்) மாதரார் தம் ஆவி கொள்ளும் மாரனார் செய்வாதையால்—பெண்கள், தங்கள் உயிரைக் குடிக்கும் மாரன் செய்யும் வேதனையால்; தாது அருத சோலை மேவி தாவுகின்ற வண்டுகாள்—தாது நீங்காத சோலையில் தாவித் திரிகின்ற வண்டுகாள்; காதலார் தம்மாடு நண்ணி தூது சென்று—எமது காதலரின் பக்கலிலே தூது சென்று; கால எல்லை காட்டி—அவர் வரவு கூறிச் சென்ற கால எல்லையைக் காட்டி; சேதி சொல்லி—எமது உயிர் பிரியாதிருக்கக் கூடிய கால எல்லையையுஞ் சொல்லி; வாருமென்று வேண்டுவார்—வாருங்கள் என்று இரந்து வேண்டிக் கொள்வார்கள். (எ—று) 82

வி—ம்) காலஎல்லை கர்ட்டி—காதலர் வரவு கூறிச்சென்ற கால எல்லை. தங்கள் உயிர் பிரியாதிருக்கக்கூடிய காலஎல்லை என விரிக்க.

நாடு விட்டு நாடு சென்று நாடி யீட்டு பொன்னெலாம் வீடு கொண்டு தேடி வந்த வீர மிக்க பாங்கரை ஊடி நின்று பாத மன்னார் உச்சி மீது வைத்தபின் கூடி யின்ப மெய்து வாரக் கோல்வ னைக்கை மாதரே.

(இ—ள்) நாடு விட்டு நாடு சென்று—தன் நாட்டை விட்டுப் பிற நாடு சென்று; நாடி ஈட்டு பொன்னெலாம்—விரும்பிச் சம்பாதித்த பொன்னெல்லாவற்றையும்; வீடு தேடிக் கொண்டு வந்த வீர மிக்க பாங்கரை—வீடுதேடிக் கொணர்ந்து குவித்த வீரமிக்க காதலரை; ஊடிநின்று—ஊடல் செய்து; பர்தம் அன்னார் உச்சிமீது வைத்த பின்—தம் பாதத்தை அக்காதலரின் உச்சிமீது வைத்த பின்பு; அக் கோல்வனைக்கை மாதர்—அந்த அழகிய வளையலை அணிந்த கையினை யுடைய மாதர்; கூடி இன்பம் எய்துவர். (எ—று) 83

கோல்வனைக்கை மாதர் பாங்கரைக் கூடி இன்பம் எய்துவர்.

iv அரசியற் சிறப்பு

வேறு

சொன்ன சீருடைச் சுந்தர புரியினில் மன்னு நல்வள மாத்திர நாட்டினை அன்னை காத்தென ஆட்சி புரிந்தனன் மன்னர் மன்னவன் அசுவ பதியரோ.

(இ—ள்) சொன்ன சீருடைச் சுந்தர புரியினில் — இதுகாறும் சொல்லப்பட்ட சிறப்புக்களையுடைய சுந்தரபுரி என்னும் தலைநகரியில் இருந்து; மன்னு நல்வள மாத்திர நாட்டினை—நிலைபெற்ற நல்வளங்கள் நிறைந்த மாத்திரம் என்னும் நாட்டினை; அன்னை காத்தது என ஆட்சி புரிந்தனன் — தாய் மகவைக் காத்திடல்போல அரசாட்சி செய்தனன்; மன்னர் மன்னவன் அசுவபதி—மன்னர் மன்னவனாகிய அசுவபதி என்பவன். அரோ—அசை, (எ—று) 84

99 தன்னுயி ரென்னவே தாரணி தங்கிய
மன்னுயிர் தம்மையும் மாண்பொடு போற்றியே
இன்னலு மின்மையு மில்லையென் நிற்புறப்
பன்னிய நூனெறிப் பாரினை யாண்டனன்.

(இ—ள்) தன்னுயிர் என்னவே தாரணி தங்கிய மன்னுயிர் தம்மையும்—தன்னுயிரைப் போலவே பூமியிற் தங்கிய நிலைபெற்ற எல்லா உயிர்களையும்; மாண்பொடு போற்றி—அரசு மாட்சிமையோடு பாதுகாத்து; இன்னலும், இன்மையும் இல்லை என்று இன்புற—துன்பமும், வறுமையும் இந்நாட்டில் இல்லையென்று மக்கள் இன்பமுற; பன்னிய நூல் நெறி — ஆராய்ந்து சொல்லப்பட்ட நீதி நூல் முறைப்படி; பாரினை—மாத்திர நாட்டினை; அசுவபதி ஆண்டனன். (எ—று) 85

100 கண்ணை யிமையினை காத்திடல் போலவே
அண்ண லோம்பின னங்குள மக்களை
எண்ணி லேரிக ளேற்ப வெடுத்தனன்
பண்ணுங் கைத்தொழில் பற்பல ஊக்கினன்.

(இ—ள்) கண்ணை இமை இனை காத்திடல் போலவே—கண்களை இமைகள் இரண்டும் பாதுகாத்தல் போல; அண்ணல் அங்குள மக்களை ஒம்பினன்—பெருமையிற் சிறந்த அசுவபதி தன் நாட்டில் வாழ்கின்ற மக்கள் எல்லோரையும் பாதுகாத்தனன்; எண்ணில் ஏரிகள் ஏற்ப எடுத்தனன்—எண்ணற்ற குளங்களைத் தக்கபடி உண்டாக்கினன்; பண்ணுங் கைத்தொழில் பற்பல ஊக்கினன்—அந்நாட்டில் செய்யப்படும் கைத் தொழில் பலவற்றையும் ஊக்குவித்தான். (எ—று) 86

101 கல்வி பல்கலை யின்கரை கண்டவன்
நல்ல வர்சொலை நாடி மதிப்பவன்
அல்ல வர்பகை யடக்கி யொறுப்பவன்
எல்ல வர்களு மேத்து முயல்பினன்.

(இ—ள்) கல்வி பல்கலையின் கரைகண்டவன்—அவன் கல்விவினதும் பல கலைகளினதும் கரைகண்டவன் (மிகத் தேர்ந்தவன்); நல்லவர் சொலை நாடி மதிப்பவன்—நல்லவர்களின் சொல்லை விரும்பிக் கேட்டு மதிப்பவன்; அல்லவர் பகை அடக்கி ஒறுப்பவன்—நல்லவரல்லாதவர், பகைவர் ஆகியோரை அடக்கித் தண்டிப்பவன்; எல்லவர்களும் ஏத்தும் இயல்பினன்—யாவரும் துதிக்கும் தகுதியுடையவன். (எ—று) 87

102 ஆழி நேர்நெறி யாணை செலுத்துவன்
பாழித் தோளினன் பற்றலர் கூற்றுவன்
மேழிச் செல்வமும் மேவலர் செல்வமும்
ஏழைக் கிரவலர்க் கீதலிற் கொண்டலே.

(இ—ள்) ஆழி நேர்நெறி ஆணை செலுத்துவன்—ஆஞ்ஞாசக்கர நேர்வழி நின்று அரசியல் ஆணையைச் செலுத்துபவன்; பாழித் தோளினன் — அகன்ற வலிமையுடைய தோளையுடையவன்; பற்றலர் கூற்றுவன் — பகைவருக்கு இயமனை ஒப்பவன்; மேழிச் செல்வமும்—உழுதலினால் எய்தும் செல்வத்தையும்; மேவலர் செல்வமும்—பகைவரை வென்று அவரிடமிருந்து கொண்டுவந்த செல்வத்தையும்; ஏழைக்கு, கிரவலருக்கு — ஏழைகட்கும் கிரவலர்கட்கும்; ஈதலிற் கொண்டல்—நல்கலில் மேகம் போன்றவன். ஏ—ஈற்றிசை (எ—று) 88

வேறு

103 எரிதவழ் வேலினான் எல்லா மக்கட்குஞ்
சரிநிலைத் துலாவெனச் சார்பில் நீதியைப்
புரிவதிற் றருமனும் புவனந் தாங்கலில்
அரியிவ னுமென அவனி போற்றுமே.

(இ—ள்) எரிதவழ் வேலினான்—நீ பரவும் வேலையுடையவனாகிய அசுவபதி; எல்லா மக்கட்கும்; சரிநிலை துலா என — சமநிலையில் நிற்கும் துலாக்கோல் போன்று; சார்பில் நீதியைப் புரிவதில் தருமமும்—ஒருபக்கம் சாராது நீதி வழங்குவதில் தருமராசனை ஒப்பான்; புவனம் தாங்கலில் அரியிவனானவன் அவனி போற்றும் — பூமியைக் காத்தலில் இவன் திருமலைப் போல்வான் என்று உலகம் துதிக்கும்; ஏ—ஈற்றிசை (எ—று) 89

104 ஐம்புல னடக்கமும் அறிவும் ஆண்மையுஞ்
செம்பொரு ணுட்டமுஞ் சீருங் கொண்டவன்
உம்பருக் காகுதி உஞற்று முத்தமன்
அம்பிகை திருவடிக் கயர்வில் அன்பினன்.

(இ-ள்) ஐம்புலன் அடக்கமும், அறிவும், ஆண்மையும் — ஆண்ட கைமையும்; செம்பொருள் நாட்டமும் — கடவுளின்பால் நாட்டமும்; சீரும் கொண்டவன் — சிறப்பும், புகழும் கொண்டவன்; உம்பருக்கு ஆகுதி உளுற்றும் உத்தமன் — தேவர்களுக்கு ஆகுதி செய்யும் உத்தம குணத்தையுடையவன்; அம்பிகை திருவடிக்கு அயர்வில் அன்பினன் — சாவித்திரிதேவியின் திருவடிக்கு மறவாத அன்பினை உடையவன் (எ-று) 90

அசுவபதியின் ஆட்சியில் மக்கள் இன்பமாய் வாழுதல்.

105 மறைநெறி யொழுகுமம் மன்ன னாட்சியிற்
குறைவற மும்மழை குளிர்ந்து பெய்தது
நிறைவளஞ் சுரந்தது நெடிய பூமியும்
இறைவழி நின்றனர் இன்ப மக்களே.

(இ-ள்) மறை நெறி ஒழுகும் அம் மன்னன் ஆட்சியில் — வேத நெறிப்படி ஒழுகுகின்ற அந்த அசுவபதி மன்னனின் அரசாட்சியில்; குறைவுஅற மும்மழை குளிர்ந்து பெய்தது — குறைவின்றி மாதம் மும் மாரி குளிர்ப்பெய்தது; நெடிய பூமியும் நிறைவளஞ் சுரந்தது — நெடிய பூமியும் நிறைய வளங்களைச் சுரந்தது; இன்பமக்கள் இறைவழி நின்றனர் — இவற்றால் இன்பமடைந்த மக்கள் இறைவன் வழியில் ஒழுகுவா ராயினர். (எ-று) ஏ-சுற்றசை. 91

மக்களின் ஒழுக்கம், நேர்மை

106 மன்னனுக் கிறைவரி மகிழ்ந்து தந்தனர்
முன்னவன் பூசைகள் முட்டா தாற்றினர்
தென்புலத் தவர்கடன் தேவர்க் காங்கடன்
அன்பொடு செய்தனர் அந்த நாட்டவர்.

(இ-ள்) அந்த நாட்டவர் — அந்த மாத்திர நாட்டின் கண்ணே வாழ்ந்தவர்கள்; மன்னனுக்கு இறைவரி மகிழ்ந்து தந்தனர் — அரசனுக் குரிய ஆறில் ஒரு கடமை மகிழ்வுடன் கொடுத்தனர்; முன்னவன் பூசைகள் முட்டாது ஆற்றினர் — சிவபெருமானுக்குரிய நித்திய நைமித்திய பூசைகளைக் குறைவறச் செய்தனர்; தென்புலத்தவர்கடன் — பிதர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய நீர்க்கடன் முதலியனவற்றையும்; தேவர்க்கு ஆம் கடன் — தேவர்கட்குச் செய்யவேண்டிய யாகம் முதலிய கடன்களையும் அன்பொடு செய்தனர் — பேரன்புடன் செய்துவந்தனர். (எ-று) 92

107 கல்வியிற் கேள்வியிற் கலையிற் நேர்ந்தவர்
பல்வகைக் கைத்தொழிற் பயிற்சி பெற்றவர்
வெல்லரும் பகையையும் வீழ்த்தும் வீரர்கள்
நல்லன செய்வதில் நாட்டங் கொண்டனர்.

(இ-ள்) கல்வியில் கேள்வியில் கலையில் தேர்ந்தவர் — கல்வியிலும் கேள் வியிலும் கலைகளிலும் தேர்ச்சியடைந்தவர்கள்; பல்வகைக் கைத்தொழிற் பயிற்சி பெற்றவர் — பலவகையான கைத்தொழில்களில் பயிற்சி பெற்றவர்கள்; வெல்லரும் பகையையும் வீழ்த்தும் வீரர்கள் — வெல்லு தற்கு அருமையான பகைவரையும் வென்று வீழ்த்தும் வீரர்கள்; நல்லன செய்வதில் நாட்டங் கொண்டனர் — நல்லவற்றைச் செய்வதிலேயே தம் கவனத்தைச் செலுத்தினர். (எ-று) 93

வேறு

108 மன்றினி லோரஞ் சொல்லும்
மாசுடை மாக்க ளில்லை
ஒன்றினை யிலஞ்ச மாக்கொண்
டொருவழிச் சார்வா ரில்லை
நன்றறி மனுநூல் வல்லார்
நடுவராய் நீதி வேண்டிச்
சென்றவர் குறையா ராய்ந்து
செப்பமாய்த் தீர்வு காண்பார்.

(இ-ள்) மன்றினில் ஓரம் சொல்லும் மாசுடை மாக்கள் இல்லை — நீதிமன்றங்களில் ஒரு பக்கம் சார்பாகப் பேசும் குற்றமுள்ள மாக்கள் இல்லை; ஒன்றினை இலஞ்சமாக் கொண்டு ஒரு வழிச் சார்வார் இல்லை — ஒரு பெருகை இலஞ்சமாகப் பெற்றுப் பட்ச பாதகமாக நடப்பாரில்லை; மனுநூல் நன்றறி வல்லார் — மனுநூலை நன்கு அறிந்த நீதி வல்லவர்கள்; நடுவராய் — நீதிபதிகளாய் இருந்து; நீதி வேண்டிச் சென்றவர் குறை ஆராய்ந்து — தம்முன் நீதி வேண்டிச் சென்றவர்களு டைய குறைகளைக் கேட்டு ஆராய்ந்து; செப்பமாய்த் தீர்வு காண்பார் — நேர்மையர்களும் செவ்வையாகவும் முடிவு காண்பார்கள். (எ-று) 94

109 அறநிலை யத்தின் சொத்தை
யபகரிப் பாரு மில்லை
இறைவரி கொடாதே மாற்றும்
எத்தர்க ளெவரு மில்லை

நிறையினைக் குறைத்து விற்கும்
நேர்மையில் வணிக ரில்லை
பிறபொருள் கலந்து விற்கும்
பேதக ரந்நாட் டில்லை.

(இ-ள்) அறநிலையத்தின் சொத்தை அபகரிப்பாரும் இல்லை — அறநிலையங்களின் பொருளை அபகரிப்பவர் எவரும் ஆங்கில்லை; இறைவரி கொடாது ஏமாற்றும் எத்தர்கள் எவரும் இல்லை—அரசவரியைக் கொடாது ஏமாற்றுகின்ற எத்தர்கள் எவரும் ஆங்கில்லை; நிறையினைக் குறைத்து விற்கும் நேர்மையில் வணிகர் இல்லை — பொருள்களின் நிறைகளைக் குறைத்து நிறுத்து விற்கும் நேர்மையில்லாத வணிகர் ஆங்கில்லை; பிறபொருள் கலந்து விற்கும் பேதகர் அந்நாட்டு இல்லை—ஒரு பொருளில் வேற்றுப் பொருளைக் கலந்து விற்கும் தப்பிதகாரர் அந்நாட்டில் இல்லை. (எ-று)

95

110 காதலர் கண்ண தன்றிக்
களவெனு மொழுக்க மில்லைக்
காதலர் கண்ண தன்றிக்
களிப்புறு பழக்க மில்லைக்
காதலர் கண்ண தன்றிக்
கால்பிடித் திரத்த லில்லைக்
காதலர் கண்ண தன்றிக்
கழறிய பிழைத்த லில்லை.

(இ-ள்) காதலர் கண்ணது அன்றிக் களவு எனும் ஒழுக்கம் இல்லை — காதலரிடம் களவொழுக்கம் உண்டு; மற்றவர்களிடம் திருட்டுத் தொழில் இல்லை; காதலர் கண்ணதன்றிக் களிப்புறு பழக்கம் இல்லை — காதலர்களிடம், மயங்குதலும் மகிழ்வுறுதலும் உண்டு; மற்றவர்களிடம் மது வெறியுறும் பழக்கமில்லை; காதலர் கண்ணதன்றிக் கால் பிடித்து இரத்தல் இல்லை—காதலர்களிடம், ஊடல் நீக்கத் தலைவன் தலைவியின் காலைப் பிடித்தல் உண்டு, மற்றவர்களிடம் தோல்வியுற்றுச் சரணடையும் வழக்கமில்லை; காதலர் கண்ணது அன்றிக் கழறிய பிழைத்தல் இல்லை - காதலரிடம், தலைவன் உறுதிச்சொல் காவாமையுண்டு. மற்றவர்களிடம் சொற்காவாமை, பொய்யுரைத்தல் என்னும் குற்றங்களில்லை. (எ-று)

96

111 முதுநகர் மக்கள் தங்கள்
முன்றிலில் விற்கும் பண்டம்
அதன்விலை குறித்து வைப்பார்
ஆங்கொரு காவ லில்லை
எதையெவர் வேண்டி னாலும்
ஏற்புறுங் காசை வைத்தே
யதையவர் எடுத்துச் செல்வர்
அந்நகர் நேர்மை யிஃதாம்.

(இ-ள்) முதுநகர் மக்கள்—பழைய நகரமாகிய சுந்தரபுரியின் மக்கள்; தங்கள் முன்றிலில் விற்கும் பண்டம் அதன்விலை குறித்து வைப்பார்—தங்கள் வீட்டின் முன்னிடத்தில் தாங்கள் விற்க விரும்பும் பண்டங்களை அவற்றின் விலையைக் குறித்து வைப்பார்கள்; ஆங்கு ஒரு காவல் இல்லை—அங்கே அவற்றுக்கு ஒரு காவலும் இல்லை; எதை எவர் வேண்டினாலும் — எப்பொருளை எவர் வேண்டி எடுத்தாலும்; ஏற்புறும் காசை வைத்தே — அதற்குரிய பணத்தை வைத்தே; அதை அவர் எடுத்துச் செல்வர் — அப்பொருளை அவர் எடுத்துச் செல்வார்கள்; அந்நகர் நேர்மை இஃதாம் — அந்தச் சுந்தரபுரியில் வாழ்வோரின் நேர்மையான நடை இப்படிப்பட்டதாகும். (எ-று)

97

112 வாதமும் வழக்குந் தீர்ப்பும்
வளர்வன பட்டி மன்றில்
மோதலுங் குத்தும் வெட்டும்
முயல்வன பயில ரங்கில்
காதகம் நிகழ்வ வெல்லாங்
கயல்விழி யார்கண் வீச்சில்
வாதனை தருவ மாதர்
வாரிற வளர்ந்த கொங்கை.

(இ-ள்) வாதமும் வழக்கும் தீர்ப்பும் பட்டிமன்றில் வளர்வன — தருக்கம் செய்தலும் நியாயம் பேசுதலும் நடுவர் தீர்ப்புச் சொல்லுதலும் பட்டிமன்றங்களில் வளர்ந்து நிகழ்வன; (பொருள் காரணமான வியாச்சியம் பேசி நீதிமன்றம் செல்வோர் குறைவு); பயில் அரங்கில் மோதலும் குத்தும் வெட்டும் முயல்வன—யுத்தம் பயிலும் அரங்கத்தில் வீரர் முயல்வன, மோதல், குத்தல், வெட்டல் என்பனவாம் (பிற இடங்களில் மக்கள் இவற்றைச் செய்வதில்லை. ஏனெனில் மக்கள் சமாதானமாக வாழ்ந்தார்கள். பகைவரும் இல்லை);

சா-4

கயல்விழியார் கண்விச்சில் காதகம் நிகழ்வது எல்லாம் — கயல் போன்ற விழிகளையுடைய பெண்களின் கண்வெட்டிற்றான் கொலைகள் நிகழும் (பிற இடங்களில் சண்டையோ கொலையோ இல்லை); வாதனை தருவமாதர் வாரிற வளர்ந்த கொங்கை — ஆண்களுக்கு வருத்தத்தைத் தருவது மாதரின் கச்சு அறும்படி வளர்ந்த கொங்கைகள் (வேறு வருத்தம் இல்லை). (எ—று) 98

113 தேனமர் தெரிய லானின்
திருவளர் ஆட்சி தன்னில்
மாநில மக்க ளெல்லாம்
மனக்குறை யின்றி வாழ்ந்தார்
வானவர் தாழ் மங்கு
வாழ்ந்திட விழைவ ரென்றார்
கோனவன் கொற்ற மாண்பைக்
கூறுத லொல்லு மோதான்.

(இ—ள்) தேனமர் தெரியலானின் திருவளர் ஆட்சி தன்னில் — தேன் பொருந்திய மாலையை அணிந்த அசுவபதியின் செல்வமும் சிறப்பும் வளரும் ஆட்சியில்; மாநில மக்கள் எல்லாம் மனக்குறைவு இன்றி வாழ்ந்தார் — பெருமைமிக்க அவன் நிலத்தில் வாழ்ந்தோரெல்லோரும் மனதில் குறைபாடு இன்றி வாழ்ந்தனர்; வானவர் தாழும் அங்கு வாழ்ந்திட விழைவர் என்றால் — தேவர்கள் தாழும் அங்கு வந்து வாழ விரும்புவார்கள் என்றால்; கோன் அவன் கொற்ற மாண்பை — அரசனாகிய அசுவபதியின் அரசியல் மாண்பை; கூறுதல் ஒல்லுமோ — கூறுதல் இயலுமோ? இயலாது. (எ—று) 99
தான்—அசை.

அசுவபதியின் மனைவி

114 மன்னவன் மனைவி யாவாள்
மாளவி தேவி யென்பாள்
தன்குலப் பெருமை பேணித்
தான்புகு நாட்டின் வேந்தன்
முன்குலப் புகழுங் காக்கும்
மொய்குழற் செய்ய பாவை
நன்னலம் யாவும் மிக்காள்
நளினமேற் றிருவை யொப்பாள்.

(இ—ள்) மன்னவன் மனைவியாவாள் மாளவி தேவி யென்பாள் — அசுவபதியின் மனைவி மாளவிதேவி என்பவள்; தன்குலப் பெருமை பேணி—தனது குலத்தின் பெருமையையும் பாதுகாத்து; தான்புகு நாட்டின் வேந்தன் முன்குலப் புகழும் காக்கும்—தான் புகுந்த நாட்டின் அரசனது முன்குலப் புகழையுங் காக்கின்ற; மொய்குழற் செய்ய பாவை — வண்டுகள் மொய்க்கும் கூந்தலையுடைய சிறந்த அழகிய பாவை போன்றவள்; நன்னலம் யாவும் மிக்கவள்; நளினமேல் திருவை ஒப்பாள்—தாமரை மலரின்மேல் வீற்றிருக்கும் இலக்குமி தேவியை ஒப்பாவள். (எ—று) 100

115 கற்பினிற் சிறந்த மாதா
கணவனே தெய்வ மென்று
பொற்புடன் போற்றுஞ் சீராள்
பொறுமையிற் பூமி யன்னாள்
உற்றவர்க் குறுகண் ணாளர்க்
குதவலில் உலக மாதா
கொற்றவர்க் கறிவு கூறும்
கூர்மதி யமைச்சு மாவாள்

(இ—ள்) கற்பினிற் சிறந்த மாதா — கற்பினிலே சிறந்து விளங்கும் பெண்ணைவள்; கணவனே தெய்வமென்று பொற்புடன் போற்றும் சீராள்—கணவனே கண்கண்ட தெய்வமென்று அழகாகப் போற்றுகின்ற சிறப்பினை உடையவள்; பொறுமையிற் பூமி அன்னாள் — பெற்றுமையினாலே பூமர்தேவியை ஒத்தவள்; உற்றவர்க்கு உறுகணாளர்க்கு உதவலில் உலக மாதா — உற்றவருக்கும், தரித்திரர்களுக்கும் உதவுதலில் உலகமாதா போன்றவள்; கொற்றவர்க்கு அறிவு கூறும்கூர்மதி அமைச்சும் ஆவாள் — அரசனுக்கு நல்லறிவு கூறும் கூர்ந்த மதியுடைய அமைச்சனும் ஆவாள். (எ—று) 101

மன்னவன் மனைவியோடு இனிது வாழ்தல்

116 மலருடன் மணமும் போலும்
மணியுடன் ஒளியும் போலும்
அலர்பொலி மாலை மாப்பன்
அணங்குடன் இனிது வாழ்ந்தான்
நிலவினிற் கறையே போல
நிருபனின் நிறைந்த வாழ்வில்
இலனிலன் மக்கட் பேரென்
றியம்பிடுங் குறையொன் றுண்டாம்.

(இ-ள்) மலருடன் மணமும் போலும்—மலரோடு மணம் கலந்திருத்தல் போலவும்; மணியுடன் ஒளியும் போலும்—மணியோடு ஒளிசேர்ந்து இருத்தல் போலவும்; அலர்பொலி மாலை மார்பன் அணங்குடன் இனிது வாழ்ந்தான்—மலர்ந்த பூப்பொலியும் மாலை யணிந்த மார்பையுடைய அகவபதி அழகிய தெய்வப் பெண் என்னும்படியான மாளவீதேவியோடு இனிது வாழ்ந்தான்; நிலவினிற் கறையேபோல—சந்திரனில் கரிய கறையிருப்பது போல; நிருபனின் நிறைந்த வாழ்வில்—அகவபதி இராசாவினுடைய நிறைவான வாழ்வில்; இவன் மக்கட்பேறு இவன் என்று இயம்பிடும் குறை ஒன்று உண்டாம்—இவனுக்குப் புத்திரப்பேறு இல்லையென்று பிறர் சொல்லத்தக்க குறை ஒன்றுண்டு. (எ-று) 102

கவிக் கூற்று

117 ஒருதனிக் குடையின் நீழல்
உலகினை யாள்வா ரேனும்
இருநிதி யங்கள் பெற்றே
இசைபெற வாழ்வா ரேனும்
இருமையு மின்பம் நல்கி
இல்லறஞ் சிறக்க வைக்கும்
அருமகப் பேறில் லாதார்க்
ககத்தினில் மகிழ்வு முண்டோ.

(இ-ள்) ஒரு தனிக் குடையின் நீழல் உலகினை ஆள்வாரேனும்—ஒப்பற்ற வெண்கொற்றக் குடை நிழலிலிருந்து உலகம் முழுவதையும் ஆட்சி செய்கின்ற ஏக சக்கிராதிபதியானாலும்; இரு நிதியங்கள் பெற்றே இசை பெற வாழ்வாரேனும்—சங்கநிதி பதுமநிதி என்னும் நிதிகளைப் பெற்றுப் புகழுடன் வாழ்வாரானாலும்; இருமையும் இன்பம் நல்கி—இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் இன்பம் தந்து; இல்லறம் சிறக்க வைக்கும்—இல்லற வாழ்வுப்பயனைச் சிறப்பாக வைக்கின்ற; அருமகப்பேறு இல்லாதார்க்கு அகத்தினில் மகிழ்வும் உண்டோ?—பெறு தற்கரிய புத்திரப்பேறு இல்லாதவர்களுக்கு மனத்தின் கண்ணே சந்தோஷமானது உண்டோ? (உண்டாகாது) (ஏ-று) 103

V சாவித்திரி பிறத்தல்

118 மன்னன் மக்களின்றி வருந்துதல்
குலத்தினை விளக்க நல்ல
கொழுந்தெனும் மைந்த ரின்றிக்
கலக்கமுற் றிருந்தான் மன்னன்
காதலி யோடு தங்கள்

நிலத்துள் கோவிற் கெல்லாம்
நேர்கடன் செய்து நூலிற்
சொலப்படுந் தருமந் தானஞ்
சோர்விலா தியற்ற லானான்.

(இ-ள்) குலத்தினை விளக்க நல்ல கொழுந்தெனும் மைந்தரின்றி—தனது குலத்தை விளக்கவல்ல நல்ல குலக் கொழுந்தென்னும் படியான மக்களின்றி; மன்னன் கலக்கமுற்றிருந்தான்—அகவபதி மனக் கலக்கமுற்று இருந்தான்; காதலியோடு—தன் மனைவியோடு; தங்கள் நிலத்துள் கோவிற்கு எல்லாம் நேர்கடன் செய்து—மாத்திர நாட்டில் உள்ள கோவில்களில் வாழும் தெய்வங்களுக்கு நேர்த்திக் கடன்கள் செய்து; நூலிற் சொலப்படும் தருமம் தானம் சோர்விலாது இயற்றலானான்—அறநூல்களிற் சொல்லப்பட்ட தான தருமங்களைப் புத்திரப் பேறு வேண்டி அயர்வில்லாது செய்யலானான். (எ-று) 104

119 மனக்குறை நீங்கா னாக
மற்றெது செய்வோ மென்று
சினக்களி யானை மன்னன்
சிந்தையில் நாடித் துன்று
வனத்தினிற் றவஞ்செய் மேலாம்
மாமுனி வரரை யண்டித்
தனக்குள குறையைப் போக்கத்
தக்கதோர் மார்க்கங் கேட்டான்.

(இ-ள்) சினக்களி யானை மன்னன்—கோபத்தையும் மதக்களிப்பையும் கொண்ட யானையையுடைய அகவபதி; மனக்குறை நீங்கா னாக—தனது மனக்குறை நீங்கப்பெறா னாக; மற்று எது செய்வோம் என்று சிந்தையில் நாடி—இனி வேறெது செயல்களைச் செய்வோமென்று தமது மனதில் ஆராய்ந்து எண்ணி; துன்று வனத்தினில் தவம் செய் மேலாம் மாமுனிவரை அண்டி—நெருங்கிய காட்டில் தவம் செய்கின்ற மேலான மாமுனிவரை நெருங்கி; தனக்குள குறையைப் போக்கத் தக்கதோர் மார்க்கம் கேட்டான்—தனக்குள்ள புத்திரப் பேறில்லாத தன்மையை நீக்குவதற்கு ஏற்ற வழிகளைக் கேட்டான். (எ-று) 105

முனிவர் கூறியது

120 புவனியைப் புரக்கும் வேந்தே
புதல்வரும் ஏனைப் பேறும்
அவரவர் செய்த வத்தால்
அமைவன ஆத லால்நீ

சிவன்இடப் பாகச் சாவித்
திரியினைச் சரண டைந்து
தவம்முறை முயலு வாயேற்
ரூயவள் கிருபை செய்வாள்.

(இ-ள்) புவனியைப் புரக்கும் வேந்தே - பூமியைக் காக்கும் அரசனே; புதல்வரும் ஏனைப்பேறும்; அவரவர் செய்தவத்தால் அமைவன; ஆதலால் நீ - ஆகையால் நீ; சிவன் இடப்பாகச் சாவித்திரியினைச் சரண அடைந்து - சிவபெருமானின் இடப்பாகத்தில் விளங்குகின்ற சாவித்திரிதேவியைச் சரணம் அடைந்து; தவம் முறை முயலு வாயேல் - தவத்தை முறையாகச் செய்து புத்திரப்பேற்றிற்கு முயலு வாயானால்; தாயவள் கிருபை செய்வாள் - எமது தாயாகிய சாவித்திரிதேவி அருள் செய்வாள் (புத்திரப்பேறு கிட்டும்) (எ-று) 106

121 ஐம்பெரும் பாத கங்கள்
அவாஅழக் காறு நீக்கி
ஐம்புலன் களைய டக்கி
அகத்தினிற் றூய்மை யாகி-
அம்பிகை நாமந் தன்னை
அன்புடன் செபித்து நோற்றால்
நம்பிநின் குறைகள் தீர்ப்பாள்
நம்பெரு மாட்டி யென்றார்.

(இ-ள்) ஐம்பெரும் பாதகங்கள் அவா அழக்காறு நீக்கி - பஞ்சமா பாதகங்களான பொய், கொலை, களவு, கள்ளாண்ணல், குருநிந்தை ஆகியவற்றையும், அவா, பொருமை என்பவற்றையும் நீக்கி; ஐம்புலன்களை அடக்கி - சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்பவற்றையடக்கி; அகத்தினில் தூய்மையாகி; அம்பிகை நாமந் தன்னை அன்புடன் செபித்து; நோற்றால் - தவஞ்செய்தால்; நம்பி - புருடரிற் சிறந்தவனே; நம்பெருமாட்டி நின் குறைகள் தீர்ப்பாள் என்றார் - எம்பெருமாட்டியாகிய அம்பிகை உம்முடைய புத்திரரில் லா த குறையை நீக்குவாளென்று கூறினார். (எ-று) 107

122 மன்னனுந் தேறி னாய்
மனத்தினில் மாசு நீக்கிச்
சொன்னசீர் நெறியில் நின்று
சுகங்களைத் துறந்து நோன்பைப்

பன்னிரண் டோடர் றுண்டு
பத்தியோ டியற்ற லானான்
அன்னையை நோக்கிச் செய்தான்
அக்கினி கோத்திரங்கள்.

(இ-ள்) மன்னனும் தேறினாய் - அசுவபதியும் அது கேட்டு மனம் தேறியவனாகி; மனத்தினில் மாசு நீக்கி; சொன்னசீர் நெறியில் நின்று முனிவர்கள் சொல்லிய ஒழுக்க நெறியில் நின்று; சுகங்களைத் துறந்து - இன்பசுகங்களை விட்டு நீங்கி; நோன்பை பன்னிரண்டோடு ஆரூண்டு - தவத்தைப் பதினெட்டு வருடங்கள்; பத்தியோடு இயற்றலானான் - பத்தியூர்வமாகச் செய்து வந்தான்; அன்னையை நோக்கி அக்கினி கோத்திரங்கள் செய்தான் - சாவித்திரி தேவியை நோக்கி அக்கினி வளர்த்து செய்யப்படும் யாகங்களையும் செய்தான். (எ-று) 108

அசுவபதி சாவித்திரி தேவியைத் தோத்தரித்தல்

வேறு

123 ஓம் சத்தி சிவசத்தி சிவையே போற்றி
உருத்திரனா ரொரு பாகமானாய் போற்றி
ஓம்இச்சா சத்திவடிவானேயே போற்றி
உல்லாச மோகினியே பரையே போற்றி
ஓம் கிரியா சத்திவடிவானேயே போற்றி
உலகமெலா மீன்றபரா சத்தி போற்றி
ஓம் ஞான சத்திவடிவானேயே போற்றி
உமாதேவி யுன்பாதம் போற்றி போற்றி.

(இ-ள்) ஓம்சத்தி! பிரணவரூபியே! வல்லமையுள்ளவளே!; சிவசத்தி! - சிவசத்தியே; சிவையே சிவபெருமானின் தேவியே; போற்றி - வணக்கம்; உருத்திரனார் ஒருபாகம் ஆனாய் போற்றி - சிவபெருமானின் இடப்பாகமானவளே வணக்கம்; ஓம் இச்சா சத்தி வடிவானேயே போற்றி - ஓம் இச்சாசத்தி வடிவமானவளே வணக்கம்; உல்லாச மோகினியே - உல்லாசமாக எவராலும் விரும்பப்படுபவளே; பரையே - பரவின் தேவியே; போற்றி - வணக்கம்; ஓம் கிரியா சத்தி வடிவானேயே போற்றி - ஓம் கிரியா சத்திவடிவானவளே வணக்கம்; உலகமெலாம் ஈன்ற பராசத்தி போற்றி - உலகங்கள் எல்லாவற்றையும் பெற்றெடுத்த பராசத்தியே வணக்கம்; ஓம் ஞானசத்தி வடிவானேயே போற்றி - ஓம் ஞான சத்தி வடிவானவளே வணக்கம். உமாதேவி - உமாதேவியே; உன்பாதம் போற்றி போற்றி - உனது திருவடிகளுக்கு வணக்கம்! வணக்கம்! (எ-று) 109

124 அந்தரியே யாதிபரா சத்தி போற்றி
 அகிலமெலா மளிக்குமருட் டாயே போற்றி
 சுந்தரியே சுகவாரி சோதி போற்றி
 சூலினியே சாவித்திரி தேவி போற்றி
 மந்திரமும் மருந்துமெமக் கானாய் போற்றி
 மலமூன்றும் போக்கியருள் மணியே போற்றி
 அந்தரரு மறிவரிய அன்னாய் போற்றி
 அருமறையும் அளந்தறியா அணங்கே போற்றி

(இ-ள்) அந்தரியே—அகத்தினுள்ளே உள்ளவளே, துர்க்கையே!; ஆதிபராசத்தி—ஆதியாகிய பராசத்தியே; போற்றி—வணக்கம்; அகிலமெலாம் அளிக்கும் அருள் தாயே போற்றி—எல்லா உலகங்களையும் காக்கின்ற திருவருள் நிறைந்த தாய் போன்றவளே வணக்கம்; சுந்தரியே—அழகு நிறைந்தவளே; சுகவாரி—சுகவாரியே; சோதி—சோதி உருவமானவளே; போற்றி—வணக்கம்; சூலினியே—சூலத்தை ஏந்தியவளே; சாவித்திரி தேவி போற்றி—சாவித்திரி தேவியே வணக்கம்; எமக்கு மந்திரமும் மருந்தும் ஆனாய் போற்றி—எங்களுக்கு மந்திரமும் மருந்துமாகி உள்ளவளே வணக்கம்; மலமூன்றும் போக்கி அருள் மணியே போற்றி—ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மும்மலங்களை யும் போக்கி எமக்கு அருள் செய்கின்ற மணியே வணக்கம்; அந்தரரும் அறிவரிய அன்னாய் போற்றி—தேவர்களும் இப்படிப்பட்டவள் என்று அறிதற்கு அரிய தாயே வணக்கம்; அருமறையும் அளந்தறியா அணங்கே போற்றி—அரிய வேதங்களும் இன்னமும் அளந்தறிய மாட்டாத தேவியே வணக்கம். (எ-று)

110

மணி — ஒளி, மருந்துக்கல், விஷநீக்கும் கல்

125 வேதங்க ளம்மாவென் றோல மிட்டுண்
 விரையார்ந்த மலர்ப்பாடந் தேடி நிற்கும்
 மாதங்கி மனோன்மணியே மரக தப்பைம்
 மடமயிலே மலையரசன் மதலாய் போற்றி
 பூதங்க ளைந்தாயும் பொலிந்தாய் போற்றி
 பூரணியே புந்திதனில் நிறைந்த பேறே
 ஏதங்க ளறுத்தெம்மை யாள்வாய் போற்றி
 எழுபிறப்பு மெனையடிமை கொண்டாய் போற்றி.

(இ-ள்) வேதங்கள் அம்மா என்று ஓலம் இட்டு — வேதங்களா னவை தாயே என்று ஓலமிட்டுக்கொண்டு; உன் விரை ஆர்ந்த மலர்ப்

பாதம் தேடி நிற்கும்—உம்முடைய வாசனை பொருந்திய செந்தாமரையனை திருவடிகளைத் தேடி நிற்கும்; மாதங்கி - பார்ப்பதியே; மனோன்மணியே—உமையே; மரகதப் பைம் மட மயிலே — மரகதமணியைப் போன்ற பசுமையான அழகிய மயிலே ஓத்த சாயலையுடையவளே; மலையரசன் மதலாய் போற்றி — இமயமலை அரசனுடைய மசளே வணக்கம்; பூதங்கள் ஐந்தாயும் பொலிந்தாய் போற்றி—பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் என்னும் பஞ்ச பூதங்களாயும் விளங்குபவளே வணக்கம்; பூரணியே—எங்கும் நிறைந்தவளே; புந்திதனில் நிறைந்தபேறே—எனது சித்தத்தில் நிறைந்து நிற்கும் செல்வமே; ஏதங்கள் அறுத்து எம்மை ஆள்வாய் போற்றி—எமது குற்றங்களை நீக்கி எம்மை ஆண்டருள்வாய் வணக்கம்; எழுபிறப்பும் எனை அடிமை கொண்டாய் போற்றி—எழுபிறப்பின் கண்ணேயும் என்னை உமக்கு அடிமையாகக் கொண்டவளே! வணக்கம். (எ-று)

111

126 புத்தென்னும் நரகத்துட் புகுதா வண்ணம்
 பூவுலகிற் பிறப்பெடுக்கும் மாந்தர் தம்மைப்
 புத்திரரே காப்பாரென் றுன்றோர் சொல்வர்
 புரமூன்றும் புன்னகையா லெரித்த ஈசன்
 பத்தினியே பராபரையே பாவி யேற்குப்
 பாலகரைத் தந்தருள வேண்டு மென்பின்
 இத்தரையை யினிதாட்சி செய்ய மைந்தன்
 இலனென்னுங் குறை தீர்த்து வைப்பாய் போற்றி.

(இ-ள்) பூவுலகில் பிறப்பு எடுக்கும் மாந்தர் தம்மை புத் என்னும் நரகத்துள் புகுதா வண்ணம்—இப் பூவுலகின் கண்ணே பிறவி எடுக்கின்ற மக்களை புத்தென்று சொல்லப்படும் நரகத்துட் செல்லா வண்ணம்; புத்திரரே காப்பார் என்று ஆன்றோர் சொல்வர்—புத்திரர்களே காப்பாற்று வார்கள் என்று பெரியோர் சொல்வர்; புரமூன்றும் புன்னகையால் எரித்த ஈசன் பத்தினியே — முப்புரங்களையும் தனது புன்னகையினால் எரித்த பரமசிவனின் தேவியே; பராபரையே—பராபரனின் தேவியே; பாவியேற்குப் பாலகரைத் தந்தருள வேண்டும். பாவியாகிய எனக்குப் புத்திரரைத் தந்தருளுதல் வேண்டும்; என்பின் இத்தரையை இனிது ஆட்சி செய்ய — எனக்குப்பின் இப் பூமியை இனிது அரசாட்சி செய்ய; மைந்தன் இலன் என்னும் குறை தீர்த்து வைப்பாய் போற்றி—புத்திரன் இல்லை என்னும் குறையைத்தீர்த்து வைப்பீராக. வணக்கம். (எ-று)

112

127 மன்னுயிர்க ணின்னுதரத் துதித்த மக்கள்
மாதாநின் மடிவைத்து மகிழ்வை யன்றோ
அன்னவகை யடியோமு மரவ ணைக்க
அருமதலைப் புதல்வர்களை வேண்டி நின்றோம்
மின்னலிடை மெல்லியலே யன்ன நானும்
மென்னடையாய் மீனாட்சி யெம்முன் வந்து
முன்னுவரந் தந்தருள்வாய் முருக வேளை
முத்தமிடக் கைத்தலத்தி லேந்துந் தாயே.

(இ-ள்) மன்னுயிர்கள் நின் உதரத்து உதித்த மக்கள் — நிலை பெற்ற சீவராசிகள் எல்லாம் உன் வயிற்றில் பிறந்த குழந்தைகள்; மாதா நின் மடிவைத்து மகிழ்வை அன்றோ — மாதாவாகிய நீ அவர்களை உன் மடியில் வைத்து மகிழ்வாய் அல்லவா?; அன்னவகை — அத்தன்மையாக; அடியோமும் அரவணைக்க அருமதலைப் புதல்வர்களை வேண்டி நின்றோம் — நானும் எனது மனைவியும் ஆகிய நாங்கள் தழுவிக்கொள்ள அருமையான மழலை மொழி பேசுகின்ற புதல்வர்களை வேண்டி நின்றோம்; மின்னல் இடை மெல்லியலே — மின்னல் கொடி போலும் இடையையுடைய மென்மையான இயல்பையுடையபெண்ணை; அன்னம் நானும் மெல் நடையாய் — அன்னமும் உன் நடையைப் பார்த்து நாணமுறும் மென்மையான நடையையுடையவளே; மீனாட்சி — அங்கயற்கண்ணியே; முருகவேளை முத்தமிடக் கைத்தலத்தில் ஏந்தும் தாயே — முருகப்பெருமானை முத்தமிடுதற்காக உமது திருக்கரங்களில் ஏந்தி வைத்திருக்கின்ற தாயே! எம்முன் வந்து — எமக்கு முன்னே காட்சி தந்தருளி; முன்னு வரம் தந்து அருள்வாய் — யாம் கருதும் வரத்தைத் தந்தருள்வாயாக. (எ-று) 113

128 நஞ்சமணி கண்டருடன் நானும் நின்று
நட்டமிடு நாயகியே நளின நங்காய்
கஞ்சமல ரடியிணைகள் தஞ்ச மென்று
கனலின்மேல் மெழுகாக உருகி நிற்கும்
நெஞ்சினனென் குறைதீர்க்க நீயு முள்ளம்
நெகிழாத தென்னதவக் குறையோ அம்மா
அஞ்சுகமே கிஞ்சகவாய் அமுத வாக்கொன்
றருளுதிநீ ஆரணங்கே அலந்தேன் போற்றி.

(இ-ள்) நஞ்சமணி கண்டருடன் நானும் நின்று நட்டமிடு நாயகியே — நஞ்சைத் தமது கண்டத்தில் அணிந்திருக்கும் சிவபெருமா

னுடன் எந்நாளும் நின்று நடனஞ் செய்யும் தலைவியே; நளின நங்காய் — மகாலட்சுமியே; கஞ்சமலரடியிணைகள் தஞ்சமென்று — தாமரை மலர் போன்ற உனது இரு பாதங்களைத் தஞ்சம் என்று; கனலின் மேல் மெழுகாக உருகி நிற்கும் — அக்கினியின் மேல் அகப்பட்ட மெழுகுபோல உருகி நிற்கும்; நெஞ்சினனென் குறைதீர்க்க — நெஞ்சினையுடையவனாகிய எனது குறையை நீக்க; நீயும் உளம் நெகிழாதது — தேவியே நீயும் மனம் நெகிழாதது; என்ன தவக்குறையோ அம்மா — என்ன தவக் குறைபாடோ தாயே; அஞ்சுகமே — கிளிபோன்றவளே; நீ கிஞ்சகவாய் அமுத வாக்கொன்று அருளுதி — நீ முண்முருக்கம் பூப்போன்ற சிவந்த வாயால் அமுத வாக்கொன்று அருளுதிராக; ஆரணங்கே — தேவமாதாவே; அலந்தேன் — துன்பமுற்றேன்; போற்றி — வணக்கம். (எ-று) 114

(வி-ம்) சிவகாமசுந்தரிக்கு மகாலட்சுமி யென்றும் ஒரு திருநாமம் உண்டு — மஹாலக்ஷ்மியை நம:.

சாவித்திரி தோன்றுதல்

வேறு

129 அங்கிக் குண்டத் தாகுதி மன்னன் அளிக்கும்போ
தங்கோர் கோடி ஆதவர் தேசம் அழகுங்கொண்
டங்கை தன்னில் அங்குச பாச மவையேந்தி
அங்கிக் குண்ணின் றம்பிகை சாவித்திரி வந்தாள்.

(இ-ள்) அங்கிக் குண்டத்து ஆகுதி மன்னன் அளிக்கும்போது — யாகாக்கினிக் குண்டத்தில் அகவபதி மன்னன் ஆகுதி கொடுக்கும் போது; அங்கு ஓர் கோடி ஆதவர் தேசம் அழகுங் கொண்டு — அங்கே ஒருகோடி சூரியப்பிரகாசமும் அழகும் கொண்டு; அங்கை தன்னில் அங்குசபாசம் அவையேந்தி அழகிய கைகளிலே அங்குசம் பாசம் என்பவைகளை ஏந்தி; அங்கிக்குள் நின்று அம்பிகை சாவித்திரி வந்தாள் — அந்த யாகாக்கினிக்குள் நின்று அம்பிகையாகிய சாவித்திரி வந்தாள். (எ-று) 115

130 மன்னன் செய்யும் மாதவங் கண்டு மகிழ்வுற்ற
கன்னல் வில்லைக் கையினி லேந்துங் கமழ்தாராள்
பொன்னின் நல்லாள் புன்னகை பூத்துப் புவிவேந்தை
என்னிந் நோன்பை யேற்றனை மைந்த வெனக்கேட்டாள்

(இ-ள்) கன்னல் வில்லை கையினில் ஏந்தும் கமழ்தாராள் — கருப்பம் வில்லைக் கையினில் ஏந்தும், வாசனை கமழ்கின்ற மாலைபு

யணிந்த சாவித்திரிதேவி; பொன்னின் நல்லாள் — பொன்போலும் அழகுடையவள்; புன்னகை பூத்து — புன்கிரிப்புச் சிரித்து; புவி வேந்தை என்னிற் நோன்பை ஏற்றனை மைந்த எனக் கேட்டாள் — புவிவேந்தனாகிய அசுவபதியைப் பார்த்து "மைந்தனே! எதற்காக இந்த நோன்பை ஏற்றனை?" எனக்கேட்டாள். (எ-று) 116

131

கன்னேர் நெஞ்சக் கள்வனென் கண்கள் களிகூர
முன்னே தோன்றி முன்வினை யெல்லாம் முடித்தாளே
பொன்னே யெற்குப் புத்திரர் வேண்டித் தவஞ்செய்தேன்
அன்னே யென்னை யாதரித் துன்றன் அருள்தாராய்.

(இ-ள்) கல்நேர் நெஞ்சக் கள்வன் என் கண்கள் களிகூர — கல்லை ஒத்த நெஞ்சு படைத்த கள்வனாகிய எனது கண்கள் களிப்பெய்தும் படி; முன்னே தோன்றி முன்வினை எல்லாம் முடித்தாளே — என் முன்னே வந்து தோன்றி அதன் பயனாக எனது பழைய வினைகள் எல்லாவற்றையும் அழித்தவனே; பொன்னே — பொன் போன்று அழகியவனே; எற்குப் புத்திரர் வேண்டித் தவஞ்செய்தேன் — எனக்குப் புத்திரப்பேறு விரும்பி யான் தவஞ்செய்தேன்; அன்னே — தாயே; என்னை ஆதரித்து உனதன் அருள் தாராய் — என்னை ஆதரித்து உமது திருவருளைத் தருவீராக. (எ-று) 117

132

மன்னா நிற்கு மைந்தரிப் போது மலரார் காண்
தன்னே ரின்றித் தாவறு கற்பிற் றனிநிற்கும்
பொன்னே போலும் புத்திரி தன்னைப் புவிபோற்ற
இந்நா ளீவான் ஈச்சுர னின்புற் றிருவென்றாள்.

(இ-ள்) மன்னா நிற்கு மைந்தர் இப்போது மலரார் காண் — மன்னவனே உனக்கு ஆண்பிள்ளைகள் இப்போது தோன்றினார்கள்; தன்னே ரின்றித் தாவறு கற்பில் தனிநிற்கும் — தனக்குச் சமானமின்றிக் குற்றமற்ற கற்பினில் முதன்மையுடன் நிற்கும்; பொன்னே போலும் புத்திரி தன்னை — இலக்குமியைப் போலும் ஒரு பெண்பிள்ளையை; புவி போற்ற — உலகோர் போற்றும் வண்ணம்; இந்நாள் ஈச்சுரன் ஈவான் — இப்பொழுது சிவபிரான் கொடுத்தருள்வான்; இன்புற்றிரு என்றான் — இன்பமெய்தி இருப்பாயாக என்று தேவி சொன்னாள். (எ-று) 118

133 தாயும் நீயே தந்தையும் நீயே தமிழேற்குச்
சேயும் ஆதல் செவ்விதுன் வண்மை செயிர்நாகம்
பாயுங் கங்கை பான்மதி சூடும் பவன்நாளுந்
தோயும் இன்பத் தோயதி யேயென் துயர்தீர்த்தாய்.

(இ-ள்) தாயும் நீயே — எனக்குத் தாயும் நீயே; தந்தையும் நீயே — எனக்குத் தந்தையும் நீயே; தமிழேற்குச் சேயும் ஆதல் செவ்விது உன் வண்மை — எனக்கு குழந்தையும் நீ ஆகுதல் செவ்விதாகிய உனது வள்ளற்றன்மையாகும். அது நன்று; செயிர் நாகம் — கோபங் கொண்ட நாகபாம்பையும்; பாயுங்கங்கை பாய்கின்ற — கங்கை நதியையும்; பான்மதி — பால் போன்ற சந்திரனையும்; சூடும்பவன் — சூடுகின்ற சிவன்; நாளுந் தோயும் இன்பத் தோயதியே — தினமும் முழுகும் (சேரும்) இன்ப சாகரமே; என்னுயர் தீர்த்தாய் — நீர் இன்று எனது துயரத்தை தீர்த்தருளினீர். (எ-று) 119

மாளவிதேவி கருவுறல்

134 செய்யார் தங்குஞ் செம்புன லெல்லாஞ் செறிதேறல்
மொய்யார்ந் துண்டு மூசுநன் னுடன் முதற்பன்னி
மையா ருண்கண் மாளவிதேவி மணிமோட்டிற்
பொய்யா வண்ணம் பூத்தது தெய்வக் கருவொன்று.

(இ-ள்) செய்ஆர் தங்கும் — வயலில் நிறைந்து தங்கும்; செம்புனல் எல்லாம் — புதுவெள்ளம் அடங்கலும்; செறிதேறல் — செறிந்த தேனை; மொய் ஆர்ந்து உண்டு — வண்டுகள் அனுபவித்து உண்டு; மூசுநல் நாடன் — மொய்க்கின்ற நல்ல நாட்டினையுடைய அசுவபதியின்; முதற்பன்னி — முதல் மனைவியாகிய; மைஆர் உண்கண் — மைநிறையப் பூசப்பட்ட கண்களையுடைய; மாளவிதேவி — மாளவிதேவியுடைய; மணிமோட்டில் — மணிவயிற்றிலே; பொய்யாவண்ணம் — தேவியின் வாக்குப் பொய்யாதவாறு; தெய்வக்கருவொன்று பூத்தது — தெய்வக் குழந்தையொன்று உண்டாகது. (எ-று) 120

மாளவிதேவியின் வயாவருத்தம்

135 வாளுண் கண்ணி வாயுமிழ் ஹ வயாவுற்றாள்
நாளுஞ் செல்ல நங்கைதன் கொங்கை நனிபொங்க
காழொண் வண்டின் கண்முலைக் காம்பு கறுப்பாக
கோள்வெண் டிங்கட் கோலமுங் கொண்டு குலாவுற்றாள்

(இ-ள்) வாள் உண்கண்ணி — ஒளி பொருந்திய மைபூசப்பட்ட கண்களையுடைய மாளவிதேவி; வாய் உமிழ்வு ஊற — வாயில் உமிழ்நீர் ஊற; வயாவுற்றாள் — மசக்கையுற்றாள்; நாளுஞ் செல்ல — நாள் கள் செல்ல; நங்கைதன் கொங்கை நனிபொங்க — மாளவிதேவி தனது கொங்கைகள் மிகவும் பருத்துப் பொலிந்துவளர; காழ் ஒண் வண்டின் — கருமை நிறமான அழகுடைய வண்டினைப்போல்; கண் முலைக்காம்பு கறுப்பாக — துவாரத்தினையுடைய முலைக்காம்புகள் கறுப் படைய; கோள் வெண்திங்கட் கோலமும் கொண்டு — கிரகமாகிய வெண்சந்திரனின் நிறமும் கொண்டு (வெளிறிய நிறமுங் கொண்டு); குலாவுற்றாள் — சஞ்சரித்தாள். (எ-று) 121

மாளவிதேவி கருவுயிர்த்தல்

136 திங்கள் பத்துச் சென்றிடத் தேவி திருவன்ன பங்கம் இல்லாப் பாலகி தன்னைப் பயந்திட்டாள் பொங்கும் இன்பப் புணரியி லாழ்ந்த புவிமன்னன் மங்குல் என்ன மாநிதி தந்து மகிழ்ந்தானே.

(இ-ள்) திங்கள் பத்துச் சென்றிட — பத்து மாதஞ் செல்ல; தேவி—மாளவிதேவி; திருவன்ன—இலக்குமி போன்ற; பங்கம் இல்லா — குற்றம், ஈனம், விகாரம் ஆகியன இல்லாத; பாலகி தன்னை பயந்திட்டாள் — ஒரு பெண்குழந்தையைப் பெற்றாள்; பொங்கும் இன்பப் புணரியில் ஆழ்ந்த புவி மன்னன்—பொங்கி வருகின்ற இன்பமாகிய கடல் ஆழ்ந்த அசுவபதிமன்னன்; மங்குல் என்ன—கார்மேகம் என்னுடைய; மாநிதி தந்து மகிழ்ந்தான் — பெருஞ் செல்வங்களை மக்களுக்குக் கொடுத்து மகிழ்ந்தான். (எ-று) 122

ஏ-அசை (வி-ம்) பயந்திட்டாள் — இரட்டித்து இறந்த காலம் காட்டிற்று.

அப்பொழுது நிகழ்ந்தவை

137

பூவிற் றங்கும் பொன்னினைப் பெற்ற புவிமன்னன் காவற் சாலைக் கைதிக டம்மை விடுமின்கள் தேவர்க் கெல்லாந் தேர்பலி யிட்டுத் தொழுமின்கள் கோவிற் கென்று கொள்திறை யாண்டேழ் விடுமென்றான்.

(இ-ள்) பூவில் தங்கும் பொன்னினை பெற்ற புவி மன்னன்—தாமரைப் பூவில் வசிக்கும் இலக்குமி போன்ற மகளைப் பெற்ற அசுவபதி

மன்னன்; காவற் சாலைக் கைதிகள் தம்மை விடுமின்கள்—சிறைச்சாலையில் இருக்கும் கைதிகளை விடுதலை செய்யுங்கள்; தேவர்க்கு எல்லாம்—தேவர்களுக் கெல்லாம்; தேர் பலியிட்டு—ஆராய்ந்து தேர்ந்த பலிகளைச் செலுத்தி; தொழுமின்கள்—வணங்குங்கள்; கோவிற் கென்று—அரசனுக் கென்று; கொள்திறை—கொள்ளும் திறையை; ஆண்டு ஏழ் விடுமென்றான்—ஏழு வருடத்திற்குப் பெருது விடுங்கள் என்று ஆணையிட்டான்.

(எ-று) 123

138 ஆர்த்தன சங்கம் ஆர்த்தன வண்டும் அலர்மீது ஆர்த்தனர் மக்கள் ஆர்த்தனர் அந்தண் மறையோரும் ஆர்த்தனர் மேலாம் ஆரணி யஞ்சேர் அறவோர்கள் ஆர்த்தனர் வாறோர் அந்தரத் தேநின் றலர் தூவி.

(இ-ள்) ஆர்த்தன சங்கம்—சங்குகள் முழங்கின; வண்டும் அலர்மீது ஆர்த்தன — மலரின் மீது வண்டுகள் ரீங்காரஞ் செய்து ஒலித்தன; மக்கள் ஆர்த்தனர் — மக்கள் ஆரவாரஞ் செய்தனர்; அந்தண் மறையோரும் ஆர்த்தனர்—அழகிய தண்ணிலையையுடைய அந்தணரும் ஆரவாரஞ் செய்தனர்; மேலாம் ஆரணியஞ் சேர் அறவோர்கள் ஆர்த்தனர்—காட்டின்கண் பொருந்திய மேலாகிய முனிவரும் துறவோரும் ஆரவாரஞ் செய்தனர்; வாறோர் அந்தரத்தே நின்று அலர் தூவி ஆர்த்தனர்—தேவர் ஆகாயத்தில் நின்று பூக்களைத் தூவி ஆரவாரஞ் செய்தனர். (எ-று) 124

குழந்தைக்குப் பெயர் சூட்டல்

139 விண்ணிற் றேவர் விஞ்சையர் மேலாம் விரதர்தம் எண்ணுக் கெட்டா எம்பெரு மாட்டி எளிவந்து மண்ணிற் போந்து மாத்திர மன்னன் மகளான பெண்ணுக் குச்சா வித்திரி யென்றே பெயரிட்டார்.

(இ-ள்) விண்ணில் தேவர் — விண்ணகத் தேவர்களதும்; விஞ்சையர்—வித்தியர்தரதும்; மேலாம் விரதர்தம் மேலாகிய தவத்தோரதும்; எண்ணுக்கு எட்டா எம்பெருமாட்டி — மனத்திற்கும் அறிவுக்கும் எட்டாத சாவித்திரிதேவி; எளி வந்து—எளிதாக வந்து; மண்ணிற் போந்து மாத்திர மன்னன் மகளான பெண்ணிற்கு—மண்ணுலகத்தில் பிறந்து மாத்திரமன்னனுடைய மகளான அப்பெண்ணுக்கு; சாவித்திரி யென்றே பெயரிட்டார்—தேவியின் நாமமாகப் 'சாவித்திரி' என்றே நாமகரணஞ் செய்தார்கள். (எ-று) 125

குழந்தை வளர்தல்

- 140 கஞ்சம் நாணுங் காமரு தோற்றக் கவின்பாவை
அஞ்சொற் கொஞ்சம் ஆம்பலின் வாயில் அமுதூற
மஞ்சம் மீதும் மங்கையர் தங்கள் மடிமீதும்
உஞ்சல் மீதும் உம்பரின் காப்பில் வளர்கின்றாள்.

(இ-ள்) கஞ்சம் நாணும்—தாமரை நாணும்படியான; காமரு தோற்ற — அழகிய தோற்றத்தையுடைய; கவின் பாவை — எழிலுடைய பாவை போன்ற சாவித்திரி; அஞ்சொல் கொஞ்சம்—அழகிய முழலைச் சொற்களைப் பேசும்; ஆம்பலின் வாயில் — செவ்வாம்பல் போன்ற வாயில்; அமுதுஊற; மஞ்சம் மீதும்—மஞ்சத்தின் மேலும்; மங்கையர் தங்கள் மடிமீதும்; உஞ்சல் மீதும்; உம்பரின் காப்பில் வளர்கின்றாள்—தேவர்களின் காவலில் வளர்கின்றாள். (எ-று) 126
உஞ்சல் — ஊஞ்சல்

vi வினையாட்டயர்தல்

வேறு

- 141 மான்கொண்ட விழியும் மயில்கொண்ட எழிலுந்
தேன்கொண்ட மொழியுந் தான்கொண்ட பாவை
வான்கொண்ட மதிபோல் வளர்கின்றாள் எதனை
நான்கண்ட வாபோல் நவில்கின்றேன் கேண்மின்.

(இ-ள்) மான் கொண்ட விழியும்—மான் கொண்டுள்ள மருண்ட விழி போன்ற கண்களையும்; மயில் கொண்ட எழிலும்—மயில் கொண்டது போன்ற அழகையும்; தேன் கொண்ட மொழியும்—தேன் கொண்ட இனிமை போன்ற இனிய மொழியையும்; தான் கொண்ட பாவை தான் பெற்ற சாவித்திரியாவவள்; வான் கொண்ட மதி போல் வளர்கின்றாள்—ஆகாயம் கொண்டுள்ள சந்திரனைப்போல் வளர்கின்றாள்; அதனை நான் கண்டவாபோல் நவில்கின்றேன் கேண்மின்—அதனை நான் கண்டவாறு போலச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். (எ-று) 127

செங்கீரையாடல்

- 142 பங்கேரு கம்போற் பால்வடியும் முகத்தை
அங்காந்து தூக்கி அம்காலை மடக்கிச்
சிங்காரப் பாவை சிறுகைக ளூன்றிச்
செங்கீரை யாடுஞ் செவ்விதனைக் காணீர்.

(இ-ள்) பங்கேருகம் போல் பால்வடியும் முகத்தை — தாமரை போலும் செவ்விதாகிய பால்வடியும் அழகிய முகத்தை; அங்காந்து தூக்கி—அண்ணாந்து தூக்கி; அம்காலை மடக்கி—அழகிய காலை மடக்கி; சிறுகைகள் ஊன்றி—சிறிய கைகளை நிலத்தில் ஊன்றி; சிங்காரப் பாவை — அலங்காரமான சாவித்திரி; செங்கீரையாடும் செவ்விதனைக் காணீர்—செங்கீரை ஆடுகின்ற அழகினைக் காண்பீராக. (எ-று) 128

தாலாட்டுதல்

- 143 மாலோனும் அந்த மலரோனும் மற்றும்
மேலோரும் வந்து மெய்காத்து நிற்பச்
சேலாடுங் கண்ணார் செந்திருவைத் தவிசிற்
ருலேலோ வென்று தாலாட்டல் கேளீர்.

(இ-ள்) மாலோனும்—திருமாலும்; அந்த மலரோனும் — அந்தப் பிரமாவும்; மற்றும் மேலோரும்— மற்றும் தேவர்களும்; வந்து மெய்காத்து நிற்ப—வந்து அந்தக் குழந்தைக்கு மெய்காப்பாளராக நிற்க; சேலாடுங் கண்ணார்—கயல்மீன் போல் புரளுகின்ற கண்களையுடைய மாதர்கள்; செந்திருவை — இலக்குமி போன்ற குழந்தையை; தவிசில் தாலேலோ என்று — தொட்டிலில் இட்டுத் தாலேலோ என்று; தாலாட்டல் கேளீர்—தாலாட்டுதலைக் கேளுங்கள். (எ-று) 129

- 144 ஒப்பாரு மில்லா ஒருமுதலைச் சாரா
திப்பாரில் வைகு மிழிசனரைப் பார்த்துச்
செப்பாரும் முலையீர் செங்காந்தட் கையாற்
சப்பாணி சாவித் திரிகொட்டல் காணீர்.

(இ-ள்) ஒப்பாரும் இல்லா ஒருமுதலைச் சாராது—தனக்கு ஒப்பானவர் யாரும் இல்லாத ஒரு தனி முதற்பொருளாகிய பரம்பொருளைச் சார்வடையாமல்; இப்பாரில் வைகும் இழிசனரைப் பார்த்து—இப்பூமியில் தங்கியிருக்கும் அறிவீனரைப் பார்த்து; செங்காந்தட் கையால் — செங்காந்தட் பூப்போன்ற இரண்டு கைகளினாலும்; சாவித் திரி சப்பாணி கொட்டல்; செப்பாரும் முலையீர் காணீர் — சிமிழை ஒக்கும் முலைகளையுடைய பெண்களே! காணுங்கள். (எ-று) 130

(வி-ம்) குழந்தை சப்பாணி கொட்டுதல், பரம்பொருளை மறந்து வாழும் அறிவீனரைப் பார்த்து எள்ளிக் கைகொட்டல் எனக் கற்பிப்பது தற்குறிப்பேற்றவணி.

சா-5

முத்தாதேவ்

- 145 கருக்கொண்ட மேகக் கார் குழலார் கையிற்
திருக்கொண்ட சாவித் திரிதன்னை யேந்தி
மருக்கொண்ட மணிவாய் மகிழ்முத்தங் கேட்ப
முருக்கம்பூ விதழால் முத்தாடல் காணீர்.

(இ-ள்) கருக்கொண்ட மேகக் கார் குழலார் — கருவுற்ற மேகம் போல் கரிய குழலையுடைய பெண்கள்; கையில் திரு கொண்ட சாவித் திரிதன்னை ஏந்தி—தங்கள் கைகளிலே அழகுமிக்க சாவித்திரியை ஏந்தி; மருக்கொண்ட மணிவாய் மகிழ்முத்தங் கேட்ப - வாசனை பொருந்திய அழகிய வாயால் முத்தமிடும்படி கேட்க; முருக்கம்பூ இதழால் முத்தாடல் காணீர் - முருக்கம் பூப்போன்ற சிவந்த அதரத்தால் முத்தமிடுதலைக் காணுங்கள். (எ-று) 131

அம்புலியை அழைத்தல்

- 146 கொம்பனையார் மடிமேற் குழவிதனை வைத்தே
உம்பருலாப் போகும் உவாமதியைக் காட்டக்
கிம்புரிகை வளையல் கிளர்ந்தொலிகள் செய்ய
அம்புலியை வாவென் றழைக்கின்றாள் காண்மின்.

(இ-ள்) கொம்பனையார் — பூங்கொம்பு போன்ற மகளிர்; மடிமேல் குழவிதனை வைத்து—தங்கள் மடியிலே சாவித்திரியை வைத்திருந்து; உம்பர்உலாப் போகும் - ஆகாயத்தில் உலாவுகின்ற; உவாமதியைக் காட்ட — பூரணச் சந்திரனைக் காட்ட; கிம்புரி — தேர்ளணியும்; கைவளையல் — கைவளையலும்; கிளர்ந்து — மிகுந்து; ஒலிகள் செய்ய; அம்புலியை வா என்று அழைக்கின்றாள் காண்மின் — சந்திரனை இங்கே என்னிடம் வா என்று சாவித்திரி அழைப்பதைக் காணுங்கள். (எ-று) 132

அம்மானை ஆடல்

- 147 பெம்மானை யேத்திப் பெருந்தவத்தாற் பெற்ற
அம்மானை மென்றோள் ஆரணங்கார் அணைந்து
தம்மானைப் பாடத் தானுமவர் தம்மோ
டம்மானை பாடி ஆடுகின்றாள் காண்மின்.

(இ-ள்) பெம்மானை ஏத்தி—எமது தலைவராகிய கடவுளைத் துதித்து; பெருந்தவத்தாற் பெற்ற அம்மானை—பெருந்தவஞ் செய்து பெறப்பட்டவளாகிய அந்த அழகிய மான்போலும் சாவித்திரியை; மென்தோள் ஆர்அணங்கார் அணைந்து—மென்மையான தோள்களை

யுடைய அழகிய பெண்கள் அணைந்து; தம்மானைப்பாட — தமது முதல் வளை (கடவுளை) பாட; தானும் அவர்தம்மோடு — சாவித்திரியும் அவர்களுடன் கூடி; அம்மானை பாடி ஆடுகின்றாள் காண்மின் — அம்மானைப் பாடல்கள் பாடி ஆடுகின்றாள் காண்மின்கள். (எ-று) 133

சிறறில் இழைத்தல்

வேறு

- 148 மாணிக்கக் கல்லடுக்கி மதுகரத்தின் மெழுகப்பி
ஏணிற்ருஞ் சுவரெழுப்பி எறிவைர விளக்கேற்றி
ஆணிப்பொன் இதழ்வேய்ந்தங் கழகான சிறறில்கள்
நாணிற்ரும் நறுநுதலாள் நயப்புடனே இழைக்கின்றாள்

(இ-ள்) மாணிக்கக்கல் அடுக்கி — மாணிக்கக்கற்களை அடுக்கி; மதுகரத்தின் மெழுகு அப்பி — வண்டுகள் சேர்த்த தேன் மெழுகாற் சந்து பூசி; ஏணிற்ருஞ் சுவர் எழுப்பி—வலிமை அமைந்த சுவர்கள் எழுப்பி—எறிவைர விளக்கேற்றி—ஒளிவிசும் வைரக் கற்களாகிய விளக்கை ஏற்றி; ஆணிப்பொன் இதழ் வேய்ந்து — உயர்ந்த பொன்னினால் இலைவடிவாகச் செய்த தகடுகளினால் கூரை வேய்ந்து; அங்கு அழகான சிறறில்கள்; நாணிற்ரும் நறுநுதலாள் — நாணத் தங்கிய நறுமணங் கமழும் நெற்றியையுடைய சாவித்திரி; நயப்புடனே இழைக்கின்றாள்—ஆசையுடன் அமைக்கின்றாள். (எ-று) 134

வள்ளை பாடி நெற்குத்தல்

149

அம்பொன்செய் யுரல்நிறுத்தி யரதனத்தை யதில்நிரப்பி
உம்பல்வெண் கூர்ங்கோடே யுலக்கையாக் கைப்பற்றி
வம்பமலர் வண்டிரிய வள்ளைப்பாட் டுப்பாடி
அம்புலியை யாள்மன்னன் அருமதலை அவைக்கின்றாள்.

(இ-ள்) அம்பொன்செய் உரல் நிறுத்தி — அழகிய பொன்னால் செய்யப்பட்ட உரலை நிறுத்தி; அரதனத்தை அதில் நிரப்பி—இரத்தினத்தை அவ்வுரலில் நிரப்பி; உம்பல் வெண் கூர்ங்கோடே — யானையின் வெண்மையான கூரிய தந்தத்தையே; உலக்கையாக் கைப்பற்றி — உலக்கையாகக் கையிற் பிடித்து; வம்பமலர் வண்டிரிய — தலையிற் குடிய புதிய மலரினின்றும் வண்டுகள் ஓட; வள்ளைப்பாட்டுப் பாடி — வள்ளைப் பாடல்களைப் பாடி; அம்புலியை ஆள் மன்னன் அருமதலை—அழகிய பூமியை ஆளும் அசுவபதி மன்னனின் அரிய மகளாகிய சாவித்திரி; அவைக்கின்றாள்—குற்றுகின்றாள். (எ-று) 135

சிறு சோறு சமைத்தல்

150

பணிலத்தை யடுப்பாக்கிப் பாலாமை யோடேற்றி
அணிமுத்தை யதிற்பெய்தே ஆரக்கோல் தீழுட்டி
மணிச்சோறு சமைத்தாய மங்கையரை மணையிருத்தி
மணித்தட்டிற் படைத்தூட்டி மகிழ்கின்றாள் மாதரசி.

(இ-ள்) பணிலத்தை அடுப்பாக்கி — சங்குகளை அடுப்பாக்க வைத்து; பாலாமை ஓடு ஏற்றி—பாலாமையின் ஓட்டைக் கலமாக அதன்மேல் ஏற்றி; அணிமுத்தை அதிற் பெய்து — அழகிய முத்துக் களை அக்கலத்தில் அரிசியாக இட்டு; ஆரக்கோல் தீழுட்டி — சந்தனக் கோல்களை விறகாக வைத்து நெருப்பாக மூட்டி; மணிச்சோறு சமைத்து—மணிகள் போலும் சோற்றைச் சமைத்து; ஆயமங்கையரை மணையிருத்தி—தோழிப் பெண்களை பீடப்பலகையில் இருத்தி; மணித் தட்டில்—அழகிய தட்டுக்களில்; படைத்து ஊட்டி — அச்சோற்றைப் படைத்து உண்பித்து; மாதரசி மகிழ்கின்றாள் — அப்பெண்களுக்கு அரசிபோன்ற சாவித்திரி மகிழ்வடைகின்றாள். (எ-று) 136

பந்தாடுதல்

வேறு

151

பந்து பயிலு மரங்கத்திற்
பாவை நல்லார் தம்மோடு
கந்து கத்தைக் கைக்கொண்டு
கலாப மஞ்ஞை போல்மடவாள்
வந்து துள்ளி விளையாட
வார்மென் கொங்கை வடமறவே
நொந்து மருங்குல் ஆற்றாது
நுடங்கி நுடங்கி நொசிந்ததுவே.

(இ-ள்) பந்து பயிலும் அரங்கத்தில் — பந்தடித்துப் பழகும் விளையாட்டு இடத்தில்; பாவைநல்லார் தம்மோடு — பாவைபோன்ற பெண்கள் பலரோடு; கந்துகத்தை கைக்கொண்டு — பந்தைக் கையில் ஏந்திக்கொண்டு; கலாப மஞ்ஞை போல் மடவாள்—தோகையையுடைய மயில்போன்ற சாவித்திரி; வந்து துள்ளி விளையாட—அப்பெண்களுடன் வந்து பந்தடித்துத் துள்ளி விளையாட; வார்மென்கொங்கை வடம்

அறவே— முலைக்கச்சலிந்த மென்மையான கொங்கை மீதிருந்த மணி வடங்கள் அறுந்துபோக; மருங்குல் நொந்து ஆற்றாது—இடையானது நொந்து ஆற்றாது; நுடங்கி நுடங்கி — துவண்டுதுவண்டு; நொசிந்தது — வருந்தியது. ஏ—ஈற்றிசை (எ-று) 137

152

மையா ருண்கண் மடவார்கள்
மாறி மாறிக் கந்துகத்தைக்
கையா லடிக்க அடங்காது
ககனத் தெழுந்து சென்றிடலும்
பையா ரல்குற் பாவையரும்
பாய்ந்து பாய்ந்து பற்றிடுவர்
பொய்யா மின்பம் புசித்தற்குப்
போகும் புலனை யடக்கல்போல்.

(இ-ள்) மைஆர் உண்கண் மடவார்கள் — மை நிறைய எழுதிய கண்களையுடைய பெண்கள்; மாறி மாறி கந்துகத்தை கையால் அடிக்க— மாறி மாறிப் பந்தைக் கையால் அடிக்க; அடங்காது ககனத்து எழுந்து சென்றிடலும் — அப்பந்து அடங்காது ஆகாயத்தில் எழுந்து சென்றிடு தலும்; பைஆர் அல்குல் பாவையரும் — பாம்பின் படம்போன்ற நிதம் பத்தையுடைய பெண்களும்; பாய்ந்து பாய்ந்து பற்றிடுவர் — பாய்ந்து பாய்ந்து அப்பந்தைப் பற்றிக் கட்டுப்பாட்டிற்குக் கொண்டுவருவர்; (அச் செயல் எதுபோலவெனில்) பொய்யாம் இன்பம் புசித்தற்குப் போகும் புலனை அடக்கல் போல் — அடங்காது நிலையற்ற பொய்யாகிய இன்ப விடயங்களை அநுபவிக்கச் செல்லும் புலன்களை அறிவுள்ளோர் அடக்கு தலைப்போலும். (எ-று) 138

பாவை விளையாடல்

153

கொங்கு தங்குங் குழன்மடவார்
குரவின் மலரைக் குழவியெனத்
தங்கள் தங்கள் கரத்தெடுத்துத்
தழுவி முத்தம் பலதந்து
பெயங்கு கின்ற புணர்முலைகள்
புகட்டி யின்பங் காண்பாரால்
சங்கு விரிமுங் கடலுலகிற்
சாற்றுந் தரமோ தாயன்பு.

(இ—ள்) கொங்கு தங்கும் குழல் மடவார் — வாசனை கமழ்ந்து தங்குகின்ற கூந்தலையுடைய பெண்கள்; குரவின் மலரைக் குழவியென — குராமரத்தின் பூக்களைக் குழந்தையென்று; தங்கள் தங்கள் கரத்து எடுத்து — தங்கள் தங்களுடைய கைகளில் எடுத்து வந்து; தழுவி பல முத்தம் தந்து; பொங்குகின்ற புணர்முலைகள் — அன்பால் பொங்குகின்ற இரண்டு முலைகளையும்; புகட்டி இன்பங்காண்பாரால் — ஊட்டி இன்பங்காண்பார்கள்; சங்கு விம்முங் கடலுலகில் — சங்குகள் ஒலிக்கும் கடல் குழந்த பூமியில்; தாயன்பு சாற்றுந்தரமோ — தாயன்பு சொல்லுந்தரத்ததோ? (எ—று) 139

(வி—ம்) பெண்கள் சிறு பராயத்தில் பர்வைப்பிள்ளைகளை வைத்துப் பாலுட்டிச் சீராட்டி விளையாடுவர். இது அவர்கட்கு இயல்பாக உள்ள தாய்மையன்பின் வெளிப்பாடாம். குராமரத்தின் மலர் குழவிபோல் இருக்கும்; அதைக் குழவியெனப் பெண்கள் எடுத்து விளையாடுவர்.

ஊசலாடல்

வேறு

154 காராரும் பொழின்மேவு கற்பகத்தின் நீழல்
தாராரூந் தேன்வண்டு தாம்பூசல் செய்ய
வாராரும் முலையாள்பல் வண்ணங்கள் பாடி
ஏராரும் பொன்னாச விருந்தாடு கின்றாள்.

(இ—ள்) காராரும் பொழின் மேவு — மேகங்கள் தங்கும் சோலைகளின்கண் பொருந்தும்; கற்பகத்தின் நீழல் — கற்பக மரத்தின் நிழலிலே; தாராரும் தேன்வண்டு தாம்பூசல் செய்ய — பூமாலையிற்றங்கும் தேன்வண்டுகள் கூடிப் பேரொலி செய்ய; வார் ஆரும் முலையாள் — கச்சுப் பொருந்திய முலைகளையுடைய சாவித்திரி; பல் வண்ணங்கள் பாடி — பல இராகங்களைப்பாடி; ஏராரும் பொன்னாசல் அழகு பொருந்திய பொன் ஊசலில்; இருந்து ஆடுகின்றாள் — இருந்து விளையாடுகின்றாள். (எ—று) 140

155 தாதாரும் பூங்கோதை நாழ்குமுலி லாடக்
காதாரூங் குண்டலமுங் கனங்குழையு மாடப்
போதாரும் பூண்முலைமேற் பொன்வடமு மாட
மாதாரும் மணியூசல் மயிலாடு கின்றாள்.

(இ—ள்) தாதாரும் பூங்கோதை — பூந்தாது நிறைந்த பூமலை; தாழ்குமுலில் ஆட — தாழ்ந்த கூந்தலில் ஆட; காது ஆரும் குண்டலமும் — காதிற் பொருந்திய குண்டலமும்; கனங்குழையும் ஆட — கனவிய குழையும் ஆட; போது ஆரும் பூண்முலைமேல் — தாமரை யரும்பு போலும் ஆபரணம் அணிந்த முலைகளின் மேல்; பொன் வடமும் ஆட — பொன் வடங்களும் ஆட; மாது ஆரும் மணி ஊசல் — அழகு பொருந்திய மணி ஊசலில்; மயில் ஆடுகின்றாள் — மயில் போலும் சாயலையுடைய சாவித்திரி ஆடுகின்றாள். (எ—று) 141

156 கொந்தாரூங் கொம்பரிலே குயிலிருந்து பாட
மந்தாரம் மலர்பெய்து மங்கைதனை வாழ்த்த
வந்தாரும் போவாரும் வடந்தொட்டே யாட்ட
பந்தாரும் பணைமுலையாள் படிந்தாடு கின்றாள்.

(இ—ள்) கொந்து ஆரும் கொம்பரிலே — பூங்கொத்துக்கள் நிறைந்த பூங்கொம்புகளிலே; குயிலிருந்து பாட — குயில்கள் இருந்து கூவ; மந்தாரம் மலர்பெய்து மங்கைதனை வாழ்த்த — மந்தார மரங்கள் பூக்கள் சொரிந்து சாவித்திரியை வாழ்த்த; வந்தாரும் போவாரும் வடந்தொட்டே ஆட்ட — வந்தவர்களும் போபவர்களும் கயிற்றிலே பிடித்து ஆட்ட; பந்தாரும் பணை முலையாள் — பந்தை ஒத்த பருத்த முலைகளையுடைய சாவித்திரி; படிந்தாடுகின்றாள் — ஊஞ்சலில் அமர்ந்து ஆடுகின்றாள். (எ—று) 142

(vii) கல்வி பயிற்ல்

வேறு

157 ஆங்கவ ளிங்ஙன மயர்ந்த காலையிற்
பூங்கொடிக் குக்கலை புகட்ட வெண்ணிய
தேங்கமழ் தெரியலான் தேர்ந்த நூல்களை
ஊங்கறி வாரர்களை உள்ளத் தாய்ந்தபின்.

(இதுவும் அடுத்த பாட்டும் குளகம்)

(இ—ள்) ஆங்கு அவள் இங்ஙனம் அயர்ந்த காலையில் — ஆங்கே சாவித்திரி இங்ஙனம் பல விளையாடல்களை விரும்பிச் செய்த காலத்தில்; பூங்கொடிக்கு கலை புகட்ட எண்ணிய — பூங்கொடி போன்ற சாவித்திரிக்குப் பல கலைகளையும் கற்பிக்க நினைந்த; தேங்கமழ் தெரியலான் — வாய்ச்சை கமழ்கின்ற மாலையையணிந்த அகவபதி; தேர்ந்த நூல்களை — ஆராய்ந்த நூல்களை; ஊங்கறிவாரர்களை — மிகுதியாக அறிந்தவர்களை; உள்ளத்து ஆய்ந்தபின் — மனதில் ஆராய்ந்தபிற்பின். (எ—று) 143

- 158 ஆரண மாகம மாழ்ந்து கற்றநற்
பூரண முனிவரைப் போற்றிப் புங்கவ
ஏரண மாதியா மேற்ற நூல்களை
யாரணங் கிவட்குவந் தருள்க வென்றனன்.

(இ-ள்) ஆரணம், ஆகமம் ஆழ்ந்து கற்ற — வேதங்கள் ஆகமங்
களை ஆழ்ந்து கற்றவரான; நற்பூரண முனிவரைப் போற்றி — நல்ல
வரான பூரண முனிவரை அழைத்து வணங்கி; புங்கவ—முனிகிரேஷ்
டரே; ஏரணம் ஆதியாம் ஏற்ற நூல்களை—நியாயநூல், இலக்கணம்
முதலிய தகுதியான நூல்களை; ஆரணங்கு இவட்கு உவந்து அருள்க
என்றனன்—தேவப்பெண்ணை ஒத்த எமது மகள் சாவித்திரிக்கு விருப்
புடன் கற்பிப்பீராக என்று வேண்டிக்கொண்டான். (எ-று) 144

- 159 நற்றவத் தாற்பெறு நங்கை யாதலிற்
கற்றிட வேண்டிய கலையெ லாமிவள்
பெற்றிடு வாளெனப் பெரிது வந்துமே
முற்றறி முனிவனும் முயறு மென்றனன்.

(இ-ள்) நல்தவத்தால் பெறும் நங்கை ஆதலால்—நல்ல தவஞ்
செய்து பெற்ற பெண் ஆகையால்; கற்றிட வேண்டிய கலைஎல்லாம்
—ஒரு அரசகுமாரி கற்கவேண்டிய கலைகளையெல்லாம்; இவள் பெற்
றிடுவாள் என—சாவித்திரி கற்றுக் கொள்வாள் என; பெரிது உவந்
துமே—மிகவும் விரும்பி; முற்றறி முனிவனும் முயல்தும் என்றனன்—
முற்றும் அறிந்த பூரண முனிவனும் கலைகளைக் கற்பிக்க முயலுவோம்
என்றனன். (எ-று) 145

- 160 அந்தநல் லுத்தர மரசன் கேட்டலும்
புந்தியில் மகிழ்வுநீஇப் புனிதன் பொன்னடி
முந்துற வணங்கினன் முருந்து மூரல்வாய்ச்
சுந்தரி யும்மடி தொழுது போற்றினன்.

(இ-ள்) அந்தநல் உத்தரம் அரசன் கேட்டலும் — அந்த மறு
மொழியை அசுவபதி கேட்டு; புந்தியில் மகிழ்வு உநீஇ — மனத்தில்
மகிழ்ச்சியடைந்து; புனிதன் பொன்னடி முந்துற வணங்கினன் — புனி
தன் ஆன முனிவனின் பொன் அடிகளை முற்பட்டு வணங்கினன்;
முருந்து மூரல் வாய்ச் சுந்தரியும் — இறகின் அடிக்குருத்துப் போன்ற
பற்கள் பொருந்திய வாயையுடைய சாவித்திரியும்; அடி தொழுது
போற்றினன் — பூரண முனிவரின் பாதங்களை வணங்கித் துதித்தான்.
(எ-று) 146

முனிவர் உபதேசம்

வேறு.

அன்னையும் பிதாவும்

161

மன்னவன் மதலாய் கேளும்
மாயிரு ஞாலத் தன்னிற்
றன்னலந் துறந்தா ராகித்
தளர்விலா அன்பு காட்டி
யுன்னல மொன்றே யெண்ணி
யுனக்குடை யுண்டி நல்கும்
அன்னையு மத்த னுந்தான்
அறிமுதற் றெய்வ மாவார்.

(இ-ள்) மன்னவன் மதலாய் கேள்—அசுவபதியின் குழந்தையே
கேட்பாயாக; இம்மா இரு ஞாலம் தன்னில்—இந்தப் பெரிய பூமியின்
கண்ணே; தன்னலந் துறந்தாராகி தம்முடைய நன்மையை நீத்தா
ராகி; தளர்விலா அன்பு காட்டி; உன் நலம் ஒன்றே எண்ணி; உனக்கு
உடை உண்டி நல்கும்—உனக்கு உடையும் உணவுத் தரும்; அன்னையும்
அத்தனும் தான்—தாயும் தகப்பனும் தான்; அறிமுதற் றெய்வ மாவார்—
நீ அறியும் படியான முதற் கடவுளராவார். (எ-று) 147

குரு

162

செகத்தினி லெமக்கு வாழுஞ்
செந்நெறி யதனைக் காட்டி
அகத்தினி லிருளைப் போக்கி
அறிவொளி பரப்பி யெம்மைப்
பகத்தினை யடையச் செய்யும்
பண்புடைக் குருவு மெங்கட்
கிகத்தினிற் றெய்வ மாவார்
னிவன்மொழி யிகத்த லாகா.

(இ-ள்) செகத்தினில்—இந்த உலகினில்; எமக்கு வாழும் செம்
நெறி அதனைக் காட்டி—எமக்கு நாம் வாழ வேண்டிய நல்ல வழியைக்
காட்டி; அகத்தினில் இருளைப்போக்கி எங்கள் மனத்தில் இருக்கும்
அஞ்ஞானமாகிய இருளை (அறியாமையை) நீக்கி; அறிவு ஒளி பரப்பி—
எங்கள் அறிவு பிரகாசிக்கும்படி செய்து; எம்மை பகத்தினை அடையச்
செய்யும்—எங்களை ஈசரத்தன்மையை (ஞானத்தை) அடையச் செய்

கின்ற; பண்பு உடை குருவும் - பண்புள்ள குருவும்; எங்கட்கு இகத்தினில்
தெய்வ மாவான் - எங்களுக்கு இம்மையில் தெய்வத்துக்குச் சமமா
வான்; இவன் மொழிகத்தல் ஆகா - இவனுடைய உபதேசங்களையும்
கட்டளகளையும் கடத்தல் ஆகாது. (எ-று) 148

கணவன்

163

விற்புரு வத்து வாட்கண்
விளங்கிழை யார்க டம்மை
அற்புடன் உண்டி யாடை
அணிபொருள் அளித்துக் காக்கும்
நற்புகழ் நாதன் மாட்டு
நன்றியு மன்புங் கூர்வர்;
கற்புடை மங்கை யர்க்கோ
கணவனே காணுந் தெய்வம்.

(இ-ள்) விற்புருவத்து வாட்கண் விளங்கு இழையார்கள்—வில்
போன்று வளைந்த புருவமும்; ஒளி பொருந்திய கண்களையும்; விளங்கிய
ஆபரணங்களையும் அணிந்த மாதர்கள்; தம்மை அற்பு உடன் உண்டி,
ஆடை, அணி, பொருள் அளித்துக் காக்கும்—தம்மை அன்புடன் ஆத
ரித்து உணவு, உடை, அணிகலன், பொருள் முதலியன தந்து காப்பாற்
றும்; நல்புகழ் நாதன் மாட்டு—நல்ல புகழையுடைய கணவனிடத்தில்;
நன்றியும் அன்பும் கூர்வர்; கற்பு உடை மங்கையர்க்கோ; கணவனே
காணுந் தெய்வம்—கணவனே கண்கண்ட தெய்வமாவான். (எ-று) 149

கடவுள் உண்மை

164

காற்றினி லெறிந்த பண்டங்
கடுகியே தரையில் வீழும்
மாற்றமில் நியதி யிஃது
மண்ணின்மீ தெப்பொ ருட்கும்
ஏற்றமா முருண்ட பூமி
எறிகடல் சூழு மென்றால்
நீர்த்தரங் கம்வீ ழாமல்
நிற்பதென் விந்தை யம்மா.

(இ-ள்) காற்றினில் எறிந்த பண்டம் கடுகியே தரையில் வீழும்
—ஆகாயத்தை நோக்கிக் காற்றில் எறிந்த பொருள் விரைவாகத்
தரையில் வீழும்; மண்ணின் மீது எப்பொருட்கும் நியதி இஃது

மாற்றமில்லை—பூமியின்மேல் எந்தப் பொருள்களுக்கும் இந்த நியதி
மாறுவதில்லை; ஏற்றமா முருண்டபூமி எறிகடல் சூழுமென்றால்—
மேன்மையான இந்த உருண்ட பூமியை அலையெறியும் கடல் சூழ்ந்
திருக்குமென்றால்; நீர்த்தரங்கம் வீழாமல் நிற்பதென் விந்தை
அம்மா—கடல்நீர் வழிந்தோடாமல் நிற்பது என்ன ஆச்சரியம் அம்மா.
(எ-று) 150

(வி-ம்) பூமியோ உருண்டை வடிவம். அதைச் சுற்றிக் கடல் இருக்
கிறது. எமக்கு எதிர்ப்புறத்தில் பூமிக்கடிப்புறத்திலும் நீர்
இருக்கிறது. அந்நீர் கொட்டுண்ணுவதில்லையே. இஃது
பெரிய ஆச்சரியமல்லவா?

165

அந்தரந் தன்னில் வீழா
தளப்பில காலம் நிற்கும்
பந்தெனத் திரண்ட பூமி
பம்பர மென்னச் சுற்றும்
சுந்தரப் பரிதி தன்னைச்
சுற்றிடும் வட்ட மாக
எந்திர நியமம் வைத்தா
ரெவரென வறிய லாமோ.

(இ-ள்) பந்து எனத் திரண்ட பூமி அந்தரந் தன்னில் வீழாது
அளப்பில காலம் நிற்கும்—பந்துபோல உருண்டு திரண்ட பூமி கிழே
விழாமல் அந்தரத்தில் அளவில்லாத காலம் நிற்கிறது; பம்பரம் என்னச்
சுற்றும்—அது பம்பரம்போல் தன்னைத் தானே (60 நாழிகைக் கொரு
முறை) சுற்றும்; சுந்தரப் பரிதி தன்னைச் சுற்றிடும் வட்டமாக அழகிய
சூரியனையும் வட்டமாகச் (365½ நாளுக் கொருமுறை) சுற்றும்;
எந்திர நியமம் வைத்தார் எவரென அறியலாமோ—இப்படி எந்திர
போல் ஒழுங்கு தவறாது செயற்பட வைத்தவர் யார் என அறியலாமோ?
(எ-று)

166

இந்தநம் பூமி தன்னை
இருபதி னேழு நாளிற்
சந்திரன் சுற்றி நிற்கும்
சார்உப கிரக மாக்கும்
கந்துக மன்ன திங்கள்
கதிதவ ருது சுற்றும்
வந்தது புவியைக் கிட்டா
தெட்டவு மாட்டா தென்னே

(இ—ள்) சந்திரன் இந்த நம் பூமி தன்னை இருபதினேழு நாளிற் சுற்றி நிற்கும் சார் உப கிரகமாகும்—சந்திரனானது இந்த நாம் வர்மும் பூமியை 27 நாட்களில் சுற்றி வந்து நிற்கும் உபக் கிரகமாகும்; கந்துகம் அன்ன திங்கள்—பந்து போன்று உருள் சந்திரன்; கதிதவருது சுற்றும்—கிரக நடை தவருது சுற்றிவரும்; அது வந்து புவியைக் கிட்டாது, எட்டவும் மாட்டாது—அச் சந்திரன் வந்து பூமியைக் கிட்டவும் மாட்டாது; எட்டிப் போகவும் மாட்டாது; என்னே!—இஃது என்ன ஆச்சரியம்.

(எ—று)

152

167

இப்படி யாகக் கோள்கள்
இருப்பவை யொன்ப தாகும்
வெப்புடைச் செவ்வாய் தன்னை
வேறிரு மதிகள் சாரும்
செப்பிய வியாழன் தன்னைச்
சேர்மதி பன்னி ரண்டாம்
தப்புத வில்லாக் காரி
தான்கொளும் மதிமும் மூன்றும்.

(இ—ள்) இப்படியாகக் கோள்கள் இருப்பவை ஒன்பதாகும்—இந்த வண்ணமான நியதியில் இருக்கும் கிரகங்கள் ஒன்பதுண்டு. வெப்புடைச் செவ்வாய் தன்னை வேறிரு மதிகள் சாரும்—வெப்பத்தையுடை செவ்வாய்க் கிரகத்தை வேறு இரண்டு சந்திரன்கள் சேர்ந்திருக்கும்; செப்பிய வியாழன் தன்னைச் சேர்மதி பன்னிரண்டாம்—சொல்லிய வியாழனைச் சேர்ந்த சந்திரன் பன்னிரண்டாகும்; தப்புதல் இல்லாக் காரி—பிழைத்த வில்லாத சனி; தான் கொளும் மதிமும் மூன்றும்—தான் கொள்ளும் சந்திரன்கள் ஒன்பதாம். (எ—று)

153

(வி—ம்) சனி தன் தசா பலனைத் தருவதில் பிழைக்காது. மக்களும் அதன் பார்வைக்குத் தப்ப இயலாது.

168

கதிரவன் கதிக்குட் பட்டுக்
காணுமிக் கோள்க ளெல்லாம்
அதிகொலை வுற்றிட் டாலும்
அவன்ஒளி சத்தி பெற்று
விதியினில் வலமாய் வந்து
விண்ணினில் வீழா நிற்கும்
மதியுடை மங்காய் எல்லாம்
மதிக்கிலோர் அண்டந் தானே.

(இ—ள்) கதிரவன் கதிக்குட்பட்டுக் காணுமிக் கோள்களெல்லாம்—சூரியனின் சத்திக்கு உட்பட்டு அமைகின்ற இந்தக் கிரகங்களெல்லாம்; அதிகொலைவு உற்றிட்டாலும்—அதி தொலைவில் இருந்தாலும்; அவன் ஒளி சத்தி பெற்று—சூரியனின் ஒளியையும், வெப்பம் முதலிய சத்திகளையும் பெற்று; விதியினில் வலமாய் வந்து—ஒரு நியதிப்படி அச்சூரியனை வலம் வந்து; விண்ணினில் வீழாநிற்கும்—அண்டவெளியினில் வீழாமல் நிற்கும்; மதியுடை மங்காய்—புத்தியுடைய மங்கையே! எல்லாம் மதிக்கில் ஓர் அண்டந்தானே—சூரியனும் அதைச் சுற்றி வரும் கிரகங்களும், அக்கிரகங்களைச் சுற்றி வரும் உபக்கிரகங்களும் ஆகிய எல்லாம் சேர்ந்து ஓர் அண்டமாகும். (எ—று)

154

169

அண்டங்க ளிதனைப் போல
ஐந்துநூ றிலக்கங் கோடி
உண்டென அறிஞர் சொல்வர்
உலகமும் பதினா லென்பர்
இண்டைசேர் குழலாய் தேரின்
இவற்றினை இயக்கு மாற்றல்
கொண்டதோர் மூல சத்தி
உண்டென உணர லாமே.

(இ—ள்) அண்டங்கள் இதனைப்போல ஐந்து நூறு இலக்கங் கோடி உண்டு என அறிஞர் சொல்வர்—எமது இந்த அண்டத்தைப் போல 500 இலக்கங் கோடி அண்டங்கள் உண்டென அறிஞர் சொல்வர்; உலகமும் பதினா லென்பர்—உலகங்களும் பதினான்கு உண்டென்பர்; இண்டைசேர் குழலாய்—முல்லை மாலையை யணிந்த கூந்தலையுடையவளே! தேரின்—ஆராயின்; இவற்றினை இயக்கும் ஆற்றல் கொண்டதோர் மூலசத்தி—இவற்றையெல்லாம் இயக்கும் ஆற்றல் கொண்ட ஒரு மூல சத்தி; உண்டென உணரலாம்—உண்டென்று உணரலாம். (எ—று) ஏ—சுற்றசை

155

170

உலகினிற் றேற்றம் நாலாம்
உறுபிறப் பேழாம்; யோனி
இலகுகல் ஆயி ரங்கள்
எண்பத்து நான்கு நூறும்
நிலவுமிழ் பைம்பூண் பாவாய்
நீணிலத் திவற்றை யெல்லாம்
நலமுறப் படைத்துக் காக்கும்
நாயகன் ஒருவன் உண்டே.

(இ—ள்) உலகினில் தோற்றம் நாலாம் — உலகினில் பிறப்பன கருப்பை, முட்டை, வியர்வை, உற்பிச்சம் என நாலுவகைப்படும்; உறுபிறப்பு ஏழாம் — உயிர்கள் அடையும் பிறப்பு தேவர், மக்கள், விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம் என ஏழாகும்; யோனி இலகுதல் ஆயிரங்கள் எண்பத்து நான்கு நூறும் — யோனிகள் விளங்குதல் எண்பத்து நான்கு நூறுபிரம் ஆகும் (8400000); நிலவுமிழ் பைம்பூண் பாவாய் — ஒளிகாலும் பொன்னுபரணங்களை அணிந்த பெண்ணே; நீர்நிலத்து இவற்றையெல்லாம்—நீண்ட இப் பூமியில் இவைகளை எல்லாம்; நலமுறப் படைத்துக் காக்கும் நாயகன் ஒருவன் உண்டு — ஆன்மாக்களின் நன்மையின் பொருட்டுப் படைத்துக் காத்து வருகின்ற தலைவன் ஒருவன் உண்டு (எ—று) 156 ஏ—ஈற்றசை

171

வித்தினை நிலத்தில் வித்த
விளைந்திடும் பயிர்என் விந்தை
எத்தனை யுயிர்கள் நாளும்
எடுத்திடும் பிறவி யிங்கே
அத்தனைக் கும்மெய் வாயென்
றவயவம் அமைய வைத்தான்
துத்திட உணவும் நீரும்
தூயநற் காற்றும் வைத்தான்.

(இ—ள்) வித்தினை நிலத்தில் வித்த — ஒருவிதையை நாம் நிலத்தில் விதைக்க; பயிர் விளைந்திடும் — அதனின்றும் பயிர் விளைந்திடும்; என் விந்தை—இது என்ன ஆச்சரியம்; இங்கே எத்தனை உயிர்கள் நாளும் எடுத்திடும் பிறவி — இங்கே எத்தனை உயிர்கள் ஒவ்வொரு நாளும் பிறவி எடுக்கும்? அத்தனைக்கும் — அத்தனை பிறவிகளுக்கும்; மெய், வாய் என்று அவயவம் அமைய வைத்தான் — மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி முதலிய அவயவங்களை அமைவுற வைத்தான்; துத்திட — உண்ண; உணவும்; நீரும்; தூயநல் காற்றும் வைத்தான். (எ—று) 157

172

நீரோடு காற்றுந் தீயும்
நிலத்தொடு வெளியும் வைத்துப்
பாரினி லுயிர்கள் வாழப்
பக்குவஞ் செய்தான்; இன்றேல்
ஒருயிர் தானும் வாழா
துலகெலாம் பாழே யாகும்;
யாரிது செய்ய வல்லார்;
அவன்பரி சுரைப்பன் கேட்டி.

(இ—ள்) நீரோடு காற்றும் தீயும் நிலத்தொடு வெளியும் வைத்து— நீர், காற்று, நெருப்பு, நிலம், ஆகாயம் என்னும் ஐந்து பூதங்களையும் உண்டாக்கி வைத்து; பாரினி லுயிர்கள் வாழப் பக்குவம் செய்தான் — பூமியில் சீவகோடிகள் வாழத்தக்க பக்குவத்தினையும் செய்தான்; இன்றேல் — அங்ஙனம் செய்யாவிடின்; ஓர் உயிர்தானும் வாழாது — இப் பூமியில் ஓர் உயிர்தானும் உடம்புடன் வாழாது; உலகெலாம் பாழே ஆகும் — உலகங்கள் எல்லாம் சீவராசிகளற்ற பாழ் இடமே ஆகும்; இது செய்ய வல்லார் யார்? — இதனைச் செய்ய வல்லவன் யாவன்? அவன் பரிசு உரைப்பன் கேட்டி — அவனுடைய பண்பை உரைப்பேன் கேட்பாயாக. (எ—று)

ஒருவனே பரமன்

173

பலவுல கங்கட் கெல்லாம்
பரமனா மொருவன் ருனே
அலகிலா ஆடல் செய்வான்
அடியருக் கருள வேண்டிப்
பலபல வடிவங் கொள்வான்
படியுளோர் வேறு வேறாய்ப்
பலபல நாமஞ் சொல்லிப்
பரவுவர் அவனைத் தானே.

(இ—ள்) பல உலகங்கட்கு எல்லாம் பரமனும் ஒருவன்தானே — பல உலகங்களுக்கும் கடவுளாகிய பரமசிவன் ஒருவனே; அலகிலா ஆடல் செய்வான் — எண்ணிலாத திருவிளையாடல்களைச் செய்வான்; அடியருக் கருளவேண்டி — அடியார்களுக்கு அருள் செய்ய வேண்டி; பலபல வடிவங் கொள்வான் — அவ்வக் காலங்களுக் கேற்றபடி பலபல வடிவங்களைக் கொள்ளுவான்; படியுளோர் வேறு வேறாய் பலபல நாமம் சொல்லி அவனைத் தானே பரவுவர் — பூமியிலுள்ளோர் வேறு வேறாய் பலபல பெயர்கள் சொல்லி அப்பரமபதியையே வணங்குவர். (எ—று) 159

பதியின் இலக்கணம்

174

முன்னவன் முதல்வன் மூவான்
முழுவுதும் முடிய நிற்கும்
பின்னவன் பிறவான் சாகாப்
பெற்றியன் பாச மில்லான்
நின்மல னெல்லாம் வல்லான்
நீக்கமற் றெங்கு முள்ளான்
தன்வய னின்ப வாரி
தானறி வானே யெல்லாம்.

(இ-ள்) முன்னவன்—எல்லாவற்றிற்கும் முன்னானவன்; முதல்வன்—எல்லாப்பொருள்களுக்குங் காரணான கடவுள்; மூவான்—முதுமையுருதவன், (கேடுருதவன்); முழுவதும் முடிய நிற்கும் பின்னவன்—ஊழிக்காலத்து எல்லாம் அழியக்கடையிற் றனியாய் நிற்பவன்; பிறவான்—பிறப்பில்லாதவன்; சகாப் பெற்றியன்—இறப்பில்லாத் தன்மையன்; பாசமில்லான்—இயல்பாகவே பாசங்களின்கீழ்வான்; நின்மலன்—மலமில்லாதவன், (தூயவன்); எல்லாம் வல்லான்—முடிவிலாற்றலுள்ளவன்; நீக்கமற்று எங்குமுள்ளான்—நீக்கமற எங்கும் நிறைந்து நிற்பவன்; தன்வயன்—சுவதந்திரமுடையவன்; இன்பவாரி—வரம்பிலின்பமுடையவன்; எல்லாந் தானறிவான்—முற்றுமுணர்ந்தவன் (எ-று) 160

(வி-ம்) கடவுள் பிறப்பு, மூப்பு, இறப்பு இல்லாதவன். கடவுளினுடைய குணங்கள்:- தன்வயத்தினால்—தன்வயன், சுவதந்திரன். தூயஉடம்பினால்தல்—நின்மலன், தூயவன். முற்றுமுணர்தல்—எல்லாமறிபவன். இயல்பாகவே பாசங்களின்கீழ்தல் அனாதமலமுத்தன். பாசமில்லான். முடிவிலாற்றலுடைமை—எல்லாம்வல்லவன். வரம்பிலின்பமுடைமை—இன்பவாரி, நித்தியானந்தன். எங்கும் நிறைதல்—சர்வவியாபகன். பேரருளுடைமை—(இது அடுத்த பாட்டிற் கூறப்படும்)

175

பேரரு ளுடையா னீசன்
பெருகிய கருணை யாலே
ஆருயிர் தம்மைப் பற்றி
யலைக்குமா னைவத்தை நீக்கச்
சாருமிப் புவன போகந்
தனுவொடு கரண மாக்கி
நேரினிற் காத்துப் பின்னர்
நின்றவை யழிப்பான் றுனே.

(இ-ள்) ஈசன் பேர்அருள் உடையான்—யாவருக்கும் முதல்வனாகிய இறைவன் பெருங்கருணையை உடையவன்; பெருகிய கருணையாலே—அளவற்ற கருணையினாலே; ஆர் உயிர் தம்மைப்பற்றி அலைக்கும் ஆணவத்தை நீக்க—அரிய உயிர்களைப் பற்றி அலைக்கும் ஆணவமலத்தை நீக்க; சாரும் இப்புவனம்—நாம் சாரும் இவ் உலகம்; போகம்—அனுபவப்பொருள்; தனு உடம்பு; கரணம்—மனம் முதலிய கருவிகள்; ஆக்கி—ஆகியவற்றைத் தோற்றுவித்து; நேரினில் காத்து—முன்னின்று காத்து; பின்னர் நின்றவை தானே அழிப்பான்—பின்பு நின்று அவற்றைத் தானே சங்கரிப்பான் (ஒடுக்குவான்) (எ-று) 161

(வி-ம்) தனு—உடம்பு, கரணம்—மனம் முதலிய கருவி, புவனம்—உலகம், போகம்—அனுபவப்பொருள், ஆக்கல்—தோற்றுவித்தல், காத்தல்—நிறுத்துதல், அழித்தல்—முதற்கரணத்தில் ஒடுக்கல், படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் கூறப்பட்டது. மறைத்தல், அருளல் அடுத்த பாட்டிற் கூறப்படும்; 161

176

இருவினைப் பயன்க ளாய
இன்பதுன் பத்தி லெம்மைத்
திருவருள் மறைத்து வைக்கும்
தெளிந்துநல் வினைகள் செய்ய
இருவினை யொப்புங் கிட்ட
இறைவனெங் குருவாய் வந்து
பெருமலப் பிணிப்பை நீக்கிப்
பேரருள் நல்கு வானே.

(இ-ள்) இருவினைப் பயன்கள் ஆய இன்பதுன்பத்தில்—நல்வினை தீவினைகளின் பயனாகிய இன்பதுன்பங்களில்; எம்மைத் திருவருள் மறைத்து வைக்கும்; தெளிந்து நல்வினைகள் செய்ய—வினைப்பயன்களை ஆராய்ந்து தெளிந்து நல்வினைகளைச் செய்ய; இருவினை ஒப்புங்கிட்ட—(மலபரிபாகமும்) இருவினையொப்பும் வந்துசேர; இறைவன் எம்குருவாய் வந்து—இறையருளே எமது குருவாகி வந்து; பெருமலப் பிணிப்பை நீக்கி—(எம்மைப் பந்தித்துள்ள) பெரிய மலக்கட்டை அறுத்து; பேரருள் நல்குவான்—பெரிய வீட்டின்பத்தைக் கொடுப்பான். (எ-று) 162

சத்தி

177

சிவத்தினின் றுதிக்குஞ் சத்தி
சிவனது வல்ல மையாம்;
சிவத்தினில் வேற தன்று
செந்தழல் குடு போலச்
சிவத்துடன் சத்தி சேர்ந்து
செய்வினை யாடல் தாமே
சிவத்துட னெம்மைக் கூட்டச்
செகத்தினைப் படைத்த லாதி.

சா-6

(இ-ள்) சிவத்தில் நின்று உதிக்கும் சத்தி — சிவத்தினின்று தோன்றுவது சத்தி; சிவனது வல்லமையாம் — அது சிவனின் வல்லமையாம்; சிவத்தினில் வேறது அன்று—அது சிவத்தின் வேறுதன்மை; செந்தழல் குடுபோல—அக்கினியும் குடும் போல, சிவத்தோடு பிரிவின்றி உள்ளது. சிவத்தோடு சத்தி சேர்ந்து—சிவனுடன் சத்தி கூடி; செய்வினையாடல் தாமே—செய்கின்ற திருவினையாடலே; சிவத்துடன் எம்மைக் கூட்ட—சிவத்துடன் எம்மைக் கூட்டுவதற்காக; செகத்தினைப் படைத்தல் ஆதி—தனு கரண புவன போகங்களைப் படைத்தல் முதலிய செயல்கள். (எ-று)

163

பசு

178

ஆணவ மறைப்புப் பெற்ற
அனந்தமாம் பசுக்கள் யாங்கள்;
காணுமில் வுலகி லின்பம்
கணக்கிலாத் துன்பம் யாவும்
வேணவாக் கொண்டு யாஞ்செய்
வினைகளின் பயனா லான;
ஆணவ வலிமை நீங்கின்
அடைகுவம் பேரா னந்தம்.

(இ-ள்) ஆணவ மறைப்பு பெற்ற அனந்தம் ஆம் பசுக்கள் யாங்கள்—ஆணவத்தால் மறைக்கப்பட்ட அளவற்றவாகிய ஆன்மாக்கள் நாங்கள்; காணும் இவ் உலகில் இன்பம் கணக்கிலாத் துன்பம் யாவும்—நாம் வசித்திருந்து காணுகின்ற இவ்வுலகில் அடையும் இன்ப துன்பங்கள் எல்லாம்; வேண் அவாக் கொண்டு யாம் செய்வினைகளின் பயனால் ஆன—மிருந்த ஆசைப் பெருக்கங் கொண்டு நாம் செய்கின்ற வினைகளின் பயனால் ஆனவை; ஆணவ வலிமை நீங்கின் அடைகுவம் பேர் ஆனந்தம் — ஆணவம் வலிமை குன்ற, (அதனால் ஆசை நீங்க, அதனால் வினைகள் குறைந்து இருவினையொப்பு ஏற்பட, மலபரிபாகம் ஏற்பட) நாம் பேராநந்தத்தை அடைவோம். (எ-று)

164

179

அம்மலம் நீங்க வேண்டில்
அரணைநாஞ் சரண டைந்து
செம்மையாம் நெறியில் நின்று
செய்வன நல்ல செய்தே
இம்மியும் பயனைக் கோரா
திறைபணி யென்றி யற்றின்
நம்மையப் பயன்கள் பற்றா
நமக்கவன் பதமுங் கிட்டும்.

(இ-ள்) அம்மலம் நீங்க வேண்டில் — அந்த ஆணவமலம் நீங்க வேண்டுமேல்; அரணை நாஞ்சரண அடைந்து — சிவபெருமானை நாம் சரணடைந்து; செம்மையாம் நெறியில் நின்று; செய்வன நல்ல செய்தே—அறநெறியில் நின்று செய்யவேண்டிய சற்கருமங்களைச் செய்து; இம்மியும் பயனைக்கோராது—அற்பமும் அவ்வினைகளின் பயனை வேண்டாது; திறைபணி என்று இயற்றின் — ஈசுவர அர்ப்பணமாக திறைவன் பணி என்று அவற்றைச் செய்யில்; நம்மை அப்பயன்கள் பற்றா—எம்மை அவ்வினைகளின் பயன்கள் பற்றமாட்டா; அப்படி நிஷ்காமிய கருமம் செய்யின்; நமக்கு அவன் பதமுங் கிட்டும் — எமக்கு திறைவனின் திருவடியும் கிட்டும். (எ-று)

165

சமயங்கள்

180

முன்னறி சமய மெல்லாம்
முதல்வன்மாட் டிட்டுச் செல்லும்
நன்னெறி யாத லாலே
நாமவை போற்ற வேண்டும்
சொன்னெறி யெம்ம தத்துஞ்
சுகத்தினைத் தருவ வன்றோ
எந்நிறப் பசுவென் றுலென்
ஈவதின் வெண்பா லானால்.

(இ-ள்) முன்அறி சமயம் எல்லாம்—நாம் முன்பு அறிந்த சமயங்கள் எல்லாம்; முதல்வன் மாட்டு இட்டுச் செல்லும் நல்நெறி ஆதலாலே—முதல்வனாகிய கடவுளிடத்து எம்மை இட்டுச் செல்லுகின்ற ல்ல வழிகள் ஆதலாலே; நாம் அவை போற்ற வேண்டும் — நாம் அவற்றைப் போற்றுதல் வேண்டும்; எம்ம த த த தும் சொல்நெறி சுகத்தினைத் தருவவன்றோ — எம்மதத்திலும் சொல்லப்படும் வழிகள் சுகத்தினைத் தருவன அன்றோ? எந்நிறப் பசு என்றால் என் ஈவது இன் வெண்பாலானால்—எந்த நிறப் பசுவானால் என்ன, அது தருவது இனிய வெண்மையான பாலானால்? (எ-று)

(166)

பாவ புண்ணியங்கள்

181

பொய்கொலை களவு காமம்
புன்மது அருந்தல் சூது
கைதவந் தவிர்க வென்றே
கழறும்மெய்ச் சமய மெல்லாம்

மெய்பொறை கருணை யன்பு
மேவுதல் பகிநோய் தீர்த்தல்
ஐவகைப் புலன டக்கல்
அறநெறி யென்று ரைக்கும்.

(இ-ள்) மெய்ச்சமயமெல்லாம் — மெய்மையான சமயங்களெல்லாம்; பொய் கொலை களவு காமம் புன்மது அருந்தல் — பொய் பேசுதல், கொல்லுதல் களவாடல் காமமுடைமை புன்மையார் னமதுவை அருந்துதல்; குதாடல்; கைதவம்—வஞ்சனை ஆகியவற்றை; தவிர்க் என்றே கழறும் — தவிருங்கள் என்றே கூறும்; மெய், பொறை, கருணை, அன்புமேவுதல் — உண்மை பேசுதல், பொறையுடைமை, கருணையுடைமை, அன்புடைமை; பகிநோய் தீர்த்தல் — பகியையும் நோயையும் தீர்த்தல்; ஐவகைப் புலன் அடக்கல்—சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்னும் ஐந்து புலன்களையும் அடக்குதல் ஆகியவை; அறநெறி என்று உரைக்கும் — அறநெறி என்று உரைக்கும். (எ-று)

167

182 மன்னுயி ரெல்லா மீசன்
மலர்பெருங் கருணைக் காளாம்
தன்னுயிர் போல வற்றைத்
தாம்மதித் திடுதல் வேண்டும்
அன்னவைக் கன்பு கூர்தல்
அவைக்குறு கண்செய் யாமை
நன்னெறி யென்று சொல்லும்
நாமறி சமய மெல்லாம்.

(இ-ள்) மன்னுயிரெல்லாம் ஈசன் மலர்பெருங் கருணைக்காளாம்—சீவராசிகள் எல்லாம் இறைவனுடைய மலர்ந்த பெருங்கருணைக்கு ஆளாகும்; தன்னுயிர் போல் அவற்றைத் தாம் மதித்திடுதல் வேண்டும்—தன் உயிரைமதித்தல் போல பிறையிர்களையும் தாம் மதித்திடுதல் வேண்டும்; அன்னவைக்கு அன்புகூர்தல் — அத்தன்மையான சீவன்களுக்கு அன்புகூர்தல்; அவைக்கு உறுகண் செய்யாமை — அவைகளுக்குத் துன்பம் செய்யாமை; நன்னெறியென்று நாம் அறிசமயம் எல்லாம் சொல்லும் — நாமறிந்த சமயங்கள் எல்லாம் நல்ல நெறிகள் என்று கூறும். (எ-று)

168

183 எவ்வுயிர் தானும் வேண்டல்
இன்பமே துன்ப மன்றிங்
கவ்வுயிர்க் கிடுக்கண் செய்தல்
அவனரு ளடைக்குந் தாழாம்
கொவ்வையங் கனிவாய் மாதே
கொடுந்தொழில் புரிவோர் தம்மை
ஒவ்வுற ஒறுத்தல் மன்னர்க்
குரியதாங் குற்ற மன்று.

(இ-ள்) எவ்வுயிர் தானும் வேண்டல் இன்பமே; துன்பம் அன்று; இங்கு அவ்வுயிர்க்கு இடுக்கண் செய்தல் — இவ்வுலகில் அவ்வுயிருக்குத் துன்பம் செய்தல்; அவனருள் அடைக்கும் தாழாம் — இறைவனுடைய அருள் எம்மை அடையாவண்ணம் அடைக்கும் தாழாகும்; அம் கொவ்வை கனிவாய்மாதே — அழகிய கொவ்வைக் கனிபோன்ற சிவந்த வாயையுடைய பெண்ணே; கொடுந்தொழில் புரிவோர் தம்மை — கொடுமையான கருமங்களைச் செய்பவர்களை; ஒவ்வுற ஒறுத்தல் — பொருத்தமுறத் தண்டித்தல்; மன்னர்க்கு உரியதாம் — அரசனுக்குரிய நீதியாகும்; குற்றமன்று — அது குற்றமன்று. (எ-று)

169

184 நெல்லினை விதைத்த மக்கள்
நெல்லினை யறுத்தல் போல
நல்வினை செய்த மக்கள்
நன்மையே யடைவர்; மாறாய்
அல்லன செய்த மக்கள்
அடைவது துன்பே திண்ணம்;
ஒவ்வகை யெல்லாம் நன்றே
உஞற்றிட வேண்டுங் கண்டாய்.

(இ-ள்) நெல்லினை விதைத்த மக்கள் நெல்லினை அறுத்தல் போல — நெல்லை விதைத்த வேளாண் மக்கள் நெல்லை அறுவடை செய்தல் போல; நல்வினை செய்த மக்கள் — நல்லவினையைச் செய்த மக்கள்; நன்மையே அடைவர் — நன்மையையே அடைவார்கள்; மாறாய் — அகம்பக மாறாக; அல்லன—நல்வினை அல்லாதன (தீவினை); செய்த மக்கள் அடைவது—செய்த மக்கள் பெறுவது; துன்பே — துன்பமே; திண்ணம் — இது சத்தியம்; ஒவ்வகை யெல்லாம் — இசையும் வகை எல்லாம்; நன்றே உஞற்றிட வேண்டும் கண்டாய்—நல்வினையே செய்திடவேண்டும் என்பதை அறிவாயர்க். (எ-று)

170

- 185 பிறரறி யாமற் செய்யும்
பிழைகளுக் கரச தண்டம்
பெறுதலிற் றப்ப லாகும்
பிரிவிலா தெங்கும் நிற்கும்
இறைவனுக் கொளிக்க லாமோ
இம்மையி லொறுப்பான் அன்றேல்
மறுமையு மொறுப்பான் என்னோ
மறத்தினை மாக்கள் செய்தல்.

(இ-ள்) பிறர் அறியாமற் செய்யும் பிழைகளுக்கு — நாம் பிற ரொருவர் அறியாத வண்ணம் செய்கின்ற பிழைகளுக்கு; அரச தண்டம் பெறுதலிற்றப்பலாகும் — கண்டு பிடிக்கப்படாமையாலோ அன்றிச் சாட்சிகள் இன்மையாலோ, அரச தண்டனையைப் பெறுதலிற்றப்பலாகும்; பிரிவிலாது எங்கும் நிற்கும் இறைவனுக்கு ஒளிக்க லாமோ— நீக்கமற எங்கும் நிறைந்து நிற்கும் இறைவனுக்கு எமது செயலை ஒளிக்க முடியுமோ (முடியாது); இம்மையில் ஒறுப்பான் — இறைவன் இப் பிறவியிலேயே அவர்களைத் தண்டிப்பான்; அன்றேல்—இல்லாவிடின்; மறுமையும் ஒறுப்பான்—மறுபிறப்பிலும் தண்டிப்பான்; மறத்தினை மாக்கள் செய்தல் என்னோ—ஆதலினால் மறச்செயல்களை அறிவில்லாத மக்கள் செய்தல் என்ன காரணமோ? (எ-று) 171

- 186 இறையுணர் வின்றி வாழ்தல்
இருளினிற் றிரித லொக்கும்
குறியிலா தியங்கும் மக்கள்
கொள்கையில் மாக்க ளொப்பர்
பெறலரி தாகு மிந்தப்
பெட்புறு மனித யாக்கை
இறுதியை யெய்த முன்னர்
இறைகழல் நோக்கல் வேண்டும்.

(இ-ள்) இறை உணர்வு இன்றி வாழ்தல் இருளினில் திரிதல் ஒக்கும்—பதிஞானம் இல்லாமல் வாழ்வது இருளினில் திரிவதை ஒக்கும்; குறியிலாது இயங்கும் மக்கள் கொள்கை இல் மாக்கள் ஒப்பர்—ஒரு குறிக்கோளும் இல்லாமல் இயங்கும் மக்கள் தமக்கென்று ஒரு கொள்கை இல்லாத விலங்குகளை ஒப்பர்; பெறலரிதாகும் இந்த பெட்பு உறு மனிதயாக்கை — இந்த விரும்பத்தகும் பெருமை மிக்க மானிட சரீரம் பெறுவதற்கரியதாகும்; இறுதியை எய்து முன்னர் இறை கழல் நோக்கல் வேண்டும்—ஆதலால் நாம் மரணத்தை எய்த முன்னர், இறைவனுடைய திருவடிகளை நோக்குதல் வேண்டும், (எ-று) (172)

பெண்களுக் குற்றசீலம்

- 187 மாதருக் கணியாம் நாணம்
மடம்பயிர்ப் பச்சம் பேணல்
காதலன் குறிப்ப றிந்து
கடமைகள் செய்தல் வீணே
வாதுசெய் யாதி ருத்தல்
வருவிருந் தோம்பல் சுற்பிற்
கோதில ளாதல் கோதாய்
குலமகட் குற்ற சீலம்.

(இ-ள்) கோதாய் — பெண்ணே! நாணம், மடம், பயிர்ப்பு, அச்சம் பேணல் மாதருக்கு அணியாம் — நாணம், மடம், பயிர்ப்பு அச்சம் ஆகிய குணங்களைப் பேணுதல் மாதருக்கு அணிகலனாகும். காதலன் குறிப்பறிந்து கடமைகள் செய்தல் — கணவனது குறிப்பை அறிந்து அவனுக்குரிய கடமைகளை உரிய காலத்தில் செய்தல்; வீணே வாது செய்யாதிருத்தல் — கணவனுடனும் மற்றையோருடனும் வினாகத்தருக்கம் செய்யாதிருத்தல்; வருவிருந்து ஓம்பல் — இல்லில் வரும் விருந்தினரைப் பாதுகாத்தல்; சுற்பில் கோது இவள் ஆதல் — சுற்பிலே குற்றமில்லாதவளாக இருத்தல்; குலமகட்கு உற்ற சீலம் ஆகும். குலப் பெண்ணுக்குரிய ஒழுக்கங்களாகும். (எ-று) (173)

தலைவன் தலைவி இணைந்து வாழ வேண்டும்.

- 188 பதியொடு சத்தி நின்று
பரித்திடும் பான்மை போலப்
பதியொடு சதியுஞ் சேர்ந்து
பாரினில் இல்ல றத்தை
விதியினில் நடத்தி வந்தால்
விண்ணுல கின்பங் காண்பார்
மதிமுக நங்காய் மாறில்
மாநர கிங்கே காண்பார்.

(இ-ள்) பதியொடு சத்தி நின்று பரித்திடும் பான்மைபோல — சிவனுடன் சத்தி நின்று காத்திடும் தன்மையைப் போல; பதியொடு சதியும் சேர்ந்து — கொழுநனுடன் சுற்புடைய மனைவியும் சேர்ந்து; பாரினில் இல்லறத்தை விதியினில் நடத்தி வந்தால் — இப்பூமியிலே இல்லற தருமத்தை விதிப்படி நடத்தி வந்தால்; விண்ணுலகு இன்பங் காண்பார்—சுவர்க்க இன்பத்தை இங்கேயே காண்பார்கள்;

மதிமுக நங்காய் — திங்கள் போன்ற முகத்தையுடைய பெண்களுக்குட் சிறந்தவளே; மாறில்—அவ்வண்ணமின்றி மாறுபட்டு நடந்தால்; மாநரகு இங்கே காண்பார்—பெரிய நரகத்தைத்தான் இங்கே காண்பார்கள். (எ—று) 174

கற்பு ஆண் பெண் இருபாலார்க்கும் வேண்டும்

189 ஒருவனுக் கொருத்தி யென்னும்
உறவுமே லான கற்பாம்
இருவரு மிதனைப் போற்றின்
இல்லற மின்ப மாகும்
ஒருவர்சற் றேறு மாராய்
ஒழுகினிற் றுன்ப முண்டாம்
ஒருவர்மே லொருவர் ஐயம்
உறுவதும் அனர்த்த மாகும்.

(இ—ள்) ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்னும் உறவு மேலான கற்பாம்—ஒருவனுக்கு ஒரேயொரு காதலி—ஒருத்திக்கு ஒரேயொரு காதலன்—என்னும் உறவு மேலான கற்பாம்; இருவரும்—ஆணும் பெண்ணும் (கணவனும்—மனைவியும்); இதனைப்போற்றின்—இதனைப் பாதுகாத்து ஒழுகிவரின்; இல்லறம் இன்பம் ஆகும்; ஒருவர் சற்று ஏறுமாராய் ஒழுகினில்—தலைவன் அல்லது தலைவி சற்று ஏறுமாராய் ஒழுகினால்; துன்பம் உண்டாம். ஒருவர் மேல் ஒருவர்—கணவன்மேல் மனைவி அல்லது மனைவிமேல் கணவன்; ஐயம் உறுவதும்—காரணமின்றிச் சந்தேகப் படுவதும்; அனர்த்தம் ஆகும்—வீணை தீமையாகும். (எ—று) 175

கூற்றுக்குச் சமம்

190 கணவனைத் தூற்று வானும்
கற்பினிற் பிறமு வானும்
தணிவறு காமத் தானந்
தலைவனை யெதிர்த்துப் பேசும்
பணிவிலா தானும் பாவம்
பழியினுக் கஞ்சா தானும்
குணமிலார் நட்பி னானும்
கூற்றமாங் கெண்க னுக்கே.

(இ—ள்) கணவனைத் தூற்றுவானும்; கற்பினில் பிறமு வானும்—கற்பினில் முறைகெடுவானும்; தணிவறு காமத்தானும்—குறையாத காமத்தை உடையவனும்; தலைவனை எதிர்த்துப் பேசும் பணிவிலாதானும்—தனது கணவனை எதிர்த்துப்பேசுகின்ற அடக்கமில்லாதவனும்; பாவம் பழியினுக்கு அஞ்சாதானும்; குணமிலார் நட்பினானும்—ஒழுக்கமற்றவர்களுடன் நட்புக் கொண்டிருப்பவனும்; கெண்கனுக்கு—கணவனுக்கு; கூற்றமாகும்—இயமனாவான். (எ—று) 176

191 ஈட்டிடும் பொருளுக் கேற்ப
இல்லவள் செலவு செய்தல்
தேட்டமுஞ் சிறிது வைத்தல்
தெரிந்துநல் லறங்க ளோம்பல்
மேட்டிமைச் செலவொ றுத்தல்
மெய்வருத் தம்பா ராமல்
வீட்டினிற் பணிகள் செய்தல்
விழுப்பமு மின்பும் நல்கும்.

(இ—ள்) இல்லவள்—தலைவி, ஈட்டிடும் பொருளுக்கேற்ப—தலைவன் சம்பாதிக்கும் பொருளுக்குத் தக்கவாறு; செலவு செய்தல்—செலவழித்தல்; சிறிது தேட்டமும் வைத்தல்—சிறிது பகுதியைச் சேகரித்து வைத்தல்; தெரிந்து—ஆராய்ந்து; நல்லறங்கள் ஒம்பல்—நல்ல தரும் ங்களைப் போற்றுதல்; மேட்டிமைச் செலவு ஒறுத்தல்—அகந்தையாகப் பிறர் மெச்ச வேண்டும் என்று செய்யும் இடாம்பீகச் செலவை ஒறுத்தல்; மெய்வருத்தம் பாராமல் வீட்டினிற் பணிகள் செய்தல்; விழுப்பமும்—சிறப்பும்; இன்பும் நல்கும்—இன்பமும் கொடுக்கும். (எ—று) 177

192 விடியமுன் எழுந்து வீட்டை
விளக்குதல் மெழுகல் நீரிற்
படிதல்வெண் ணீறு சாத்தல்
பரமனைப் பதியைப் போற்றல்
கடிதினில் அட்டில் புக்குக்
கணவனுக் குண்டி யுட்டல்
துடியிடை மாடே நானந்
துணைவிசெய் கடன்க ளாகும்.

(இ—ள்) விடியமுன் எழுந்து—விடிவதற்கு ஐந்து நாழிகைக்கு முன்பு நித்திரை விடப்பெழுந்து; வீட்டை விளக்குதல்—வீட்டைப் பெருக்குதல்; மெழுகல்; நீரிற்படிதல்—நீராடல்; வெண்ணீறு சாத்தல்; பரமனைப் பதியைப் போற்றல்—பர்மேசுவரனையும் கணவனையும்

துதித்தல்; கடிதினில் அட்டில் புக்கு - விரைவினில் சமையலறை புகுந்து;
கணவனுக்கு உண்டி அட்டல் - கணவனுக்கு வேண்டிய உணவைச்
சமைத்தல்; துடியிடை மாதே - உடுக்கையை ஒத்த மெலிந்த இடை
யையுடைய பெண்ணே; நானும் துணைவி செய்த கடன்களாகும் - இவை
கள் ஒவ்வொரு நாளும் மனைவி செய்கின்ற கடமைகளாகும். (எ-று) 178

193 சேடிய ரிருந்தா லென்ன
செவிலிய ரிருந்தா லென்ன
மாடிமேல் வைகும் மன்னன்
மகளவ ளான லென்ன
நாடிய கணவ னுக்கு
நல்லுண லூட்ட லாதி
தேடியே செய்த லென்றுந்
தேவியின் கடமை யாகும்.

(இ-ள்) சேடியர் - ஏவல் செய்பவர்; இருந்தால் என்ன - இருந்தா
லுமென்ன; செவிலியர் - வளர்ப்புத்தாய்மார்; இருந்தால் என்ன - இருந்
தாலுமென்ன; மாடிமேல் வைகும் மன்னன் மகளவள் ஆனால் என்ன
- மாடி வீட்டில் வசிக்கும் மன்னனுடைய மகளாக இருந்தால் என்ன;
நாடிய கணவனுக்கு - தன்னை விரும்பி வரும் கணவனுக்கு; நல் உணவு
ஊட்டல் ஆதி - நல்லுணவை ஆக்கி ஊட்டுதல் முதலான (கடமை
களை) தேடியே செய்தல் என்றும் தேவியின் கடமையாகும் - என்றும்
தேடிச் செய்தல் மனைவியின் தலையாய கடமையாகும். (எ-று) 179

194 இல்லினிற் கிசைய வாழ்தல்
இனியநல் வார்த்தை பேசல்
நல்லவர் கேண்மை நாடல்
நலமுடைக் கற்பி னுளென்
சொல்லினைக் காத்தல் நாதன்
சொற்கட வாதி ருத்தல்
அல்லிமென் முல்லை மூரல்
அரிவையர்க் காகும் பண்பாம்.

(இ-ள்) இல்லினிற் கிசைய வாழ்தல் - தான் புகுந்த வீட்டிற்கு
அவ்வீட்டில் உள்ள மாமன் மாமியருக்கும்) அமைய வாழ்தல்; இனிய
ஏவ்வார்த்தை பேசல் - எவருடனும் இனிய நல்ல சொற்களைச் சொல்
லுதல்; நல்லவர் கேண்மை நாடல் - நல்லவர்களுடைய சிநேகத்தை
விரும்புதல்; நலமுடைக் கற்பினுள் என் சொல்லினைக் காத்தல் - நல்ல

கற்பினை உடையவள் என்ற சொல்லைப் பாதுகாத்து நடத்தல்; நாதன்
சொற்கடவாது இருத்தல் - கணவனின் சொல்லை மீறுதிருத்தல்; அல்லி
மென்முல்லை மூரல் அரிவையர்க்கு - பூந்தாழையுடைய மென்மையான
முல்லை மொக்கைப் போலும் பற்களையுடைய பெண்களுக்கு; பண்பு
ஆகும் - பண்பான குணங்களாகும். (எ-று) 180

195 நல்லவை யெண்ணல் வேண்டும்
நல்லவை பார்த்தல் வேண்டும்
நல்லவை கேட்டல் வேண்டும்
நல்லவை படித்தல் வேண்டும்
நல்லவர் சங்கம் வேண்டும்
நல்லன வறிதல் வேண்டும்
நல்லவை செய்தல் வேண்டும்
நல்லவே நம்மைச் சாரும்.

(இ-ள்) நல்லவை எண்ணல் வேண்டும் - நல்ல எண்ணங்களையே
எண்ணுதல் வேண்டும்; நல்லவை பார்த்தல் வேண்டும் - நல்ல காட்
கிகளையே காணவேண்டும்; நல்லவை கேட்டல் வேண்டும் - நல்ல கேள்
விகளையே கேட்டல் வேண்டும்; நல்லவை படித்தல் வேண்டும் - நல்ல
அறிவுதரும் தூல்களைப் படித்தல் வேண்டும்; நல்லவர் சங்கம் வேண்
டும் - நல்லவர்களுடைய கூட்டம் வேண்டும்; நல்லன அறிதல் வேண்
டும் - நல்லனவற்றை அறிதல் வேண்டும்; நல்லன செய்தல் வேண்
டும் - நல்லவற்றையே செய்தல் வேண்டும்; (அப்படி நடந்தால்) நல்
லவே நம்மைச் சாரும் - நன்மைகளே நம்மை அடையும் (எ-று) 181

196 பண்ணிசை மிழற்றும் பாவாய்
பகர்ந்தநன் னெறிக டம்மை
எண்ணிநீ கடைப்பி டித்தால்
என்றுமுன் புகழ்நின் றோங்கும்
விண்ணினிற் றேவர் நிற்கு
வேண்டிய வரங்க ளீவார்
மண்ணினிற் றெய்வ மென்று
மதிப்பரா முன்னை யென்றார்

(இ-ள்) பண்ணிசை மிழற்றும் பாவாய் - வீணையினின்று எழும்
இசை போல இனிய மென்சொல்லைப் பேசும் பாவை போன்ற சாவித்
திரியே; பகர்ந்த நல்நெறிகள் தம்மை - நான் கூறிய நல்ல நெறிகளை;

எண்ணி நீ கடைப்பிடித்தால்—மனத்திற் கொண்டு மதித்து நீ அவற்றைக் கடைப்பிடிப்பாயேயானால்; என்றும் உன்புகழ் நின்று ஓங்கும்—எப்பொழுதும் உனது புகளானது இவ்வுலகில் நின்று வளரும்; விண்ணினில் தேவர் நிற்கு வேண்டிய வரங்கள் ஈவார்—தேவர்கள் உனக்கு வேண்டிய வரங்களைக் கொடுப்பார்கள்; உன்னை மண்ணினில் தெய்வம் என்று மதிப்பாராம் என்றார்—(உலகோர்) உன்னை இப்பூமியில் ஒரு தெய்வமென்று மதிப்பார்கள் என்று பூரணமுனிவர் உபதேசித்தார். (எ—று)

182

197 முற்றறி முனிவர் தன்பால்
முழுமதி முகத்தாள் கேட்டுக்
கற்பவை கற்ற பின்னர்
கடவுளே துணையா யென்றும்
நிற்பவ ரென்று ணர்ந்து
நீங்கிலா அன்பு பூண்டு
கற்பினில் வழுவா ளாகிக்
காசினி போற்ற வாழ்ந்தாள்.

(இ—ள்) முற்றறி முனிவர் தன்பால்—பேரறிவுடைய பூரண முனிவரிடம்; முழுமதி முகத்தாள்—பூரண சந்திரன் போன்ற முகத்தினையுடைய சாவித்திரி; கேட்டு கற்பவை கற்றபின்னர்—உபதேசங்களைக் கேட்டு, கற்கவேண்டிய கல்விகளைக் கற்ற பின்பு; கடவுளே துணையாய் என்றும் நிற்பவர் என்று உணர்ந்து; நீங்கிலா அன்பு பூண்டு—கடவுளிடத்தில் நீங்காத அன்பு பூண்டு; கற்பினில் வழுவாளாகி—கற்பு நெறியில் தவறுதவளாகி; காசினி போற்ற வாழ்ந்தாள்—பூமியிலுள்ளோர் துதிக்கும்படி வாழ்ந்து வந்தாள். (எ—று)

183

உற்பத்திச் சருக்கம் முற்றிற்று.
திருச்சிற்றம்பலம்,

முன்ருவது

சுயம்வரச் சருக்கம்

திருச்சிற்றம்பலம்

198

வளர்மதி போல மங்கை
வளர்வது கண்டு பெற்றோர்
உளமதி லுவகை யுற்றார்
உலகினை யானும் வேந்தர்
களரியிற் பயிலும் வித்தை
கவின்கலை மனுநூ ளாதி
இளவர சற்குப் போல
இவட்குங்கற் பித்தான் மன்னன்.

(இ—ள்) வளர்மதி போல மங்கை வளர்வது கண்டு—வளர்பிறைச் சந்திரன் போலச் சாவித்திரியானவள் நாளொரு வண்ணமாக வளர்வதைக் கண்டு; பெற்றோர் உளமதில் உவகையுற்றார்—அசுவபதியும் மாளவி தேவியும் உள்ளத்தில் உவகையடைந்தனர்; உலகினை ஆளும் வேந்தர்—உலகத்தையானும் அரசர்; களரியில் பயிலும் வித்தை—அரங்கத்தில் பயில்வனவர்கிய வர்ள்வித்தை, வில்வித்தை முதலியனவும்; கவின்கலை—அழகுக் கலை; மனு நூல்—நீதி நூல்; ஆதி—முதலானவற்றை; இளவர சற்குப்போல—இளவரசனுக்குக் கற்பிப்பது போல; மன்னன் இவட்குங்கற்பித்தான். (எ—று)

தனக்கு ஆண்மக்வின்மையால், தனக்குப் பின் அரசாட்சியைச் சாவித்திரியே ஏற்கவேண்டுமாகவின் அவளுக்குப் போர்க் கலைகளையுங்கற்பித்தான் என்க.

(1)

199

அருமறை நூல்கள் கற்றும்
அரியநுண் கலைகள் தேர்ந்தும்
இருநிலம் புரப்போர்க் கேற்ற
இயல்புக ளெல்லாங் கொண்டும்
அரசிளங் குமரி கற்பில்
அருந்ததிக் கொப்பா ளாகித்
திருமக ளென்னப் பொற்பில்
திகழ்ந்தனள் திசையோர் போற்ற.

(இ-ள்) அருமறை நூல்கள் கற்றும்—அரிய வேதாகம நூல்களைக் கற்றும்; அரிய நுண் கலைகள் தேர்ந்தும்—அரியதாகிய நுண்கலைகளைக் கற்றுத் தெரிந்தும்; இருநிலம் புரப்போர்க்கு ஏற்ற—பூமியைப் பாதுகாக்கும் அரசர்க்கேற்ற; இயல்புகள் எல்லாங் கொண்டும்—இயல்புகள் எல்லாவற்றையுங் கொண்டும்; அரசினங் குமரி—சாவித்திரியானவள்; கற்பில் அருந்ததிக் கொப்பாளாகி; திருமகள் என்னப் பொற்பில் திசையோர் போற்ற திகழ்ந்தனள்—நாற்றிசையிலுமுள்ளோர் போற்றும்படி அழகில் இலக்குமியென்று சொல்லும்படியாகத் திகழ்ந்தனள். (எ—று) 2

200 சொன்னலங் கடந்த மேலாஞ்
சுந்தர வடிவந் தாங்கிப்
பன்னலங் கொண்ட பாவை
பாரினுக் கணியாய் நின்றாள்
அன்னவள் அழகுஞ் சீரும்
அறைவதெற் கொல்லா வேனும்
முன்னையோர் சொன்ன வாபோல்
மொழிகுவன் இயன்ற வாறு.

(இ-ள்) சொல்லலங் கடந்த — சொற்களால் சொல்லப்படும் அழகுக்கு அப்பாற்பட்ட (வருணிக்க முடியாத); மேலாஞ் சுந்தர வடிவம் தாங்கி—மேன்மையான அழகிய வடிவத்தை உடையவளாய்; பல்நலம் கொண்ட பாவை—பல நலங்களையும் கொண்ட சாவித்திரி; பாரினுக்கு அணியாய் நின்றாள்—பூமிக்கு ஒரு அணிகலனாக விளங்கினாள்; அன்னவள்—அத்தன்மையானவளின்; அழகும் சீரும்—அழகையும் சிறப்பையும்; அறைவதெற்கு ஒல்லாவேனும்—சொல்லுதற்கு என்னால் இயலாதெனினும்; முன்னையோர் சொன்னவாபோல்—முன்னோர்கள் சொன்னவாறுபோல; இயன்றவாறு மொழிகுவன்—என்னால் இயன்றவாறு; சொல்லுவேன். (எ—று) 3

சாவித்திரியின் தோற்றம் — வருணனை

பாதம்

201 கொம்பனை யாளின் பாதம்
கூறிடிற் கோதி லாத
அம்பொனை யுருக்கி வார்த்தே
அதனடிப் பாகந் தன்னிற்
செம்பவ ளம்ப தித்துச்
செய்தவை மென்மை காண
வம்பலர் கஞ்சம் பஞ்சு
வயின்வயின் இழைத்த போல்வ.

(இ-ள்) கொம்பு அணையாளின் பாதம் — பூங்கொம்பு போன்ற சாவித்திரியின் பாதங்கள்; கூறிடில் — எப்படிப்பட்ட அழகினையுடையன என்று சொல்லப்போனால்; கோதிலாத—குற்றமற்ற; அம்பொனை உருக்கி வார்த்து—அழகிய பொன்னை உருக்கி வார்த்து; அதன் அடிப் பாகந் தன்னில்—அதன் அடியிலே; செம்பவளம் பதித்துச் செய்து—சிவந்த பவளத்தைப் பதித்து வைத்து; அவை மென்மை காண்—அப்பாதங்கள் மென்மையாகும் படியாக; வம்பு அலர் கஞ்சம்—வாசனை கமழ்கின்ற புதிதாக மலர்ந்த தாமரையும்; பஞ்சு—பஞ்சம்; வயின் வயின் — பக்கம் பக்கந் தோறும்; இழைத்த போல்வ—வைத்து இழைத்துச் செய்யப்பட்டன போல்வன. (எ—று) 4

தொடை, இடை

202 அன்னமென் னடையி னுளின்
அணிபெறு குறங்கு பேசில்
கன்னல்சேர் கதலித் தண்டும்
கயத்தினீள் கரமு மொக்கும்
கன்னியின் நுண்ம ருங்குல்
காண்பதற் கரிதாய் விண்ணெல்
மின்னலின் கொடியைப் போன்று
மேலெழுந் தொசியு மன்றே.

(இ-ள்) அன்னமென் நடையினுளின்—அன்னத்தின் நடையைப் போன்று மென்மையான நடையையுடைய சாவித்திரியின்; அணிபெறு குறங்கு பேசில்—அழகான தொடையின் அழகைச் சொன்னால்; கன்னல் சேர் கதலித்தண்டும் — கரும்புபோல் இனிக்கும் வாழையின் தண்டும் (தேன் கதலி என்னும் வழக்கம் போல கன்னற் கதலி என்க); கயத்தினீள் கரமுமொக்கும் — யானையின் நீண்ட தும்பிக்கையையும் ஒக்கும்; கன்னியின் நுண் மருங்குல்—அவளின் நுண்ணிய இடை; காண்பதற்கு அரிதாய் — கண்ணுக்குப் புலப்படற் கரிதாக; விண்ணெல் மின்னலின் கொடியைப் போன்று — ஆகாயத்திற் செல்லும் மின்னற்கொடி போன்று; மேலெழுந் தொசியும்—மேல் நோக்கித் துவளும். (எ—று) அன்று; ஏ—அசைகள். 5

கொங்கை

203 மருங்குலை வருத்தி மார்பில்
மதர்த்தடி பரந்து ருண்டு
திருந்துபொன் திதலை பூத்துத்
திரண்டெழு கொங்கை தெங்கின்

குரும்பையைக் குலிகச் செப்பைக்
கோங்கினைக் குன்றை மானும்
விரும்பிளம் பருவந் தந்த
வியத்தகு கனியு மொக்கும்.

(இ-ள்) மருங்குலை வருத்தி - இடையைத் தனது பாரத்தால் வருத்தமுறச் செய்து; மார்பில் மதர்த்து-மார்பிலே கொழுத்து; அடி பரந்து உருண்டு-அடிப்பாகம் பரந்து உருண்டு; திருந்து பொன் திதலை பூத்து - திருந்திய பொன்றிறமான-தேமல் பூத்து; திரண்டு எழு கொங்கை - திரண்டு எழுந்து நிற்கும் தனங்கள்; தெங்கின் குரும்பையை - தென்னங் குரும்பையையும்; குலிகச் செப்பை-சாதிவிங்கச் செப்பையும்; கோங்கினை-கோங்கம் பூவையும்; குன்றை - சிறு மலையையும்; மானும்-ஒக்கும்; விரும்பிளம் பருவம் தந்த - விரும்பப்படும் இளம் பருவமானது தந்த; வியத்தகு கனியு மொக்கும் - அதிகயப் படத்தக்க கனியையும் ஒக்கும். (எ-று)

6

தோள், கை.

204

பொங்கிள முலையாள் தோள்கள்
பொன்அவிர் வேயை யேய்த்து
வங்கிகிம் புரிகள் தாங்கி
வனப்பொடு திகழ்வ; முன்கை
கங்கணங் கடக மேந்திக்
காந்தனைக் கமலப் போதைக்
குங்கும வண்ண மாவின்
குளிரிளந் தளிரை யொக்கும்.

(இ-ள்) பொங்கு இளமுலையாள் தோள்கள்-பருத்துப் பொலிந்த இளங் கொங்கையையுடையவளாகிய சாவித்திரியின் தோள்கள்; பொன் அவிர்வேயை ஏய்த்து-பொன்னிறமாகப் பிரகாசிக்கும் மூங்கிலை ஒத்து; வங்கி, கிம்புரிகள் தாங்கி-வங்கி, கிம்புரி என்னும் தோளணிகளைத் தாங்கி; வனப்பொடு திகழ்வ-அழகுடன் விளங்குவ; முன்கை கங்கணம் கடகம் ஏந்தி-முன்னங்கைகள் கங்கணம், கடகம் என்னும் கையணிகளை ஏந்தி; காந்தனை-காந்தட் பூவையும்; கமலப்போதை-செந்தாமரைப் பூவையும்; குங்குமவண்ணமாவின் குளிரிளந் தளிரை ஒக்கும்-குங்கும நிறம் வாய்ந்த மாவின் குளிர்ச்சி பொருந்திய இளந் தளிரையும் ஒக்கும்.

(எ-று) 7

கழுத்து, முகம், கூந்தல், நுதல்.

205

சங்கவெண் கழுத்தின் தோற்றம்
சாற்றிடிற் பசுமென் பூகம்
திங்களைப் பழிக்குந் தெய்வத்
திருமுகம் தேய்த வின்றும்
அங்கதைத் தழுவுங் கூந்தல்
அஞ்சன வண்ண மஞ்சாம்
மங்கையொண் ணுதலுக் கொப்பு
மழலையம் புலியென் பாரால்.

(இ-ள்) சங்கவெண் கழுத்தின் தோற்றம் சாற்றிடி - சங்கு போன்ற வெண்ணிறக் கழுத்தின் தோற்றத்தைச் சொல்லில்; பசுமென் பூகம்-பசிய மென்மையான வழுவுமுப்பான கமுகென்று சொல்லலாம். (கமுகு பச்சை நிறம் ஆதலால் சங்கவெண் கழுத்தென்று நிறங் கூறப்பட்டது). தெய்வத் திருமுகம் திங்களைப் பழிக்கும், தேய்தல் இன்றும் - அவளுடைய தெய்வக்காந்தி வீசும் திருமுகம் திங்களைப் பழிக்கும், ஏனெனில் அது சந்திரனைப் போல் தேய்வதில்லை; அங்கதைத் தழுவுங் கூந்தல் - அந்த முகத்தைத் தழுவுகின்ற கூந்தல்; அஞ்சன வண்ண மஞ்சாம்-மைநிறமுடைய முகிலாம்; மங்கை ஒள் நுதலுக்கு ஒப்பு-சாவித்திரியினுடைய ஒளி பொருந்திய நெற்றிக்கு ஒப்பு; மழலை அம்புலி யென்பாரால்- இளம்பிறை என்பார், அழகு களை அறிந்தோர். (எ-று)

8

கண்கள்

206

செவ்வரி பரந்து நீண்டு
சேலெனப் பிறமுங் கண்கள்
நவ்வியின் மருண்ட நோக்கும்
நல்லவர்க் கருளைச் செய்யும்
செவ்வியுஞ் செம்மை யில்லாச்
சிந்தனைப் புல்லர் தம்மைத்
தெவ்வரை யுட்கச் செய்து
தெருட்டுமோர் நோக்குங் கொண்ட.

(இ-ள்) செவ்வரி பரந்து-சிவந்த இரேகைகள் பரந்து; நீண்டு - நீட்சியுடையனவாய்; சேலெனப் பிறமுங் கண்கள் - கயல் மீளெனப் சா-7

புடைபெயருங் கண்கள்; நவ்வியின் மருண்ட நோக்கும்—மான்சூட்டியின் மருண்ட பார்வையும்; நல்லவர்க் கருளைச் செய்யும் செவ்வியும் — நல்லோர்களுக்குக் கிருபை செய்யும் அழகும்; செம்மையில்லாச் சிந்தனைப் புல்லர் தம்மை - செம்மையில்லாத எண்ணத்தைக் கொண்ட கீழ் மக்களாகிய அறிவினரை (துர் எண்ணங் கொண்ட காழுகர்களை) தெவ்வரை — பகைவரை; உட்கச் செய்து—பயப்படச் செய்து; தெருட்டும் ஓர் நோக்குங் கொண்ட — அறிவுறுத்தும் ஒப்பற்ற நல்ல பார்வையையும் கொண்டன. (எ—று)

207

நானமார் கூந்த லாளின்
நயனமோ நீல வண்டும்
பானலு மொக்கும் பண்டு
பாற்கட லெழுந்த நஞ்சு
தானவை யெனினுஞ் சாலும்
தருணரை மாய்த்த லாலே
வேனகு வாட்கண் ணுக்கு
வேறெதை யுவமை சொல்வேன்.

(இ—ள்) நானம் ஆர்கூந்தலாளின் — வாசனை நிறைந்த கூந்தலை யுடையவளது; நயனமோ—கண்களேர்; நீல வண்டும் — நீலநிறமான வண்டுகளையும்; பானலும்—கருங்குவளை மலர்களையும்; ஒக்கும் — நிகர்க்கும்; பண்டு—முற்காலத்தில்; பாற்கடல் எழுந்த நஞ்சுதான் அவை எனினும் சாலும்—திருப்பாற்கடலில் எழுந்த நஞ்சுதான் அவை எனினும் பொருந்தும்; (ஏனெனில்) தருணரை மாய்த்தலாலே — காளைப் பருவத்தோரை (வாலிபரை) அவை மாயச் செய்வதாலே; வேல் நகு வாள் கண்ணுக்கு—வேலைப் பழித்தது போன்ற உருவத்தையுடைய ஒளி பொருந்திய கண்களுக்கு; வேறு எதை உவமை சொல்வேன்—வேறு எப்பொருளை உவமானமாகச் சொல்வேன். (எ—று)

(வி—ம்) அவள் கண்களின் வீச்சைத் தாங்கமாட்டாமல் வாலிபர் வருந்தி மடிவர்.

10

காது, மூக்கு

208

கள்ளிமிழ் கோதை நல்லாள்
கனங்குழைக் காது நோக்கில்
வள்ளையும் சங்குப் பூவும்
வளர்பனை முகிழும் போலும்

கொள்ளையொண் கதிர்கள் வீசும்
கொளுவிய மின்னி நாசிக்
கெள்ளுசம் பகப்பூ ஒந்தி
என்பவை யொருவா றெக்கும்.

(இ—ள்) கள் இமிழ் கோதை நல்லாள்—தேனைக் கொப்பளிக்கும் மாலையையணிந்த சாவித்திரியின்; கனம் குழைக் காது நோக்கில்—கனவிய குழையை யணிந்த காதை நோக்கினால்; வள்ளையும் — வள்ளைக் கொடியின் இலையும்; சங்குப்பூவும் — சங்குபுட்பூவும்; வளர்பனை முகிழும்—வளர்ந்த பனை நுங்கின் முகிழும்; போலும் — ஒக்கும்; கொள்ளை ஒண் கதிர்கள் வீசும்—மிகுதியான ஒளி பெருந்திய கதிர்களை வீசும்; மின்னி—மூக்கில் அணியும் ஆபரணம்; கொளுவிய—மாட்டிய; நாசிக்கு—மூக்கிற்கு; எள்ளு, சம்பகப்பூ, ஒந்தி, என்பவை; ஒருவாறு ஒக்கும்—ஒருவாறு சமானமாகும். (எ—று)

11

வாய், பல்.

209

மைப்புறு மழையொண் கண்ணி
மதுவளர் மழலைச் செவ்வாய்
துப்புறழ் இதழ்கள் சொல்லில்
தொண்டையங் கனியை மானும்
செப்புறு முத்தம் முல்லை
சேயிழை முருந்து மூரற்
கொப்புறு மெனலா மென்றால்
ஒண்ணில வுமிழா வன்றோ.

(இ—ள்) மைப்புறு - மைப்பொருந்திய; மழை ஒண் கண்ணி — குளிர்ச்சி பொருந்திய ஒளியையுடைய, கண்கள் பெற்ற சாவித்திரியின்; மதுவளர் — தேன் ஊறும் (இதழ் அமுதம் ஊறும்); மழலைச் செவ்வாய்—மழலைச் சொற்களைப் பேசும் சிவந்த வாய்; துப்பு உறழ் இதழ்கள் சொல்லில் — பவளத்தை ஒத்த இதழ்களுக்கு உவமானம் சொல்லப் போனால்; தொண்டையங் கனியை மானும் — அழகிய கொவ்வைக் கனியை யொக்கும்; சேயிழை — ஆபரணங்களணிந்த சாவித்திரியின்; முருந்து மூரற்கு—இறகின் அடியை ஒத்த வெண்மையான பற்களுக்கு செப்பு உறு முத்தம் — செப்பிலே நிரையாக வைத்த முத்துக்கள்; வாய் செப்பு; பல்—முத்து) முல்லை—முல்லை மொட்டு; ஒப்புறும் — எனலாம் என்றால் — சமானமாகும் என்று சொல்லப்போனால்; (அதுவும் முடி

100

யாது. ஏனெனில், முத்தும் முல்லையும், அவள் பற்களைப்போல்) ஒண்ணி
லவு உமிழா அன்றோ-ஒளி பொருந்திய நிலவை வெளிப்படுத்த மாட்டா
அன்றோ. (எ-று) 12

சொல், சாயல், நடை

210

கண்டினு மினிய சொல்லாள்
கனிமொழி குழலும் யாமும்
கொண்டெழு மின்ப நாதம்
குழைத்த மென் குதலை யொக்கும்
கொண்டல்கண் டாலும் மஞ்ஞை
கோதையின் சாயல் மானும்
ஒண்டொடி நடையைக் கண்ட
ஓதிமந் தானும் நானும்,

(இ-ள்) கண்டினும் இனிய சொல்லாள் கனிமொழி-கற்கண்டி
லும் இனிமையான சொல்லையுடையவளது கனிபோன்ற மொழி; குழ
லும் யாமும் கொண்டு எழும் இன்ப நாதம் குழைத்த மென்குதலை
ஒக்கும்-குழலும், யாமும் எழுப்புகின்ற இன்ப நாதத்தைக் குழைத்த
மென்மையான மழலைச் சொல்லை ஒக்கும்; கொண்டல் கண்டு ஆலும்
மஞ்ஞை - மேகத்தைக் கண்டு ஆடும் மயில்; கோதையின் சாயல்
மானும் - பூமாலையை அணிந்த சாவித்திரியின் சாயலை ஒக்கும்; ஒண்
தொடி நடையைக் கண்ட ஓதிமந் தானும் நானும்-ஒளி பொருந்
திய வளையல்களை அணிந்த அவளின் நடையைக் கண்டு, நல்ல நடை
யையுடைய அன்னந் தன்னுடைய நடை அதற்கொப்பு இல்லையே
என்று வெட்கமடையும். (எ-று) 13

211

திங்கள் வெண் முகத்தில் வீசும்
திவ்விய மான தேசம்
செங்கயல் பழித்து நீண்டு
செவ்வரி படர்ந்த கண்ணிற்
றங்கிய கருணை நோக்கும்
தாவறு கற்பின் காப்பும்
மங்கைபால் மக்க ளுக்கோர்
மதிப்பினோ டச்ச மூட்டும்.

(இ-ள்) திங்கள் வெண் முகத்தில் வீசும் திவ்வியமான தேசம் -
சந்திரனைப் போன்று வெண்மையான அவள் முகத்தில் வீசுகின்ற
தெய்வீகமான ஒளிக்காங்கையும்; செங்கயல் பழித்து நீண்டு - செங்

கயல் மீனைப் பழித்து நீண்டு; செவ்வரி படர்ந்த கண்ணில்-சிவந்த
இரேகைகள் படர்ந்த கண்களில்; தங்கிய கருணை நோக்கும் - தங்கிய
கருணை செய்யும் பார்வையும்; தாவு அறு கற்பின் காப்பும் - குற்ற
மற்ற கற்பின் காவலும்; மங்கைபால் மக்களுக்கோர் மதிப்பினோடு
அச்சம் ஊட்டும்-சாவித்திரியின்பால் மக்களுக்கு ஒருவகை மதிப்
போடு அச்சத்தையும் உண்டாக்கும். (எ-று) 14

212

செங்கம லத்தில் வைகும்
செந்திரு மகளோ அன்றிப்
பொங்கழ லுருவ முக்கட்
பூரணன் பாகத் துற்ற
அங்கயற் கண்ணி தானோ
அறிகிலோம் அழகிற் கற்பில்
இங்கிவட் கொப்பா ரில்லை
இவளொரு தெய்வ மென்றார்.

(இ-ள்) செங்கமலத்தில் வைகும் செந்திரு மகளோ - சிவந்த
தாமரையில் வீற்றிருக்கும் இலக்குமியோ! அன்றி-அல்லது; பெர்ங்கு
அழல் உருவ முக்கண் பூரணன் பாகத்து உற்ற அங்கயல் கண்ணிதானோ-
பொங்கும் நெருப்பு வடிவினனும்; மூன்று கண்களை யுடையவனுமாகிய
பராபரனின் இடப் பாகத்தில் பொருந்திய அழகிய கயல் போன்ற கண்
களையுடைய உமாதேவியார்தானோ? அறிகிலோம்; அழகில், கற்பில், -
அழகிலும், கற்பிலும்; இங்கு இவட்கு ஒப்பாரில்லை--இப் பூவுலகில் இவ
ளுக்குச் சமானமானவரில்லை; இவள் ஒரு தெய்வமென்றார்-இவள் ஒரு
தெய்வமென்று மக்கள் சொன்னார்கள். (எ-று) 15

213

அன்னவள் மேன்மை யெண்ணி
அவள்கரம் பற்ற எந்த
மன்னனும் வாரா னாக
மாத்திர தேய மன்னன்
தன்னுளங் கவன்று தையல்
தானொரு வரனைத் தேர
முன்னுதல் முறையென் றெண்ணி
முற்றிழை வருக வென்றான்.

(இ-ள்) அன்னவள் மேன்மை எண்ணி-அத்தன்மையான சாவித்
திரியின் சிறப்பையும் (மகத்துவத்தையும்) மனதில் எண்ணி; அவள் கரம்

பற்ற—அவளைத் திருமணஞ் செய்ய; எந்த மன்னனும் வாராகை—எந்த ஒரு அரசனும் முன்வராகை; மாத்திரதேய மன்னன் தன் உளங்கவன்று—மாத்திரதேச அரசனாகிய அசுவபதி தன் உள்ளம் வருந்தி; தையல்தான் ஒருவரனைத் தேர முன்னுதல்—சாவித்திரி தானே தனக்கொரு கணவனைக் கொள்ளத் தீர்மானிக்க முற்படுதல்; முறையென்று எண்ணி—முறை மையானது என்று எண்ணி; முற்றிழை வருக என்றான்—பலவித ஆபரணங்களை அணிந்த மகளை வருக என்று அழைத்தான். (எ—று) 16

அன்னவள் — அத்தன்மையானவள்
மேன்மை — சிறப்பு, மகத்துவம்
முன்னுதல் — முற்படுதல், படர்ந்து செல்லுதல்
தேரல் — தீர்மானித்தல் — ஆராய்தல்.

214

அன்னையைப் பூசித் துப்பின்
அருட்பிர சாதங் கொண்டு
மன்னனை வணங்கி மங்கை
மதிமுகந் தாழ்த்தி நிற்ப
கன்னவில் தோளி னனுங்
காதலால் உச்சி மோந்து
தன்னிக ரில்லாத் தையல்
தனக்கிவை பகர்த லுற்றான்.

(இ—ள்) மங்கை—சாவித்திரி; அன்னையைப் பூசித்து பின்—பரா சத்தியைப் பூசித்த பின்னர்; அருட்பிரசாதங் கொண்டு—திருவருட்பிர சாதமாகிய விபூதி, மலர் முதலியவற்றைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு, மன்னனை வணங்கி—தந்தையாகிய அசுவபதி மன்னனை வணங்கி; மதி முகம் தாழ்த்தி நிற்ப—சந்திரனைஓத்த தனது முகத்தைத்தாழ்த்தி வணங்கி நிற்கவும்; கல் நவில் தோளி னனும்—கல்லைப் போலத் திண்ணியதென்று சொல்லத்தக்க தோள்களையுடைய அசுவபதியும்; காதலால் உச்சி மோந்து—அன்பு மிகுதியால் அவளுடைய உச்சியை மோந்து; தன்னிகர் இல்லாததையல் தனக்கு—தனக்கு வேறெவரும் நிகரில்லாதவளாகிய அச் சாவித்திரிக்கு; இவை பகர்தலுற்றான்—மேல்வரும் இவ் வார்த்தை களைச் சொல்லலானான். (எ—று) 17

215

அருந்தவஞ் செய்து பெற்ற
ஆரணங் கனையா யுன்பாற்
பொருந்திய எழிலுஞ் சீரும்
புரையறு கற்புங் கண்டு

விரும்பியுன் றனைம ணக்க
விழைபவ னிலனா ல் யானும்
பெருந்துய ரடைந்து நைந்தேன்
பெற்றவர்க் கிழுக்கா மன்றே.

(இ—ள்) அருந்தவம் செய்து பெற்ற ஆரணங்கு அனையாய்—யாம் அரிய தவத்தைச் செய்து பெற்றெடுத்த தெய்வப் பெண்போன்றவளே; உன்பால் பொருந்திய எழிலும் சீரும்—உன்னிடத்தில் பொருந்தியுள்ள அழகையும் சிறப்பையும்; புரையறு கற்புங் கண்டு—குற்றமற்ற கற்பையுங் கண்டு; விரும்பி உன்னை மணக்க விழைபவன் இலனா—விரும்பி உன்னை மணஞ்செய்ய ஆசைப்படுபவனில்லானாக; யானும் பெருந் துயர் அடைந்து நைந்தேன்—யானும் பெருந்துயரடைந்து மனம் மெலிந்தேன்; பெற்றவர்க்கு இழுக்காமன்றே—பருவமடைந்த தமது பெண்ணுக்கு விவாகஞ்செய்து வைக்காவிட்டால் அது அவனைப் பெற்றவர்க்கு நிந்தையாகுமல்லவா? (எ—று) 18

216

பருவம தடைந்த பெண்ணைப்
பண்புளா னொருவ னுக்குத்
திருமணஞ் செய்யாத் தந்தை
தேவியின் குறிப்ப றிந்து
மருவிடா மகிழ்நன், தாதை
மறைந்தபின் பயந்தாள் தன்னைப்
பெருமையோ டோம்பா மைந்தன்,
பெரும்பழி யடைவா ரன்றே.

(இ—ள்) பருவம் அது அடைந்த பெண்ணை—மணப்பருவமடைந்த பெண்ணை; பண்புளான் ஒருவனுக்கு—பண்புள்ள ஒரு கணவனுக்கு; திருமணஞ் செய்யாத் தந்தை—திருமணஞ் செய்து வைக்காத தந்தை தேவியின் குறிப்பறிந்து மருவிடா மகிழ்நன்—தனது மனைவியின் மனக் குறிப்பை யறிந்து அவளைத் தழுவிடாத கணவன்; தாதை மறைந்த பின்—தனது தகப்பன் இறந்தபின்; பயந்தாள் தன்னை—தன்னைப் பெற்ற தாயை; பெருமையோடு ஓம்பா மைந்தன்—பெருமையுடன் காப்பாற்றாத புத்திரன்; ஆகியோர்; பெரும்பழி அடைவார் அன்றே—பெரும் பழியை யடைவார்களல்லவா? (எ—று) 19

217

ஆதலி னாலே நீயும்
அணிமணித் தேர்மீ தேறி
மாதர்கள் மறையோர் சூதர்
மந்திரச் சுற்றஞ் சூழப்

பூதலம் வலமாய்ப் போந்து
பூவையுன் மனத்துக் கேற்ற
காதலன் றன்னைத் தேர்ந்து
கடிதிவண் மீள்வா யென்றான்.

(இ—ள்) ஆதலினாலே நீயும் அணிமணித் தேர்மீது ஏறி—ஆகையால் நீயும் அழகிய மணிகளினால் அலங்காரஞ் செய்யப்பட்ட தேர்மீதேறி; மாதர்கள் — பாங்கிப் பெண்களும்; மறையோர்—வேதியர்களும்; சூதர்—பாணர்களும்; மந்திரச் சுற்றஞ் சூழ—அமைச்சர் சூழாமும் சூழ்ந்து வர; பூதலம் வலமாய்ப் போந்து—பூமியை வலம் வந்து; பூவை உன் மனத்துக்கு ஏற்ற காதலன் தன்னைத் தேர்ந்து—பெண்ணை! உன் மனத்துக்கு விருப்பமான காதலன் ஒருவனைத் தேர்ந்து எடுத்துக் கொண்டு; கடிது இவண் மீள்வாய் என்றான்—விரைவாக இங்கு மீண்டு வருவாயாக என்றான். (எ—று) 20

218 குலத்தினிற், குணத்திற், கோன்மை
கோடிடா நடுவு நிற்கும்
நலத்தினிற் சிறந்தோன், யார்க்கும்
நல்லவை செய்து மக்கட்
பலத்தினைப் பெற்றோன், நான்கு
படையொடு பொருளும் பல்க
நிலத்தினுக் குரிமை பூண்டோன்
நினக்குயர் வரனா மென்றான்.

(இ—ள்) குலத்தினில் — குலத்தினாலும்; குணத்தினில்—குணத்தினாலும்; கோன்மைகோடிடா நடுவுநிற்கும் நலத்தினில்—செங்கோன்மைகோடாது நடுவு நிலைமையில் நிற்கும் இராசநீதி தவறாத நலத்தினாலும்; யார்க்கும் நல்லவை செய்து மக்கள் பலத்தினைப் பெற்றோன் — யாவார்க்கும் நல்லவையையே செய்து அதனால் மக்களின் ஆதரவையும் பலத்திளையும் பெற்றோனும்; நான்கு படையொடு பொருளும் பல்க—சதுரங்க சேனையும் பொருளும் பெருக, நிலத்தினுக்கு உரிமை பூண்டோன்—அரசாட்சிக்கு உரிமை கொண்டவனுமாகியவன்; நினக்கு உயர்வரனாம் என்றான்—உனக்கு உயர்வாகிய கணவனாவான் என்று அசுவபதி சொன்னான்.

(எ—று)

(வி—ம்) நிலத்தினுக்குரிமை பூண்டோன்—நிலத்தினை வஞ்சகமாகப் பெற்றவன் உரிமையற்றவன். நேர்மையாகப் பெற்றவன் உரிமையுடையவன். தற்போது ஆளும் அரசனுக்கு நேரான வாரிசாக உள்ளவன்பின்பு ஆளும் உரிமையுடையவன். 21

219 கொங்கவிழ் கோதை நாணிக்
கொற்றவ னடிப ணிந்து
இங்கும தெண்ண மிஃதேல்
இறைவியின் அருளுங் கூட்ட
கங்கைபாய் மாத்தி ரத்தைக்
கடந்தயல் நாடு சென்றே
எங்குளன் யானு வக்கும்
ஏந்தலென் றறிது மென்றான்.

(இ—ள்) கொங்கு அவிழ் கோதை—தேன் கட்டவிழும் பூமாலை யை அணிந்த பெண்ணாகிய சாவித்திரி; நாணம் உற்று; கொற்றவன் அடிபணிந்து—அசுவபதியின் பாதங்களை வணங்கி; இங்கு உமது எண்ணம் இஃதேல்; இறைவியின் அருளுங் கூட்ட—பரட்சத்தியின் அருளுங் கைகூட்ட; கங்கைபாய் மாத்திரத்தைக் கடந்து—கங்கை நதி பாய்ந்து வளஞ்செய்யும் மாத்திர நரட்டைக் கடந்து; அயல் நாடு சென்று—அயல் நாடுகளுக்குச் சென்று; யானுவக்கும் ஏந்தல்—யான் விரும்பும் பெருமையிற் சிறந்த அரசன்; எங்குளன் என்று அறிதும் என்றான்—எங்கே இருக்கின்றான் என்று அறிவேன் என்றான். (எ—று) 22

220 பஞ்சின்மெல் லடியான் தேரிற்
பல்லியம் முழங்கி யார்ப்ப
கஞ்சமென் முகத்து மாதர்
காவலர் அமைச்சர் சூழ
வெஞ்சமர் விளைக்கக் காமன்
விரும்பிடு மழகு தாங்கி
இஞ்சிசூழ் நகரம் நீங்கி
இருநிலம் சாரி போனான்.

(இ—ள்) பஞ்ச இன் மெல்லடியான்—பஞ்சினும் மென்மையான அடிகளையுடைய சாவித்திரி; தேரில்—தேரில் ஏறி; பல் இயம் முழங்கி யார்ப்ப—பலவகை வாத்தியங்கள் முழங்கி ஆரவாரிக்க; கஞ்சமென் முகத்து மாதர் காவலர் அமைச்சர் சூழ—தாமரை போன்ற மென்மையான முகத்தினையுடைய தோழியரும், காவலரும், அமைச்சரும், சூழ்ந்து வர; வெஞ்சமர் விளைக்க—காதற் போராடிக் கொடிய போரைச் செய்ய; காமன் விரும்பிடும் அழகு தாங்கி—மன்மதன் விரும்பக் கூடிய அழகைக் கொண்டு; இஞ்சி சூழ் நகரம் நீங்கி—மதில்கள் சூழ்ந்த சுந்தர புரியை நீங்கி; இருநிலம் சாரி போனான்—பெரிய பூமிமேல் (வாகனமேறி) உலாப்போனான். (எ—று) 23

221

வீதிக டோறும் மக்கள்
விதானமும் வளைவுங் கட்டித்
தாதவிழ் மலர்கள் தூவித்
தண்பனி நீர்தெ ளித்துச்
சோதியுங் குடமும் வைத்துச்
சுற்றின ரால நன்னீர்
மாதிவள் மாண்புக் கேற்ற
மணமகற் பெறுக வென்றார்.

(இ-ள்) (அவள் பவனி சென்ற) வீதிகள் தோறும், மக்கள் — தெருக்களில் உள்ள மக்கள்; விதானமும் — மேற்கட்டிகளும்; வளைவுங் கட்டி — அலங்கார வளைவுகளும் கட்டி; தாதவிழ் மலர்கள் தூவி — பூந் தாது அவிழும் மலர்களைத் தூவி; தண்பனி நீர் தெளித்து — குளிர்ந்த பனி நீரைத் தெளித்து; சோதியுங் குடமும் வைத்து — விளக்குகளும் பூரண கும்பங்களும் நிரைத்து வைத்து; ஆல நன்னீர் சுற்றினர் — மங்கல மான ஆலாத்தி சுற்றினார்கள்; மாது இவள் மாண்புக்கு ஏற்ற — இந்த மங்கையின் பெருமைக்கேற்ற; மணமகனை பெறுக வென்றார் — மணமகனைப் பெறுவாளாக என்று வாழ்த்தினர். (எ-று) 24

ஆலம் — மஞ்சளும் சுண்ணாம்பும் கலந்த நீர்.

222

சுணங்கிழை சுமந்த கொங்கைச்
சுந்தர வல்லி தன்னை
யணங்கினை யமுத மூறும்
அரத்தமென் அதரத் தானை
மணஞ்செயும் பேறு வாய்க்கும்
மன்னெனங் குளனோ வென்று
பணந்தனைப் பழிக்கு மல்குந்
பசுவையர் மயங்கி நின்றார்.

(இ-ள்) சுணங்கு இழை சுமந்த கொங்கை — தேமல் படர்ந்து ஆபரணங்களைச் சுமந்த தனங்களையுடையவளும்; சுந்தரவல்லிதன்னை — அழகிய பூங்கொடிபோன்றவளும் ஆகிய; அணங்கினை — தெய்வப்பெண்ணை; அமுதம் ஊறும் அரத்தமென் அதரத்தானை — அமுதமூறுகின்ற, செவ்வ ரத்தம் பூப்போன்று சிவந்த உதடுகளையுடையவளுமாகிய சாவித்திரி தேவியை; மணஞ்செய்யும் பேறு வாய்க்கும்; மன்னன் எங்கு உள்ளோ

என்று; பணந்தனைப் பழிக்கும் அல்குல் பாவையர் — பாம்பின் படத்தை யும் அழகாற் பழிக்கும் நிதம்பத்தையுடைய பாவை போன்ற பெண்கள்; மயங்கி நின்றார் — கலங்கி நின்றார்கள். (எ-று) 25

(இதுவும் அடுத்த பாட்டும் ஒரு தொடர்)

223

முருந்துறழ் முல்லை மூரல்
முழுமதி முகத்தி னான்கு
கிரும்புவி மன்னர் யாரும்
ஏற்றவ ரிலரால் ஈசன்
பெருங்கரு ணையினாற் றந்த
பெண்ணிவட் கியைந்த கேள்வன்
கரும்புவில் மார னேயோ
கடம்பனோ அறியோ மென்றார்.

(இ-ள்) முருந்துறழ் — இறகினடியிற் குருத்தை யொத்தும்; முல்லை மூரல் — முல்லை மொட்டுப் போன்றும் தோன்றும் பற்களையும்; முழுமதி முகத்தினான்கு — பூரண சந்திரனை ஒத்த முகத்தையும் உடைய சாவித் திரிக்கு; கிரும்புவி மன்னர் யாரும் ஏற்றவரிலரால் — பூமியிலுள்ள மன் னர் யாரும் ஏற்றவரில்லாராகையால்; ஈசன் பெருங் கருணையினாற் றந்த — பரமேஸ்வரன் தமது பெருங் கருணையினால் தந்த; பெண்ணிவட் கு இயைந்த கேள்வன் — பெண்ணாகிய இவனுக்கு இயைந்த கணவன்; கரும் புவில் மாரனேயோ — கருப்பம் வில்லை ஏந்திய காமனோ; கடம்பனோ — கடம்ப மாலையையணிந்த முருகனோ; அறியோ மென்றார். (எ-று) 26

224

சிந்துரப் பவளச் செவ்வாய்ச்
சிலைநுதற் சிறும ருங்குந்
கந்தவார் குழலி னானின்
கருந்தடங் கண்ணி லேதோ
மந்திரம் உளது போலும்
மக்களைத் தம்பா லீர்த்து
வந்தடி பணியச் செய்யும்
வலிமையொன் றுண்டா மென்றார்.

(இ-ள்) சிந்துரப் பவளச் செவ்வாய்ச் — சிவந்த பவளம் போன்ற செவ்வாயையும், சிலைநுதல் — விற்போன்ற நெற்றியையும்; சிறும ருங் குல் — சிறிய இடையையும் உடைய; கந்தவார் குழலினானின் — வாசனை பொருந்திய நீண்ட கூந்தலையுடைய சாவித்திரியின்; கருந்தடங் கண்

ணில் — கருமை பொருந்திய விசாலமான கண்களில்; ஏதோ மந்திர முளது போலும்—ஏதோ மந்திரசக்தி உள்ளது போலும்; (ஏனெனில், அவைக்கு) மக்களைத் தம்பால் ஈர்த்து வந்து அடிபணியச் செய்யும் வலிமையொன்று உண்டாம் என்றார்—மனிதரைத் தம்மிடம் இழுத்து வந்து அடிபணியச் செய்கின்ற வலிமை ஒன்று உண்டு என்று கூறினார்கள். (எ—று) 27

225 காவியந் தடங்க ணுளின்
கருத்தினை யறிய வேண்டி
ஆவியந் தூச ணிந்த
அருந்துணைப் பாங்கி மன்னர்
ஓவியம் பலவுங் காட்டி
ஓளிர்மணித் தவிசி ருந்து
பூவினைப் புரக்கும் வேந்தர்
புகழெலா மியம்ப லுற்றாள்.

(இ—ள்) (காவி அம் தடம் கண்ணுளின்—கருங்குவளையையொத்த அழகிய விசாலமான கண்களையுடைய சாவித்திரியின்; கருத்தினை யறியவேண்டி—மனக்கருத்தையறியவேண்டி; ஆவி அம் தூசணிந்த — பால் ஆவி போல் மெல்லிய அழகிய சீலையை யணிந்த; அருந்துணைப்பாங்கி—அரிய துணைவியாகிய தோழி; மன்னர் ஓவியம் பலவும் காட்டி—மன்னவர் பலருடைய ஓவியங்கள் பலவற்றை அவளுக்குக் காட்டி; ஓளிர் மணித் தவிசி இருந்து — பிரகாசிக்கும் மணிகள் பதிக்கப்பட்ட சிங்காசனத்திலிருந்து; பூவினைப் புரக்கும் வேந்தர் — பூமியைக் காக்கும் அரசரின்; புகழ் எலாம் இயம்பல் உற்றாள். புகழ்களெல்லாவற்றையும் கிரமமாகக் கூறினாள். (எ—று) 28

வேறு

இலங்கை மன்னன்

226 இந்து சாகரத் திலங்கைத் தீவினை
முந்தி யிராவணன் மொய்ம்பொ டாண்டனன்
செந்த மிழ்வளர் செல்வ நாடதற்
கிந்த நாகனின் நிறைமை பூண்டவன்.

(இ—ள்) இந்து சாகரத்து இலங்கைத் தீவினை—இந்து சமுத்திரம் தில் விளங்கும் இலங்கையென்னும் தீவினை; முந்தி இராவணன் மொய்த் பொடு ஆண்டனன்—முற்காலத்தில் இராவணன் என்னும் அரசன் வலி

மையோடு ஆண்டான்; செந்தமிழ் வளர் செல்வ நாடு அதற்கு—செந்தமிழ் வளர்கின்ற செல்வம் மிக்க அந்த நாட்டிற்கு; இந்த நாகன் இன்று இறைமை பூண்டவன்—இங்கே ஓவியத்தில் காணப்படும் இந்த நாகன் என்னும் பட்டத்தையுடையவன் இப்பொழுது தலைமை பூண்டுள்ளான். (எ—று)

(வி—ம்) நாகர் இலங்கையின் பூர்வீக மக்கள். அவர்கள் தமிழர்கள். அந்த நாட்டு அரசர்கள் நாகன் என்னும் பட்டத்தை யுடையவர்கள்; இலங்கையில் செந்தமிழ் வளர்ந்தது. இயற்கை வளம் நிறைந்த செல்வங் கொழிக்கும் நாடு அவ் இலங்கை.

சிங்கபுரம், அங்க நாட்டு அரசர்கள்

227 சிங்க புரமெனுஞ் செல்வ நாட்டினைத்
தங்கு புகழுடன் தாங்கும் வேளிவன்
அங்க நாட்டினை அரசு செய்பவன்
இங்கு காணுமில் இலங்கு பூணினான்.

(இ—ள்) சிங்க புரமெனும் செல்வ நாட்டினை—சிங்க புரம் என்னும் செல்வம் மிக்க நாட்டினை; தங்கு புகழுடன்—நிலைபெற்ற புகழுடன்; தாங்கும் வேளிவன்—காக்கும் மன்மதனை ஓத்த குமரன் இவன்; இங்கு காணும் இவ் இலங்கு பூணினை—இங்கு நீ காணும் இந்தப்பிரகாசிக்கும் ஆபரணங்களை யணிந்தவன்; அங்க நாட்டினை அரசு செய்பவன்—அங்க நாட்டை அரசாள்பவன். (எ—று)

(வி—ம்) சிங்க புரம் — மலாய்க் குடாநாடு. செல்வச் செழிப்புள்ள நாடு. 30

சாவக நாட்டு வேந்தன்

228 காவியத் தில்வரு கதைகள் கண்கவர்
ஓவியத் தில்வரைந் துயர்வு பெற்றநற்
சாவகத் தீவெனுஞ் சுவர்ண பூமியின்
காவலன் கடாமுகக் களிற்று வேந்தனே.

(இ—ள்) காவியத்தில் வரு கதைகள் — இராமாயணம் முதலிய காவியங்களில் வரும் கதைகளை; கண்கவர் ஓவியத்தில் வரைந்து—கண்ணைக் கவரும் ஓவியங்களில் எழுதி; உயர்வு பெற்ற—உயர்ச்சியடைந்த; நற் சாவகத்தீவெனும் சுவர்ண பூமியின்—நல்ல சாவகத்தீவென்று சொல்

லப்படும் சுவர்ண பூமியின்; காவலன்—அரசன்; கடாமுகக் களிற்று வேந்தன்—மதம் பொருந்திய முகத்தினையுடைய யானைகளையுடைய இவ் வேந்தனாவான். ஏ—ஈற்றிசை. (எ—று)

(வி—ம்) சாவகத்தின் தமிழ்ப் பெயர்—சுவர்ண பூமி; ஆர்ச்சுனன் நாகர் குலக் கொடியை மணந்தான் என்று யாவகர் கூறுவர். நாகபுரத்தில் ஸ்ரீ மாரன், பூமிச் சந்திரன், புண்ணிய ராசன் முதலிய அரசர்கள் ஆண்டனர். 31

காம்போச மன்னன்

229 மின்னெறி தவிசினில் மேவும் மன்னவன்
செந்நெறி யாகிய சைவம் பேணியே
கன்னல்செந் நெல்மலி காம்போ சத்தினை
ஒன்னல ரடிதொழ ஒம்பும் வர்மனே.

(இ—ள்) மின் எறி தவிசினில் — ஒளியை வீசும் ஆசனத்தில்; மேவும் மன்னவன் — பொருந்தியிருக்கும் இவ் அரசன்; செந்நெறியாகிய சைவம் பேணியே — செம்மை வாய்ந்த நெறியாகிய சைவ சமயத்தைப் பாதுகாத்து; கன்னல் செந்நெல் மலி — கரும்பும், செந்நெல்லும் அதிகமாக உள்ள; காம்போசத்தினை—காம்போசம் என்னும் நாட்டை; ஒன்னலர் அடிதொழ — தனது பகைவர் வந்து தனதடியைத் தொழ; ஒம்பும்—பாதுகாக்கும்; வர்மன்—வர்மனென்னும் பட்டத்தையுடைய அரசனாவான்; ஏ—ஈற்றிசை (எ—று)

(வி—ம்) சாம்போசம்—கம்போடியாவின் தமிழ்ப் பெயர். வர்மன் என்னும் பட்டத்தையுடைய அரசர்கள் ஆண்டனர்—(உ—ம்) ஜயவர்மன், யசோவர்மன், இந்திரவர்மன். 32

கடாரவேந்தன்

230 மின்னெறி வைரமும் மிளகு மேலமும்
செந்நெலுந் தேக்கினிற் செய்த தூண்களும்
பன்னக ரங்களிற் பண்டம் மாறியே
பொன்பொலி கடாரத்தைப் புரக்கும் ஏந்தலே.

(இ—ள்) மின் ஒளிர் வைரமும் — மின்னலைப்போல் ஒளிவிட்டுப் பிரகாசிக்கும் வைரஇரத்தினங்களும்; மிளகும்; ஏலமும்; செந்நெலும்; தேக்கினிற் செய்த தூண்களும்—தேக்கம் மரத்திலே செய்த தூண்களும்;

பல் நகரங்களிற் பண்டம் மாறி—பல பிறநகரங்களில் பண்டமாற்றுச் செய்து; பொன்பொலி கடாரத்தை — அதனால் செல்வம் நிறைந்த கடாரம் என்னும் தேசத்தை; புரக்கும் ஏந்தல்—காக்கும் அரசன் இவனாவான். ஏ—ஈற்றிசை (எ—று)

(வி—ம்) கடாரம்—பர்மாவின் தமிழ்ப்பெயர். 33

பாண்டிய மன்னன்

231 அங்கயற் கண்ணிமுன் ஆண்ட ஆலவாய்
அங்கரன் திருவினையாடல் செய்தது
சங்கமி ருந்துசெந் தமிழ்வ ளர்த்தது
மங்கல நிறைதரு மதுரை மாநகர்.

(இ—ள்) அங்கயற்கண்ணி — மீனாட்சியம்மையார்; முன் ஆண்ட ஆலவாய்—முற்காலத்தில் ஆட்சி செய்த திருஆலவாய் என்னும் நகரம்; அங்கு அரன் திருவினையாடல் செய்தது — அங்கே சிவபிரான் திருவினையாடல்களைச் செய்தது; சங்கம் இருந்து செந்தமிழ் வளர்த்தது—தமிழ்ச்சங்கம் இருந்து செந்தமிழை வளர்த்தது; மங்கல நிறை தரு மதுரை மாநகர்—மங்கலம் நிறைந்த மதுரை யென்று சொல்லும் பெரிய நகரம் ஒன்று உண்டு. (எ—று) 34

இதுவும் அடுத்த கவியும் ஒரு தொடர்.

232 அங்கதை மனுமுறை ஆட்சி செய்பவன்
திங்களின் மரபினன் திகழும் மேருவை
அங்கையிற் செண்டினால் அடித்த மேன்மையன்
இங்குபொற் றவிசினில் இலங்கு பாண்டியன்.

(இ—ள்) அங்கு அதை—அங்கு அந்த மதுரை நகரத்தை (பாண்டிய நாட்டின); ஆட்சி செய்பவன் — அரசாட்சி செய்பவன்; திங்களின் மரபினன் — சந்திரகுலத்துதித்தவன்; திகழும் மேருவை—பிரகாசம் பொருந்திய மேருமலையை; அங்கையில் செண்டினால் — அழகிய கையில் வைத்திருக்கும் செண்டாயுதத்தால்; அடித்த மேன்மையன்—அடித்து அதன் வலிமையை அடக்கிய மேன்மையை உடையவன்; இங்கு பொற்றவிசினில் — இங்கேயுள்ள பொன் ஆசனத்தில்; இலங்கு பாண்டியன்—பிரகாசஞ் செய்து இருக்கின்ற பாண்டிய மன்னனாவான். (எ—று) 35

சேர மன்னன்

- 233 வடவரை முடிமிசை வரிவில் தீட்டிய
கடகரி பரிஅரி கடலென் தானையான்
கடலை நித்திலம் கரைகொண் டுய்த்திடும்
குடகினை யரசுசெய் கோஇச் சேரனே.

(இ-ள்) வடவரை முடிமிசை—வடபால் உள்ள இமயமலையின் உச்சியிலே; வரிவில் தீட்டிய—தனது இலச்சினையாகிய வரிந்த வில்லைப் பொறித்த; கடகரி—மதம் பொருந்திய யானை; பரி—குதிரை; அரி—தேர்; கடல் என் தானையான்—கடல் என்று சொல்லும் படியான அதிக படையை யுடையவன்; கடல் அலை—கடலின் அலைகள்; நித்திலம் கரை கொண்டு உய்த்திடும்—முத்துக்களை கரையிற் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்திடும்; குடகினை—சேரநாட்டினை; அரசு செய்கோ—அரசாட்சி செய்யும் அரசன்; இச் சேரன்—இந்தச் சேர மன்னனே. ஏ—பிரிநிலை (எ—று) 36

சோழ மன்னன்

- 234 ஆதவன் மரபினில் அவத ரித்தவர்
நீதியிற் கோடிடா நேர்மை யானவர்
தாதவிழ் ஆத்தியின் தாரைக் கொண்டவர்
பூதலத் தெவ்வரும் புகழுஞ் சோழரே.

(இ-ள்) ஆதவன் மரபினில்—சூரிய குலத்தில்; அவதரித்தவர்; நீதியிற் கோடிடா—நீதியிலே நெறிதப்பாத (வளையாத); நேர்மையானவர்—செங்கோன்மையை உடையவர்; தாதவிழ் ஆத்தியின் தாரைக் கொண்டவர்—பூவிதழ் கட்டவிழும் ஆத்தி மாலையையுடையவர்; பூதலத்து எவ்வரும்—பூமியிலுள்ள எல்லாரும்; புகழும்—புகழ்ந்து பேசும்; சோழர்—சோழ அரசர். ஏ—பிரிநிலை. (எ—று) 37

- 235 அன்றொரு புறவுனக் கடைக்க லம்எனத்
தன்றசை யரிந்துமே தந்து காத்தவன்
கன்றினை மாய்த்ததன் காதன் மைந்தனைக்
கொன்றவன் சோழர்தங் குலத்து மன்னரே.

(இ-ள்) அன்று ஒரு புற உனக்கு அடைக்கலம் என—முன்னொரு காலத்து ஒரு புற உனக்கு அடைக்கலம் என்று வேண்ட; தன் தசை யரிந்து தந்து காத்தவன்—(அப் புறவைக் காப்பாற்றத்) தன் தசையை

அரிந்து வேடனுக்குக் கொடுத்து அப்புறவின் உயிரைக் காப்பாற்றிய வன்; (சிபிச்சக்கரவர்த்தி); கன்றினை மாய்த்த தன் காதல் மைந்தனை கொன்றவன்—பசுக்கன்றென்றைத் தேர்ச்சில்லினால் தற்செயலாகக் கொன்ற தனது அன்புக்குரிய ஒரேயொரு மகனையும் அக்குற்றத்திற் காகத் தேர்ச்சில்லினால் உருட்டிக் கொன்றவன் (மனுநீதிச் சோழன்); சோழர்தம் குலத்து மன்னரே—ஆகிய இவர்கள் சோழர் குலத்து மன்னரேயாவார். ஏ—தேற்றம். (எ—று) 38

- 236 கன்னலின் மொழியினுய் கழனி யெங்கணும்
பொன்னியின் புதுப்புனல் புகுந்து நின்றலாற்
செந்நெலுங் கதலியுஞ் செழிப்புற் றோங்கிடும்.
நன்னலம் மிக்கசோ ணுட்டின் கோஇவன்.

(இ-ள்) கன்னலின் மொழியினுய்—கரும்புபோலும் தித்திக் கின்ற இனிய மொழியினைப் பேசும் சாவித்திரியே; கழனி யெங்கணும்—மருத நிலமெங்கணும்; பொன்னியின் புதுப்புனல்—பொன்னியாற் றின் புதியநீர்; புகுந்து நின்றலால்—பாய்ந்து ஓடுதலால்; செந்நெ லும், கதலியும் செழிப்புற்று ஓங்கிடும்; நல்நலம்மிக்க—நற்சிறப்பும் அழகும் மிக்க; சோழநாட்டின் கோ இவன்—சோழநாட்டின் அரசன் இவன். சோழ+நாடு—சோணாடு. (எ—று) 39

பல்லவ மன்னன்

- 237 கல்லினிற் சிற்பங்கள் கவினச் செய்பவர்
நல்லபல் கலைகளில் நாட்டங் கொண்டவர்
மல்லலந் தோளினர் மலிந்த பல்வளப்
பல்லவ நாட்டினைப் பரிக்கும் வேந்தனே.

(இ-ள்) கல்லினிற் சிற்பங்கள் கவினச் செய்பவர்—கல்லினிலே சிற்பங்களை அழகாயிருக்கச் செய்பவரும்; நல்ல பல் கலைகளில் நாட்டம் கொண்டவர்—நல்ல பல் கலைகளில் விருப்பம் கொண்டவரும்; மல்லலம் அம் தோளினர்—வலிமையுள்ள அழகிய தோள்களையுடையவரும்; மலிந்த பல்வள—அதிகமாகிய பலவகையான வளங்களுமுடைய; பல்லவ நாட்டினை—பல்லவ தேயத்தை; பரிக்கும்—காக்கும்; வேந்தன்—அரசன் இவனாவான். ஏ—பிரிநிலை (எ—று) 40

- 238 இன்னன ஓவியம் இவட்குக் காட்டியும்
பொன்னனை யாளவள் புந்தி கொண்டிலள்
அன்னமென் னடையினுள் அயல வாகிய
நன்னக ரங்களை நாடிச் சென்றனள்,

சா - 8

(இ-ள்) இன்னன ஓவியம் — இப்படியான ஓவியங்களை; இவட் குக் காட்டியும் — சாவித்திரிக்குப் பாங்கி காட்டியும்; பொன் அணையாள் அவள் புந்தி கொண்டிலள் — பொன்னையொத்த அழகுடைய சாவித்திரி தன் மனத்தில் ஏற்றுக்கொண்டாள்ல்லள்; அன்னமென்ன டையினாள் — அன்னத்தின் நடைபோன்ற மென்மையான நடையையுடைய சாவித்திரி; அயலவாகிய நல் நகரங்களை — அயலிலுள்ளனவாகிய நல்ல நகரங்களை, நாடிச் சென்றனள் — (தனது கணவனாவான் இருப்பான் என்று) நினைத்துச் சென்றாள். (எ-று) 41

வேறு

குரு நாட்டு வேந்தன்

239

மின்னேரிடை மிகநொந்திட மேலும்வளர் முலையாய்
பொன்னேவினை புலமெங்கணும் புவிசாய்கதிர் மணியைக்
கன்னேர்புயக் களமர்கொடு களமேட்டினிற் குவைசெய்
தன்னேரில தாகுங்குரு தனையாள்பவ னிவனே.

(இ-ள்) மின்னேரிடை மிகநொந்திட மேலும் வளர் முலையாய்—மின்னற்கொடியை ஒத்த இடையானது மிகவும் மேலுந்திட மேலும் மேலும்வளர்கின்ற முலைகளையுடையவளே!; பொன்னே வினை புலம் எங்கணும் — பொன்னின்கின்ற வயல்கள் எங்கும்(நல்ல விளைவுள்ள வயல்கள், அதனால் பொன் விளையும் வயல் என்று கூறப்பட்டது); புவிசாய் கதிர் மணியை — நிலத்திற் பாரத்தினால் சாய்ந்து கிடக்கும் நெற்கதிர்மணிகளை; கல் நேர்புய களமர்கொடு — கல்லையொத்த திண்ணிய தோள்களையுடைய மருதநில மக்கள் கொண்டுபோய்; களமேட்டினிற் குவை செய் — களத்து மேட்டினிலே குவித்து வைக்கும், தன்னேர் இலது ஆகுங் குருதனை — தனக்குச் செல்வத்தால் ஒப்பில்லாததாகிய குருநாட்டினே; ஆள்பவன் இவனே — ஆள்பவன் இவனே எனப் பாங்கி சொன்னாள். ஏ-பிரிநிலை (எ-று) 42

விதர்ப்ப நாட்டரசன்

240

இதங்கொண்டெழு யாழின்னிசை யிணையாம்மொழி

பகர்வாய்

மதங்கொண்டெழு மால்யானையின் மருமந்தனி லயில்வேல்
விதங்கொண்டெறி விறலோர்நிறை விதர்ப்பம்இத னரசன்
கதங்கொண்டெழின் கடற்றூனெழுந் காலாந்தகன்
நிகர்வான்.

(இ-ள்) இதங்கொண்டெழு யாழின் இசை — இனிமையோடு எழுகின்ற யாழின் இனிய இசையை; இணையாம் மொழி பகர்வாய் — ஒத்ததாகிய வார்த்தைகளைப் பேசுகின்ற சாவித்திரியே; மதம் கொண்டு எழுமால் யானையின் மதங்கொண்டு போர்க்கு எழுகின்ற மயக்கங்கொண்ட யானையின்; மருமந்தனில் உயிர் நிலையாகிய மார்பில்; அயில்வேல் — கூர்மையான வேலாயுதத்தை; விதங்கொண்டு எறி — எறிய வேண்டிய விதத்தில் எறியும்; விறலோர் நிறை விதர்ப்பம் — வீரர்கள் நிறைந்த விதர்ப்பநாடு; இதன் அரசன்; கதங்கொண்டு எழின் — கோபங்கொண்டு போர்க்கு எழுந்தால்; கடல் தானே முன் — கடல்போன்ற பெரிய பகைவர் படையின் முன்னே; கால அந்தகன் நிகர்வான் — கால கால மூர்த்தியாகிய உருத்திர மூர்த்தியை ஒப்பாவான். (எ-று) 43.

கலிங்க நாட்டரசன்

241

முழுவாண்மதி யெனவேயொளிர் முகத்தாய்மருள் விழியாய்
உழுசால்களி லெழுமாமணி உழுவார்நிதம் நனிகொள்
கழுநீர்ச்சுனை கயல்மீன்பிறழ் கலிங்கந்தனை யிதுநாள்
வழுவாநெறி யரசாள்பவன் வயமாமிசை வருவோன்.

(இ-ள்) முழுவாண்மதி யெனவே யொளிர் முகத்தாய் — ஒளி பொருந்திய பூரணச் சந்திரன் போல் பிரகாசிக்கும் முகத்தையுடையவளே!, மருள் விநியாய் — மருண்ட பார்வையை யுடையவளே! உழுசால்களில் நிலத்தை உழுகின்ற உழவுசால்களில்; எழுமாமணி — தாமாகவே கிளம்புகின்ற மணிகளை; உழுவார் நிதம் நனிகொள் — உழுவவர்கள் நாளும் நிறையக் கொள்ளுகின்றதும்; கழுநீர்ச்சுனை கயல் மீன் பிறழ் — கழுநீர் மலர்கின்ற குளங்களில் கயல் மீன்கள் புடை பெயர்கின்றதுமான சிறப்பையுடைய; கலிங்கந்தனை — கலிங்க நாட்டினே; இதுநாள் இப்பொழுது; வழுவாநெறி அரசு ஆள்பவன் — மனுநீதி நெறி வழுவாது அரசு செய்பவன்; வயமா மிசை வருவோன் — வெற்றிமிக்க யானைமீது பவனிவரும் இவ் அரசன். (எ-று) 44

சாலுவ நாட்டரசன்

242

ஆளும்உரி மைக்கோவினை யடவிக்குற வாக்கி
வாமுங்குடி மக்கள்துயர் வளர்சாலுவ நாட்டை
வாளின்வலி கொண்டாள்பவன் வருதுன்மதி யென்பான்
ஊழின்வலி யிதுவாமென உணர்வாய்திரு அன்னாய்.

(இ-ள்) ஆளும் உரிமைக் கோவினை — ஆட்சி செய்யும் உரிமையை யுடைய தியுமற்சேன இராசாவை; அடவிக்கு உறவாக்கி — காட்டிற்கு உறவாக்கி (வனவாசம் செய்யப்பண்ணி); வாழும்புடி மக்கள் துயர் — வாழும்புடி மக்களின் துயரம்; வளர் சாலுவ நாட்டை — வளர்ந்துகொண்டிருக்கும் சாலுவ தேயத்தை; வாளின்வலி கொண்டு ஆள்பவன் — வாளின் வலிமையைக் கொண்டு அரசாள்பவன்; வருதுன் மதியென்பான் — இங்கு வரும் துன்மதி என்பவன்; ஊழின்வலி இது வாமென — ஊழினது வலிமை இப்படியானதென்று; திரு அன்னாய் உணர்வாய் — இலக்குமி போன்றவளே உணர்வாயாக. (எ-று) 45

பலநகரங்களையும் அடைந்து பின் வனம் புகுதல்

243

பலநாளவர் பதிகன்பல படர்ந்தார்பயன் காணார்
இலனோஇவட் கொருநாயகன் இரும்பூதலத் தென்றார்
வலனொயொரு மறிமான்வர வழியாயதைத் தொடர்ந்தே
புலனாயவைந் தடக்கித்தவம் புரிவார்வனம் புகுந்தார்.

(இ-ள்) பல நாளவர் பதிகன்பல படர்ந்தார் — பல நாட்களாக அவர்கள் பல நகரங்களிலும் கணவனைத்தேடித் திரிந்தார்கள்; பயன் காணார் — விரும்பும் நாயகனைக் காணாதவரானார்கள்; இவட்கு ஒரு நாயகன் இரும்பூதலத்து இலனோ என்றார் — இவளுக்கு ஒரு நாயகன் இந்தப்பெரிய பூதலத்தில் இல்லானோ என்றார்கள்; வலனாய் ஒரு மறிமான்வர — வலப்பக்கமாக ஒரு பெண் மான் வர; வழியாய் அதைத் தொடர்ந்து — (அதை ஒரு நல்லசகுனமாக) அது செல்லும் வழியாக அதைத் தொடர்வாராக; புலனாய ஐந்து அடக்கித் தவம் புரிவார் வனம் புகுந்தார் — ஐம்புலன்களையும் அடக்கித் தவஞ்செய்யும் முனிவர் தங்கும் வனத்துட் புகுந்தார். (எ-று) 46

வனத்தில் அவர்கள் கண்ட காட்சி

244

மனிதன்செயல் நகரங்களில் வளங்காட்டுதல் கண்டே
தனதென்றொரு நினைவுமனச் சலனங்களுங் கூட்டும்
தனிநின்றவொர் தலைவன்செயல் தனைநாமிவண் கண்டோம்
எனதென்பவை யெவையும்இலை என்றார்வனஞ் சென்றார்.

(இ-ள்) மனிதன் செயல் நகரங்களில் வளங்காட்டுதல் கண்டு — நகரங்களில் மனிதன் தனது முயற்சியினால் பலவற்றைச்செய்து அதனால்

அந்த நகரங்கள் வளங்காட்டுதலைக் கண்டு; தனது என்று ஒரு நினைவும் — தன்னுடைய வல்லமையினால் அவையெல்லாம் ஏற்பட்டதென்ற ஒரு நினைவும்; மனச் சலனங்களும் கூட்டும் — நான் எனது என்னும் மனச் சலனங்களையும் கூட்டும்; தனிநின்ற ஓர் தலைவன் செயல் தனை — கடந்துநின்ற தலைவனான இறைவன் தனியாக நின்று செய்ததிறனை; நாம் இவண் கண்டோம் — நாங்கள் இங்கே கண்டோம்; எனது என்பவை எவையும் இலை — எனதென்று சொல்லக் கூடியதெவையும் இங்கு இல்லை; என்றார் வனஞ் சென்றார் — என்று வனஞ் சென்றவர்கள் சொன்னார்கள். (எ-று) 47

245

தண்ணென்புனல் தவழ்கால்அனல் தங்கும்வெளி தந்தே
மண்ணின்மிசை மன்னும்உயிர் வாழும்வகை செய்தான்
பண்ணும்பர தழும்போலவே பெண்ஆணினைப் படைத்தே
எண்ணில்பல ஆன்மாக்களை இன்பம்நுகர் வித்தான்.

(இ-ள்) தண்ணென்புனல் — தண்ணென்று குளிர்ந்த நீர்; தவழ்கால் — தவழ்ந்து செல்லும் காற்று; அனல் — நெருப்பு; தங்கும் வெளி — மேலே தங்கும் ஆகாயம்; தந்தே — ஆகியவற்றைத் தந்து; மண்ணின் மிசை — மண்மேலே; மன்னும் உயிர் — நிலைபெற்றுப் பொருந்திய உயிர்கள்; வர்ப்பும்வகை செய்தான்; பண்ணும் பரதழும் போலவே — பண்ணும் பரதநாட்டியமும் இசைவதுபோல; பெண் ஆணினைப் படைத்தே; எண்ணில் — எண்ணில் அடங்காத; ஆன்மாக்களை (இறைவன்) இன்பம் நுகர்வித்தான் — இன்பம் அனுபவிக்கச் செய்தான். (எ-று) 48

246

நெடிதாய்வளர் தருவின்அடி நிழலின்உழை துயிலும்
பிடிநாணிடை மதமாகரி பிறகாயதைத் தழுவும்
கடிநாண்மலர் கமழ்தேன்துளி கருவண்டின் துவக்கும்
கொடியூசலிற் குரங்காடிடக் குயில்கொம்பிருந் திசைக்கும்.

(இ-ள்) நெடிதாய் வளர்தருவின் அடி நிழலின் — நெடிதாயுயர்ந்து வளர்ந்த மர அடியின் நிழலில்; உழை துயிலும் — மான் உறங்கும்; பிடி நாணிடை — பெண் யானை நாண்முற; மதமாகரி — மதங்கொண்ட பெரிய ஆண் யானையானது; பிறகாய் அதைத் தழுவும் — பெண்யானையின் பிற்புறமாகச்சென்று அதைக்கட்டித்தழுவும்; கடிநாண் மலர் கமழ்தேன்துளி — வாசனை கமழும் அன்றலர்ந்த மலரில் உள்ளதேன் துளிகளை; கருவண்டு இனிது உவக்கும் — கரியவண்டுகள் இனிது உவந்து உண்ணும்; கொடியூசலிற் காட்டுக் கொடியினாலாய ஊசலிலே; குரங்கு

ஆடிட; குயில் கொம்பிருந்து இசைக்கும்—அதனைக்கண்ட குயில்கள் மரக்கொம்பிலிருந்து இசைபாடும். (எ—று)

(வி—ம்) குறிஞ்சியும் முல்லை யும் மயங்கிய இடம்)

49

247

புரிநூலணி முனிபுங்கவர் புலித்தோன்மிசை யிருந்தே எரிதீயினி லிடுவார்அவி யிசைப்பார்அரு மறைகள் அரியின்குலம் கிளையின்மிசை யமர்ந்தேயவை பயிலும்; திரிகின்றனர் தருணர்பலர் தேன்காய்கனி தேடி.

(இ—ள்) புரிநூல் அணி முனிபுங்கவர்—முப்புரிநூலணிந்த முனி சிரேட்டர்கள்; புலித்தோன்மிசை இருந்து; எரிதீயினில் அவி இடு வார்—எரிகின்ற வேள்வித்தீயில் தேவர்க்கான அவிக்கை இடுவார்கள்; அரு மறைகள் இசைப்பார்—அரிய வேதங்களை ஒதுவார்கள்; அரியின் குலம்—கிளியின் கூட்டம்; கிளையின் மிசையிருந்தே — மரக்கிளைகளில் இருந்து; அவையிலும்—அந்த மறைகளைத் தாமும் சொல்லும்; தரு ணர்பலர் தேன் காய்கனி தேடி திரிகின்றனர் — இளைஞர்பலர் தேன், காய், கனிகளைத் தேடித் திரிகின்றனர். (எ—று)

அரி — ஈண்டுக்கிளி

50

248

அவர்தம்மிடை யரியேறென வமைந்தானொரு குமரன் சிவவேடமும் சிறுகுஞ்சியும் செம்பாற்கரன் ஒளியும் புவனந்தனை யரசாள்பலர் பொலிவுந்திகழ் வடிவாய்த் தவமேபலித் ததுவாமெனத் தையல்எதிர் வந்தான்.

(இ—ள்) அவர்தம்இடை—அந்த வாவிபர் மத்தியில்; அரியேறு என—ஆன்சிங்கமென்னும் படியாக; ஒரு குமரன் அமைந்தான்; சிவ வேடமும், சிறுகுஞ்சியும், செம்பாற்கரன் ஒளியும் — அவன் சிவ வேடமும், சிறிய குடுமியும், சிவந்த சூரியனின் ஒளியும்; புவனந் தனை அரசு ஆள்பவர் பொலிவுந் திகழ்வடிவாய் — அரசர்க்குரிய பொலிவும் திகழும் வடிவுமுடையவனாய்; தவமே பலித்ததுவாம் என—சாவித்திரியின் தவம் பலித்தது என்று கூறும்படி; தையல் எதிர் வந்தான்—சாவித்திரியின் எதிரே வந்தான். (எ—று)

51

சாவித்திரி அவ்விளைஞன்பாற் காதல் கொள்ளல்

249

வண்டார்முழல் வனிதாமணி வருகாளையின் வடிவும் திண்டோள்களும் திரிநூலணி திருத்தங்கிய மார்பும் கண்டாளவன் கண்ணும்அவன் கண்ணுங்கலந் திடவே பண்டேயொரு பிறவித்தொடர் புண்டோளமக் கென்றான்.

(இ—ள்) வண்டார் முழல் வனிதாமணி—வண்டுகள் நிறைவாகத் தங்கும் கூந்தலையுடைய சாவித்திரியானவள்; வருகாளையின் வடிவும்—வருபவனாகிய காளையின் தோற்றமும்; திண்டோள்களும் திண்ணிய தோள்களும்; திரிநூலணி—முப்புரி நூலணிந்த, திருத்தங்கிய மார்பும்—வீர இலக்குமி தங்கிய மார்பு; (அழகுதங்கிய மார்பு எனினும் ஆம்) கண்டாளன்; அவன் கண்ணும், அவன் கண்ணும் கலந் திடவே; பண்டே ஒரு பிறவித் தொடர்பு—முன்பே பழமையான ஒரு பிறவித் தொடர்பு எமக்கு உண்டோ என்றான்—எமக்கு (எனக்கும் இவனுக்கும்) உண்டோ என்று எண்ணினான். (எ—று)

52

250

அப்போதினில் அநங்கன்மல ரம்பொன்றினை அணங்கின் செப்பார்முலைத் தடத்தின்மிசை செலுத்தக்கயல் விழியும் அப்பார்த்திபற் காளாகினள் அவன்பால்மயல் கொண்டாள் இப்பாரினில் இவனையெனக் கிணையானவன் என்றான்.

(இ—ள்) அப்போதினில் — அப்பொழுது; அநங்கன்—மன்மதனானவன்; மலரம்பு ஒன்றினை—ஒரு மலர்வாளியை; அணங்கின் செப்பார் முலைத் தடத்தின் மிசை செலுத்த—சாவித்திரியின் செப்பையொத்த முலைத்தடத்தின் மீது செலுத்த; கயல்விழியும்—கயல்போன்ற விழிக ளையுடைய சாவித்திரியும்; அப்பார்த்திபற்கு ஆளாகினள்—அந்த அரசுமாரனுக்கு ஆளாகினாள்; அவன்பால் மயல் கொண்டாள்—அவ னிடத்தே காதல் மயக்கம் கொண்டாள்; இப்பாரினில்—இப் பூமியின் கண்ணே; இவனே எனக்கு இணையானவன் என்றான். இவனே எனக்கு ஏற்ற இசைவாகிய கணவனாவான் என்று எண்ணினான் (எ—று)

53

இணை—இசைவு, சோடு, ஒப்பு.

வேறு

இளைஞன் சாவித்திரியைக் கண்டு காதல் கொள்ளுதல்
251

குங்குமக் குவவுத் திண்டோட்

குமரனு மாங்கு நின்ற

மங்கையின் வேற்கண் பட்டும்

மதர்த்தெழு கொங்கை கண்டும்

ஐங்குணைக் கிழவ னெய்த

அம்பினாற் ருக்கப் பெற்றுங்

கொங்கவிழ் கோதை யாள்மேற்

கொண்டனன் குன்றாக் காதல்.

(இ-ள்) குங்கும குவவு திண்தோள்குமரனும்—குங்குமநிறம் பொருந்திய பருத்த வலிய தோள்களையுடைய அக் குமரனும்; ஆங்கு நின்ற மங்கையின் வேல்கண் படும்—அங்கே நின்ற சாவித் திரியின் வேல்போன்ற கண்கள் தன்மேல் தைக்கப்பட்டும்; மதர்த்து எழு கொங்கை கண்டும்—செழித்துக் கொழுத்து எழுந்த முலைகளைக் கண்டும்; ஐங்கணைக் கிழவன் எய்த அம்பினால் தாக்கப் பெற்றும்—மன்மதன் எய்த லாளியினால் தாக்கப் பெற்றும்—கொங்கு அவிழ் கோதையான் மேல்—தேன்கட்டவிழும் மாலையை யணிந்த சாவித்திரியின்மேல்; குன்றாக் காதல் கொண்டனன்—குறையாத காதலைக் கொண்டான். (எ-று)

(வி-ம்) மன்மதன் ஐங்கணைகளாவன—தாமரைப்பூ, மாம்பூ, அசோகம்பூ, முல்லைப்பூ, நீலோற்பலப்பூ. 54

252 சுந்தர வடிவந் தாங்குஞ்
சுரிசுழற் செய்ய பாவை
செந்திரு மகளோ அன்றிச்
செகத்தினை மயக்கும் பெண்ணே
முந்தியம் மாயோன் கொண்ட
மோகினி யுருவந் தானே
இந்திர லோக மாதோ
இரதியோ அறியேன் என்றான்.

(இ-ள்) சுந்தர வடிவந் தாங்கும் சுரிசுழற் செய்ய பாவை—அழகிய உருவைத் தாங்கி நிற்கின்ற முறுக்கேறிய கூந்தலையுடைய சிலந்த பாவைபோன்ற இவள்; செந்திரு மகளோ—இலக்குமியோ; அன்றி—அல்லது; செகத்தினை மயக்கும் பெண்ணே—உலகத்தை மயக்கும் பெண்ணே. முந்தியம் மாயோன் கொண்ட மோகினி யுருவந்தானே—முன்னொருகால் அந்தத் திருமால் எடுத்துக் கொண்ட மோகினி யுருவமோ; இந்திரலோக மாதோ—இந்திர லோகத்துப் பெண்ணே (அரம்பை, ஊர்வசி என்று சொல்லப்படுபவர்களில் ஒரு பெண்ணே); இரதியோ—மன்மதன் மனைவியாகிய இரதியோ; அறியேன் என்றான். (எ-று) (55)

தோழி அவர்களின் காதலை அறிந்து கொள்ளல்

253 இருவரின் நிலையும் நோக்கி
இளநகை புரிந்தாள் தோழி
இருநிதி கொண்ட பேரை
ஏந்திழை யேற்று ளில்லை

மருவியில் வனத்தில் வைகும்
மாணியைத் தேர்ந்தா ளென்னில்
முருகவிழ் தாரான் செய்த
முன்வினைப் பயனே யென்றாள்.

(இ-ள்) இருவரின் நிலையும் நோக்கி—அவ்விருவரும் காதல் வயப்பட்டு நின்ற நிலையைப் பார்த்து; தோழி இளநகை புரிந்தாள்; இருநிதிகொண்ட பேரை—சங்கநிதி பதுமநிதி என்று சொல்லத்தக்க பெரும் செல்வத்திற்கு அதிபதியான அரசகுமாரர்களை; ஏந்திழை ஏற்றாளில்லை—ஏந்திய ஆபரணங்களை யணிந்த சாவித்திரி ஏற்றாளில்லை; இவ் வனத்தில் மருவி வைகும் மாணியைத் தேர்ந்தாளென்னில்—இக் கானகத்தில் பொருந்தி வாழும் இந்தப் பிரமச்சாரியைத் தேர்ந்தெடுத்தாளென்றால்; முருகு அவிழ் தாரான்—தேன்கட்டவிழும் மாலையை யணிந்த இந்த இளைஞன்; செய்த முன்வினைப் பயனேயென்றாள்—செய்த பழைய நல்வினையின் பயனே என்று கூறினாள். (எ-று)

(வி-ம்) சாவித்திரி அவளை விரும்புவதால் அவனுக்கு அரச குமாரியை மணஞ்செய்யும் பேறும் அதனால் அரியணையேறும் பரக்கியமும் கிட்டும் இவற்றையடைதல் இவன் முன் செய்த நல்வினையின் பயனாகும். 56

மந்திரிமாரின் யோசனை

254 குவளையொண் கண்ணி யுள்ளக்
குறிப்பினை யமைச்சர் கண்டே
அவனியை யாளு மாற்றல்
அமையுமோ இவனுக் கென்றார்;
இவர்நிலை யிவ்வா ருக்
இரதமு மப்பாற் செல்லத்
தவமுனி குமாரர் தர்முந்
தம்வழி யேக லானார்.

(இ-ள்) குவளை ஒண் கண்ணி உள்ளக் குறிப்பினை—குவளை மலர்போலும் ஒளிபொருந்திய கண்களையுடைய சாவித்திரியின் உள்ளக் குறிப்பினை; அமைச்சர் கண்டே—உடன் போந்த அமைச்சர் கண்டு; இவனுக்கு அவனியை ஆளும் ஆற்றல் அமையுமோ என்றார்—(இவ் வனவாசியாகிய) இவனுக்குப் பூமியை ஆளும் ஆற்றல் அமையுமோ என்றார்; இவர் நிலை யிவ்வாருக்—இவர்களின் நிலை இவ்வாருக்; இர

தமும் அப்பாற் செல்ல — சாவித்திரியின் தேர் அப்பாற்செல்லவும்;
தவமுனி குமாரர் தாமும் தம்வழி ஏகலர்னர்—முனி குமாரரும் தாம்
செல்ல வேண்டிய வழியிற் செல்லலானார். (எ—று) 57

255 பந்தனை விரலி யுள்ளம்
பார்த்திபன் பால தாக
இந்தநல் வரனை யெந்தை
ஏற்பனோ அன்றோ என்று
சிந்தனை செய்த வாறு
செறியிருட் கான கத்துட்
பந்தனை யறுத்தார் வாழும்
பள்ளிக டோறுஞ் சென்றான்.

(இ—ள்) பந்துஅனை விரலி உள்ளம்—பந்து வந்தனையும் விரலினையுடைய சாவித்திரியின் உள்ளம்; பார்த்திபன் பாலதாக—அந்த (அரசகுமாரனைப் போன்ற) இளைஞனின் பாலதாக; இ ந்த நல் வரனை—இந்த நல்ல மணமகனை; எந்தை ஏற்பனோ அன்றோ என்று—எனது தந்தை ஏற்பானோ, ஏற்க மாட்டானோ என்று; சிந்தனை செய்தவாறு; செறியிருள் கானகத்துள்—செறிந்த இருளையுடைய வனத்துள். பந்தனை யறுத்தார் வாழும்—பந்தங்களை அறுத்தவராகிய முனிவர் வாசஞ் செய்யும்; பள்ளிகள் தோறும் சென்றான். (எ—று)

(வி—ம்) பார்த்திபன்—அந்த இளைஞன் அரசகளை யுடையவனாகக் காணப்பட்டமையாலும் பின்னால் அவன் அரசகுமாரனே என அறியப்படுவானாகையாலும் பார்த்திபன் எனக் குறிக்கப்பட்டான்.

பள்ளி — முனிவர்வாசம்.

58

256 நங்கைதன் பாங்கி யோடு
நற்றவச் சாலை நண்ணி
அங்குள அறவோர் தம்மை
அடியுற வணங்கி யேத்தி
மங்குலின் மணிபொன் ஈந்து
மாதவ ராசி பெற்றுப்
புங்கவ னான சீர்த்திப்
பூரண முனிவர்ச் சார்ந்தான்.

(இ—ள்) நங்கைதன் பாங்கியோடு — சாவித்திரி தனது தோழியோடு; நல்தவச் சாலை நண்ணி; அங்குள அறவோர் தம்மை அடியுற

வணங்கி ஏத்தி—அங்கே தங்குகின்ற முனிவர்களை அவர்கள் பாதத்திற் பொருந்தும்படி விழுந்து வணங்கித் துதித்து; மங்குலின் மணிபொன் ஈந்து—மேகம்போல் மணியும்பொன்னும் கொடுத்து; மாதவர் ஆசி பெற்று—அந்த முனிவருடைய ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்று; புங்கவன் ஆன சீர்த்திப் பூரண முனிவர்ச் சார்ந்தான்—புகழினை யுடைய குருவான பூரண முனிவரை அடைந்தான். (எ—று) 59

257 முற்றிழை தன்னைக் கண்ட
முனிவரும் முகம லர்ந்தே
இற்றைநீ வருத லாலே
ஈறிலா இன்பங் கொண்டேன்
கொற்றவன் குழந்தா யுன்றன்
குளிர்முகம் வாட லேனோ
தெற்றென வுரைத்தி யென்னத்
தேமொழி விளம்ப லுற்றான்.

(இ—ள்) முற்றிழை தன்னைக்கண்ட முனிவரும் முகமலர்ந்து—சாவித்திரியைக் கண்ட பூரண முனிவரும் முகம் மலர்ந்து; இற்றைநீ வருதலாலே ஈறிலா இன்பங் கொண்டேன்—இன்று நீ இங்கு வருதலாலே நான் எல்லையற்ற இன்பங் கொண்டேன்; கொற்றவன் குழந்தாய்—அரசன் மகனே; உன்தன் குளிர்முகம் வாடல் ஏனோ? உன்னுடைய குளிர்மையான முகம் வாடியிருத்தல் ஏன்? தெற்றென வுரைத்தி என்ன—தெளிவாக உரைப்பாயாக என்று கூற; தேமொழி விளம்பலுற்றான்—தேன்போன்ற இனிய மொழியைப் பேசும் சாவித்திரி பின்வருமாறு சொல்லலானாள். (எ—று) 60

258 மன்னவ னென்னை யிந்த
மாநிலம் பவனி போந்தே
யென்மனம் விரும்பி யேற்கும்
இளைஞனைத் தெரியச் சொன்னான்
பன்னக ரங்கள் சென்று
பரந்தவிக் கானுள் வந்தேன்
கன்னவில் தோளி னோனார்
காளையை யிங்குக் கண்டேன்.

(இ—ள்) மன்னவன்—என் தந்தையாகிய அசுவபதி அரசன்; என்னை இந்த மாநிலம் பவனி போந்து—என்னை இந்தப் பூமிமேல் பவனி போய்; என்மனம் விரும்பி ஏற்கும் இளைஞனைத் தெரியச்

சொன்னான்—எனது மனம் விரும்பி ஏற்கின்ற ஒரு காணையைத் தெரியும்படி கூறினான்; பல் நகரங்கள் சென்று—பல நகரங்களுக்கும் சென்று (பின்); பரந்த இக் கானுள் வந்தேன்; கல் நவில் தோளினான்—(வந்தவிடத்து) கல் என்று சொல்லத்தக்க திண்ணிய புயங்கனையுடையவனாகிய; ஓர் காணையை இங்குக் கண்டேன்—ஒரு ஆண் மகனை இங்கே கண்டேன். (எ-று) 61

259 முனிவரின் குமாரன் தானே
முடியுடை மன்னன் சேயோ
குனிசிலை மாரன் தானே
குறமகள் கேள்வனேயோ
நனிநறை பில்குந் தாரான்
நங்கையென் உள்ளங் கொண்ட
இனியனின் குலமுஞ் சீரும்
இயம்பிட வேண்டு மென்றான்.

(இ-ள்) முனிவரின் குமாரன் தானே—அவ்விளைஞன் ஒரு முனிவரின் குமாரனே; முடியுடை மன்னன் சேயோ—(அல்லது) முடியையுடைய ஒரு மன்னனின் மகனே; குனிசிலை மாரன் தானே—வளைந்த வில்லையுடைய காமனே; குறமகள் கேள்வனேயோ—(அன்றி) குறமகளாகிய வள்ளியின் கணவனாகிய முருகனே; நனி நறை பில்குந் தாரான்—மிகவும் தேனைக் கொப்பளிக்கும் மாலையை யணிந்தவன்; நங்கையென் உள்ளங்கொண்ட—பெண்ணாகிய என்னுடைய உள்ளத்தைக் கவர்ந்த; இனியனின் குலமும் சீரும்—இனிமையானவனின் குலமும் சிறப்பும்; இயம்பிட வேண்டும் என்றான்—சொல்லுதல் வேண்டும் என்றான். (எ-று) 62

260 முனிவனும் முறுவல் செய்து
மொய்குழற் கிவைகள் சொல்வான்
கனிமொழி கண்ட காமர்க்
காளைசத் தியவா னென்பான்
மனிதருட் டெய்வ மென்று
மாநிலம் போற்றுஞ் சீரான்
இனியவே சொல்வான் செய்வான்
எண்ணமும் இனிய வாகும்.

(இ-ள்) முனிவனும் முறுவல் செய்து—பூரண முனிவரும் புனைகை செய்து; மொய்குழற்கு இவைகள் சொல்வான்—செறிந்த குழலை

யுடைய சாவித்திரிக்கு இவைகளைச் சொல்வாரானார்; கனிமொழி கண்ட காமர்க்காளை—இனிய மொழிகளைப் பேசும் சாவித்திரி கண்ட அழகிய இளைஞன்; சத்தியவான் என்பான்; மனிதருள் தெய்வம் என்று மாநிலம் போற்றும் சீரான்—மனிதருக்குள் இவன் ஒரு தெய்வமென்று மாநிலத்தோர் போற்றும் பெருமையையுடையவன்; இனியவே சொல்வான், செய்வான், எண்ணமும் இனிய வாகும்—அவன் இனியவற்றையே சொல்லுவான், இனியவற்றையே செய்வான், அவனின் எண்ணமும் இனியவையேயாகும். (எ-று) 63

261 சத்தியந் தவறுச் சீலன்
சாந்தமும் பொறையுங் கொண்டோன்
மெத்தவுந் தந்தை தாயர்
மேலவர் குருவி டத்துப்
பத்தியும் பணிவுங் கொண்டோன்
பரனடிக் கன்பு பூண்டோன்
இத்தலத் தெல்லோர் மாட்டும்
இரக்கமு மன்புங் கொண்டோன்.

(இ-ள்) சத்தியந் தவறுச் சீலன்—சத்தியம் தவறாத நற்குண சாலி; சாந்தமும் பொறையும் கொண்டோன்; தந்தை தாயர் மேலவர் குரு விடத்துப் பத்தியும் பணிவும் மெத்தக் கொண்டோன்; பரன் அடிக்கு அன்பு பூண்டோன்—கடவுளின் திருவடிக்கு அன்பு பூண்டவன்; இத்தலத்து எல்லோர் மாட்டும்—இந்த உலகத்தில் உள்ள எல்லோரிடத்தும்; இரக்கமும் அன்பும் கொண்டோன். (எ-று) 64

262 பிறன்மனை விழையாத் தீரன்
பெண்களின் கற்பைக் காப்போன்
பிறர்பொருட் கிச்சை கொள்ளான்
பெறுபொரு ளீயும் வள்ளல்
குறளைபொய் பயனில் வார்த்தை
கூறிபான் குணத்தின் குன்றும்
அறநெறி வழுவா ஏந்தல்
ஆண்மையில் அமரர் கோமான்.

(இ-ள்) பிறன்மனை விழையாத் தீரன்—பிறர் தாரத்திற்கு ஆசைப்படாத திண்ணியன்; பெண்களின் கற்பைக் காப்போன்; பிறர் பொருட்கு இச்சை கொள்ளான்—மற்றவருடைய பொருளுக்கு

ஆசைப்படாதவன்; பெறுபொருள் ஈயும் வள்ளல் — தான் பெறும் பொருளை மற்றவருக்குக் கொடுக்கும் வள்ளல்; குறளை—கோட்சொல்; பொய்; பயனில் வார்த்தை கூறிடான்; குணத்தின் குன்றும் — குண தின் குன்றுபோல் பெருமையையுடையவன்; அறநெறி வழுவா ஏந்தல் — தரும நெறியினின்று வழுவாத பெருமையிற் கிறந்தோன்; ஆண்மையில் அமரர் கோமான்—ஆண் தகைமையில் இந்திரனுக்கு ஒப்பா வான். (எ—று) 65

263

துன்னிருட் கான கத்துத்
துறவினை யேற்று வைகும்
நன்னெறித் தியுமற் சேனன்
நற்றவப் புதல்வ னாவான்
அன்னையைப் பிதாவைப் போற்றி
யன்புடன் பேணுஞ் செம்மல்
தன்னுயிர் போல மற்றும்
மன்னுயி ரோம்புஞ் சீலன்.

(இ—ள்) துன் இருள் கானகத்து — நெருங்கிய இருளினையுடைய காட்டினில்; துறவினை ஏற்று வைகும்—துறவு வாழ்வை ஏற்றுத் தங்கும்; நல்நெறித் தியுமற் சேனன் நல்தவப் புதல்வன் ஆவான் — நல்லொழுக்கத்தினையுடைய தியுமற் சேனனுடைய நல்ல தவத்தால் பெற்ற புத்திரனாவான்; அன்னையை பிதாவை போற்றி அன்புடன் பேணும் செம்மல்—தாய்தந்தையரை வணங்கி அன்புடன் பாதுகாக்கும் புதல்வன்; தன்னுயிர் போல மற்றும் மன் உயிர் ஒம்பும் சீலன் — தன்னுயிர் போல மற்றைய உயிர்களையும் பாதுகாக்கும் நற்குணசாலி. (எ—று) 66

264

சங்குலாம் பழனஞ் குழும்
சாலுவ நாட்டை முன்னர்
இங்குவாழ் தியுமற் சேனன்
இசைபட ஆட்சி செய்தான்
செங்கையான் முதுமை யெய்திச்
செங்கணும் பார்வை குன்ற
வங்கையா லேவப் பெற்று
வலியதுன் மதிபோர் செய்தான்.

(இ—ள்) சங்கு உலாம் பழனம் குழும் சாலுவ நாட்டை — சங்குகள் உலாவுகின்ற வயல்கள் குழந்த சாலுவ நாட்டை; முன்னர்

இங்கு வாழ் தியுமற் சேனன் இசைபட ஆட்சி செய்தான் — இக்கானகத்தில் வாழுகின்ற தியுமற்சேனன் முன்னர் புகழுடன் அரசாட்சி செய்தான்; செங்கையான் முதுமை எய்தி — சிவந்த (அழகிய) கைகளையுடைய தியுமற் சேனன் வயோதிபமடைந்து; செங்கணும் பார்வை குன்ற—அவனுடைய சிவந்த கண்களும் பார்வை குறைய; வங்கையால் ஏவப் பெற்று — பகைமையால் தூண்டப்பெற்று; வலிய துன்மதி — வலிமையையுடைய துன்மதி என்பான்; போர் செய்தான் — சாலுவ மன்னனுடன் யுத்தஞ் செய்தான். (எ—று)

வங்கை — பகை

67

265

சேனனுந் தோற்று னாகச்
சீர்மிகு செல்வ நாட்டை
ஞானமில் பகைவன் பற்றி
நடத்தினன் கொடுங்கோ லாட்சி
மானமே பெரிதென் றெண்ணி
மன்னனுந் துறவு பூண்டு
கானகம் வந்து தெய்வம்
கதியென வாழு கின்றான்.

(இ—ள்) சேனனுந் தோற்றுகை—தியுமற் சேனன் போரீற் றோற்றுகை, சீர்மிகு செல்வநாட்டை — அந்தச் சிறப்பு மிக்க செல்வம் மிக்க சாலுவ நாட்டை; ஞானம் இல் பகைவன் பற்றி — நல்ல கல்வி அறிவு இல்லாத பகைவனான துன்மதி கைப்பற்றி; கொடுங்கோலாட்சி நடத்தினன்—கொடுங்கோலரசாட்சியை நடத்தினான்; மானமே பெரிது என்று எண்ணி; மன்னனும் துறவு பூண்டு — தியுமற்சேனனும் துறவு ஒழுக்கங் கொண்டு; கானகம் வந்து—இக்காட்டிற்கு வந்து; தெய்வம் கதி என வாழுகின்றான் — கடவுளே புகலிடம் என்று வாழ்ந்து வருகின்றான். (எ—று) 68

266

விரிசெறி குழலி யான
வேந்தனின் காதற் பன்னி
பிரிவினை யாற்று ளாகிப்
பெற்றதன் மைந்த னோடுங்
கரியவிக் காட்டிற் றங்கிக்
காவலற் கேவல் செய்வாள்
அரியதன் போத கம்போல்
அம்மகன் வளரு கின்றான்,

(இ-ள்) விரிசெறி குழலியான வேந்தனின் காதல் பன்னி — விரிந்து செறிந்த கூந்தலினை யுடையவளான மன்னனின் அன்பு மிக்க மனைவி; பிரிவினையாற்றாளாகி—கணவனைப் பிரிந்திருக்கச் சகிக்க முடியாதவளாகி; பெற்ற தன் மைந்தனோடும்—பெற்றெடுத்த தனது மகன் சத்தியவானோடும்; கரிய இக்காட்டில் தங்கி — இருண்ட இந்தக்காட்டினில் தங்கி; காவலற்கு ஏவல் செய்வாள்—மன்னனாகிய தியூமற் சேனனுக்கு வேண்டிய பணிவிடைகளைச் செய்வாள்; அரியதன் போதகம் போல்—சிங்கத்தின் குட்டி போல்; அம்மகன் வளருகின்றான்—அந்தச் சத்தியவான் வளருகின்றான். (எ-று) 69

267

காட்டினில் வாழ்வா னேனுங்
கல்லுறழ் திண்டோட் காளை
நாட்டினை யாள்வோர்க் கேற்ற
நல்லியல் பெல்லாம் பெற்றோன்
மேட்டிமை யாண்மை வீரம்
மெய்யறிவு ண்மை நேர்மை
கேட்டிலுந் தளரா வுள்ளங்
கெழுமிய ஏந்த லென்றான்.

(இ-ள்) காட்டினில் வாழ்வானேனும் — (அந்தச் சத்தியவான்) காட்டினிலே வாழ்வவனுனும்; கல்லுறழ் திண்டோள் காளை — கல்லுக்கொப்பான திண்ணிய தோளையுடைய காளையான சத்தியவான்; நாட்டினை ஆள்வோர்க்கு ஏற்ற நல் இயல்பு எல்லாம் பெற்றோன்—நாட்டினை ஆளும் அரசர்க்குரிய நல்லியல்புகள் எல்லாம் பெற்றோன்; மேட்டிமை—மேன்மை; ஆண்மை, வீரம்; மெய்யறிவு — பேரறிவு; உண்மை; நேர்மை; கேட்டிலும் தளரா உள்ளம்—கேடுவந்தவிடத்தும் தளர்வடையாத மனம்; கெழுமிய - பொருந்திய; ஏந்தல்—பெருமையிற் சிறந்தோன்; என்றான் — என்று பூரண முனிவர் சொன்னார். (எ-று)

பூரணமுனிவர் 63 ம் பாட்டில் சொல்லத் தொடங்கியது 70 ம் பாட்டில் முடிகிறது. 70

268

அவன்பரி சுரைக்கக் கேட்ட
அரிவையும் புளக மெய்தி
இவனெனக் கிணையாங் கேள்வன்
எந்தையு மேற்பா னென்றான்
சிவனனுக் கிரகம் வேண்டிச்
சேவடி சிந்தை வைத்துத்
தவமுனி வரைவ ணங்கித்
தன்னகர்க் கேக லானான்.

(இ-ள்) அவன் பரிசு உரைக்கக்கேட்ட அரிவையும்—சத்தியவர் னுடைய பண்புகளை பூரண முனிவர் சொல்லக் கேட்ட சாவித்திரியும்; புளகமெய்தி—மகிழ்ச்சியால் மெய் மயிர்க் கூச்செறிந்து; இவன் எனக்கு இணையாம் கேள்வன்—இவன் எனக்கு இணையர்ன கணவனாவான்; எந்தையும் ஏற்பான் என்றான்—என் தந்தையும் இந்த வரனை ஏற்பான் என்றான்; சிவன் அனுக்கிரகம் வேண்டி. — தன் விருப்பம் நிறைவேற சிவபெருமானுடைய அனுக்கிரகத்தை வேண்டி; சேவடி சிந்தை வைத்து — அப்பெருமானுடைய சிவந்த பாதங்களைச் சிந்தையில் இருத்தி, தவமுனிவரை வணங்கி—தவத்தில் மேம்பட்ட பூரண முனிவரை வணங்கி; தன் நகர்க்கு ஏகல் ஆனான்—தன்னுடையசுந்தரபுரி என்னும் நகரத்திற்குச் செல்லலானான். (எ-று) 71

269

வண்டமர் கோதை செல்லும்
வழியெலா மின்பக் காட்சி
கண்டனள் களிப்பி லாழ்ந்தாள்
காமனுங் கணைக ளெய்தான்
கண்டகத் துலவுங் கைம்மா
காதலன் நினைவை யூட்ட
இண்டைசேர் குழலி னானும்
இரங்கிநின் றினைய கூறும்.

(இ-ள்) வண்டு அமர் கோதை—வண்டுகள் அமர்கின்ற மாலையை யணிந்த சாவித்திரி; செல்லும் வழியெலாம் இன்பக் காட்சி கண்டனள்—தான் செல்லும் வழிகளிலெல்லாம் இன்பமான பல காட்சிகளைக் கண்டாள்; களிப்பில் ஆழ்ந்தாள்—மகிழ்ச்சியில் முழுகினாள். காமனும் கணைகள் எய்தான்—மன்மதனும் பூங்கணைகளை அவள் மீது ஏவினான்; கண்டகத்து உலவும் கைம்மா—காட்டினுள்ளே உலவாநின்ற யானை; காதலன் நினைவை யூட்ட—தான்கண்ட காதலனின் நினைவை உண்டாக்க; இண்டைசேர் குழலினானும்—முல்லை மாலையை அணிந்த கூந்தலையுடைய சாவித்திரியும்; இரங்கிநின்று இனைய கூறும்—மனம் இரங்கி நின்று இத்தன்மையான மொழிகளைக் கூறுவாளாயினள்: (எ-று) 72

வேறு

270

மலைபோல் வருவாய் மதமா கரியே
தொலைவே யெனதா ருயிர்போ யினனா
உலைமேல் மெழுகா யுருகா வுலைவேன்
நிலையே பகர்வாய் நீகா ணுதியேல்.

சர் - 9

(இ—ள்) மதமா கரியே—மதங்கொண்ட பெரிய யானையே; மலை போல் வருவாய்—மலைபோலும் பெரிய தோற்றத்துடன் வருவாய்; எனது ஆர்வியர் தொலைவே போயினால்—எனது ஆருயிர் போன்ற காதலன் தூரத்தே போய் விட்டான். அதனால்; உலைமேல் மெழுகா உருகா உலைவேன்—உலையின்மேல் வைத்த மெழுகுபோல் உருகி மனம் அலைந்து வருந்துவேன்; நீ காணுதியேல்—நீ அவனைக் கண்டயானால், நிலையே பகர்வாய்—என்னுடைய மன நிலையை அவனுக்குக் கூறுவாயாக. (எ—று) 73

271 மறியோடுறவாய் மகிழும் மானே
அறிவா யலையோ அளியேன் துயரம்
நெறியே வழுவா நிருபற் குரையாய்
கிறியே புரிதல் கிளையார் செயலோ.

(இ—ள்) மறியோடுறவாய் மகிழும் மானே—பெண்மானுடன் உறவாக மகிழ்கின்ற ஆண் மானே; அளியேன் துயரம் அறிவா யலையோ—அருளத்தக்கவளாகிய எனது துயரத்தை நீ அறிவாய் அல்லையோ; கிறியே புரிதல் கிளையார் செயலோ—வஞ்சகம் செய்தல் உறவினர் செயலோ என்று; நெறியே வழுவா நிருபற் குரையாய்—நல்ல நெறியினின்று வழுவாத இயல்பையுடைய அரசகுமாரனுக்கு உரைப் பாயாக. (எ—று)

(வி—ம்) சத்தியவரன் அரசகுமாரனாகையால் நிருபன் எனப் பட்டான். 74

272 இன்பாய்ப் பெடையோ டிணையுங் கிளியே
என்பா லீரம் இல்லா ரிடம்போய்த்
தன்பால் யான்கொள் தணியாக் காதல்
அன்பா யுரைத்தே யவரைக் கொணராய்

(இ—ள்) இன்பாய் பெடையோடு இணையும் கிளியே—இன்பமாகப் பெண் கிளியோடு சேரும் ஆண் கிளியே; என்பால் ஈரம் இல்லாரிடம் போய்—என்னிடம் கிருபை இல்லாத என் காதலரிடம் போய்; தன்பால் யான்கொள் தணியாக்காதல்—அவர்பால் நான்கொண்டுள்ள குறைவுபடாத காதலை; அன்பாய் உரைத்து—அன்பாக உரைத்து; அவரைக் கொணராய்—அவரை என்னிடம் கொண்டு வருவாயாக. (எ—று) 75

273 கள்ளார் கமலங் கமழுங் கயத்துள்
வெள்ளோ திமமே விளையாட் டயர்வாய்
உள்ளே யெனதா ருயிருள் ளனரோ
விள்ளா யெனையே விடுத்துப் பிரிந்தார்

(இ—ள்) கள் ஆர் கமலம் கமழும் கயத்துள்—தேன் நிறைந்த தாமரைப் பூக்கள் மணக்கும் குளத்துள்; வெள் ஓதிமமே—வாழுகின்ற வெண்ணிற முடைய அன்னமே; விளையாட்டு அயர்வாய்—விளையாட்டை விரும்பிச் செய்வாய்; உள்ளே எனது ஆருயிர் உள்ளனரோ—உந்தக் குளத்துள் எனது ஆருயிர் போன்ற அன்பர் தங்கியிருக்கின்றாரோ? விள்ளாய்—சொல்லாய்; எனையே விடுத்துப் பிரிந்தார்—என்னை அவர் விட்டுப் பிரிந்து சென்று விட்டார். (எ—று) 76

274 கார்கண் டாலுங் களிசேர் மயிலே
வார்மென் குழலென் மனசைக் கவர்ந்து
சூர்தந் தகன்றான் சுடர்கொள் திகிரிப்
பார்மன் னவர்தம் பண்போ பகர்வாய்

(இ—ள்) கார்கண்டு ஆலும் களிசேர் மயிலே—மேகத்தைக் கண்டு ஆடும் மகிழ்ச்சி பொருந்திய மயிலே; வார்மென் குழல் என் மனசைக் கவர்ந்து—எனது காதலன் நீண்ட மென்மையான கூந்தலையுடையவளாகிய எனது மனசைக் கவர்ந்து; சூர்தந்து அகன்றான்—பின் எனக்குத் துன்பத்தைத் தந்து பிரிந்தான், சுடர்கொள் திகிரிப் பார் மன்னவர்தம் பண்போ—இது ஒளி பொருந்திய சக்கரத்தை உடைய பூமியை அரசாளும் அரசர்களுடைய இயல்பான குணமோ; பகர்வாய்—சொல்லுவாய். (எ—று) 77

275 புனல்மீ தணைவாய் பொழில்வா யலைவாய்
கனல்வீ சுவதேன் களிமா ருதமே
சினமே துகொலோ சிறியேன் விதியோ
மனநோய் தவிரா தெனைவாட் டுதியே

(இ—ள்) புனல்மீது அணைவாய்—நீரினமீது அணைவாய்; பொழில் வாய் அலைவாய்—சோலை இடத்து அலைவாய்; களி மாருதமே—சீதமான காற்றே; கனல் வீசுவதேன்—இருந்தும் நீ (இப்போது என் மேல்) உட்டணத்தை வீசுவதேன்? சினமேது கொலோ—உனக்கு என்மீது கோபம் எதற்கு; சிறியேன் விதியோ—அது சிறியேனாகிய

எனது விதியோ; மனநோய் தவிராது—நீ எனது மனநோயை நீக்
காது; என் வாட்டுதியே—என்னை வாட்டுகின்றாயே. (எ—று) 78

276 பணந்தா ழுடையீர் பணமென் முலையீர்
மணந்தா ரெனவே மனத்துள் ஞறைவார்
கணந்தா நென்னுங் கருதா தெனையே
தணந்தார்க் குரையீர் தமிழேன் துயரே.

(இ—ள்) பணம் தாழ் இடையீர்—பாம்பின் படமும் வணங்கு
கின்ற அல்குலை உடையீர்; பணமென் முலையீர்—பருத்த மென்மை
யான முலைகளை யுடையீர்; மணந்தார் எனவே மனத்துள் உறைவார்—
என்னை மணந்தவரைப்போல் என் மனத்துள் உறைகின்றார் (என்
காதலர்); கணந்தா நென்னும் கருதாது எனையே தணந்தார்க்கு—
ஒரு கண மாயினும் என்னை நினையாது பிரிந்தவருக்கு; த மி யே ன்
துயர் உரையீர்—தமியேனுடைய துயரத்தை உரையீர். (எ—று)
ஏ — ஈற்றசை

(வி—ம்) இடை — அல்குல். பை ஏர் இடை மடவாள் என்றார்
தேவாரத்தும். 79

277 குழையா மனசைக் குழைவித் தெனதுள்
வினையா விரகம் வினைவித் தெனநீ
அழையா திருந்தால் ஆண்மைக் கழகோ
வனையாச் செங்கோல் வயவா வருவாய்.

(இ—ள்) குழையா மனசை குழைவித்து—நெகிழாத எனது
மனசை நெகிழ்வித்து; எனதுள் வினையா விரகம் வினைவித்து—என
துள்ளத்துள்ளே வினையாத விரகத்தை வினைவித்து; என நீ அழையா
திருந்தால்—பின் என்னை நீ அழையாமல் இருந்தால்; ஆண்மைக்கு
அழகோ—அது உன் ஆண்டகைமைக்கு அழகாகுமோ; வனையாச்
செங்கோல் வயவா வருவாய்—கோடாத செங்கோலை உடைய
தலைவனே வருவாயாக! (எ—று) 80

278 மைசேர் விழிகள் மழையே பொழியக்
கைசேர் வளைகள் கழலும் படியே
மெய்சோர் வடைவேன் மெலியா வணமே
நெய்சேர் அயில்வேல் நிருபா வருவாய்.

(இ—ள்) மைசேர் விழிகள் மழையே பொழிய — மை சேர்ந்த
கண்கள் கண்ணீராகிய மழையையே இடைவிடாது பொழியவும்;

கைசேர் வளைகள் கழலும் படியே—கையிற் பெருந்திய வளையல்கள்
கழலும் படியாகவும்; மெய்சோர்வு அடைவேன்—நான் மெய்சோர்வு
அடைகின்றேன்; மெலியா வணமே—நான் அங்ஙனம் மெலியா வண்
ணமாக; நெய்சேர் அயில்வேல் நிருபாவருவாய் — நெய் பொருந்திய
கூர்மையான வேலையுடைய அரசனே வருவாயாக. (எ—று) 81

279 என்னுப் பலவும் இழைசேர் முலையாள்
சொன்னுள் உடலஞ் சோர்ந்தாள் தேர்மேல்
பொன்னுர் மணித்தேர் புலரிப் பொழுதில்
கொன்னுர் நகரைக் குறுகிற் றன்றே.

(இ—ள்) இழைசேர் முலையாள் என்னுப் பலவும் சொன்னுள்—
ஆபரணங்கள் பொருந்திய முலைகளையுடைய சாவித்திரி இவ்வண்ணம்
விரக வேதனையால் பலபலவாகிய வார்த்தைகளைச் சொன்னாள்;
தேர்மேல் உடலஞ் சோர்ந்தாள்—தேரின் மீது இருந்து உடல் சோர்ந்
தாள்; (அப்படியிருக்க) பொன் ஆர் மணித்தேர்—அழகு மிகுந்த மணி
கள் கட்டப்பட்ட தேரானது; புலரிப்பொழுதில்—விடியற்காலத்தில்;
கொன் ஆர் நகரை — பெருமைமிகுந்த சுந்தரபுரி நகரத்தை; குறு
கிற்று—அடைந்தது. அன்று, ஏ—அசைகள். (எ—று) 82

வேறு

280 தேரின் நிழிந்து நங்கை
தேவியை மனத்துட் போற்றி
நேரிலந் தப்பு ரத்தை
நெருங்கினள் தாயுஞ் சென்று
வாரமொ டுச்சி மோந்து
வார்முடி நீவிக் கண்ணே
பாரில்நீ பார்த்த வெல்லாம்
பகருதி யென்று கேட்டாள்.

(இ—ள்) நங்கை தேரின் நின்று இழிந்து—சாவித்திரி தேரி
னின்று இறங்கி; தேவியை மனத்துட் போற்றி—தனது குலதெய்வ
மாகிய சாவித்திரி தேவியை மனத்துட் போற்றியவளாய்; நேரில்
அந்தப்புரத்தை நெருங்கினள்—நேராகத் தனது அந்தப்புர மாணி
கையை நெருங்கினாள்; தாயும் சென்று வாரமொடு உச்சிமோந்து—
தாயாகிய மாளவிதேவியும் எதிர் சென்று அன்போடு மகளின் உச்
சியை மோந்து; வார்முடி நீவி—அவளின் நீண்ட கூந்தலைத் தடவி;

கண்ணே! பாரில்நீ பார்த்த எல்லாம் பகருதி என்று கேட்டாள் —
கண்போன்று எமக்கு மிகவும் அருமையாகக் கிடைத்த மகனே!
பூமியை வலம் வரும்போது நீ கண்டன எல்லாவற்றையும் கூறுவா
யாக என்று கேட்டாள். (எ-று) 83

281

கோதைதான் கண்ட வெல்லாங்
கூறிப்பின் கான கத்தில்
ஆதவன் என்ன வந்த
ஆண்டகை பற்றிச் சொன்னான்
மாதவள் குறிப் பறிந்து
மன்னனுக் குணர்த்த வேண்டித்
தாதையைக் காணு மென்று
தையலை யிட்டுச் சென்றாள்.

(இ-ள்) கோதை தான் கண்ட எல்லாம் கூறி-சாவித்திரி தான்
பல நாடு நகரங்களிற் கண்டனவற்றை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி;
பின் கானகத்தில் ஆதவன் என்ன வந்த ஆண்டகை பற்றிச் சொன்
னான்-பின்னர் காட்டிலே சூரியனைப்போல் வந்த கிறந்தோனான சத்
தியவானைப்பற்றிச் சொன்னான்; மாது அவள் குறிப்பறிந்து-மாளவி
தேவி சாவித்திரியின் குறிப்பையுணர்ந்து; மன்னனுக்கு உணர்த்த
வேண்டி-அந்தச் செய்தியை அசுவபதி மன்னனுக்கு உணர்த்துவாள்
வேண்டி; தாதையைக் காணும் என்று-தந்தையாரைக் காண்போம்
என்று; தையலை இட்டுச் சென்றாள்-சாவித்திரியைக் கூட்டிக்கொண்டு
சென்றாள் (எ-று). 84

282

நற்றவ ஞானியான
நாரத முனிவ ரோடும்
மற்றுமைங் குழவி னோடும்
மன்னவ னிருக்கக் கண்ட
முற்றிழை வணங்கி நிற்க
முனிவரு மாசி கூறிக்
கொற்றவ யாங்குச் சென்று
கோதையிங் குற்றா ளென்றார்.

(இ-ள்) நல்தவ ஞானியான நாரத முனிவரோடும்-நல்ல தவத்
தையுடைய ஞானியான நாரத முனிவரோடும்; மற்றும் ஐங் குழவி
னோடும்-சாரணர், சேனாபதியர், தூதர், புரோகிதர், மந்திரியர் ஆகி

யோரோடும்; மன்னவன் இருக்கக் கண்ட முற்றிழை-அசுவபதி மன்
னன் இருக்கக் கண்ட சாவித்திரி; வணங்கி நிற்க-தந்தையையும்
நாரத முனிவரையும் வணங்கி நிற்க; முனிவரும் ஆசி கூறி-நாரத
முனிவரும் ஆசீர்வாத வார்த்தைகளைக் கூறி; கொற்றவ-அரசனே!
கோதையாங்குச் சென்று இங்குற்றாள் என்றார்-சாவித்திரி எங்கே
சென்று இங்கே வந்து சேர்ந்தாள் என்று வினாவினார். (எ-று) 85

283

மணவினைப் பருவ மெய்தி
மங்கையும் நிற்கின் றுளால்
மணிவரை யனைய மார்பா
மங்கையைத் தக்கோ னுக்கு
மணமிது காறுஞ் செய்து
வைத்திலே யேனோ வென்ன
மணமகற் றேடித் தானே
மங்கையுஞ் சென்று வந்தாள்.

(இ-ள்) மணவினைப் பருவம் எய்தி மங்கையும் நிற்கின்றான் ஆல்
-சாவித்திரி மணப்பருவத்தை யடைந்து நிற்கின்றாளாகையால்; மணி
வரை அனைய மார்பா-மாணிக்க மலை போலும் அழகிய அகன்ற
மார்பையுடைய அரசனே; மங்கையைத் தக்கோனுக்கு மணம் இது
காறும் செய்து வைத்திலே ஏனோ-சாவித்திரியைத் தகுந்த ஒருவர
னுக்கு இவ்வளவு நாளும் ஏன் மணம் முடித்து வைக்காமல் விட்டு
விட்டாய்; என்ன-என்று நாரதர் கேட்க; மணமகனைத் தேடித்
தானே மங்கையும் சென்று வந்தாள்-(அதற்கு மன்னவன்) நாரத முனி
வரைப்பார்த்து முனிபுங்கவ! மணமகனைத் தேடித்தான் மங்கையுஞ்
சென்று திரும்பி வந்திருக்கின்றாள் (என்றான்). இதுவும் அடுத்த பாட்
டும் ஒரு தொடர் (எ-று) 86

284

நங்கைதான் தேர்ந்து கொண்ட
நாயகன் யாவ னென்றே
இங்கெமக் கியம்பக் கேட்போ
மென்றுமன் னவனுஞ் சொல்லச்
செங்கயல் பழித்து நீண்ட
செவ்வரிக் கண்ணாள் செப்பும்
எங்குல குருவே யெந்தா
யென்னுள முரைப்பன் கேண்மோ.

(இ-ள்) நங்கைதான் தேர்ந்து கொண்ட நாயகன் யா வன்
என்றே - சாவித்திரி தான் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்ட நாயகன்

யாவன் என்று; இங்கு எமக்கு இயம்பக் கேட்போம்—அவன் இங்கு எமக்குச் சொல்லக் கேட்போம்; என்று மன்னவனுஞ் சொல்ல—என்று அகவபதி கூற; செங்கயல் பழித்து நீண்ட செவ்வரிக் கண்ணுள் செப் பும்—சிவந்த கயல்மீனைப் பழித்து நீண்ட, செவ்வரி படர்ந்த கண் களையுடைய சாவித்திரி பின்வருமாறு சொல்லுவான்; எங்குல குருவே!; எந்தாய்!; என் உளம் உரைப்பன் கேண்மோ—என்னுடைய உள்ளக் கருத்தை உரைப்பேன் கேளுங்கள். (எ-று) 87

285

புகழொடு சால்வ நாட்டைப்
புரந்தனன் தியூமற் சேனன்
அகவையில் முதிர்ந்து கண்கள்
அவைதொழில் புரியார் நாளிற்
பகைவனுந் தருண மென்று
பற்றின னந்த நாட்டை
மிகவுளம் வருந்திச் சேனன்
மேவினன் கான கத்தை.

(இ-ள்) தியூமற்சேனன் சால்வ நாட்டைப் புகழொடு புரந்த னன்—தியூமற் சேனன், சால்வ நாட்டைப் புகழொடு காத்தான்; அகவையில் முதிர்ந்து—வயது சென்று; கண்கள் அவை தொழில் புரியார் நாளில்—அவனுடைய கண்கள் பார்வையிழந்து இருந்த நாளில்; பகைவனும் தருணமென்று—அவனுக்குப் பகைவனாகிய துன்மதியென் பான் இதுதான் தக்க தருணமென்று எண்ணி; அந்த நாட்டை பற் றினன்—சால்வ நாட்டைக் கைப்பற்றினன்; சேனன் மிகவுளம் வருந்தி மேவினன் கானகத்தை—தியூமற் சேனன் மிகவும் உள்ளம் வருந்திக் காட்டை அடைந்தான். (எ-று) 88

286

கோலுந்தன் கொடியும் நாடுங்
கொற்றமு மிழந்து கானில்
நூலுங்கண் டிகையு மேற்று
நோன்பினை மேற்கொண்டுள்ளான்
சாலுவற் கொருவன் மைந்தன்
சத்திய வானென் பேரோன்
சீலமும் விறலும் மிக்கான்
சேந்தனை வேளை ஓயாப்பான்.

(இ-ள்) கோலும்—செங்கோலும்; தன்கொடியும், நாடும், கொற்ற மும் இழந்து—தனது இராச சின்னமான கொடியையும், நாட்டையும்

வலியையும் இழந்து; கானில்—காட்டினிலே; நூலும் கண்டிகையும் ஏற்று—பூனாலும், உருத்திராக்கமும் தாங்கி; நோன்பினை மேற் கொண்டுள்ளான்—தவ ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டுள்ளான்; சாலுவற்கு ஒருவன் மைந்தன்—சாலுவ மன்னனுக்கு ஒரு மகன்; சத்தியவான் என்பேரோன்; சீலமும் விறலும் மிக்கான்—ஒழுக்கமும் வீரமும் மிக்க வன்; சேந்தனை, வேளை ஒப்பான்—(அழகால்) முருகனையும், மாரனையும் ஒப்பவன். (எ-று) 89

287

தந்தையைத் தாயைப் பேணத்
தங்கினன் கான கத்தில்
தந்திரு நாட்டை மீட்கத்
தக்கதோர் சமயங் கிடும்
அந்தநற் குமரன் சீர்க
ளறைந்தவர் பூரணர்தாம்
எந்தையே யிவனை யானு
மேற்றனன் கணவ னாக.

(இ-ள்) தந்தையைத் தாயைப் பேணத் தங்கினன் கானகத்தில்— தனதுதாய் தந்தையரைப் பேணும் பொருட்டு அவன் காட்டில் தங்கி யிருக்கின்றான்; தம் திருநாட்டை மீட்கத் தக்க ஓர் சமயம் கிடும்— தனது இந்த அழகிய சாலுவ நாட்டைப் பகைவனிடமிருந்து மீட்கத் தக்கதோர் சமயம் வரும்; அந்த நல் குமரன் சீர்கள்—அந்த நல்ல இராச குமாரனுடைய பெருமை சிறப்பு முதலியனவற்றை; அறைந் தவர் பூரணர்தாம்—எனக்குச் சொன்னவர் பூரண முனிவராவர்; எந் தையே இவனையானும் கணவனாக ஏற்றனன்—என் தந்தையே இந் தச் சத்தியவானை நானும் எனது கணவனாக ஏற்றேன். (எ-று) 90

288

நங்கையில் வாறு ரைக்க
நாரத முனிவ னம்ம
இங்கொரு குறைதா னுண்டா
மிவனைநீ தவிர்த்தல் நன்றும்
சங்கையில் மிக்கோ னந்தச்
சத்திய வானை துணை
சிங்கவே றனைய வீரன்
சித்தசன் நாணுங் காளை.

(இ-ள்) நங்கை இவ்வாறு உரைக்க—சாவித்திரி இவ்வாறு சொல்ல: நாரதமுனிவன்—அகனைக்கேட்ட நாரதமுனிவர்; அம்ம—

பெண்ணே! இங்கு ஒரு குறைதர்னுண்டாம்; இவனை நீ தவிர்த்தல் நன்றும்—இங்கு ஒரு குறை மாத்திரம் உண்டு. இவனை நீ தவிர்த்தல் நன்றும்—இவனை நீ விலக்கல் நல்லது; அந்தச் சத்தியவான் சங்கையில் மிக்கோன்—அந்தச் சத்தியவான் கீர்த்திமிக்கவன்; அஃது உண்மை; சிங்க ஏறு அனைய வீரன்—ஆண் சிங்கத்தைப்போன்று வீரமுள்ளவன்; சித்தசன் நாணுங்காளை—மன்மதனும் நாணும் படியான அழகிய காணையாவான். (எ—று) 91

289

உண்மையே பேசும் நேர்மை
யுற்றவர்க் குதவும் வண்மை
பெண்மையை மதிக்கும் பண்பு
பேரறி வெல்லாங் கொண்ட
அண்ணலே யெனினு மாயு
ளவனுக்கோ ராண்டே யுண்டென்
றெண்ணியே கவலு கின்றே
னிதனைநீ யோர்தி யென்றான்.

(இ-ள்) உண்மையே பேசும் நேர்மை—உண்மையையே எப் பொழுதும் பேசும் நேர்மையும்; உற்றவர்க்கு உதவும் வண்மை—தன்னைச் சேர்ந்தவருக்கு உதவி செய்யும் ஈகைக் குணமும்; பெண்மையை மதிக்கும் பண்பு—பெண்டன்மையையும் கற்பையும் மதிக்கும் பண்பும்; பேரறிவு எல்லாம் கொண்ட அண்ணலே எனினும்—ஞானம், பகுத்தறிவு எல்லாம் கொண்ட பெருமையிற் சிறந்தோனே என்றாலும்; அவனுக்கு ஆயுள் ஓராண்டே உண்டென்று எண்ணியே கவலுகின்றேன்—அந்தச் சத்தியவானுக்கு ஆயுள் இன்னும் ஓர் ஆண்டே இருக்கின்றது என்று எண்ணியே நான் கவலைப்படுகின்றேன்; இதனை நீ ஓர்தி என்றான்—இதனை நீ ஆராய்ந்து அறிந்து தெளிவாயாக என்று நாரத முனிவர் சொன்னார். (எ—று) 92

290

அம்மொழி கேட்ட மன்னன்
அயர்ந்துமெய் சோர்ந்து கண்ணே
இம்மகற் காயு ளின்னு
மிருப்பதோ ராண்டே யாயின்
கைம்மைநீ யெய்தித் துன்பக்
கடலினில் வீழ்வா யன்றோ
கொம்மைசேர் கொடியே வேறு
கொழுநனைத் தேர்தி யென்றான்,

(இ-ள்) அம்மொழி கேட்ட மன்னன்—நாரதர் சொன்ன அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்ட அசுவபதி மன்னன்; அயர்ந்து மெய்சோர்ந்து—வருந்தி உடல் சோர்ந்து; கண்ணே—எம் கண் போன்றவளே; இம்மகற்கு—இந்தச் சத்தியவானுக்கு; ஆயுள் இன்னும் இருப்பது ஓராண்டே ஆயின்—இன்னும் உள்ள ஆயுள் ஓராண்டே என்றால்; நீ கைம்மை எய்தி—நீ விதவையாகி; துன்பக்கடலினில் வீழ்வாயன்றோ; (ஆதலினால்) கொம்மைசேர் கொடியே—அழதம் இளமையும் பொருந்திய கொடிபோன்ற மகளே; வேறு கொழுநனைத் தேர்தி என்றான்—வேறொரு கணவனை நீ தேர்வாயாக என்று அசுவபதி மன்னன் கூறினான். (எ—று) 93

291

அருமறை யுணர்ந்த மேலோய்
அறத்தினைப் பேணு மெந்தாய்
ஒருமுறை கொடுத்த வாக்கை
உத்தமர் மீறு வாரோ
ஒருமுறை யொருவன் றன்னை
உளத்தினி லேற்றுப் பின்வே
றொருவனை மணத்தல் கற்போ
உயர்குலப் பெண்கட் காமோ.

(இ-ள்) அருமறை உணர்ந்த மேலோய்—அரிய வேதாக்மங்களை உணர்ந்த மேலான முனிவரே; அறத்தினைப் பேணும் எந்தாய்—தருமத்தைப் போற்றிப் பாதுகாக்கும் எனது தந்தையே; உத்தமர் ஒருமுறை கொடுத்த வாக்கை மீறுவாரோ—உத்தமர்கள் ஒருமுறை கொடுத்த வாக்கைக் கடப்பார்களோ; ஒரு முறை ஒருவன்றன்னை உளத்தினில் ஏற்று—ஒருமுறை ஒருவனை மனத்தினில் கணவனாக ஏற்று; பின் வேறொருவனை மணத்தல் கற்போ?—வேறொருவனைப் பின் விவாகம் செய்தல் கற்பாகுமோ?—உயர் குலப் பெண்கட்கு ஆமோ?—இது உயர்குலப் பெண்களுக்கு ஏற்ற செயலாகுமோ? (எ—று) 94

292

ஒருமுறை தானே சாதல்
உறுவதா முயிர்கட் கெல்லாம்
ஒருமுறை தானே யொன்றை
யொருவனுக் கீதல் கூடும்
ஒருமுறை தானே கன்னி
யொருத்தியைத் தானஞ் செய்தல்
ஒருமுறை தானே மங்கை
யொருவனை வரித்தல் கூடும்,

(இ-ள்) உயிர்கட்கு எல்லாம் ஒருமுறைதானே சாதல் உறுவதாம்—எல்லா உயிர்கட்கும் ஒருமுறை தானே சாதல் சம்பவிக்கும்; ஒன்றை ஒருவனுக்கு ஒருமுறைதானே ஈதல் கூடும்—ஒரு பொருளை ஒருவனுக்கு ஒருமுறைதானே தானஞ் செய்யமுடியும்; கன்னி ஒருத்தியை ஒருமுறைதானே தானஞ் செய்தல்—ஒரு கன்னியை அவள் பெற்றோர் ஒருமுறைதானே கன்னிகாதானஞ் செய்யலாம்; மங்கை ஒருமுறைதானே ஒருவனை வரித்தல் கூடும்—ஒரு மங்கை ஒரு முறை தானே ஒருவனைக் கணவனாக நியமித்தல் கூடும். (எ-று)

(வி-ம்) இவையெல்லாம் ஒருமுறைதான் செய்யக்கூடும். மர்ற்ற முடியாது. இரண்டுதரம் செய்யமுடியாது. என்மனத்தை ஒருவனுக்குக் கொடுத்து விட்டேன். அதைத் திரும்பப் பெறமுடியாது. வேறொருவனுக்குக் கொடுக்கவும் என்னிடம் வேறுமனம் இல்லை. 95

293

ஒருறை தன்னுள் வைக்க
ஒல்லுமோ இரண்டு வாளை
ஒருளந் தன்னுள் வைக்க
ஒல்லுமோ இருபத் தாவைப்
பாரினி லவனே யென்றன்
பதியென வரித்துக் கொண்டேன்
நீரிதை மறுத்தால் யானும்
நினைப்பது துறவே யென்றாள்.

(இ-ள்) ஒருறை தன்னுள் இரண்டு வாளை வைக்க ஒல்லுமோ—ஒருறைக்குள் இரண்டு வாளை வைக்க இயலுமோ? ஒருளந் தன்னுள் இருபத்தாவை வைக்க ஒல்லுமோ—ஒருள்ளத்தினுள் இரண்டு கணவரை வைக்க இயலுமோ? பாரினில் அவனே என்றன் பதியென வரித்துக் கொண்டேன்—இந்தப் பூமியிலே சத்தியவானே எனது தலைவன் என நான் நியமித்துக் கொண்டேன்; நீரிதை மறுத்தால் யானும் நினைப்பது துறவே என்றாள்—நீவிர் இதை மறுத்தால், நான் நினைப்பது இல்லறம் நீங்கி நிற்கும் துறவற வாழ்வே என்றாள். (எ-று) 96

294

நங்கையி னுறுதி கண்டு
நாரத முனியும் மெச்சி
இங்கிவட் கிணையார் கற்பில்
இவளொரு தெய்வப் பெண்ணே

அங்கயன் விதித்த வாறே

யமைவது வாழ்வென் றெண்ணி

மங்கைநீ நினைத்த வாறே

மணத்தினை முடித்தி யென்றார்.

(இ-ள்) நங்கையின் உறுதி கண்டு—சாவித்திரியின் மனவுறுதியைக் கண்டு; நாரத முனியும் மெச்சி—நாரத முனிவரும் அவளைப் புகழ்ந்து; இங்கு இவட்கு கற்பில் இணையார்—இங்கு இவளுக்குக் கற்பில் சமான மாவார் யார்? இவள் ஒரு தெய்வப் பெண்ணே—இவள் ஒரு தெய்வப் பெண்ணையாவாள்; அங்கு அயன் விதித்த வாறே அமைவது வாழ்வு என்று எண்ணி—அங்கு பிரமா விதித்தபடியே வாழ்வு அமைவது என்று எண்ணி; மங்கை நீ நினைத்தவாறே மணத்தினை முடித்தி என்றார்—சாவித்திரியே! நீ நினைத்தபடியே மணத்தினை முடிப்பாயாக என்று கூறினார். (எ-று) 97

295

மன்னவ கவல வேண்டா
மறையவ னெழுத்தை யாரே
வென்றவர் தேவர் தாமும்
வென்றில ராத லாலே
சென்றுநீ மணமி வட்குச்
செய்துவை திரிரா நோன்பை
ஒன்றிய மனத்தால் நோற்கின்
ஒழியுமெத் துயரு மென்றார்.

(இ-ள்) மன்னவ கவல வேண்டா—அரசனே நீ கவலைப்பட வேண்டாம்; மறையவன் எழுத்தை வென்றவர் யாரே—பிரமாவின் எழுத்தை வென்றவர் யார்? தேவர் தாமும் வென்றிலர்—தேவர்களும் விதியை வெல்லவில்லை; ஆதலாலே நீ சென்று இவட்கு மணம் செய்துவை—ஆதலால், நீ வனத்திற்குச் சென்று இவளுக்கு இவள் எண்ணப்படி மணஞ் செய்துவைப்பாயாக; திரிரா நோன்பை ஒன்றிய மனத்தால் நோற்கின்—திரிராத்திரி விரதத்தை ஒருமைப்பட்ட மனத்தால் நோற்றால்; எத் துயரும் ஒழியும் என்றார்—எத்தத் துன்பமும் நீங்கும் என்றார். (எ-று)

(வி-ம்) திரி ராத்திரி நோன்பு—மூன்று பகலும் இரவும் உப வாசமிருந்து ஒரே நிலையாக நின்று தியானஞ் செய்து அனுட்டிக்கும் விரதம். 98

மன்னனுந் தேறினான்
 மாமுனி தனை வணங்கி
 என்னரு மகளோ டின்றே
 யேகுவன் கானம் நோக்கி
 யென்றனன்: முரசு மார்த்து;
 ஏந்திழை தன்னை வாழ்த்திச்
 சென்றனர் முனிவர்; கோலஞ்
 செய்தனர் செய்யா டன்னை.

(இ—ள்) மன்னனும் தேறினான்—அரசனும் துன்பந்தீர்ந்து தெளிந்தவனாய்; மாமுனிதனை வணங்கி—பெருமைமிக்க நாரத முனிவரை வணங்கி; என் அரு மகளோடு இன்றே கானம் நோக்கி ஏகுவன் என்றனன்—எனது அரிய மகளோடு இன்றே காடுநோக்கிச் செல்லுவேன் என்றனன்; முரசும் ஆர்த்த—அப்பொழுது முரசங்கள் ஒலித்தன; முனிவர் ஏந்திழை தன்னை வாழ்த்திச் சென்றனர்—நாரத முனிவர், சாவித்திரியை வாழ்த்திவிட்டுச் சென்றார்; செய்யாள் தன்னைக் கோலஞ் செய்தனர்—இலக்குமி போன்ற சாவித்திரியைப் பிரயாணஞ் செய்வதற்காக வண்ண மகளிர் அலங்காரஞ் செய்தார்கள். (எ—று)

99

நங்கையை நன்னீ ராட்டி
 நறும்புகை கூந்தற் கூட்டித்
 துங்கமென் தூசு டுத்தித்
 தூமலர் மாலை சூட்டிக்
 கொங்கையிற் றெய்யில் தீட்டிக்
 குலமணிக் கச்சு வீக்கி
 அங்கையிற் பாதந் தம்மில்
 அரத்தமும் பூசி னார்கள்.

(இ—ள்) நங்கையை நல்நீர் ஆட்டி—சாவித்திரியை நல்ல பரிமள நீரில் முழுக்காட்டி, நறும்புகை கூந்தற்கு ஊட்டி—வாசனைப் புகையைக் கூந்தலுக்கு ஊட்டி, துங்கமென் தூசு உடுத்தி—பரிசுத்தமான மெல்லிய புடைவையை உடுத்தி; தூமலர் மாலை சூட்டி—தூய மலர் மாலையை அணிந்து; கொங்கையில் தொய்யில் தீட்டி—தனங்களில் சாந்தினால் கோலம் எழுதி; குலமணிக் கச்சு வீக்கி—சாதி இரத்தினங்களால் அணிபெறச் செய்யப்பட்ட முலைக்கச்சை முலைகளுக்குக் கட்டி; அங்கையில் பாதம் தம்மில்—அழகிய உள்ளங்கையிலும் பாதங்களிலும்; அரத்தமும் பூசினார்கள்—செம்பஞ்சுக் குழம்பும் பூசினார்கள். (எ—று)

100

நெற்றியிற் றிலக மிட்டு
 நீள்விழி மையாற் றீட்டிக்
 கற்றைவார் குழலில் நாகங்
 காதினிற் குழைதான் பூட்டிப்
 பொற்றொடி கடகங் கையிற்
 பொன்மணி மாலை மார்பிற்
 சிற்றிடை தன்னிற் காஞ்சி
 சிலம்புகள் காலிற் சேர்த்தார்.

(இ—ள்) நெற்றியில் திலகம் இட்டு—சாவித்திரியின் நெற்றியில் பொட்டு இட்டு; நீள்விழி மையால் தீட்டி—நீண்ட கண்களை அஞ்சன மையினால் எழுதி, கற்றைவார் குழலில் நாகம்—தொகுதியான நீண்ட கூந்தலில் சடைநாகமென்னும் அணியையும்; காதினிற் குழைதான் பூட்டி—காதினில் குழையென்னும் காதணியையும் அணிந்து, பொற்றொடி கடகம் கையில் சேர்த்தார்—பொன்வளையும் கங்கணமும் கைகளிற்சேர்த்தார்கள். மார்பில் பொன்மணி மாலை சேர்த்தார்—மார்பினில் பொன்னாலும் மணிகளினாலும் செய்த மாலைகளை அணிந்தார்கள்; சிறு இடை தன்னில் காஞ்சி சேர்த்தார்—சிறிய இடையில் எட்டுக் கோவை மணி வடங்கொண்ட காஞ்சியை அணிந்தார்கள்; காலில் சிலம்புகள் சேர்த்தார்—கால்களில் சிலம்புகளை அணிந்தார்கள். (எ—று)

கையில், மார்பில், சிற்றிடை தன்னில், காலில் என்பவற்றிற்குப் பின் சேர்த்தார் என்று கூட்டுக, 101

வண்ணமா தர்கள் தங்கை
 வண்ணமெல் லாமி வட்குப்
 பண்ணின ரழகுக் கின்னும்
 பண்ணுவ தெவனோ கோலம்
 நுண்ணிடை நொசிதல் நோக்கார்
 நூக்களை மேலுஞ் சேர்த்தார்
 கண்ணின லுற்ற தீங்கு
 கழித்தனர் காப்புஞ் செய்தார்.

(இ—ள்) வண்ண மாதர்கள்—கோலஞ் செய்யும் மகளிர், தங்கை வண்ணம் எல்லாம் இவட்குப் பண்ணினர்—தங்கள் கை வண்ணமெல்லாம் (அழகுகள் எல்லாம்) இவளுக்குச் செய்தனர்; அழகுக்கு

இன்னும் கோலம் பண்ணுவது எவனோ—அழகேயுருவர்கியிருக்கும் இவ
ளுக்கு மேலும் அலங்காரஞ் செய்தல் என்னையோ; நுண்ணிடை நொசி
தல் நோக்கார்—அவளுடைய நுண்மையான இடை துவண்டு
வருந்துதலை நோக்காராய்; நூக்களை மேலும் சேர்த்தார்—ஆபரணங்
களை மேலுஞ் சேர்த்தார்கள்; கண்ணினால் உற்ற திங்கு கழித்தனர்—
கண்ணாறு கழித்தனர்; காப்புஞ் செய்தார்—திருநீறு பூசுதல், காப்பு
நாண் கட்டல் முதலிய காப்புஞ் செய்தார்கள். (எ—று) 102

300

மன்னனும் மங்கை யோடும்
மாளவி தேவி யோடும்
தன்பரி வாரத் தோடும்
தானேதேர் புரவி யானே
என்னுநாற் படையி னோடும்
எண்ணில்சீர் வரிசை கொண்டு
பொன்னக ரதனை நீங்கிப்
போயினன் மக்கள் வாழ்த்த:

((இ—ள்) மன்னனும் மங்கையோடும்—அசுவபதி மன்னனும்
சாவித்திரியோடும்; மாளவி தேவியோடும்—தன்னரசியாகிய மாளவி
தேவியோடும்; தன் பரிவாரத்தோடும்; தானே தேர் புரவி யானே
என்னும் நாற் படையினோடும்—காலாள் தேர் குதிரை யானே என்
னும் நான்குவகைப் படைகளோடும்; எண் இல் சீர் வரிசை கொண்டு—
எண்ண முடியாத சீதனப் பொருட்களைக் கொண்டு; பொன் நகர் அதனை
நீங்கி—அழகிய சுந்தர புரியை நீங்கி; மக்கள் வாழ்த்த போயினன்—
அந்த நகர மாந்தர் வாழ்த்துக்கூறப் புறப்பட்டுப் போயினன்.
(எ—று) 103

அப்பொழுது எழுந்த ஒலிகள்

301

முழுவொடு தழுக்குப் பம்பை
முரசு தூ ரியங்க ளார்ப்பக்
குழலொடு சங்கம் வீணை
கொம்புகின் னரங்க ளார்ப்ப
மழைமதர்க் கண்ணி னார்கள்
மங்கலம் பாடி வாழ்த்த
இழைவளர் முலையி னோடும்
இறைவனு மேகி னார்கள்

(இ—ள்) முழவு ஒடு தழுக்கு பம்பை முரசு தூரியங்கள் ஆர்ப்ப;
—முழவும், தழுக்கும், பம்பையும், முரசும், தூரியங்களும் ஒலி செய்ய
குழலொடு சங்கம் வீணை கொம்பு கின்னரங்கள் ஆர்ப்ப—குழலும்,
சங்கும், வீணையும், கொம்பும், கின்னரங்களும் ஒலி செய்ய; மழை
மதர்க் கண்ணினார்கள்—குளிர்ச்சி பெருந்திய களிப்புள்ள கண்களை
யுடைய பெண்கள்; மங்கலம் பாடி வாழ்த்த; இழைவளர் முலையின
ளும்—ஆபரணங்கள் தங்கும் வளர்ந்த முலைகளையுடைய சாவித்திரி
யும்; இறைவனும்—அரசனும்; (மாளவிதேவியும்) சென்றார்கள்.
(எ—று) 104

மக்கள் வீதியை யலங்கரித்தல்

302

தேரணை வீதி யெல்லாந்
தேமலர் மாலை தூக்கித்
தோரணம் பூகம் வாழை
துகிற்கொடி கட்டி னார்கள்
பூரண கும்பம் வைத்துப்
புதுமணற் பரப்பி னார்கள்
ஆரணங் கணையார் கூடி
ஆடினார் பாடி னார்கள்.

(இ—ள்) தேர் அணை வீதி எல்லாம்—தேர்கள் அடைகின்ற
தெருக்களிலெல்லாம்; தேமலர் மாலை தூக்கி—தேன் பொருந்திய
வாசனையையுடைய மலர் மாலைகளைத் தூக்கி; தோரணம் பூகம்
வாழை துகிற்கொடி கட்டினார்கள்—தோரணங்களையும் கழுகு, வாழை,
துகிற்கொடி ஆகியவற்றையும் கட்டினார்கள்; புதுமணல் பரப்பினார்
கள்—புதுமணலைப் பரப்பினார்கள்; பூரண கும்பம் வைத்தார்கள்—
பூரண கும்பங்களை நிரையாக வைத்தார்கள்; ஆரணங்கு அணையார்
கூடி, பாடினார்கள் ஆடினார்கள்—தேவப் பெண்களை நிகர்த்தோர் ஒன்று
கூடி, பாடினார்கள்; அப்பாடல்களுக்கு இசைய (சில பெண்கள்)
நடனமாடினார்கள். (எ—று) 105

மக்கள் மகிழ்ந்து வழியனுப்புதல்

303

நறுமலர் தூவு வாரும்
நரம்பிசை மீட்டு வாரும்
நறுமண மூட்டு வாரும்
நறியநீர் சிவிறு வாரும்

சா - 10

அறுகிளே டரிசி தூவி
யணங்கினை வாழ்த்து வாரும்
மறுகெலாம் மகிழ்வு காட்ட
மன்னனுஞ் சென்ற னன்றே.

(இ-ள்) மறு எலாம்—தெருவெல்லாம்; நறுமலர் தூவுவாரும்—வாசனையுள்ள மலர்களைத் தூவுபவர்களும்; நரம்பு இசை மீட்டுவாரும்—வீணை முதலிய நரம்பு வாத்தியங்களை மீட்டு. இசை வாசிப்பவர்களும்; நறுமணம் ஊட்டுவாரும்—வாசனைத் திரவியங்களால் நறுமணத்தை யூட்டுவார்களும்; நறிய நீர் சிவிறுவாரும்—பன்னீர் முதலிய வாசனை நீரைத் தெளிப்பாரும்; அறுகிளே டரிசி தூவி; அணங்கினை வாழ்த்து வாரும்—சாவித்திரியை வாழ்த்துபவர்களும்; மகிழ்வு காட்ட—தங்கள் மனமகிழ்ச்சியை முற்போந்த செயல்களால் காட்ட; மன்னனுஞ் சென்றான்—அசுவபதியும் செல்லலாயினான். (எ-று) அன்று, ஏ—அசைகள். 106

பரிவாரங்களின் நெருக்கம்

304

வானுயர் தேரின் கூட்டம்
வளருளைப் பரியி னீட்டந்
தானமார் கயத்தின் சங்கந்
தறுகண்தந் திரத்தின் கோட்டி.
வேனகு வாட்கண் மாதர்
விறலியர் வினைஞர் கூட்டம்
கானகஞ் செல்லு மாற்றைக்
கதிர்புகா தடைத்த வன்றே.

(இ-ள்) வான் உயர் தேரின் கூட்டம்—ஆகாயத்தைத் தொடும் படியாக உயர்ந்த தேர்களின் கூட்டமும்; வளர் உளைப் பரியினீட்டம்—வளர்ந்த பிடர் மயிரையுடைய குதிரைகளின் கூட்டமும்; தானம் ஆர் கயத்தின் சங்கம்—மதம் நிறைந்த யானைகளின் கூட்டமும்; தறுகண் தந்திரத்தின் கோட்டி—அஞ்சாமையுடைய பதாதிகளின் கூட்டமும்; வேல்நகு வாள்கண் மாதர்—வேலைப் பழிக்கும் ஒளி பொருந்திய கண்களையுடைய மாதரின் கூட்டமும்; விறலியர்—பாடுவிச்சிகளின் கூட்டமும்; வினைஞர் கூட்டம்—தொழில் செய்வோர் கூத்தர் முதலியோரின் கூட்டமும்; கானகஞ் செல்லும் ஆற்றை—காட்டிற்குச் செல்லும் வழியை; கதிர்புகாது அடைத்த—ஒளிபுகா வண்ணம் அடைத்தன; அன்று, ஏ—அசைகள் (எ-று) 107

அங்கு எழுந்த பலவகை ஓசை

305

சிந்துரம் பிளிறு மோசை
சேனையி னூர வாரம்
கந்துகங் களைக்கு மோதை
காளையர் களிப்பின் பூசல்
எந்திர முருளு மோசை
இயம்பல கிளப்பும் நாதம்
அந்தரத் தெழுந்து சென்றே
யமருல குழம்பல் செய்த.

(இ-ள்) சிந்துரம் பிளிறும் ஓசை—யானைகள் பிளிறும் ஓசையும்; சேனையின் ஆரவாரம்—சேனையின் ஆரவாரமும்; கந்துகம் களைக்கும் ஓதை—குதிரைகளின் களைப்பொலியும்; காளையர் களிப்பின் பூசல்—காளையர்களின் மகிழ்வொலியும்; எந்திரம் உருளும் ஓசை—தேர்கள் உருளும் ஓசையும்; இயம்பல கிளப்பும் நாதம்—பலவகை வாத்தியங்களும் இசைந்து உண்டாக்கும் ஓசையும்; அந்தரத்து எழுந்து சென்று—ஆகாயத்தில் எழுந்து சென்று; அமர் உலகு உழம்பல் செய்த—விண்ணுலகில் கலந்து ஒலித்தன. (எ-று)

(வி-ம்) உழம்பல்—பல ஓசை கலந்தொலித்தல்; ஓசை, ஆரவாரம், ஓதை, நாதம் ஒருபொருட் சொற்கள். பூசல்—பேரொலி. 108

306

கோதறு மணிய மைத்துக்
குயிற்றிய மகுட மெல்லாம்
ஆதவர் நூறு கோடி
அசைவது போலுந் தண்ணெண்
மாதரின் முகங்க ளெல்லாம்
மதியெனத் திகழ்ந்த கண்டோர்
ஏதொரு பொழுதிற் றிங்கள்
இரவியோ டிலங்க லென்றார்.

(இ-ள்) கோது அறு மணி அமைத்து—குற்றம்ற்ற மணிகள் அமைத்து; குயிற்றிய மகுடம் எல்லாம்—செய்யப்பட்ட முடிகள் எல்லாம்; ஆதவர்—சூரியர்; நூறு கோடி அசைவது போலும்—நூறு கோடியாகச் சேர்ந்து அசைதலை ஒக்கும்; தண் ஒண் மாதரின் முகங்கள் எல்லாம்—சூளர்ச்சியும் ஒளியும் பொருந்திய பெண்களின் முகங்கள் எல்லாம்; மதி எனத் திகழ்ந்த—சந்திரன்கள் என விளங்கின; கண்டோர்—அவற்

றைக் கண்டவர்கள்; ஏது ஒரு பொழுதில் திங்கள் இரவியோடு இலங்கல் என்றார்—இது ஏது ஒரே பொழுதில் சந்திரனும் சூரியனோடு கலந்து ஒருங்குசேர விளங்குதல் என்றார்கள். (எ—று) 109

307 நீல்வணக் கயத்தின் கூட்டம்
நீல்வணக் கயத்தை யொக்கும்
கால்வல யக்கு டைகள்
கஞ்சமெல் லிலைக் ளொக்கும்
வேல்முனை விளங்க லெங்கும்
வெண்மலர் மொக்கு ளொக்கும்
கால்படக் கொடிக ளாடல்
களிவரு மன்ன மொக்கும்.

(இ—ள்) நீல்வணக் கயத்தின் கூட்டம்—கறுப்பு நிறத்தையுடைய யானைகளின் கூட்டம்; நீல்வணக் கயத்தை ஒக்கும்—கறுப்பு நிறத்தையுடைய குளத்தை யொக்கும்; கால் வலயக் குடைகள்—கைப்பிடியையுடைய (வட்டமான) குடைகள்; கஞ்சமெல் இலைகள் ஒக்கும்—தாமரை இலைகளை யொக்கும்; எங்கும் வேல்முனை விளங்கல்—எங்கும் வேலின் முனைகள் விளங்குதல்; வெண்மலர் மொக்குள் ஒக்கும்—வெண்டாமரை மொட்டுக்களை நிகர்க்கும்; கால்பட கொடிகள் ஆடல்—காற்றுப்பட கொடிச்சேலைகள் ஆடுதல்; களிவரும் அன்னம் ஒக்கும்—களிப்புடன் வருகின்ற அன்னங்களை நிகர்க்கும். (எ—று) 110

சூரியன் அத்தமித்தல்

308 அரசனும் பரிவா ரத்தோ
டரணியத் தெல்லை சார்ந்தான்
இரவியு மிளைத்தான் போல
இரும்புன் லமளி சேர்ந்தான்
இரவெனும் மாது தன்கை
யிருளினால் வையந் தன்னை
அரவணைத் தமைதி தந்தாள்
அடங்கின துழனி யெங்கும்.

(இ—ள்) அரசனும் பரிவாரத்தோடு அரணியத்து எல்லை சார்ந்தான்—அசுவபதி மன்னனும் தனது பரிவாரங்களுடன் காட்டின் எல்லையை அடைந்தான்; இரவியும் இளைத்தான் போல—சூரியனும் இளைப்படைந்தவன் போல; இரும்புன் லமளி சேர்ந்தான்—பெரிய கடலாகிய நீர்ப்படுக்கையைச் சேர்ந்தான்; இரவு எனும் மாது தன்

கை இருளினால்—இரவென்கின்ற பெண்ணைவள் தனது கையாகிய இருளினால்; வையந்தன்னை—பூமியை; அரவணைத்து அமைதி தந்தாள்—கட்டியணைத்து அமைதியைத் தந்தாள்; துழனி எங்கும் அடங்கின—எல்லாவிடங்களிலும் பலவித ஒலிகளும் அடங்கின. (எ—று) 111

இருள் சூழ்தல்

309 மெய்ம்மையாம் ஞான பானு
மேதினித் துறந்து செல்ல
பொய்ம்மையாம் அஞ்ஞா னப்பேர்ப்
புல்லிருள் சூழ்ந்த போலும்
தெய்வமாஞ் சோதி நீங்கத்
திண்ணிருள் ஞால மெங்கும்
பையவே சூழ்ந்த தந்தப்
பழுவழு மடங்கிற் றன்றே.

(இ—ள்) மெய்ம்மையாம் ஞானபானு—மெய்ஞானமென்னும் சூரியன்; மேதினித் துறந்து செல்ல—பூமியை நீங்கிச் செல்ல; பொய்ம்மையாம் அஞ்ஞான பேர்ப்புல் இருள்—பொய்ம்மையான அஞ்ஞானமென்னும் இழிவான இருள்; சூழ்ந்த போலும்—சூழ்ந்து கொண்டது போலும்; தெய்வமாம் சோதி நீங்க—தெய்வத்தன்மையுடைய ஒளிபுராகிய சூரியபகவான் நீங்க; ஞாலம் எங்கும்—பூமியெங்கும்; திண் இருள் பையவே சூழ்ந்தது—நெருக்கமான இருள் மெல்ல மெல்லச் சூழ்ந்து கொண்டது; அந்தப் பழுவழும் அடங்கிற்று அன்றே—அந்தக் காலும் ஆரவாரமின்றி அடங்கியது; அன்று, ஏ—அசைகள் (எ—று) 112

வீரர் கூடாரங்கள் சமைத்தல்

310 விரைவினிற் கூடா ரங்கள்
வீரர்கள் சமைத்தார் வண்ணத்
திரைகள்மேல் விதானங் கட்டித்
தீபமு மேற்றி னார்கள்
நரையினிற் கம்ப ளங்கள்
தவிசுகள் விரித்தார் பூவுந்
விரைசெறி பொடியுந் தூவி
வெறிகமழ் தூப மிட்டார்.

(இ-ள்) விரைவினில் கூடாரங்கள் வீரர்கள் சமைத்தார்—சீக் கிரமாகக் கூடாரங்களை வீரர்கள் அமைத்தார்கள்; வண்ணத் திரைகள்—அழகிய திரைச்சீலைகளையும்; மேல்விதானம் கட்டி—மேற்கட்டிகளையும் கட்டி; தீபமும் ஏற்றினார்கள்—விளக்குகளையும் ஏற்றினார்கள்; தரையினில்—அடித்தளத்தில்; கம்பளங்கள், தவிசுகள் விரித்தார்—கம்பளங்களையும் மெத்தைகளையும் விரித்தார்கள்; பூவும், விரைசெறி பொடியும் தூவி—பூக்களையும், வாசனை மிகுந்த கந்தப் பொடிகளையும் தூவி; வெறிகமழ் தூபம் இட்டார்—வாசனை கமழுகின்ற தூபத்தை இட்டார்கள். (எ-று)

113

எல்லோரும் மாடங்களில் சென்று தங்குதல்

311

அந்தளி ரலங்கன் மாலை
யரசனு மணங்க னானும்
அந்துகில் மாடஞ் சேர்ந்தார்
அணுக்கர்மெய்க் காவல் செய்தார்
மந்திரர் மறையோர் பாணர்
மங்கையர் மறவ ரானோர்
வந்தவ ரவர்கட் கான
வடிவமை மாடஞ் சேர்ந்தார்.

(இ-ள்) அந்தளி ரலங்கன் மாலை யரசனும்—அழகிய தளர்கள் இடையிடையே தொடுக்கப்பட்ட அசைகின்ற மாலைகளை அணிந்த அசுவபதி மன்னனும்; அணங்கு அனானும்—தெய்வப் பெண் போன்ற சாவித்திரியும்; அந்துகில் மாடஞ் சேர்ந்தார்—அழகிய படமாடஞ் சேர்ந்தார்கள்; அணுக்கர் மெய்க்காவல் செய்தார்—அந்தரங்கமான காவல் வீரர்கள் மெய்க்காவல் புரிந்தனர்—(மெய்காத்து நின்றனர்); மந்திரர், மறையோர்—அமைச்சர், வேதியர்; பாணர், மங்கையர், மறவரானோர்—பாணர், பெண்கள், படைவீரர் முதலியோர்; வந்து அவரவர்கட்கு ஆன; வடிவு அமை மாடஞ் சேர்ந்தார்—வடிவாக அமைக்கப்பட்ட மாடங்களைச் சேர்ந்தார்கள். (எ-று)

114

அவர்கள் ஆடலும் பாடலும் மகிழ்தல்

312

ஓடரி பரந்த கண்ணார்
உளமகிழ்ந் தினிய பண்கள்
பாடினார்; குழலும் யாமும்
பாணர்நின் றிசைத்தார்; மாதர்

ஆடினார் பரதம் வட்ட
அரங்கினில்; மருங்கு ளோவக்
கூடியே யடித்தார் கும்மி
குவட்டின முலையி னார்கள்.

(இ-ள்) ஓடு அரி பரந்த கண்ணார்—ஓடுகின்ற செவ்வரி பரந்த கண்களையுடைய மாதர்; உளமகிழ்ந்து இனிய பண்கள் பாடினார்—மனமகிழ்ந்து செவிக்கு இனியனவாகிய இசைகளை இசைத்தார்கள்; குழலும் யாமும் பாணர் நின்று இசைத்தார்; வட்ட அரங்கினில் மாதர் பரதம் ஆடினார்—வட்டமான மேடையிலே பெண்கள் நடனம் ஆடினார்கள்; குவட்டு இள முலையினார்கள்—திரட்சி பொருந்திய இளம் முலைகளையுடைய பெண்கள்; மருங்கு நோவ—இடை வருந்த; கூடியே கும்மி அடித்தார்—கூடி நின்று கும்மி அடித்தார்கள். (எ-று)

115

சந்திரோதயம்

வேறு

313 அந்த காரமா மளக்கர்நின் றவனியை மீட்க
இந்து சாகரத் தெல்லையி லெழுந்தன னிந்து
கந்து கம்மெனக் கடன்மிசை கனிநடம் புரிய
இந்த மானிலக் தின்னுயிர் யாவும் புற்ற.

(இ-ள்) அந்த காரமாம் அளக்கர் நின்று அவனியை மீட்க—அந்த காரமென்னும் கடலில் நின்று பூமியை மீட்பதற்காக; இந்து சாகரத்து எல்லையில் இந்து எழுந்தனன்—இந்து சமுத்திரத்தின் கிழக்குக் கோடியில் சந்திரன் எழுந்தான்; கந்துகம் எனக் கடல் மிசை கனிநடம் புரிய—அவன் பந்து போலக் கடல்மீது கனிநடம் புரிய; இந்த மாநிலத்து இன்னுயிர் யாவும் இன்புற்ற—இப்பரந்த பெரிய பூமியிலுள்ள இனிய உயிர்க்கூட்டங்கள் எல்லாம் இன்புற்றன. (எ-று)

116

314 திங்கள் நாயகன் திருமுகங் கண்டுள மகிழ்ந்தே
யெங்கும் முல்லைதம் இதழ்விரித் திளநகை புரிந்த
கொங்குண் அல்லியுங் குமுதமுங் குளிர்முக மலர்ந்த
பொங்கி ஆர்கலி பொலிந்தது தன்னலங் கனிந்தே.

(இ-ள்) திங்கள் நாயகன் திருமுகம் கண்டு உளம் மகிழ்ந்தே - சந்திரனாகிய தமது கணவனின் திருமுகத்தைக் கண்டு உளமகிழ்ந்து; எங்கும் முல்லை தம் இதழ் விரித்து இளநகை புரிந்த - எங்க னும் முல்லை மலர்கள் தங்கள் இதழ்களை விரித்துக் குறுஞ் சிரிப்புச் செய்தன; கொங்குண் அல்லியும் குமுதமும் குளிர்முகம் மலர்ந்த - (அவ்வாறே தமது நாயகனாகிய சந்திரனின் முகத்தைக் கண்டு) வாசனை பொருந்திய அல்லி மலரும் குமுத மலரும் தங்கள் குளிர்ந்த முகங்களை மலர்த்தின; ஆர்கலி பொங்கி பொலிந்தது தன்னலங் கனிந்து - (அவ்வாறே) கடலும் நீர்ப்பெருக்கெடுத்துப் பொங்கித் தன்னலங் கனிந்து பொலிந்தது. ஏ - அசை (எ-று) 117

315 சந்தி ரன்கதிர் சாளரத் தூடுசென்று றுறங்கா
இந்து வாண்முகத் திளமுலை மாதனைத் தழுவ
மந்த மாருதம் மதுமலர் மணங்கொடு வீசச்
சிந்தை வந்தனன் செம்பொனிற் செதுக்கிய தோளான்

(இ-ள்) சந்திரன் கதிர் சாளரத் தூடு சென்று - சந்திரனுடைய கிரணம் சன்னலினூடாகச் சென்று; உறங்கா - உறங்காது இருந்த; இந்து வாண் முகத்து இளமுலை மாதனைத் தழுவ - சந்திரன்போலும் ஒளி பொருந்திய முகத்தினையும் இளமை பொருந்திய முலைகளையு முடைய சாவித்திரியைத் தழுவ; மந்தமாருதம் மதுமலர் மணங் கொடு வீச - இளந்தென்றற் காற்றானது தேன்பொருந்திய மலரின் வாசனையைத் தன்னுடன் கலந்து கொண்டு அவள் மீது வீச; செம்பொனிற் செதுக்கிய தோளான் சிந்தை வந்தனன் - செம்பொனிற் செதுக்கியவை போன்ற தோள்களையுடைய சத்தியவான் அவனின் சிந்தையில் வந்து உதித்தான். (எ-று) 118

316 மஞ்ச சூழ்வரை மார்பனும் மனத்தினிற் றேன்றப்
பஞ்ச பாணனும் பல்சனை பாவைமேற் றெடுத்தான்
கஞ்ச மென்முகக் காரிகை காதலன் வசமாய்
நெஞ்ச நெக்கிட நெட்டுயிர்த் தினையவை கூறும்.

(இ-ள்) மஞ்ச சூழ்வரை மார்பனும் - மேகம் சூழ்ந்த மலை போலும் அகன்ற மார்பினையுடைய சத்தியவான்; மனத்தினில் தோன்ற - சாவித்திரியின் மனத்தினிற்றேன்ற; பஞ்சபாணனும் - ஐந்து மலரம்புகளையுடைய மன்மதனும்; பல்சனை பாவைமேல் தொடுத்தான் - பல மலரம்புகளைச் சாவித்திரியின் மேல் ஏவினான்; கஞ்ச மென்முகக் காரிகை காதலன் வசமாய் - தாமரை போலும் மென்மை

யர்ன முகத்தைபுடைய சாவித்திரி, சத்தியவான் வசத்தனாகி; நெஞ்ச நெக்கிட - நெஞ்ச உருகிட; நெட்டுயிர்த்து - பெருமூச்சுவிட்டு; இனையவை கூறும் - இத்தன்மையான மொழிகளைக் கூறுவான். (எ-று) 119

317 ஆதி நாயகன் அவிர்சடை மீதனை மதியே
நீதி யாவர்க்கும் நிகழ்த்துதல் தேவர்தங் கடனும்
சீத ளம்மிகு செழுங்கதிர் செகத்தினுக் கனித்துக்
காத லர்ப்பிரி கன்னியைக் கனற்றிட லெவனே.

(இ-ள்) ஆதி நாயகன் அவிர்சடை மீது அனை மதியே - சிவ பிரானுடைய ஒளிபொருந்திய விரிந்த சடையின் மீது அனைந்திருக்கின்ற சந்திரனே; யாவர்க்கும் நீதி நிகழ்த்துதல் - எல்லோருக்கும் (சார்பின்றி) நீதியைச் செய்தல்; தேவர்தங் கடனும் - தேவர்களது கடமையாகும்; (அவ்வாறிருக்க) சீத ளம் மிகு - குளிர்ச்சிமிக்க; செழுங்கதிர் - செழுமையான நிலவினை; செகத்தினுக்கு அளித்து - உலகத்திற்குக் கொடுத்து; காதலர்ப்பிரி கன்னியை - காதலரைப் பிரிந்த கன்னியாகிய என்னை, கனற்றிடல் எவனே - வெதுப்பிடல் என்ன காரணமோ. (எ-று) 120

318
கடலிற் றேன்றினை காசினி தண்மதி யெனுமே
உடலைத் தீயென உலர்த்துவை யாதுகொல் அறியேன்
வடவைத் தீயுடன் வளர்ந்தனை யாதலி னதுபோற்
கடவைத் தாயெனச் சொல்லுத லல்லது பிறிதென்?

(இ-ள்) (சந்திரனே நீ) கடலில் தோன்றினை - கடலிலே பிறந்தாய்; (அதனால் குளிர்ச்சியுடையவனாய்), காசினி தண்மதி எனுமே - உலகம் உன்னைக் குளிர்ந்த மதி என்று போற்றும்; (அப்படியிருந்தும்) உடலை - எனது உடம்பை; தீ என உலர்த்துவை யாது கொல் அறியேன் - தீப்போன்று உலர்த்தாநின்றாய், யாது காரணம் பற்றி என நான் அறியேன்; வடவைத் தீயுடன் வளர்ந்தனை ஆதலின் - வடவாமுகாக் கினியுடன் வளர்ந்தாய் ஆதலினால்; அதுபோல் - அத் தீயைப்போல்; கடவைத்தாய் - நீயும் என்னைச் கடவைத்தாய், எனச் சொல்லுதல் அல்லது பிறிதென் - என்று சொல்லுவதல்லாமல் வேறு என்ன காரணத்தைச் சொல்லுவேன்? (எ-று) 121

319

படஞ்சேர் பாம்புனைப் பற்றியு மிழ்ந்ததன் றதனால்
விடஞ்சேர் மெய்யினை வெங்கதிர் வீசவை; விதியோ
தடஞ்சேர் தண்பனைச் சாலுவக் கோமகன் பிரிவால்
வடஞ்சேர் மென்முலை வாடிடு மென்றனை வதைப்பாய்.

(இ—ள்) படஞ்சேர் பாம்பு உனை அன்று பற்றி உமிழ்ந்தது — படம் பொருந்திய கேது என்னும் பாம்பு உன்னை அன்று கௌவிப் பின் உமிழ்ந்தது. அதனால் விடஞ்சேர் மெய்யினை — அதனாலே நீ விடம் சேர்ந்த உடம்பை உடையவனாய்; வெங்கதிர் வீசவை — ஆனமையாற்றான் வெப்பமாகிய கிரணத்தை வீசுகின்றாய்; விதியோ — இது எனது விதியோ? தடம்சேர் தண்பனை சாலுவ கோமகன் பிரிவால் — குளங்களைக் கூடிய குளிர்ச்சி பொருந்திய வயல்களையுடைய சாலுவ நாட்டின் அரச குமாரனுடைய பிரிவினால்; வடம்சேர் மென்முலை — மணிவடம் பொருந்திய மென்மையான முலைகள்; வாடிடும் என்னை — மெலிகின்ற என்னை; வதைப்பாய் — வதைக்கின்றாய். (எ—று)

122

320

திங்கள் வெண்குடைத் திருமகண் மைந்தனென் பகையாய்
ஐங்க ணைதமை அரிவையென் மீதினில் விடுத்தான்
அங்க மற்றவன் ஆதலின் நீயவன் துணையோ
திங்க ளேயென்ன திங்குகள் செய்தன னுனக்கே.

(இ—ள்) திங்கள் வெண்குடைத் திருமகண் மைந்தன் — திங்கள் வெண்குடையோனாகிய, இலக்குமிக்கு மகன் (காமன்); என்பகையாய் — எனது பகையாய்; ஐங்கணை தமை — தாமரை, மா, அசோகு, முல்லை, நீலோற்பலமாகிய ஐந்து வகைக் கணைகளை; அரிவை என்மீதினில் விடுத்தான் — பெண்ணாகிய என்மீது ஏவினான்; அங்க மற்றவன் ஆதலின் — அந்தக் காமன் அநங்கனாதலின்; நீ அவன் துணையோ — நீயவனுக்குத் துணையாக வந்திருக்கிறாயோ; திங்களை! உனக்கு என்ன திங்குகள் செய்தனன் — சந்திரனே நான் உனக்கு என்ன திங்குகள் செய்தேன்? (எ—று)

123

321

மந்த மாருதம் மலையினிற் பிறந்தனை மழைசேர்
சந்த னப்புற வத்திடைச் சஞ்சரித் தனையே
இந்த நாளெனை யெரித்திடுங் காமமாம் நெருப்பை
வந்து வீசினீ வளருறச் செய்வதென் தகைத்தோ?

(இ—ள்) மந்த மாருதம் — தென்றற்காற்றே; மலையினிற் பிறந்தனை — நீ மலையின்மீது பிறந்தாய்; மழைசேர் — குளிர்ச்சிபொருந்திய; சந்த னப்புற வத்து இடை — சந்தனக் காட்டினுடே; சஞ்சரித்தனையே — நடமாடினையே; (அதனால் குளிர்ச்சி யுடைய). இந்த நாள் எனை எரித்திடும் காமமாம் நெருப்பை — இந்த நாளிலே என்னை எரிக்கின்ற காமமாகிய நெருப்பை; நீ வந்து வீசி வளருறச் செய்வது — நீ வந்து வீசிக் கொண்டு வளரச்செய்வது; என் தகைத்தோ? — என்ன தகைமை யுடையதோ; (எ—று)

124

322 காம நோய்ப்படு கன்னியிவ் வாரிரங் குதலும்
வாம மேகலை வஞ்சியர் வனிதையை வளர்த்திச்
சர்ம ரங்கொடு வீசினர் சந்தனம் பூசிக்
கோம கட்கவை குண்டமேற் பெய்தநெய் யான.

(இ—ள்) காமநோய்ப்படு கன்னி — காமநோயின் வர்ப்ப்பட்ட சாவித்திரி; இவ்வாறு இரங்குதலும் — இவ்வாறு துன்பப் படுதலும்; வாம மேகலை வஞ்சியர் — அழகிய மேகலையை அணிந்த வஞ்சிக்கொடி போன்ற தோழிப் பெண்கள், வனிதையை வளர்த்தி — சாவித்திரியைப் படுக்க வைத்து; சந்தனம் பூசி — குளிர்ச்சியடையும்படி சந்தனக் குழம்பை உடம்பெங்கும் பூசி; சாமரங்கொடு வீசினர் — சாமரைகளைக் கொண்டு வந்து வீசினார்கள்; கோமகட்கு — அரசகுமாரியாகிய சாவித் திரிக்கு; அவை — அச்செயல்கள்; குண்டமேல் பெய்த நெய் ஆன — ஓம குண்டத்தின் மேல் சொரிந்த நெய்போல காமாக்கினியை மேன் மேலும் வளர்த்தன. (எ—று)

125

323 காந்தக் கல்லுமக் கதிர்பட உருகிடு மென்றூர்
காந்தட் கையினர் கலைமதி யவன்முனர் என்னும்
சாந்தைப் பூசிலென் சாமரம் வீசிலென் சற்றுஞ்
சாந்தத் தைத்தரு மோவெனச் சகிகளைக் கேட்டாள்.

(இ—ள்) காந்தக் கல்லும் — சந்திரகாந்தக் கல்லும்; அக் கதிர்பட — அந்தச் சந்திர கிரணம்பட; உருகிவிடும் என்றால் — உருகிவிடும் என்றால். காந்தன் கையினர் — காந்தன் போன்ற கையையுடைய பெண்கள்; கலைமதியவன் முனர் என்னும்? — பூரண கலைச்சந்திரன் முன்னர் (அவர்கள் உருகாமல்) என்னாவார்கள்? சாந்தைப் பூசில் என் — சந்தனத்தை பூசினாலுமென்ன? சாமரம் வீசில் என் — சாமரத்தால் வீசினாலென்ன? சற்றுஞ் சாந்தத்தைத் தருமோ என — சிறிதும் அமைதியைத் தருமோ என்று; சகிகளைக் கேட்டாள் — தோழிமாறைக் கேட்டாள் சாவித்திரி. (எ—று)

126

324 ஓவி லந்தணர் ஓமஞ்செய் மந்திரம் பயின்ற
பூவை கொம்பரிற் புரிதவர் மொழிகளைப் புகன்ற
தாவில் சத்தியன் தன்மொழி யுஞ்சொலக் கேட்டு
காவி நீள்விழிக் கன்னியுங் கண்ணயர் வுற்றாள்.

(இ—ள்) ஓவிலில்—ஓழிவில்லாது; அந்தணர் ஓமஞ் செய் மந்திரம் பயின்ற பூவை—முனிவர்கள் யாகஞ் செய்யும்போது கூறும் மந்திரங்களைத் தாமும் சொல்லிப் பழகிய நாகணவாய் (கிளி, என்னுமாம்); கொம்பரில்—மரக்கொம்புகளிலிருந்து; புரிதவர் மொழிகளைப் புகன்ற—தவம் புரிகின்ற முனிவரின் மொழிகளைச் சொன்னன; தாவில் சத்தியன் தன்மொழியுஞ் சொலக் கேட்டு—குற்றமற்ற சத்தியவரன் சொல்லும் மொழிகளையும் பூவைகள் சொல்லக் கேட்டு; காவி நீள்விழிக் கன்னியும்—கருங்குவளை போன்ற, நீண்ட விழிகளையுடைய சர்வித்திரியும்; கண் அயர்வுற்றாள்—(அதனால் இன்பமடைந்து) தூங்கினாள். (எ—று)

(வி—ம்) யாகசாலையில் முனிவர் வேதங்களை ஓதுவார்கள். பிரமச்சாரியாகிய சத்தியவானும், தந்தை செய்யும் யாகங்களில் வேதங்களையும், கீதங்களையும் மொழிவான். ஆதலால் பூவை அவன் மொழிகளையும் சொல்லும். அவன் மொழிகளைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் சர்வித்திரி துன்பம் நீங்கி இன்பமுற்றுத் துயின்றாள்.

இரவில் பூவை பேசுமோ என்பார்க்கு—சர்வித்திரி இரவு வெகு நேரம் நித்திரை வராமல் வருந்தினாள். பின்இரவு வைகறைப் பொழுதைக் கிட்டும் நேரம். பூவை பேசியது. அப்பொழுதுதான் தூங்கினாள் என்க.

127

சுயம்வரச் சருக்கம் முற்றிற்று

திருச்சிற்றம்பலம்

நான்காவது திருக்கலியாணச் சருக்கம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கதிரவன் உதயம்

வேறு

325 நீள்விழி நின்னுளம் நீங்கா நின்றவக்
கேள்வனைக் காட்டுதும் கேதம் நீங்கென
ஆழ்கடற் பள்ளிவிட் டளப்பில் தேசுடன்
ஏழ்பரித் தேர்மிசை யிரவி தோன்றினன்.

(இ—ள்) நீள்விழி!—நீண்ட கண்களையுடைய சர்வித்திரி! நின்னுளம் நீங்கா நின்ற—உன்னுடைய உள்ளத்தில் நீங்காமல் நின்றவனாகிய; அ கேள்வனை—அந்தத் தலைவனை; காட்டுதும்—காண்பிப்பேன்! கேதம் நீங்கு என—துன்பம் நீங்குவாயாக என்று; ஆழ்கடல் பள்ளிவிட்டு—ஆழ்ந்த கடலாகிய படுக்கையை விட்டு; அளப்பில்—அளவிட முடியாத; தேசு உடன்—ஒளியுடன்; ஏழ்பரித் தேர்மிசை—ஏழு கிரணங்களாகிய குதிரைகள் பூட்டிய தேரின் மீது; இரவி தோன்றினன்—சூரியன் உதயமானான். (எ—று)

1

எல்லோரும் துயிலெழுதல்.

326 மங்கல யாழினை மாதர் மீட்டிட
மங்கைதன் மலர்விழி மலர்ந்தெழுந்தனள்
அங்குள பேர்களு மமளி நீங்கினர்
கங்கையி லாடியே கடன்க ளாற்றினர்.

(இ—ள்) மங்கல யாழினை—மங்கல வாத்தியமான யாழை; மாதர் மீட்டிட—இசை செய்கின்ற பெண்கள் மீட்டு வாசிக்க; மங்கை—சர்வித்திரி; தன் மலர்விழி—தன் குவளை மலரை ஒத்த கண்களை; மலர்ந்து எழுந்தனள்—விழித்து துயில் எழுந்தாள்; அங்கு—அங்குளம்—அங்குள்ள மற்றையோர்களும்; அமளி நீங்கினர்—படுக்கையை விட்டு எழுந்தார்கள்; கங்கையில் ஆடியே—கங்கா நதியில் நீராடி; கடன்கள் ஆற்றினர்—காலைக் கடன்களைச் செய்து முடித்தனர். (எ—று)

2

தியுமற்சேனன் இருக்குமிடம் செல்லல்

- 327 அரசனு மமைச்சரும் அணங்குஞ் சாலுவ நரர்பதி யுறைவிடம் நடந்து சென்றனர் அரனடிக் கன்புசெய் யண்ணல் சர்லநீள் தருநிழற் றருப்பைமேற் றங்கக் கண்டனர்.

(இ-ள்) அரசனும்—அசுவபதி மன்னனும்; அமைச்சரும்—மந்திரி மார்களும்; அணங்கும்—தெய்வப் பெண் போன்ற சாவித்திரியும்; சாலுவ நரர்பதி—தியுமற்சேனனவன்; உறைவிடம்—தங்கியிருந்த தவப்பள்ளிக்கு; நடந்து—வாகனங்களை விடுத்து நடந்து; சென்றனர்—சென்றார்கள்; அரன் அடிக்கு அன்பு செய் அண்ணல் சிவபெருமானுடைய திருவடியிலே அன்பு கொண்டு தவநெறியை மேற்கொண்ட தியுமற்சேனன்; நீள்சால தருநிழல்—உயர்ந்த சாலமரத்தின் நிழலில்; தருப்பைமேல்—தருப்பாசனத்தின் மேல்; தங்கக் கண்டனர்—இருக்கக் கண்டார்கள். (எ-று)

3

(வி-ம்) சாலமரம்—ஆச்சாமரம்.

அசுவபதி தன்னை அறிமுகப்படுத்தல்

- 328 மாத்திர மன்னன்யான் மகள்சா வித்திரி பூத்திகழ் கற்பினாள் பொற்பிற் பொன்னியாம் நீத்தநும் பெருமையை நேரிற் கண்டனம் தோத்திரஞ் செய்தனம் தோன்ற லென்றனன்.

(இ-ள்) தோன்றல்—பெருமை மிக்க தியுமற்சேனரே! யான் மாத்திர மன்னன்—நான் மாத்திர தேசத்து அரசன்; மகள் சாவித்திரி—(அயலில் நிற்கும் இவள்) என்மகள் சாவித்திரியாவாள்; பூதிகழ் கற்பினாள்—இப்பூமியில் சிறப்புமிக்க கற்பையுடையவள்; பொற்பில் பொன்னியாம்—அழகில் இலக்குமியாவாள்; நீத்த—துறந்த; நும்—உமது; பெருமையை நேரிற் கண்டனம்—பெருமையை நேரிற் கண்டறிந்தோம்; தோத்திரம் செய்தனம்—துதி செய்தோம்; என்றனன்—என்று அசுவபதி கூறினான். (எ-று)

(வி-ம்) தியுமற்சேனன் பார்வையிழந்திருந்ததனால்—மகளின் அழகைப் பற்றியுஞ் சொன்னான்.

4

தியுமற்சேனன் அசுவபதியை வரவேற்றல்

- 329 வரவுநல் வரவென வணங்கிச் சேனனும் புரவல அமர்கெனப் புற்பா யிட்டனன் மரவையிற் பாலுடன் மதுரத் தேன் கனி அரசனுக் கேளையோர்க் களித்தா னன்புடன்.

(இ-ள்) சேனனும் வரவு நல்வரவு என வணங்கி—தியுமற்சேனனும் உங்கள் வரவு நல்வரவாகுக என்று சொல்லி வணங்கி; புரவல—அரசனே! அமர்க என—இருக்கக் கடவீர்கள், என்று; புல்பாய் இட்டனன்—தருப்பைப் புற்பாயை விரித்தனன்; மரவையில்—மரத்தாற் செய்யப்பட்ட பாத்திரத்தில்; பாலுடன் மதுரதேன், கனி—பாலோடு இனிமையான தேனையும், கனிவகைகளையும்; அன்புடன் அரசனுக்கு ஏனையோர்க்கு அளித்தான்—அன்புடன் அரசனுக்கும் ஏனையோருக்கும் விரந்தாகக் கொடுத்தான். (எ-று)

(வி-ம்) காட்டில் தவம் செய்பவனாகையால், தருப்பைப் புல்லாற் செய்த பாயையிட்டனன். சருக்கரை அங்கு கிடைப்பதரிதாகையால் பாலுடன் தேனைக் கொடுத்தான் என்க. துறவியிடம் வெள்ளிப் பாத்திரமோ, உலோகத்தாலான பாத்திரமோ கிடையாது. ஆகையால் மரப்பாத்திரத்தில் பால் கொடுத்தான் என்பதே பொருந்தும். 5

- 330 தவம்பயில் தமிழனைத் தாங்கள் நாடிய தெவனென அறியுமா றியம்பு வீரெனச் சிவநெறி தழுவிய செல்வ நின்தவம் அவனியில் யார்க்குமே யாற்ற வல்லதோ.

(இ-ள்) தவம் பயில் தமிழனை—தவத்தைச் செய்யும் வறியவனாகிய என்னை; தாங்கள் நாடியது—அரசனாக இருக்கும் தாங்கள் தேடி வந்தது; எவன் என—என்னகாரிய நிமித்தமாக என்று; அறியுமாறு—அதனை நான் அறியும்படி; இயம்புவீரென—சொல்லுவீர்களாக என்று தியுமற்சேனன் கேட்க; சிவநெறி தழுவிய செல்வ—சிவநெறியாகிய தவத்தை மேற்கொண்ட செல்வரே; நின்தவம்—உம்முடைய தவம்; அவனியில்—உலகத்தில்; யார்க்குமே ஆற்றவல்லதோ—யார்க்கும் செய்யத் தகுந்ததோ?—என்று உபசாரம் கூறி அதன் பின்பு அசுவபதி பின் வருமாறு சொல்வானுமினன். (எ-று)

(அடுத்த பாட்டிற் றொட்டும்)

(வி-ம்) தியுமற் சேனன் தன்னை வறியவனாகச் சொன்னானாகையால், அசுவபதி தவத்தாற் சிவப்பேறுபெற்ற செல்வ என்னுன்: “செல்வன் கழலேத்தும் செல்வம் செல்வமே” என்னும் திருவாக்கை நோக்குக.

6

331 அருந்தவஞ் செய்தவ ரடைவர் விண்ணுலகிலும்புகழ் மெய்துவ ரிம்மை வாழ்வினிற் பொருந்திநீர் செய்தவம் புந்தி கொண்டியாம் விரும்பிநும் உறவினை வேண்டி வந்தனம்.

(இ-ள்) அருந்தவம் செய்தவர் விண்ணுலகு அடைவர்—செய்தற்கு அரிய தவத்தைச் செய்தவர்கள் சுவர்க்க உலகை அடைவார்கள்; இரும்புகழ்—பெரிய புகழை; எய்துவர்—அடைவார்கள்; இம்மை வாழ்வினில்—இந்தப் பிறப்பில், இவ்வுலக வாழ்வினில்; நீர் பொருந்தி செய்தவம் யாம் புந்தி கொண்டு—நீர் மனம்பொருந்திச் செய்யும் தவத்தை நாம் மனத்திற் கொண்டு. நும் உறவினை விரும்பி—உம் முடன் உறவு வைத்துக்கொள்ள ஆசைப்பட்டு; வேண்டி வந்தனம்—அச்சம்பந்தத்தை வேண்டி (இரந்து) வந்தோம். (எ-று)

(வி-ம்) நீர் தவ வாழ்க்கையை மேற்கொண்டிருப்பதை அறிந்தும் உம்முடைய உறவை விரும்பி வந்தேன். திருமணம் பேச வந்தவனாகையால், உம் உறவை விரும்பி வந்தேன் என்றும், அவர் துறவியாக வறியவனாக இருப்பதையறிந்தும் அதைப் பொருட்படுத்தாது அரச குமாரியைக் கொடுக்கும் சம்பந்தத்தை வேண்டி வந்தேன் என்பதையும் பின் சொல்லப் போவதற்குத் தோற்றுவாயாகச் சொன்னான் என்க.

7

(வேறு)

332 புத்திர ரின்றி யானும் புரிந்தனன் தவங்கள் முன்னாட் சத்தியின் வரத்தி னாலிச் சற்குண வதியைப் பெற்றேன் இத்திரு மகனாக் கேற்ற இளைஞனைத் தேடுங் காலை சத்திய வாளை நங்கை சாகுமில் வனத்திற் கண்டாள்.

(இ-ள்) புத்திரர் இன்றி யானும் முன்னாள் தவங்கள் புரிந்தனன்—எமக்குப் புத்திரப் பேறில்லாமையால் முற்பாலத்தில் அதற்கேற்ற தவங்களைச் செய்தேன் சத்தியின் வரத்தினால்—சாவித்திரி தேவியின் வரத்தினால்; இச் சற்குணவதியைப் பெற்றேன்—இந்த நற்குணமுள்ள சாவித்திரியென்னும் பெண்ணை மகளாகப் பெற்றேன்; இத் திரு மகனுக்கு ஏற்ற இளைஞனைத் தேடுங்காலை—இந்த இலக் தமியை ஒத்த மகனுக்குத் தகுந்த ஒரு கணவனைத் தேடுங்காலை; சத்தியவாளை—உமது மகனாகிய சத்தியவாளை; நங்கை (நமது மகளாகிய) சாவித்திரி; சாரும் இவ் வனத்திற் கண்டாள்—நாம் வந்து சேர்ந்த இந்தக் காட்டிலே கண்ணுற்றாள். (எ-று)

8

333

கண்டவ ளவனைத் தானே கணவனாய் வரித்துக் கொண்டாள் இண்டைசேர் குழலி னானே இங்குநா னிட்டு வந்தேன் வண்டிமிர் தாரா னுக்கில் வனிதையை வதுவை செய்தால் பண்டைநம் நட்பு மேலும் பலமுறும் வாய்ப்பு முண்டாம்.

(இ-ள்) கண்டவள்—கண்டவளாகிய இச் சாவித்திரி; அவளை—அச் சத்தியவாளை; தானே கணவனாய் வரித்துக் கொண்டாள்—தனது கணவனாகத் தானே தேர்ந்து கொண்டாள்; இண்டைசேர் குழலினானே—முல்லைமாலையையணிந்த கூந்தலினையுடையவளாகிய சாவித்திரியை; இங்கு நான் இட்டு வந்தேன்—இங்கு நான் கட்டிக்கொண்டு வந்தேன்; வண்டுஇமிர்தாரானுக்கு—வண்டுகள் மொய்க்கும் மாலையை யணிந்த சத்தியவானுக்கு; இவ் வனிதையை—இச் சாவித்திரியை; வதுவை செய்தால் திருமணம் செய்துவைத்தால்; நம் பண்டை நட்பு—எமது பழைமையான நட்பு; மேலும் பலமுறும் வாய்ப்புமுண்டாம்—மேலும் பலப்படுவதற்குரிய வாய்ப்புமுண்டாம். (எ-று)

9

334

காதலாற் பெற்ற கன்னி கற்பினாற் கருத்து மாறாள் ஆநலால் ஐய அந்த அண்ணலு மிசைவா னாகில்

சா-11

தீதிலா முகூர்த்தந் தன்னில்
திருமணம் முடிப்பீ ரென்று
மாதுலாம் மருதஞ் சூழும்
மாத்திர மன்னன் சொற்றான்.

(இ-ள்) காதலால் பெற்ற கன்னி - நான் அன்பினால் பெற்றெடுத்த கன்னிப்பெண்ணாகிய இவள்; கற்பினால் கருத்து மாறாள் - தான் கடைப்பிடிக்கும் கற்பின் மேம்பாட்டினால், தனது கணவனாகச் சத்தியவாளை ஏற்றுக்கொண்ட கருத்தை மாற்றமாட்டாள்; ஆதலால் ஐய! - ஆனதன்மையால் தியுமற்சேனரே! அந்த அண்ணலும் - அந்தப் பெருமையிற் சிறந்த சத்தியவானும்; இசைவானாகில் - அவளை மணக்க மனம் இசைவானாகில்; தீது இலா முகூர்த்தந் தன்னில் - குற்றமில்லாத சுப முகூர்த்தத்தில்; திருமணம் முடிப்பீர் என்று - திருமண வினையை முடித்து வைப்பீராக என்று; மாது உலாம் மருதம் சூழும் மாத்திர மன்னன் சொற்றான் - அழகு தவழும் மருதநிலம் சூழ்ந்த மாத்திர நாட்டு அரசனாகிய அசுவபதி சொன்னான். (எ-று) 10

தியுமற்சேனன் பதில்

335 நாட்டினை யிழந்தோஞ் செல்வ
நகரினை யிழந்தோம் பொன் செய்
வீட்டினை யிழந்தோம் மிக்க
வியன்பொரு ளிழந்தோம் மண்செய்
ஓட்டினைக் கையி லேந்தி
உணவினை யேற்றே யுண்டு
காட்டினில் வாழு மெம்மைக்
கணித்திட லெதுவோ மன்ன.

(இ-ள்) மன்ன - அசுவபதியாகிய அரசனே! நாட்டினை இழந்தோம் - நாம் சாலுவ நாட்டினை இழந்தோம்; செல்வ நகரினை இழந்தோம் - செல்வம் மிக்க தலைநகரையும் இழந்தோம்; பொன்செய் வீட்டினை இழந்தோம் - பொன்தகட்டினால் வேயப்பட்டதும், பொன்முலாம் பூசப்பெற்றதுமான அரண்மனையை இழந்தோம்; மிக்க வியன்பொருள் இழந்தோம் - மிகவும் அதிகமான பொருள்களை இழந்தோம்; மண்செய் ஓட்டினைக் கையில் ஏந்தி - மண்ணினாற் செய்யப்பட்ட பாத்திரமாகிய ஓட்டைக் கையில் ஏந்தி; உணவினை ஏற்றே உண்டு - உணவினை யாசித்து அருந்தி; காட்டினில் வாழும் எம்மை - காட்டினில் வாழுகின்ற எம்மை; கணித்திடல் எதுவோ - ஒரு பொருட்டாகக் கணித்து எம்மிடம் வந்தது எதுவோ? (எ-று) 11

336 நும்புகழ் யாவுங் கேட்டோம்
நும்மகள் பொற்புங் கேட்டோம்
நம்மக னுக்கு வாய்த்த
நன்மனை ஐய மில்லை
எம்மரு மகளாய்க் கொள்ள
எமக்கதி விருப்பே யேனும்
நும்மக ளிந்தக் கானில்
நோதலை யடைவா ளன்றோ.

(இ-ள்) நும்புகழ் யாவுங் கேட்டோம் - அசுவபதி மன்னனே! உமது புகழ் எல்லாவற்றையும் கேட்டறிந்தோம்; நும்மகள் பொற்புங் கேட்டோம் - உமது மகளின் அழகைப்பற்றியும் கேட்டறிந்தோம்; நம்மகனுக்கு வாய்த்த நன்மனை ஐயமில்லை - எமது மகனுக்கு அவள் வாய்த்த நல்ல மனைவியாவாள், அதில் சந்தேகமில்லை; எம்மருமகளாய்க் கொள்ள, எமக்கு அதிவிருப்பே யேனும் - அவளை எமது மருமகளாகக் கொள்ள எமக்கு அதிகம் விருப்பமே என்றாலும்; நும்மகள் இந்தக்கானில் நோதலை அடைவாள் அன்றோ - உமது அரசருமாரியாகிய சாவித்திரி எம்முடன் இக்காட்டில் வசிக்கும்போது துன்பத்தை அடைவாளல்லவா? (எ-று) 12

337 அரண்மனைப் போகந் தன்னை
யநுபவித் திருந்த நங்கை
அரணியத் தெளிய வாழ்வி
லமைவதை யாற்றா னைய
அரசுட னிருந்தா னாகில்
அண்ணலிவ் வணங்கின் செய்ய
கரங்களைப் பற்ற நாழுங்
களிப்புட னேற்போ மென்றான்.

(இ-ள்) அரண்மனைப் போகந்தன்னை - அரண்மனையில் உள்ள பேர்கங்களை; அநுபவித்து இருந்த நங்கை - அநுபவித்துக் கொண்டிருந்த சாவித்திரி; அரணியத்து எளிய வாழ்வில் அமைவதை - காட்டின் கண்ணே வறுமையான வாழ்வில் பொருந்துவதை; ஆற்றாள் ஐய - பொறுக்கமாட்டாள் அரசனே; அரசுடன் இருந்தானாகில் - சத்தியவான் அரசாட்சியுடன் இருந்தானாகில்; அண்ணல் இவ் அணங்கின் செய்ய கரங்களைப் பற்ற - பெருமைமிக்க அவன் இச் சாவித்திரியின் அழகிய கைகளைப் பற்றிக் கொள்ள நாமும் களிப்புடன் ஏற்

போம் என்றான்—நாமும் மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்போம் என்று தியுமற்சே
னன் கூறினான். (எ—று) 13

அகவபதி கூறல்

338 இன்பமுந் துன்பந் தானும்
என்றுமே நிலைப்ப தில்லை
அன்னமும் யானு மிந்த
அரசபோ கங்க ளெல்லாம்
மின்னலின் மாயு மென்ற
மெய்யினை யுணர்வோம் நன்றே
பொன்னியோ ரிடத்திற் றங்காள்
போதலும் வரலுங் கண்டோம்.

(இ—ள்) இன்பமும் துன்பந்தானும்; என்றுமே நிலைப்பதில்லை—
ஒருவரிடத்தில் என்றும் நிலைத்து நிற்பதில்லை (மாறி மாறி வரும்); அன்
னமும்—அன்னம் போன்ற நடையையுடைய சாவித்திரியும்; யானும்—
நானும்; இந்த அரச போகங்கள் எல்லாம்—அனுபவிக்கும் இந்தச் செல்
வங்கள் எல்லாம்; மின்னலின் மாயும் என்ற மெய்யினை—மின்னலைப்
போல் நிலையில்லாமல் அழிந்துவிடும் என்ற உண்மையை; நன்றே
உணர்வோம்—நன்றாக உணர்வோம்; பொன்னி—இலக்குமி; ஓரிடத்
தில் தங்காள்—எப்போதும் ஒரே இடத்தில் தங்கியிருக்க மாட்டாள்;
போதலும் வரலும் கண்டோம்—சிலகாலம் நீங்குதலும் சிலகாலம்
வந்து இருத்தலும் ஆகிய செயல்களை நாம் கண்டோம். (எ—று) 14

339 கொற்றவெண் குடையின் நீழற்
கொலுவிருந் தாண்ட மன்னன்
மற்றொரு நாளில் நாட்டை
மாற்றலன் பற்றிக் கொள்ள
உற்றவ ருறவோ ரின்றி
ஊரதி னெல்லை நீங்கிக்
கற்றரை துயின்று காலங்
கழிப்பதும் நாங்கள் கண்டோம்.

(இ—ள்) கொற்றவெண் குடையின் நீழல்—வெற்றி மிகுந்த
வெண்கொற்றக் குடையின் நீழலிலே; கொலு இருந்து ஆண்ட மன்
னன்; மற்று ஒரு நாளில்; நாட்டை, மாற்றலன் பற்றிக்கொள்ள—

தனது நாட்டைப் பகைவன் கைப்பற்றிக்கொள்ள; உற்றவர் உற
வோர் இன்றி—உற்ற துணைவரும் சுற்றத்தவரும் இன்றி; ஊர தின்
எல்லை நீங்கி—தனது நாட்டின் எல்லையைவிட்டு நீங்கி; வேற்று நாட்
டில்) கல்தரை—கல்லுத்தரையிலே; துயின்று காலங்கழிப்பதும் நாங்
கள் கண்டோம்—நித்திரை செய்து தனது காலத்தைக் கழிப்பதையும்
நாங்கள் கண்டோம். (எ—று) 15

340 பெருநிதி படைத்த பேரும்
பெற்றதில் நிறைவு காணார்
அரும்பொருள் அளவாய்ப் பெற்றோர்
அடைந்ததி லின்பங் காண்பார்
இருநிலத் தின்புந் துன்பும்
எம்மனம் அளவு கோலாய்
வருவதை வகுத்துக் காட்டும்
வழக்கமொன் றன்றி யுண்டோ.

(இ—ள்) பெருநிதி படைத்த பேரும்—மிகவும் பெரிய செல்வத்
தைப் பெற்றவர்களும்; பெற்றதில் நிறைவு காணார்—தாம் பெற்ற
செல்வம் போதும் என்று மன நிறைவு காணார்கள்; அரும்பொருள்—
பெறுதற்கரிய பொருளை; அளவாய்ப் பெற்றோர்—வரையறையாகப்
பெற்றவர்கள்; அடைந்ததில்—தாம்பெற்ற பொருளில்; இன்பம் காண்
பார்—திருத்திப்பட்டு இன்பம் காண்பார்கள்; இருநிலத்து இன்பும்
துன்பும்—மிகப்பெரிய இப் பூமியில் இன்பமும் துன்பமும்; எம்மனம்
அளவு கோலாய்—எம்முடைய மனமே அளக்கும் அளவு கோலாக;
வருவதை—எமக்கு வருபவைகளை; வகுத்துக்காட்டும்—இது இன்பம்
இது துன்பம். இது போதும், இது போதாது என்று வகுத்துக்காட்டு
கின்ற; வழக்கமொன்று அன்றி உண்டோ—வழக்கமொன்று அன்றி
வேறு உண்டோ? (எ—று)

(வி—ம்) நிரம்பப் பொருளையுடையவர்களும், அது போதாது,
இன்னும் வேண்டுமென்று வருந்துவார்கள். மிகக் குறைந்த பொருளை
யுடைய வேறு சிலர் அந்தப் பொருளை போதும் என்று இன்பமா
யிருப்பார்கள். எனவே செல்வத்தின் பரிமாணமல்ல இன்பதுன்பத்தைத்
தருவது. செல்வத்தை மதிப்பீடு செய்யும் மனந்தான் இன்பதுன்பத்
திற்குக் காரணம். மனமே அளவு கோல். “தம்மின் மெலியாரை
நோக்கித் தமதுடைமை அம்மா பெரிதென் றகமகிழ்ச்சி” என்ற வாக்கையும்
நோக்குக. 16

ஆதலா லைய விந்த
அன்னமு மழுங்கு மென்று
வேதனை கொள்ள வேண்டாம்
வேல்விழி நங்கை வேண்டல்
கோதிலாக் குணக்குன் றுன
குமரனை யன்றி யிந்தப்
பூதலத் தரச வாழ்வும்
போகமு மல்ல வென்றான்.

(இ-ள்) ஆதலால் ஐய-ஆகையால் ஐயனே; இந்த அன்னமும் அழுங்கும் என்று-இந்த அன்னத்தை யொத்த நடையையுடைய சாவித்திரியும் துன்பப்படுவாள் என்று: வேதனை கொள்ள வேண்டாம் - நீர் மன வேதனை யடைய வேண்டாம்; வேல்விழி நங்கை வேண்டல் - வேல்போன்ற கண்களையுடைய சாவித்திரி வேண்டுவது; கோது இலர் குணக்குன்றான் - குற்றமில்லாத குணமலை போன்றவனான; குமரனை அன்றி - குமாரப் பருவமுடைய சத்தியவானையன்றி; இந்தப் பூதலத்து அரச வாழ்வும்-இந்தப் பூமியில் வாழ்கின்ற அரச வாழ்வும்; போக மும்அல்ல - போக போக்கியங்களும்அல்ல; என்றான்-என்று அகவபதி சொன்னான். [எ-று]

17

சத்தியவானின் நிலை

342 அந்தவோ ரமயந் தன்னி
லண்ணலங் குழைய னாகித்
தந்தையை மற்றை யோரைத்
தாழ்த்திமெய் வணங்கிப் பாங்கர்
முந்தியக் கானிற் கண்ட
முழுமதி நிற்பக் கண்டு
சிந்தையில் மகிழ்வு கொண்டு
செய்வதொன் றறியா நின்றான்.

(இ-ள்) அந்த ஓர் அமயந் தன்னில் - அந்தச் சமயத்தில்; அண்ணல் அங்கு உழையன் ஆகி - சத்தியவான் அங்கு அண்மையில் வந்து நின்று; தந்தையை மற்றையோரைத் தாழ்த்தி மெய்வணங்கி - தகப்பனையும் ஏனையோரையும் உடம்பைத் தாழ்த்தி நன்கு வணங்கி; பாங்கர் - அவர்களின் பக்கத்தில்; முந்தி அக்கானில் கண்ட - தான் முந்தி ஒரு தினம் அந்தக் காட்டிற்கண்ட; முழுமதி நிற்பக் கண்டு - பூரண சந்திரன் போன்ற அழகிய முகத்தினையுடைய சாவித்திரி நிற்பதைக்

கண்டு; சிந்தையில் மகிழ்வு கொண்டு - தனதுமனத்தில் மகிழ்ச்சியடைந்து; செய்வதொன்று அறியா நின்றான் - வியப்பால் என்ன செய்வதென்று அறியாதவனாக நின்றான். (எ-று)

18

343 தன்னுளங் கொள்ளை கொண்டு
தவிப்பினி லாழ்த்திச் சென்ற
கன்னியைக் களிப்பி னோடு
காளையும் பலகால் நோக்கும்
தன்னிக ரில்லாள் தாலி
தரித்தில ளின்னு மென்னும்
மின்னிவள் மெலிந்தா ளென்னும்
மெல்லிடை தாங்கா தென்னும்.

(இ-ள்) தன்னுளம் கொள்ளை கொண்டு - தன்னுடைய உள்ளத்தைக் கவர்ந்து கொள்ளை கொண்டுபோய்; (தன்னை) தவிப்பினில் ஆழ்த்திச் சென்ற - தன்னை மனவருத்தத்தில் ஆழ்த்திவிட்டுச் சென்றவளாகிய; கன்னியை - சாவித்திரியை; களிப்பினோடு - மனமகிழ்ச்சியோடு; காளையும் - சத்தியவானும்; பலகால் நோக்கும்; தன் நிகர் இல்லாள் - வேறு ஒருவரும் தனக்கு நிகரில்லாதவளாகிய சாவித்திரி; இன்னும் தாலி தரித்திலள் என்னும் - இன்னும் திருமாங்கலியம் தரித்திலள் (ஆதலால் அவளுக்கு திருமணமரகவில்லை) என்னும்; மின் இவள் மெலிந்தாள் என்னும் - மின்னற்கொடி போன்ற இவள் மெலிந்தாள் என்னும்; மெல்லிடை தாங்கா தென்னும் - மெல்லிய இடையானது தனபாரத்தைத் தாங்காது என்னும். (எ-று)

19

என்னும் - என்று சொல்வான், என்று எண்ணுவான்.

344 என்றவப் பயனே யிறறை
யிவனையான் கண்டே னென்னும்
மன்னவன் மகளு மென்னை
மறந்திலள் போலு மென்னும்
பொன்னியைத் தருவா னோவிப்
புரவலன் விரும்பி யென்னும்
கன்னியின் கையைப் பற்றுங்
காலமும் வருமோ வென்னும்.

(இ-ள்) இற்றை இவளை யான் கண்டேன் என் தவப்பயனே என்னும் - இன்று இவளை யான் கண்டனன். இது யான் செய்த தவப் பயனே என்று எண்ணுவான்; மன்னவன் மகளும் என்னை மறந்திலள்

போலும் என்னும்—அகவபதியின் மகளும் என்னை இன்னும் மறக்க வில்லைப் போலும் என்று எண்ணுவான்; பொன்னியை—இலக்குமி போன்ற சாவித்திரியை; இப்புரவலன் விரும்பி தருவாரோ என்னும்—இந்த அகவபதி மன்னன் விருப்பத்துடன் எனக்கு தருவாரோ என்று எண்ணுவான்; கன்னியின் கையைப் பற்றும்—சாவித்திரியின் கையைப் பற்றித் திருமணஞ் செய்கின்ற; காலமும் வருமோ என்னும்—ஒரு காலமும் வந்து வாய்க்கப் பெறுமோ என்று எண்ணுவான் (எ—று) 20

சாவித்திரியின் நிலை

345 வைவடி வேலொண் கண்ணி
வள்ளலின் வரவு கண்டு
கைவளை திருத்து வாள்போற்
கடைக் கண்ணி நவளை நோக்கும்
ஐயனும் நோக்க நாணி
யவள்விழி நிலத்தை நோக்கும்
தையல்மெய் துகிலால் மூடித்
தரையினை விரலாற் கீறும்.

(இ—ள்) வைவடிவேல் ஒண்கண்ணி—கூர்மையாக வடிக்கப்பெற்ற வேலையொத்த ஒளி பொருந்திய கண்களையுடைய சாவித்திரி; வள்ளலின் வரவு கண்டு—சத்தியவானின் வரவினைக் கண்டு; கைவளை திருத்து வாள்போல்—தனது கைவளைகளைத் திருத்துபவளைப் போல; கடைக் கண்களின் அவளை நோக்கும்—தனது கடைக்கண்ணிலே சத்தியவானைப் பார்ப்பாள்; ஐயனும் நோக்க—சத்தியவானும் அவளை அச்சமயத்தில் பார்க்க; அவள் நாணி—அவள் நாணமடைந்து நிற்க; விழி நிலத்தை நோக்கும்—அவளது கண்கள் பூமியைப் பார்க்கும்; தையல்—பெண்களுட் சிறந்த சாவித்திரி; மெய் துகிலால் மூடி—தனது உடம்பைச் சேலைத்தலைப்பால் மூடிக்கொண்டு; தரையினை விரலாற் கீறும்—தரையினைக் காற் பெருவிரலாற் கீறுவாள். (எ—று)

(வி—ம்) அவளை நேராகப் பார்க்க வெட்கப்பட்டு, தனது கைவளைகளைச் சரிசெய்வதுபோற் பாசாங்கு செய்து, கடைக்கண்ணைப் பார்த்தாள்; அதே நேரம் அவளும் பார்க்க, நாணமடைந்து நிலத்தை நோக்கினாள்; தன்னை ஒரு ஆடவன் பார்க்கிறான் என்றால், முன்னுடைய மார்பகத்தை மூடிக்கொள்ளுந் தல இயல்பாக நடைபெறுவது. நிலத்தைக் கால்விரலாற் கீறுவது மீறிப்பாயும் உள்ளத்தைத் தடுத்து ஒருமுகப் படுத்த முயல்வதாகும். 21

346 கானகத் திந்தக் காளை
கார்முக விராமன் போலும்
நானவன் றனக்கு வாய்த்த
நல்லவோர் சீதை போலும்
ஊனமுற் றிருக்குஞ் சேனற்
குறுபணி விடைகள் செய்வேன்
மானகு விழியாள் மாமி
மறுப்பளோ வென்னை யென்னும்.

(இ—ள்) கானகத்து—காட்டின் கண்ணே வசிக்கின்ற; இத்தக் காளை—இந்த அழகிய குமரனாகிய சத்தியவான்; கார்முக இராமன் போலும் வில்லையேந்திய இராமனை ஒப்பான் போலும்; நான் அவன் தனக்கு வாய்த்த—நான் அக்காளைக்குக் கிடைத்த; நல்லவர் சீதை போலும்; ஊனம் உற்று இருக்கும் சேனற்கு—கண் ஊனமுற்று பார்வைகுன்றி இருக்கும் தியுமற் சேனருக்கு; உறுபணிவிடைகள் செய்வேன்—பொருந்திய மிக்க பணிவிடைகளை நான் செய்வேன்; மான் நகு விழியாள்—மானைப் பழிக்கும் விழிகளையுடையவளாகிய; மாமி—சத்தியவானின் அன்னை; என்னை மறுப்பளோ என்னும்—என்னை மருமகளாக ஏற்றுக் கொள்ள மறுப்பாளோ என்று எண்ணுவாள். (எ—று) 22

347 அங்கவர் நிலையை நோக்கி
யவருள மறிந்தார் பெற்றோர்
இங்கிவர் வதுவை செய்ய
இனியெமக் குடன்பா டென்றார்;
மங்கல நாளைப் பூட்ட
மறையவர் கணித்தார் நேரம்
தங்கள் கூடாரத் திற்குத்
தையலை யழைத்துச் சென்றார்.

(இ—ள்) பெற்றோர்—பெற்றோர்கள்; அங்கு அவர் நிலையை நோக்கி—அங்கு சத்தியவானும் சாவித்திரியும் நின்ற காதல் நிலைமையைக் குறிப்பால் பார்த்து; அவர் உளம் அறிந்தார்—அவ்விருவரின் உள்ளக் கருத்தையும் அறிந்து கொண்டனர்; இங்கு இவர் வதுவை செய்ய—இங்கு இவ்விருவரும் திருமணஞ் செய்ய; இனி எமக்கு உடன்பாடு என்றார்—இனி எமக்குச் சம்மதமே என்றார்கள்; மங்கல நாளைப் பூட்ட—மங்கல ருத்திரந் தரித்துக்கொள்ள; மறையவர் நேரம் கணித்

தார்—அந்தணர்கள் சுப முகூர்த்தத்தைக் கணித்துக் கூறினார்கள்; தங்கள் கூடாரத்திற்கு தையலை அழைத்துச் சென்றார்—அசுவபதியும் கூடவந்த அமைச்சரும் தாங்கள் தங்கியிருந்த கூடாரத்திற்குச் சாவித்திரியை அழைத்துக்கொண்டு சென்றார்கள். (எ—று)

(வி—ம்) தியூமற்சேனனுக்குக் கண்பார்வை குறைவு. அவன் மனைவியுங் கூட இருந்தான். அவள் அவனுக்கு அந்தக் காதலர்களின் நிலையைக் கூறினாள். பெற்றோர் எனக் கூறியது அசுவபதியையும், தியூமற் சேனனையும், அவன் மனைவியையும் குறிக்கும். 23

மறுநாட் சூரியோதயம்

348 பணைமுலைப் பாவை யாட்கும்
பார்த்திப னுக்கு மின்று
மணவினை நிகழு மென்று
மதுகர மிசைத்த கானம்
துணரிதழ் விரித்த: புள்ளின்
தொழுதியார்ப் பரவஞ் செய்த;
குணதிசை யெழுந்தான் பானு
கோமகள் வதுவை காண்பான்.

(இ—ள்) பணைமுலை பாவையாட்கும் — பருத்த முலைகளையுடைய பாவைபோன்ற மங்கையாகிய சாவித்திரிக்கும்; பார்த்திபனுக்கும் — அரசுகுமாரனான சத்தியவானுக்கும்; இன்று; மணவினை நிகழுமென்று — திருமணம் நிகழும் என்று; மதுகரம் — வண்டுகள்; கானம் இசைத்த — மகிழ்ந்து ரீங்காரஞ் செய்தன; துணர் — பூக்கள்; இதழ் விரித்த — இதழ்களை விரித்தன; புள்ளின் தொகுதி பறவைகளின் கூட்டம்; ஆர்ப் பரவஞ்செய்த — ஆரவாரஞ்செய்தன; குணதிசை — கிழக்குத் திசையில்; கோமகள் வதுவை காண்பான் — சாவித்திரியின் திருமணத்தைக் காணும் பொருட்டு; பானு எழுந்தான் — சூரியன் உதயமானான். (எ—று) 24

சாவித்திரியைத் திருமுழுக்காட்டல்

349 காலையிற் கன்னி தன்னைக்
கவின்மணித் தவிசி ருத்திப்
பாலுட னறுகு வைத்துப்
பனிமல ரிட்ட நீராற்
சேலுறழ் கண்ணி னல்லார்
திருமுழுக் காட்டி னார்கள்
ஏலவார் குழலு லர்த்தி
யின்புகை பூட்டி னார்கள்.

(இ—ள்) காலையில் — சூரியன் உதித்த அந்நேரத்தில்; கன்னிதன்னை — கன்னியாகிய சாவித்திரியை; கவின்மணி தவிசி இருத்தி — அழகிய மணிகள் பதித்த இருக்கையில் இருத்தி; பாலுடன் அறுகு வைத்து — பசும்பாலும் அறுகும் சேர்த்து வைத்து; பனிமலர் இட்ட நீரால் — குளிர்ந்த வாசனையுள்ள மலர்கள் இட்ட நீரினால்; சேல் உறழ் கண்ணின் நல்லார் — சேல் மீனை ஒத்த கண்களையுடைய பெண்கள்; திருமுழுக்காட்டினார்கள் — நீராட்டினார்கள்; ஏலவார்குழல் உலர்த்தி — வாசனை கமழுகின்ற நீண்ட கூந்தலை நீரில்லாது துவட்டி; இன்புகை — இனிய நறுமணம் கமழும் அகில் முதலியவற்றின் புகையை; ஊட்டினார்கள் — அவளின் கூந்தலுக்கு ஊட்டினார்கள். (எ—று) 25

சாவித்திரியைக் கோலஞ் செய்தல்

350 பொன்னிழை தூசு டுத்திப்
புணர்முலைக் கச்சு வீக்கி
மின்னிடைக் காஞ்சி சேர்த்தி
மெய்யினிற் சாந்து பூசி
நன்னுதற் றிலக மிட்டு
நறுமலர் மாலை சூட்டிப்
பொன்னணி கலன்கள் பூட்டிப்
பூவையைக் கோலஞ் செய்தார்.

(இ—ள்) பொன் இழை தூசு — பொன் (சருகை) இழைக்கப் பட்ட சேலையை; உடுத்தி — கட்டி; புணர்முலைக் கச்சு வீக்கி — இணை முலைகளில் கச்சுக்கட்டி; மின் இடை காஞ்சி சேர்த்தி — மின்னற் கொடிபோலும் இடையில் எட்டுக் கோவை மணியாகிய காஞ்சியைக் கட்டி; மெய்யினில் சாந்து பூசி — உடம்பினிலே சந்தனம் பூசி; நல்லுதல் திலகம் இட்டு — நல்ல அழகிய நெற்றியில் பொட்டு இட்டு; நறுமலர் மாலை சூட்டி — வாசனை பொருந்திய மலர்களாற் றெடுக்கப்பட்ட மாலையைச் சூட்டி; பொன் அணிகலன்கள் பூட்டி — பொன்னாலான ஆபரணங்களைப் பூட்டி; பூவையை — நாகணவாய்ப்புட்போன்ற பேச்சினை யுடைய சாவித்திரியை; கோலம் செய்தார் — அலங்காரஞ் செய்தார்கள். (எ—று) 26

351 அஞ்சனங் கண்ணுக் கிட்டார்
ஆலநீர் சுற்றி னார்கள்
வஞ்சியர் மலர்கள் தூவி
வாழ்கென வாழ்த்தி னார்கள்

பஞ்சின்மெல் லடியாள் மன்னன்
பரிசன குறவோர் சூழக்
கஞ்சிகை மீதி வர்ந்து
கடிமனைக் கேக லானாள்.

(இ—ள்) கண்ணுக்கு அஞ்சனம் இட்டார்—கண்ணுக்கு மை எழு
தினார்கள்; ஆலநீர் சுற்றினார்கள்—சுண்ணாம்பும் மஞ்சளும் கலந்த
நீரால் ஆலத்தி சுற்றினார்கள்; வஞ்சியர்—வஞ்சிக்கொடிபோன்ற
இடையையுடைய பெண்கள்; மலர்கள் தூவி—பூக்களைத் தூவி; வாழ்க
என வாழ்த்தினார்கள்—நன்கு வாழ்க என்று வாழ்த்தினார்கள்; பஞ்
சின் மெல் லடியாள்—பஞ்சுபோன்ற மென்மையான பாதங்களை யுடைய
சாவித்திரி; மன்னன்—அசுவபதியும்; பரிசனர்—ஏவல் செய்வோரும்;
உறவோர்—உறவோரும்; சூழ—சூழ்ந்துவர; கஞ்சிகை மீது இவர்ந்து—
இரத்தினச் சிவிகை மீதேறி; கடிமனைக்கு ஏகலானாள்—கலியாண வீட்
டின் கண்ணுள்ள மணவறைக்குச் செல்லலானாள். (எ—று) 27

சத்தியவானைத் திருமுழுக்காட்டல்

352 சத்திய வானை யங்குச்
சார்தவ மேலோர் கூடிச்
சித்திர மணையி ருத்திச்
சிரசினி லறுகும் பாலும்
வைத்தனர் கங்கை நீரால்
வள்ளலை யாட்டிப் பின்னர்
மத்திர மன்னன் தந்த
மணியணி பூட்டி னார்கள்.

(இ—ள்) சத்தியவானை—அத்தருணம், மணமகனாகிய சத்திய
வானை; அங்கு சார்தவ மேலோர் கூடி—அவ் வனத்திற் சார்ந்திருந்த
தவ ஒழுக்கமுடைய மேலோர்கள் கூடி; சித்திரமனை இருத்தி—அழ
கிய இருக்கையில் இருத்தி; சிரசினி பாலும் அறுகும் வைத்தனர்—
தலைமீது, பாலும் அறுகும் வைத்தார்கள்; கங்கை நீரால் கங்கா நீரி
னாலே; வள்ளலை—சத்தியவானை; ஆட்டி—திருமுழுக்காட்டி; பின்னர்;
மத்திரமன்னன்—மத்திரநாட்டு மன்னனாகிய அசுவபதி; தந்த—அன்பு
டன் கொடுத்த; மணி அணி—அழகிய அணிகலன்களை; பூட்டினார்கள்—
தரித்தார்கள். (எ—று)

(வி—ம்) காட்டில் தவஞ் செய்வோருக்கு அணிகலன்கள் கிடை
யாது; மத்திர மன்னன் அன்புடன் உபகரித்த அணிகலன்களைப் பூட்
டினார்கள் என்க. 28

353 மென்றுகி லரையிற் கட்டி
மெய்யினிற் சால்வை போர்த்திச்
சென்னியிற் றலைப்பா வைத்துச்
செவிகளிற் கடுக்கன் பூட்டிப்
பொன்னணி யாரம் மார்பிற்
பொலிவுற நீறணிந்து
கன்னவில் தோளான் வந்து
கடிமனை சேர்ந்தா னன்றே.

(இ—ள்) மென் துகில் அரையில் கட்டி—மென்மையான
ஆடையை அரையில் தரித்து; மெய்யினில்—உடம்பை மூடி; சால்வை—
உத்தரீயம்; போர்த்தி; சென்னியில்—தலையில்; தலைப்பா—தலைப்பா
கையை; வைத்து—சூட்டி; செவிகளிற் கடுக்கன் பூட்டி; பொன் அணி—
பொன்னாலான அணிகலன்கள்; ஆரம்—மாலை; மார்பிற் பொலிவுற—
ஆகியன மார்பிலே பொலிய; நீறணிந்து திருநீற்றையும் அணிந்து;
கல்நவில் தோளான்—கல்லென்று சொல்லும்படியான திண்மையான
தோள்களையுடைய சத்தியவான்; கடிமனை—மணவறையை; வந்து
சேர்ந்தான்—வந்து அடைந்தான். அன்று, ஏ—அசைகள். (எ—று) 29

சாவித்திரியின் வருகை

354 மணியொளிர் சிவிகை மீது
மங்கைவீற் றிருந்த போது
அணிநிரை யுடுக்கள் நாப்பண்
அமைந்தவெண் மதிய மொத்தாள்;
துணிநிரை யசைதல் விண்ணிற்
றுயல்வரு மெழிலி யொக்கும்
குணில்முர சறையு மார்ப்புக்
கொண்டலி னுருமை யொக்கும்.

(இ—ள்) மணி ஒளிர் சிவிகை மீது—இரத்தினக் கற்கள் பிரகா
சிக்கும் சிவிகை மேலே; மங்கை வீற்றிருந்தபோது—சாவித்திரி வீற்றி
ருந்த பொழுது; அணி நிரை உடுக்கள் நாப்பண்—அணியாக நிரைந்த
தாரகைகளின் நடுவே; அமைந்த வெண்மதியம் ஒத்தாள்; அமைந்
துள்ள வெண்மையான பூரண சந்திரனை ஒத்து விளங்கினாள். துணி
நிரை அசைதல்—தலையினாலான நிரை அசைதல்; விண்ணில் துயல்
வரும் எழிலி ஓக்கும்—ஆகாயத்தில் அசையும் மேகத்தை ஓக்கும்;

குணில் முரசு அறையும் ஆர்ப்பு - குணில் என்னும் பறையும், முரசும் அடித்தலால் உண்டான பேரொலி; கொண்டலின் உருமை ஓக்கும்—
மேகத்தின் இடியோசையை நிகர்க்கும். (எ—று) 30

30

355

மழைமதர்க் கண்ணி னாட்டு
மானினங் கவரி வீசும்
துளையுடைக் கைம்மா தன்கை
தூக்கியே வணங்கி நிற்கும்
கிளையமர் பட்சி சாலம்
கிளர்ந்துநல் வரவு கூறும்
வழைநறு மலர்கள் தூவி
வனிதையை வாழ்த்தும் மாதோ.

(இ-ள்) மழைமதர் கண்ணினுட்கு — குளிர்ச்சி பொருந்திய மதர்த்த கண்களையுடைய சாவித்திரிக்கு; மானினம் கவரி வீசம் — மானின் இனமாகிய கவரிமார்கள் சாமரம் இரட்டும்; துளை உடை கைமா — துவாரம் பொருந்திய கையையுடைய யானை; தன்கை தூக்கியே வணங்கி நிற்கும் — தன்னுடைய கையைத் தூக்கி அவனை வணங்கி நிற்கும்; கிளை அமர் பட்சி சாலம் — மரக் கிளைகளில் அமர்ந்திருக்கும் பட்சிகளின் கூட்டம்; கிளர்ந்து நல் வரவு கூறும் — குதூகலித்து அவ னுக்கு நல்வரவு கூறுவது போலப் பல ஒலிகள் செய்யும்; வழை — சுர புன்னை; நறுமலர்கள் தூவி — நல்ல வாசனையுள்ள மலர்களைச் சொரிந்து; வனிதையை வாழ்த்தும் — சா வித் திரி தேவியை வாழ்த்தும். மாது ஒ — அசைகள். (எ-று)

3

31

356

மங்கையின் சாயல் கண்டு
மஞ்ஞைகள் நாணி நிற்கும்
அங்கவள் பார்வை கண்டே
அரிணமா வெட்கி நிற்கும்
திங்கள்வெண் வதனங் கண்டு
தென்கயத் துல்லி விள்ளும்
கொங்கவிழ் கோதை யாளின்
குதலையைக் கிள்ளை கற்கும்.

(இ-ள்) மங்கையின் — சாவித்திரியின்; சர்யல் கண்டு — மாமையைக் கண்டு; மஞ்ஞைகள் — மயில்கள், நாணி நிற்கும் — வெட்கி ஒதுங்கி நிற்கும்; அங்கு அவள் பார்வை கண்டு — அங்குள்ள அவளது

கண்ணகளைக்கண்டு; அரிணமா — மரங்கள்; வெட்கி நிற்கும்; திங்கள் வெண் வதனம் கண்டு — சந்திரனைப்போன்ற வெண்மையான அவள் முகத்தைக் கண்டு; தெண் கயத்து அல்லி விள்ளும் — தெளிந்த நீரையுடைய குளத்தில் அல்லி மலர்கள் மலரும்; கொங்கு அவிழ் கோதையாளின் — தேன்கட்டவிழும் பூ மாலையையுடைய சாவித்திரியின்; குதலையை — இனிய மழலைமொழியை; கிள்ளை — கிளிகள்; கற்கும் — கற்றுக் கொள்ளும் (எ—று)

32

32

சாவித்திரி மணமண்டபத்தையடைதல்

வேறு

357 சங்கமொடு துந்துமியுஞ் சச்சரியும் விம்ம
நங்கையர்தம் வாழ்த்தொனிகள் நாற்றிசையு மார்ப்பக்
கொங்குமலர் மாரியெனக் கோதையர்கள் பெய்ய
மங்கைமட மஞ்ஞையென மண்டபம் டைந்தாள்.

(இ—ள்) சங்கமொடு துந்துமியும் சச்சரியும் விம்ம—சங்கும், துந்துமியென்னும் பேரிகையும் சச்சரி யென்னும் வாத்தியமும் ஒலிக்க; நங்கையர்தம் வாழ்த்தொலிகள்—குழவரும் பெண்களின் வாழ்த்தோசைகள்; நாற்றிசையும் ஆர்ப்ப—நான்கு நிசைகளிலும் பே ரொலி செய்ய; கொங்கு மலர்—வாசனை பொருந்திய மலரை; மாரியென—மாரி மழை பெய்கிறது என்னும்படி; கோதையர்கள்—பெண்கள்; பெய்ய—சொரிய; மங்கை—சாவித்திரி; மடமஞ்ஞையென—அழகுள்ள மயிலென; மண்டப மடைந்தாள்—கலியாண மண்டபத்தை அடைந்தாள். (எ—று)

(வி-ம்) துந்துமி-பேரிகை (கழகத்தமிழ் அகராதி, தமிழ்ப் பேர
கராதி காண்க). 33

33

விவாகக் கிரியை நடத்தல்

358 வேதநெறி வேதியர்கள் வேதிகைய மைத்தார் ஆதிசிவ னம்பிகைக்கு மர்க்கியங்கள் செய்தார் தீதகல ஒன்பதுகோள் தேமலர்கெர்ண் டேத்தி வேதியினில் நெய்சொரிந்து வேள்விமுறை செய்தார்.

(இ- ள் வேதியர்கள்—அந்தணர்; வேதநெறி—வேதத்திற் சொல் லப்பட்ட விதிப்படி; வேதிகை—மணமேடையை; அமைத்தார்—செய் தார்கள்; ஆதி சிவன் அம்பிகைக்கும்—ஆதி கர்த்தராகிய சிவனுக்கும்

பார்வதிக்கும்; அாக்கியங்கள் செய்தார் — பூசைகள் செய்தார்; தீது அகல—தீமைகள் நீங்க; ஒன்பது கோள் — நவக்கிரகங்களை; தேமலர் கொண்டேத்தி—தேனும் வாசனையும் பொருந்திய மலர்கொண்டு தூவி வணங்கி; வேதியினில் நெய் சொரிந்து - ஓம குண்டத்தில் நெய்யைச் சொரிந்து; வேள்வி முறை செய்தார் - ஆகம விதிப்படி யாகத்தைச் செய்தார். (எ-று)

(வி-ம்) சிவன் பார்வதி பூசை, நவக்கிரக பூசை, அக்கினி காரியம் நடந்ததெனக் கூறப்பட்டது. இதற்கு முன் செய்யற்பாலனவாகிய புண்ணியாவணம், சந்திரபூசை முதலியனவும் செய்தார்கள் எனக் கொள்க. 34

மாப்பிள்ளை பாதபூசை, சம்பந்தி உபசாரம்

359 மாத்திரதே சத்தரசன் மாப்பிள்ளையின் பாதம் ஏத்தியபின் சாலுவனுக் குபசரணை செய்ய மாத்திரற்குச் சாலுவனு மவ்விதமே செய்தான் கோத்திரம்பேர் சபையறியக் குருக்களுமே சொன்னார்

(இ-ள்) மாத்திர தேசத்தரசன்—மாத்திர தேசத்து அரசனாகிய அசுவபதி; மாப்பிள்ளையின் பாதம் ஏத்தியபின்—சத்தியவானுக்குப் பாத பூசை செய்து முடித்த பின்பு; சாலுவனுக்கு உபசரணை செய்ய — சம்பந்தியாகிய தியுமற் சேனனுக்கு உபசாரங்களைச் செய்ய; மாத்திரற்கு—அசுவபதிக்கு; சாலுவனும்—தியுமற் சேனனும்; அவ்விதமே செய்தான்—அந்த விதமாகவே உபசாரங்களைச் செய்தான்; குருக்களும் கோத்திரம்பேர் சபையறியச் சொன்னார்—அதன் பின்னர் குருக்கள், மணமகன், மணமகளின் கோத்திரங்களையும், அவர்களின் பாட்டன் பெயர், தந்தை பெயர், அவர்கள் பெயர் ஆகியவற்றையும் சபையோர் அறியும்படி சொன்னார். (எ-று) 35

கன்னிகாதானம்

360 அங்கிருந் அந்தணர்கள் அச்சபையோர் சான்றாய் மங்கலப்பொன் மஞ்சளுடன் மாத்திரத்து மன்னன் நங்கைதனை நீர்சொரிந்து நம்பியவற் கீயப் புங்கவனுந் தன்மனையாய்ப் பொற்கொடியை யேற்றான்

(இ-ள்) அங்கி—அக்கினி; குரு—ஆசாரியர்; அந்தணர்கள்; அச்சபையோர்—அங்கு அந்தச் சபையில் இருந்தோர்; சான்றாய்—சாட்சி

யாக; மங்கலப்பொன் மஞ்சளுடன் — மங்கலமான பொன்னுடனும், மஞ்சளுடனும்; மாத்திரத்து மன்னன்—மாத்திரதேய அரசனான அசுவபதி; நங்கைதனை—சாவித்திரியை; நீர் சொரிந்து நம்பியவற்கு ஈய—நீர் வார்த்துத் தத்தம் பண்ணிச் சத்தியவானுக்குக் கன்னிகாதானத்தைச் செய்து கொடுக்க; புங்கவனும் சிறந்தோனாகிய சத்தியவானும்; தன் மனையாய்—தன்னுடைய மனைவியாக; பொற்கொடியை — பொற்கொடி போன்றவளாகிய சாவித்திரியை; ஏற்றான் — தனது மனையாளாக ஏற்றுக்கொண்டான். (எ-று)

(வி-ம்) மங்கலப்பொன், மஞ்சளுடன், பழம் பாக்கு வெற்றிலை தேங்காய் நெல் ஆகியவற்றையும் சேர்த்துக் கொடுத்தான் எனக் கொள்க. 36

கூறை கொடுத்தல்

361 குங்குமநி றத்ததொரு கூறையினைக் காளை நங்கையிடந் தந்திடவும் நாணமுட னேற்றே அங்கிருந்து சென்றொருசார் ஆடைதனை மாற்றிச் செங்கையினில் மாலைகொடு சேயிழையும் வந்தாள்.

(இ-ள்) குங்கும நிறத்தது ஒரு கூறையினை—செங் குங்குமநிறத்தினையுடைய ஒரு கூறைச் சேலையை; காளை—சத்தியவான்; நங்கையிடந் தந்திடவும்—சாவித்திரியிடம் கொடுக்கவும்; நாணமுடன் ஏற்று—அவள் அதை நாணத்துடன் ஏற்று; அங்கிருந்து சென்று ஒரு சார் ஆடைதனை மாற்றி—அங்கிருந்து ஒரு பக்கமாகச் சென்று (மறைவிடத்தில்) உடுத்த சேலையைக் களைந்து கூறைச் சேலையை உடுத்துக்கொண்டு; செங்கையினில் மாலை கொடு—சிவந்த கையினிலே ஒரு பூ மாலையை ஏந்திக் கொண்டு; சேயிழையும் வந்தாள்—செவ்விதாகிய ஆபரணங்களை அணிந்தவளாகிய சாவித்திரியும் வந்தாள். (எ-று) 37

மாலை மாற்றல், மங்கல நானேற்றல்

362 மங்கைமண மாலையினை மாப்பிள்ளைக்குச் சூட்ட அங்கவன்றன் மாலையினை யவ்வனிதைக் கிட்டான் மங்கலநல் லோரைதனில் மாங்கலியங் கட்ட அங்கெழுந்த வாழ்த்தொலிபோய் அண்டமுக டுற்ற.

(இ-ள்) மங்கை—சாவித்திரி; மணமாலையினை—மண மாலையை; மாப்பிள்ளைக்குச் சூட்ட—மணமகனுக்குச் சூட்ட; அங்கு—அப்போது;

அவன்—சத்தியவான்; தன் மாலையினை—தன் கழுத்திலணிந்திருந்த பூ மாலை; அவ் வனிதைக்கு இட்டான்—சாவித்திரிக்குச் சூட்டினான்; மங்கல நல் ஓரைதனில்—மங்கலமான நல்ல முகூர்த்தத்தில்; மாங்கலியங்கட்ட—திரு மாங்கலியத்தைச் சாவித்திரிக்குக் கட்ட; அங்கே முந்த வர்த்தொலிபோய்—அம் மண்டபத்திலிருந்து எழுந்த வாழ்த்தோசையர்னது சென்று; அண்டமுகமுற்ற — அண்டத்தின் உச்சியை அடைந்தது. (எ—று) 38

மணமகனும் மணமகளும் வீற்றிருந்த பொலிவு

363 கன்னவில்தோட் காணையுடன் கஞ்சமுக வஞ்சி
மின்னுமணிப் பீடமிசை வீற்றிருந்த போது,
தென்மதுரை மீனாட்சி தேவியிட மாகத்
தன்னிகரில் சுந்தரனார் தாமிருந்த தொத்தார்.

(இ—ள்) கல்நவில் தோள் காணையுடன்—மலையென்று சொல்லும் படியான அழகும் வலிமையும் உள்ள தோள்களையுடைய சத்தியவானுடன்; கஞ்சமுக வஞ்சி—தர்மரைபோலும் முகத்தையுடைய வஞ்சிக் கொடிபோன்ற சாவித்திரி; மின்னும் மணிப்பீடமிசை—பிரகாசிக்கும் மணிகள் அமைத்த அழகிய பீடத்தின்மேல்; வீற்று இருந்தபோது; தென்மதுரை மீனாட்சி தேவி; இடமாக—இடப் பக்கமாக; தன் நிகரில்—தனக்கு ஒப்பாரும் மிக்காருமில்லாதவராகிய; சுந்தரனார்—சோம சுந்தரக் கடவுள்; தாமிருந்தது ஒத்தார். (எ—று) 39

பால் பழம் புகித்தல், பாணிக்கிரகணம், அரசாணி வலம் வருதல்

364 அன்னமுடன் னையன்நறும் பால்பழம்பு சித்து
முன்னர்பகக் கன்றுவர முழித்துமகிழ் வுற்றார்
கன்னியவள் மென்விரலைக் காணாகரம் பற்றி
வன்னியர சாணிவலம் மூன்றுமுறை வந்தான்.

(இ—ள்) அன்னமுடன் ஐயன்—சாவித்திரியுடன் சத்தியவான்; பால் பழம் புகித்து; முன்னர் பசுக்கன்று வர—தம்முன்னே பசுக்கன்று வர; முழித்து—அதில் முழித்து; மகிழ்வுற்றார்; கன்னியவள் மென் விரலை—கன்னிகையாகிய சாவித்திரியின் மென்மையான கை விரலை; காணை—சத்தியவான்; கரம் பற்றி—பாணிக் கிரகணஞ் செய்து; வன்னி—ஓமத் தீயையும்; அரசாணி—அரசாணியையும்

மூன்று முறை வலம் வந்தான். (அரசாணி வலம் வந்தபெர்முது அம்மி மிதித்தலும் நடைபெற்றது எனக் கொள்க.) (எ—று) 40

சத்தியவான் கையைப்பற்றிய போது சாவித்திரியின் மெய்ப்பாடு

365 காந்தளங்கை தன்னையவன் கைப்பிடித்த போது
காந்தமின்னல் பட்டதெனக் கன்னியதிர் வுற்றான்
மாந்தளிர்மெய் வேர்வைகொள்ள மயிர்குத்தி நிற்ப
ஏந்திழைதன் வசமிழந்தவ் வேந்தலின்பின் சென்றான்.

(இ—ள்) காந்தள் அம் கை தன்னை—காந்தட்டூப்போலும் அழகிய கையை; அவன் கைப்பிடித்த போது—சத்தியவான் கையினுற் பற்றிய போது; காந்த மின்னல் பட்டதென—பிரகாசமான மின்னல் (மின் சாரம்) பட்டதென; கன்னி அதிர்வுற்றான்—சாவித்திரி நடுக்கம் (அதிர்ச்சி) அடைந்தாள்; மாம் தளிர் மெய் வேர்வை கொள்ள—மாந்தளிர் போன்ற மேனி வேர்வை கொள்ள; மயிர்குத்தி நிற்ப—மயிர்க்கூச்செறிய; ஏந்திழை—சாவித்திரி; தன்வசமிழந்து; அவ் ஏந்தலின் பின் சென்றான்—அந்தப் பெருமையிற் சிறந்தோனாகிய சத்தியவானின் பின் அரசாணியை வலமாகச் சென்றான். (எ—று)

(வி—ம்) இதற்கு முன் அவளின் கரத்தைப் பிற ஆடவன் தீண்டியதில்லை. முதல் முதலாக அவன் கை பட்டதும், அதிர்ச்சியடைந்தாள். மெய் வேர்த்தது. மயிர் கூச்செறிந்தது. 41

ஆசீர்வாதம், அறுகரிசி பேட்டல், ஆலாத்தி சுற்றுதல்

366 அந்தணர்க ளாசிரசொலி யட்சதைகொ டுத்தார்
தந்தையரு முற்றவருந் தாய்செவிலி யானோர்
வந்தறுகி னோடரிசி வாழ்கவெனப் பெய்தார்
சுந்தரிகள் மங்கலமாய்ச் சுற்றினரா லாத்தி

(இ—ள்) அந்தணர்கள் ஆசி சொல்லி அட்சதை கொடுத்தார்—வேதியர்கள் ஆசீர்வாதம் செய்து மங்கலவரிசி கொடுத்தார்கள்; தந்தையரும், உற்றவரும், தாய் செவிலி யானோர்; வந்து அறுகினோடு அரிசி வாழ்கவெனப் பெய்தார்—வந்து, அறுகரிசிபோட்டு வாழ்கவென வாழ்த்தினார்கள்; சுந்தரிகள்—அழகிய வாழ்வுள்ள பெண்கள்; ஆலாத்தி மங்கலமாய்ச் சுற்றினர்—ஆலாத்தியை மங்கல முண்டாகும்படி வலமாகச் சுற்றி ஆலாத்தியெடுத்தார்கள். (எ—று) 42

367 கார்முயங்கு சாலுவத்தின் காவலனாய் வாழி!
சீர் முயங்கு மாத்திரத்தின் செல்வமகள் வாழி!
தார்முயங்கு மார்பழக தையலுடன் வாழி!
வார்முயங்கு வன்னமுலை வஞ்சியுடன் வாழி!.

(இ—ள்) கார்முயங்கு—மேகம் தழுவும் (மழைவளமுள்ள); சாலு வத்தின்—சாலுவநாட்டின்; காவலனாய்—அரசனாக; வாழி—வாழ்வாயாக; சீர் முயங்கு—செல்வமும் சிறப்பும் பொருந்திய; மாத்திரத்தின்—மாத்திர தேசத்தின்; செல்வ மகள் வாழி—செல்வ மகளே வாழ்வாயாக; தார் முயங்கு—பூமலை தழுவும்; மார்பழக—அழகிய மார்பையுடைய சுந்தரனே; தையலுடன் வாழி—மணமகளுடன் இனிது வாழ்க; வார் முயங்கு—கச்சப்பொருந்திய; வன்னமுலை—தொய்யில் எழுதப்பட்ட முலையையுடைய; வஞ்சியுடன் வாழி—வஞ்சிக்கொடி போன்ற சாவித் திரியுடன் வாழ்வாயாக. (எ—று)

(வி—ம்) காவலனாய் வாழி—என்றது வருங்காலத்தில் சாலுவ நாட்டின் அரசனாகி வாழி என்று வாழ்த்தியது. 43

368 பூவினொடு சேர்ந்தமணம் போலநிதம் வாழி
பூவிலுறை மாதுமரி போலவுமே வாழி
பூவைநலந் துய்த்தினிய புத்திரரைப் பெற்றே
பூவுலகோ ரும்மடியைப் போற்றநிதம் வாழி.

(இ—ள்) பூவினொடு சேர்ந்த மணம்போல—பூவும் மணமும்போல; நிதம் வாழி—நித்தியம் வாழ்வீர்களாக! பூவிலுறை மாதுமரி—தாமரையில் வீற்றிருக்கும் இலக்குமியும்; அரி—விட்டுணுவும்; போலவுமே வாழி—போலநீவிர் என்றும் இனிது வாழ்வீர்களாக; பூவை நலம் துய்த்து—சாவித்திரியின் நலத்தை அனுபவித்து; இனிய புத்திரரைப் பெற்றே—நல்ல மக்கட்பேற்றைப் பெற்று; பூவுலகோர் உம் மடியைப் போற்ற நிதம் வாழி—பூமியிலுள்ளோர் உமது பாதங்களைப் போற்ற என்றும் வாழ்வீர்களாக. (எ—று) 44

குருவுக்குத் தட்சணை கொடுத்தல், உறவோர் விடை பெறுதல், மணமக்கள் பள்ளியறை சேர்தல்.

369 அந்தணருக் கானபொரு ளன்புடன் ளித்தார்
வந்ததமர் தம்பதியை வாழ்த்திவிடை பெற்றார்
சுந்தரனுஞ் சுந்தரியுஞ் சொன்னசுப வேளை
அந்தரங்கப் பள்ளியறை யார்வமுடன் சேர்ந்தார்.

(இ—ள்) அந்தணருக்கு—திருமண விளைபுரிந்த குருக்கள் மற்றும் வேதியர்களுக்கு; ஆனபொருள்—தட்சணை, ஆடை முதலியவற்றை; அன்புடன் அளித்தார்; வந்த தமர்—திருமணங்காண வந்திருந்த உறவோர்; தம்பதியை வாழ்த்தி விடை பெற்றார்; சுந்தரனும் சுந்தரியும்—அழகிற் சிறந்த சத்தியவானும் சாவித்திரியும்; சொன்ன சுப வேளை—சேர்திட கணிதர் சொன்ன நல்ல சுப முகூர்த்தத்தில்; அந்தரங்கப் பள்ளி அறை—அந்தரங்கமர்ன படுக்கையறையை; ஆர்வமுடன் சேர்ந்தார்—மிகுந்த பிரியமுடன் போய்ச் சேர்ந்தார்கள். (எ—று) 45

வேறு

பள்ளியறையின் அலங்காரம்

370 தாழையி னோலை வேய்ந்து
தண்ணெனக் குளிர்ந்து வாயில்
வாழையுங் கமுகும் நாட்டி
வளரிளங் குரும்பை தூக்கி
மாழையி னிலைக ளாலும்
மதுமலர் மாலை யாலும்
வீழ்வுற அலங்க ரித்து
விளங்கிய தந்தப் பள்ளி.

(இ—ள்) தாழையின் ஓலை வேய்ந்து—தாழையின் ஓலையினால் வேயப்பட்டு; தண்ணெனக் குளிர்ந்து; வாயில்—வாசலில்; வாழையும் கமுகும் நாட்டி; வளர் இளங் குரும்பை தூக்கி—அழகுவளரும் இளநீர்க்குரும்பைகளை அழகுறத் தூக்கி; மாழையின் இலைகளாலும்—மாவிலைகளாலும்; மதுமலர் மாலையாலும்—தேன் பிலிறறும் மலர் மாலையாலும்; வீழ்வுற—கண்டோர் ஆசைப்படும்படி; அலங்கரித்து; அந்தப் பள்ளி விளங்கியது—அந்தப் படுக்கையறை அழகுடன் விளங்கியது. (எ—று) 46

மாதர் நறும்பொருட்களைப் பள்ளியறையிற் சேர்த்தல்

371 வாரணி முலையி னார்கள்
வாசனைப் பொடிகள் தூவிக்
காரகிற் புகையை யூட்டிக்
கந்தநன் னீர்தெ ளித்தார்

ஏருடை யெழினி தூக்கி
யெறிசுடர் விளக்கு மேற்றிப்
பூரிகம் பழமும் பாலும்
புதுநறுந் தேனும் வைத்தார்.

(இ—ள்) வாரணி முலையினர்கள்—கச்சையணிந்த முலைகளையுடைய மாதர்கள்; வாசனைப் பொடிகள் தூவி; கார் அகில் புகையை ஊட்டி—கருமையான அகிற்பாபமிட்டு; கந்த நல்நீர் தெளித்து—வாசனை கமழுகின்ற நல்ல பனி நீரைத் தெளித்து; ஏருடை யெழினி தூக்கி—அழகுடைய திரைச்சீலைகளைத் தூக்கி; எறிசுடர் விளக்கும் ஏற்றி—பிரகாசித்துச் சுடர் வீசுகின்ற விளக்குகளையும் ஏற்றி; பூரிகம்—அப்ப வருக்கமும்; பழமும் பாலும்—பழவகைகளும் பசும்பாலும்; புதுநறுந் தேனும் வைத்தார்—புதிய நறிய தேனையும் வைத்தார்கள். (எ—று) 47

372 முழுமதி முகத்தி லண்ணல்
முத்தமொன் றீந்து மெய்யைத்
தழுவின யமளி சேர்த்தான்
தையல்தன் கற்பின் கோட்டை
பழுதடைந் ததிந்நா ளென்ற
பயிர்ப்பினுற் கிளர்ந்தெழுந்தாள்
அமுதன ளப்பால் நின்றே
அங்கையால் முகத்தை மூடி.

(இ—ள்) முழுமதி முகத்தில்—பூரண சந்திரன் போன்ற சர்வத் திரியின் முகத்தில்! அண்ணல் முத்தமொன்று ஈந்து—பெருமையிற் சிறந்த சத்தியவான் ஒரு முத்தம் கொடுத்து; மெய்யைத் தழுவின யமளி சேர்த்தான்—அவளின் உடம்பைக் கட்டியுணைத்து அவளைப் படுக்கையிற் சேர்த்தான்; தையல்—சாவித்திரி; தன் கற்பின் கோட்டை—தன்னுடைய கற்பினாலான காவற்கோட்டை; இந்நாள் பழுதடைந் தது என்று—இன்று தகர்க்கப்பட்டதே என்று; பயிர்ப்பினால்—பெண் களுக்கு இயல்பாக உள்ள பயிர்ப்பென்னும் குணத்தினால்; கிளர்ந்து எழுந்தாள்—உள்ளக்கிளர்ச்சி கொண்டு சினந்து எழுந்தாள்; அப்பால் நின்றே—சற்று விலகி அப்பால் எழுந்து நின்று; அங்கையால் முகத்தை மூடி—அழகிய கரத்தால் முகத்தை மூடிக்கொண்டு; அமுதனள்—(ஆற் றது) அமுதாள். (எ—று)

(வி—ம்) குல மகளிர் தம் கற்பை உயிரினும் மேலாக மதித்து ஓம்புவர், அதற்குப் பங்கமேற்பட்டால் புவி போலச் சீறி யெழுவர்.

பயிர்ப்பு—பிற ஆடவர் தன் உடலைத் தீண்டுதலை அருவருத்தல்; அற்ப மான நினைவை, செயலை அருவருத்தல் ஆகியன. பெண்களுக்கு அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு என்னுங் குணங்கள் இயற்கையாக அமைந்த தற்காப்புப் படைகள் என்ப. மதிப்பிடமுடியாத தன் பெண்மை பறி போகிறதே என்ற ஆற்றமையால் அமுதாள் என்க. 48

373 ஐயனுந் துணுக்குற் றுனாய்
ஆயிழை யுள்ள மேதோ
நைதலை யடைந்த தம்மா
நானுகந் தவனல் லேனோ
மைவிழி சோர்வ தென்னை
மனக்குறை யறிது மென்னுப்
பெய்சிலம் படிகள் பற்றிப்
பிழையெது செய்தே னென்றான்.

(இ—ள்) ஐயனும்—சத்தியவரனும்; துணுக்குற்றனாய்—திடுக் கிட்டு அச்சப்பட்டவனாய்; ஆய் இழை உள்ளம்—ஆராய்ந்தணிந்த ஆபரணங்களையுடைய சாவித்திரியின் உள்ளம்; ஏதோ நைதலை யடைந்தது அம்மா—ஏதோ துன்பத்தை யடைந்த தம்மா; நான் உகந்தவன் அல்லேனோ—நான் இவளுக்குத் தகுதியர்னவனல்லேனோ? (அதனால் துன்புறுகிறோ); மைவிழி சோர்வது என்னை—மை எழு தப்பட்ட அவளின் கண்கள் கண்ணீரைச் சொரிவது என்ன காரணமோ; மனக்குறை அறிதும் என்ன—அவள் மனக்குறை யாதென அறி வேன் என்று; பெய் சிலம்படிகள் பற்றி—சப்திக்கும் சிலம்பை யணிந்த அவள் பர்தங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு; பிழையெது செய்தேன் என் றான்—நான் என்ன பிழை செய்தேன் என்று கேட்டான். (எ—று) 49

374 அன்னமும் முறுவ லித்தே
யவன்கரம் விலக்கி விட்டுத்
தன்னிக ரில்லோ யென்தாள்
தைவரல் தகுமோ வென்றாள்
பின்னவ னணித்துச் செல்லப்
பெயர்த்துமே யப்பாற் சென்றாள்
கன்னவில் தோளி னுணங்
கருத்தழிந் திருந்தா னுங்கே.

(இ—ள்) அன்னமும் முறுவலித்தே—அன்னம் போன்ற சாவித் திரியும் புன்முறுவல் செய்து; அவன் கரம் விலக்கி விட்டு—சத்தியவா

னின் கைகளை நீக்கிவிட்டு; தன் நிகர் இல்லோய்—உனக்கு வேறெருவரும் நிகரில்லாதவனே; எந்தாள் தைவரல் தகுமோ? என்றாள்—என்னுடைய பாதங்களை நீர் தடவுதல் தகுமோ என்றாள்; பின்னவன் அணித்துச் செல்ல—பின்னர், அவன் அவளைச் சமீபித்துச் செல்ல; பெயர்த்துமே அப்பாற் சென்றாள்—மறுபடியும் அவள் அப்பாற் சென்றாள்; கல்நவில் தோளினுளும்—கல்லென்று சொல்லத்தக்க வலிய தோள்களையுடைய சத்தியவானும்; கருத்தழிந்து—தன் எண்ணங்கெட்டு; ஆங்கே இருந்தான்—அவ்விடத்தில் இருந்தான். (எ—று) 50

375 அந்நிலை பொறுக்கா ளாகி
யவன்புயங் கடைக்கண் ணோக்கி
என்னிவ னுண்மை யென்னை
யெடுத்தனைக் கின்ற னில்லை
யென்றெணிச் சாள ரத்தை
இறுகவே பூட்டி விட்டாள்
கன்னிய ருள்ளந் தன்னைக்
கண்டவ ரெவரோ வம்மா.

(இ—ள்) அந்நிலை பொறுக்காளாகி—சத்தியவானின் செயலிழந்த நிலையைக்கண்டு பொறுக்காதவளாகி; அவன் புயம் கடைக்கண்ணோக்கி—அவனின் திரண்ட புயங்களைக் கடைக்கண்ணாற் பார்த்து; இவன் ஆண்மை என்?—இவனின் ஆண்மை எத்தன்மையது? என்னை எடுத்தனைக்கின்றனில்லை என்னை ஆர்வமுடன் எடுத்து அணைக்கின்றனில்லையே; என்று எண்ணி—என்று நினைத்து; சாளரத்தை—பலகணியை; இறுகவே பூட்டி விட்டாள்—இறுக்கிப் பூட்டினாள்; கன்னியர் உள்ளந் தன்னைக் கண்டவர் எவரோ அம்மா—கன்னிப் பெண்களின் உண்மையான மன நிலையைக் கண்டவர் யாவர்? அம்மா—வியப்பிசைச் சொல். (எ—று)

(வி—ம்) சாளரத்தைப் பூட்டியதால் தள் உள்ளக் குறிப்பை வெளிப்படுத்தினாள். 51

376 மாரனம் மங்கை தன்னை
மலரணை மீதி ருத்தி
ஆரணங் கனையா யுன்றன்
அணிமுகம் அழுங்கல் தாளேன்
பாரினிற் செய்த வத்தின்
பயனையா னின்று பெற்றேன்
ஈரெழு பிறப்பு முன்னை
இணைபிரி யேன்நா னென்றான்.

(இ—ள்) மாரன்—மன்மதன் போன்ற சத்தியவான்; அம் மங்கை தன்னை தன்—மனைவியாகிய சாவித்திரியை; மலர் அணை மீது இருத்தி—பூஞ் சயனத்தின் மேலே இருத்தி; ஆரணங்கு அனையாய்—அரிய தெய்வப்பெண் போன்றவளே!; உன்தன் அணிமுகம் அழுங்கல் தாளேன்—உன்னுடைய அழகிய முகம் வருந்தி ஒளி மழுங்குதலை நான் பொறுக்கமாட்டேன்; பாரினில் செய்தவத்தின் பயனை யான் இன்று பெற்றேன்—பூமியில் செய்த தவத்தின் பயனை நான் இன்று பெற்றேன்; ஈரெழு—பதினான்கு; பிறப்பும்—பிறப்புக்கும்; நான் உன்னை இணைபிரியேன் என்றான்—நான் உன்னை விட்டுப் பிரிய மாட்டேன் என்றான். (எ—று) 52

377 அன்னமு மனம கிழந்தே
யார்வமோ டவனை நோக்கி
என்னருந் தெய்வம் நீரே
இனியும் தடிமை யென்றான்
தன்வச மிழந்து தையல்
தார்வரை யகன்ற மார்பிற்
றன்முகம் புதைத்த முந்தத்
தலைவனைத் தழுவி னாளே.

(இ—ள்) அன்னமும் மனம் மகிழ்ந்தே—சாவித்திரியும் மனம் மகிழ்ந்து; ஆர்வமோடு அவனை நோக்கி—விருப்பினாலும் அவனைப் பார்த்து; என் அரும் தெய்வம் நீரே—என்னுடைய அரிய தெய்வமும் நீரேயாவீர்; இனி உமது அடிமை என்றான்—இனி நான் உமது அடிமை என்றான்; தன்வசம் இழந்து; தையல்—சாவித்திரியானவள்; தார்வரை அகன்ற மார்பில்—பூமலை யணிந்த மலைபோலும் அகன்ற சத்தியவானின் மார்பிலே; தன்முகம் புதைத்து—தன்னுடைய முகத்தைப் புதைத்து; அழுந்த தலைவனை தழுவினாள்—இறுகத் தனது தனங்கள் அவனின் மார்பிற் பதிய, சத்தியவானைத் தழுவினாள். ஏ—அசை. (எ—று) 53

முத்தாடல்

378 காவியந் தடங்கண் ணோக்கி
கவான்மிசை யிருத்தி யண்ணல்
பூவியல் வதனந் தன்னிற்
பூமணம் முகர்வார் போல.

ஓவலில் முத்த மிட்டான்
ஒண்டொடி தானு மன்போ
டாவலற் கனந்த மீந்தாள்
அளவினை யறிந்தார் யாரே.

(இ-ள்) கர்வியந் தடங்கண்ணை — கருங்குவளைபோலும் அழகிய விசாலமான கண்களையுடையவளாகிய சாவித்திரியை; அண்ணல் கவான்மிசை இருத்தி—சத்தியவரன் தனது தொடையின் மீதிருத்தி; பூ இயல் வதனத்தன்னில்—பூவின் தன்மை பொருந்திய அவளது முகத்தில்; பூ மணம் முகர்வார்போல—பூவினது மணத்தை முகர்கின்றவர்போல; ஓவல் இல் முத்தம் இட்டான்—ஒழிவில்லாமல் முத்தமிட்டான்; ஒண்டொடி தானும் அன்போடு—சாவித்திரியும் அன்போடு; ஆவலற்கு—கணவனுக்கு; அனந்தம் ஈந்தாள்—அனந்தம் முத்தங்களை இட்டாள்; அளவினை அறிந்தார் யார்—அவற்றின் எண்ணளவை யறிந்தார் யார்? (எவருமில்லை) (எ-று) ஏ—அசை 54

கலவி

379 குங்குமக் குவவுத் திண்டோட்
குமரனு மார்வ மோடு
பங்கய வாண்மு கத்துப்
பவளவா யமுதம் மாந்தித்
தெங்கிளங் குரும்பை யென்னத்
திரண்டுருண் டெழுந்து விம்முங்
கொங்கையைக் குழைய மோந்து
கூடலை மேவி னானே.

(இ-ள்) குங்குமக் குவவுத் திண் தோள் — குங்குமம் போலும் சிவந்த நிறத்தையுடைய திரண்ட திண்ணிய தோள்களையுடையவனாகிய; குமரனும் — சத்தியவானும்; ஆர்வமோடு — மிகுந்த விருப்பத்துடனே; பங்கய வாண்முகத்து பவளவாய் அமுதம் மாந்தி—தாமரை போலும் ஒளி பொருந்திய முகத்திலமைந்த பவளம் போலும் வாயில் ஊறும் அமுதத்தைக் குடித்து; தெங்கு இளங் குரும்பை என்ன — தென்கின் இளங் குரும்பையை ஒத்த; திரண்டு, உருண்டு; எழுந்து விம்மும் கொங்கையைக் குழைய மோந்து — திரண்டும் உருண்டும் பருத்தும் விம்முகின்ற தனங்களை அவை குழையும்படி மோந்து; கூடலை மேவி னான்—புணர்தலைப் பொருந்தினான் (எ-று) ஏ—அசை 55

380 பஞ்சின்மெல் லடிச்சி லம்பு
பாடகம் புலம்பல் செய்யக்
கஞ்சமென் முகத்தின் வேர்வை
கண்ணிடு மையழிப்ப
வஞ்சிநுண் ணிடைநு டங்க
வளர்முலை ஞெழுங்கப் புல்லி
வெஞ்சமர் விளைத்தா னையன்
மதனநூல் விதித்த வாறே.

(இ-ள்) பஞ்ச இன் மெல்லடி சிலம்பு—பஞ்சைப்போலும் மென்மையான பாதத்திலணிந்த சிலம்பும்; பாடகம்—பாடகமும்; புலம்பல் செய்ய—ஒலி செய்ய; கஞ்சமென் முகத்தின் வேர்வை — தாமரை போலும் மென்மையான முகத்தில் வெளிப்படும் வேர்வை; கண் இடுமை அழிப்ப—கண்ணுக்கு இடப்பட்ட மையை அழிக்க; வஞ்சி நுண் இடை நுடங்க — வஞ்சிக்கொடிபோலும் நுண்ணிய இடை துவள; வளர்முலை—வளர்ந்தனவாகிய முலைகளை; ஞெழுங்கப் புல்லி—அழுந்தத் தழுவி; ஐயன்—சத்தியவான்; மதனநூல் விதித்தவாறே—காம நூலில் விதித்தபடியே; வெஞ்சமர் விளைத்தான்—காமப் போரைச் செய்தான். (எ-று) 56

381 குனிசிலை மார னன்னான்
கோதையை யாரப் புல்லிப்
பனிமதி முகத்தி லங்கு
பவளவா யதரம் மென்றுங்
கனிநிகர் கதுப்பிற் றேளிற்
களிகொள முத்த மிட்டு
மினியநன் மொழிகள் பேசி
யிளநலம் பருகி னானே.

(இ-ள்) குனிசிலை மாரன் அன்னான் — வளைந்த வில்லையுடைய மன்மதனைப் போன்ற சத்தியவான்; கோதையை — சாவித்திரியை; ஆரப்புல்லி—ஆரத்தழுவி; பனிமதி முகத்து இலங்கு — குளிர்ந்த பூரணச் சந்திரனை யொத்த முகத்தில் விளங்கும்; பவளவாய் அதரம் மென்றும்—பவளம் போன்ற வாயின் கீழ் உதட்டைக் கடித்தும்; கனி நிகர் கதுப்பில்—கனியை யொத்த கன்னத்திலும்; தோளில்—மார்பிலும்; களிகொள—அவள் களிப்படைய; முத்தமிட்டு—முத்தம் கொடுத்தும்; இனிய நன்மொழிகள் பேசி—இனிமையான நல்ல காதல் வார்த

தைகளைப் பேசி; இளநலம் பருகினேன — அவளது இளமையின் நலத்தை அனுபவித்தான். (எ—று) 57

382 தொண்டைவா யிதழ்து டிப்பத்
தொய்யில்சேர் கொங்கை விம்ம
வண்டிமிர் கோதை தாழ
வரிவளை யார்ப்ப ரிப்ப
மண்டல மணிப்பூண் ஏங்க
மாரனோ டாடல் செய்து
கண்டினு மினிய சொல்லாள்
காமமாங் கடலி லாழ்ந்தாள்.

(இ—ள்) கண்டினும் இனிய சொல்லாள்—கற்கண்டிலும் இனிய சொற்களைச் சொல்லும் சாவித்திரி; தொண்டைவாய் இதழ் துடிப்ப — கொவ்வைக் கனிபோன்ற வாயிதழ் துடிக்கவும்; தொய்யில்சேர் கொங்கை விம்ம—தொய்யில் பொருந்திய (எழுதிய) கொங்கைகள் பருக்கவும்; வண்டு இமிர் கோதை தாழ — வண்டுகள் மொய்க்கும் பூமலை கீழே விழவும்; வரிவளை ஆர்ப்பரிப்ப—கோடுகளையுடைய வளை யங்கள் ஆர்ப்பரிக்கவும்; மண்டலமணி பூண் ஏங்க—கூட்டமான மணியணிகலன்கள் ஒலிக்கவும்; மாரனோடு ஆடல் செய்து — மனமதனை ஒத்த சத்தியவானோடு பல லீலைகள் செய்து; காமமாங்கடலில் ஆழ்ந்தாள்—காமமாகிய கடலிலே மூழ்கினாள். (எ—று) 58

383 முத்துறழ் மூரற் செவ்வாய்
முழுமதி முறுவல் பூத்தே
எய்த்துமெய் வேர்த்த யர்ந்தாள்
ஏந்தலும் பரிவி னோடு
நித்திலத் துளிது டைத்து
நிகரிலான் பால்ப ருக்கி
கத்திகைக் குழல்கை செய்து
கைவளை திருத்தி னானே.

(இ—ள்) முத்து உறழ் மூரற் செவ்வாய் முழுமதி—முத்தை ஒத்த பற்களைக் கொண்ட சிவந்த வாயையுடைய பூரண சந்திரன் போலும் முகத்தவளாகிய சாவித்திரி; முறுவல் பூத்து — புன்முறுவல் செய்து எய்த்து—இளைத்து; மெய்வேர்த்து — உடம்பு வியர்த்து; அயர்ந்தாள் — சோர்ந்தாள்; ஏந்தலும் — சத்தியவானும்; பரிவினோடு—மிக அன்புடன்; நித்தில துளி துடைத்து — அவளின் உடலில் வரும் முத்துப்

போன்ற வேர்வைத்துளிகளைத் துடைத்து; நிகர் இல் ஆன்பால் பருக்கி — நிகரில்லாத பசுவின் பாலைப் பருக்கி; கத்திகை குழல் கைசெய்து — பூமாலையணிந்த கூந்தலை (கலவியின்போது கலைந்திருந்த குழலை) அலங்கரித்து; கைவளை திருத்தினான் — அவளது கைவளையல்களையும் திருத்தியமைத்தான். (எ—று) 59

பெர்முது புலர, அவர்கள் மலர்வனமடைதல்

384 கலவியுந் துயிலு மாகக்
கழிந்தது கங்குற் போது
முலகின ருயிர்ப்ப டைவா
னுதித்தனன் குணக்கிற் பானு
அலர்பொலி மாலை மார்ப்
னணங்கினோ டணித்தா யுள்ள
மலர்வன மொன்றை நாடி
மகிழ்வுடன் சென்ற டைந்தான்.

(இ—ள்) கலவியும் துயிலும் ஆக—கலவி செய்வதிலும் துயில் செய்வதிலும்; கங்குற் போதும் கழிந்தது—இராப்பொழுதும் கழிந்தது; உலகினர் உயிர்ப்படைவான்—உலகத்தோர் சோர்வு நீங்கிப் புதுப்பலமடையும் பொருட்டு; குணக்கிற் பானு உதித்தனன் — கிழக்கு த்திசையில் ஞாயிறு உதித்தனன்; அலர்பொலி மாலை மார்பன்—மலர்பொலியும் மாலையையணிந்த மார்பனான சத்தியவான்; அணங்கினோடு — சாவித்திரியோடு; அணித்தாயுள்ள — தமதுறைவிடத்திற்குச் சமீபமாயுள்ள; மலர்வனம் ஒன்றை நாடி மகிழ்வுடன் சென்று அடைந்தான்—பூஞ்சோலை ஒன்றினை அடைய விரும்பிச் சந்தோஷத்துடன் சென்று சேர்ந்தான் (எ—று) 60

நலமுனரத்தல்

385 கஞ்சமென் மலர்கள் காணாய்
கன்னியுன் வதன மொக்கும்
கிஞ்சுகப் பூக்கள் காணாய்
கிள்ளையுன் அதரம் மாணும்
வஞ்சியுன் மருங்கைப் போலும்
வளரிளங் கொடிகள் பாராய்
அஞ்சம் உன் னடிக்குத் தோற்ற
அனிச்சமென் மலர்கள் பாராய்.

(இ-ள்) கன்னியுன் வதனம் ஒக்கும் மென் கஞ்ச மலர்கள் காணாய்—கன்னிகையே; உன் முகத்தை ஒக்கும் மென்மையான தாமரை மலர்களைப் பார்ப்பாயாக; கிள்ளை உன் அதரம் மானும் கிஞ்சக பூக்கள் காணாய்—கிளியே உன் வாயிதழ்களை ஒக்கும் முருக்கம் பூக்களைக் காண்பாயாக; வஞ்சி உன் மருங்கைப் போலும் வளரிளங் கொடிகள் பாராய்—வஞ்சிக்கொடி போன்றவளே உன்னுடைய இடையைப் போலும் மெலிந்து வளர்ந்த இளமையான கொடிகளைப் பார்ப்பாயாக; அஞ்சம் உன் அடிக்குத் தோற்ற அனிச்சமென் மலர்கள் பாராய்—அன்னமே! உனது அடிக்கு மென்மையில் தோற்றுப்போன மென்மையான அனிச்ச மலர்களைப் பார்ப்பாயாக. (எ-று)

61

386 குமுதமுன் இதழ்க் கொவ்வா
 குவளையுன் விழிகட் கொவ்வா
 சிமிழ்கல சங்கோங் கென்ப
 சேரிள முலைக்கொப் பாமோ
 அமிழ்தினு மினிய சொல்லுக்
 கமையுமோ குழலும் யாமும்
 தமிழ்தருஞ் சுவையே யுன்னைத்
 தமிழனும் விளம்பப் போமோ.

(இ-ள்) குமுதம் உன் இதழுக்கு ஒவ்வா—செவ்வரம்பல் மலர்கள் உனது இதழ்களுக்கு ஒப்பாகமாட்டா; குவளையுன் விழிகுக்கு ஒவ்வா—கருங்குவளை மலர்கள் உன் கண்களுக்கு ஒப்பாக மாட்டா; சிமிழ்—செப்பு; கலசம்—குடம்; கோங்கு—கோங்கம்பூ; என்ப—என்பன; சேர் இள முலைக்கு ஒப்பாமோ—உனது சோடான சேர்ந்த இள முலைகளுக்கு ஒப்பாமோ (ஆகா); அமிழ்தினும் இனிய சொல்லுக்கு குழலும் யாமும் அமையுமோ—அமிழ்தினும் இனிய உனது சொற்களுக்கு குழலும் யாமும் இனிமையில் அமையுமோ (அமையா); தமிழ்தரும் சுவையே! உன்னைத் தமிழனும் விளம்பப் போமோ? தமிழ்தருகின்ற சுவையை ஒத்தவளே! உன்னை நானும் விதந்து கூறல் ஆகுமோ? (ஆகாதே), (எ-று)

62

87 இன்னவை யவனுஞ் சொல்ல
 இறைவியும் புளக மெய்திக்
 கன்னவில் தோளி னாயுன்
 கைத்தலம் பற்ற யானும்

என்னபுண் ணியங்கள் செய்தேன்
 எனக்கினி யெல்லாம் நீயே
 என்றவன் தாம மார்பில்
 ஏந்திழை முகம்பு தைத்தாள்.

(இ-ள்) இன்னவை அவனுஞ் சொல்ல—இப்படியான வார்த்தைகளைச் சத்தியவானும் சொல்ல; இறைவியும்—தலைவியாகிய சாவித்திரியும்; புளகம் எய்தி—புளகாங்கித மடைந்து; கல் நவில் தோளினாய்—திண்மையால் கல்லென்று சொல்லும் படியான தோள்களையுடையவளே! உன் கைத்தலம் பற்ற யானும் என்ன புண்ணியங்கள் செய்தேன்—உனது கைகளைப் பற்றித் திருமணம் செய்ய நானும் என்ன புண்ணியங்களைச் செய்தேனோ; எனக்கு இனி எல்லாம் நீயே—எனக்கு இனி, கணவனும் தெய்வமும் மற்றும் எல்லாம் நீயே யாவாய்; என்று—என்றுசொல்லி; அவன் தாம மார்பில்—அவனுடைய மாலையணிந்த மார்பில்; ஏந்திழை முகம் புதைத்தாள்—ஏந்திய ஆபரணங்களையணிந்த சாவித்திரி தனது முகத்தைப் புதைத்தாள். (எ-று)

63

388 நறுமலர் வாசம் பூசி
 நல்லிளந் தென்றல் வீசப்
 பிறைநுதற் பேதை நல்லாள்
 பெருகிய வேட்கை யாலே
 இறுகவே யவனைப் புல்லி
 யிமைகளை மூடிக்கொண்டாள்
 அறைகழ் லநங்க னன்போ
 டணைத்துமெய் சிலிர்த்து நின்றான்.

(இ-ள்) நறுமலர் வாசம் பூசி—வாசனையுள்ள மலரின் மணத்தைப் பூசிக்கொண்டு; நல் இளம் தென்றல் வீச—நல்ல இளந் தென்றற் காற்று வீச; பிறைநுதற் பேதை நல்லாள்—பிறைபோலும் நெற்றியினையுடைய அழகு நிறைந்த சாவித்திரி; பெருகிய வேட்கையாலே—பெருகிவந்த காமநோய் வயப்பட்ட விருப்பத்தாலே; அவளை இறுகவே புல்லி—சத்தியவானே இறுகத் தழுவி; இமைகளை மூடிக்கொண்டாள்—தன் கண்ணிமைகளை மூடிக்கொண்டாள்; அறைகழல் அநங்கன்—ஒலிக்கின்ற கழல்களையணிந்த மன்மதன் பேரலும் சத்தியவான்; அன்போடு அணைத்து—சாவித்திரியை அன்போடு அணைத்து; மெய் சிலிர்த்து நின்றான்—மகிழ்வு மிகுதியால் உடம்பு புளகாங்கிதம் கொண்டு நின்றான். (எ-று)

64

389 ஏந்தலவ் வனத்திற் றேன்பெய்
 தினியநல் வாசம் வீசம்
 பூந்துணர் கொய்து வந்து
 பூவையின் குழலிற் சூட்டக்
 காந்தளங் கையி னானுங்
 கடிமலர் மாலை கட்டிச்
 சாந்தணி யன்பன் மார்பிற்
 சாத்திமென் முறுவல் பூத்தாள்.

(இ—ள்) ஏந்தல் — பெருமையிற் சிறந்தவனாகிய சத்தியவான்; அவ்வனத்தில்—அக்காட்டின்கண்ணுள்ள; தேன்பெய்து இனியநல் வாசம் வீசம்—தேனினைச் சொரிந்து இனியதாகிய நல்ல வாசனை கமழுகின்ற; பூந்துணர் கொய்து வந்து—பூங்கொத்துக்களைக் கொய்து கொண்டு வந்து; பூவையின்—சாவித்திரியின்; குழலிற் சூட்ட—கூந்தலிலே சூட்ட; காந்தள் அம் கையினாலும்—காந்தட் பூப்போலும் அழகிய கையினை யுடையவளாகிய சாவித்திரியும்; கடிமலர் மாலை கட்டி — வாசனை பொருந்திய மலர்மாலையொன்றைக் கட்டி; சாந்தணி அன்பன் மார்பிற் சாத்தி—கலவைச் சாந்தையணிந்த தனது அன்பிற்குரிய சத்திய வானுடைய மார்பிற் சாத்தி; மென்முறுவல் பூத்தாள் — இளநகை செய்தாள். (எ—று)

65

390 முல்லையங் கோதை மீது
 முரலும்வண் டினங்கள் மொய்ப்பக்
 கல்லியல் தோளி னானுங்
 கண்டவை கையா லோச்சி
 வல்லியின் நுண்ம ருங்குல்
 வருந்துதல் காணீர் போலும்
 ஒல்லைநீர் போமி னென்ற
 ஓருவரின் துன்பந் தாளான்.

(இ—ள்) அம் முல்லை கோதை மீது — சாவித்திரியின் அழகிய முல்லை மாலை மீது; முரலும் வண்டினங்கள் மொய்ப்ப — ரீங்காரஞ் செய்கின்ற வண்டுக் கூட்டங்கள் வந்து மொய்க்க; கல்லியல் தோளி னானும்—கல்லைப்பொத்த தோள்களையுடைய சத்தியவானும்; கண்டு — அதனைக்கண்டு; அவை கையால்; ஓச்சி—அவ் வண்டுகளைக் கையினால்

ஓட்டி; வல்லியின் நுண் மருங்குல்—கொடிபோலும் நுண்ணிய இடை; வருந்துதல் காணீர் போலும்—உங்கள் பாரம் தாங்கமாட்டாமல் வருந்துதலை நீ விர் காணவில்லைப்போலும்; ஒல்லை — சிக்கிரம்; நீர் போமின் என்றான்—நீங்கள் அகலுங்கள் என்று வண்டுகளை ஓச்சினான்; ஓருவரின் துன்பந்தாளான்—ஒருவர் படுந் துன்பத்தைக் கண்டு தன் மனம் பொறுக்கமாட்டாதவனாகிய சத்தியவான். (எ—று)

66

391 அந்தளி ரசோக மேந்து
 மழகிய செய்ய பூக்கள்
 செந்தழல் பரந்த போலுஞ்
 செவ்வியைக் காட்டல் காணாய்
 இந்துளச் சினைகள் தாங்கு
 மின்மதுப் பிலிற்றும் பூக்கள்
 பந்தெனத் திரண்ட காணாய்
 பாவைய ராடற் காகும்.

(இ—ள்) அம்தளிர் அசோகம் ஏந்தும்—அழகிய தளிர்களையுடைய அசோக மரங்கள் ஏந்தி நிற்கும்; அழகிய செய்ய பூக்கள் — அழகிய சிவந்த பூக்கள்; செந்தழல் பரந்த போலும்—சிவந்த அக்கினி பரவியிருத்தல் போன்ற; செவ்வியைக் காட்டல் காணாய்—அழகைக் கரட்டு தலை நீ காண்பாயாக; இந்துளச் சினைகள் தாங்கும்—கடப்ப மரத்தின் கொம்புகள் தாங்கி நிற்கும்; இன்மது பிலிற்றும் பூக்கள் — இனிய தேனைக் கொப்பளிக்கும் பூக்கள்; பந்துஎனத் திரண்ட காணாய்—பந்து போல உருண்டு திரண்டு இருப்பதைக் காண்பாயாக; பாவைய ஆடற்காகும்—அவை பெண்கள் விளையாடற்குப் பயன்படும். (எ—று)

67

ஊஞ்சலர்டல்

392 மாங்கிளை யொன்றிற் ரெங்கும்
 மலர்க்கொடி தம்மைப் பற்றி
 ஆங்கொரு நல்ல ஊஞ்சு
 லமைத்ததன் மீதி ருந்து
 தேங்கமழ் தெரிய லானுந்
 தேவியு மாட லானுந்
 பூங்குயில் கொம்பி ருந்து
 பொழிந்தன இனிய கானம்.

(இ—ள்) மர்ங்கினை ஒன்றில் தொங்கும்; மலர்க்கொடி தம்மைப் பற்றி—பூங்கொடிகளைச் சேர்த்துப் பிடித்து; ஆங்கு ஒரு நல்ல ஊஞ்சல் அமைத்து—அங்கே ஒரு நல்ல ஊஞ்சலை உண்டாக்கி; அதன் மீது இருந்து; தேம்கமழ் தெரியலானும்—வர்சனை கமழும் மாலையினை யுடைய சத்தியவானும்; தேவியும்—சாவித்திரியும்; ஆடலானார்—ஊஞ்சலாடினார்கள்; பூங்குயில்—நீல நிறமுடைய குயில்கள்; கொம்பிருந்து பொழிந்தன இனிய கானம்—மரக் கொம்பிலிருந்து இவர்களைப் பார்த்து இனிய கானத்தைப் பொழிந்தன. (எ—று) 68

393 கடிமலர்ப் பூந்தா தாடிக்
களித்திடுங் கிள்ளை யொன்றைச்
செடிமறை விருந்த பூசை
செகுத்திட முயறல் கண்டு
துடித்துமே பாய்ந்து சென்று
துரத்தினள் பூஞ்சை தன்னைப்
படிமிசை நமனை வென்று
பதியினைக் காக்கும் பாவை.

(இ—ள்) கடிமலர் பூ தாது ஆடி—வர்சனையுள்ள பூக்களின் மகரந்தத்தில் ஆடி; களித்திடும் கிள்ளையொன்றை—மனம் மகிழ்ந்திருக்கும் கிளி ஒன்றை; செடி மறை விருந்த பூசை—பற்றை மறைவிலேயிருந்த ஒரு பூனை; செகுத்திட முயறல் கண்டு—பிடித்துக் கொண்டு உண்ண முயலுதலைக் கண்டு; துடித்துமே பாய்ந்து சென்று; பூஞ்சை தன்னை துரத்தினள்—அப் பூனையைத் துரத்தினாள்; (யாரெனில்) படிமிசை—பூமியிலே; நமனை வென்று—காலனை வென்று; பதியினைக் காக்கும் பாவை—தனது கணவனைக் காக்கும் கற்பு வல்லமை மிக்கவளாகிய சாவித்திரி. (எ—று) 69

394 மண்டல மணிப்பூண் பாவை
மாரனோ டயலில் நின்ற
விண்டியில் தருவின் நீழல்
வீற்றிருந் தயர்வு நீக்க
வண்டுக ளினிது பாட
வசந்தமென் காற்று வீசப்
பிண்டிதேன் மாரி பெய்யப்
பிணிமுகம் நடன மாடும்.

(இ—ள்) மண்டல மணிப்பூண் பாவை—கூட்டமாக அழகிய மணிகளமைத்துச் செய்த ஆபரணங்களை யணிந்த சாவித்திரி; மாரனோடு—சத்தியவானோடு; அயலில் நின்ற; விண்டியில்—முகில்கள் படிகின்ற; தருவின் நீழல்—ஒரு மரத்தின் நிழலிலே; வீற்று இருந்து அயர்வு நீக்க—உல்லாசமாக இருந்து தனது சோர்வை நீக்க; வண்டுகள் இனிது பாட; வசந்த மென் காற்று வீச; பிண்டி—அசோகமரம்; தேன்மாரி பெய்ய; பிணிமுகம்—மயில்கள்; நடனமாடும்—நடனங்களை ஆடி மகிழ்விக்கும். (எ—று) 70

நீராடல்

395 போதுலா மலங்க லானும்
பூங்கொடி தானு மந்தத்
தாதுலாஞ் சோலை நீங்கித்
தண்புனல் நிறைந்து நீண்ட
சீதுலாங் குவளை யாம்பல்
செங்கம லங்கள் பூத்த
மாதுலாம் பொய்கை யொன்றை
மருவிநீ ராட லானார்.

(இ—ள்) போது உலாம் அலங்க லானும்—பூக்கள் பொருந்திய மாலையை அணிந்த சத்தியவானும்; பூங்கொடி தானும்—பூங்கொடி போன்ற சாவித்திரியும்; அந்தத் தாது உலாம் சோலை நீங்கி—அந்தத் தாது நிறைந்த சோலையை நீங்கி; தண்புனல் நிறைந்து—குளிர்ச்சி பொருந்திய நீர் நிறைந்து; நீண்ட—நீண்டுள்ள; சீது உலாம்—தேன் பெருகுகின்ற; குவளை, ஆம்பல், செங்கமலங்கள் பூத்த; மாதுலாம்—அழகு பொருந்திய; பொய்கை ஒன்றை—குளம் ஒன்றினை; மருவி—பொருந்தி; நீர் ஆடலானார். (எ—று) 71

396 குங்குமக் குவவுத் தோளான்
குமரியின் மீது நீரை
அங்கையா லெற்றி யாட
அவள்துகில் நனைத லாலே
கொங்கைகள் விளங்கத் தோன்றக்
கோதையும் நாண முற்றுப்
பங்கயத் திலைகள் கொய்து
பாவைதன் மார்பை மூடும்,

(இ-ள்) குங்கும குவவுத் தோளான்—குங்கும நிறம் பொருந்திய திரண்ட தோள்களையுடைய சத்தியவான்; குமரியின் மீது—சாவித்திரியின் மீது; நீரை அம் கையால் எற்றி ஆட—நீரைத் தனது அழகிய கையால் எற்றி விளையாட; அவள் துகில் நனைதலாலே; கொங்கைகள் விளங்கத் தோன்ற—அவளுடைய கொங்கைகள் விளங்கும்படி தோன்ற; கோதையும் நாணமுற்று—சாவித்திரியும் நாணமடைந்து; பங்கயத்து இலைகள் கொய்து—தாமரை இலைகளைக் கெர்ய்து; பாவை தன் மார்பை மூடும்—பதுமை போலுஞ் சாவித்திரி தன் மார்பை மூடுவாள். (எ-று)

72

397 பங்கய முகத்து மங்கை
பாய்ந்துநீ ராடல் செய்யப்
பங்கய மென்று வண்டு
படிந்திட முயன்று தோற்கும்
அங்கயல் விழிகள் கண்ட
அஞ்சிறை யன்னப் பேடு
அங்கய லென்றே யெண்ணி
யடைந்துபின் நாண மெய்தும்.

(இ-ள்) பங்கய முகத்து மங்கை—செந்தாமரை மலர் போலும் முகத்தையுடைய சாவித்திரி; பாய்ந்து நீராடல் செய்ய; பங்கயம் என்று வண்டு—அவள் முகத்தைத் தாமரைப் பூவென்று எண்ணிய வண்டு; படிந்திட முயன்று தோற்கும்—அதன் மேற் படிந்திட முயன்று தோல்வியடையும்; அம் கயல் விழிகள் கண்ட—அழகிய கயல் போலும் அவளுடைய கண்களைக் கண்ட; அம் சிறை அன்னப்பேடு—அழகிய சிறகுகளையுடைய பெண் அன்னம்; அம் கயல் என்றே யெண்ணி—அவற்றை அழகிய கயல் மீன் என்றே எண்ணி; அடைந்து பின் நாண மெய்தும்—பிடிக்கச் சென்று ஏமாற்ற மடைந்து வெட்கமடையும். (எ-று)

73

398 ஐயனந் நீரில் மூழ்கி
யவளிரு பதங்கள் பற்ற
“ஐயகோ முதலை வாயி
லகப்பட்டே” னென்றாள் கன்னி
கையினு லவள்வாய் பொத்திக்
“காத்தனன் திருமா” லென்றோர்
கையினு லபயங் காட்டக்
காரிகை நாணி நின்றாள்.

(இ-ள்) ஐயன்—சத்தியவான்; அந்நீரில் மூழ்கி; அவள் இரு பதங்கள் பற்ற—அவளுடைய இரு பாதங்களையும் பற்றிக்கொள்ள; “ஐயகோ முதலைவாயில் அகப்பட்டேன்” என்றாள் கன்னி; கையினால் அவள் வாய் பொத்தி—சத்தியவான் தன்கையினால் அவள் வாயைப் பொத்தி; திருமால் காத்தனன் என்று—திருமாலாகிய நான் உன்னை முதலைவாயில் இருந்து காத்தேன் என்று சொல்லி; ஓர்கையினால்—மற்றக் கையினால்; அபயங்காட்ட—அஞ்சாதே அடைக்கலம் தந்தேன் என்று காட்ட; காரிகை—சாவித்திரி; நாணி நின்றாள்—வெட்கி நின்றாள். (எ-று)

(வி-ம்) முன்பு கஜேந்திரன் என்னும் யானை நீரிற் குளிக்க, ஒரு முதலை அதன் காலைப் பற்றிக் கொண்டது. யானை ஆதிமூலமே என்று ஓலமிடத் திருமால் அந்த யானையைக் காப்பாற்றினார். அதுபோலத் தான் இவளைக் காப்பாற்றியதாகக் கூறினான். 74

399 கந்தெறி களிறன் னானுங்
களிமடப் பிடியன் னானுந்
தந்தம்மெய் திமிர்த்த மேலாந்
தண்ணறுங் களபச் சேறுஞ்
சந்தனம் புழுகு மந்தச்
சலத்தினிற் படித லாலே
அந்தநீர் வாழும் மீன்கள்
அடைந்தன நறிய வாசம்.

(இ-ள்) கந்து எறி களிறு அன்னானும்—கட்டுத்தறியை முறிக்கின்ற யானையைப் போன்ற சத்தியவானும்; களிமட பிடி அன்னானும்—களிப்பையுடைய பெண்யானை போன்ற சாவித்திரியும்; தம் தம்மெய் திமிர்த்த—தமது தமது உடம்பிற் றடவிய; மேலாம் தண்ணறும் களபச் சேறும்—மேலான குளிர்ந்த வாசனை பொருந்திய கலவைச் சாந்தாகிய சேறும்; சந்தனம்—சந்தனமும்; புழுகும்—புனுகும்; அந்தச் சலத்தினிற் படிதலாலே; அந்த நீர் வாழும் மீன்கள் நறிய வாசம் அடைந்தன—அந்த நீரில் வாழுகின்ற மீன்கள் கமழுகின்ற வாசனையை அடைந்தன. (எ-று) 75

400 பங்கயப் பொய்கை நீரிற்
பார்த்திபன் படுத்து நீந்த
லங்குபாற் கடலில் மாயோ
னறிதுயில் கொள்ள லொக்கும்

பங்கய மலர்கள் நாப்பண்
பைங்கொடி நின்ற கோலஞ்
செங்கமலத்தின் மீது
செய்யவள் நின்ற லொக்கும்.

(இ-ள்) பங்கயப் பொய்கை நீரில் - தாமரைக் குளத்து நீரிலே; பார்த்திபன் படுத்து நீந்தல் - அரச குமாரனான சத்தியவான் படுத்து நீந்துதல்; எவ்வண்ணமிருக்குமென்றால்; அங்கு பாற்கடலில் மாயோன் அறிதுயில் கொள்ளல் ஓக்கும் - அங்குள்ள திருப்பாற்கடலில் திருமால் அறிதுயில் கொள்ளுவதை ஓக்கும்; பங்கய மலர்கள் நாப்பண் - தாமரை மலர்களின் நடுவே; பைங்கொடி நின்ற கோலம் - பசங்கொடி போன்ற சாவித்திரி நின்ற காட்சியானது; செங்கமலத்தின்மீது - செந்தாமரை மலரின் மேலே; செய்யவள் நின்ற லொக்கும் - இலக்குமி தேவி நின்ற லே ஓக்கும். (எ-று)

(வி-ம்) சத்தியவான் அரச குமாரனாபடியால் பார்த்திபன் எனப்பட்டான்: படுத்து நீந்தல் - நீரில் படுத்ததுபோல் நீந்துதல், (நிற்பது போற் காலால் நீந்துதல், தவளைபோல் பாய்ந்து நீந்துதல் முதலிய வெவ்வேறு நிலைகளும் உண்டு)

76

401 அங்கயற் கண்ணி நீரி
லமிழ்ந்தெழுந் தாடல் செய்யக்
கொங்கைகள் புடைத்துப் பக்கம்
பொலிவுறத் தோன்றுங் காட்சி
தெங்கதி னிரண்டு காயைத்
தெப்பமாய்ப் பிணைத்துப் பாலர்
அங்கதை யணைத்து நீரி
லாடல்கள் பயிலல் மானும்.

(இ-ள்) அங்கயல்கண்ணி - அழகிய கயல்மீன் போலும் புரளுகின்ற கண்களையுடைய சாவித்திரி; நீரில் அமிழ்ந்து எழுந்து; ஆடல் செய்ய - நீராடி விளையாட; கொங்கைகள் புடைத்து - கொங்கைகள் வீங்கி; பக்கம் பொலிவுறத் தோன்றும் காட்சி; தெங்கு அதின் இரண்டு காயைப் பிணைத்து தெப்பமாய் - இரண்டு தேங்காய்களைப் பிணைத்து அதை மிதவையாக்கி; பாலர் - சிறார்; அங்கதை அணைத்து - அந்த மிதவையை அணைத்துக்கொண்டு; நீரில் ஆடல்கள் பயிலல் மானும் - நீரில் நீந்தப் பழகுதலை ஓக்கும். (எ-று)

77

காதலர் மனையடைதல்

402

இரும்புன லாடல் செய்தே
யினைத்தவர் பொய்கை நீங்கிப்
பொருந்திய துகிலு டுத்துப்
புனிதவெண் ணீறு சாத்தி
விரும்பிடுஞ் சாந்து பூசி
விரைமலர் மாலை சூடி
அரும்பணி யமையப் பூட்டி
யவர்மனை யடைந்தா ரன்றே.

(இ-ள்) இரும்புனல் ஆடல் செய்தே - மிகுந்த நீரிலே நீர்டல் செய்து; இளைத்தவர் பொய்கை நீங்கி - இளைப்படைந்த இருவரும் குளத்தை விட்டு நீங்கி; பொருந்திய துகில் உடுத்து - பொருத்த மர்ன ஆடையை அணிந்து; புனித வெண் நீறு சாத்தி - புனிதத் தன்மைமிக்க வெண்ணிற விபூதியை அணிந்து; விரும்பிடும் சாந்து பூசி - விரும்பப்படும் சந்தனச் சாந்தைப் பூசி; விரை மலர் மாலை சூடி - வாசனை பொருந்திய மலர் மாலையை அணிந்து; அரும் பணி அமையப் பூட்டி - அரிய ஆபரணங்களை அவ்வவ்விடங்களுக்கு அமைவாகப் பூட்டி; அவர்மனை யடைந்தார் - அவர்களுடைய மனையை அடைந்தார்கள்; (எ-று) அன்று, ஏ - அசைகள்

78

அசுவபதி தன்னுடைய நாட்டிற்குத் திரும்புதல்

403

கலவியி லின்பங் கண்டு
காதல ரிருந்த காலை
சிலைவல அசுவ மன்னன்
சேயிழைக் கநங்க னுக்குப்
பலபொருள் பரிசு நல்கிப்
பாரினிற் புகழி னோடு
நிலவுக வென்று வாழ்த்தி
நிருபனின் நாடு சென்றான்.

(இ-ள்) கலவியில் இன்பம் கண்டு காதலர் இருந்த காலை - திருமணத்தின் பின் சேருகின்ற சேர்க்கைகளில் அக் காதலர் இருவரும் இன்பம் அநுபவித்துக் கொண்டு இருந்த காலத்தே; சிலை வல அசுவ மன்னன் - விற்போரில் வல்லவனாகிய அசுவபதி மன்னன்; சேயிழைக்கு - செவ்விய ஆபரணங்களை பணிந்த சாவித்திரிக்கும்; அநங்க

னுக்கும் - மன்மதன்போன்ற சத்தியவானுக்கும்; பலபொருள் பரிசு நல்கி - பலபொருள்களைப் பரிசாகக் கொடுத்து; பாரினில் புகழினோடு நிலவுக என்று வாழ்த்தி - பூமியில் புகழோடு வாழ்வீராக என்று வாழ்த்தி; நிருபனின் நாடு சென்றான் - மாத்திர நாட்டிற்குச் சென்றான். (எ-று)

79

நிருபன் - அரசன். ஈண்டு அசுவபதியைக் குறிக்கும்;

404 கோதைதான் மனத்தில் வேட்ட
கொழுநனை யடைய வென்ன
மாதவஞ் செய்தே நென்று
மகிழ்வெனுங் கடலி லாழ்ந்தாள்
தாதவிழ் தாரான் தானுந்
தன்மனங் கொள்ளை கொண்ட
மாதினைப் பெற்றோ மென்று
மங்கையோ டினிது வாழ்ந்தான்.

(இ-ள்) கோதை - சாவித்திரி; தான் மனத்தில் வேட்ட - தான் மனத்தில் விரும்பிய; கொழுநனை - கணவனை; அடைய "என்ன மாதவம் செய்தேன்" என்று - அடைவதற்கு என்ன பெரிய தவத்தைச் செய்தேன் என்று; மகிழ்வெனும் கடலில் ஆழ்ந்தாள் - மகிழ்ச்சி என்னும் கடலில் மூழ்கினாள்; தாதவிழ் தாரான் தானும் - பூந்தாது கட்ட விழும் மாலையை அணிந்த சத்தியவானும்; தன்மனம் கொள்ளை கொண்ட மாதினைப் பெற்றோமென்று - தனது மனத்தைக் கொள்ளை கொண்ட பெண்ணைப் பெற்றோமென்று; மங்கையோடு இனிது வாழ்ந்தான் - சாவித்திரியோடு மிக இனிதே வாழ்ந்தான். (எ-று) 80

திருக்கலியாணச் சருக்கம் முற்றிற்று

திருச்சிற்றம்பலம்

ஐந்தாவது மனையறச் சருக்கம்

405

மட்டவிழ் தாரான் மாமன்
மாமியை வணங்கிப் பின்னர்
விட்டுவிட் டொளிரும் பைம்பூண்
விளங்குபொன் காஞ்சி நீக்கிப்
பட்டுடை களைந்து கான்வாழ்
பார்ப்பனப் பெண்கள் போலக்
கட்டினள் காவிக் கூறை
கண்டிகை கழுத்தி லேற்றாள்.

(இ-ள்) மட்டு அவிழ் தாரான் - தேன் கட்டவிழும் மாலையை யணிந்த சாவித்திரி; மாமன் மாமியை வணங்கி - தியுமற்சேனையும் அவன் மனைவியையும் வணங்கி; பின்னர் - அதன் பின்பு; விட்டு விட்டு ஒளிரும் பைம் பூண் - விட்டு விட்டு ஒளி செய்யும் பொன் ஆபரணங்களையும்; விளங்குபொன் காஞ்சி - விளங்காநின்ற பொன்னாலாகிய காஞ்சி என்னும் எட்டுக்கோவை மணியையும்; நீக்கி - விலக்கி; பட்டுடை களைந்து - பட்டுடைகளைக் கழற்றி; கான்வாழ் பார்ப்பனப் பெண்கள் போல - காட்டில் தவவாழ்வை மேற்கொண்டு வாழும் பார்ப்பனப் பெண்களைப் போல; காவிக் கூறை கட்டினள் - காவிற்ப் புடைவையைக் கட்டினாள்; கண்டிகை கழுத்திலேற்றாள் - உருத்திராக்க மாலையைக் கழுத்தில் தாங்கினாள். (எ-று) 1

406

கணவனே தெய்வ மென்று
கருதிடுங் கற்பின் மிக்காள்
கணவனைத் தொழுதெழுந்து
காலேதன் கடன்மு டிப்பாள்
கணவனின் கருத்த றிந்து
கடமைகள் செய்யும் நீராள்
கணவனை யன்றி வேறோர்
காளையை நினைத்தும் பாராள்.

(இ-ள்) கணவனே தெய்வமென்று கருதிடும் கற்பின் மிக்காள் - தனது கணவனை தனக்குத் தெய்வமென்று எண்ணும் கற்பிற் சிறந்தவாள்; கணவனைத் தொழுது எழுந்து காலேதன் கடன் முடிப்பாள் - நிதிநிறைவிட்டெழும்பொழுது கணவனைத் தொழுது எழுவாள், அதன் பின் தான் செய்ய வேண்டிய காலேக்கடன்களைச் செய்து முடிப்பாள்; கணவனின் கருத்து அறிந்து கடமைகள் செய்யும் நீராள் - கணவனின்

க்ருத்தையறிந்து அதன்படி கடமைகளைச் செய்யும் குணத்தை யுடைய
வள்; கணவனை அன்றி வேறு ஓர் காளையை நினைத்தும் பாராள் —
தனது கணவனையன்றிப் பிற ஆடவரை நினைத்தும் பார்க்கமாட்
டாள். (எ-று) 2

407 புலர்வதன் முன்னெ முந்து
பூவைதன் இல்லம் முற்றம்
அலகிடல் மெழுகல் செய்வாள்
அலைபுன லாடித் தேன்பெய்
மலர்தழை கொய்து வந்து
மகேசனைப் பூசித் துப்பின்
பலவகை யுண்டி யட்டிப்
பதியினுக் கூட்டு வாளே.

(இ-ள்) பூவை—சாவித்திரி; புலர்வதன் முன் எழுந்து - விடியு
முன் நித்திரை விட்டெழுந்து; தன் இல்லம் முற்றம் அலகிடல், மெழுகல்
செய்வாள்—தனது வீட்டையும், முற்றத்தையும் அலகிடல், மெழுகல்
முதலியவற்றைச் செய்வாள்; அலைபுனல் ஆடி—(அதன் பின்பு)
நீராடி; தேன் பெய் மலர், தழை கொய்துவந்து—தேன் பிவிற்றும்
மலர்களையும் பத்திரங்களையும் கொய்து கொண்டுவந்து; மகேசனைப்
பூசித்து—இறைவனுக்குச் சாத்தி வழிபட்டு; பின் பலவகை உண்டி
அட்டி—பின்னர்—பல வகையான தீன்பண்டங்களைச் சமைத்து; பதி
யினுக்கு ஊட்டுவாள்—தன் நாயகனுக்கு ஊட்டுவாள். (எ-று) 3

408 தன்பதிப் பெற்றோர் தம்மைத்
தனதுபெற்றோரென் றெண்ணி
அன்பொடு சேவை செய்வா
ளவார்சொலைத் தட்டா ளாகி
முன்பவர்க் குணவ ருத்தி
மொய்குழல் பின்ன ருண்பாள்
நன்மகட் பெற்றோ மென்று
நயந்தனர் முதியோர் தாமும்.

(இ-ள்) தன் பதிப் பெற்றோர் தம்மை—தனது கணவனைப் பெற்
றவராகிய மாமன் மாமியை; தனது பெற்றோர் என்று எண்ணி—
தன்னைப் பெற்ற தகப்பன் தாய்போல எண்ணி; அன்பொடு சேவை
செய்வாள்—அன்பொடு அவர்களுக்குப் பணிவிடைகள் செய்வாள்;

அவாசொலைத் தட்டாளாகி; முன்பு அவர்க்கு உணவு அருத்தி
—முன்னர் அவர்களுக்கு உணவூட்டி; மொய்குழல்—வண்டுமொய்க்கும்
கூந்தலையுடைய சாவித்திரி; பின்னர் உண்பாள்; நன்மகட் பெற்றோம்
என்று—நல்ல மருமகளை நாம் பெற்றோமென்று; முதியோர் தாமும்
நயந்தனர்—அந்த முதியவர்களும் அவளிடத்தில் விருப்பும் அன்பும்
கொண்டார்கள், (எ-று) 4

409 மருமகள் வந்த பின்னர்
மாமனும் மாமி யுந்தாம்
அருமையாய் வளர்த்த தங்கள்
அருமக னையும் மறந்தார்
திருமகள் தானே தம்மைத்
தேடிவந் தடைந்தா ளென்று
பெருமையோ டவளைக் கண்போற்
பேணின ரன்பு செய்தார்.

(இ-ள்) மருமகள் வந்த பின்பு—மருமகளாகிய சாவித்திரி வந்த
பின்பு; மாமனும் மாமியும்—தியுமற்சேனனும் மனைவியும்; தாம் அரு
மையாய் வளர்த்த—தாங்கள் அருமையாகப் பெற்று வளர்த்த; தங்
கள் அரு மகளையும் மறந்தார்—தங்களது அருமை மகளையும் மறந்
தார்கள்; திருமகள்தானே—இலக்குமிதானே; தம்மைத் தேடி வந்து
அடைந்தாள் என்று—தம்மைத்தேடி தம்மிடம் வந்தாள் என்று;
பெருமையோடு—பெருமையுடையவர்களாய்; அவளை—சர்வித்திரியை;
கண்போற் பேணினர்—கண்களைப் பேணுவதுபோலப் பேணிக்காத்த
னர்; அன்பு செய்தார்—அவளின்மேல் உள்ளன்புடையவர்களானார்
கள். (எ-று) 5

410 சினக்களி யானை மன்னன்
செல்விதா னெனத்த ருக்காள்
வனத்தினிற் பெற்ற வாழ்வு
வறியதென் றெள்ளல் செய்யாள்
மனக்குறை யெதுவு மின்றி
மகிழ்வுடன் நிறைவு மெய்திக்
கனக்குழை கணவ னோடு
கருத்தொரு மித்து வாழ்ந்தாள்.

(இ-ள்) சினக்களி யானை மன்னன்—கோபத்தையுடைய மதம்
பொருந்திய யானைப்படையையுடைய அகவபதி மன்னனுடைய.

செல்விதானெனத் தருக்காள் — மகள் தான் என்று எண்ணிச் சாவித்திரி ஆணவங் கொள்ளாள்; வனத்தினிற் பெற்ற வாழ்வு—தான் காட்டினிலே பெற்ற வாழ்வு; வறியது என்று எள்ளல் செய்யாள் — தரித்திரமானது என்று இகழமாட்டாள்; மனக்குறை எதுவுமின்றி—மனத்தில் குறைபாடு ஒன்றுமின்றி; மகிழ்வுடன் நிறைவு மெய்தி—மனமகிழ்வும் மன நிறைவும் எய்தி; கனக்குழை கணவனோடு கருத்து ஒருமித்து வாழ்ந்தாள்—கனத்த குழையையணிந்த சாவித்திரி கணவனோடு மனமொருமித்து நன்கு வாழ்ந்தாள். (எ—று)

(வி—ம்) கனங்குழை என்பது எதுகை நோக்கி கனக்குழை என்று வலித்தது. 6

411 சத்திய வாணு மென்றுஞ்
சத்தியந் தவற மாட்டான்
நித்திய பூசை வேள்வி
நியமமாய்ச் செய்து வந்தான்
புத்திரன் பெற்ற வர்க்குப்
புரிகட னெல்லாஞ் செய்தான்
பத்தினி தன்னை யன்றிப்
பரன்மனை மனத்துங் கொள்ளான்.

(இ—ள்) சத்தியவானும் என்றும் சத்தியந் தவறமாட்டான்; நித்திய பூசை, வேள்வி; நியமமாய்—முறைமைப்படி; செய்து வந்தான்; புத்திரன்—மகன்; பெற்றவர்க்குப் புரிகடன் எல்லாம் செய்தான்—பெற்றோருக்குச் செய்ய வேண்டிய கடன்களை எல்லாம் செய்தான்; பத்தினி தன்னையன்றி—சாவித்திரியையன்றி; பரன்மனை—பிறன் மனையை; மனத்துங் கொள்ளான்—மனத்தாலும் நினைக்க மாட்டான். (ஏகபத்தினி விரதனாக இருந்தான்) (எ—று) 7

412 கற்பெனு மொழுக்கம் பேணல்
காரிகை யர்க்கே யாகும்
மற்பகர் மார்ப ரான
மைந்தருக் கல்ல வென்னு
மற்பர்கள் போல வன்றி
யத்திரு மகனோ ஆணுங்
கற்பினில் வழுவா நின்றல்
கடமையென் றெண்ணுஞ் சீரோன்,

(இ—ள்) கற்பெனும் ஒழுக்கம் பேணல்—கற்பு என்னும் ஒழுக்கத்தைப் பேணி நடத்தல்; காரிகையர்க்கே ஆகும்—பெண்களுக்கே பொருந்தும்; மல்பகர் மார்பர் ஆன மைந்தருக்கு அல்ல என்னும்—மற்றொழிலைக் கூறும் (வெளிப்படுத்தும்) மார்பினையுடைய ஆண்மக்களுக்கல்ல என்று சொல்லும்; அற்பர்கள் போல அன்றி—அற்ப புத்தியையுடையவர் போலவன்றி; அத் திருமகனோ—அந்த மேன்மையான சத்தியவானோ; ஆணும்—ஆண்களும்; கற்பினில் வழுவா நின்றல்—கற்பினிலே வழுவாது நின்றல்; கடமை என்று எண்ணும்—கடமை என்று எண்ணுகின்ற; சீரோன்—சிறப்பான இயல்பை உடையவன். (எ—று) 8

413 அருந்ததி வசிட்டன் போலும்
அலரொடு மணமும் போலுந்
திருந்திய தமிழில் வேதந்
தெரித்தவள் ளவனுந் திண்மை
பொருந்திய கற்பின் மிக்க
பூவைவா சுகியும் போலும்
இரும்புவி தனில வர்கள்
இணைபிரி யாது வாழ்ந்தார்.

(இ—ள்) அருந்ததி வசிட்டன் பேர்லும்—அருந்ததியும் வசிட்டனும் போலவும்; அலரொடு மணமும் போலும்—பூவும் மணமும் போலவும்; திருந்திய தமிழில்—செம்மையாகிய தமிழில்; வேதம் தெரித்த—தமிழ்மறையாகிய திருக்குறளைச் சொன்ன; வள்ளுவனும்—திருவள்ளுவனும்; திண்மை பொருந்திய கற்பின்மிக்க பூவை—மனத்திட்பம் உள்ள கற்பிலே மிகுந்த பெண்ணாகிய; வாசுகியும் போலும்—வாசுகியைப் போலவும்; இரும்புவிதனில்—இந்தப் பெரிய பூமியில்! அவர்கள்—சத்தியவானும் சாவித்திரியும்; இணைபிரியாது வாழ்ந்தார்—வாழ்விற பிரிதலில்லாமல் ஒன்றித்து வாழ்ந்தனர். (எ—று) 9

414 காதல ரின்ப வாழ்வைக்
கண்டவர் மெச்சி னார்கள்
பூதலத் திவர்கள் மாலும்
பொன்னியும் போல்வ ரென்பார்
ஆதியு மம்மையு ம்போ
லமைந்தன ரரிதே யென்பார்
காதலன் கருப்பு வில்லி
கன்னியோ இரதி யென்பார்,

(இ-ள்) காதலர் இன்ப வாழ்வைக் கண்டவர் மெச்சினார்கள்—
சத்தியவானும் சாவித்திரியும் ஆகிய இரண்டு காதலர்களும் இன்ப
மாக வாழ்ந்தார்கள்; அதைக் கண்டவர்கள் மெச்சினார்கள்; பூதலத்து
இவர்கள் மாலும் பொன்னியும் போல்வர் என்பார்—பூமியில்
இவர்கள் திருமாலும் இலக்குமியும் போல்வர் என்பார்; ஆதியும்
அம்மையும் போல் அமைந்தனர் அரிதே என்பார்—சிவபெருமானும்
உமாதேவியும் போல் அமைந்தனர்; இஃது கிடைத்தற்கரிய நல் வாழ்வே
ஆகையால் இப்படி வாழுதல் அரிதே என்பார்கள்; காதலன் கருப்பு
வில்லி—சத்தியவான் மன்மதன், கன்னியோ இரதி என்பார்—சாவித்
திரியோ இரதிதேவி போன்றவள் என்பார்கள். (எ-று) 10

415 இங்ஙன மின்ப மாக
இருவரும் வாழு நாளில்
திங்கல்பன் விரண்டு சென்ற
தேன்பொழி நார தப்பேர்ப்
புங்கவன் சொன்ன தெல்லாம்
புந்தியி லெண்ணி நாதன்
இங்கிலும் நான்கு நாளே
யிருப்பனென் றுள்ளம் நைந்தாள்.

(இ-ள்) இங்ஙனம் இன்பமாக இருவரும் வாழும் நாளில்:
பன்னிரண்டு திங்கள் சென்ற—பன்னிரண்டு மாசங்கள் சென்றன;
தேன் பொழி—தேனைப் போலும் இனிய கானத்தைப் பொழிபவரும்;
நாரதப் பேர்ப் புங்கவன்—நாரதர் என்னும் பெயரையுடையவருமான
கிறந்த மகா முனிவர்: சொன்னதெல்லாம்—முன்பு சொன்னதெல்
லாம்; புந்தியில் எண்ணி—மனத்தில் எண்ணி; நாதன் இங்கு இனும்
நான்கு நாளே இருப்பன் என்று—சத்தியவான் இங்கு இன்னும் நான்கு
நாள்களே வாழ்ந்து இருப்பன் என்று; உள்ளம் நைந்தாள்—மனம்
வருந்தினாள். (எ-று) 11

416 பதியினை யிழந்த பின்னர்ப்
பாவையென் வாழ்வு பர்ழாம்
மதியினை யிழந்த வானம்
மையிருள் மயமர் மன்றோ
விதியினை வென்றா னன்றோ
வியன்புகழ் மார்க்கண் டேயன்
பதியவன் றுளைப் பற்றின்
பாறுமே கூற்றந் தானும்.

(இ-ள்) பதியினை இழந்த பின்னர்—கணவனை இழந்த பின்பு;
பாவை என் வாழ்வு பர்ழாம்—பாவையாகிய என்னுடைய வாழ்வு
பாழாகும்; மதியினை இழந்த வானம்—சத்திரனில்லாத ஆகாயம்;
மை இருள் மயமாம் அன்றோ—மை போலும் இருள் மயமாகும் அல்
லவா; வியன்புகழ் மார்க்கண்டேயன் விதியினை வென்றான் அன்றோ—
மிகுந்த புகழையுடைய மார்க்கண்டேயன் முன்னர் விதியை வென்ற
னல்லவோ; பதியவன் தாளைப் பற்றின்—எப்பொருட்டும் இறைவனா
கிய சிவபெருமானின் தாள்சுனைப் பற்றினால்; கூற்றந் தானும்
பர்றுமே—நமனும் நிலைகலங்கி நீங்குவானே. (எ-று) 12

417 என்றவள் தேறி னாளா
யேற்றனள் திரிரா நோன்பை
ஒன்றிய மனத்த ளாகி
யொருதனி முதல்வன் றன்னை
என்றுமே பிரிவில் லாத
இறைவியை யேத்த லானாள்
சென்றன மூன்று நாள்சு
செய்தவம் பவிக்கு மன்றோ.

(இ-ள்) என்று அவள் தேறினாள்—என்று எண்ணிய சாவித்
திரி மனந் தேறியவளாய்; திரிரா நோன்பை ஏற்றனள்—திரிரா
நோன்பைக் கைக்கொண்டொழுகினாள்; ஒன்றிய மனத்தளாகி—ஒரு
நிலைப்படுத்திய மனத்தை உடையவளாகி; ஒரு தனி முதல்வன் தன்னை—
ஒப்பற்ற ஈஸ்வரனாகிய சிவபெருமானை; என்றுமே பிரிவில்லாத இறை
வியை—என்றும் பிரிவில்லாதவளாகிய சாவித்திரி தேவியை; ஏத்த
லானாள்—துதித்துக் கொண்டிருந்தாள்; மூன்று நாள்சு சென்றன—
அப்படி மூன்று நாள்சு கழிந்தன; செய்தவம் பவிக்கும் அன்றோ—
அவள் செய்த தவம் பவிக்கும் அல்லவா? (ஆம் பவிக்குமே) (எ-று) 13

சாவித்திரி தேவியைத் தோத்தரித்தல்

வேறு

418 ஓங்காரி சிவசத்தி, யுமையே! போற்றி!
உருத்ராணி! யுன்பாதம் போற்றி! போற்றி!!
பாங்காகப் பல்லுலகும் படைத்தாய் போற்றி!
படைத்தவைகள் பரித்தருளும் பரையே போற்றி!

நீங்காம லென்னுள்ளம் நிற்பாய்! போற்றி!
நின்மலமாம் அருட்சோதி நீலி! போற்றி!
தீங்கான வவையெம்மைத் தீண்டா வண்ணத்
திருவருள்செய் சாவித்திரி தேவி போற்றி!

(இ-ள்) ஓங்காரி-சத்தியே; சிவசத்தி-சிவசத்தியே; உமையே-
உமாதேவியாரே; போற்றி-வணக்கம்; உருத்திராணி-பரமேஸ்வரியே;
உன்பாதம் போற்றி போற்றி-உமது திருவடிகளுக்கு வணக்கம்,
வணக்கம்; பாங்காக-மிகுந்த அழகாக; பல் உலகம்-பல உலகங்
களையும்; படைத்தாய் போற்றி-தோன்றச் செய்தவளே வணக்கம்;
படைத்தவைகள்-தோற்றங்களாகிய அவற்றை; பரித்தருளும்-காத்
தருளும்; பரையே போற்றி-பரையென்பவளே வணக்கம்; என்னுள்
ளம் நீங்காமல் நிற்பாய் போற்றி-எனது மனத்தை விட்டு நீங்கா
மல் நிற்பவளே வணக்கம்; நின்மலமாம்-மலமற்ற; அருட்சோதி-
அருள்சோதியே; நீலி-நீல நிறத்தையுடையவளே; போற்றி-வணக்
கம்; தீங்கான அவை எம்மைத் தீண்டா வண்ணம்-எவ்வகைப்பட்ட
தீமைகளும் எமைவந்து பற்றுவண்ணம்; திருவருள் செய் சாவித்திரி
தேவி போற்றி-திருவருள் செய்தருளுகின்ற உமாதேவியே வணக்கம்.
(எ-று) 14

419 மரகதமா மணிவண்ண மாதே! போற்றி!
மகாதேவர் மகிழ்ந்தணையும் மானே! போற்றி!
மருவணையும் மலர்க்குழலாய்! மந்த காச
மதிமுகத்தாய்! மாதங்கி! மாலின் தங்காய்!
திரிவிழியாய்! திரிசூலி! திகழுஞ் செய்ய
திருக்கரத்தி லங்குசபா சங்க ளேந்துந்
திரிபுவன சுந்தரியே! தேவர் போற்றுந்
திகம்பரியே! சாவித்திரி தேவி! போற்றி!

(இ-ள்) மரகதமா மணிவண்ண மாதே போற்றி-பச்சைமணி
நிறமுள்ள தேவியே வணக்கம்; மகாதேவர் மகிழ்ந்து அணையும் மானே
போற்றி-சிவன் அணைந்து மகிழ்கின்ற மான்மேன்மையான வணக்கம்;
மரு அணையும்-வாசனை பொருந்திய; மலர்க் குழலாய்-மலரை அணிந்த
கூந்தலை உடையவளே; மந்தகாச-புன்னகை தவழும்; மதி முகத்தாய்-
சந்திரன் போலும் முகத்தை உடையவளே; மாதங்கி-பார்வதி
தேவியே; மாலின் தங்காய்-விஷ்ணுவின் தங்கையே; திரி விழியாய்-
மூன்று கண்களையுடையவளே; திரிசூலி-முத்தலைச் சூலத்தை யுடைய

வளே; திகழும் செய்ய திருக்கரத்தில்-விளங்காநின்ற சிவந்த திருக்
கரங்களிலே; அங்குச பாசங்கள் ஏந்தும்-அங்குசத்தையும் பாசத்தையு
ம் ஏந்துகின்ற; திரிபுவன சுந்தரியே-மூவுலக அழகிய; தேவர்
போற்றும் திகம்பரியே-தேவர்கள் துதிக்கின்ற பார்வதி தேவியே;
சாவித்திரி தேவி-உமாதேவியே; போற்றி-வணக்கம். (எ-று) 15

420 இந்திரனு மிமையவரு மிரந்து வேண்ட
விடர்செய்த மகிடனைமுன் னிறுத்த தாயே!
நந்தியிடஞ் சரணடைய மார்க்கண் டேயன்
நம்பரனும் நமனுயிரை நலிந்தா ரன்றே
சந்ததமு முன்புகழே சாற்றும் நாதன்
சத்தியவான் தன்னுயிரைக் கவர வெண்ணி
அந்தகன ரடைந்தவனை யழிக்கா வண்ணம்
அருளுவாநீ! யாரணங்கே! யலந்தேன் போற்றி!

(இ-ள்) இந்திரனும்; இமையவரும்-தேவர்களும்; இரந்து
வேண்ட-மகிடாசுரனின் கொடுமைகளினின்றும் தம்மைக் காப்பாற்
றும்படி இரந்து வேண்டிக்கொள்ள; இடர் செய்த மகிடனை-அவர்க
ளுக்கு இடுக்கண் செய்த மகிடாசுரனை; முன்-முன்பு; இறுத்த-சங்
கரித்த; தாயே-தாயானவளே; மார்க்கண்டேயன் நந்தியிடம் சரண
டைய-மார்க்கண்டேயன் சிவபெருமானிடம் சரணமடைய; நம் பர
னும்-எங்கள் சிவபிரானும்; நமன் உயிரை-இயமனுடைய உயிரை;
நலிந்தார் அன்றே-அழித்தாரல்லவா; சந்ததமும்-எப்பொழுதும்
உன்புகழே சாற்றும் நாதன்-உனது புகழையே சொல்லும் என் தலை
வனாகிய; சத்தியவான் தன் உயிரைக் கவர எண்ணி-சத்தியவானின்
உயிரைக் கவரும்படி எண்ணி; அந்தகனார் அடைந்து அவனை அழிக்கா
வண்ணம்-இயமன் அவனை அடைந்து அவனது உயிரைக் கவரா
வண்ணம்; ஆரணங்கே-அரிய தேவியே; நீ அருளுவா-நீ அருள்
செய்வாயாக; அலந்தேன்-நான் துன்பப் பட்டேன்; போற்றி-
வணக்கம். (எ-று) 16

421 வேதமுதல் விண்ணோரு மறிய வொண்ண
வித்தகியே விசாலாட்சி போற்றி போற்றி
காதலுட னுன்பதமே களைக ணென்று
கருதியனை யடைந்தேற்குன் கடைக்கண் நல்காய்

நாதனுயிர் போனபின்பு நாரி யர்க்கு
நானிலத்தில் நல்வாழ்வு முண்டோ தாயே
ஆதலினு லவனுயிரைக் காப்பா யம்மா;
அம்பிகையே அருட்டாயே! போற்றி! போற்றி!!

(இ—ள்) வேதம் முதல்—வேதம் முதலாக; விண்ணோரும்—தேவர்
களும்; அறிய ஒண்ணு—அறிய முடியாத; வித்தகியே—ஞான சாதாரி
யத்தை உடையவளே; விசாலாட்சி—விசாலமான கண்களையுடைய
வளே; போற்றி போற்றி—வணக்கம் வணக்கம்; கர்தலுடன்—அன்பு
டன்; உன்பதமே—உன் பாதங்களையே; களைகண் என்று—பற்றுக்
கோடு என்று; கருதி உனை அடைந்த எற்கு—எண்ணி உன்னை வந்து
அடைந்த அடியவளாகிய எனக்கு; உன் கடைக்கண் நல்காய்—உனது
கடாட்சத்தை ஈவாய்க்; நாதன் உயிர் பேர்ன பின்பு—தமது கண்
வனின் உயிர் போன பின்பு; நாரியர்க்கு—பெண்களுக்கு; நானிலத்
தில்—இந்தப் பூமியில்; தாயே நல்வாழ்வும் உண்டோ—தாயே! இன்
பமான நல்வாழ்வுமுண்டாகுமோ? ஆதலினால் அவன் உயிரைக் காப்
பாய் அம்மா—ஆகையினால் எனது கண்வனின் உயிரைக் காப்பாற்று
வாய் தாயே; அம்பிகையே—மகேஸ்வரியே; அருள் தாயே—அருளுக்
குத் தாயாய் அமைந்தவளே; போற்றி போற்றி—வணக்கம், வணக்
கம். (எ—று)

17

சாவித்திரி சத்தியவானுடன் காட்டிற்குச்
செல்லத் துணிதல்

வேறு

422 நன்றவள் முடித்தாள் நோன்பை
ஞாயிறு முதித்தான் காலை
இன்றிவ னாயு ளெல்லை
யிறுதியை யெய்து மென்று
நன்றறி முனிவர் சொன்னார்
நானிவ னுடனே கானம்
இன்றுசென் றிடுதல் வேண்டு
மென்றவள் துணிய லானாள்.

(இ—ள்) அவள் நோன்பை நன்று முடித்தாள்—சாவித்திரி
திரிரா நோன்பை நன்கு நோற்று நிறைவு செய்தாள்; காலை ஞாயி

றும் உதித்தான்—காலையில் சூரியனும் உதித்தான்; இன்று இவன்
ஆயுள் எல்லை இறுதியை எய்தும் என்று—இன்றைக்கு இவனது வாழ்
வின் அளவு முடிவை அடையும் என்று; நன்று அறி முனிவர் சொன்
னார்—திரிகால உணர்ச்சி மிக்க நாரத முனிவர் முன்னே கூறினார்;
நான் இன்று இவனுடனே கானம் சென்றிடுதல் வேண்டும்—ஆத
லால் நானும் இன்று இவனுடன் காட்டிற்குச் செல்லுதல் வேண்டும்;
என்று அவள் துணியலர்னாள்—என்று சாவித்திரி மனத் துணிவு
கொண்டாள். (எ—று)

18

மாமி சாவித்திரியை உணவருந்தும்படி வேண்டல்

423 கண்மணி மூன்று நாளாய்க்
கடுத்தவஞ் செய்து நொந்தாய்
எண்ணிய படியே யெல்லா
மெம்பெரு மாட்டி யீவாள்
பண்ணியஞ் செய்து வைத்தேன்
பால்பழந் தேனு முண்டாம்
உண்ணுதி யென்று மாமி
யுருக்கமாய் வேண்டி னானே.

(இ—ள்) கண்மணி—எம் கண்ணின் மணி போன்றவளே; மூன்று
நாளாய்க் கடுத்தவம் செய்து நொந்தாய்—நீ மூன்று நாள்களாகத்
திரிரா நோன்பு நோற்று வருத்தமுற்றாய்; எண்ணிய படியே எல்லாம்
எம்பெருமாட்டி ஈவாள்—நீ விரும்பியபடியே எல்லா வரங்களையும்
சாவித்திரி தேவி ஈவாள்; பண்ணியம்—பணியாரம்! செய்து வைத்
தேன்—ஆக்கி வைத்திருக்கின்றேன்; பால் பழம் தேனும் உண்டாம்—
பால், பழம், தேன் ஆனவும் உண்டு; உண்ணுதி—உண்பாயாக; என்
று மாமி உருக்கமாய் வேண்டினாள்—என்று தியுமற் சேனன் மனைவி மன
அன்போடு வேண்டினாள். (எ—று) ஏ—அசை.

19

424 அம்மநா னந்தி வேளை
யருந்துவேன் வருந்த வேண்டாம்
அம்மையின் நோன்பை நோற்று
ரடைவரோ மெய்வ ருத்தம்
நம்மையும் கூற்றம் வந்து
நலியுமோ வில்லை யில்லை
இம்மையி லின்ப வாழ்வு
மேற்றமுந் தருவா ளன்னை!

(இ-ள்) அம்ம!—தர்பை ஓத்த எனது மாமியே; நான் அந்தி வேளை அருந்துவேன்—நான் சாயங்காலம் உண்ணுவேன்; வருந்த வேண்டாம்—இப்போது உண்ணவில்லை என்று வருந்த வேண்டாம்; அம்மையின்—பார்வதியின்; நேர்ன்பை நோற்றார் வருத்தம் அடைவரோ—திரிரா நோன்பை நோற்றவர்களும் உடல் வருத்தம் அடைவார்களோ, இல்லையே; நம்மையும் கூற்றம் வந்து நலியுமோ—எம்மையும் இயமன் வந்து வருத்துவானே; இல்லை இல்லை—வருத்தமாட்டான், வருத்தமாட்டான்; இம்மையில்—இப்பிறப்பில்; இன்ப வாழ்வும்—இன்பமான வாழ்வும்; ஏற்றமும்—உயர்ச்சியையும்; அன்னை தருவாள்—உமாதேவியார் தந்தருளுவார். (எ-று) 20

425 கோடரி கூடை கையிற்
கொண்டுசத் தியவான் செல்ல
ஓடரிக் கண்ணி னாளு
மும்முடன் நானும் வந்து
காடுறை விலங்கு புட்கள்
கனிதரு மரங்கள் வண்டு
பாடுபூஞ் சோலை யெல்லாம்
பார்த்திட விழைந்தே னென்றாள்.

(இ-ள்) சத்தியவான் கோடரி கூடை கையிற் கொண்டு—சத்தியவான் கோடரியும் கூடையும் கையிலே கொண்டு; செல்ல—காட்டிற்குப் போக; ஓடு அரி கண்ணினாரும்—ஓடுகின்ற செவ்வரிபடர்ந்த கண்களையுடைய சாவித்திரியும்; உம்முடன் நானும் வந்து—உம்முடனே நானும் கூடிவந்து; காடு உறை—காட்டில் வர்மும்; விலங்கு—மிருகங்கள்; புட்கள்—பறவைகள்; கனிதரு மரங்கள்—பழங்களைத் தருகின்ற பழ மரங்கள்; வண்டு பாடு பூஞ்சோலை—வண்டு ரீங்காரம் செய்கின்ற பூஞ்சோலைகள்; எல்லாம்—எல்லாவற்றையும்; பார்த்திட விழைந்தேன்—பார்த்திட விரும்பினேன்; என்றாள்—என்று சாவித்திரி கூறினாள். (எ-று) 21

426 உன்விருப் பதுவா னுலென்
னுடன்வரற் கட்டி யில்லை
யன்னமா கார மின்றி
யரியநோன் பாற்றி னையா
லுன்னுடல் தளர்ந்தாய் கானி
லுலாவரல் வருத்த மாகும்
அன்னமுன் துன்பங் காண
ஆற்றுமோ என்ற னுள்ளம்.

(இ-ள்) உன் விருப்பு அது ஆனால்—காட்டிற்கு வருவது உன் விருப்பமானால்; என் உடன் வரற்கு அட்டியில்லை—நீ என்னுடன் வருவதற்குத் தடையில்லை; அன்னம் ஆகாரம் இன்றி—சோறு முதலிய உணவின்றி; அரிய நோன்பு ஆற்றினையால்—அரியதொரு நோன்பைச் செய்தாயாதலால்; உன் உடல் தளர்ந்தாய்—உனது உடல் தளரப் பெற்றாய்; கானில் உலா வரல் வருத்தமாகும்—ஆனமையால் நீ காட்டிலே உலாவி வருவது துன்பத்தைத்தரும்; அன்னம்—அன்னமே; உன் துன்பம்காண—நீ படும் வேதனையைக்காண; என் உள்ளம் ஆற்றுமோ—எனது மனம் பொறுக்குமோ பொருது. (எ-று) 22

427 ஐயநும் மோடு செல்ல
லளவிலா விற்பம் நல்கும்
நையுமென் உள்ள மும்மை
நான்பிரிந் திருக்கும் வேளை
தெய்வம்நந் துணையாய் நிற்குந்
தேவரீர் கவல வேண்டாம்
மெய்யினில் வருத்த மில்லென்
மேவுவோங் காட்டை யென்றாள்.

(இ-ள்) ஐய—என் தலைவனே; நும்மோடு செல்லல்—உம்மோடு நான் காட்டிலே செல்லுதல்; அளவு இலா இன்பம் நல்கும்—எனக்கு அளவிலாத இன்பத்தைத் தரும். உம்மை நான் பிரிந்திருக்கும் வேளை என் உள்ளம் நையும்—உம்மை நான் பிரிந்திருக்கும் சமையத்தில் என் மனம் வருந்தும்; ஆதலால் நானும் கூட வருகிறேன். தெய்வம் நம் துணையாய் நிற்கும்—தெய்வம் நமக்குத் துணையாய் நின்றருளும்; தேவரீர் கவலவேண்டாம்—தெய்வம்சமுடையவரே தாங்கள் கவலைப்பட வேண்டாம். மெய்யினில் வருத்தமில்லென்—உடம்பில் எதுவித துன்பமும் இல்லாமல் இருக்கின்றேன்; காட்டை மேவுவோம் என்றாள்—ஆதலால் நாம் காட்டை அடைவோம் என்று சாவித்திரி கூறினாள். (எ-று) 23

428 பெற்றவர்க் குண்டி யாய
பேணியே தந்த பின்னர்
நற்றவ மாமன் மாமி
நல்விடை பெற்று மேலே
கொற்றவ னோடுங் கோதை
குளிர்புகங் காட்டிச் சென்றாள்
இற்றையென் நிகழு மோவென்
றிருதயந் துடித்தல் காட்டாள்.

(இ-ள்) பெற்றவர்க்கு உண்டி ஆய-தனது கணவனைப் பெற்றவர்களாய் மாமன் மாமிக்கு உண்டி முதலானவற்றை; பேணியே தந்த பின்னர்-விருப்பமாக ஆக்கிக் கொடுத்த பின்பு; நல்தவ மாமன் மாமி நல்விடை பெற்று-நல்ல தவத்தையுடைய மாமன் மாமியரின் நல்ல உத்தரவைப் பெற்று; மேலே-பின்; கொற்றவனோடும் - (அரசு குமாரனான) சத்தியவானோடும்; கோதை - சாவித்திரி; குளிர் முகம் காட்டிச் சென்றாள்-குளிர்ந்த தன் முகப்பாவத்தைக் காட்டிச் சென்றாள். இற்றை-இன்று; என்-என்ன; நிகழுமோ என்று இருதயந் துடித்தல் காட்டாள் -நிகழப்போகிறதோ என்று தனது இருதயம் படபடத்தலைக் காட்டாதவளானாள். (எ-று) 24

429 வல்லியோ டேக லாலே
வள்ளலி னுள்ளந் துள்ளும்
மெல்லிசை கிளர்ந்து பாடி
மிகுவன வனப்புக் கூற
அல்லிமென் கோதை யாளும்
அகமகிழ் வுற்று னேனும்
அல்லலுற் றுள கத்தில்
ஐயனுக் கென்னு மென்று.

(இ-ள்) வல்லியோடேகலாலே - கொடி போன்ற சாவித்திரியுடன் சத்தியவான் செல்லுதலாலே; வள்ளலின் உள்ளம் துள்ளும்-சத்தியவானின் உள்ளம், மகிழ்ச்சியால் துள்ளும்; மெல்லிசை கிளர்ந்து பாடி-மென்மையான இசைகளை மன எழுச்சியுடன் பாடி; மிகுவன வனப்புக் கூற-மிகுந்த காட்டின் அழகினை எடுத்துக் கூற; அல்லி மென்கோதை யாளும் - அல்லியினாற் றெடுக்கப்பட்ட மென்மையான மாலையையணிந்த சாவித்திரியும்; அகமகிழ்வுற்றுளேனும் - மனமகிழ்வு அடைந்தாளேனும்; ஐயனுக்கு என்ன ஆம் என்று அகத்தில் அல்லல் உற்றுள்-சத்தியவானுக்கு இன்று என்ன ஆகுமோ என்று உள்ளத்தில் துன்பம் அடைந்தாள். (எ-று) 25

430 பச்சைமா மலையைப் பாராய்
பார்வதி நினைவை யூட்டும்
உச்சியில் மஞ்ச துஞ்ச
லுமையவ ளளகங் காட்டும்
வச்சிர மாலை போலும்
வார்புன லருவி பர்யதல்
வச்சகம் மலர்ந்து தோன்றல்
வண்ணமே லாடை யொக்கும்.

(இ-ள்) பச்சைமாமலையைப் பாராய்-பச்சை நிறம் பொருந்திய பெரிய மலையினைப் பார்ப்பாயாக; பார்வதி நினைவை யூட்டும்-அது பார்வதி தேவியின் நினைவைத்தரும்; உச்சியில் மஞ்ச துஞ்சல்-அதன் உச்சியில் கருமேகம் வந்து தங்குதல்; உமையவள் அளகம் காட்டும்-உமையவளின் கரிய கூந்தலைக் காட்டும்; வார்புனல் அருவி பாய்தல்-நீர் ஓழுகுகின்ற மலையின் வீழ் ஆறு பாய்ந்தோடுதல்; வச்சிர மாலை போலும்-உமையவளின் மார்பில் மின்னும் வயிரமணி மாலையை ஒக்கும்; வச்சகம்-மலை மல்லிகை; மலர்ந்து தோன்றல்; வண்ணமேல் ஆடை ஒக்கும்-அழகிய மேலாடையை நிகர்க்கும்; (எ-று) 26

431 அரியின மினிது பாட
லந்தரர் கான மொக்கும்
அரிபயில் மழலை மாத
ரருமறை யோத லொக்கும்
அரிதம தார்ப்பி னோசை
யங்குசங் கூத லொக்கும்
அரிகளங் கூர்ந்து செல்ல
லன்னையி னுர மொக்கும்.

(இ-ள்) அரியினம் இனிது பாடல்-வண்டின் கூட்டம் இனிதாகப் பாடுதல்; அந்தரர் கானம் ஒக்கும்-தேவர்கள் எம் பிராட்டிக்குச் சாமவேத கானம் பாடுதலை ஒக்கும்-அரிபயில் மழலை-கிளிகள் சொல்லும் மழலை; மாதர் அருமறை ஓதல் ஒக்கும்-பெண்கள் அரிய வேதங்களை ஓதுதலை ஒக்கும்; அரிதம தார்ப்பின் ஓசை - தவனைகளின் பேரொலி ஓசை; அங்கு சங்கு ஊதல் ஒக்கும்-அங்கே சங்குகூதுதலை ஒக்கும்; அரிகள் - பாம்புகள்; அங்கு ஊர்ந்து செல்லல்; அன்னையின் ஆரம் ஒக்கும்-எம் அன்னையாகிய பார்வதிதேவியின் மார்பில் புரளும் பொன் ஆரத்தை ஒக்கும். (எ-று) 27

அரி என்னும் பலபொருள் ஒருசொல்-வண்டு, கிளி, தவளை, பாம்பு என்பவற்றை உணர்த்தியது;

432 பொன்மலர் சொரிவ வேங்கை
பொழிவன நறவங் கோங்கு
புன்னைகள் பூப்ப வெள்ளி
புதுமணந் தருவ சாந்தம்
நன்மணி யசோகஞ் சிந்தும்
நருவன நாக லிங்கம்
புன்னகை புரிவ முல்லை
பூந்துகள் துருக்கந் தூவும்.

(இ—ள்) வேங்கை பொன்மலர் சொரிவ—வேங்கை மரங்கள் பொன்னிற மலர்களைச் சொரிகின்றன; (அவை பொன்னைச் சொரிவது போலும்); கோங்கு நறவம் பொழிவன—கோங்கு மரங்கள் தேனைப் பொழிவனவாயின; புன்னைகள் வெள்ளி பூப்ப—புன்னை மரங்கள் வெள்ளை நிற மலர்களைப் பூப்ப; (அவை வெள்ளியைப் பூத்த போலும்); சாந்தம் புதுமணம் தருவ—சந்தனம் புதுமணத்தைத் தருவவாயின; அசோகம் நன் மணி சிந்தும்—அசோக மரங்கள் நல்ல மாணிக்கம் போலும் சிவந்த நிற மலர்களைச் சிந்தும்; (அவை மாணிக்கங்களைச் சிந்துதல் போலும்); நாகலிங்கம் நகுவன—நாகலிங்க மரங்கள் புட்டித்து நகுதல் செய்யும்; முல்லை புன்னகை புரிவ—முல்லைகள் பூத்துப் புன்னகை செய்வனவாயின; துருக்கம் பூந்துகள் தூவும்—குங்கும மரங்கள் பூந்தாதுகளைத் தூவும். (எ—று) 28

433 பஞ்சினும் வெளிய வாலாற்
படருநற் கவரி மாண்கள்
அஞ்சிறைத் தும்பி யோட்டு
மழகினை யங்குக் காணாய்
குஞ்சரக் கன்று சந்தின்
கொம்பரைக் கையி லேந்தித்
துஞ்சிடும் வல்லி யத்தைத்
துயிலெழுப் புதலுங் காணாய்.

(இ—ள்) படரும் நற் கவரி மாண்கள்—படர்ந்து திரியும் நல்ல கவரிமாண்கள்; பஞ்சினும் வெளிய வாலால்—பஞ்சிலும் வெண்மையான தனது வாலினாலே; அஞ்சிறைத் தும்பி ஓட்டும்—அழகிய இறகு களையுடைய தும்பிகளை ஓட்டும்; அழகினை அங்குக் காணாய்—அழகினை நீ அங்கே காண்பாயாக; குஞ்சரக்கன்று சந்தின் கொம்பரைக் கையி லேந்தி—யானைக் கன்று சந்தன மரத்தின் கொம்பரைத் துதிக்கையில் ஏந்திக்கொண்டு; துஞ்சிடும் வல்லியத்தை—துயில் செய்யும் புலியை; துயிலெழுப்புதலும்—றித்திரையிலிருந்து எழுப்புதலையும்; காணாய்—காண்பாயாக. (எ—று) 29

434 கரிநிறக் குன்று போலுங்
களிறுகள் திரிவ காணாய்
பெரியவப் பாரை மீது
பேழ்எனத் திறந்த வாயோ
டரிநிகர் எயிறுங் கொண்ட
அழல்விழிச் சீறும் பாந்தள்
திரிதரும் வேழக் கன்றைத்
துன்றிட முயலல் காணாய்.

(இ—ள்) கரிநிறக் குன்று போலும்—கருமை பொருந்திய குன்றுகள் போலும்; களிறுகள்—யானைகள்; திரிவ காணாய்; பெரிய அப்பாரை மீது; பேழ் என—குடை என்று சொல்லத்தக்க; திறந்த வாயோடு; அரிநிகர்—ஈர்வாளை ஒத்த; எயிறுங்கொண்ட—பல்லையும் கொண்ட; அழல்விழி—நெருப்பைக் கக்குகின்ற விழியையுடைய; சீறும் பாந்தள்—சீறுகின்ற மலைப்பாம்பு; திரிதரும் வேழக் கன்றை—திரிகின்ற யானைக் கன்றை; துன்றிட முயலல் காணாய்—தின்பதற்கு முயல்வதைக் காண்பாயாக. (எ—று) 30

435 சிங்கங்கர்ச் சிக்கு மோசை
செயிர்த்தெழுங் கரடி யோசை
வெங்கரி யொன்றோ டொன்று
வேறுபட் டிகலு மோசை
பொங்கரா சீறு மோசை
புலிகளி னுறும் லோசை
மங்குலை நூறு செய்ய
மழைத்துளி வீழ்தல் பாராய்.

(இ—ள்) சிங்கம் கர்ச்சிக்கும் ஓசையும்; செயிர்த்து எழும் கரடி ஓசை—சினந்து எழுகின்ற கரடியின் ஓசையும்; வெங்கரி—கோபம் பொருந்திய யானைகள்; ஒன்றோடு ஒன்று வேறுபட்டு; இகலும் ஓசை—பொருதல் செய்யும் ஓசையும்; பொங்குஅரா சீறும் ஓசை—கோபங் கொண்ட பாம்புகள் சீறுகின்ற ஓசையும்; புலிகளின் உறும் ஓசை—புலிகளின் உறும்லோசையும்; ஒன்று சேர்ந்து சென்று; மங்குலை—மேகத்தை; நூறு செய்ய—சிதைக்க; (அதனால்) மழைத்துளி வீழ்தல் பாராய்—மழைத்துளிகள் விழுவதைக் காண்பாயாக. (எ—று) 31

436 கூந்தலுன் குழலைக் காட்டுங்
கொவ்வையுன் கனிவாய் காட்டும்
மாந்தளிர் மேனி காட்டும்
மௌவலுன் மூரல் காட்டும்
காந்தளுன் கைகள் காட்டுங்
கருவினை கண்கள் காட்டும்
பாந்தளுன் அல்குல் காட்டும்
பனைமுலை கோங்கு காட்டும்.

(இ—ள்) கூந்தல்—பாளை விரிந்த கூந்தற் பனைகள்; உன் குழலை காட்டும்—உனது கூந்தலைக் காட்டும்; கொவ்வை—கொவ்வைக்கனி

கள்; உன் கனிவாய் காட்டும்—உன்னுடைய கனிகின்ற வாயைக் காட்டும்; மாந்தளிர் மேனி காட்டும்—மாமரத்தின் சிவந்த தளிர்கள் உன் உடம்பின் நிறத்தைக் காட்டும்; மௌவல்—முல்லை மலர்கள்; உன் மூரல் காட்டும்—உனது பற்களைக் காட்டும்; காந்தள்—செங்காந்தட் பூக்கள்; உன் கைகள் காட்டும்—உனது கைகளைக் காட்டும்; கருவினை கண்கள் காட்டும்—கருவினம் பூக்கள் உனது கண்களைக் காட்டும்; பாந்தள்—பாம்புகள் (பாம்பின் படங்கள்) உன் அல்குல் காட்டும்—உனது நிறம்பத்தைக் காட்டும்; கோங்கு பணைமுலை காட்டும்—கோங்கு மலர்கள் உனது பருமையான முலையைக் காட்டும். (எ—று)

32

437 நந்தர்கள் விளவிற் றூங்கும்
நறியநற் கனிப றித்துப்
பொந்துறு தேனிற் றேய்த்துப்
புசிப்பதை யிங்குக் காணாய்
சிந்துரச் சினைக டோறுஞ்
செறிபுளி யங்காய் தம்மை
மந்திக ளார வுண்டு
மகிழ்வதை யங்குக் காணாய்.

(இ—ள்) நந்தர்கள்—இடையர்கள்; விளவில் தூங்கும்—விளாமரத்தில் தூங்குகின்ற; நறிய நல்கனி பறித்து—வாசனை பொருந்திய நல்ல கனிகளைப் பறித்து; பொந்து உறு தேனில் தோய்த்து—மரப் பொந்திற் பொருத்திய தேனில் தோய்த்து; புசிப்பதை இங்கு காணாய்—உண்ணுவதை இங்கே காண்பாயாக; சிந்துரச் சினைகள் தோறும்—புளியமரத்தின் கொம்புகள் தோறும்; செறி புளியங்காய் தம்மை—நெருங்கிக் காணப்படும் புளியங்காய்களை; மந்திகள் ஆர உண்டு—குரங்குகள் பிடுங்கி மிகவும் உண்டு; மகிழ்வதை அங்கு காணாய்—களிப்பதை அங்கு காண்பாயாக. (எ—று)

33

438 பாஸையின் பழங்க டம்மைப்
பட்சிசா லங்க ளுண்ணும்
மாலுக்க கனியைக் காகம்
மகிழ்வுடன் கூடி யுண்ணும்
மாஸையிற் றொங்குங் கொன்றை
மலர்களில் வண்டு மொய்த்துச்
சாலவே தேனை யுண்டு
சரமெனத் தூங்கும் மாதோ.

(இ—ள்) பாஸையின் பழங்கள் தம்மை—பாலை மரத்தின் பழங்களை; பட்சி சாலங்கள் உண்ணும்—பறவைக் கூட்டம் உண்ணும்; மாலுக்க கனியை—வேம்பின் கனியை; காகம் மகிழ்வுடன் கூடி உண்ணும்; மாஸையில் தொங்கும் கொன்றை மலர்களில்—மாலை போலத் தொங்குகின்ற சரக்கொன்றை மலர்களில்; வண்டு மொய்த்து; சாலவே தேனை உண்டு—மிகுதியாகத் தேனை உண்டு; சரமென—மணிவடம் போல; தூங்கும்—தூங்குவதைக் காண்பாயாக. (எ—று)

34

மாது, ஓ—அசைகள்.

439 பாசிலை படர்ந்த நீரிற்
பாம்புதன் தலையை நீட்ட
ஊசியின் கூர்வாய் நாரை
யுற்றதோர் மீனென் றெண்ணி
ஆசையோ டதனைக் கொத்த
வதனையப் பாம்பு பற்ற
வாசமாய்ப் பேடை நாரை
வந்ததன் துணையை மீட்கும்.

(இ—ள்) பாசிலை படர்ந்த நீரிற்—பச்சிலை படர்ந்த நீரில்; பாம்பு தன் தலையை நீட்ட—ஒரு நீர்ப்பாம்பு தன் தலையை நீரின் மேல் நீட்ட; ஊசியின் கூர்வாய் நாரை—ஊசி போலும் கூரிய வாயை யுடைய நாரையானது; உற்றதோர் மீன் என்று எண்ணி—வந்தது ஓர் மீன் என்று எண்ணி; ஆசையோடு அதனைக் கொத்த—உண்ணும் ஆசையுடன் அப்பாம்பைக் கெளவ, அதனை—அந்த நாரையை; அப்பாம்பு பற்ற—அந்த நீர்ப்பாம்பு பற்ற; வாசமாய்—வேகமாக; பேடை நாரை—பெண் நாரை; வந்து அதன் துணையை மீட்கும்—வந்து தன் சோடியை மீட்டுக்கொள்ளும் (பேடை நாரை பாம்பைக் கொத்தினதால் அது ஆண் நாரையை விட்டது.) (எ—று)

35

440 தண்முகங் கயத்துள் விள்ளுந்
தாமரை மலர்க ளாக
கண்களக் குளத்திற் றேன்றுங்
கருமணிக் குவளை யாக
மண்மகள் பசம்புல் லென்னும்
மரகதச் சேலை போர்த்து
வண்ணமென் மலர்கள் சூடி
வடிவுடன் விளங்கல் காணாய்.

(இ—ள்) தண்முகம் கயத்துள் விள்ளும் தாமரை மலர்கள் ஆக—
குளத்துள் மலரும் தாமரை மலர்கள் குளிர்ந்த முகங்களாக; கண்
களக் குளத்தில் தோன்றும் கருமணிக் குவளை ஆக—அந்தக் குளத்திற்
றேன்றும் அழகிய கருநிறக் குவளை மலர்கள் கண்களாக; மண்மகள்
—நிலமகள்; பசும்புல்லென்னும் மரகதச் சேலை போர்த்து—
பசும்புல்லென்னும் பச்சைச் சேலையைப் போர்த்து; வண்ண
மென் மலர்கள் சூடி—அழகிய நிறங்களைக் கொண்ட மென்மையான
மலர்களைச் சூடி; வடிவுடன் விளங்கல் காணும்—அழகுடன் விளங்குவ
தைக் காண்பாயாக.. (எ—று) 36

441 என்றவன் பலவுங் காட்ட
வேந்திழை தானுங் கண்டு
சென்றனள்; காதம் நான்கு
சென்றபின் தருக்கள் மிக்குத்
துன்றிய வனம டைந்தார்
தோகையோ விதியை யெண்ணிக்
கன்றிய மனத்தி னோடு
கணவனைக் காத்து நின்றாள்.

(இ—ள்) என்று அவன் பலவும் காட்ட—என்று சொல்லி சத்
தியவான் பலவீற்றையுங் காட்டிக்கொண்டு செல்ல; ஏந்திழை—சாவித்
திரி; தானும் கண்டு சென்றனள்—தானும் அவற்றைக் கண்டு களித்துக்
கொண்டு சென்றாள்; நான்கு காதம் சென்றபின்—நான்கு காத தூரம்
சென்றதன் பின்; தருக்கள் மிக்குத் துன்றிய—மரங்கள் மிகவும்
நெருங்கிய; வனமடைந்தார்—காட்டினுட் சென்றார்கள்; தோகையோ
—சாவித்திரியோ (அக் காட்சிகளில் மனத்தை அதிகம் செலுத்தா
மல்); விதியை எண்ணி—சத்தியவானின் விதியை நினைத்து; கன்றிய
மனத்தினோடு—வருந்திய மனத்தினோடு; கணவனைக் காத்து நின்றாள்—
சத்தியவானைக் காத்துக்கொண்டு நின்றாள். (எ—று) 37

மனையறச் சருக்கம் முற்றிற்று

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆருவது மறலிவரு சருக்கம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வேறு

442 தேன்கமழும் பூங்கொடிகள் தென்றலிடை யாடும்
தேன்பருகித் தும்பியினந் தென்னெனவே பாடும்
வான்மருவு பல்தருக்கள் வார்கிளைக்கை காட்டி.
வான்கனிகள் நாந்தருவோம் வந்துகொளு மென்னும்.

(இ—ள்) தேன்கமழும்—வாசனை கமழும்; பூங்கொடிகள்; தென்ற
லிடை—தென்றற் காற்றினிடையே; ஆடும்—அசைந்தாடும்; தேன்
பருகி—பூவிலுள்ள மதுவைப் பருகி; தும்பியினம்—வண்டுக் கூட்டங்
கள்; தென்னெனவே பாடும்—இனிய இசையுடனே பாடும்; வான்
மருவு—ஆகாயத்தைக் கிட்டும்; பல் தருக்கள்—பல மரங்கள்; வார்
கிளைக்கை காட்டி—நீண்ட கிளைகளாகிய கைகளைக் காட்டி; வான் கனி
கள்—சிறந்த அமுதம் போன்ற கனிகளை; நாம் தருவோம்; வந்து
கொள்ளும் என்னும்—வந்து பெற்றுக்கொள்ளுங்கள் (என்று கூறுவது
போல இருக்கும்) (எ—று) 1

443 அன்னமுட னண்ணலுஞ்சென் றவ்விடத்தை நண்ணி
பொன்னையாள் கார்முழலிற் பூமகிழ்ச்சூட்டி.
இன்னமுதே யான்பறிப்ப னிக்கனிகள் கூடை
தன்னிலவை யேந்திடுவாய் தட்சணமே யென்றான்.

(இ—ள்) அன்னமுடன்—அன்ன நடையையுடைய சாவித்திரியு
டன்; அண்ணலும்—சத்தியவானும்; சென்று அவ்விடத்தை நண்ணி—
போய் அவ்விடத்தையடைந்து; பொன்னையாள்—பொன் போன்ற
சாவித்திரியின்; கார்முழலில்—கரிய கூந்தலில்; பூ மகிழ்ச் சூட்டி
—பூவை மகிழும்படி சூட்டி; இன்னமுதே—இனிய அமுதம் போன்ற
வளே; இக் கனிகள் யான் பறிப்பன்—இப்பழங்களை யான் பிடுங்
கிப் போடுவேன்; அவை கூடைதன்னில் தட்சணமே ஏந்திடுவாய்
என்றான்—அவற்றை, இக் கூடையின் கண்ணே உடனே ஏந்திக்
கொள்வாயாக; என்றான். (எ—று)

சத்தியவான் கனி பறித்தல்

444 மாங்கனியுங் கூவிளமும் மாதுளையும் பாலைத்
தீங்கனியும் முந்திரிகைத் தேம்பழமு மாய்ந்து
பாங்குடனே சத்தியவான் பாவையிடம் நீட்ட
வாங்கியவள் கூடையினில் வைத்துமகிழ் வுற்றாள்.

(இ—ள்) மாங்கனியும்—மாம்பழமும்; கூவிளமும்—வில்வம்பழமும்;
மாதுளையும்—மாதுளம் பழமும்; பாலைத் தீங்கனியும்—இனிய பாலைப்பழ
மும்; தேம் முந்திரிகைப் பழமும் — தித்திக்கும் முந்திரிகைப் பழமும்;
ஆய்ந்து—ஆராய்ந்து பிடுங்கி; பாங்குடனே சத்தியவான் பாவையிடம்
நீட்ட—பக்குவமாகவே சத்தியவான் சாவித்திரியிடம் நீட்டிப் போட;
அவள் வாங்கிக் கூடையினில் வைத்து மகிழ்வுற்றாள்—சாவித்திரி
அவற்றைவாங்கிக் கூடையிலே வைத்து மகிழ்ந்தாள். (எ—று) 3

சத்தியவான் விறகு வெட்ட மரத்திலேறுதல்

445

கத்தியொடு சத்தியவான் கட்டைசில வெட்ட
மெத்தவளர் அத்திமர மீதுவிரைந் தேற
வைத்தவடி பொய்த்திடலும் வல்வினையுங் கூட
பொத்தெனவே வீழ்ந்துபுவி பொன்னுடலஞ் சோர்ந்தான்.

(இ—ள்) கத்தியொடு சத்தியவான்—கத்தியொடு சென்ற சத்திய
வான், சில கட்டை வெட்ட—சில மரக் கட்டைகளை வெட்டும்
பொருட்டு; மெத்தவளர் அத்திமரம் மீது விரைந்து ஏற—மிகவும்
உயர்ந்து வளர்ந்த அத்திமரம் ஒன்றில் விரைவாக ஏற;
வைத்த அடி பொய்த்திடலும்—வைத்தகால் அடி சறுக்கித் தவறிட
லும்; வல்வினையும் கூட—வலியதாகிய ஊழங்கூட; பொத்தெனவே—
பொத்தென்று; புவி வீழ்ந்து—பூமியிலே வீழ்ந்து; பொன் உடலஞ்
சோர்ந்தான்—அழகிய உடல் சோர்ந்தான். (எ—று) 4

446 பத்தினியைப் பக்கல்வரப் பார்வையிடுற் கூவி
உத்தமியே யென்றலையி லூசிபல கொண்டு
குத்திடுதல் போன்றதொரு குற்றமுள தாலே
நித்திரைசற் றேபுரிவன் நின்மடியி லென்றான்.

(இ—ள்) பத்தினியை—சாவித்திரியை, பக்கல்வர — பக்கத்திலே
வரும்படி; பார்வையிடுல் கூவி — தன் பார்வையிடுவே அழைத்து;
உத்தமியே—உத்தம நாயகியே; என் தலையில் ஊசி பல கொண்டு
குத்திடுதல் போன்றதொரு குற்றமுளதால்—என்னுடைய தலை
யிலே ஊசிகள் பல கொண்டு குத்திடுவது போன்ற ஒரு துன்பமுண்டு
அதனாலே; நின்மடியில் நித்திரை சற்றே புரிவன் என்றான் — உன்னு
டைய மடியில் சற்று நேரம் நித்திரை செய்வேன் என்றான். (எ—று) 5

சாவித்திரி வருந்துதல்

447 ஆங்கதனைக் கேட்டவுட னன்னமிக வஞ்சி
ஏங்கியுளங் கன்றியினி யேதுசெய லென்னுத்
தாங்கரிய துன்பமுடன் தன்கணவன் யாக்கை
வாங்கிமடி மீதிருத்தி வஞ்சியிவை சொன்னான்.

(இ—ள்) ஆங்கு அதனைக் கேட்டவுடன்—அவ்விடத்தே சத்திய
வான் கூறிய அவ்வுரையைக் கேட்டவுடனேயே; அன்னம் — அன்னம்
போன்ற நடையையுடைய சாவித்திரி; மிக அஞ்சி—மிகவும் பயந்து;
ஏங்கி—ஏக்கம் அடைந்து; உளங்கன்றி—மனம் வருந்தி உருகி; இனி
ஏது செயல் என்னு—இனிச் செய்வது ஏது என்று; தாங்கரிய துன்ப
முடன்—தாங்குதற்கரிய துன்பத்துடனே; தன் கணவன் யாக்கை—
தனது கணவனுடைய உடலை; வாங்கி மடிமீது இருத்தி—தூக்கி
எடுத்து மடியின் மேலே வைத்து; வஞ்சி இவை சொன்னான்—வஞ்சிக்
கொடி போலும் சாவித்திரி இவ் வார்த்தைகளைச் சொல்லலானான்.
(எ—று) 6

448 இற்றையிவ னுயண்முடி வெய்துமென முன்னான்
முற்றுமுணர் நாரதன் மொழிந்தபடி யாமோ
கற்றைமுடிக் கண்ணுதலே காந்தனிவ னல்லால்
உற்றதுணை வேறுளதோ உன்னருள மீதோ.

(இ—ள்) இற்றை—இன்றைக்கு; இவன் ஆயுள் முடிவெய்துமென—
இவனுடைய வயசு முற்றுப்பெறுமென்று; முன்னான்: முற்றுமுணர் நார
தன்—முற்றும் உணர்ந்தவராகிய நாரத முனிவர்; மொழிந்தபடி
ஆமோ—சொன்னதுபோல நடக்குமோ; கற்றை முடி கண்ணுதலே
—கற்றைச் சடையையுடையவரும் நெற்றிக் கண்ணையுடையவருமான
விவபெருமானே; காந்தன் இவனல்லால்—கணவனாகிய இவன்ல்லாமல்;
உற்றதுணை வேறுளதோ—எனக்கு உற்றதுணை வேறும் உண்டோ;

உன் அருளும் ஈதோ?—உன்னுடைய திருவருளும் இம் முடிவுக்குரியதோ? (எ—று) 7

449 எந்தனுயிர்க் காதரவே என்முகத்தைப் பாராய்
நொந்துமிக வேதனையால் நொவ்வுறுதல் தேராய்
தந்தையுடன் தாயுமங்கு தாந்தனிய ரோராய்
சுந்தரனே யென்றுணையே சோர்வொழிந்து வாராய்.

(இ—ள்) எந்தன் உயிருக்கு ஆதரவே—எனது உயிருக்கு ஆதாரமானவனே; என் முகத்தைப் பாராய்—என்னுடைய முகத்தைப் பார்ப்பாயாக; நொந்து—நான் மனம் வருந்தி நொந்து; மிக வேதனையால்—மிக்க துன்பத்தால்; நொவ்வுறுதல்—வருந்துதல்; தேராய்—அறிவாயாக; தந்தையுடன் தாயும் அங்கு தாம் தனியர்—உனது தந்தையும் தாயும் அங்கே தனியராய் இருக்கின்றனர்; ஓராய்—இதனை நினையாய்; சுந்தரனே! என் துணையே சோர்வொழிந்து வாராய்—அழகனே! எனக்குத் துணையானவனே உமது மயக்கம் நீங்கி எழுந்து வருவீராக! (எ—று) 8

450 என்றுபல சொல்லியவ ளேங்கியமும் வேளை
சென்றுபகல் மேல்கடலிற் செக்கரிடை வீழ்ந்தான்
துன்றியிருள் சூழ்ந்திடவே துட்டமிரு கங்காள்
கொன்றுபசி தீருமெனக் கோதைதனி நின்றாள்.

(இ—ள்) என்று பல சொல்லி அவள் ஏங்கி அமும் வேளை—என்று இவ்வாறாகிய பல இரங்கல் வார்த்தைகளைச் சொல்லி அவள் ஏங்கி அழுகின்ற நேரத்தில்; பகல் சென்று—சூரியன் சென்று; மேல்கடலில்—மேற்குக் கடலில்; செக்கரிடை—செவ்வானத்திடை; வீழ்ந்தான்—அத்தமிழ்தான்; துன்றி இருள் சூழ்ந்திடவே—நெருங்கி இருள் சூழ்ந்திடுதலும்; துட்ட மிருகங்காள்—கொடிய விலங்குகளே; கொன்று பசிதீரும்—என்னைக்கொன்று உமது பசியைத் தீருங்கள்; என—என்று சொல்லி; கோதை தனி நின்றாள்—சாவித்திரி தனியளாய் நின்றாள். (எ—று) 9

காட்டிலுண்டான சகுனங்கள்

451 அட்டகுல மாமலைக ளாடிமுடி தாழ்ந்த
பட்டதெனப் பல்தருக்கள் பாறியடி வீழ்ந்த
வட்டவய மாமடங்கல் வாரணமி ரிந்த
துட்டநரி குக்கலுடன் தூறிடெக ரந்த.

(இ—ள்) அட்டமா குல மலைகள்—எட்டு என்று சொல்லப்படும் பெரிய குல மலைகள்; ஆடி முடிதாழ்ந்த—ஆடி முடியைத் தாழ்த்தின; பட்டதென—பட்டுப்போய் விட்டதென, பல தருக்கள்—பல மரங்கள்; பாறியடி வீழ்ந்த—பாறிய அடியுடன் வீழ்ந்தன; வட்ட வயமா—வரியுள்ள புலி; மடங்கல்—சிங்கம்; வாரணம்—யானை; இரிந்த—அஞ்சி ஓடின; துட்ட நரி; குக்கலுடன்—நாயுடன்; தூறிடை—பற்றையினிடையே; கரந்த—ஒளித்தன. (எ—று)

(வி—ம்) தூறிடைக் கரந்த என்பதில் 'க்' மறைந்தது செய்யுள் விகாரம். 10

காலன் வருகை

452 நீலநிற நீள்வரை நிகர்த்தவடி வாக
ஞாலநடுக் குற்றிடவே நாற்றிசையொ டுங்க
சூலமொடு பாசமவை சுற்றியுயிர் பற்றக்
காலனொரு மேதிமிசை காரிகைமுன் வந்தான்.

(இ—ள்) நீல நிற நீள்வரை நிகர்த்த வடிவாக—நீல நிறம் பொருந்திய பெரிய மலை போலும் தோற்றத்துடன்; ஞாலம் நடுக் குற்றிடவே—நிலம் நடுக்கமடையும் படியாக; நாற்றிசை ஒடுங்க—நான்கு திக்கும் ஒடுங்கும் படியாக; சூலமொடு பாசம் அவை சுற்றி—சூலத்தையும் பாசத்தையும் சுற்றி; உயிர் பற்ற—உயிரைக் கவர; காலன்—இயமன்; ஒரு மேதி மிசை—ஒரு எருமைக்கடாவின் மேல் ஏறி; காரிகை முன் வந்தான்—சாவித்திரியின் முன்வந்தான். (எ—று) 11

சாவித்திரி காலனை வணங்கல்

453
பொய்யுடைய மானிடரின் புன்கணுக்குத் தோற்றுத்
தெய்வவருத் தோற்றிடவே தேனிபடி வீழ்ந்து
செய்யவடி பற்றியவன் சென்னிமிசை சேர்த்துப்
பொய்யில்மறை யந்தணனைப் போற்றியிவை சொல்வாள்.

(இ—ள்) பொய்யுடைய மானிடரின்—பொய்மையை யுடைய மானிடரின்; புன்கணுக்குத் தோற்று—புன்மையான கண்களுக்குத் தோற்றப் படாது; தெய்வ வருகை—கால தேவனது தெய்விகமான உருவம்; தோற்ற

றிடவே—சாவித்திரிக்குத் தெரிதலும்; தேவி—சாவித்திரி; படி வீழ்ந்து—பூமியில் விழுந்து; செய்யவடி பற்றி—அவனுடைய சிவந்த அழகிய பாதங்களைக் கையால் பற்றிக்கொண்டு; அவள் சென்னிமிசை சேர்த்து—அவளுடைய தலைமீது வைத்து; பொய் இல் மறை அந்தணனை போற்றி—பொய்ம்மையில்லாத அந்தணனாகிய காலதேவனை வணங்கித் துதித்து; இவை சொல்வாள்—இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்லுவாளாயினாள். (எ—று)

12

வேறு

சாவித்திரி காலனை வேண்டதல்

454 மன்னவரென் றாலும் மற்றையரென் றாலும்
பொன்னுளரென் றாலும் பொருளிலரென் றாலும்
கன்னியரென் றாலும் காணையரென் றாலும்
உன்னுடைய நீதி ஒருவுதலில் ஐய.

(இ—ள்) மன்னவர் என்றாலும்—இராசர்க்கள் என்றாலும்; மற்றையவர் என்றாலும்—அவரினின்றும் வேறுபட்ட பிறிது யாரென்றாலும்; பொன்னுளர் என்றாலும்—செல்வரென்றாலும்; பொருள் இலர் என்றாலும்—பொருளில்லாதவர்களென்றாலும்; கன்னியர் என்றாலும்; காணையர் என்றாலும்; (அவர்களுடைய மேம்பாடோ, இழிவோ கருதாது) உன்னுடைய நீதி—உரியகாலத்தில் அவரவர் ஆவி கொள்ளும் நீதி; ஐய—ஐயனே ஒருவுதல் இல்—தப்புதலில்லை (பிழையாவதில்லை) (எ—று)

13

455 திண்ணியர்க ளேனுந் திடமிலர்க ளேனும்
புண்ணியர்க ளேனும் புன்மையர்க ளேனும்
தண்ணவர்க ளேனுந் தயவிலர்க ளேனும்
எண்ணியவை பாரா தெடுத்திடுவா யவரை.

(இ—ள்) திண்ணியர்களேனும்—வலியுடையோராயினும்; திடமிலர்களேனும்—வலியற்றவர்களாயினும்; புண்ணியர்களேனும்—தரும வான்களே ஆயினும்; புன்மையர்களேனும்—ஈனர்களே ஆயினும்; தண்ணவர்களேனும்—தண்ணளி பொருந்தியவர்களே ஆயினும்; (அன்பும் இரக்கமும் உள்ளவர் என்க); தயவிலர்களேனும்—இரக்கமில்லாதவர்களே ஆயினும்; எண்ணியவை பாராது—அவர்களது குணகுணங்களைப் பாராது; அவரை எடுத்திடுவாய்—அவர்களின் உயிரைக் கவர்ந்து கொள்ளுவீர்; (எ—று)

14

456 நன்றுழை மாகி நாடிநிலை யின்றி
இன்றுவரு வான்கொல் நாளைவரு வான்கொல்
என்றுவருங் காலன் எமதுதுயர் நீங்கும்
என்றுகவல் வோரை ஏறெடுத்தும் பாராய்.

(இ—ள்) நன்றுழை மாகி—முதிர்ந்த கிழமைப் பருவ மெய்தி; நாடி நிலையின்றி—நாடிகள் ஒருநிலையின்றி; (ஒழுங்கான ஓட்டமின்றி); இன்று வருவான் கொல்—இயமன் இன்றைக்கு வருவானே; நாளைவருவான் கொல்—நாளைக்கு வருவானே; என்று வருங்காலன்—என்று இயமன் வருவான்; எமது துயர் நீங்கும்—காலன் வந்து உயிரைக் கொண்டால் எமக்குள்ள துயரம் நீங்கும்; என்று கவல்வோரை—என்று வருத்தப்படுவோரை; ஆயுள் முடியாவிடின்; ஏறெடுத்தும் பாராய்—நீ நிமிர்ந்தும் பார்க்கமாட்டாய். (எ—று)

(வி—ம்) ஆயுள் முடியாமல் வருத்தத்தினாலும் துன்பத்தினாலும் மரணம் வந்தால் வருத்தம் தீரும் என்று மரணத்தை வரவேற்போரை நீ ஏறெடுத்துப் பார்ப்பதில்லை என்றபடி.

15

457 அருந்தவங்க ளியற்றி யறம்பலவுஞ் செய்தே
அருமையுடன் பெற்ற அழகியபா லரையும்
விரும்பியுயிர் கொள்வாய் வெய்துயிர்க்க அன்னை
இருளனையை யென்ற லிருதயமு மிருளோ.

(இ—ள்) அருந்தவங்களியற்றி—அரிய தவங்களை இயற்றி; அறம்பலவுஞ் செய்தே—அறங்கள் பலவற்றையும் செய்து; அருமையுடன் பெற்ற; அழகிய பாலரையும்; விரும்பி உயிர் கொள்வாய்—நீ விரும்பி அவர் உயிரைக் கொள்வாய்; வெய்துயிர்க்க அன்னை—அவர் அன்னை நெட்டுயிர்க்க; இருளனையை என்றால்—நீ இருள் வடிவானவனென்றால்; இருதயமும் இருளோ?—உன் இருதயமும் இருளோ? (எ—று)

(வி—ம்) உனது தோற்றந்தான் இருள்வடிவென்றால், உன் உள் எழும் இருட்டாக இருக்கின்றதோ என்றபடி.

16

458 படுகொலையும் பஞ்ச பாதகமுஞ் செய்யுங்
கொடுவினையர் தம்மைக் குறிக்கொள்வா யில்லை
நடுவுநிலை நிற்கும் நன்னெறிய னிவனைக்
கடுகெனவே வந்து கவர்ந்திடுதல் நன்றே.

(இ—ள்) படுகொலையும்—கொடுங்கொலையும்; பஞ்சபாதகமும்—பஞ்சமாபாதகங்களையும்; செய்யும்—செய்கின்ற; கொடுவினையர் தம்மை கொடிய வினைகளையுடையவர்களை; குறிக்கொள்வாயில்லை—குறிப்பாயில்லை; நடுவுநிலை நிற்கும்; நல் நெறியன்—நல்ல தரும நெறியில் நிற்பவனாகிய; இவனை—சத்தியவானை; கடுகெனவே வந்து—விரைவாகவே வந்து; கவர்ந்திடுதல் நன்றோ—உயிரைக் கவர்ந்து செல்லுதல் அழகோ. (எ—று) 17

459 தருமனென வுன்னைத் தரணியெலாம் போற்றும்
பெருமையுடைத் தேவா பேணியறஞ் செய்யுந்
திருவுடையன் தீய செயலறியான் தூயன்
உருமெனவே வந்தா ருயிர்வெளவல் முறையோ.

(இ—ள்) தரணி எலாம் தருமன் என உன்னைப் போற்றும் பெருமையுடைத் தேவா—பூமியிலுள்ளோரெல்லாரும் உன்னைத் தருமன் என்று போற்றும் பெருமையினையுடைய தேவனே; அறம் பேணி செய்யும் திருவுடையன்—அறத்தை விரும்பிச் செய்யும் தெய்வத் தன்மையுடையவன்; தீய செயல் அறியான்—தீய செயல் செய்ய அறியாதவன்; தூயன் தூயவன்; (ஆதலால்) உருமெனவே வந்து—இடி என வந்து; ஆருயிர் வெளவல் முறையோ—(அவன்) ஆருயிரைக் கவர்ந்து செல்லுதல் முறையோ? (எ—று) 18

காலன் உத்தரம்

வேறு

460 பண்ணிசை மிழற்றும் பாவாய்
பகருமில் மாற்றங் கேட்டி
விண்ணினிற் றேவர்க் கல்லால்
விளங்கிடா தென்றன் கோலம்
மண்ணினிற் பிறந்து மாயும்
மானுடர் காண மாட்டார்
புண்ணியஞ் செய்த வாற்றாற்
புலப்படும் பேறு பெற்றாய்.

(இ—ள்) பண்ணிசை மிழற்றும் பாவாய்—நிறைநரம்புள்ள வீணையில் எழும் இசை போன்று இனிய மழலைச் சொற்களைப் பேசும் பாஷையை ஒத்த சாவித்திரியை; பகரும் இம் மாற்றம் கேட்டி—

நரன் சொல்லும் இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்பாயாக; விண்ணினில் தேவர்க்கு அல்லால்—வானுலகிற் றேவர்கட்கேயன்றி; எந்தன் கோலம் விளங்கிடாது—மற்றவர்களுக்கு என்னுடைய வடிவம் தோன்றாது; மண்ணினிற் பிறந்து மாயும் மானுடர் காணமாட்டார்—பூமியில் பிறந்து இறக்கின்ற மனிதர்கள் என்னைக் காணமாட்டார்கள்; புண்ணியஞ் செய்தவாற்றால்—நீ புண்ணியஞ் செய்த தன்மையால்; புலப்படும் பேறு பெற்றாய்—என்வடிவம் உன் கண்களுக்குப் புலப்படும் பேற்றைப் பெற்றாய். (எ—று)

(வி—ம்) கோலம் விளங்கிடாது
கோலம் காணமாட்டார்
கோலம் புலப்படும் பேறுபெற்றாய் என இசைக்க. 19

461 மண்ணினிற் பிறந்தோ ரெல்லாம்
மடிவது நியதி காணநீ
விண்ணினிற் றேவர் தாமும்
விதித்தவன் விதித்த வாறே
கண்ணுத லொருவன் ருனே
கடந்தவன் கால எல்லை
பண்ணிய வினையின் பேறே
பாரினிற் பிறப்பி ற்ப்பு.

(இ—ள்) மண்ணினிற் பிறந்தோர் எல்லாம்—பூமியின் மீது பிறப்பெடுத்தவர் எல்லோரும்; மடிவது நியதி—இறப்பது முறைமை; நீ காண்—நீ இதனை உணர்வாயாக; விண்ணினில் தேவர் தாமும்—விண்ணில் வசிக்கும் தேவர்களும்; விதித்தவன் விதித்தவாறே—பிரமன் விதித்தபடியே (முடிவுக்குட்படுவர்); கண்ணுதல் ஒருவன் தானே—நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவபெருமான் ஒருவனே; கால எல்லை கடந்தவன்—கால எல்லைகளைக் கடந்தவன் ஆவான்; பாரினிற் பிறப்பிறப்பு—மண்ணினில் பிறப்பதுவும் இறப்பதுவும்; பண்ணிய வினையின் பேறே—அவரவர் செய்த வினைகளின் பெறுபேறுலாவனவே. (எ—று) 20

462 எவ்வெவ ரெனினு மன்னு
ரெத்துணை நல்ல ரேனும்
அவ்வவர் கால வெல்லை
யறிந்தவ ராவி கொள்ளுஞ்
செவ்விதென் பணியே யாகுஞ்
செகத்தவர் நிந்தித் தாலும்
அவ்விதி பிறழ மாட்டே
ஞியிழை யறிந்து கொள்நீ.

(இ-ள்) எவ்வெவர் எனினும் — எப்படிப்பட்டவரென்றாலும்; அன்னார் எத்துணை நல்லர் எனும் — அவர் எவ்வளவு நல்லவர்களானாலும்; அவ்வவர் கால எல்லை அறிந்து — அவரவர் ஆயுட் கால எல்லையை அறிந்து; அவர் ஆவி கொள்ளும் — அவர்களின் உயிரைக் கவரும்; செவ்விது என்பனயே யாகும் — செம்மையானது (நேரானது) என் தொழிலையாகும்; செகத்தவர் நிந்தித்தாலும் — பூமியிலுள்ளோர் என்னைக் கொடியவன் என்று நிந்தித்தாலும்; அவ்விதி — அந்த விதியினின்றும்; பிறழ மாட்டேன் — மாறுபட மாட்டேன்; ஆயிழை அறிந்து கொள் நீ — தெரிந்தெடுத்த அணிகளையுடைய சாவித்திரியே இதனை நீ அறிந்து கொள்வாயாக. (எ-று) 21

463 அறம்புரி யந்த னான
ராருயிர் யானே கொள்வன்
மறம்புரி மாக்க ளாவி
மற்றுமென் தூதர் கெளள்வர்
சிறந்தநற் குணத்தின் மிக்கான்
சீரிய அறநூல் நீதி
திறம்பிடா இவனை யிட்டுச்
சென்றிட வந்தே னம்மா.

(இ-ள்) அறம்புரி அந்தனாளர் — அறத்தைச் செய்யும் அந்தனாளருடைய; ஆருயிர் யானே கொள்வன் — அரிய உயிரை யானே கவர்ந்து செல்வேன்; மறம்புரி மாக்கள் ஆவி — மறத்தைச் செய்யும் ஐயறிவு மக்களின் ஆவியை (விலங்குகளின் ஆவியையும்); மற்றும் என் தூதர் கொள்வர் — மற்றைய எனது தூதுவர்கள் கவருவர்; சிறந்த நற் குணத்தின் மிக்கான் — சிறந்த நற்குணத்தின் மிக்கவனும்; சீரிய அறநூல் நீதி திறம்பிடா இவனை — சிறந்த அறநூல் நீதி நெறியில் மாறுபடாத வனுமாகிய இவனை; இட்டுச் சென்றிட — யானே கவர்ந்து செல்ல; வந்தேன் அம்மா. (எ-று) 22

சாவித்திரியின் பதில்

வேறு

464 கணவனுயிர் நீப்பின் கற்புடைய மாதர்
கணமுமுயிர் தரியார் காதலர்தம் முடனே
தணலமளி சேர்ந்து தம்முயிரை மாய்ப்பர்
பிணமனைய ரன்றே பின்னுமுயிர் வாழ்வோர்.

(இ-ள்) கணவன் உயிர் நீப்பின் கணவன் தன்னுயிரைப் பிரித்தால்; கற்புடைய மாதர்; கணமும் உயிர் தரியார் — ஒரு கணப் பொழுதும் உயிர்தங்கி இருக்கார்; காதலர் தம்முடனே — அன்புடைய கணவனுடனே; தணலமளி சேர்ந்து தம்முடிக் அப்படுக்கையில் ஏறி; தம்முயிரை மாய்ப்பர் — தமது உயிரை நீக்குவர்; பின்னும் உயிர் வாழ்வோர் — கணவன் இறந்த பின்னும் உயிர் வாழும் பெண்கள்; பிணமனையர் அன்றே — பிணத்திற்குச் சமானமாவார்களல்லவா. (எ-று) 23

465 ஆதலினு லைய அடியவளு மென்றன்
நாதனுடன் செல்லும் நலமருள வேண்டும்
மர்தவனே முற்றும் மறையுணர்ந்த பெரியோய்
பாதமல ரல்லாற் பற்றுமெனக் குளதோ.

(இ-ள்) ஆதலினால் ஐய — ஆகையால் காலதேவனே! அடியவளும் என் தன் நாதனுடன் — அடியாளாகிய நானும் என் கணவனுடன்; செல்லும் நலம் அருள வேண்டும் — செல்லுகின்ற நல்ல வரத்தை எனக்குத் தருதல் வேண்டும்; மாதவனே — பெரிய தவத்தையுடையவனே; முற்றும் மறை உணர்ந்த பெரியோய் — முழு வேதங்களையும் அறிந்த பெரியவரே; பாதமலரல்லால் — உன்னுடைய பாத கமலங்களல்லாமல்; பற்றும் எனக்கு உளதோ — வேறு பற்றுக் கோடும் எனக்குண்டோ? (எ-று) 24

வேறு

466 அன்னவை சொல்லக் கேட்ட
அந்தகன் அணங்கின் நல்லாய்
முன்னவன் விதித்த வநநாள்
முடிப்பதென் கரும மன்றி
உன்னது விருப்பிற் கொவ்வேன்
உத்தம னுயிரை யன்றி
இன்னொரு வரங்கே ளீவன்
இசைந்தென வியம்ப லுற்றான்.

(இ-ள்) அன்னவை சொல்லக் கேட்ட அந்தகன் — அவ்வாறானவார்களைச் சாவித்திரி சொல்லக் கேட்ட காலன்; அணங்கின் நல்லாய் — அழகிற் சிறந்த பெண்ணே; முன்னவன் — சிவன்; விதித்த அந்நாள் — விதித்த அன்று; முடிப்பது — ஒருவருடைய ஆயுளை முடிப்பது; என் கருமம் அன்றி — எனது தொழில் அன்றி; உன்னது விருப்

பிற கொவ்வேன் — உன்னுடைய விருப்பிற்கு (கணவனுடன் நீயும் இறக்க வேண்டுமென்று விரும்புவதற்கு) இசையேன்; உத்தமனுயிரையன்றி — சத்தியவானின் உயிரைத் தவிர; இன்னொரு வரங்கேள்; ஈவன் இசைந்து — இசைந்து தருவேன்; என இயம்பலுற்றான் — என்று கூறினான். (எ—று) 25

467 தையலு முவகை கொண்டு
தருமபூ பதியே யென்றன்
ஐயனி னத்த னிந்நா
ளந்தக னா னன்னோன்
பையவே பார்வை பெற்றுப்
பாரினை மீண்டு மாள்
மெய்யனே யருள வேண்டும்
மேதியூர் மேலோ யென்றான்.

(இ—ள்) தையலும் உவகை கொண்டு — சர்வித்திரியும் பெருமகிழ்வடைந்து; தரும பூபதியே — தரும ராசனே! என் தன் ஐயனின் அத்தன் — எனது தலைவனாகிய சத்தியவானின் தந்தை; இந்நாள் — இப்பொழுது; அந்தகனான — குருடனான; அன்னோன் பையவே பார்வை பெற்று — அவன் மெல்ல மெல்லக் கண்பார்வையைப் பெற்று; பாரினை மீண்டுமாள் — பூமியை (சாலுவநாட்டை) மீண்டும் அரசாட்சி செய்ய; மெய்யனே — மெய்மையானவனே; அருளவேண்டும் — அருளுதல் வேண்டும்; மேதியூர் மேலோய் — எருமை வாகனத்தில் ஊரும் மேலோனே; என்றான். (எ—று) 26

468 விரும்பிய வரங்கள் தந்தேன்
வெய்யவிக் கானம் விட்டுத்
திரும்பிநீ செல்க வென்னத்
தேவரீர் திருமுன் நிற்க
வருந்துய ரெனக்கு முண்டோ
வாழ்விலென் னொளியாய் வந்த
அருந்துணை யிவனை விட்டே
யகல்வது மெவண்நா னென்றான்.

(இ—ள்) விரும்பிய வரங்கள் தந்தேன் — சாவித்திரியே நீ விரும்பிய வரங்களை எல்லாம் தந்தேன்; வெய்ய இக் காணவிட்டு — கொடிய இக் காட்டை விட்டு; திரும்பி நீ செல்க என்ன — திரும்பிச் செல்வாயாக என்று காலன் கூற; தேவரீர் திருமுன் நிற்க — தேவரீருடைய

திரு முன்னிலையில் நிற்க; வருந்துயர் எனக்கும் உண்டோ — வருந்துயரமும் எனக்கு உண்டோ? வாழ்விலென் னொளியாய் வந்த அருந்துணை இவனை விட்டே — எனது வாழ்வில் ஒளியாக வந்த அரிய துணையான கணவனை விட்டு; நான் அகல்வதும் எவண் என்றான் — நான் அகல்வது எவ்விடம் என்றான் சாவித்திரி. (எ—று) 27

469 காலனவ் வுரையைக் கேட்டுக்
கற்பினிற் சிறந்தோய் கொன்னே
காலமுங் கழிந்த துன்றன்
கணவனுக் கர்ங்க டன்கள்
சாலவே சென்று செய்தி
சத்திய வாளை யல்லால்
மேலுமோர் வரங்கே ளீவன்
மெல்லிய லென்று சொற்றான்.

(இ—ள்) காலன் அவ்வுரையைக் கேட்டு — இயமன் அவளின் வார்த்தைகளைக் கேட்டு; கற்பினிற் சிறந்தோய் — கற்பினில் மேம் பட்டவளே; கொன்னே — பயனில்லாமல்; காலமும் கழிந்தது — காலஞ் சென்று விட்டது; உன் தன் கணவனுக்கு ஆங்கடன்கள் — உனது கணவனுக்குச் செய்ய வேண்டிய தீக்கடன் நீர்க்கடன் ஆகியவற்றை; சென்று சாலவே செய்தி — போய் மிகவும் செய்வாயாக; சத்தியவாளை அல்லால் — சத்தியவானின் உயிரை அல்லாமல்; மேலும் ஓர் வரம் கேள் — இன்னும் ஒரு வரம் கேள்; ஈவன் — தருவேன்; மெல்லியல் — மென்மையான இயல்புடைய பெண்ணே; என்று சொற்றான் — என்று நமன் சொன்னான். (எ—று) 28

470 அந்தக னினைய கூற
அருந்ததி யனையா ளென்றன்
தந்தையோர் தனயன் வேண்டித்
தவம்பல நோற்க லானார்
எந்தையின் குலம்வி ளங்க
ஏற்புடை நலங்கள் மிக்க
மைந்தர்நூற் றுவரை யெந்தைக்
கருளுக ஐயா வென்றான்.

(இ—ள்) அந்தகன் இனைய கூற — காலன் இப்படியான வார்த்தைகளைச் சொல்ல; அருந்ததி யனையாள் — கற்பில் அருந்ததி போலும் சாவித்திரி; என் தன் தந்தை — எனது தகப்பனாகிய அகவபதி; ஓர்

தனயன் வேண்டி—ஓர் ஆண் மகவைப்பெற வேண்டி; தவம்பல நோற்க லானார்—தவங்கள் பலவற்றைச் செய்தார்; எந்தையின்—என் தகப்ப னின்; குலம் விளங்க—குலமானது விளங்கும்படி; ஏற்புடை நலங்கள் மிக்க—தகுதியான நல்ல குணங்கள் மிக்க; மைந்தர் நூற்றுவரை— புத்திரர் நூறுபேரை. எந்தைக்கு அருளுக ஐயா என்றான்—எனது தந்தையாருக்கு அருள் செய்க ஐயனே! என்றான். (எ—று) 29

471 உந்தையின் குலம்வி ளங்க
உத்தம ரான நூறு
மைந்தரைப் பெறுவான் நீயும்
மனநிறை வுடனே மீள்க
இந்தவெங் கான கத்தில்
இருள்வழி வந்த தாலே
நொந்தனை நங்கா யென்று
நுவன்றனன் மேதி யூர்தி

(இ—ள்) உந்தையின்—உன் தந்தையின்; குலம் விளங்க—குலமா னது விளங்கும்படி; உத்தமரான நூறு மைந்தரைப் பெறுவான்—உத் தம குணங்களுள்ள நூறு புத்திரரை அவன் பெறுவான், நீயும் மன நிறைவுடனே மீள்க—நீயும் மன நிறைவோடு திரும்புவாயாக; இந்த வெங் கானகத்தில்—இந்தக் கொடிய காட்டிலே; இருள் வழி வந்த தாலே—இருண்டவழியே வந்த காரணத்தாலே; நங்காய் நொந்தனை—நங்கையே வருத்தமடைந்தாய்; என்று நுவன்றனன்—என்று சொன் னான். மேதி யூர்தி—எருமையை வாகனமாக உடையவனாகிய காலன். (எ—று) 30

472 எவ்விட மென்றன் நாதன்
இருந்துள னெனினும் நீங்கா
தவ்விட மிருப்ப தன்றே
அரிவையெற் குரிய தாகுஞ்
செவ்விதில் நீதி செய்யுஞ்
சீருடைத் தேவே யுன்முன்
எவ்விதத் துன்பும் வாரா
தெனக்கென வியம்பி நின்றான்.

(இ—ள்) எந்தன் நாதன் எவ்விடம் இருந்துள்ள னெனினும்— என் கணவன் எங்கு இருந்தாலும்; நீங்காது அவ்விடமிருப்பதன்றே— அவனை விட்டு நீங்காமல் அவ்விடத்திலேயே இருப்பதல்லவோ, அரிவை

யெற்குரியதாகும்—பெண்ணாகிய எனக்கு உரிய கடமையாகும்; செவ் விதில் நீதி செய்யும் சீருடைத் தேவே—நேராக நீதியைச் செய்யும் சிறப்பினையுடைய கால தேவனே; உன்முன்—உன்முன் நிற்க; எவ் விதத் துன்பும் எனக்கு வாராது என இயம்பி நின்றான்—எவ்விதத் துன்பமும் எனக்கு வரமாட்டாது என்று கூறி நின்றான். (எ—று) 31

473 செல்விநீ செப்பும் வார்த்தை
செவிகளுக் கின்ப முட்டுங்
கல்வியிற் சிறந்தோர் தாமுங்
கருத்தினிற் கொள்ளற் பார்த்து
நல்வினை யுடையோர்க் கன்றோ
ஞானமுங் கற்புங் கூடும்
வெல்கநின் கற்பின் மாண்பு
வேறுமோர் வரங்கே ளென்றான்.

(இ—ள்) செல்விநீ செப்பும் வார்த்தை—கற்பின் செல்வியே நீ கூறும் சொற்கள்; செவிகளுக்கு இன்பம் ஊட்டும்—எனது செவிகளுக்கு இன்பத்தை யூட்டுகின்றன; கல்வியிற் சிறந்தோர் தாமும் கருத்தினில் கொள்ளற் பார்த்து—கல்வியில் மேம்பட்டவர்களும் தம் கருத்திற் கொள்ளத்தக்கன; நல்வினையுடையோர்க்கு அன்றோ ஞானமும் கற்பும் கூடும்—நல்வினையுடையவர்களுக்கல்லவோ ஞானமும் கற்பும் கை கூடும்; நின் கற்பின் மாண்பு வெல்க—உனது கற்பின் பெருமை வெல்லுக; வேறுமோர் வரங்கேள் என்றான்—வேறுமோர் வரங் கேட்பாயாக என்றான். (எ—று) 32

474 அங்கவை யணங்கு கேளா
அருட்பெருங் கடலே யந்தப்
பங்கயத் தயனும் நீயே
பாற்கடல் மாலும் நீயே
சங்கரிப் பவனும் நீயே
சத்திய மூர்த்தி யன்றோ
பங்கமில் பண்பின் மைந்தர்ப்
பரிந்தெமக் கருள்க வென்றான்.

(இ—ள்) அங்கு அவை அணங்கு கேளா—அங்கு அவ் வார்த்தை க்கு சாவித்திரி கேட்டு; அருள் பெரும் கடலே—கிருபா சமுத்திரமே! அந்த பங்கயத்து அயனும் நீயே—தாமரையில் வீற்றிருக்கும் அந்தப் பிரமணம் நீயே; பாற்கடல் மாலும் நீயே—திருப்பாற்கடலிற் பள்ளி

கொள்ளும் திருமாலும் நீயே; சங்கரிப் பலனும் நீயே—சங்கர் மூர்தியும் நீயே; சத்திய மூர்த்தியன்றோ — நீ தருமக்கடவுள் அல்லவா: பங்கமில் பண்பின் மைந்தர்ப் பறிந்து எமக்கு அருள்க என் னன்—சுனமில்லாத பண்பினையுடைய மைந்தரையாம் பெறுவதற்கு எமக்கு அருள் புரிக என்னுள். (எ—று)

(வி—ம்) தருமனை மும் மூர்த்திகளும் நீயே. அறக் கடவுளும் நீயே என்று துதித்தான். பங்கமில்லாத மைந்தர் என்றது—அங்கவினமில்லாத மைந்தர் என்பதை, எமக்கருள்க என்பதால், சாவித்திரிக்கும் சத்தியவானுக்கும் பெறும் மைந்தர் என்றும். எனவே சத்தியவான் உயிர்த்தெழில் வேண்டும். முதல் நூலில் சாவித்திரி 100 மைந்தரைத் தரும்படி கேட்டதாகவும் காலன் அங்ஙனம் வரங் கொடுத்ததாகவும் இருக்கின்றது. ஒரு பெண் 100 மைந்தரைப் பெறுவது சாலுமோ என்பதால், “மைந்தரை” என்று இங்கு கூறப்பட்டது. 33

475 புந்தியில் மகிழ்ந்தா னையன்
பூவையிவ் வாறு போற்ற
நிந்தனை செய்வா ரன்றி
நீணில மாந்த ரென்னை
வந்தனை செய்வா ரில்லை
வாட்டடங் கண்ணாய் வாழி
தந்தெனவ் வரமு மென்று
தருமனுஞ் சாற்றி நின்றான்.

(இ—ள்) பூவை இவ்வாறு போற்ற — சாவித்திரி இவ்வாறு துதிக்க; ஐயன் புந்தியில் மகிழ்ந்தான் — தருமதேவன் அக மகிழ்ந்தான்; நீணிலமாந்தர் — நெடிய உலகின் கண்ணுள்ள மக்கள்; என்னை நிந்தனை செய்வாரன்றி — என்னைக் கொடியவன் என்று நிந்திப்பாரன்றி; வந்தனை செய்வாரில்லை — புகழுவாரில்லை; வாள் தடம் கண்ணாய் வாழி — ஒளி பொருந்திய விசாலமான கண்களையுடையவளே! நீ வாழ்வாயாக; தந்தென் அவ்வரமும் — நீ கேட்ட அந்த வரமும் தந்தேன்; என்று தருமனும் சாற்றி நின்றான்—என்று காலனும் வரங் கொடுத்து நின்றான். (எ—று) 34

476 மங்கல வரத்தைப் பெற்ற
மங்கைபே ருவகை கொண்டு
செங்கதிர் மைந்தா போற்றி
சீரிய செல்வா போற்றி

இங்கெனை வாழ வைத்த
இறைவனே போற்றி யென்னுத்
துங்கவன் பாதம் பற்றித்
தோத்திரித் திறைஞ்சி னுளே.

(இ—ள்) மங்கல வரத்தைப் பெற்ற மங்கை—மங்கலமான வரத்தைப் பெற்ற சாவித்திரி; பேருவகை கொண்டு—பெருமகிழ்வடைந்து; செங்கதிர் மைந்தா போற்றி—சூரியன் மைந்தனே வணக்கம்; சீரிய செல்வா போற்றி—சிறப்பான செல்வனே வணக்கம்; இங்கு எனை வாழவைத்த இறைவனே போற்றி—இவ்வுலகில் என்னை வாழும்படி வைத்த இறைவனே வணக்கம்; என்ன—என்று சொல்லி; துங்கவன் பாதம் பற்றி—மேன்மையுடைய தருமனுடைய பாதங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு; தோத்திரித்து இறைஞ்சினான்—துதிசெய்து வணங்கினான். (எ—று)

(வி—ம்) “இங்கெனை வாழவைத்த” என்றது — புத்திரரைப் பெறும் வரத்தைத் தந்ததால், சத்தியவான் உயிர் பெற்றாகல் வேண்டும். ஆதலால் சாவித்திரி உட்கூட்டை ஏறத் தேவையில்லை. வாழ்வு கிடைத்தது என்பதாம். செங்கதிர் மைந்தன் என்பது சூரியன் மைந்தன். யமன் சூரியனுக்கும் சாயாதேவிக்கும் பிறந்தவன். 35

477 மண்ணினிற் கிடந்த மாலை
மார்பனை மகிழ்ந்து புல்லி
அண்ணலே மைந்த ருன்பா
லடியளும் பெறுவே னென்னாக்
கண்ணினின் றருவி சோர்ந்தாள்
கருப்பமொன் றுற்றா னென்பைப்
பண்மொழி கொங்கை பொங்கிப்
பாற்றுளி சுரந்த தம்மா.

(இ—ள்) மண்ணினிற் கிடந்த மாலை மார்பனை — மண்ணிலே கிடந்த மாலையணிந்த மார்பினான சத்தியவானை; மகிழ்ந்து புல்லி — களிப்புடன் சுட்டித்தழுவி; அண்ணலே — பெருமைமயிற் சிறந்தவனே; உன்பால் அடியளும் மைந்தர் பெறுவேன் என்னு—உன்முன் அடிய வளும் மைந்தரைப் பெறுவேன் என்று; கண்ணின் நின்று அருவி சோர்ந்தாள்—கண்களிலிருந்து ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிந்தாள்; கருப்பம் ஒன்று உற்றான் என்ன—கருப்பம் ஒன்று தரித்தவன் என்று சொல்லும்படி; பண்மொழி—இனியவார்த்தைகளைப் பேசுகின்ற சாவித்திரி

யினது; கொங்கை பொங்கி—முலைகள் பூரித்து; பாற்றுனி சுரந்ததம்மா
—முலைப்பால் துளிகள் சுரந்தது. இஃது என்ன அதிசயம். (எ—று)
38

478 ஆங்கவட் காசி கூறி
ஐயனு மப்பா லேகப்
பூங்கொடி யவனும் பின்னாற்
போயினள் பொன்னி னல்லாய்
ஈங்கெனைத் தொடர்த லேனோ
என்னலும் எந்தாய் எங்ஙன்
பாங்கனை யின்றி மைந்தர்
பலரையான் பெறுவே னென்றாள்.

(இ-ள்) ஆங்கு அவட்கு ஆசி கூறி ஐயனும் அப்பால் ஏக—
நமன் அவ்விடத்தில் சாவித்திரிக்கு ஆசிகள் கூறி அப்பாற் செல்ல;
பூங்கொடியவனும் பின்னாற் போயினள்—பூங்கொடி போன்ற சாவித்
திரியும் யமன் பின்னே போனாள்; பொன்னின் நல்லாய்—இலக்குமி
யைப் போலும் அழகுடைய பெண்ணே; ஈங்கெனைத் தொடர்தல் ஏனோ?
என்னலும்—இங்கே என்னை மேலும் பின்தொடர்தல் எதற்காக என்று
கேட்க; எந்தாய்! பாங்கனையின்றி எங்ஙன் மைந்தர் பலரை யான் பெறு
வேன் என்றாள்—எந்தையே! கணவனையின்றிப் பல மைந்தரை எப்
படி யான் பெறுவேன் என்று சாவித்திரி கேட்டாள். (எ—று) 37

479 புண்ணிய முதலே போற்றி
பூரண புனிதா போற்றி
பண்ணவர் தந்த வாக்குப்
பலிப்பது சரத மன்றோ
எண்ணிய வரங்கள் தந்தோய்
எனக்குமங் கலியப் பிச்சை
அண்ணலே யருளு வாயுன்
னடைக்கல மையா வென்றாள்.

(இ-ள்) புண்ணிய முதலே போற்றி—புண்ணியத்துக்கு முதல்
வணை வணக்கம்; பூரண—பூரணனே; புனிதா—பரிசுத்தமானவனே;
போற்றி வணக்கம்; பண்ணவர்—கடவுளர்; தந்த வாக்குப் பலிப்
பது சரதமன்றோ—தந்த வரங்கள் பலிப்பது உண்மையல்லவா; எண்
ணிய வரங்கள் தந்தோய்—யான் நினைத்த வரங்களைத் தந்தவனே;
அண்ணலே—பெரியோனே; எனக்கு மாங்கலியப் பிச்சை அருளுவாய்—

எனக்குத் தாலிப்பிச்சை அருளுவீர்; ஐயா உன் அடைக்கலம் என்
ருள்—ஐயா உமது அடைக்கலம் யான் என்று கூறினாள். (எ—று)
38

480 நன்றுநன் நென்று நக்கு
நமனுமக் காலை யெண்ணுங்
கொன்றுயிர் கொள்வ தல்லாற்
கொடுத்திலே னென்பா ரென்னை
இன்றிவட் களித்த வாக்கை
யினிமறுப் பதற்கு மில்லை
வென்றன ளிவளே வேதன்
விதித்தவா றறிவார் யாரே.

(இ-ள்) நமனும்—தருமனும்; நன்று நன்று என்று—நல்லது
நல்லது என்று; நக்கு—சிரித்து; அக்காலை எண்ணும்—அப்பொழுது
எண்ணுவான்; கொன்று உயிர் கொள்வது அல்லால்—உயிர்களைக்
கொன்று கவருவதல்லாமல்; என்னை கொடுத்திலேன் என்பார்—
என்னை உயிரைக் கொடுத்திலேன் என்பார்கள்; இன்று இவட்கு அளித்த
வாக்கை—இன்று இவளுக்குக் கொடுத்த வாக்கை; இனி மறுப்பதற்கும்
இல்லை—இனி மறுக்கவும் முடியாது; இவளே வென்றனள்—இவளே
என்னை வென்றுவிட்டாள்; வேதன்—பிரமதேவன்; விதித்தவாறு அறி
வார் யாரே—சத்தியவானின் ஆயுளை விதித்த தன்மையை யாரே
அறிவார் என்றான். (எ—று)

(வி-ம்) கொடுத்த வாக்கை இனி நான் மறுக்க முடியாது.
இவளே தன் சாதூரியத்தால் என்னை வென்றுவிட்டாள், சத்தியவான்
இன்னும் உயிரோடு இருக்க வேண்டுமென்றுதான் பிரமன் விதித்
தானோ? அதனாற்றான் இப்படி யாயிற்றோ? யார் அறிவார் என்ற
னென்க. 39

481 அரனடிக் கன்பு பூண்ட
அந்தணன் மார்க்கண் டேயன்
மரணம்வந் தடுத்த காலை
மதிச்சடை யெம்பி ரானைச்
சாரணமென் றடைந்து போற்றச்
சங்கர னபயந் தந்தான்
நானவ னுயிரை வெளவ
நாதனும் முனிந்தா னன்றோ.

(இ-ள்) அரன் அடிக்கு அன்பு பூண்ட—சிவபிரானுடைய திருவடிகளுக்கு அன்பு பூண்டு; பூசை செய்து; அந்தணன் மார்க்கண்டேயன்—அந்தணனாகிய மார்க்கண்டேயன்; மரணம் வந்தடுத்த காலம்—மரணம் வந்து சேர்ந்த பதினாறு வயதில்; மதிச்சடை எம்பிரான்—சந்திரனைத் திருச்சடையில் தாங்கிய எம் தலைவனாகிய சிவபிரான்; சரணம் என்று அடைந்து போற்ற—அடைக்கலம் என்று சென்று பூசித்து வணங்க; சங்கரன் அபயம் தந்தான்—சிவபிரான் அடைக்கலம் கொடுத்தான்; நரன் அவன் உயிரை வெளவ—நான் நரனாகிய மார்க்கண்டேயனின் உயிரைக் கவர; நாதனும் முனிந்தான் அன்றே—சிவபெருமானும் என்னைக் கோபித்தாரல்லவா? (எ-று)

(வி-ம்) மார்க்கண்டேயனுக்கு ஆயுள் பதினாறு என்று இருந்தது. அவன் சிவபிரானையடைந்து சரண்புகுந்தான். அவரும் அவனுக்கு அபயங் கொடுத்தார். நானே குறித்த தினத்தில் அம் மார்க்கண்டேயனின் உயிரைக் கவரச் சென்றேன். அதனால் சிவன் என்னைக் கோபித்தார். அவ்வாறான ஒரு சூழ்நிலை இன்றும் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று காலன் எண்ணினான். 40

482 அம்பிகை யருளைப் பெற்ற
அணங்கிவள் கற்பின் மிக்காள்
அம்பரத் தருக்கன் தன்னை
யானையில் நிறுத்த வல்லாள்
நம்பியைப் பிரிந்து வாழாள்
நம்மையு மின்று வென்றாள்
இம்பரி லிவனுஞ் சின்ன
விருப்பதே நியதி போலும்.

(இ-ள்) அம்பிகை யருளைப் பெற்ற அணங்கு இவள்—இவள் சாவித் திரி தேவியின் அருளைப்பெற்ற தெய்வத்தன்மை பொருந்திய பெண் ஆவாள்; கற்பின் மிக்காள்—கற்பிற் சிறந்தவள்; அம்பரத் தருக்கன் தன்னை ஆணையில் நிறுத்த வல்லாள்—ஆகாயத்தில் திரியும் சூரியனைத் தன் ஆணையினால் செல்லாது நிறுத்தவல்லவள்; நம்பியைப் பிரிந்து வாழாள்—சத்தியவாளைப் பிரிந்து வாழமாட்டாள்; நம்மையும் இன்று வென்றாள்—என்னையும் இன்று வென்றுவிட்டாள்; இம்பரில்—இவ்வுலகில்; இவளும்—சத்தியவாளும்; சின்னாள்—இன்னுஞ்சில காலத்திற்கு; இருப்பதே நியதி போலும்—உயிரோடு இருப்பதே விதி போலும், (எ-று)

(வி-ம்) முன்னொருகால்; கற்பிற் சிறந்தவளான நளாயினி தன் ஆணையினால் சூரியனை உதிக்காமற் செய்தாள். இவளும் தனது கற்பினால் அப்படிச் செய்ய வல்லவள். அம்பிகையின் அருளையும் பெற்றிருக்கிறாள். என்னையும் இன்று வென்றுவிட்டாள். யோசிக்கின் சத்தியவான் இன்னும் சிலகாலம் உயிரோடு இருக்க வேண்டும் என்று நியதி உண்டுபோலும் என்று காலன் எண்ணினான். 41

483 காலனு மிவ்வா றெண்ணிக்
கற்பினிற் சிறந்த மாதே
சாலநீ விரதம் நோற்றாய்
சத்தியுங் கிருபை கூர்ந்தாள்
ஞாலமீ திவனும் நீயும்
நல்லறம் பல்லாண் டாற்றிப்
பாலரும் பெற்றுப் பின்னாட்
பரனடி சேர்வீ ரென்றான்.

(இ-ள்) காலனும் இவ்வாறு எண்ணி—இயமதேவனும் இவ்வண்ணம் நினைந்து; கற்பினில் சிறந்தமாதே—கற்பினில் மேம்பட்ட சாவித்திரியே; நீ விரதம் சால நோற்றாய்—நீ திரிராத்திரி விரதத்தை மிகவும் முறைப்படி அனுட்டித்தாய்; சத்தியும் கிருபை கூர்ந்தாள்—சாவித்திரி தேவியும் அதனைக்கண்டு மகிழ்ந்து உன்மீது கிருபை கூர்ந்தாள்; ஞாலமீது—இப்பூமியின் கண்ணே; இவனும் நீயும்—சத்தியவானும் நீயும்; நல்லறம் பல்லாண்டு ஆற்றி—இல்லறமாகிய நல்லறத்தைப் பல ஆண்டுகள் நடத்தி; பாலரும் பெற்று—மைந்தரையும் பெற்று; பின்னாள்—பின்னொருநாள்; பரனடி சேர்வீர் என்றான்—இறைவனடியைச் சேர்வீர் என்று அருள் கூர்ந்தான். (எ-று) 42

484 அந்தநல் வார்த்தை கேட்ட
அரிவையு முளம கிழ்ந்து
கொந்தலர் தாராய் செங்கோல்
கோடுத வில்லாய் போற்றி
எந்தமையுய்ய வைத்த
எம்பிரான் போற்றி யென்ன
அந்தக னவளை வாழ்த்தி
யவ்விடம் விட்ட கன்றான்.

(இ-ள்) அந்த நல்லார்த்தை கேட்ட அரிவையும்—இயமதேவன் கூறிய அந்த நல்ல வார்த்தைகளைக் கேட்ட சாவித்திரியும்; உளம் மகிழ்ந்து—மனம் மகிழ்ந்து; கொந்து அலர் தாராய்—கொத்துக் கொத்தாக மலர்ந்துள்ள பூக்களாற் கட்டப்பட்ட மாலையை யணிந் தவனே; செங்கோல் கோடுதல் இல்லாய்—செங்கோல் தவறுதலில்லா தவனே; போற்றி—வணக்கம்; எந்தமை உய்ய வைத்த எம்பிரான் போற்றி—எங்களை உய்யும்படி வைத்த எம் இறைவனே வணக்கம்: என்ன—என்று கூற; அந்தகன் அவனை வாழ்த்தி அவ்விடம் விட்டு அகன்றான்—இயமதேவன் அவனை வாழ்த்திவிட்டு அவ்விடம் விட்டு அகன்றான். (எ-று) 43

485 இந்திர னிமையோர் வாழ்த்த
இருடிபுங் கவர்கள் வாழ்த்த
அந்தண ரறவோர் வாழ்த்த
அருந்ததி முதலோர் வாழ்த்தச்
சந்திரன் பாணு வாழ்த்தச்
சத்திய வானும் மெல்லச்
சுந்தர விழிம லர்த்திச்
சுரிசூழ லானைப் பார்த்தான்.

(இ-ள்) இந்திரன் இமையோர் வாழ்த்த—இந்திரனும் அவனைச் சூழ்ந்த தேவர்களும் வாழ்த்தொலி செய்ய; இருடி புங் க வ ர் க ள் வாழ்த்த—முனிபுங்கவர்கள் வாழ்த்தொலி செய்ய; அந்தணர் அற வோர் வாழ்த்த—அந்தணரும் தரும சீலர்களும் வாழ்த்தொலி செய்ய; அருந்ததி முதலோர் வாழ்த்த—அருந்ததி முதலாகிய கற்புடைய பெண் கள் வாழ்த்தொலி செய்ய; சந்திரன் பாணு வாழ்த்த—சந்திரனும், சூரியனும் வாழ்த்தொலி செய்ய; சத்தியவானும் மெல்ல சுந்தர விழி மலர்த்தி—அவ் வாழ்த்தொலிகளைக் கேட்டவனாகிய சத்தியவான் மெல்லவாகத் தனது அழகிய கண்களை விழித்து; சுரிசூழலானைப் பார்த்தான்—சுருண்டு அழகிய கூந்தலையுடைய சாவித்திரியைப் பார்த்தான். (எ-று)

(வி-ம்) சந்திரனுடைய ஒளியும் தாரகைகளினுடைய ஒளியும் இருந்ததால் சத்தியவான் சாவித்திரியைப் பார்க்கக் கூடியதாக இருந்தது. 44

அப்பொழுது நிகழ்ந்தவை

வேறு

486 நத்தன வண்டினம் நாற்றிசை யார்த்தன
சுந்தரப் புள்ளினஞ் சோலையி லார்த்தன
அந்தர துந்துபி ஆசினி யார்த்தன
சுந்தரு வர்களுங் கானமொ டார்த்தனர்.

(இ-ள்) நத்தன வண்டினம் நாற்றிசை ஆர்த்தன—பூந்தோட் டத்தில் வாழும் வண்டினங்கள் நான்கு திசையும் ஆரவாரித்தன; சுந்தரப் புள்ளினம் சோலையில் ஆர்த்தன—அழகிய பறவையினங்கள் சோலையின் கண்ணே ஆரவாரித்தன; அந்தர துந்துபி ஆசினி ஆர்த்தன—தேவர்களது அந்தர துந்துபிகள் ஆகாயத்தில் ஒலித்தன; சுந்த ருவர்களும் கானமொடு ஆர்த்தனர். சுந்தருவர்களும் தத்தமக்கியன்ற கான இசைகளைப் பாடி ஆரவாரித்தார்கள். (எ-று) 45

487 விண்ணுற ஓங்கிய வேரலொ லித்தன
தண்ணுறு வாவிதேன் தங்கியொ லித்தன
ஒண்ணுறு சங்கினம் ஒமென்றொ லித்தன
நண்ணுறு மாக்குலம் ஞாங்கரொ லித்தன

(இ-ள்) விண்ணுற ஓங்கிய வேரல் ஒலித்தன—ஆகாயத்தைப் பொருந்தும்படி ஓங்கிவளர்ந்த மூங்கில்கள் ஒலித்தன; தண்ணுறு வாவி—குளிர்ச்சி பொருந்திய குளங்களில்; தேன் தங்கி ஒலித்தன—பெண் வண்டுகள் தங்கி ஒலித்தன; ஒண்ணுறு சங்கு இனம்—ஒளி பொருந்திய சங்கின் கூட்டம்; ஒம் என்று ஒலித்தன—ஒம் என்ற சத்தத்துடன் ஒலித்தன; நண்ணுறு மாக்குலம்—நெருங்கிவரும் விலங் குகள்; ஞாங்கர் ஒலித்தன—பக்கங்களில் ஒலித்தன. (எ-று) 46

488 விண்மதி பொன்னொளி வீசியி லங்கினன்
எண்ணில தாரகை யெங்குமி லங்கின
தண்கயத் தல்லிசை தாம்பல லர்த்தன
சண்பகம் மல்லிகை சாதிய லர்த்தன.

(இ-ள்) விண்மதி—ஆகாயத்திற் சந்திரன்; பொன் ஒளி வீசி இலங்கினன்—பொன்போன்ற நில வெள்ளியை வீசி விளங்கினான்; எண் ணில தாரகை—அநேக நட்சத்திரங்கள்; எங்கும் இலங்கின—எல்லா இடங்களிலும் ஒளிவிட்டு விளங்கின; தண்கயத்து—குளிர்ச்சி பொருந்

திய குளங்களில்; அல்லி, சேதாம்பல் அலர்ந்தன--அல்லி மலர்களும், சிவந்த ஆம்பல் மலர்களும் அலர்ந்தன; சண்பகம், மல்லிகை, சாதி அலர்ந்தன--சண்பகம், மல்லிகை, சிறுசண்பகம் முதலிய மலர்களும் மலர்ந்தன. (எ-று) 47

சத்தியவான் தன் கனத்திறமுரைத்தல்

வேறு

489

கற்பினிற் சிறந்த மாதே
கனவிது கண்டேன் கேளாய்
வெற்பெனத் திரண்ட தோளான்
விளங்குநூல் மணிபூண் மார்பன்
சுற்றிவந் தென்னைப் பற்றிச்
சுருகல கிட்டுச் சென்றான்
பொற்புவித் தேவ ரென்னைப்
புல்லிநீ வருக வென்றார்.

(இ-ள்) கற்பினிற் சிறந்த மாதே--கற்பிற் சிறந்த எனது மனைவி யாகிய சாவித்திரியே! கனவிது கண்டேன் கேளாய்--நான் இப்போது கனவொன்று கண்டேன் கேட்பாயாக; வெற்பு என திரண்ட தோளான் --மலைபோலத் திரண்ட தோளையுடையவனும்; விளங்கு நூல் மணி பூண் மார்பன்--பூணூலும், உருத்திராக்கமும், அணிகலன்க ளும் விளங்குகின்ற மார்பினனுமான ஒருவன்; சுற்றிவந்து என்னைப் பற்றி--பாசக் கயிற்றைச் சுற்றி வந்து என்னைக் கவர்ந்து சென்று; சுருகலகு இட்டுச் சென்றான்--தேவருலகிற்கு அழைத்துச் சென்றான்; பொன் புவி தேவர்--பொன்னுலகிலுள்ள தேவர்கள்; என்னைப் புல்லி நீ வருக என்றார்--என்னைக் கண்டதும் கட்டித் தழுவி நீ வருவாயாக என்று வரவேற்றார்கள். (எ-று) 48

490

கற்பகத் தருவின் நீழல்
கவின்மணித் தவிசி ருத்தி
அற்புத மணிபொன் னாடை
அணிகலன் தந்து பின்னர்ப்
பொற்கலத் தினிய பாலும்
புதுமலர் நறிய தேனும்
நற்கனி பலவும் பாகும்
நாவுறப் புசிக்கத் தந்தார்,

(இ-ள்) கற்பகத் தருவின் நீழல்--கற்பகதருவின் நிழலிலே; கவின் மணித் தவிசி ருத்தி -- அழகிய மணிகள் பதிக்கப்பட்ட இருக்கை யில் என்னை இருத்தி; அற்புதமணி பொன் ஆடை -- அற்புதமான அழகிய பொன்னாடையும்; அணிகலன் -- ஆபரணங்களும்; தந்து -- எனக்கு அணியத்தந்து; பின்னர்--அதன்பின்பு; பொற்கலத்து பொற் கிண்ணத்தில்; இனிய பாலும்; புதுமலர் நறிய தேனும்--புதுமலர்க ளிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட வாசனையுள்ள தேனும்; நல்கனி பலவும்-- நல்ல பழங்கள் பலவும்; பாகும்--வெல்லப்பாகும்; நாவுறப் புசிக்கத் தந்தார்--நாவுக்கு இனிமையுற உண்ணத் தந்தார்கள். (எ-று) 49

491

அரம்பையர் நடன மாட
அரமகள் கீதம் பாடச்
சுரர்பதி யாங்கு வந்து
சுந்தர மகிழ்ந்தோம் வாழி
நரர்முறை யறங்கள் செய்யின்
நம்பதி வருவார் நிற்கு
வரமெவை வேண்டுங் கேட்டி
வழங்குவா மின்னே யென்றார்.

(இ-ள்) அரம்பையர் -- தெய்வப் பெண்கள்; நடனமாட--நட னங்களை ஆடவும்; அரமகள் கீதம்பாட--அரம்பதாஸ்திரிகள் இசைப் பாடல்களைப் பாடவும்; சுரர்பதி--இந்திரன்; ஆங்கு வந்து -- அங்கே வந்து (என்னைக் கண்டு); சுந்தர--அழகுள்ளவனே! மகிழ்ந்தோம்-- உன்வரவால் தேவர்களாகிய நாங்கள் மிகவும் மகிழ்ந்தோம்; வாழி-- நீ நன்கு வாழ்வாயாக; நரர்--மனிதர்; முறை -- முறையாக; அறங் கள் செய்யில் -- தருமங்களைச் செய்தால்; நம்பதி வருவார் -- நமது தேவலோகத்திற்கு வருவார்கள்; நிற்கு--உனக்கு; வரமெவை வேண் டும் கேட்டி--வரங்கள் எவை எவை வேண்டும் கேட்பாயாக; இன்னே வழங்குவோம் என்றார்--இப்பொழுதே தருவோம் என்று கூறினார். (எ-று) 50

492

பலமுறை வணங்கி யானும்
பாகசா தனை நோக்கி
நலமுடை யில்லா ளோடு
நல்லற மியற்றி யின்னு
முலகிடைச் சின்னாள் வைகி
யும்பதி யடைவே னென்னை
நிலமிசை மீண்டுஞ் செல்ல
நீரருள் புரி ரென்றேன்

(இ-ள்) யானும் பல முறை வணங்கி பாக சாதனை நோக்கி
—நானும் இந்திரனைப் பல முறை வணங்கி அவனைப் பார்த்து: நல
முடை இல்லாளோடு—நல்ல கற்புடைய எனது மனைவியோடு; நல்லற
மியற்றி—நல்லறமாகிய இல்லறத்தை நடத்தி, இன்னும் உலகிடைச்
சில்நாள் வைகி—இன்னும் பூமியிலே சில காலம் வாழ்ந்து; உம் பதி
அடைவேன்—உமது தேவலோகத்தை அடைவேன்; என்னை நிலமிசை
மீண்டும் செல்ல—என்னைப் பூவுலகத்திற்குத் திரும்பவும் செல்ல; நீர்
அருள் புரிவீர் என்றேன்—நீர் அருள் புரிவீராக என்று கூறினேன்.
(எ-று) 51

493 அந்தவோர் வேளை யாங்கே
யணிமயி லுன்னை யொக்குஞ்
சுந்தரி யொருத்தி மிக்க
சோர்வுட னுழைய ளாகி
யந்தகன் றன்னை வேண்டி
யமருல கிருந்து மீட்டு
வந்தெனை யிக்கா னுய்த்தாள்
வரும்பய னேது ரைத்தி.

(இ-ள்) அந்த வோர் வேளை—அந்த ஒப்பற்ற நல்ல சமயத்தில்;
ஆங்கே அவ்விடத்தே; அணிமயில் உன்னை ஒக்கும் சுந்தரி ஒருத்தி—
அழகிய மயில் போலும் உன்னை ஒத்த அழகிய பெண் ஒருத்தி; மிக்க
சோர்வுடன்—மிகுந்த இளைப்புடன், உழையாளாகி — பக்கத்தில் வந்து;
அந்தகன் தன்னை வேண்டி — இயமனை வேண்டி; அமருலகு இருந்து
மீட்டு வந்து—தேவலோகத்திலிருந்து மீட்டுக்கொண்டு வந்து; என்னை
இக்கான் உய்த்தாள் — என்னை இந்தக் காட்டிற் சேர்த்தாள்; வரும்
பயன் ஏது உரைத்தி—வரும்பயன் ஏது என்று சொல்வாயாக. (என்
றான் சத்தியவான்) (எ-று) 52

சாவித்திரி நிகழ்ந்தவை கூறல்

494 அனப்பெடை முறுவல் செய்தே
ஐயநீர் கண்ட தெல்லாம்
முனர்நிகழ்ந் தவையே யென்றும்
மொய்குழ லவனை யன்று
வனத்தினிற் கண்ட வாறும்
வள்ளலின் வசமே யாகி
மனத்தினில் வரித்த வாறும்
மாமுனி சொன்ன வாறும்,

(இதுமுதல் மூன்று பாட்டுக்குளகம்)

(இ-ள்) அனப்பெடை முறுவல் செய்தே—அன்னப் பேடுபோலும்
நடையினையுடைய சாவித்திரி புன்னகை பூத்து; “ஐய! நீர் கண்டது
எல்லாம் முனர் நிகழ்ந்தவையே” என்றும்—தலைவனே நீர் கண்டவை
களுள்ளாம் முன்னே நிகழ்ந்தவையே என்றும்; மொய் குழல் அவனை
அன்று—சாவித்திரி, சத்தியவானை அன்று; வனத்தினில் கண்டவாறும்
—காட்டிலே கண்ட வண்ணமும்; வள்ளலின் வசமே யாகி — சத்திய
வானின் வசத்தளாகி; மனத்தினில் வரித்தவாறும் அவனைத் தன்
கணவனாக மனத்தினில் வரித்த தன்மையும்; மாமுனி சொன்னவாறும்
—நாரதமுனிவர் அவன் ஆயுளைப் பற்றிச் சொன்னவாறும். (எ-று) 53

495 மாறிலா மனத்த ளாகி
மகிபனை மணந்த வாறுந்
தேறியே சத்தி நோன்பு
திரியிரா நோற்ற வாறுங்
கூறிய படியே யன்று
கூற்றியிர் கொண்ட வாறும்
ஏறிவர் நமனை வேண்டி
யிரந்துயிர் மீட்ட வாறும்.

(இ-ள்) மாறுஇலா மனத்தளாகி — நாரதர் சத்தியவானுக்கு
அற்ப ஆயுள் என்று தடுத்தும் மனம் மாறுபடாதவளாகி; மகிபனை—
சத்தியவானை; மணந்தவாறும்—தான் மணஞ் செய்த தன்மையும்;
தேறியே சத்தி நோன்பு திரி இரா நோற்றவாறும் — திரியிரா த்
திரி நோன்பை நோற்றால் மாங்கலிய் பலம் கிடைக்குமென்று
தெளிந்து; அத்திரியிரா நோன்பை நோற்றவாறும்; கூறிய
படியே — நாரதர் கூறியபடியே; அன்று கூற்று உயிர் கொண்ட
வாறும்—அன்று இயமன் உயிரைக் கவர்ந்த விதமும்; ஏறு இவர்
நமனை இரந்து வேண்டி—எருமைக் கடாவில் செல்லுகின்ற இயமனை
இரந்து வேண்டி; உயிர் மீட்டவாறும் — சத்தியவானின் உயிரை
மீட்ட வரலாறும். (எ-று) 54

496 காமுறு குதலை மைந்தர்
காதலன் பெறுவா னென்றும்
மாமனார் தன்கட் பார்வை
மறித்துமே பெறுவர் ரென்றுந்

தாமுன ரிழந்த நாடுந்
தந்திடப் பெறுவா ரென்றுந்
தேமலர்க் கோதை யெல்லாந்
தெரிதர விளம்ப லுற்றாள்

(இ-ள்) காமுறு குதலை மைந்தர்—விரும்புகின்ற மழலைச் சொற்
களைப் பேசும் புதல்வர்களை; காதலன்—சத்தியவான்; பெறுவானென்
றும்—அடைவான் என்றும்; மாமனார்—தியுமற்சேனர்; தன் கண்
பார்வை—தன்னுடைய கண்ணின் பார்வையை; மறித்துமே பெறுவா
ரென்றும்—திரும்பவும் பெற்றுக்கொள்வாரென்றும்; தாம் முன்
இழந்த நாடும்—அவர் முன்னர் இழந்த சாலுவநாட்டையும்; தந்தி
டப் பெறுவார் என்றும்—திருப்பித்தரப் பெறுவாரென்றும்; தேமலர்க்
கோதை—தேன் பொதிந்த மலர் மாலையை யணிந்த சாவித்திரி; எல்
லாம் தெரிதர விளம்பலுற்றாள்—எல்லாம் இனிது அறியத் தான்
பெற்ற வரங்களின் விபரங்களைச் சத்தியவானுக்குக் கூறினாள்.
(எ-று) 55

சத்தியவான் மகிழ்தல்

497 நங்கையில் வாறு ரைக்க
நம்பியும் மனம கிழந்து
பொங்கிய காத லோடு
பொற்கொடி தன்னைப் புல்லி
யெங்குலந் தழைக்க வந்த
எழிலுடை யணங்கே வாழி
யிங்குனைத் துணையாப் பெற்ற
எனக்கெது குறையுண் டென்றான்.

(இ-ள்) நங்கை—பெண்களிற் சிறந்த கற்பினையுடையவளாகிய
சாவித்திரி; இவ்வாறு உரைக்க—இவ் விவரங்களைக் கூறு; நம்பியும்—
சத்தியவானும்; மனம் மகிழ்ந்து—மனச் சந்தோஷ மடைந்து; பொங்
கிய காதலோடு—மிகுந்த அன்போடு; பொற்கொடி தன்னைப் புல்லி
—பொற்கொடிபோலும் சாவித்திரியைக் கட்டி அணைத்து; எம் குலம்
தழைக்க வந்த—எமது குலம் முழுவதும் தழைக்கும்படி வந்தவளா
கிய; எழிலுடை அணங்கே—அழகுடைய தெய்வத்தன்மை பொருந்திய
பெண்ணே; வாழி—நீ நன்கு வாழ்வாயாக; இங்கு உனைத் துணையாப்
பெற்ற எனக்கு எது குறை உண்டு என்றான்—இவ்வுலகில் உன்னை
மனைவியாகப் பெற்ற எனக்கு எக் குறையுமுண்டோ (இல்லை) 56
என்றான். (எ-று)

பொழுது புலர்தல்

198 கோதையுங் குமர னோடு
குலாவிங் கிருந்த காலை
சீதளத் தென்றல் வீசச்
சிலம்பின சேவற் கூட்டம்
பூதல மாது கங்குற்
போர்வையை நீக்கி நோக்க
ஆதவ னாழி மேலே
யருண்முகங் காட்ட லானான்.

(இ-ள்) கோதையும்—சர்வித்திரியும்; குமரனோடு—சத்தியவா
னோடு; குலாவி அங்கு இருந்த காலை—அளவளாவிக்கொண்டு அங்கி
ருந்த சமயத்தில்; சீதளத் தென்றல் வீச—சூளிர்ச்சி பொருந்திய
தென்றற் காற்று வீச; சேவற் கூட்டம் சிலம்பின—சேவற் கூட்டங்
கள் ஒலித்தன (கூவின); பூதல மாது—பூமாதேவி; கங்குற் போர்
வையை நீக்கி நோக்க—இருளென்னும் போர்வையை நீக்கிப் பார்க்க;
ஆதவன்—சூரியன்; ஆழிமேலே—கீழ்த்திசைக் கடலின் மேலே; அருள்
முகம் காட்டலானான்—அருள் முகத்தைக் காட்டினான். (எ-று) 57

சூரியோதயம்

வேறு

499 மரகத மயின்மிசை வருதிரு முருகென
அரவணை துயில்கொளு மரிவிடு படையென
அரதன மணியென அலைகட லமுதென
இரவியிந் திரன்திசை யிலங்கின னெழிலாய்.

(இ-ள்) மரகத மயின்மிசை—பச்சை மயில் மேலே; வருதிரு
முருகென—வரும் திரு முருகெனவரும்; அரவு அணை துயில்கொளும்—
சர்ப்பாசயனத்தின் மேற் பள்ளி கொள்ளும்; அரிவிடு படை என—மகா
விட்டுணு விடும் சக்கரப் படையென்னும் வண்ணமும்; அரதன மணி
என—இரத்தினக்கல் என்னும்படியும்; அலைகடல் அமுது என—அலை
வீசுகின்ற திருப்பாற்கடலின் நின்று மெழுந்த அமுது என்னும் வண்
ணமும்; இரவி—சூரியன்; இந்திரன்திசை—கிழக்குத் திசையில்; எழிலாய்
இலங்கினன்—அழகாக விளங்கினான். (எ-று) 58

- 500 மின்னொளித் திரளென மிதந்திடுந் தினகரன்
பொன்னொளி பரப்பியப் புணரியை விளக்கினன்
மன்னுயிர் துயிலெழ மகிதல முயிர்த்திட
இன்னிசைப் பலவிய மியம்பில தொழுதி.

(இ-ள்) மின் ஒளித்திரள் என—மின்னலின் ஒளித்திரள் போலும்; மிதந்திடும் தினகரன்—கடலின் மீது மிதந்திடும் சூரியன்; பொன் ஒளி பரப்பி—பொன் நிறமான கிரணங்களைப் பரப்பி; அப் புணரியை விளக்கினன்—அந்தக் கடலை விளக்கினன்; மன்னுயிர் துயில் எழ—நிலைபெற்ற சீவராசிகள் நித்திரைவிட்டெழ; மகிதலம் உயிர்த்திட—பூமி உயிர்ப்புக் கொள்ள; இன் இசைப் பலவியம்—இன்னிசையாகிய பல ஒலிகளை; தொழுதி இயம்பின—பறவைக் கூட்டங்கள் ஒலித்தன. (எ-று)

59

- 501 ஆதவன் வருகையை யகமகிழ்ந் தெதிர்கொளப்
போதம ரண்யனம் பொலிவுடன் நிரைந்தன
தாதவிழ் கமலக்கண் தடங்கனும் மலர்த்தின
ஊதின மதுகர முயர்ந்தநீர்க் கொடியே.

(இ-ள்) ஆதவன் வருகையை—சூரியனுடைய வருகையை; அக மகிழ்ந்து எதிர்கொள—மன மகிழ்வு கொண்டு எதிர்கொள்ள; போது அமர் அணி அன்னம்—தாமரை மலரில் அமர்ந்திருக்கும் அழகிய அன்னங்கள்; பொலிவுடன் நிரைந்தன—அழகுடன் வரிசையாக நின்றன; தடங்கனும் தாது அவிழ் கமலக்கண் மலர்த்தின—தடாகங்களும் மகரந்தத்தாது கட்டவிழ்ந்த தாமரைகளாகிய கண்களை விரித்தன; மதுகரம் ஊதின—வண்டுகள் ரீங்காரஞ் செய்தன; நீர்க் கொடி உயர்ந்த—நீர்க்கொடிகள் (ஆம்பல் முதலிய நீரிலுள்ள கொடிகள்) உயர்ந்தன. ஏ-அசை (எ-று)

(வி-ம்) ஆதவனாகிய தலைவன் வர, அன்னங்கள் (படைகளைப் போல்) அணிவகுத்து நின்று வரவேற்றன. தடாகங்கள் (பெண்களைப் போல்) தாமரைக் கண்களை விரித்து மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்றன. மதுகரம் (வாச்சியங்களை ஊதுவதுபோல்) ஊதின. நீர்க்கொடிகள் (விருதுக் கொடிகள் போல்) உயர்ந்தன.

60

சாவித்திரியுஞ் சத்தியவானும் திரும்பச் செல்லுதல்

வேறு

- 502 ஆயவக் காலை யந்த
அன்னமு மலங்க லானுந்
தூயநீர்த் தடத்தி லாடித்
துயரெலாம் நீங்கப் பெற்றே
ஆய்மல ரங்கை யேந்தி
யமலனைத் தொழுது பின்னர்த்
தாயொடு தந்தை வைகுந்
தவவனம் நோக்கிச் சென்றார்:

(இ-ள்) ஆய அக்காலை—அவ்வாறாகிய அச் சமயத்தில்; அந்த அன்னமும்—அந்த அன்ன நடையையுடைய சாவித்திரியும்; அலங்க லானும்—மலர் மாலைகளையணிந்த சத்தியவானும்; தூய நீர்த் தடத்தில் ஆடி—பரிசுத்தமான நீர் நிறைந்த குளத்திலே நீராடி; துய ரெலாம் நீங்கப் பெற்றே—துன்பங்களெல்லாம் நீங்கப்பெற்று; ஆய் மலர் அங்கை ஏந்தி—ஆராய்ந்தறிந்து கொய்த பூக்களை அழகிய கைகளில் ஏந்தி; அமலனை—சிவபெருமானை; தொழுது பின்னர்—மலரிட்டு வணங்கி, அதன் பின்பு; தாயொடு தந்தை வைகும்—தாயும் தந்தையும் வசிக்கும்; தவவனம் நோக்கி சென்றார்—தவவனத்தை நோக்கிச் சென்றார்கள். (எ-று)

61

அவர்கட்கு வரவேற்பு

- 503 விதியினைக் கடந்த வேளும்
விளங்கிழை யிரதி தானும்
புதியதோர் வாழ்வு பெற்றுப்
பொலிவுடன் போந்தா ரென்றே
எதிர்நிரை அசோகு வேங்கை
யெடுத்தன நீழற் பந்தர்
உதிர்த்தன மலர்கள் பாத
முறுத்திடும் பரல்க ளென்றே.

(இ-ள்) விதியினைக் கடந்த வேளும் விளங்கு இழை இரதி தானும்—கூற்றந்தை வென்ற மன்மதன் போன்ற சத்தியவானும். விளங்குகின்ற அணிகலன்களை யணிந்த சாவித்திரியும்; புதியது ஓர்

வாழ்வு பெற்று—புதிதாகிய ஒப்பற்ற நல்வாழ்வைப் பெற்றவராய் பொலிவுடன் போந்தார் என்று—அழகுடன் வந்தார்கள் என்றெண்ணி; எதிர் நிரை—எதிரே நிரையாக நின்ற; அசோகு வேங்கை—அசேர்க மரமும்—வேங்கை மரமும்; நீழற் பந்தர் எடுத்தன—நீழற் பந்தர்க ளைத் தாங்கின; பாதம் பரல்கள் உறுத்திடும் என்றே—பாதங்களை பரல்கள் (கற்கள்) நெருடும் என்று; உதிர்த்தன மலர்கள்—வரும்வழி யெல்லாம் பூக்களை உதிர்த்தன. (எ—று)

(வி—ம்) இழை என்றது—உருத்திராக்கமலை, சங்குமர்லை, வளை, ஆற்றில் பெறப்படும் பல நிறக்கற்களினாலாய் மலை முதலியனவற்றை என்க.

62

504 மதலேதோ ரணங்கள் தூக்க
மானினங் கவரி வீசக்
கதலிகள் பதாகை தாங்கக்
கம்புள்கட் டியங்கள் கூற
மதுகரங் கீதம் பாட
மஞ்ஞைகள் நடன மாடச்
சதமணி கங்கை நீட்டச்
சாலுவத் தோன்றல் சென்றான்.

(இ—ள்) மதலை தோரணங்கள் தூக்க—சரக்கொன்றை மரங்கள் மலரினாற் தோரணங்கள் தூக்க; மானினம் கவரிவீச—கவரிமான் கூட் டங்கள் தமது வாலினாற் சாமரைவீச; கதலிகள் பதாகை தாங்க—வாழைகள் இலைகளினால் விருதுக் கொடிகள் தாங்க; கம்புள் கட்டியம் கூற—வானம்பாடிப் பறவைகள் கட்டியங்கள் கூற; மதுகரம் கீதம்பாட—வண்டுகள் இசை பாட; மஞ்ஞைகள் நடனமாட—மயில்கள் நடனமாட; சதமணி கங்கை நீட்ட—தொகையான மணிவகைகளைக் கங்கை காணிக்கையாக நீட்ட; சாலுவத் தோன்றல் சென்றான்—சாலுவநாட்டின் இளவரசனான சத்தியவான் வழிச் சென்றான் (எ—று)

63

மாலையாகியும் மக்கள் வராமை கண்டு தவ
வனத்தில் தாய்தந்தையர் துயரமடைதல்

505 திருநிறை தியுமற் சேனர்
தேவியோ டந்தி வேளை
மருமகள் மகனைக் காணார்
மனமிக நெர்ந்து மாழ்கி

யிருகணின் மணியே போல்வா
ரெங்குளா மெக்கு ணநீர்
தருபவ ரிலரே யென்று
தவித்தனர் துணைவே றில்லார்.

(இ—ள்) திருநிறை—தெய்வத் தன்மை நிறைந்த; தியுமற்சேனர்—தியுமற்சேன அரசர்; தேவியோடு—தன் மனைவியோடு; அந்திவேளை—அன்றைய மாலைப்பொழுதில்; மருமகள் மகனைக் காணார்—காட்டிற் குச் சென்ற மருமகளையும் மகளையும் திரும்பிவரக் காணாராக; மன மிக நொந்து மாழ்கி—மனம் மிகவும் நொந்து மயங்கி; இருகணின் மணியே போல்வார்—தமது இரண்டு கண்களினது கண்மணிகளை யொத்தவர்கள்; எங்குளார் எங்கு சென்றுள்ளார்கள்; எமக்கு—எங் களுக்கு; உண—உணவும்; நீர்—நீரும்; தருபவர் இலரே என்று தவித் தனர்—தருபவர்கள் இல்லையே என்று தவித்தனர்; துணை வேறு இல் லார்—வேறொரு துணையும் இல்லாதவரான அவர்கள். (எ—று) (64)

506 பையரா தீண்டிற் றேயோ
பாய்புலி படுத்த கெரல்லோ
மைந்நிற மதங்கொள் வேழம்
மடித்ததோ மாறு கொண்டு
கைதவக் கான வேடர்
கடந்தன ரோகொல் லென்னு
நைவுறு மனத்த ராகி
நயனநீர் சொரிய லுற்றார்.

(இ—ள்) பை அரா தீண்டிற்று ஏ ஓ—படத்தையுடைய அரவம் தீண்டியதோ, ஏ இஃது என்னேயோ? பாய்புலி படுத்த கொல்லோ—பாய்ந்து கொல்லும் புலியானது கொலை செய்ததோ? மை நிற—கறுப்பு நிறமுள்ள; மதம் கொள் வேழம்—மதம் பொருந்திய யானை; மடித் ததோ—மடியச் செய்ததோ? மாறு கொண்டு—விரோதங் கொண்டு; கைதவ கான வேடர்—வஞ்சனையை மிகவுழுடைய காட்டு வேடர்கள்; கடந்தனரோ கொல் என்னு—அழித்தனரோ என்று ஐயுற்று; நைவுறு மனத்தர்—ஆடு—வருந்துகின்ற மனத்தை யுடையவராகி; நயன நீர் சொரியல் உற்றார்—கண்ணீர் சொரிந்து இருந்தார்கள். (எ—று) (65)
ஏ, கொல், அசைகள்.

507 மெத்தவும் விசாரப் பட்டு
மேலெது செய்வோ மென்னப்
புத்திர சோகம் விஞ்சப்
புலம்பினர் புறத்தே சென்று
அத்தவ வனத்துள் வைகு
மந்தணர் தம்மைக் கூட்டிச்
சத்திய வாணைச் சாவித்
திரியைநீர் தேடு மென்றார்.

(இ-ள்) மெத்தவும் விசாரப்பட்டு—மிகவும் கவலைப்பட்டு; மேல் எது செய்வோம் என்று — இனிமேல் என்ன செய்வோம் என்று; புத்திர சோகம் விஞ்ச—புத்திரத் துன்பம் மிக; புலம்பினர்—வாய் விட்டு அழுதனர்; புறத்தே சென்று — வெளியே போய்; அத்தவ வனத்துள் வைகும் அந்த தவ வனத்தில் வசிக்கின்ற; அந்தணர் தம்மைக் கூட்டி — அந்தணர்களைக் கூட்டிவந்து; சத்தியவாணை, சாவித்திரியை நீர் தேடும் என்றார்—சத்தியவாணையும் சாவித்திரியையும் நீங்கள் தேடி வாருங்கள் என்றார்கள். (எ-று)

66

508 முற்றுணர் முனிவர் சேனன்
மொழிந்தவை கேட்டு மன்னு
சற்றும்நீர் கவறல் வேண்டா
சத்தியன் சீலம் மிக்கான்
குற்றமொன் றில்லாள் கோதை
குறைவறத் திரிரா நோற்றான்
அற்றமொன் றிலரா யின்கே
யாவர் வரல் திண்ண மென்றார்.

(இ-ள்) முற்று உணர் முனிவர்—எல்லாம் அறிய வல்லவராகிய முனிவர்கள்; சேனன் மொழிந்தவை கேட்டு — தியுமற்சேனன் கூறிய வற்றைக் கேட்டு; மன்னு! சற்றும் நீர் கவறல் வேண்டா—அரசனே நீர் சிறிதும் கவலை கொள்ள வேண்டாம்; சத்தியன் சீலம் மிக்கான்—சத்தியவான் நல்லொழுக்கம் மிகுந்தவன்; கோதை குற்றமொன்று இல்லாள்—சாவித்திரி குற்றமொன்று மில்லாதவள்; குறைவு அறத் திரிரா நோற்றான்—குறைவில்லாது திரிரா விரதமநுட்டித்தவன்; அற்றம் ஒன்று இல்லாள்—கேடு ஒன்றும் இல்லாதவராய்; இக்கே அவர் வரல் திண்ணம் என்றார்—இக்கே அவர்கள் வருவது சத்தியம் என்றார்கள். (எ-று)

67

தியுமற்சேனன் கனவு காண்டலும்
கண்பார்வையைப் பெறுதலும்

509 நடுநிசி தன்னில் மன்னன்
நற்கன வொன்று கண்டு
திடுமென விழித்துப் பார்க்கத்
தெரிந்தன விண்ணில் மீன்கள்
கடுகென மனையைக் கூவி
காணிய வருதி யென்ன
உடுவினை யவளுங் கண்டா
ளுவகைதா னுரைக்கற் பாற்றோ.

(இ-ள்) நடுநிசி தன்னில்—நள்ளிரவில், மன்னன்—தியுமற்சேனன், நற்கனவு ஒன்று கண்டு—நல்ல கனவொன்றைக் கண்டு; திடுமென விழித்துப் பார்க்க—திடுமென பார்க்க முடியாத கனவை விழித்துப் பார்க்க; விண்ணில் மீன்கள் தெரிந்தன—ஆகாயத்தில் நட்சத்திரங்கள் புலப்பட்டன; கடுகென—விரைவாக; மனையைக் கூவி—மனைவியை அழைத்து; காணிய வருதி என்ன—(எனக்குக் கண் தெரிகிறது. நட்சத்திரங்களைக் காண்கிறேன்) நீயும் வந்து பார்ப்பாயாக என்று கூற; உடுவினை—அவளும் கண்டாள்; நட்சத்திரங்களை அவளும் பார்த்தாள்; உவகைதான் உரைக்கற் பாற்றோ—அவர்களடைந்த மகிழ்ச்சியை உரைக்க முடியுமோ? (எ-று)

(68)

510 பங்கயத் திருவன் னுனைப்
பார்த்தவன் புளக மெய்தி
நங்கையுன் வதனங் காண
நான்தவஞ் செய்தே னின்ற
தங்கியிவ் வனத்தில் நீயுந்
தளர்வினை யடைந்தா யன்றோ
இங்கொரு கனவு கண்டே
னியம்புவ னதனை யென்றான்.

(இ-ள்) பங்கயத் திரு அன்னனை—செந்தாமரையில் வீற்றிருக்கின்ற இலக்குமி போலும் மனைவியை; அவன் பார்த்து—தியுமற்சேனன் பார்த்து; புளகமெய்தி—மகிழ்ச்சி மிகுதியால் புளகாங்கித மடைந்து; நங்கை உன்வ தனம் இன்று காண நான் தவஞ் செய்தேன்—பெண்ணே! உன்முகத்தை இன்று காண நான் தவஞ் செய்தேன்; இவ்வனத்தில்

தங்கி நீயும் தளர் வினையடைந்தாய் அன்றோ -இந்தக் காட்டில் நீயும்
தங்கி இருந்து மெலிவினே யடைந்தாய் அல்லவா: இங்கொரு கனவு
கண்டேன்—இங்கே ஒரு கனவைக் கண்டேன்; அதனை இயம்புவன்
என்றான் - அதனைச் சொல்லுவேன் என்று கூறினான். (எ -று) (69)

511 சத்திய ஊடர்ந்த காட்டைச்
சார்ந்தொரு மரத்தி லேறப்
பொய்த்தடி வீழ்ந்து சோர்ந்தான்
புகர்நிற மேதி யூர்தி
அத்தரு ணத்திற் றேன்றி
யவனுயிர் கொள்ள மேலாம்
பத்தினி யவனை வேண்டிப்
பதியுயிர் தன்னை மீட்டாள்.

(இ—ள்) சத்தியன்—சத்தியவான்; அடர்ந்த காட்டைச் சார்ந்து
—நெருங்கிய காட்டினுள்ளே போய்; ஒரு மரத்தில் ஏற—ஒரு மரத்
தின் மேலேறலும்; அடி பொய்த்து வீழ்ந்து சோர்ந்தான்—அடி தவறி
கீழே விழுந்து சோர்ந்தான்; புகர்நிற மேதி ஊர்தி—கபிலநிற எரு
மையின் மேற் செல்லும் நமன்; அத்தருணத்தில் தோன்றி—அப்
போது முன்னே தோன்றி; அவனுயிர் கொள்ள—சத்தியவானுடைய
உயிரைக் கவர; மேலாம் பத்தினி—மேலாகிய சாவித்திரி; அவனை
வேண்டி—அக்காலனை வேண்டி; பதியுயிர் தன்னை மீட்டாள்—கணவ
னின் உயிரினை மீட்டு வந்தாள். (எ -று) (70)

512 அங்கவள் பெறுவ ரத்தா
லவர்கள்பல் லாண்டு வாழ்ந்து
மங்கல மான மக்கள்
மகிழ்வுறப் பெறுவார் மேலுங்
கங்கைபாய் மாத்தி ரத்துக்
காவலன் குலம்வி ளங்கச்
சிங்க ஏ றனைய நூறு
செல்வரைப் பெற்று வாழ்வான்.

(இ—ள்) அங்கு அவள் பெறுவரத்தால்—அங்கு சாவித்திரி கால
னிடம் பெற்ற வரத்தால்; அவர்கள்—சாவித்திரியும் சத்தியவானும்;
பல்லாண்டு வாழ்ந்து; மங்கலமான மக்கள் மகிழ்வுறப் பெறுவார்—

மங்கலமான மக்களை மகிழ்வுடன் பெறுவார்கள். மேலும்; கங்கை
பாய் மாத்திரத்துக் காவலன்—கங்கை நதி பாயும் மாத்திர தேசத்
தின் அரசன் அசுவபதி; (தன்) குலம் விளங்க—தனது கோத்திரமா
னது விளங்க; சிங்க ஏறு அனைய நூறு செல்வரை—ஆண் சிங்கங்கள்
போன்ற நூறு புதல்வரை; பெற்று வாழ்வான்—பெற்று நன்கு வாழ்
வான். (எ—று) 71

513 கண்ணின் லொளியான் பெற்றேன்
காரிகை பெறுவ ரத்தால்
மண்ணினைப் பெறுவோ மந்த
மறலியி னருளி னாலே
அண்ணலு மவளு மாங்கே
யடவியி லவல மெய்தார்
பெண்ணினைப் பெற்றோ மல்லேம்
பேணிடுந் தெய்வ மென்றான்.

(இ—ள்) கண்ணின் நல் ஒளி யான் பெற்றேன்—கண்ணின் நல்
லொளியை நான் பெற்றேன்; (கண் தெரியப் பெற்றேன்); காரிகை
—சாவித்திரி; பெறு வரத்தால்—பெற்ற வரத்தினாலே; மண்ணினைப்
பெறுவோம் அந்த மறலியின் அருளினாலே—நாங்கள் இழந்த நாட்
டையும் பெறுவோம் அந்த இயமனின் அருளினாலே; அண்ணலும்—
சத்தியவானும்; அவளும்—சாவித்திரியும்; ஆங்கே—அங்குள்ள, அடவி
யில் அவல மெய்தார்—காட்டில் கேடைய மாட்டார்கள்; பெண்
னினைப் பெற்றோமல்லேம் பேணிடும் தெய்வமென்றான்—நாங்கள்
பெற்றது பெண்ணையல்ல, போற்றுகற்குரிய தெய்வத்தைப் பெற்
றோம் என்றான். (எ—று) 72

514 நானையோர் பொழுதி லிங்கு
நம்பியு நங்கை தானும்
வாழிய வருவா ரென்றே
வருத்தமற் றிருந்து காலே
வர்ழையுங் கமுகும் நாட்டி
மதுமலர் மாலை தூக்கி
மீளியை வென்ற மக்கள்
மீளுதல் நோக்கி நின்றார்.

(இ—ள்) நானே ஓர் பொழுதில்—நானே ஒரு சமயத்தில்; இங்கு
—இங்கே; நம்பியும் நங்கை தானும்—சத்தியவானும் சாவித்திரியும்;

வாழிய வருவார் என்றே — வாழ்வே வாடு வருவார்களென்று;
வருத்தமற்று இருந்து — துய்யமின்றி இருந்து; காலை - காலை
யில்; வாழையும் கழுகும் தாட்டி—வாழைகளையும் கழுகுகளையும் மங்
கலசரமாகக் கட்டி; மதுமலர் மாலை தூக்கி—தேன் பொதிந்த மலர்
மாலைகளையும் தோரணங்களையும் தூக்கி; மீளியை வென்ற மக்கள்—
நமனை வென்றவராயே தங்கள் மக்கள்; மீனாதல் - திருப்ப வருகையை;
தோக்கி நின்றார்—எதிர்பார்த்துக் கொண்டு நின்றார்கள். (எ—று) 73

தியுமற்சேனனும் மனைவியும் மக்களை வரவேற்றல்

515 கயலுறழ் கண்ணி னுளங்
காணையும் வருதல் கண்டு
புயலெனக் கடிது போந்து
புல்லிமெய்ப் புளக மெய்தி
மயலற மாறி மாறி
மக்களை மகிழ்ந்து பார்த்துச்
செயலருங் கருமஞ் செய்த
செல்வங்காள் வம்மி னென்றார்.

(இ—ள்) கயல் உறழ் கண்ணினுளம்—கயலை யொத்த கண்களை
புடைப சாவித்திரியும்; காணையும்—சத்தியவானும்; வருதல் கண்டு -
வருவதை இருவரும் கண்டு; புயல் எனக் கடிது போந்து புயற் காற்
றுப் போல வின வாச னுடிப்போய்; புல்லிமெய்ப் புளக மெய்தி -
அவர்களைக் கட்டி அணைத்து மெய் கிவிர்த்து; மயலற - மயக்கந்திர;
(உயிர் மீளப்பெற்று வந்தது கமது மக்கள் தானே என்ற மயக்கம்)
மாறி மாறி மக்களை மகிழ்ந்து பார்த்து; செயலருங் கருமஞ் செய்த
—மாலிடர் செய்யமுடியாத செயல்களைச் செய்த; செல்வங்காள் - செல்
வங்களே; வம்மின்—வாருங்கள்; என்றார் — என்று வரவேற்றார்கள்.
(எ—று) 74

மக்கள் வணங்குதல்

516 கன்னியுங் காளை தானுங்
காதலோ டணைந்து தங்கள்
முன்னறி தெய்வ மான
முதுகுர வருவ ணங்கித்
துன்னிருட் கான கத்திற்
நுரந்துயிர் கொள்ள வந்த
கொன்றுருக் கூற்று வன்பின்
கொடுத்ததல் வரங்கள் சொன்னார்.

(இ—ள்) கன்னியும் காளைதானும் - சாவித்திரியும் சத்தியவா
னும்; காதலோடு அணைந்து—அன்போடு சென்றடைந்து; தங்கள்
முன் அறி தெய்வமான தங்கள் முன்னராக அறிந்த தெய்வங்க
ளான; முது குரவரை - பெற்றோரை; வணங்கி—முறைப்படி தாழ்ந்து
வணங்கி; தன் இருக்கானகத்தில்—நெருங்கிய இருண்ட காட்டில்;
துரந்து உயிர் கொள்ள வந்த - கம்மைத் தொடர்ந்து உயிரைக் கவர
வந்த; கொன் உரு கூற்றுவன்—அச்சத்தைத் தரும் உருவத்தைக்
கொண்ட இயமன்; பின் கொடுத்த தல்வரங்கள் சொன்னார்—பின்
னர் கொடுத்த தல்வரங்களெல்லாவற்றையுஞ் சொன்னார்கள்.
(எ—று) 75

முனிவர் ஆகி கூறல்

517 தாழிருஞ் சடைகள் தாங்கித்
தவம்பயில் முனிவ ரீண்டி
ஊழினை உட்பக் கங்கா
னுயர்குலக் கொடியைக் கண்டு
வாழிநீ வையத் தன்னில்
வனிதைநின் கற்பின் மாட்சி
ஆழியிற் பெரிதே யாமென்
றார்த்தன ராகி சொன்னார்.

(இ—ள்) தாழ் இருஞ் சடைகள் தாங்கி—தாங்குகின்ற பெரிய
சடைகளைத் தாங்கி; தவம்பயில் முனிவர் ஈண்டி - தவஞ் செய்கின்ற
முனிவர்கள் நெருங்கி; ஊழினை உட்பக்கங் காண்—ஊழின் முதுகுப்
பக்கத்தைக் கண்ட (விதியைப் புற முதுகு காட்டி ஓடச் செய்த—
வெற்றி கொண்ட); உயர் குலக் கொடியைக் கண்டு உயர்வுள்ள குலக்
கொடியாகிய சாவித்திரியைக் கண்டு; வையத் தன்னில் நீ வாழி—
பூமியில் நீ நீழி காலம் வாழ்வாயாக; வனிதை நின் கற்பின்
மாட்சி பெண்ணே உனது கற்பின் மகத்துவம்; ஆழியில் பெரிதே
யாம்—கடவினும் பெரிதேயாம்; என்று—என்று கூறி; ஆர்த்தனர்—ஆர்
வாரித்தனர்; ஆகி சொன்னார்—அவர்கள் மேல் தல்ல ஆசை வா த
லார்த்தைகள் சொன்னார்கள். (எ—று) 76

மறலிவரு சருக்கம் முற்றிற்று

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சாலுவ நாட்டின் நிலை

வேறு

518 ஆட்சியைச் சூழ்ச்சியா லடைந்த துன்மதி
மாட்சிமை யற்றவன் மரண முற்றதும்
மாட்சிமை தங்கிய மகிபன் சேனன் தன்
ஆட்சியைப் பெற்றதும் அறைதல் செய்குவாம்

(இ-ள்) ஆட்சியைச் சூழ்ச்சியால் அடைந்த துன்மதி—சாலுவ நாட்டின் அரசாட்சியைச் சூழ்ச்சியினால் அடைந்த துன்மதியென்னும் அரசன்; மாட்சிமை அற்றவன்—மகிமையில்லாதவன்; மரணம் உற்றதும்—மரணமடைந்ததும்; மாட்சிமை தங்கிய மகிபன் சேனன்—மகிமையுடைய அரசனான தியுமற் சேனன்; தன் ஆட்சியைப் பெற்றதும்—தனது சாலுவ நாட்டின் அரசாட்சியைப் பெற்றதும்; அறைதல் செய்குவாம்—இனிமேற் சொல்லுவாம். (எ-று)

மன்னன் கடும் வரிகள் விதித்தல்

519 துறைவரி தலைவரி தொழிலுக் கும்வரி
நிறைவரி நிலவரி நீருக் கும்வரி
நறைவரி யின்னன நாட்டு மக்களுக்கு
கிறைவரி விதித்தன னியல்பை மிஞ்சவே.

(இ-ள்) துறைவரி—துறைமுகத்தில் நாவாய்களுக்கு வரி (சங்க வரி); தலைவரி—ஆள்வரி; தொழிலுக்கும் வரி—தொழில் செய்வதற்கும் வரி; நிறைவரி நிறையளவுகளைச் சரிப்பார்த்து அச்சுக் குத்துவதற்கும் வரி; நில வரி—நிலத்தீர்வை; நீருக்கும்வரி—குளம் மடு முதலிய நீர்த்தேக்கங்களிலிருந்து நீர்ப் பாசனஞ் செய்வதற்கு அறவிடும் வரி; நறைவரி—மதுவரி (கலால் வரி); இன்னன வரி—இப்படியான வரிகளை; நாட்டு மக்களுக்கு; இயல்பை மிஞ்சவே—அவர்களின் இயல்பிற்கு அதிகமாக; இறை—அரசன்; விதித்தனன்—விதித்தான். (எ-று)

நாட்டிற் குற்றச் செயல்கள்

520 கள்வருங் கயவருங் காடு நாடெலாங்
கொள்ளையுங் கொலைகளுங் கொடிய செய்கையும்
உள்ளமும் வெள்கிட உஞற்ற மக்களும்
அள்ளலில் வீழ்ந்தென அவதி யுற்றனர்.

(இ-ள்) கள்வரும் கயவரும் காடு நாடெலாம்—கள்வர்களும் கீழ் மக்களும் காடு நாடாகிய இடங்களிலெல்லாம்; கொள்ளையும் கொலைகளும் கொடிய செய்கையும்—கொள்ளை, கொலை, தீயசெயல்கள் ஆகியவற்றை; உள்ளமும் வெள்கிட உஞற்ற—மனமும் அச்சப்படும்படி தினமும் செய்ய; மக்களும் அள்ளலில் வீழ்ந்தென—அந்நாட்டு மக்களும் நரகத்தில் வீழ்ந்தது போல; அவதி யுற்றனர்—துன்பநிலை யுற்று அவதிப்பட்டார்கள். (எ-று) 3

வேறு

521 காவலன் மாதரின் காதலில் மூழ்கினன்
ஓவலில் கள்ளினை யுண்டுமால் கொண்டனன்
ஏவலர் தாமுவந் திட்டது சட்டமாப்
பாவமே செய்தனர் பாருளா ரேங்கினர்.

(இ-ள்) காவலன் மாதரின் காதலில் மூழ்கினன்—அரசன் பெண்களுடன் கூடி அநுபவிக்கும் சிற்றின்பத்தில் மூழ்கினன்; ஓவலில் கள்ளினை உண்டு மால் கொண்டனன்—ஓழிவில்லாமல் மதுவை அருந்தி மயக்கமடைந்தான்; ஏவலர்—பணிவிடை செய்வோர் (அரசபணியாட்கள்); தாம் உவந்து இட்டது சட்டமாய்ப் பாவமே செய்தனர்—தாம் விரும்பி இட்டதே சட்டமென அக்கிரமங்களையே செய்தார்கள்; பாருளார் ஏங்கினர்—தேசத்திலுள்ளோர் யாவரும் ஏங்கினார்கள். (எ-று) 4

522 சத்தியம் பொய்த்தது சாலுவ நாட்டினிற்
பொய்த்தது வானமும் பூமி விளைச்சலும்
நித்திய பூசைகள் நின்றன கோயிலில்
எத்திசை மாந்தரு மின்மையின் வாடினார்.

(இ-ள்) சாலுவநாட்டினில்—சாலுவதேயத்தின் கண்ணே; சத்தியம் பொய்த்தது—சத்தியம் தவறியது; வானமும் பூமிவிளைச்சலும் பொய்த்தது—வானம் பொய்த்து மழை தவறியது; பூமியில் நெல் முதலிய பயிர்களின் விளைச்சலும் பொய்த்தது; நித்திய பூசைகள் கோயிலில்

வில் நின்றன—நித்தியமும் நடைபெறும் பூசைகள் கோயில்களில் தவ
றின; எத்திசை மாந்தரும் இன்மையின் வாடினர்—எல்லா இடத்து
மனிதரும் வறுமையால் வாடினார்கள். (எ—று) 5

523 பஞ்சமும் நோய்களும் பாரினை வாட்டிட
அஞ்சிய மக்களும் அண்ணலை யண்மியே
தஞ்சமெ மக்களி யென்றடி தாழ்ந்திட
நெஞ்சகங் கொண்டிலன் நீதியை யோர்கிலான்.

(இ—ள்) பஞ்சமும் நோய்களும் பாரினை வாட்டிட—பஞ்சமும் பல
வித வருத்தங்களும் பூமியிலுள்ளோரைத் துன்புறுத்த; அஞ்சிய மக்
களும்—அதனால் அச்சமடைந்த மக்கள்; அண்ணலை அண்மியே—அர
சனை அடைந்து; எமக்குத் தஞ்சம் அளி என்று அடி தாழ்ந்திட—
எமக்குத் தஞ்சம் தரல் வேண்டும் என்று பாதங்களில் தாழ்ந்து
வணங்கிட; நீதியை ஓர்கிலான் நெஞ்சகங் கொண்டிலன்—நீதியை
ஆராய்ந்தறியாதவனாகிய துன்மதி, அக்குடி மக்களின் வேண்டுகல்
களை மனத்திற் கொண்டானில்லை. (எ—று) 6

மன்னன் மடிதல்

524 மக்கள் கிளர்ந்தெழு மன்னன் மருண்டனன்
தக்க படைகளுந் தாங்குறு சூழ்நரும்
ஒக்க லமைச்சரும் ஓடி ஒளித்தனர்
துக்க மிகைபடத் தூங்கிய வேளையில்.

(இதுவும் அடுத்த பாட்டும் குளகம்)

(இ—ள்) மக்கள் கிளர்ந்து எழ—குடிமக்கள் கலவரஞ் செய்து
எழ; மன்னன் மருண்டனன்—துன்மதி அஞ்சினன்; தக்க படைகளும்
—தகுதி வாய்ந்த தான ரகம்; தாங்குறு சூழ்நரும்—அரசனைத்
தாங்கிச் சூழ்ந்து நிற்போரும்; ஒக்கல் அமைச்சரும்—சுற்றமும் மந்
திரி மாரும்; ஓடி ஒழித்தனர்—ஆயி எல்லோரும் ஓடி மறைந்திருந்
னர்; துக்க மிகைபடத் தூங்கிய வேளையில்—துக்க மிகுதியாக அரசன்
தூங்கிய சமயத்தில். (எ—று) 7

தூங்கிய வேளையில்—மாய்த்தனன் வானினால் என அடுத்த பாட்
டில் முடிபும்.

525 கோனெறி கோடிய கொற்றவன் நாட்டினுக்
கூனமென் றெண்ணியொர் உள்வினை மந்திரி
சனரைக் கொன்றிட விழுக்கில தாமென
மானமில் மன்னனை மாய்த்தனன் வானினால்.

(இ—ள்) கோல் நெறி கோடிய கொற்றவன்—செங்கோல் நெறி
தப்பிய (வளைந்த) மன்னன்; நாட்டினுக்கு ஊனம் என்று எண்ணி—
நாட்டினுக்குக் கேடு என்று எண்ணி; ஓர் உள்வினை மந்திரி—ஓர் உட்
பகையுள்ள மந்திரி; சனரைக் கொன்றிடல் இழுக்கிலதாம் என—
இழிந்தோரைக் கொல்லுதல் தவறு இல்லையாம் என; மானமில் மன்
னனை—பெருமையில்லாத துன்மதியை; வானினால் மாய்த்தனன்—
வானினால் வெட்டிக் கொலை செய்தான். (எ—று) 8

மந்திரி முதலானோர் தியுமற்சேனைத் தேடிச் செல்லுதல்

526 மன்னவன் மாழலும் மந்திரி மேலவர்
அந்நெடு நாட்டினை யாண்டிட வல்லவன்
தன்னிக வில்லவன் தண்ணளிச் சேனனென்
றுன்னியல் வுத்தம னுறைவன மேகினர்.

(இ—ள்) மன்னவன் மாழலும்—துன்மதி கொலையுண்டு இறந்த
லும், மந்திரி மேலவர்—மந்திரிமாரும் அந்நாட்டுப் பெரிசோரும். அந்
நெடு நாட்டினை ஆண்டிட வல்லவன்—அந்தப் பெரிய சாலுவா நாட்டினை
அரசு செய்ய வல்லவன்; தன்னிகரில்லவன் தண்ணளிச் சேனை என்று
உன்வி—தனக்கு நிகரில்லாதவனும் தண்ணையுள்ளவனுமான தியுமற்
சேனனே என்று எண்ணி; அவ் உத்தமன் உறைவனம் ஏகினர்—அந்த
உத்தம அரசு இலட்சணங்கடையுடைய தியுமற்சேனை வசிக்கும் காட்
டிற்குச் சென்றார்கள். (எ—று) 9

தியுமற் சேனை மந்திரி காணுதல்

வேறு

527 சிங்கா சனத்திற் சீருடனே
செம்மாந் திருந்த தம்மன்னன்
அங்கோர் புலியின் அதள்மீதே
அமர்ந்தின் னருளின் றிருவுருவாய்ச்

செங்கோ லேந்துஞ் செங்கையிற்
செபமார் கண்டி மாலையுடன்
மங்கை பாகன் மலரடியை
மனத்துள் நிறுத்தல் தாங்கண்டார்.

(இ-ள்) சிங்காசனத்திற் சீருடனே—அரியணையின் மேலே மிகுந்த
சிறப்புடனே; செம்மாந்து இருந்த தம் மன்னன்—களிப்புடனும் இறு
மாப்புடனும் இருந்த தமதரசனாகிய தியுமற் சேன மன்னன்; அங்கு
ஓர் புலியின் அதள் மீதே—அங்கு ஒரு புலித்தோல் ஆசனத்தின் மீது;
அமர்ந்து, இன்னருளின் திருவுருவாய்—வீற்றிருந்து இனிய அருளுரு
வத்துடன்; செங்கோல் ஏந்தும் செங்கையிற்—செங்கோலைப் பற்றும்
சிவந்த கையில்; செபம் ஆர் கண்டி மாலையுடன்—செபஞ் செய்யும்
அரிய உருத்திராக்க மாலையுடன்; மங்கை பாகன் மலரடியை—உமா
தேவியாரைப் பாகத்தே வைத்த பரம சிவனின் செந்தாமரை மல
ரணைய திருவடியை; மனத்துள் நிறுத்தல் தாங்கண்டார்—மனத்துள்ளே
தாங்கியிருப்பதை அவர்கள் கண்டார்கள். (எ-று) 10

சேனனையரசாட்சியை யேற்கச் செல்லி
அவர்கள் வேண்டுதல்

528 கொந்தார் மாலை மணிமார்பா
கொடுங்கோன் மன்னன் இறந்தொழிந்தான்
நந்தாச் செல்வ வளநாட்டில்
நான்கு வருடம் மழையின்றி
நொந்தார் ஏழைக் குடிமக்கள்
நோயும் பசியும் நுகர்வுற்றார்
சிந்தா குலந்தீர்த் தெமையாளச்
சித்தங் கூரும் எனச்சொன்னார்.

(இ-ள்) கொந்தார் மாலை மணிமார்பா—பூங்கொத்து நிறைந்த
மாலையை அணிந்த அழகிய மார்பினையுடையவனே; கொடுங்கோன்
மன்னன் இறந்தொழிந்தான்—கொடுங்கோலாட்சி செய்த மன்னனா
கிய துன்மதி இறந்து பட்டான்; நந்தாச் செல்வ வளநாட்டில்—
குறையாத செல்வமுள்ள வளப்பம் பொருந்திய சாலுவ நாட்டில்;
நான்கு வருடம் மழையின்றி—நான்கு வருடங்கள் மழை பெய்யாது;
ஏழைக் குடிமக்கள் நொந்தார்—ஏழைக் குடிமக்கள் வருந்தினர்;
நோயும் பசியும் நுகர்வுற்றார்—நோயையும் பசியையும் அனுபவித்தார்

கள்; சிந்தை ஆகுலம் தீர்த்து எமை ஆள—(எமது) மனக் கவலையைத்
தீர்த்து. எம்மை அரசாட்சி செய்ய; சித்தங் கூரும் எனச் சொன்
னா—மனம் கருணை கூர்ந்து வருதல் வேண்டும் என்று கூறினார்கள்.
(எ-று) 11

529 எங்கள் நாட்டு மக்களெலாம்
எழிலி காண்ப் பயிர்போலத்
தங்கள் வருகைக் கேங்குகின்றார்
தாயிற் சிறந்த தயாவுடையீர்
செங்கோ லேந்தி யெமைக்காப்பீர்
செம்பொற் தேருஞ் சீருடையும்
இங்கும் பணிக்குப் பரிசனரும்
இட்டு வந்தோ மெனப் பணிந்தார்.

(இ-ள்) எங்கள் நாட்டு மக்களெலாம்—எங்கள் சாலுவ நாட்
டின் மனிதரெல்லாம்; எழிலி காண்ப் பயிர்போல—மேகத்தை (மழை
யை)க் காணாத பயிர்களைப்போல; தங்கள் வருகைக்கு ஏங்குகின்றார்—
தாங்கள் வருதலை வேண்டி ஏங்கித் தவிக்கின்றார்கள்; தாயிற் சிறந்த
தயாவுடையீர்—தாயிலும் சிறந்த தயையையுடையவரே; செங்கோல்
ஏந்தி எமைக் காப்பீர்—அரசாட்சிக் குரிய செங்கோலை ஏந்தி எம்
மைக் காப்பீராக; செம்பொன் தேரும்—செம் பொன்னாற் செய்யப்
பட்ட தேரும்; சீருடையும்—அரசர் அணிவதற்குரிய சிறப்பான உடை
களும்; இங்கு உம் பணிக்குப் பரிசனரும்—இங்கு உமது பணிகளைச்
செய்ய ஏவல் செய்வோரும்; இட்டு வந்தோம் எனப் பணிந்தார்—
கொண்டு வந்துள்ளோம் என்று வணங்கிக் கூறினார்கள். (எ-று) 12

தியுமற் சேனன் கூறல்

530 நன்றுந் தீதும் பிறர்தாரார்
நாஞ்செய் வினையின் பயனேயாம்
நன்றே செய்யின் நலமுண்டாம்
நாடி யதுவே செயத்தகுமாம்
அன்றி வினைகள் தீதானால்
அல்லல் வாழ்வே யெமக்காகும்
துன்றும் பவத்தின் வினைதம்மிற்
றுய்யா தனவுந் தொடர்ந்திடுமே.

(இ—ள்) நன்றுந் தீதும் பிறர்தாரார் — நன்மையும் தீமையும் பிறர் தருவனவல்ல; நாஞ் செய்வின் பயனையாம்—அவை நாம் செய்த நல்வினை தீவினைகளின் பயனையாகும்; நன்ற செய்பின் நலமுண்டாம்—நன்மையைச் செய்பின் நன்மையே உண்டாகும்; நாடி அதுவே செய்ததகுமாம்—அதுவே விரும்பிச் செய்த தகுந்தது ஆகும்; அன்றி வினைகள் தீதானால்—அதுவன்றி நாம் செய்யும் வினைகள் தீயவையானால்; அல்லல் வாழ்வே எமக்கு ஆகும்—துன்பமான வாழ்க்கையே எமக்குக் கிடைக்கும்; துன்றும் பவத்தின் விளைதும்மில்—நெருங்கும் பிறப்பின் விளைகளுள்ளே; துய்யாதனவும் தொடர்ந்திடுமே—அனுபவிக்கப்படாதவை அடுத்த பிறவிக்குத் தொடர்ந்து வருமே. (எ—று)

12

531 பலனைக் கருதி வினைசெய்யின்
பயனைத் துய்த்தல் மாறாது
நலமுந் தீதுந் துய்த்திடவே
நானு பிறவி யெடுப்போங்காண்
பலனிற பற்று வைக்காது
பரமன் சேவை யெனச்செய்யில்
இலவா மின்ப துன்பமெமக்
கிலையே பிறவிப் பெருந்துயரம்.

(இ—ள்) பலனைக் கருதி வினை செய்யின்—நாம் ஒரு செயலைச் செய்யும்போது அதனால் வரும் பலனை மனத்திற்கொண்டு அவ் வினையைச் செய்தால்; பயனைத் துய்த்தல் மாறாது—நாம் அவற்றின் பேரான பயன்களை அனுபவித்தல் தப்பாது; நலமும் தீதும் துய்த்திடவே—நன்மையால் இன்பமும், தீமையால் துன்பமும் அனுபவிக்கவே; நானு பிறவி எடுப்போம் காண்—நாம் பலவகைப் பிறவிகளை எடுப்போம்; பலனில் பற்று வைக்காது—பலன் எது வரினும் அதிற் பற்று வைக்காது; பரமன் சேவை எனச் செய்யில்—ஈஸ்வரார்ப்பணமாகக் கருமங்களை நாம் செய்யின்; இன்பதுன்பம் எமக்கு இலவாம்—இன்பமும் துன்பமும் எமக்கு இல்லையாகும்; இலையே பிறவிப் பெரும் துயரம்—மாறி மாறிப் பிறக்கின்ற பிறவி என்னும் பெரிய துன்பமும் எமக்கு இல்லையாகும். (எ—று)

14

532 பிரபஞ் சத்தைப் படைத்தளித்துப்
பின்ன ரதனைத் துடைத்தருளும்
அரணி னுடல் யாரறிவார்
ஆட்டி வைக்குங் கோனவனே

அரசை யாள வைத்தவனும்
அதுவிட் டென்னை யாரணியத்
திரந்துண் ணென்று விட்டவனு
மெல்லா மவனென் றறிந்தேனே.

(இ—ள்) பிரபஞ்சத்தைப் படைத்து அளித்து—உலகத்தைப் படைத்துக் காத்து; பின்னர் அதனைத் துடைத்து அருளும்—பின்னர் அதனை அழித்து, ஆன்மாக்களுக்கு அருளைச் செய்யும்; அரணின் ஆடல் யாரறிவார்—சிவபெருமானின் திருவிளையாடலை யார் அறிவார்கள்? ஆட்டி வைக்கும் கோன் அவனே—எல்லாவற்றையும் ஆட்டி வைக்கின்ற இறைவன் அவனேயாவன்; அரசை ஆள வைத்தவனும்—என்னை அரசாட்சி செய்ய வைத்தவனும்; அதுவிட்டு என்னை ஆரணியத்து இரந்துண் என்று விட்டவனும்—அதைவிட்டு என்னைக் காட்டில் வந்து தங்கித் தவஞ் செய்து இரந்து உண் என்று விட்டவனும்; எல்லாம் அவன் என்று அறிந்தேனே. (எ—று)

15

533 பின்னும் போகத் தழுத்தியெனைப்
பிடமிட் டெடுக்கத் திருவுள்ளம்
பொன்றார் கொன்றைப் பெருமானார்
புரிந்தார் போலும்; புல்லறிவன்
என்னு லாவ தொன்றில்லை
யெனினு மவனா ணைவழியே
இந்நா டதனைச் சிலகாலம்
இனிது புரப்பே னெனவிசைந்தான்.

(இ—ள்) பின்னும்—திரும்பவும்; போகத்து அழுத்தி—அரசபோகத்தில் அழுத்தி; எனைப் பிடமிட்டு எடுக்க—என்னைப் புடமிட்டுச் சுத்திசெய்ய; பொன் ஆர் கொன்றைப் பெருமானார்—பொன்போன்ற கொன்றை மலர்மாலையை யணந்த பரமசிவனார்; திருவுள்ளம் புரிந்தார் போலும்—திருவுள்ளஞ் செய்தார் போலும்; புல்லறிவன் என்னு லாவதொன்றுமில்லை—அறிவினனாகிய என்னால் ஆவது ஒன்றுமில்லை; எனினும் அவன் ஆணை வழியே—என்றாலும் அவ்விறைவனின் கட்டளை வழியே; இந்நாடதனைச் சிலகாலம்—இச்சாலுவ நாட்டைச் சில காலத்துக்கு; இனிது புரப்பேன் என இசைந்தான்—நன்கு அரசாட்சி செய்து காப்பேன் எனச் சம்மதித்தான். (எ—று)

(வி ம) பிடம்—புடம் (மதுரைத் தமிழ்ப் பேரகராதி)

16

மந்திரிகள் வேண்டல்

534

மைதீர் காட்சி மன்னனுரை
மதிமந் திரிகள் உளங்கொண்டு
மெய்யாம் பொருளை யுணர்ந்தோம்யாம்
மேலாம் நெறியி லெமைச்செலுத்திச்
செய்யார் தடஞ்சூழ் வளநாட்டைச்
செங்கோ லேந்திப் புரந்திடவே
ஐயா இன்றே எழுகவென
அரசை வேண்டி யடிதொழுதார்.

(இ-ள்) மைதீர் காட்சி மன்னன் உரை-சூற்றமற்ற அறிவை யுடைய தியுமற்சேன மன்னனுடைய உரையை; மதிமந்திரிகள் உளங் கொண்டு-அறிவுள்ள அம் மந்திரிகள் மனத்திற்கொண்டு; யாம் மெய்யாம் பொருளை உணர்ந்தோம்-யாம் உண்மைப் பொருளை உணர்ந்தோம்; மேலாம் நெறியில் எமைச் செலுத்தி-மேலான வழியில் எம்மை வழிநடத்தி; செய் ஆர் தடஞ்சூழ் வள நாட்டை-வயல்கள் நிறைந்ததும் குளங்களினுற் சூழப்பட்டதுமான விசாலமும் வளப் பமும் பொருந்திய சாலுவ நாட்டை; செங்கோல் ஏந்திப் புரந்திடவே-செங்கோல் ஏந்திக் காத்திடுவதற்காக; ஐயா இன்றே எழுக என-அரசனே இன்றே வருவீராக என்று; அரசை வேண்டி அடிதொழுதார்-தியுமற்சேனைத் தாழ்ந்து வேண்டி அவனின் பாதங்களை நமஸ்கரித்தார்கள். (எ-று)

17

தியுமற் சேனன் சாலுவநாட்டிற் கேகுதல்

535

மன்னன் இசைந்து மனைவியுடன்
மறைதேர் முனிவர் விடைபெற்றுச்
சென்னி வைத்த சிகைநீக்கிச்
செம்பொன் மணிப்பூ னுடைதரித்துக்
கொன்வே லொன்று கைப்பற்றிக்
கொடிஞ்சித் திண்டேர் மீதிவர்ந்து
கன்னற் கழனி சூழ் நாட்டைக்
காவல் செய்யப் புறப்பட்டான்.

(இ-ள்) மன்னன் இசைந்து மனைவியுடன்-தியுமற் சேனன் இசைந்து தன் மனைவியுடன்; மறைதேர் முனிவர் விடைபெற்று-

வேதங்களை ஆராய்ந்து தெளிந்த முனிவரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு சென்னிவைத்த சிகை நீக்கி-சிரசிலே வளர்த்து வைத்திருந்த குடுமியை நீக்கி; செம்பொன் மணிப்பூண் உடைதரித்து-செம்பொன்னுலும்; மணிகளினுலுமான ஆபரணங்களையும், அரசர்க்குரிய உடைகளையும் தரித்து; கொன்வேலொன்று கைப்பற்றி-அச்சத்தைத் தரும் வேலொன்றைக் கையிலே கொண்டு; கொடிஞ்சித்திண் தேர் மீது இவர்ந்து-தாளம் பூவின் உருவமுள்ள கொடிஞ்சியென்னும் முன் வைக் கப்பட்ட உறுப்பையுடைய திண்ணிய தேரின் மீது ஏறி; கன்னல் கழனி சூழ் நாட்டை-கரும்பு வளரும் வயல்கள் சூழ்ந்த சாலுவ நாட்டை; காவல் செய்யப் புறப்பட்டான்-அரசாள்வதற்காகச் சென்றான். (எ-று)

(வி-ம்) கொடிஞ்சி-தேர்மொட்டு

சிகை நீக்கியமை-தவ ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டு இருந்தபடியால் சடைவளர்த்து வந்தான். இப்பொழுது சடையை நீக்கிச் சவரஞ் செய்தான் என்க.

18

சாவித்திரியுஞ் சத்தியவானுந் தொடர்ந்து செல்லுதல்

536

காவித் தடங்கட் கரியகுழற்
கன்னற் றீஞ்சொற் கலாபமயிற்
சாவித் திரியுஞ் சத்தியனுஞ்
சால்வ நாட்டு மந்திரரும்
வாவிப் பாய்மாத்த தேரேறி
மன்னன் பின்னே போதரலும்
ஆவி பிரிந்த ஆக்கையென
அந்த அடவி வெறித்ததுவே.

(இ-ள்) காவி தடம்கண்-கருங் குவளை போலும் விசாலமான கண்களையும்; கரிய குழல்-கருமையான கூந்தலையும்; கன்னல் தீம் சொல்-கற்கண்டு போலும் இனிய மொழியையும் உடைய; கலாப மயில் சாவித்திரியும்-கலாப மயில்போலும் சாவித்திரியும்; சத்தியனும்-சத்தியவானும்; சால்வநாட்டு மந்திரரும்-சாலுவ தேயத்து மந்திரிகளும்; வாவிப்பாய் மாத்தேர் ஏறி-தாவிப் பாய்கின்ற குதிரைகள் பூட்டப்பெற்ற தேர்களின் மீது ஏறி; மன்னன் பின்னே போதரலும்-தியுமற்சேன மன்னனுக்குப் பின்னே செல்லலும்; ஆவி பிரிந்த ஆக்கையென-உயிர் நீங்கிய உடலைப்போல; அந்த அடவி-அந்தக் காடு; வெறித்தது-வெறிதாய்ப்போனது. ஏ-அசை. (எ-று)

(வி—ம்) கலாபம்—தோகை
சாவித்திரியும் சத்தியவானும் நீங்கிய அடவி உயிர் பிரிந்த உடல்
போலாயது. 19

அரச குடும்பத்தினர் பிரிவால் வனத்திலுள்ளோர்
துயரப்படுதல்

537 கொற்றக் குடையோன் னம்நீங்கிக்
கோதை யோடுஞ் சென்றிடவே
பற்றைத் துறந்த முனிவர்களும்
பாச மேலிட் டயர்ந்தனரே
கற்றைக் குழற்சா வித்திரியைக்
காணப் பசிய கிள்ளையினம்
பற்றுக்கோடே தினியென்று
பாலும் பழமும் வெறுத்தனவே.

(இ—ள்) கொற்ற குடையோன்—வெற்றிக்குடையையுடைய தியு
மற்சேனன்; வனம் நீங்கி—காட்டைவிட்டு நீங்கி; கோதையோடும்—
தன் மனைவியோடும்; சென்றிடவே—சென்றிடுதலும்; பற்றைத்
துறந்த முனிவர்களும்—எப்பற்றையும் துறந்த முனிவர்கூட; பாச
மேலிட்டயர்ந்தனரே—பாசம் (அன்பு) மேலிட்டுச் சோர்ந்தார்கள்;
கற்றைக் குழற் சாவித்திரியைக் காண—தொகுதியான கூந்தலையு
டைய சாவித்திரியைக் காணப்பெருது; பசிய கிள்ளையினம்—பசுங்கிளி
கள்; இனி பற்றுக்கோடு ஏது என்று—தமக்கு இனிமேற் பற்றுக்கோடு
ஏது என்று; பாலும் பழமும் வெறுத்தனவே—தமதுணவாகிய பால்
பழங்களைக்கூட உண்ணாது வெறுத்தன (எ—று)

(வி—ம்) சாவித்திரி கிளிக்கு பாலும் பழமும் ஊட்டி வளர்த்
தாள். அங்ஙனம் ஊட்டிவந்த அவள் பிரிவால் கிளிகள் உணவை
வெறுத்தன. 20

538 தழையுங் குழையுந் தளிர்க்கரத்தாற்
றடவித் தருவா னிலையென்றே
உழையுங் கன்று முண்ணாமல்
உறங்கிக் கிடந்த முன்றிலிலே
கழையும் புல்லுங் கறிக்காது
காளைக் கன்று கதறியதால்
மழையைக் கண்டும் மகிழாமே
மயில்கள் வாளா இருந்தனவால்.

(இ—ள்) தழையும்—இலையும்; குழையும்—தளிரும்; தளிர்க்கரத்
தால்—தளிர்போன்ற தனது கைகளால்; றடவி தருவாள் இலை
யென்றே றடவித் தடவித் தருபவளாகிய சாவித்திரி இல்லையே
என்று; உழையும்—மானும்; கன்றும்—மான் கன்றும்; உண்ணாமல் உறங்
கிக் கிடந்த ஒன்றும் உண்ணாமல் உறங்கிக் கிடந்தன; முன்றிலிலே—
முற்றத்திலே; கழையும்—கரும்பும் புல்லும்—புல் முதலியனவும்; கறிக்கா
து—கடித்துத் தின்னாமல்; காளைக்கன்று கதறியது—காளைக்கன்று
கதறி அழுதது; மழையைக் கண்டும் மகிழாமே மயில்கள் வாளா
இருந்தன—இன்பமாக மழையைக் கண்டு மகிழ்கின்ற மயில்கள் கூட
மழையைக் கண்டு மகிழாது கும்மா இருந்தன. ஆல்—அசை (எ—று)

(வி—ம்) பிரிவின் துயரத்தால், மானும் கன்றும் உண்ணாமல் உறங்
கின; காளைக்கன்று உண்ணாமற் கதறியது. மயில்கள் ஆடாமல் இருந்
தன. 21

மன்னன் வருகையை யறிந்து சாலுவ நாட்டு
மக்களின் மகிழ்ச்சி

வேறு

539 அருளுடைத் தியுமற் சேனன்
அந்நக ரணைந்த போது
பெருநகர் மாக்க ளீண்டிப்
பேரிகை முரசங் கொட்டி
இருநிதி யிழந்த மாந்தர்
இடும்பையுற் றுழன்ற காலை
பெருநிதி பெற்ற ரென்னப்
பெருமகிழ் வெய்தி யார்த்தார்.

(இ—ள்) அருளுடைத் தியுமற்சேனன் கருணையுடைய தியுமற்
சேன மன்னன்; அந்நகர் அணைந்த போது—அந்த நகரத்தை அடைந்த
போது; பெருநகர் மாக்கள் ஈண்டி—பெரிய நகரத்து மக்கள் ஒன்று
கூடி நெருங்கி; பேரிகை, முரசங் கொட்டி—பேரிகை முரசு முத
லிய வாத்தியங்களை முழக்கி; இரு நிதி இழந்த மாந்தர்—சங்கநிதி
பதுமநிதியென்னும் பெரிய நிதியை இழந்த மக்கள்; இடும்பையுற்று—
தரித்திரமடைந்து; உழன்றகாலை—உழந்து திரிந்த காலத்து; பெரு
நிதி பெற்றார் என்ன—பெரிய செல்வத்தைப் பெற்றாற்போல; பெரு
மகிழ்வெய்தி—பெரிய மகிழ்ச்சி கொண்டு; ஆர்த்தார்—ஆரவாரித்
தார். (எ—று) 22

மக்கள் நகரை அலங்கரித்தல்

540 கோமறு கெங்கும் வண்ணக்
கோலங்கள் தீட்டி மாந்தர்
தேமலர் மாலை தூக்கித்
தெளித்தனர் மஞ்சள் நன்னீர்
பூமலர் அரம்பை தாழை
பூகமொ டிக்கு நாட்டித்
தூமணி முத்தின் ஆரம்
தூக்கினர் பந்தர் தோறும்.

(இ—ள்) மாந்தர்—சாலுவநாட்டு மக்கள்; கோமறுகு எங்கும்—அரசு வீதி எங்கணும்; வண்ண கோலங்கள் தீட்டி—அழகிய பல கோலங்கள் எழுதி; தேமலர் மாலை தூக்கி—வாசனையுடைய மலர் மாலைகளைத் தூக்கி; மஞ்சள் நல் நீர் தெளித்தனர்—மஞ்சள் கலந்த பரிசுத்தமான நீரைத் தெளித்தார்கள்; பூ மலர்—அழகிய மலர்மாலைகளையும்; அரம்பை—வாழைகளையும்; தாழை—தாழைகளையும்; பூகம்—கமுகுகளையும்; இக்கு—கரும்புகளையும்; நாட்டி—கட்டி; தூமணி முத்தின் ஆரம்—தூய மணியாலும் முத்தாலும் செய்யப்பட்ட மாலைகளை; பந்தர் தோறும் தூக்கினர்—பந்தர் எங்கணும் தூக்கினார்கள். (எ—று)

23

மக்கள் மன்னனை எதிர்கொள்ளல்

541 அந்நக ரெல்லை தன்னில்
அரசனை யெதிர்கொண் டேற்கத்
துன்னிய மணித்தேர் வேழம்
தூரகநற் பதாதி யாய
மன்னிய மறைநூல் வல்லோர்
மந்திரஞ் சொல்லி வாழ்த்த
மின்னிடை மடவார் கீதம்
மிழற்றிட மக்கள் சூழ்ந்தார்.

(இ—ள்) அந்நகர் எல்லை தன்னில்—அந்த நகர எல்லையில்; அரசனை எதிர்கொண்டு ஏற்க—அரசனை எதிர்கொண்டு அழைத்துச்செல்ல; மணித்தேர், வேழம், தூரகம், நற்பதாதி ஆய துன்னிய—இரத கஜ தூரக பதாதியாய நார்படைகளும் நெருங்கின; மன்னிய மறைநூல்

வல்லோர்—நிலைபெற்ற மறைநூல்களில் வல்லவர்கள்; மந்திரஞ் சொல்லி வாழ்த்த—மந்திரங்களைச் சொல்லி வாழ்த்தொலி செய்ய; மின் இடைமடவார்—மின்னற் கொடிபோலும் துவளுகின்ற இடையை யுடைய பெண்கள்; கீதம் மிழற்றிட—இன்னிசைப் பர்டல்களை இசைக்க; மக்கள் சூழ்ந்தார்—எல்லா மக்களும் வந்து குழுமினர். (எ—று)

(வி—ம்) மிழற்றல்—மழலைச் சொல்போல் மெல்லப் படித்தல். 24

மன்னன் பரிவு

542 குன்றன குவவுத் திண்டோட்
கொற்றவ னாங்கு வந்து
துன்றிய தானை மக்கள்
துறவிய ரறிஞர் தம்மை
ஒன்றிய பரிவின் நோக்கி
உளநெகிழ்ந் துருகி யீன்ற
கன்றினைக் கண்ட காராம்
பசுவினை யொத்தா னன்றே.

(இ—ள்) குன்று அன—குன்றையொத்த; குவவுத்திண்டோள்—திரண்ட திண்ணிய தோள்களையுடைய; கொற்றவன்—அரசன்; ஆங்கு வந்து; துன்றிய—நெருங்கிய; தானை—சேன்கள்; மக்கள்; துறவியர்; அறிஞர் தம்மை—அறிஞர் ஆகியோரை; ஒன்றிய பரிவின் நோக்கி—பொருந்திய மிக்க அன்புடன் நோக்கி; உளம் நெகிழ்ந்து உருகி—மனம் நெக்குருகி; ஈன்ற கன்றினைக் கண்ட காராம் பசுவினை ஒத்தான் அன்றே—தான் ஈன்ற கன்றைக் கண்ட காராம் பசுவை ஒத்தான். அன்று, ஏ—அசைகள் (எ—று)

25

மன்னனும் பரிவாரமும் நகரடைதல்

வேறு

543 காவியாம்பல் தாமரை
கண்ம லர்ந்து கவினுறும்
வாவி மல்கு சாலுவ
வண்மை மிக்க நாட்டினுள்

சா - 18

மாவி ளங்கு மற்புய
மன்னன் தானே சூழ்வரத்
தூவி யன்ன மென்னடைத்
துணைவி யோடு மேகினான்.

(இ—ள்) காவி ஆம்பல் தாமரை—கருங் குவளை மலரும், ஆம் பலும் தாமரை மலரும்; கண்மலர்ந்து கவினுறும்—கண்விழித்து மலர்ந்து அழகுற்று விளங்கும்; வாவி மல்கு—குளங்கள் நிறைந்து; வண்மை மிக்க—வளப்பம் மிகுந்த; சாலுவ நாட்டினுள்; மா விளங்கு—வலிமையும் அழகும் விளங்குகின்ற; மல்புய மன்னன்—மற்போர் செய்யும் வலிமை பொருந்திய புயங்களை யுடைய தியுமற்சேனன்; தானே சூழ்வர—தன்னைத் தனது சேனை சூழ்ந்துவர; தூவி அன்ன மென்னடை—இறகுகள் பொருந்திய அன்னத்தின் மென்மையான நடையைப் போலும் நடையை யுடைய; துணைவியோடும் ஏகினான்—மனைவியோடும் சென்றான். (எ—று) 26

நாற்படைத் தொகுதி

544 நூறு பத்து வாரணம்
நொடியில் யோசனைசெலும்
நூறு நூறு வாய்ப்பரி
நோக்கொணுது சேணுயர்
ஆறு நூறு கூவிரம்
அனீக மாயி ரம்பல
ஆறு பாயு மகலிடம்
அனைத்து மடைத்துச் சென்றவே.

(இ—ள்) நூறு பத்து வாரணம்—ஆயிரம் யானைகளும்; நொடியில் யோசனை செலும்—ஒரு நொடிப் பொழுதில் யோசனை தூரம் செல்வனவாகிய; நூறு நூறு வாய்ப்பரி—பதினாயிரம் தாலும் குதிரைகளும்; நோக்கொணுது சேணுயர்—பார்க்கமுடியாத அளவு ஆகாயத்தை நோக்கி உயர்ந்த; ஆறுநூறு கூவிரம் அறுநூறு தேர்களும்; அனீகம் ஆயிரம் பல—பல்லாயிரம் படைகளும்; ஆறு பாயு மகலிடம் அனைத்தும்—ஆறு பரந்து பாய்கின்ற அகன்ற இடமனைத்தையும்; அடைத்துச் சென்ற—மூடிப்பரந்து சென்றன. (எ—று) ஏ—அசை

(வி—ம்) வாமான்—குதிரை
வாய்ப்பரி—வாவும குதிரை

545 சாரி சாரி யாகவே
தானே போன ஆறெலாம்
வாரி வீச பூழியும்
வான ளாய மாடமேல்
ஆர ணங்க ளுர்குழல்
அலர்த்து பூழில் ஆவியும்
காரி ருட்கொண் மூவெனக்
கவிந்த வான மெங்குமே.

(இ—ள்) சாரி சாரி யாகவே—கூட்டங் கூட்டமாக; (பக்கம் பக்கமாக என்னுமாம்); தானேபோன ஆறெலாம்—சேனை சென்ற வழி களெல்லாம்; வாரி வீச பூழியும்—அவற்றின்செலவால் வாரி வீசுகின்ற புழுதியும்; வான் ளாய மாடமேல்—வானத்தைத் தீண்டுகின்ற உயர்ந்த மாடங்களின் மேல்; ஆரணங்கு அனார்—அரிய தெய்வப் பெண் போன்ற மாதர்கள்; குழல் அலர்த்து—தமது கூந்தலை அலர்த்தும்; பூழில் ஆவியும்—அகற் புகையும்; காரி இருள் கொண்டுவென—கரிய இருண்ட முகில் என்று கூறும்படி; வானமெங்கும் கவிந்த—ஆகாயமெங்கும் நெருங்கி மூடின. (எ—று) ஏ—அசை

(வி—ம்) அலர்த்தல்—விரித்தல், மலரச் செய்தல். உலரச் செய்தல். ஈரத்தினால் கற்றையாக இருக்கும் குழலை அகற்புகையில் காய்ச்சி விரித்தல், ஐதாக்கல், உலர்த்துதல் வழக்கு. 28

546 தூசி வீரர் வேலிலும்
துலங்கு மெஃக வாளிலும்
தூசி லங்கு மேகலைத்
தோகை மார்கண் வீச்சிலும்
வீச செம்பொற் றேரின்
வீக்கு மணியின் குவையிலும்
வீச கதிரின் கற்றைகள்
விண்ணில் மின்னை யொத்தவே.

(இ—ள்) தூசி வீரர் வேலிலும்—குதிரைப்படை வீரர் கையிற் பற்றிய வேலிலும்; துலங்கு மெஃக வாளிலும்—பிரகாசிக்கும் உருக்கினுற் செய்த வாளிலும்; தூசு இலங்கு மேகலைத் தோகைமார் கண் வீச்சிலும்—சீலையின் மேல் விளங்கும் மேகலையை யணிந்த மயில் போன்ற சாயலையுடைய பெண்களின் கண் வீச்சிலும்; வீச செம்பொன் தேரின்—ஒளிவீசும் செம் பொன்னுற் செய்யப்பட்ட தேரி

னில்; வீக்கு கட்டப்பட்ட; மணியின் குவையிலும்—நவரத்தின மணி களின் தொகுதியிலும்; வீசு கதிரின் கற்றைகள்—வீசா நின்ற கதிர் த தொகுதிகள்; விண்ணில் மின்னே ஒத்த —ஆகாயத்தில் மின்னலை ஒத்தன. (எ—று) ஏ—அசை 29

547 கோட்டு நாகம் பிளிற்றெலி
கொய்யு னைக னைப்பொலி
பூட்டு வாரின் முரசொலி
புரிவ லம்பு லம்பொலி
சூட்டு நெற்றி மாதரார்
சுற்றி யாடுஞ் சிலம்பொலி
மோட்டு வானி லுருமென
முழங்கி யெங்கும் பரந்தவே.

(இ—ள்) கோட்டு நாகம் பிளிற்றெலி—தந்தங்களையுடைய யானை களின் பிளிறும் ஒலியும்; கொய்யுனை கனைப்பொலி—குதிரைகளின் கனைப்பொலியும்; பூட்டுவாரின் முரசு ஒலி—வாரினுற் பூட்டப்பட்ட முரசங்களின் ஒலியும்; புரிவலம் புலம்பொலி—வலம்புரிச் சங்கு புலம் பும் ஒலியும்; சூட்டு நெற்றி மாதரார்—சூட்டென்னும் நுதலணியை அணிந்த நெற்றியையுடைய மாதர்; சுற்றியாடும் சிலம்பொலி—அரங்கில் வட்டமாக ஆட. எழும் சிலம்பின் ஒலியும்; மோட்டு வானில்—உச்சி வானில்; உருமென முழங்கி—இடிபோல முழங்கி; எங்கும் பரந்த—எவ்விடமும் பரந்தன. (எ—று) ஏ—அசை

(வி—ம்) பூட்டு வாரின் முரசு—வாரினால் வரிந்து பூட்டப்பட்ட முரசு. புரிவலம்—வலம்புரியென மாற்றுக. வலம்புரிச் சங்கை வீரர்கள் எடுத்து ஊதுதலினால் எழுந்த ஒலி. 30

548 மூரி யானை மும்மதம்
மொய்ம்பு வீரர் வள்ளவாய்
வாரி வார்த்த மாரியும்
வாசி வாய்நின் நிழிநுரை
சேரி தோறுந் தையலார்
சிவிறு பன்னீர்த் துளிகளும்
மாரி பெய்த தாமென
மண்ணி டைச்செ றிந்தவே.

(இ—ள்) மூரி யானை மும்மதம்—வலிமை கொண்ட யானைகளின் மும்மதமும்; மொய்ம்பு வீரர்—வலிமையுடைய வீரர்; வள்ளவாய்—

உண் கலத்தில்: வாரி வார்த்த மாரியும்—வாரி வார்த்த கள்ளும்; வாசிவாய் நின்றுழி நுரை—குதிரையின் வாயில் நின்று வடியும் நுரையும்; சேரி தோறும்—வீதிகடோறும்; தையலார்—பெண்கள்; சிவிறு பன்னீர்த்துளிகளும்—விசிறும் பன்னீர்த்துளிகளும்; மாரிபெய்ததாம் என; மண்ணிடைச் செறிந்த—மண்ணினில் மிகுந்து கலந்தன. (எ—று) ஏ—அசை

(வி—ம்) யானையின் மும்மதம்—கன்னமதம், கைம்மதம். கோசமதம். 31

அரசன் அரண்மனையை அடைதல்

549 ஆட கஞ்செய் யரண்மனை
அரச ணைந்த போதினிற்
காட கஞ்சேர் துறவொரீஇக்
காவ லன்மீண் டானெனப்
பாட கஞ்சேர் மெல்லடிப்
பாவை யார்பண் பாவிசைத்
தேட கஞ்செர ரிந்தவற்
கெடுத்த னர்நீ ராஞ்ச ம்.

(இ—ள்) ஆடகம்செய் அரண்மனை—பொன்னால் வேயப்பட்ட, பொன்முலாம் பூசிய தூண் முதலிய உள்ள, அரண்மனையை; அரசு அணைந்த போதினில்—தியுமற்சேனன் சென்று சேர்ந்த சமயத்தில்; காடு அகம் சேர் துறவு ஓரீஇ—காட்டினுள்ளே போய்ச் செய்யும் துறவை விடுத்து; காவலன்—தியுமற்சேனன்; மீண்டான் என—திரும்பி வந்தான் என்று; பாடகம் சேர் மெல்லடி பாவையார்—பாடகம் என்றும் காலணியணிந்த மென்மையான பாதங்களையுடைய பெண்கள்; பண்பா இசைத்து—பண்ணோடு கூடிய பாக்களைப் பாடி; ஏடகம் சொரிந்து—இதழ்களைச் சொரிந்து; அவற்கு நீராஞ்சனம் எடுத்தவர்—அவனுக்கு ஆலத்தி எடுத்தார்கள். (எ—று)

(வி—ம்) ஓரீஇ—ஒருவி என்பதன் மருஉ. 32

அரசனை அலங்கரித்தல்

வேறு

550 நல்லதோர் முழுத்தந் தன்னில்
நம்பியை நன்னீ ராட்டித்
துல்லிய கலிங்கம் போர்த்தித்
தூறறுஞ் சாந்தஞ் சாத்திப்

பல்வகை மணிபொன் பூண்கள்
பாசிழை யாரஞ் சேர்த்தி
வில்லுமிழ் வயிர வாளும்
வீக்கின ரிடையில் மின்ன.

(இ-ள்) நல்லது ஓர் முழுத்தம் தன்னில்—நல்லதொரு முகூர்த் தத்தில்; நம்பியை நல்நீர் ஆட்டி—தியுமற் சேனனை நல்ல (வாசம் பொருந்திய) தூய நீரால் ஆட்டி; துல்லிய கலிங்கம் போர்த்தி—சுத்த மான சேலையை (போர்வையைப்) போர்த்தி; தூநறும் சாந்தம் சாத்தி —சுத்தமான வாசம் பொருந்திய சந்தனத்தைப் பூசி; பல்வகைமணி பொன் பூண்கள்—பல வகையான மணியாலும் பொன்னாலும் செய் யப்பட்ட ஆபரணங்களையும்; பாசிழை—பசுமையான அணிகலன்களையும்; ஆரம்—முத்து மாலையையும்; சேர்த்தி—அணிந்து; வில் உமிழ் வயிரவாளம்—ஒளியைச்சும் வயிரவாளையும்; இடையில் மின்ன வீக் கினர்—இடையில் மின்னும்படி கட்டினார்கள். (எ-று) 33

தியுமற்சேனன் முடிசூடல்

551 இந்திரன் இமையோர் வாழ்த்த
இருநிலத்தி றைவன் றன்னை
அந்தணர் ஆசி கூறி
அரிமணித் தவிசி ருத்த
மந்திரர் முதலி மன்னன்
மனுநெறி வாழ்க வென்று
சுந்தர மௌலி தன்னைச்
சுபமெனச் சூட்டி னானே.

(இ-ள்) இந்திரன் இமையோர் வாழ்த்த—இந்திரனும் தேவர் களும் வாழ்த்த; இரு நிலத்து இறைவன்தன்னை—பூமிக்கு அரசனான தியுமற்சேனனை; அந்தணர் ஆசி கூறி—அந்தணர்கள் ஆசி வார்த்தை கள் சொல்லி; அரிமணித் தவிசி இருத்த—அழகிய சிங்காசனத்தில் இருத்த; மந்திரர் முதலி—முதலமைச்சன்; மன்னன் மனு நெறி வாழ்கவென்று—மன்னன் மனு நெறி நின்று வாழ்க (அரசசெய்க) என்று; சுந்தர மௌலிதன்னை—அழகிய முடியை; சுபமெனச் சூட்டி னானே—மங்களமெனச் சொல்லிச் சூட்டினான். (எ-று)

(வி-ம்) சுபம்—மங்களம்

அரி + மணி + தவிசு—அழகிய சிங்காசனம்.

34

தியுமற்சேனன் பொலிவு

552 மங்கல முழக்கம் பொங்க
மகிதலம் மகிழ்வு பொங்கச்
சங்கரி வளையோர் பாங்கர்
சாமரை யிரட்டி நிற்ப
அங்கையிற் செங்கோ லேந்தி
அரியணை மீத மர்ந்து
திங்கள்வெண் குடையின் நீழற்
றிகழ்ந்தனன் தியுமற் சேனன்.

(இ-ள்) மங்கல முழக்கம் பொங்க—மங்கல வாத்தியங்களின் முழக்கம் மிகுந்தொலிக்க; மகிதலம் மகிழ்வு பொங்க—பூதலத்தோர் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைய; சங்கு அரிவளையோர்—சங்கை அரிந்து செய் யப்பட்ட வளையலை அணிந்த மாதர்கள்; பாங்கர்—பக்கத்தில்; சாமரை இரட்டி நிற்ப—சாமரைகளை வீசி நிற்ப; அம் கையில் செங்கோல் ஏந்தி—அழகிய கையில் செங்கோலைப் பற்றி; அரிஅணை மீது அமர்ந்து—சிங்காசனத்தின் மீதிருந்து; திங்கள் வெண் குடையின் நீழல்—சந் திரவட்டக் குடையின் கீழே; தியுமற்சேனன் திகழ்ந்தனன்—தியுமற் சேனன் விளங்கினான். (எ-று) 35

553 மன்னவன் மங்கு லென்ன
மாநிதி வழங்கி நிற்பக்
கன்னலங் கலாப மஞ்ஞைக்
கன்னியர் நடன மாட
இன்னிசை பாணர் மீட்ட
இரும்புகழ் புலவர் பாடப்
பொன்னகர் வேந்த னேபோற்
பொலிந்தனன் சால்வர் கோர்மான்.

(இ-ள்) மன்னவன் மங்குல் என்ன மாநிதி வழங்கி நிற்ப— தியுமற் சேனன் மேகம் போலப் பெரிய செல்வங்களை யாவருக்கும் வழங்கி நிற்க; கன்னல் அம் கலாப மஞ்ஞைக் கன்னியர் நடனம் ஆட—கரும்பு போன்ற இனிய மொழியையும், அழகிய தோகையைக் கொண்ட மயிலைப் போன்ற சாயலையும் உடைய கன்னியர் நடனம் ஆட; பாணர் இன்னிசை மீட்ட—பாணர்கள் இனிய இசையை மீட் டப்பாட; புலவர் இரும்புகழ் பாட—புலவர்கள் அரசனின் பெரும

புகழைப் பாட; பொன் நகர் வேந்தனே போல்—சுவர்க்கலேர்க அதி
பதியாகிய இந்திரனேபோல; சால்வர் கோமான் பொலிந்தனன் —
சாலுவநாட்டு அரசனாகிய தியுமற்சேனன் பொலிந்து விளங்கினான்.
(எ—று) 36

554 திறைகொணர் மன்னர் தங்கள்
திறமுணர்ந் தவர வர்க்கு
முறைமுறை பரிசு நல்கி
முட்டுறு மக்கட் கெல்லாம்
நிறைபொனு மணியு மீந்து
நிலவரி யாண்டோர் நீக்கிச்
சிறையுறு மாக்க டம்மைச்
செல்கென விடுத்தா னன்றே.

(இ—ள்) திறைகொணர் மன்னர் தங்கள் திறம் உணர்ந்து —
திறைகொண்டு வந்து கொடுக்கும் குறுநில மன்னரின் வகையறிந்து;
அவரவர்க்கு முறைமுறை பரிசு நல்கி—அவரவர் தகுதிக் கேற்ப முறை
முறையாகப் பரிசுகள் கொடுத்து; முட்டுறு மக்கட்கு எல்லாம் — வறு
மையுற்ற மக்கள் யாவர்க்கும்; நிறை பொனும் மணியும் ஈந்து—நிறை
யப் பொன்னும் மணியும் கொடுத்து; நிலவரி ஓர் ஆண்டு நீக்கி—
நிலவரியை ஓராண்டு காலத்திற்கு அறவிடாமல் விட்டு; சிறையுறு
மாக்கள் தம்மை—சிறையில் அடைபட்டிருக்கும் கைதிகளை; செல்க
என விடுத்தான்—செல்வீர்களாக என்று சிறை விடுத்தான். (எ—று)
அன்று. ஏ—அசைகள்.

(வி—ம்) ஆண்டோர்—ஓர் ஆண்டு என மாற்றுக.

37

அசுவபதி வருகை

555 மத்திர தேய மன்னன்
மாளவி தேவி யோடும்
அத்திரு நகர டைந்தே
அரசனே டளவ ளாவிச்
சத்திய வாணீச் சாவித்
திரியையா சீர்வ தித்து
நித்திய மங்க லத்தோ
டிலங்குசுவெனமொ ழிந்தான்.

(இ—ன்) மத்திர தேய மன்னன்—மத்திர தேயத்து அரசனான
அசுவபதி; மாளவி தேவியோடு—தனது மனைவியாகிய மாளவி தேவி
யோடும்; அத்திரு நகர் அடைந்தே—அந்த அழகிய சாலுவ நாட்டின்
நகரத்தை அடைந்து; அரசனே டளவ ளாவி—தியுமற்சேன மன்னனு
டன்; அன்புடன் கலந்து பேசி: சத்தியவாணை சாவித்திரியை ஆசீர்
வதித்து—சத்தியவாணையும் சாவித்திரியையும் ஆசீர்வாதம் செய்து;
நித்திய மங்கலத்தோடு இலங்குக என மொழிந்தான்—எப்பொழுதும்,
மங்கலங்கள் பொலிய விளங்கி வாழ்விர்களாக எனக் கூறினான்.
(எ—று) 38

தியுமற்சேனன் ஆட்சியில் சாலுவநாடு செழிப்புறுதல்

556 கோதறு தியுமற் சேனன்
கோன்முறைக் கொற்றந் தன்னில்
மாதமும் மாரி பெய்ய
மலிந்தநீர் பழனந் தோறும்
பூதல மாது பச்சை
போர்த்துப்பல் வளஞ்சு ரக்க
வீதலு மிரவு மின்றி
விளங்கிய தத்த நாடு.

(இ—ள்) கோதுஅறு—குற்றமற்ற; தியுமற்சேனன்—தியுமற் சேன
னுடைய; கோன்முறை கொற்றந் தன்னில்—செங்கோன் முறையான
அரசாட்சியில்; மாதம் மும்மாரி பெய்ய—மாதம் மும்மழைபெய்ய;
பழனம் தோறும் மலிந்த நீர்—பொய்கைகளிலெல்லாம் நீர் மலிந்தது;
பூதலமாது பச்சை போர்த்து—பூமாதேவி பச்சை நிறம் போர்த்து;
பல்லாஞ் சுரக்க—பல வளங்களையும் கொடுக்க; வீதலும்—வறுமை
யெய்துதலும்; இரவும்—இரத்தலும்; இன்றி—இல்லாமல்; அந்த நாடு
விளங்கியது—அந்தச் சாலுவ நாடு விளங்கியது. (எ—று) 39

557 கோன்முறை கோட லின்றிக்
கொற்றவ னாட்சி செய்ய
ஆன்பயிர் செழித்த மக்கள்
ஆறிலோர் கடமை நல்கி

நான்முறை யறங்க ளோம்பி
நுகர்ந்தன ரிம்மை யின்பம்
வான்வதி தேவர்க் கெல்லாம்
வழுவறப் பூசை செய்தார்.

(இ—ள்) கோன்முறை கோடல் இன்றி—செங்கோன்முறை நெறி தப்பாமல்; கொற்றவன் ஆட்சி செய்ய—தியுமற்சேனன் அரசாட்சியை நடாத்த; ஆன்—பசுக்களும்; பயிர்—பயிர்களும்; செழித்த — செழித் தன; மக்கள் ஆறில் ஓர் கடமை நல்கி — மக்கள் அரசனுக்கு ஆறி லோர் கடமை கொடுத்து; நான் முறை அறங்கள் ஒம்பி — அறநூல் களிற் சொல்லப்பட்ட முறையில் நல்லறங்களைப்போற்றி; இம்மை இன்பம் நுகர்ந்தனர்—இம்மை இன்பங்களை அனுபவித்தனர்; வான் வதி தேவர்க்கெல்லாம்—விண்ணுலகத்தில் வசிக்கும் தேவர்களுக்கெல் லாம்; வழுவற—தவறின்றி; பூசை செய்தார்—பூசைகள் செய்தார்கள்.
(எ—று)

40

மீட்சிச் சருக்கம் முற்றிற்று

திருச்சிற்றம்பலம்

எட்டாவது துறவுச் சருக்கம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

தியுமற்சேனன் பற்று நீங்கித் துறக்க எண்ணுதல்

வேறு

558

பொன்னணி மார்பன் பூமியை மிங்ஙன் புரக்குங்கால்
தன்னுடைய யாக்கை தன்னிலை கெட்டுத் தளர்வெய்த
இந்நில வாழ்வு மிங்குள போக மிவையாவும்
மின்னலின் மாயு மியல்பின வென்ப தவனோர்ந்தான்.

(இ—ள்) பொன் அணி மார்பன்—பொன் ஆபரணங்களை அணிந்த மார்பினையுடையவனான தியுமற்சேனன்; பூமியை இங்ஙன் புரக்குங் கால்—பூமியை இப்படி அரசாட்சி செய்து காத்துவரும் பொழுது; தன்னுடைய யாக்கை—தன்னுடைய உடம்பு; தன்னிலை கெட்டு—தன்னு டைய நல்ல நிலை அழிந்து; தளர்வெய்த—தளர்வடைய; இந்நில வாழ்வும் —இப் பூவுலக வாழ்வும்; இங்கு உள போகம் இவையாவும்—இப் பூமியின் கண்ணேயுள்ள போகங்கள் எல்லாம்; மின்னலின் மாயும் இயல்பின என்பது—மின்னல்போல் மறையும் இயல்புடையன என்பதனை; அவன் ஓர்ந்தான்—அவன் தன் அனுபவத்தின் மூலம் ஆராய்ந்து அறிந்தான்.
(எ—று)

1

559

மந்திரச் சுற்றம் மண்டல மன்னர் தமைக்கூட்டி
எந்நிரு நாட்டை யினியர சோச்சும் பொறுப்பெல்லாம்
நந்நிரு மைந்தன் சத்திய வானுக் களித்திட்டே
செந்திரு வோடுஞ் செல்குவ னென்றான் தவஞ்செய்ய.

(இ—ள்) மந்திரச் சுற்றம் — தன்னைச் சூழ உள்ள அமைச்சர்; மண்டல மன்னர்—பிரதேச மன்னர்கள்; தமைக்கூட்டி—ஆகியோரை ஒருங்கு சேர்த்து; எம் திருநாட்டை—எமது அழகிய சாலுவ நாட்டை; இனி அரசு ஓச்சம் பெற்றுப்பு எல்லாம்—இனிமேல் அரசாட்சி செய் யும் பொறுப்பெல்லாவற்றையும்; நம் திருமைந்தன் — நமது திருமக னாகிய; சத்தியவானுக்கு அளித்திட்டு—சத்தியவானிடம் ஒப்படைத்து விட்டு; செந்திருவோடும்—இலக்குமிபோன்ற எனது மனைவியுடன்;

தவஞ் செய்யச் செல்குவன் என்றான் — தவம் செய்வதற்குச் செல் வேன் என்று அவர்களுக்குக் கூறினான். (எ—று) 2

மந்திரி முதலியோர் வேண்டதல்

560

முந்தையர் சொன்ன முறையினை யுன்னி முயல்கின்றீர்
எந்துயர் போக்கி யெங்களைக் காத்தீ ரிதுகாறும்
நுந்தமை நீங்கி நோதலை யெய்த யாமாற்றோம்
சிந்தனை யீது செய்குவி ரைய வெனச் சொற்றார்.

(இ—ள்) முந்தையர் சொன்ன முறையினை உன்னி முயல்கின்றீர் — எம் முன்னோர் இல்லறத்தின்பின் வானப் பிரஸ்த்தம் செய்ய வேண்டும் என்று சொன்ன முறையினை எண்ணி நீரும் தவஞ் செய்ய முயல்கின்றீர்; இதுகாறும் எம் துயர் போக்கி எங்களைக் காத்தீர்—இற்றை நாள்வரைக்கும் எமது துன்பம் துடைத்து எம்மை அரசாட்சிசெய்து காப்பாற்றினீர்; நுந்தமை நீங்கி—உம்மை விட்டு நீங்கி; நோதலை எய்த யாம் ஆற்றோம்—துன்பத்தையுடைய நாம் சகிக்க மாட்டோம்; ஐய!—ஆனமையால் ஐயனே; சிந்தனை ஈது செய்குவிர்—இதை இன்னும் சிந்தனை செய்குவிர்; எனச் சொற்றார்—என்று மந்திரி முதலானோர் சொன்னார்கள். (எ—று) 3

மன்னன் நிலையாமையை அறிவுறுத்தல் இளமை நிலையாமை

561

வரைகெழு தோளும் வச்சிர மெய்யும் வரப்பெற்றே
திரைகடல் மானும் தெவ்வரை யட்ட திறலோரும்
நரைதிரை வந்து நலிவுறல் கண்டும் நமதாக்கை
விரைபுனை செய்து வீணினுக் கோம்பி வளர்த்திட்டோம்.

(இ—ள்) வரைகெழுதோளும்—மலைபோலும் பருத்த தோளும்; வச்சிரமெய்யும் — வயிரமான உறுதியான தேகமும்; வரப்பெற்று; திரைகடல் மானும்—திரைகடலை ஒத்திருக்கும் பெரிய; தெவ்வரை—பகைவரை; அட்ட — கொன்ற; திறலோரும் — வல்லமையுள்ள திண்ணியோரும்; நரைதிரை வந்து — நரையும் தோல் திரைதலும் அடைந்து; நலிவு உறல் கண்டும் — மெலிவுறல் கண்டும்; நமது ஆக்கை—எமது உடம்பை; விரைபுனைசெய்து—வாசனைத் திரவியினை

ளைப் பூசி; வீணினுக்கு ஒம்பி வளர்த்திட்டோம்—வீணினுக்குப் பேணி வளர்த்தோம். (எ—று) ஏ—அசை 4

562 மும்மத வேழம் முன்னுற வந்து முரண்செய்ய
அம்மத மஃக அதன்மருப் பொசித்த அடலேறும்
கொம்மையி ழந்து கூன்முது காணன் கோலுன்றி
இம்மையில் வாழ்வு மிப்பரி சாமென் நிரங்கிட்டோம்.

(இ—ள்) மும்மத வேழம்—மும் மதங்களைப் பொழியும் யானை; முன்னுறவந்து—தன் முன்னே வந்து; முரண்செய்ய—மாறுபட; அம்மதம் அஃக—அந்த யானையின் மதம் குறைய; அதன் மருப்பு ஒசித்த —அதன் கொம்பை ஒடித்த; அடல் ஏறும் — வலிமை பொருந்திய ஆண்சிங்கம் போன்றவனும்; கொம்மை இழந்து—இளமையும் வலிமையும் இழந்து; கோல் ஊன்றி கூன் முதுகானான்—தண்டுன்றிக் கூனிய முதுகினையுடையவனானான்; இம்மையில் வாழ்வும்—இவ்வுலகத்தில் வாழுகின்ற வாழ்க்கையும்; இப்பரிசும் என்று இரங்கிட்டோம்—இத் தன்மையதாகுமென்று இரங்கினோம். (எ—று) 5

563

முருந்துறழ் மூரல் முழுமதி நாணும் முகங்காட்டி
வருந்திட மருங்கு வாரிற வளர்ந்த முலையேந்தி
விருந்தென மாரன் விழைவுற இந்நாள் வருநங்கை
பெரும்பிணி கொண்டு பேயெனத் திரிவாள் பிறிதோர்நாள்.

(இ—ள்) முருந்து உறழ் மூரல் — இறகின் அடிக்குருத்தை ஒத்த வெண்மையான அழகிய பற்களையும்; முழுமதி நாணும் முகங்காட்டி —பூரணச் சந்திரன் நாணும்படியான அழகிய முகத்தையும் காட்டி; மருங்கு வருந்திட—இடைவருத்த முற; வாரிற வளர்ந்த—கச்ச அறும்படி பருத்து வளர்ந்த; முலை ஏந்தி—முலைகளை ஏந்தி; விருந்து என மாரன் விழைவு உற—இவள் தனக்கு நல்ல விருந்து என்று மன்மதன் ஆசைப்பட; இந்நாள் வருநங்கை — இப்பொழுது வருகின்ற பெண்ணானவள்; பிறிது ஓர் நாள்—பின் வேறொரு நாளில்; பெரும்பிணி கொண்டு —பெரும் பிணியைக்கொண்டு; பேய் எனத் திரிவாள் —பேயென்று சொல்லும்படி அவலட்சணமாகத் திரிவாள். (எ—று) 6

யாக்கை நிலையாமை

564 பால்பறந் தேனும் பல்வகை யூணும் பசிக்குண்டு
நூல்முறை சுபய கற்பமுஞ் செய்து நுகர்ந்தோரும்
சூல்கொடு காலன் சுற்றியே பாசச் சுருக்கிட்டால்
மால்படு மானின் மடிகுவ ரல்லால் மற்றுண்டோ,

(இ-ள்) பால் பழம் தேனும்—பால், பழம், தேன் முதலிய நல்ல சத்துள்ள ஆகாரத்தையும்; பல்வகை ஊணும்—பல்வகைப்பட்ட உணவு வகைகளையும்; பசிக்கு உண்டு—தமது பசிக்கு அருந்தி; நூல் முறை—வைத்திய நூலிற் கூறிய முறைப்படி; காய கற்பமும் செய்து—காயகற்ப மருந்தைச் செய்து; நுகர்ந்தோரும்—புரித்தோரும்; (அப் படி உண்டு திடதேகியாக இருந்தோரும்) சூல்கொடு—சூலத்தைக் கையிற்கொண்டு; காலன்—இயமதருமன்; பாசம் சுற்றியே சுருக்கிட்டால்—பாசக்கயிற்றைச் சுற்றி அவர்களைச் சுருக்கிட்டு இழுத்தால்; மால் படு மானின்—வலையிற்பட்ட மாண்ப்போல; மடிகுவர்—இறப்பர்; அல்லால் மற்றுண்டோ—அங்ஙனம் சாகாமல் தப்புவார்களும் இப்பூவுலகில் உளரோ? (எ-று) 7

565 காக்கையுங் கழுகுங் கழிந்திட ஆவி களித்துண்ணும்
ஆக்கையிஃ தென்ப தறிகுவி ரதுதான் அழியும்முன்
நோக்கின ரான்ற நூல்வழி நின்று நோற்றிட்டே
போக்கினர் பிறவிப் பெருந்துயர்பெற்றார் பேரின்பம்.

(இ-ள்) ஆவி கழிந்திட—எமது ஆவிபோய்விட; காக்கையும் கழுகும்—காகங்களும் கழுகுகளும்; களித்து உண்ணும் ஆக்கை இஃது—களிப்போடு தாம் உண்ணும் உடம்பு இது; என்பது அறிகுவி—என்பதை அறியுங்கள்; அதுதான் அழியும் முன்—அத்தன்மையான ஆக்கை அழியுமுன்; நோக்கினர்—அதன் நிலையாமையை நோக்கி அறிந்தவர்; ஆன்ற நூல்வழி நின்று—மாட்சிமைப்பட்ட நூல்வழி ஒழுகி; நோற்றிட்டு—தவஞ்செய்து; பிறவிப் பெருந்துயர் போக்கினர்—பிற வியாகிய பெரிய துன்பத்தைப் போக்கினர்கள்; பேரின்பம் பெற்றார்—பேரின்பத்தை அடைந்தார். (எ-று) 8

566 நென்னலெம் அவையில் நேர்பட வந்து நெடுந்தேரும்
பன்மணிப் பரிசும் பெற்றவன் பரிதி படுமுன்னே
தன்மனை சேரான் தவிர்ந்தன னாவி தலைசாய
இன்னது வாகும் இப்புவி வாழ்க்கை யெனக்கண்டோம்.

(இ-ள்) நென்னல் நேற்று; எம் அவையில் நேர்பட வந்து—எமது அரச சபையில் நேராக வந்து சந்தித்து; நெடுந்தேரும்—நெடிய தேரையும்; பன்மணிப் பரிசும் பெற்றவன்—பல நவமணிப் பரிசுகளையும் பெற்ற ஒருவன்; பரிதி படு முன்னே—சூரியன் அத்தமிக்க முன்னதாகவே; தன்மனை சேரான்—தனது வீட்டிற்குப் போய்ச் சேராத வரைய; தலைசாய தவிர்ந்தனன் ஆவி—தலையானது சாய தனது ஆவியை,

விட்டுவிட்டான்: இன்னதுவாகும் இப்புவி வாழ்க்கை எனக் கண்டோம்—இத் தன்மையுடையது இந்தப் பூமியில் வாழும் வாழ்க்கை என நேரிற் கண்டோம். (எ-று) 9

செல்வம் நிலையாமை

567

அலைகடல் மேலே ஆயிரம் நாவாய் அணிபோக்கி
விலைபெறு பண்டம் விற்பனை செய்து பொருளிட்டி
மலையென மணிபொன் மானிகை தோறும் மிகவைத்தோர்
இலையென ஒருநாள் இரந்தனர் ஐயம் எனக்கண்டோம்.

(இ-ள்) அலைகடல் மேலே—அலை பொருந்திய கடலின் மேலே; ஆயிரம் நாவாய்—ஆயிரக்கணக்கான கப்பல்களை; அணிபோக்கி—கூட்டமாக அனுப்பி; விலைபெறு பண்டம் விற்பனை செய்து—விளையுள்ள பொருட்களை வியாபாரஞ்செய்து; பொருளிட்டி—பொருளை ஈட்டி; மலையென—மலைபோல; மணி பொன்—மணியையும் பொன்னையும்; மானிகைதோறும் மிக வைத்தோர்—மானிகைகள் தோறும் மிகுதியாக வைத்திருந்த பெரும் செல்வர்களும்; இலை என ஒருநாள் ஐயம் இரந்தனர்—பொருள் இல்லையென்று ஒருநாள் பிச்சை வேண்டினர்; எனக் கண்டோம். (எ-று) 10

568

பொன்னிழை கலிங்கம் போர்த்திட அங்கம் பொறுக்காது
நன்னறுஞ் சாந்தும் நாவியின் புழுகும் நனிபூசி
மென்மல ரமளி மேவிய கஞ்ச மலர்போல்வாள்
வென்குமிழ் தோன்ற வெறுந்தரை துயில்வாள் வறியாளாய்.

(இ-ள்) பொன்னிழை கலிங்கம்—பொன் இழைகள் இழைக்கப் பட்ட பட்டுப்போர்வை (சருகைப்பட்டு); போர்த்திட அங்கம் பொறுக்காது—தன்மேல் போர்த்திட, அது மென்மையாகவிலை யென்று அங்கம் பொறுக்காதவளாய்; நன்னறுஞ் சாந்தும்—நல்ல வாசனை பொருந்திய சந்தனத்தையும்; நாவியின் புழுகும்—நாவியினின்று பெறும் புழுகும்; நனி பூசி மிகுதியாகப் பூசி; மென்மலர் அமளி மேவிய மென்மையான மலர்ப் படுக்கையில் மேவிய; கஞ்ச மலர் போல்வாள்—தாமரை மலர்போலும் பெண்; வென் குமிழ்தோன்ற—தன் முதுகில் கொப்புளம் தோன்ற; வெறுந்தரை—வெறுந்தரையின்மேல் வறியாளாய்த் துயில்வாள்—வறியவளாய் நித்திரை கொள்ளுவாள். (எ-று) 11

569

காமரு கழனி கவின்பெறு மிந்நா டெமதென்றே
ஏமுற அரணும் எழில்பெறு மனையும் எடுத்திட்டோம்
பூமலி சோலை புதுப்புனற் றேக்கம் புனைவித்தோம்
தோமறு கலையுந் தொழில்நிலை பலவுந் தொடக்கிட்டோம்.

(இ—ள்) காமரு கழனி கவின்பெறும் இந்நாடு எமது என்றே—
அழகுள்ள கழனிகளைப் பெற்று எழில்பெறும் இந்த நாடு எம்முடையது என்றே எண்ணி; ஏமுற—இறுமாப்புற; அரணும்—கோட்டையும்; எழில்பெறு மனையும்—அழகு பொருந்திய அரண்மனையும்; எடுத்திட்டோம்—கட்டுவித்தோம்; பூமலி சோலை—பூக்கள் நிறைந்த பூஞ்சோலைகளும்; புது புனல் தேக்கம்—புது நீர் நிறையும் ஏரிகளும், நீரணைகளும்; புனைவித்தோம்—கட்டுவித்தோம்; தோம் அறு கலையும்—குற்றமில்லாத கலைகளையும்; தொழில் நிலை பலவும்—தொழில்நிலையங்கள் பலவற்றையும்; தொடக்கிட்டோம்—நாட்டில் தொடக்கி வைத்தோம். (எ—று)

(வி—ம்) எடுத்திடு + ஓம்—எடுத்திட்டோம்

தொடக்கிடு + ஓம்—தொடக்கிட்டோம்

இரட்டித்து இறந்த காலம் காட்டிற்று.

12

570

எல்லைகள் வகுத்தே ஏற்புடைப் படைகள் இருத்திட்டோம்
ஒல்லுந ரோம்பி ஒன்னல ரொடுக்கி உள்நாட்டில்
அல்லன செய்வோர் ஆறலை கள்வர் அடக்கிட்டோம்
நல்லன செய்து நாட்டினை நன்றே நாங்காத்தோம்.

(இ—ள்) எல்லைகள் வகுத்து—நாட்டின் எல்லைகளை வகுத்து;
ஏற்புடைப் படைகள் இருத்திட்டோம்—காவலுக்குத் தக்க படைகளை இருத்திவைத்தோம்; ஒல்லுநர் ஒம்பி—மேவினரை ஒம்பி; ஒன்னலர் ஒடுக்கி—பகைவரை ஒடுக்கி; உள்நாட்டில்—உள்நாட்டின் கண்ணே; அல்லன செய்வோர்—நீயன செய்வோர்; ஆறலை கள்வர்—வழிப்பறி செய்யும் கள்வர்; அடக்கிட்டோம்—ஆகியோரை அடக்கி வைத்தோம்; நல்லன செய்து நாட்டினை நன்றே நாங்காத்தோம்—நல்லவற்றைச் செய்து நாட்டினை நன்கு காப்பாற்றினோம். (எ—று)

(வி—ம்) இருந்திடு + ஓம்

அடக்கிடு + ஓம்

இரட்டித்து இறந்த காலம் காட்டிற்று.

13

571

நண்ணல னிந்த நாட்டினைப் பற்ற நசைகொண்டே
பண்ணிய சூழ்ச்சி பாதக மெல்லாம் பார்த்திட்டும்
மண்ணிவ ளவனை மறுத்தில னேற்று மகிழ்வித்தாள்
எண்ணிடி லிவளின் இயல்பிது வாமென் றிரங்கிட்டோம்.

(இ—ள்) நண்ணலன்—எனது பகைவன்; இந்த நாட்டினைப்பற்ற; நசைகொண்டு—ஆசை கொண்டு; பண்ணிய சூழ்ச்சி, பாதகம் எல்லாம் பார்த்திட்டும்—அவன் செய்த சூழ்ச்சி பாதகம் எல்லாவற்றையும் பார்த்தும்; மண்ணிவள்—இந்த மண்ணை பெண்; அவனை மறுத்திலள்—அப் பகைவனை மறுத்தாளில்லை; ஏற்று மகிழ்வித்தாள்—தனது தலைவனாக ஏற்று மகிழ்வித்தாள்; எண்ணிடி—ஆலோசித்தால்; இவளின் இயல்பு இதுவாம் என்று இரங்கிட்டோம்—இவளின் இயல்பு இதுவாகும் என்று இரங்கினோம். (எ—று)

(வி—ம்) மண் ஒருவரிடமே நிலைத்து நிற்பதில்லை
கைமாறிப்போகும் தன்மையது.

14

572

செல்வருக் காளாய்ச் சேர்ந்திடும் வரைவின் மகள்போல
வல்லவற் காளாய் வைகிடு மிப்பூ தலமாது
மல்லலத் தோளீர் மதித்திவை பொருளாய் மயங்கன்மின்
சொல்லிய அறங்கள் சோர்வறச் செய்மின் சுகமுறுவீர்.

(இ—ள்) செல்வருக்கு ஆளாய்ச் சேர்ந்திடும் வரைவின் மகள் போல—செல்வருக்கு அடிமையாகி அவரைச் சேர்ந்திடுகின்ற விலை மகளைப் போல; வல்லவற்கு ஆளாய்—வல்லவர்களுக்கு அடிமையாக; இப் பூதல மாது வைகிடும்—இந்தப் பூமியாகிய பெண் இருப்பாள்; மல்லல் அம் தோளீர்—வலிமை பொருந்திய அழகிய தோள்களையுடையவரே; இவை பொருளாய் மதித்து மயங்கன்மின்—இவைகளைப் பொருளாக மதித்து மயங்காதீர்கள்; சொல்லிய அறங்கள்—அறநூல்களின் சொல்லப்பட்ட அறங்களை, சோர்வறச் செய்மின்—சோர்வின் றிச் செய்யுங்கள்; சுகமுறுவீர்—அதனால் இன்பமடைவீர்கள் (எ—று)

15

மன்னனை மந்திரிமார் வினாவுதல்

573

இருப்பது சிலநாள் இங்குள பொருளும் நிலைநில்லா
மிருந்தியு வலையில் மீன்படு மாபோல் வீயும்முன்
விருப்பொடு பெற்ற வியன்பொருள் துய்த்து மகிழாமல்
வருத்தியிவ் டுடலை வாட்டுத லெவனே எனக்கேட்டார்,

சா—19

(இ-ள்) இருப்பது சில நாள்—நாம் உயிரோடு இருப்பது சில நாளாகும்; இங்குள் பொருளும் நிலை நிலை—இங்குள்ள பொருள்களும் நிலை நிலைதான்; (ஆதலால்) மிருத்தியு வலையில்—இயமனுடைய வலையில்; மீன் படுமாபோல்—வலையில் மீன் பட்டு இறப்பதுபோல்; வியும் முன்—நாமும் பட்டு இறக்கும் முன்; விருப்பொடு—விருப்பத்தோடு; பெற்ற வியன் பொருள்—நாம் பெற்ற அதிக பொருளை; துய்த்து மகிழாமல்—அனுபவித்து மகிழாமல்; இவ்வுடலை வருத்தி—இவ்வுடலை வருத்தித் தவஞ்செய்து; வாட்டுதல் எவனோ—வாட்டுதல் ஏன்; எனக் கேட்டார்—என மந்திரிகள் கேட்டார்கள். (எ-று) 16

மன்னன் மெய்ப்பொருள் விளக்கல்

வேறு

574

பொருளல்லாப் பொருடம்மைப் பொருளென்று
[பொருட்படுத்தும்
மருள்கொண்ட மானுடர்கள் மண்மீது பிறந்துழல்வர்
தெருளுடைய மேலோர்கள் தெளிந்தபொருள் கேட்பீரேல்
அருளுடையான் பதியொருவன் அனந்தம்பசு பாசமென்பர்.]

(இ-ள்) பொருள் அல்லா பொருள் தம்மை—உண்மையில்லாத பொருள்களை: பொருள் என்று பொருட்படுத்தும்—உண்மையானவை என்று மதிக்கும்; மருள் கொண்ட மானுடர்கள்—மயங்கத்தையுடைய மானுடர்கள்: மண்மீது பிறந்துழல்வர்—இப் பூமியில் பிறந்து இறந்து உழல்வார்கள்; தெருளுடைய மேலோர்கள்—தெளிந்த அறிவையுடைய மேலோர்கள்; தெளிந்த பொருள் கேட்பீரேல்—ஆராய்ந்து கண்ட மெய்ப்பொருள் எவை என்று கேட்பீரானால்; அருளுடையான் பதியொருவன்—பெருங்கருணையையுடைய பதி (எப்பொருட்கும் இறைவன்) ஒருவன்; அனந்தம் பசு—அளவில்லாதன பசுக்கள் (ஆன்மாக்கள்); பாசம்; என்பர்—என்று கூறுவார்கள். (எ-று)

(வி-ம்) பதி, பசு, பாசம் — முப்பொருள்

17

பதியின் இலக்கணம்

575

பதியென்று முளன் தூயன் பாசமிலா னுனந்தன்
அதிபனெலாம் வல்லவன்பே ரருளுடையா னெலாமறிவான்
திதிசிருட்டி சங்காரம் திரோதமருள் செய்தெமக்குக்
கதிநல்குந் தடங்கருணைக் கடலெங்குங் கலந்திருப்பான்.

(இ-ள்) பதி என்றும் உளன்—பதி என்றும் உள்ளவன்; தூயன்—பரிசுத்தன்; பாசமிலான்—பாசமில்லாதவன்; ஆனந்தன்—ஆனந்தமுள்ளவன்; அதிபன்—தலைவன்; எலாம் வல்லவன்—எலாம் செய்பவன்; பேரருள் உடையான்—பெரிய அந்ளையுடையவன்; எலா மறிவான்—எல்லாம் அறிபவன்; சிருட்டி, திதி, சங்காரம் திரோதம், அருள் செய்து—படைத்து காத்து, அழித்து, மறைத்து, அருளைச் செய்து; எமக்கு கதி நல்கும் தடங்கருணைக் கடல்—எமக்கு முத்திக் கதியைத் தருகின்ற பெரிய கருணை சமுத்திரம்; எங்கும் கலந்திருப்பான்—எல்லா இடங்களிலும், எப் பொருளிலும் கலந்திருப்பான். (எ-று)

அதிபன் — எப்பொருட்குமிறைவன்
கதி — மோட்சம், வீடு

1. என்றுமுளன் — நித்தியன்
2. தூயன் — தூய உடம்பினன்
3. பாசமிலான் — அநாதி மல முத்தன்
4. ஆனந்தன் — நித்தியானந்தன்
5. எலாம் வல்லவன்—அநந்த சத்தியுடையவன்
6. பேரருளுடையான்—அலுப்த சத்தியுடையவன்
7. எல்லாமறிபவன் — சருவஞ்ஞன்
8. எங்கும் கலந்திருப்பான் — சருவ வியாபகன்

1. சிருட்டி — படைத்தல்
2. திதி — காத்தல்
3. சங்காரம் — அழித்தல்
4. திரோதம் — மறைத்தல்
5. அருள் — பாசத்தை நீக்கிச் சிவத்துவத்தை விளக்கல்.

(எ-று)

(வி-ம்) ஐந்தொழில்களையும் ஆன்மாக்களின் நன்மைக்காகச் செய்து வீடு பேற்றையருளும் பெருங்கருணைக் கடல் என்றவாறு; 18

576

நமக்கொன்றும் வேண்டாதான் தன்வயத்தன்

[தண்ணளியான்

எமக்கென்றும் ினியானாய் எம்மலங்கள் போக்கிடுவான்
மெய்த்தனனித் தனுசுரண புவனமொடு போதங்கள்
அமமத்தவற்றி லமுத்தியெமக் கருள்புரியும்

[அந்தணன்காண்,

(இ-ள்) தமக்கொன்றும் வேண்டாதான் - விருப்பு வெறுப்பில் லாதவன்; பஞ்ச கிருத்தியங்களை ஆன்மாக்கள் பொருட்டுச் செய்வன்; தன்வயத்தன் சுவதற் றன்; தண்ணியான் - கிருபையுடையவன்; எமக்கென்றும் இனியானாய்-எமக்கு என்றும் இனியவனாகி; எம் மலங்கள் போக்கிடுவான் - எம்முடைய மலங்களைப் போக்கியருள்வான்; இத் தனு கரண புலனமொடு போகங்கள் சமைத்தனன் - தனு (உடம்பையும்) கரணம் (மன முதலிய கருவிகளையும்) புலனம் (உடம்புக்கு ஆதாரமாகிய உலகத்தையும்) போகங்கள் (அதுபுவிக்கப்படும் பொருள்களையும்) உண்டாக்கினன்; அமைத்தவற்றில் அழுத்தி எமக்கருள் புரியும் அந்தணன் - அமைத்த தனுகரண புலன போகங்களில் ஆன்மாக்களை அழுந்தச் செய்து பின்பு எமக்கு (ஆன்மாக்களுக்கு) அருள் புரியும் பரிசுத்தனான சிவன்; காண்-காண்பீராக. (எ-று) 19

577

படைப்பதுவும் காப்பதுவும் படைத்தவற்றி லழுத்தியெமை இடையிடையே இளைப்பாற்றி இருவினைகள் நுகர்வித்துத் துடைப்பதுவும் பசுவகையின் துரிசெல்லாம் போக்குதற்கே அடைந்தவனுக் காட்பட்டால் அருளுவன்பே ரானந்தம்.

(இ-ள்) படைப்பதுவும்-தனுகரண புலன போகங்களை முதற் காரணத்தினின்றுத் தோற்றுவித்தலும்; காப்பதுவும்-அவற்றை நிலை நிறுத்துதலும்; படைத்தவற்றில் எமை அழுத்தி - அப்படிப் படைத்தவற்றில் எம்மை அழுத்தி; இடையிடையே இளைப்பாற்றி - இடையிடையே இளைப்பாறச் செய்து; இருவினைகள் நுகர்வித்து - நல்வினை தீவினையாகியவற்றின் பயன்களை அனுபவிப்பித்து; துடைப்பதுவும் தனுகரண புலன போகங்களை முதற் காரணத்தில் ஒடுக்கலும்; பசுவகையின் துரிசு எல்லாம் போக்குதற்கே - பசுக்களின் (ஆன்மாக்களின்) குற்றங்களைப் போக்குவதற்காகவேயாம்; அடைந்து அவனுக்கு ஆட்பட்டால் நாம் சிவபெருமானின் திருவடிகளைச் சரணடைந்து அவனுக்கு அடிமைப்பட்டால்; பேர் ஆனந்தம் அருளுவன் - அவன் பேரானந்தத்தைத் தந்தருளுவான். (எ-று)

(வி-ம்) பசுவகை - விஞ்ஞானகலர்

- ஆணவ மல மாத்திரமுடையவர்
பிரளயாகலர்

- ஆணவம் கன்மம் என்னும் இருமல முடையவர்.

சகலர்

- ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மும்மலமுடையவர். 20

பசு விலக்கணம்

578

பசுவெல்லாம் பதிக்கடிமை பாசவலைப் பட்டுமலும் விசம்புறையுந் தேவர்களாய் விலங்குகளாய் மானுடராய்ப் பசுமரமாய் ஊர்வனவாய்ப் பறவைகளாய் மீனினமாய்ப் பசுதாஞ்செய் வினைக்கேற்பப் பலபிறவி யெடுத்துமலும்.

(இ-ள்) பசு எல்லாம் பதிக்கு அடிமை-ஆன்மாக்கள் எல்லாம் பதிக்கு அடிமைகள்; பாசவலைப் பட்டுமலும் - அவை பாசவலையில் விழுந்து உழலும்; விசம்புறையுந் தேவர்களாய் - தேவலோகத்தில் வசிக்கும் தேவர்களாய்; விலங்குகளாய் - மிருகங்களாய்; மானுடராய் - மனிதராய்; பசுமரமாய் - பசிய தாவரங்களாய்; ஊர்வனவாய்; பறவைகளாய் - பட்சிகளாய்; மீனினமாய் - நீர்வாழ்வனவாய்; பசுதாஞ்செய் வினைக்கேற்ப-பசுக்கள் தாம் செய்யும் வினைகளுக்கு ஏற்ப; பலபிறவி எடுத்து உழலும்-மேலே கூறிய பலபல பிறவிகளை எடுத்து உழலும். (எ-று)

(வி-ம்) எழுவகைப் பிறப்பு; தேவர், மனிதர், விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம் என்பன. 21

279

தானாக உணராது தனக்குணர்த்தத் தானுணரும் தான்சார்ந்த பொருள்வண்ணம் தானிற்குத் தன்மையது தான்யாரென் றறியாது தலைப்பட்டுத் தான்மயங்கும் தான்யாரென் றறிந்தக்கால் தலைப்படுமே தலைவன்றான்.

(இ-ள்) தானாக உணராது - ஆன்மா தானாகவே ஒன்றையும் உணரமாட்டாது; தனக்கு உணர்த்தத் தான் உணரும் - தனக்கு இறைவன் உணர்த்தத் தான் அறியும்; தான்சார்ந்த பொருள் வண்ணம் தான் நிற்கும் தன்மையது - தான் எப்பொருளைச் சார் கிறதோ, அப்பொருள் வண்ணமாகத் தன் நிற்கின்ற தன்மையுடையது; தான் யாரென்றறியாது - தான் யாரென்று அறியமாட்டாது; தலைப்பட்டு-பாசத்தாற் கட்டுப்பட்டு; தான் மயங்கும்-தான் மயங்கி நிற்கும்; தான் யாரென்று அறிந்தக்கால்-தான் யாரென்று அறிந்த விடத்து; தலைவன் தான் தலைப்படுமே-இறைவனுடைய தாள்களை மேற்கொள்ளும் (சென்ற டையும்). (எ-று) 22

580

ஒருமலத்தார் ஆண்வஞ்சேர் விஞ்ஞான கலராவர்
இருமலத்தார் கன்மமுஞ்சேர் பிரளயா கலரென்ப
திரிமலத்தார் நிரண்டோடும் மாயையுஞ்சேர் சகலர்காண்
ஒருமலமு மிலாவான்மா ஒருவனுடன் ஒன்றிடுமே.

(இ-ள்) ஆண்வஞ்சேர் விஞ்ஞான கலர் ஒருமலத்தாராவர்—விஞ்ஞான கலர் ஆணவ மலமுடைய ஒரு மலத்தாராவர்; கன்மமுஞ்சேர் இருமலத்தார் பிரளயாகலர் என்ப—ஆணவமும், கன்மமும் உடைய இருமலத்தார் பிரளயாகலர் எனப்படுவர்; திரிமலத்தார் இரண்டோடும் மாயையும் சேர் சகலர்காண்—ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மூன்று மலமுமுடையவர் சகலர் எனப்படுவர்; ஒருமலமும் இலா ஆன்மா ஒருவனுடன் ஒன்றிடும்—மும்மலமும் நீங்கப்பெற்ற ஆன்மா முழுமுதலாகிய இறைவனுடன் ஒன்றிச் சாயுச்சிய நிலையை அடையும். (எ-று)

“திரிமலத்தார் ரொன்றதனிற் சென்றார்க ளன்றி
ஒருமலத்தார் ராயு முளர்” — திருவருட்பயன்: 23

581 ஓரறிவு முதலாக ஓராளும் பெறும்பசுக்கள்

பாரதனிற் பிறப்பவற்றுள் பகுத்தறிவாம் மேலறிவு
சீருடைய மானுடர்க்கே சிறப்பாகச் சேர்வதென்பர்
கூரறிவால் மெய்யுணர்ந்து கூடிடுவீர் பரம்பொருளை.

(இ-ள்) பசுக்கள் ஓரறிவு முதலாக ஓராளும் பெறும்—ஆன்மாக்கள் ஓரறிவு பெறுபவையும் ஈரறிவு பெறுபவையும், மூவறிவு பெறுபவையும், நாலறிவு பெறுபவையும், ஐந்தறிவு பெறுபவையும், ஆறறிவு பெறுபவையும் ஆக உள்ளன; பாரதனிற் பிறப்பவற்றுள்—பூமியில் பிறக்கும் ஆன்மாக்களுள்; பகுத்தறிவாம் மேலறிவு—பகுத்தறிவு என்னும் மேலான அறிவு; சீருடைய மானுடர்க்கே—சிறப்புடைய மனிதருக்கே; சிறப்பாகச் சேர்வதென்பர் சிறப்பாகப் பொருந்துவதென்பர்; கூரறிவால் மெய்யுணர்ந்து—கூர்மையான அறிவால் மெய்ப்பொருளையுணர்ந்து; பரம்பொருளை கூடிடுவீர்—பரம்பொருளைக் கூடுவீராக. (எ-று)

(வி-ம்) ஆறறிவு—மெய்யால் உணர்தல், கேட்டல், காண்டல், முகர்தல், சுவைத்தல், பகுத்துணர்தல்.

“மானிடப்பிறவிதானும் வகுத்தது மனம்வாக்காதி
ஆனிடத்தைந்துமாடு மரன்பணிக் காகவன்ருே.”

— சிவஞானசித்தியார்: 24

மானுடப் பிறவியின் அருமை

582

ஆழ்கடலிற் போட்டமணி அரித்தெடுத்த லரிநாம்போல்
ஏழ்வகைத்தாம் பிறப்பவற்றுள் எடுப்பதுமா னுடப்பிறவி
ஊழ்வினையின் நற்பயனால் உற்றதெமக் கிவ்யாக்கை
பாழ்நெறியிற் செல்லாமற் பரமுத்தி குறிக்கொண்மின்.

(இ-ள்) ஆழ்கடலில் போட்டமணி—ஆழமான சமுத்திரத்தில் போடப்பட்ட ஒரு இரத்தினக்கல்; அரித்து எடுத்தல் அரிதாம்போல்—அரித்துத் திரும்ப எடுத்தல் அரிதாவதுபோல; ஏழ் வகைத்து ஆம் பிறப்பு அவற்றுள்—எழுவகைப் பிறப்புக்களுள்; மானுடப் பிறவி எடுப்பது—மானுடப் பிறவி எடுப்பது மிக அரிதாகும்; ஊழ்வினையின் நல் பயனால்—நாம் செய்த ஊழ்வினையின் நல்ல பயனால்; எமக்கு இவ்வயாக்கை உற்றது—எமக்கு இந்த மானுட யாக்கை கிடைக்க நேரிட்டது (இந்த மானுடப்பிறவி கிடைத்தது); பாழ் நெறியில் செல்லாமல்—ஈனான அறிவான நெறியிற் செல்லாமல்; பரமுத்தி குறிக்கொண்மின்—மேலான வீடு பேற்றைக் குறிக்கொள்ளுங்கள். (எ-று)

(வி-ம்) எழுவகைப் பிறப்புள் மானுடப் பிறவியே சிறந்தது. அரியதாகும், ஆகையால் இப் பிறவியிலேயே தவஞ்செய்து வீடு பேற்றை மடைய வேண்டும். 25

583

மானுடராய்ப் பிறந்தாலும் மனத்தெளிவுங் கூன்குருடென்
றானமிலா உடற்பேறும் உறுவதரி தரிதாகும்
கானகத்துங் கடுநிலத்துங் கழிநிலத்தும் பனிநிலத்தும்
ஊனுசர்ந்திங் குழல்வார்கள் உறுதிதரும் பொருளுணரார்.

(இ-ள்) மானுடராய் பிறந்தாலும்—மானிடராகப் பிறந்தாலும்; மனத் தெளிவும்—மனம் தெளிவடைவதும்; கூன்குருடு என்று ஊனம் இலா உடல் பேறும்—கூன், குருடு (செவிடு) ஊமை அங்க ளினம்) என்று உடலுறுப்புக் குறைவில்லாத நல்ல உடற்பேறும்; உறுவது அரிது அரிதாகும்—பொருந்துதல் அரிதினும் அரிதாகும்; கானகத்தும் காட்டிலும்; கடுநிலத்தும்—பாலை நிலத்தும்; கழிநிலத் தும்—உப்பங்கழி நிலத்தும் (நெய்தல் நிலத்தும்); பனி நிலத்தும்—பனி படர்ந்த பிரதேசத்தும் (பிறந்து); ஊன் நுகர்ந்து இங்த உழல்வார்கள்—புலால் இறைச்சி உண்டு இங்கு உழன்று திரிவார்கள்!

உறுதி தரும் பொருள் உணரார்—ஆன்மலாபத்தைத் தரும் கடவுளை உணரார்கள். (எ-று)

(வி-ம்) காட்டில் வாழ்பவர் வேட்டையாடியும், கழி நிலத்தே வாழ்பவர் மீன்பிடித்தும், கடுநிலம், பனி நிலத்தில் வாழ்பவர் பிற உயிர்களைக் கொன்றும் ஊனையுண்டு வாழ்பவர்கள், அநுஸில்லாதவர்கள், மாக்கள் போல் வாழ்பவர். ஆதலால் இறையணர்வும் ஆன்ம விசாரமும் இல்லாதவர்கள். 26

மானுடப்பிறவியெடுத்த பயனையடையாதார் மடமை

584

ஒன்னலர்மேற் படை நடத்தி யொறுத்திடுவான் செல்வீரன்
பொன்கணங்கு பூத்தஇளம் பொம்மல்முலை யாளொருத்தி
தன்னலத்தைக் காழுற்றுத் தன்வினையை மறந்தாற்போல்
முன்னவனை மனத்திருத்தி முத்திபெற முயலாமை.

(இ-ள்) ஒன்னலர்மேற் படை நடத்தி—பகைவரின் மேற் படை யெடுத்துச் சென்று; ஒறுத்திடுவான் செல்வீரன் அவரை ஒடுக்குமாறு செல்லும் ஒரு போர் வீரன்; பொன் சுணங்கு பூத்த இளம் பொம் மல் முலையாள் ஒருத்தி தன்னலத்தைக் காழுற்று—பொன் தேமல் படர்ந்த இளமையும் பொலிவுங்கொண்ட முலையினையுடைய ஓர் அழ கிய பெண்ணின் நலத்தை விரும்பி; தன்வினையை மறந்தாற்போல்—(அதனால் அவளைப் பின்பற்றிச் சென்று) தான் மேற்கொண்ட பகை வரை ஒடுக்கும் செயலை மறத்தாற் போலும்; முன்னவனை மனத் திருத்தி—சிவபெருமானை மனத்தில் இருத்தி: முத்திபெற முயலாமை—வீடுபேற்றையடைய முயலாமையாகும். (எ-று)

(வி-ம்) நாம் இந்த மானுடப்பிறவியை எடுத்தது இறைவனை வணங்கி வீடுபேறெய்த. நாம் அந்தக் குறிக்கோளைவிட்டு, இந்திரிய வயப்பட்டு, உலகானுபோகங்களில் மூழ்கினால் வழிதவறியவர்களா வோம். 27

அறிவுடையோர் செயல்

585 வேதனவன் படைப்பவற்றுள் மானுடமே மிகமேலாம்
ஆதலினு லிவ்வாக்கை யழியுமுன் னறிவுடையோர்
ஏதமல் மறுத்தின்ப மெய்துதலைக் குறிக்கொண்டு
நாதனடி பற்றிநின்று நற்றவங்கள் செய்திடுவார்.

(இ-ள்) வேதனவன் படைப்பவற்றுள்—பிரமதேவனின் படைப் புக்களுள்; மானுடமே மிக மேலாம்—மானுடப்பிறவியே மிக மேலான பிறவியாகும்; ஆதலினால் இவ் ஆக்கை அழியும் முன்—ஆதலால் இம் மானுடப் பிறவி அழியும் முன்னே; அறிவுடையோர்—அறிவினையுடைய மக்கள்; ஏத மலம் அறுத்து—குற்றமாகிய மலத்தை அறுத்து; இன்பம் எய்துதலைக் குறிக்கொண்டு—பேரின்பம் அடைதலையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு; நாதனடி பற்றி நின்று—இறைவனுடைய திருவடிகளைப் பற்றி நின்று; நல் தவங்கள் செய்திடுவார்—நல்ல தவங்களைச் செய்வார்கள். (எ-று) 28

பாசவிலக்கணம்

586

பாசம்மூ வகைத்தாகிப் பசுதம்மைப் பந்திக்கும்
பாசமது மலங்கட்டுப் பந்தமெனப் பலபெயர்த்தாம்
தேசுடைய பரம்பொருளைத் தெரியவொட்டா

[தான்மாவைப்
பாசந்தான் மறைத்துநிற்கும் பவத்திற்கு வித்தாகும்.

(இ-ள்) பாசம் மூவகைத்தாகி—பாசம், ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மூன்று வகையாகி; பசுதம்மைப் பந்திக்கும்—ஆன் மாக்களைப் பற்றி நிற்கும்; பாசமது, மலம், கட்டு, பந்தம் எனப்பல பெயர்த்தாம்—அப்பாசமானது, மலம், கட்டு பந்தம் எனப் பல பெயர்களுடையது; தேசு உடைய பரம்பொருளை—ஒளிமயமான சிவ பரம்பொருளை; தெரிய ஒட்டாது—அறியவிடாது, ஆன்மாவைப் பாசந்தான் மறைத்து நிற்கும்—ஆன்மாவை அப் பாசங்கள் மறைத்து நிற்கும்; பவத்திற்கு வித்தாகும்—பிறவிக்கு வித்தாக அவை அமையும். (எ-று) 29

ஆணவம்

587

மும்மலத்து ளாணவந்தான் மூலமல மான்மாவைச்
செம்பிலுறு களிம்பைப்போற் சேர்ந்ததுகா ணநாதியே
எம்மறிவை மறைத்துநிற்கு மெப்பொருளுங் காட்டாது
கும்பிருளாய்க் குரோதாதி குணமெட்டுங் கொண்டதுவாம்.

(இ-ள்) மும்மலத்துள்—ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மூன்று மலங்களுள்; ஆணவந்தான் மூலமலம்—ஆணவமானதுதான்

மூலமலமாகும்; ஆன்மாவை செம்பில் உறு களிம்பைப்போல் அநர் தியே சேர்ந்தது காண்—செம்பிலுள்ள களிம்பைப்போல அநாதியா கவே ஆன்மாவை ஆணவமலம் பந்தித்து நின்றதென்பதை அறிவீ ராக; எம் அறிவை மறைத்து நிற்கும்—எமது அறிவை மறைத்து நிற்கும்; எப்பொருளும் காட்டாது—இறைவனையோ, தன்னையோ, பிறபொருள்களையோ காட்டமாட்டாது; கும்பிருளாய்—குவிந்த திரண்ட இருளாய்; குரோதாதி குணம் எட்டும் கொண்டதுவாம்—குரோதம். விகற்பம், கற்பம், மோகம், கொலை, அஞர், மதம், நகை ஆகிய எட்டுக் குணங்களும் பொருந்தியதாகும். (எ-று)

(வி-ம்) எப்பொருளுங் காட்டாது என்பதனால், தன்னையுங் காட் டாது, பிறபொருளையுங் காட்டாது என்பது பெறப்படும்.

“ஒருபொருளுங் காட்டா திருள்உருவங் காட்டும்
இருபொருளுங் காட்டா திது” — திருவருட்பயன் 30

588 ஆணவமே ஆன்மாவுக் காசைகளை யுண்டாக்கும்
ஆணவமே மோகமுத லேழுவகைக் காரியங்கள்
ந்ணிலமேற் செய்விக்கும் நிமித்தகா ரணமாகும்
ஆணவமே கன்மவித்தாம் அதுநீங்கு மவனருளால்.

(இ-ள்) ஆணவமே ஆன்மாவுக்கு ஆசைகளை உண்டாக்கும்—
ஆணவமே ஆன்மாக்களுக்குப் பற்றுக்களை உண்டாக்கும்; ஆணவமே
மோகமுதல் ஏழுவகைக் காரியங்கள்—ஆணவமே மோகம், மதம்,
இராகம், கவலை, தாபம், வாட்டம், விசித்திரம் என்னும் ஏழுவகைக்
காரியங்களை; நீள் நில மேல் செய்விக்கும் நிமித்த காரணமாகும்—
பெரிய பூமியின் கண்ணை செய்வித்தற்குரிய நிமித்த காரணமாகும்;
ஆணவமே கன்ம வித்தாம்—ஆணவமே கன்மத்துக்கு வித்தாகும்; அது
அவன் அருளால் நீங்கும்—அது இறைவனது திருவருளால் நீங்கும்.
(எ-று) 31

கன்மம்

589 இச்சைகளின் காரணமா யிருவினையும் நாஞ்செய்வோம்
அச்செயலின் விளைவாக அடைந்திடுவோம் பலபிறவி
நற்செயலால் நற்பிறப்பாம் நவைச்செயலா விழிபிறப்பாம்
எச்செயலு மிலதாயி னெமக்கேது பிறப்பிறப்பு.

(இ-ள்) இச்சைகளின் காரணமாய்—பற்றுக்களின் காரணமாக;
இரு வினையும் நாம் செய்வோம்—நல்வினை, தீவினை ஆகிய இரண்டு

வினைகளையும் நாம் செய்வோம்; அச் செயலின் விளைவாக பல பிறவி
அடைந்திடுவோம்—அச் செயல்களின் பயனாகப் பல பிறவிகளை யடை
வோம்; நற்செயலால் நற்பிறப்பாம்—நல்ல வினையினாலே நல்ல பிறப்
புண்டாகும்; நவைச் செயலால் இழி பிறப்பாம் இழிவான (குற்ற
முள்ள) செயலால் இழி பிறப்புண்டாகும்; எச் செயலும் இலதாயின்
—எந்தச் செயலும் செய்யாது ஒழியின் (சும்மா இருக்கும் தீலையேற்
பட்டால்); எமக்கு பிறப்பு இறப்பு ஏது—எமக்குப் பிறப்பும் இறப்
பும் எப்படி உண்டாகும் (உண்டாகாது) (எ-று) 32

590

கன்மங்கள் மனம்வாக்குக் காயத்தாற் செயப்படுவ
நன்மைகளுந் தீமைகளும் நாமடைவோ மதன்வினைவால்
நன்மரத்தை நாட்டினபேர் நற்கனிக ஞுண்பார்கள்
புன்முட்டி புதைத்தவர்கள் புசிப்பதுகாஞ் சிரையன்றோ.

(இ-ள்) கன்மங்கள் மனம், வாக்கு, காயத்தாற் செயப்படுவ—
கன்மங்கள் மனம் வாக்கு, உடல் ஆகியவற்றாற் செய்யப்படுபவை
யாகும்; அதன் விளைவால்—அப்படிச் செய்தனின் பயனால்; நன்மைக
ளும் தீமைகளும் நாம் அடைவோம்—நாம் நன்மைகளையும் தீமைக
ளையும் அடைவோம்; நன் மரத்தை நாட்டினபேர்—நல்ல பயனுள்ள
கனிமரத்தை நாட்டினவர்கள்; நல் கனிகள் உண்பார்கள்—நல்ல பழங்
களை உண்பார்கள்; புன்முட்டி புதைத்தவர்கள்—புல்லிய காஞ்சி
ரையை நட்டவர்கள்; புசிப்பது காஞ்சிரையன்றோ—துய்ப்பது காஞ்சி
ரங்காயல்லவா, (எ-று) 33

591

பற்றோடு வினையாற்றிற் பயனும்வந் தெமைச்சாரும்
பற்றின்றிச் செய்திடிவோ பயனெம்மைப் பற்றாதாம்
முற்றும்வன் செயலென்று முனைப்பின்றிப் பணிசெய்ய
முற்றும்மிப் பிறப்பென்னும் முடிவில்லாப் பெருந்துயரம்.

(இ-ள்) பற்றோடு வினையாற்றில்—பயனில் பற்றுவைத்து வினை
செய்தால்; பயனும் வந்து எமைச்சாரும்—அதனால் வரும் பயனும்
வந்து எமை அடையும்; பற்றின்றிச் செய்திடிவோ—விருப்பு வெறுப்
பின்றிச் செய்யின்; பயன் எம்மைப் பற்றாதாம்—பயன் எம்மைத்
தாக்காதாம்; முற்றும் அவன் செயலென்று—எல்லாம் சிவன் செயல்
என்று எண்ணி; முனைப்பு இன்றி பணிசெய்ய—நான் என்னும் முனைப்
பின்றி, நான் இறைவன் வகுத்தபடி அவன் பணியைச் செய்கிறேன்
என்று பணி செய்ய; இப் பிறப்பென்னும் முடிவில்லாப் பெருந் துய

ரம் முற்றும்—இந்தப் பிறவியெடுத்தலாகிய முடிவில்லாத பெருந்துயர் முற்றுப்பெறும். (எ—று)

(வி—ம்) தான் செய்ய வேண்டிய கடமையை அறநூல்வழி நின்று இறைபணி எனச் செய்தல் வேண்டும். செய்யப் பிறவியறும். 34

மாயை

592

மாயைசுத் தம்மசுத்தம் பிரகிருதி யென மூன்றும்
மாயையிலே தோன்றியன தத்துவம்முப் பத்தாறும்
மாயையின் காரியங்கள் தனுகரண புலனாதி
மாயைதரும் மயக்கத்தை மகேசனுக்கோர் சத்தியுமாம்.

(இ—ள்) மாயை சுத்தம், அசுத்தம், பிரகிருதி என மூன்றும்—மாயை, சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை, பிரகிருதி மாயை என மூன்றாகும்; தத்துவம் முப்பத்தாறும் மாயையிலே தோன்றியன—தத்துவங்கள் முப்பத்தாறும் மாயையிலே தோன்றியனவாகும்; மாயையின் காரியங்கள் தனுகரண புலனாதி—மாயையின் காரியங்கள், தனு, கரணம், புலனம் போகம் ஆகியவை; மாயை மயக்கத்தைத் தரும்—மாயை மயக்கத்தைத் கொடுக்கும்; மகேசனுக்கோர் சத்தியுமாம்—மாயை இறைவனுக்கு ஒரு சத்தியுமாகும். (எ—று)

(வி—ம்) தத்துவங்கள் முப்பத்தாறு:

சுத்த மாயையில் — 5 சிவதத்துவம்

— நாதம், விந்து, சாதாக்கியம், ஈசுவரம், சுத்தவித்தை

அசுத்த மாயையில் — 7 வித்தியாதத்துவம்

— காலம், நியதி, கலை, வித்தை, அராகம், புருடன், மாயை.

பிரகிருதி மாயையில் — 24 ஆன்மதத்துவம்

பூதம் — பிரதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம்

புலன் — சப்த, ஸ்பரிசு, ரூப, ரச, கந்த

பொறி — மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி

கன்மேந்திரியம் — வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபத்தம்

அகக்கரணம் — மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம்

மாயை விமலனுக்கோர் சத்தி என்பதை சிவஞான சித்தியாரிலும் காணலாம்:

“நித்தமாய்,..... விமலனுக்கோர் சத்தியாய்,.....

வைத்ததோர் மலமாய், மாயை மயக்கமுஞ் செய்யுமன்றே”

— சிவஞானசித்தியார், சுபக்கம் (53) 35

593

ஆன்மாவின் மலந்தன்னை யகற்றிடவே யருள்வள்ளல்
நான்காகுந் தனுவாதி நல்கினன்காண் மாயையினால்
ஆன்மாவை யவைதம்மில் அழுத்தியெல்லா மலம் நீக்கி
வான்நாடர் காணாத வार्கழல்கள் சூட்டிடுவான்.

(இ—ள்) ஆன்மாவின் மலந்தன்னை யகற்றிடவே ஆன்மாக்களைப் பந்தித்து நிற்கும் மலத்தை அகற்றவே; அருள் வள்ளல் — அருள் வள்ளலாகிய சிவபிரான்; தனுவாதி நல்கினன்காண்—தனு, கரண, புலன், போகங்களை ஆக்கித்தந்தான் என்பதை அறிவீராக; மாயையினால் ஆன்மாவை அவைதம்மில் அழுத்தி — மாயையினால் ஆன்மாக்களை அவைகளுள் ஆழ்த்தி; எல்லாமலம் நீக்கி—பின்பு எல்லா மலங்களையும் போக்கி; வான் நாடர் காணாத—தேவர்களும் கண்டறியாத; வர்கழல்கள் சூட்டிடுவான் — பெரிய திருவடிகளைச் சூட்டிடுவான் (எ—று) 36

594

தற்பரனின் றுளடையத் தடங்கருணைக் கடலவனும்
சற்குருவாய் வந்தெமக்குச் சன்மார்க்கம் போதித்துப்
பொற்பாதந் தலைவைத்துப் புன்மலத்தைப் போக்கிடுவான்
நற்கதியும் நல்கிடுவான் நாமவற்கே சரணுவோம்.

(இ—ள்) தற்பரனின் தான் அடைய — தற்பரவஸ்துவாகிய பரம்பொருளின் திருவடிகளையடைய; தடங் கருணைக் கடலவனும் — பெருங் கருணைக் கடலான் அவ் இறைவனும்; சற்குருவாய் வந்து — உண்மையையுணர்ந்தும் குருவாக வந்து; எமக்கு: சன்மார்க்கம் போதித்து — ஞானமார்க்கத்தை அறிவித்து; பொற்பாதம் தலைவைத்து — பொன்போன்ற திருவடியை எமது தலைமேற் சூட்டி; புன் மலத்தைப் போக்கிடுவான்—புன்மையான மலங்களை ஒழித்திடுவான்; நற்கதியும்—வீடுபெற்றையும்; நல்கிடுவான் — கொடுத்தருளுவான்; நாம் அவற்கே சரணுவோம்—நாம் அப்படிப்பட்ட இறைவனது பாதார விந்தங்களையே சரணாக அடைவோமாக. (எ—று) 37

மந்திரத்தோர் சத்தியவானுக்கு முடி சூட்டச்
சம்மதித்தல்

வேறு

595

மெய்யினை யுணர்ந்த மேலோய்

மேதினி வாழ்வு நில்லா

நய்வழி தவமே யென்ப

தோர்ந்தனம்; உறுதி யஃதேல்

நெய்வழி வைவேன் மைந்தன்
நீள்புவி யரசை யேற்கச்
செய்வதே கரும மென்று
செப்பினார் மந்தி ரத்தோர்.

(இ-ள்) மெய்யினை உணர்ந்த மேலோய் — மெய்ப்பொருளை உணர்ந்த பெரியோய்; மேதினி வாழ்வு நிலலாது — இவ்வுலக வாழ்வு நிலையில்லாதது; உய்வழி தவமே யென்பது ஓர்ந்தனம் — நாம் ஈடேறும் வழி உவந் செய்தலே யென்பதை இப்போது ஆராய்ந்து அறிந்து கொண்டோம்; உறுதி அஃதேல் — தவத்தை மேற்கொள்வதே உமது உறுதியான முடிவென்றால்; நெய்வழி வை வேல்மைந்தன் — நெய்வழி கின்ற கூர்மையான வேலையுடைய மைந்தனாகிய சத்தியவானை; நீள் புவி அரசை ஏற்கச் செய்வதே கருமம் — நீண்ட இந்தப் பூமியின் அரசை ஏற்கச் செய்வதே இனிச் செய்ப வேண்டிய கருமம்; என்று மந்திரத்தோர் செப்பினர் — என்று மந்திரிமார்கள் சொன்னார்கள். (எ-று) 38

சத்தியவான் தானும் தந்தையோடு செல்வேனெனல்

596 சத்திய வானு மந்தச்
சபையினி லெழுந்து தந்தாய்
புத்திரன் கடமை தன்னைப்
பெற்றவர்ப் பேண லன்றோ
நத்திநீர் தவமேற் கொள்ள
நானர சாள்வ தென்றா
லித்தரை நகைத்தி டாதோ
ஏகுவ னும்மோ டென்றான்.

(இ-ள்) சத்தியவானும் அந்தச் சபையினில் எழுந்து — சத்தியவானும் அந்தச் சபையிலே எழுந்து நின்று; தந்தாய் புத்திரன் கடமை — தந்தையே, புத்திரனுடைய கடமை. தன்னைப் பெற்றவர்ப் பேண லன்றோ — தன்னைப் பெற்றவரைப் பேணுதல் அல்லவா; நத்தி நீர் தவ மேற்கொள்ள — விரும்பி நீர் தவத்தை மேற்கொள்ள; நான் அரசாள்வது என்றால் — நான் அரசாட்சி செய்வதென்றால்; இத் தரை நகைத்திடாதோ — இந்த நாட்டிலுள்ளவர் என்னை இகழ்வாக எண்ணி நகைத்திடாரோ; உம்மோடு ஏகுவன் என்றான் — நானும் உம்மோடு கூட்டிற்ரு வருவேன் என்றான். (எ-று) 39

மன்னன் புத்திமதி கூறல்

597 மைந்தநீ இளையை யுன்னை
மணந்தவன் மன்னன் மங்கை
முத்திநாங் கானம் வைக
முற்றுறப் பணிகள் செய்தாய்
செந்திரு வனையா னோடுஞ்
செவ்விதின் அரசு செய்தே
அந்திநா ளடையு முன்னர்
ஆற்றுதி தவங்க ளென்றான்.

(இ-ள்) மைந்தநீ இளையை — மகனே, நீ இளமைப் பருவத்தினை உடையவன்; உன்னை மணந்தவன் மன்னன் மங்கை — உன்னை மணந்த சாவித்திரி மன்னனுடைய மகள்; (ஆதலால் அரசு போகத்தை அனுபவிக்க வேண்டியவள்). நாம் முத்தி கானம் வைக — நாங்கள் முன்பு காட்டில் இருக்க; பணிகள் முற்று செய்தாய் — நீ செய்ய வேண்டிய பணிகளையெல்லாம் முற்றுச் செய்தாய்; செந்திரு அனையாளோடும் இலக்குமிபோன்ற சாவித்திரியோடும்; செவ்விதின் அரசு செய்து — செவ்வையாக அரசாட்சி செய்து; அந்தி நாள் அடையும் முன்னர் — இறுதிக் காலத்தை அடையும் முன்னர்; தவங்கள் ஆற்றுதி என்றான் — தவங்களைச் செய்வாயாக என்றான். (எ-று) 40

598 ஐம்புல னடக்க மின்றி
யருந்தவ மாற்ற ஒல்லா
தைம்புல னடக்கல் வேண்டின்
அனுபவ மறிவு மாய்வும்
செம்பொருட் டுணிவும் வேண்டும்
சீரிய தவம்பின் செய்து
வெம்பவப் பிணியை நீக்கி
வீடுபே றடைதி மைந்த.

(இ-ள்) ஐம்புலனடக்கம் இன்றி — ஐந்து புலன்களையும் அடக்காது; அருந்தவம் ஆற்ற ஒல்லாது — அரிய தவத்தைச் செய்தல் இயலாது; ஐம்புலன் அடக்கல் வேண்டின் — ஐம்புலன்களையும் அடக்குதல் வேண்டினால்; அனுபவம் அறிவும், ஆய்வும், செம்பொருட்டுணியும் வேண்டும் — அனுபவமும், அறிவும், ஆராய்வும், கடவுளைப் பற்றிய தெளிவும் வேண்டும்; சீரிய தவம்பின் செய்து — கிறிப்பான தவத்தைப்

பின்னர் செய்து; வெம்பவ பிணியை நீக்கி—கொடிய பிறவிப் பிணியை நீக்கி; மைந்த வீடுபேறு அடைதி மகனே வீடுபேற்றை யடைவாயாக. (எ-று)

(வி-ம்) அனுபவம் — இன்பதுன்பங்களை நுகர்ந்து அனுபவத்தால் ஆசாபாசங்கள் நீங்கும்.

அறிவு — அனுபவத்தாலும், நூல்களாலும், பெரியோர் வாயிலாகவும் பெறப்படும்.

ஆய்வு — அனுபவத்தாலும், கண்டும், கேட்டும், படித்தும், ஆராய்ந்து மெய்யை உணர்வது.

செம்பொருள் துணிவு — இவற்றால் கடவுள் உண்டென்றும், அவனே எமக்குப் பற்றுக்கோடென்றும், அவனே மெய்ப்பொருள் என்றும் தெளிவடைவது. 41

599 மன்னனில் வாறு சொல்ல
மைந்தனும் மனமி சைந்தான்
பொன்னவிர் தவிசு நீங்கிப்
பொன்முடி புறத்தே வைத்துக்
கன்னவில் தோளான் மேலே
காசினிக் கிறைவ னுமென்
றிநநகர் மாந்தர்க் கெல்லாம்
இயம்புமி னென்று சொற்றான்.

(இ-ள்) மன்னன் இவ்வாறு சொல்ல — தியுமற் சேனன் இவ்வாறு கூற; மைந்தனும் மனம் இசைந்தான் — சந்தியவானும், முடிசூட மனம் ஒரப்பட்டான்; பொன் அவிர் தவிசு நீங்கி — தியுமற் சேனன் பொன் ஒளிரும் சிங்காசனத்தை விட்டு நீங்கி; பொன் முடி புறத்தே வைத்து—பொற் கிரீடத்தைப் புறத்தே வைத்து; கல்நவில் தோளான்—கல்லென்று சொல்லும்படியான தோள்களையுடைய சத்தியவான்; மேலே—வருங்காலத்தில், (இனிமேல்); காசினிக்கு கிறைவனும் என்று—பூமிக்கு இந்நாட்டிற்கு) அரசனவான் என்று; இந்நகர் மாந்தர்க்கு எல்லாம்—இந்த நகரத்து (நாட்டு) மக்களுக்கெல்லாம்; இயம்புமின்—சொல்லுங்கள் (முரசறையுங்கள்); என்று சொற்றான் — என்று கட்டளை இட்டான். (எ-று) 42

600 அலங்கலம் மாலை மார்பன்
அருமணி வயிரம் முத்து
விலங்கிவில் உமிழும் பைம்பூண்
வீரகங் கணம்கே யூரம்

பொலங்கலம் யாவும் போக்கிப்
பூதியும் மணியும் நூலும்
உலங்கெழு தோளி லேற்றான்
உளத்தினி லுவகை பொங்க.

(இ-ள்) அலங்கல் அம் மாலை மார்பன் — அசைகின்ற அழகிய மாலையையணிந்த மார்பினையுடைய தியுமற்சேனன்; அருமணி வயிரம் முத்து—அருமையான மாணிக்கத்தையும், வயிரத்தையும் முத்தையும் பதித்துச் செய்தனவாகிய; விலங்கிவில் உமிழும் பைம்பூண்—விட்டு விட்டு ஒளி செய்யும் பொன் ஆபரணங்களையும்; வீரகங்கணம்—வீரக் காப்பையும்; கேயூரம்—கவசத்தையும்; பொலங்கலம் — பிற பொன் ஆபரணங்களையும்; யாவும் போக்கி; எல்லாவற்றையும் நீக்கி; உளத்தினில் உவகை பொங்க—உளத்தினில் மகிழ்ச்சி பொங்க; பூதியும்—விபூதியும்; மணியும்—உருத்திராக்கமும்; நூலும்—பூணூலும்; உலங்கெழு—கல்லையொத்த; தோளில் ஏற்றான்—தோள் மீது அணிந்து கொண்டான். (எ-று)

(வி-ம்) பைம்பூண் என்று முன் சொல்லப்பட்டவை—மணிகள் பதிக்கப்பட்டு விட்டு விட்டு ஒளி செய்பவை; பொலங்கலம் என்று பின் சொல்லப்பட்டவை—பொன்னில் செய்யப்பட்ட பிற ஆபரணங்கள். பூதியும் மணியும் நூலும் தோளில் ஏற்றான் என்றது பூணூலும், உருத்திராக்கமும், விபூதியும்—புயத்திலும் மார்பிலும் ஏற்றான் என்க, உளத்தினில் உவகை பொங்க என்றதனால் பொன் ஆபரணங்களை நீக்குவதால் மனவருத்தமின்மையும்; பூதியும் மணியும் அன்வதில் பெருமகிழ்ச்சியடைந்த மனப்பக்குவத்தையும் காட்டிற்று. 43

துறவுச் சருக்கம் முற்றிற்று

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒன்பதாவது முடிசூட்டுச் சருக்கம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

முரசறைதல்

வேறு

601 இன்னுமேழ் வைகலி லிளைய வேந்தலும்
பொன்னவிர் மணிமுடி புனைவ னுமென
மன்னவ னுணைய மகிழ்ந்து வள்ளுவன்
அந்நகர் மாந்தருக் கறியச் சாற்றினான்.

(இ-ள்) இன்னும் ஏழ் வைகலி — இன்னும் ஏழு நாட்களில்;
இளைய ஏந்தலும் — இளவரசனாகிய சத்தியவான்; பொன் அவிர் மணி
முடி — பொன் ஒளிரும் மணி முடியை; புனைவனம் என தரிப்பன
மென்று — மன்னவன் ஆணையை; வள்ளுவன் மகிழ்ந்து; அந்நகர் மாந்
தருக்கு அறியச் சாற்றினான் — அந்நகர மக்களுக்கு அவர் அறியும்படி
முரசறைந்து சாற்றினான். (எ-று) 1

மக்களின் மகிழ்ச்சி

602 ஆண்களும் பெண்களும் அவர்தம் மைந்தனே
பூண்பது முடியெனப் பூரிப் பெய்தினர்
மாண்பெறு சத்திய வானின் மன்புகழ்ப்
பாண்பல பாடினர் பரத மாடினர்.

(இ-ள்) ஆண்களும் பெண்களும் — அந்நகர ஆண்களும் பெண்
களும்; அவர்தம் மைந்தனே முடி பூண்பது என — தங்கள் தங்கள்
மைந்தனே முடி தரிப்பது என்று; பூரிப்பு எய்தினர் — களிப்படைந்த
னர்; மாண்பெறு சத்தியவானின் — மாட்சிமையுடைய சத்தியவானின்;
மன்புகழ் — நிலைபெற்ற புகழ் அமைந்த; பல பாண் — பல இசைப்
பாட்டுகளை; பாடினர் — பாடினார்கள்; பரத மாடினர் — பரத நாட்டியங்
களாடினார்கள். (எ-று) 2

நகரை யலங்கரித்தல்

603 வெண்மணல் பரப்பினர் வீதி வாயெலாம்
தண்ணிழல் விரித்தனர் தங்கு வைப்பெலாம்
வெண்குடில் விதானமும் விளங்க வீக்கினர்
வண்ணநீர் தெளித்தனர் வாயி லெங்கணும்.

(இ-ள்) வீதி வாயெலாம் வெண்மணல் பரப்பினர் — வீதியின்
கண் எல்லாம் வெண் மணலைப் பரப்பினர் தங்கு வைப்பு எலாம்
— மக்கள் தங்கும் இடமெலாம் தண்ணிழல் விரித்தனர் — குளிர்ந்த
நிழலை ஆக்கினர், வெண்குடில் விதானமும் — வெள்ளைச் சீலை மேற்
கட்டிகளும்; விளங்க வீக்கினர் — விளங்கக் கட்டினர்; வாயில் எங்
கணும் — வாயில் இடமெல்லாம்; வண்ண நீர் தெளித்தனர் — வாசனை
நீர் தெளித்தனர். (எ-று) 3

604 வாழையும் பூகமும் வருக்கை வேரலும்
தாழையும் கன்னலுந் தருவும் நாட்டினர்
மாழையி னிலைகளும் மணியும் மாலையும்
பாழையும் குருத்தொடு பந்தர்த் தூக்கினர்.

(இ-ள்) வாழையும் — வாழைகளையும்; பூகமும் — கமுகுகளையும்;
வருக்கை — பலாக்களையும்; வேரலும் முங்கில்களையும்; தாழையும் —
தாழைகளையும்; கன்னலும் கரும்புகளையும்; தருவும் தேவதாருவை
யும்; நாட்டினர் — நாட்டினார்கள்; மாழையின் இலைகளும் — மாவிலைகளையும்;
மணியும் — மணிகளையும்; மாலையும் பூமாலைகளையும்; பாழையும் —
தென்னம் பாளைகளையும்; குருத்தொடு — தென்னங்குருத்தொடு. (வெண்
ணிறமான இளம் தென்னம்பாழையும், தென்னங் குருத்து ஓலையி
னாற் செய்த தோரணமும்) பந்தர்த் தூக்கினர் பந்தரில் தூக்கினர்
கள் (எ-று) 4

605 தோரணந் தூக்கினர் தொய்பில் தீட்டிய
வாரணி முலையினர் வாயின் முன்தொறும்
பூரண கும்பமும் பொன்செய் பாலிகை
நேரணி வைத்தனர் நிரைந்த கத்திகை.

(இ-ள்) தோரணந் தூக்கினர் — அலங்காரத் தொங்கல்களைத்
தூக்கினார்கள்; தொய்பில் தீட்டிய — தொய்பில் எழுதப்; வார் அணி
முலையினர் — கர்ச்சணிந்த முலையினையுடைய பெண்கள்; முன் வாயில்
தொறும் — முன் வாயில் தொறும்; பூரண கும்பமும் பூரண கும்பங்க
ளும்; பொன் செய் பாலிகை — பொன்னாற் செய்யப்பட்ட மனைப் பாலி
கையு; நேரணி வைத்தனர் நேரணும் வரிசைபாகவும் வைத்தார்
கள்; கத்திகை நிரைந்த துகிற் கொடிகள் (கட்டப்பட்டு) நிரையாக
நின்றன. (எ-று) 5

மக்களின் களியாட்டு

606 பாடக மெல்லடிப் பாவை மார்மகிழ்ந்
தாடலும் பாடலும் அரங்கி லார்ந்தனர்
ஆடவர் வாரணம் அடக்கி யூர்தலும்
பாடல மேறலும் பலவு மேவினர்.

(இ—ள்) பாடக மெல் அடிப் பாவைமார் — பாடகமென்னும்
பாத அணியை அணிந்த மென்மையர்ன பாதங்களையுடைய பெண்
கள்; மகிழ்ந்து—அகமகிழ்ந்து; ஆடலும், பாடலும்—ஆடுதலையும், பாடு
தலையும்; அரங்கில்—நாடகசாலையில்; ஆர்ந்தனர்—செய்து மகிழ்ந்த
னர்; ஆடவர்—ஆண்கள் வாரணம்—யானையை; அடக்கி ஊர்தலும்
—அடங்கச் செய்து அதன்மீது செல்லுதலும்; பாடலம் ஏறலும் —
குதிரைமீது ஏறிச் சவாரி செய்தலும்; பலவும் — வேறுபல பொழுது
போக்கு விளையாட்டுக்களையும்; மேவினர்— பொருந்தினர். (எ—று) 6

607 வில்லமர் போட்டியும் வீங்கு தோளினர்
மல்லமர் போட்டியும் மடங்க லேற்றினை
வெல்லமர் போட்டியும் விளங்கு நூல்வலர்
சொல்லமர் போட்டியும் சோரா தாற்றினர்.

(இ—ள்) வில்லமர் போட்டியும்—விற்போரிற் போட்டியும்; வீங்கு
தோளினர் மல்லமர் போட்டியும்—பருத்த தோளையுடைய ஆண்கள்
மற்பேர் செய்தும் போட்டியும்; மடங்கல் ஏற்றினை வெல்லமர்
போட்டியும்—ஆண் சிங்கத்தை அடக்கி வெல்லும் போட்டியும்;
விளங்கு நூல் வலர்—கற்றறிந்தோர்; சொல் அமர் போட்டியும்—
தருக்கப் போட்டியும் (கவிதைப் போட்டி, பேச்சுப் போட்டியுமாம்);
சோராது ஆற்றினர்—சோர்வில்லாது செய்தனர். (எ—று)

சத்தியவானை யலங்கரித்தல்

வேறு

608 மங்கல மான வோரை
மன்னவன் குமரன் றன்னைக்
கங்கைநன் னீரி லாட்டிக்
காசறு விரைகள் சாத்தித்

துங்கவெண் பட்டு டுத்தித்
தூநறு மாலை சூட்டிக்
கங்கணங் கவசம் வீரக்
கழல்களுங் கட்டி னார்கள்.

(இ—ள்) மங்கலமர்ன ஓரை—சுபமான முகூர்த்த நேரத்தில்; மன்
னவன் குமரன் தன்னை—தியுமற்சேனனின் குமாரனாகிய சத்தியவானை;
நல் கங்கை நீரில் ஆட்டி—பரிசுத்தமான கங்கையின் நீரிலால் நீராட்டி.
காச அறு விரைகள் சாத்தி—குற்றமற்ற வாசனைத் திரவியங்களைச்
சாத்தி; துங்கவெண் பட்டு உடுத்தி—பரிசுத்தமான வெண் பட்டு
ஆடையை உடுத்தி; தூ நறு மாலை சூட்டி—தூய வாசனை பொருந்திய
பூ மாலைகளைச் சூட்டி; கங்கணம் வீர கங்கணங்களும்; கவசம்—கவச
மும் அணிந்து; வீரக் கழல்களும் கட்டினார்கள் — வீரக் கழல்களும்
காவிற கட்டினார்கள். (எ—று) 8

609 குண்டலங் காதில் மின்னக்
குஞ்சியில் மணியி லங்கக்
கண்டநாண் கழுத்தி லாரங்
கண்டிகை யோடி லங்க
மண்டல மணிபொன் பைம்பூண்
மார்பினிற் றிருவில் வீச
விண்டலத் திரவி போல
விளங்கின னினைய வேந்தன்.

(இ—ள்) காதில் குண்டலம் மின்ன—காதில் குண்டலங்கள் ஒளி
வீச; குஞ்சியில் மணி இலங்க—முடியிற் குளாமணி விளங்க; கண்ட
நாண், ஆரம் கண்டிகையோடு கழுத்தில் இலங்க—கண்ட நாணும்,
ஆரமும், கண்டிகையும் கழுத்தில் விளங்க; மண்டல மணி பொன் பைம்
பூண் கூட்டமான, மணிகளாலும் பொன்னாலும் செய்யப்பட்ட பசிய
ஆபரணங்கள்; மார்பினில் திருவில் வீச—மார்பினிலே ஆழிய ஒளியை
வீச; விண் தலத்து திரவி போல—ஆகாயத்திற் சூரியன் விளங்கியது
போல; இனைய வேந்தன் விளங்கினன்—இளவரசனாகிய சத்தியவான்
விளங்கினான். (எ—று)

(வி—ம்) கண்ட நாண் — கழுத்தணி; கண்டிகை உருத்திராக்க
மாலை; மணி — குளாமணி; ஆரம் — மாலை; மண்டலம் — கூட்டம்,
லட்டம்.

610 அரதன மணையி ருத்தி
ஆரகிற் றூபங் காட்டிச்
சிரசிலட் சதைதெ ளித்துச்
சிந்துரப் பொட்டு மிட்டு
நரபதி நீடு மன்னி
நானிலங் காக்க வென்று
சுரிசுழற் சூட்டு மாதர்
சுற்றின ரால நன்னீர்.

(இ—ள்) அரதன மணை இருத்தி — நவமணிகள் பதிக்கப்பட்ட இருக்கையில் இருத்தி; ஆர் அகில் தூபங்காட்டி—வாசனை நிறைந்த அகிற்புகை காட்டி; சிரசில் அட்சதை தெளித்து; சிந்துரப் பொட்டும் இட்டு—செந்திலகமிட்டு; நரபதி—அரசன். நீடு மன்னி—நெடுங்காலம் நிலைபெற்று (வாழ்ந்து); நானிலங் காக்க என்று—பூமியைக் காக்கக் கடவான் என்று சொல்லி; சுரிசுழல் சூட்டு மாதர்—சுரிந்த குழலையுடைய, சூட்டை யணிந்த மாதர்; ஆல நன்னீர் சுற்றினர்—மங்கலமான ஆலத்தி சுற்றினார்கள். (எ—று)

(வி—ம்) அட்சதை—மங்கலவரிசி; சிந்துரம்—சிவந்த; சுரிசுழல்—முறுக்குள்ள குழல்; சூட்டு—நுதலணி; ஆலம்—சுண்ணாம்பும் மஞ்சளும் கலந்த நீர். 10

சாவித்திரியை யலங்கரித்தல்

611 மழைமதர்க் கண்ணி னானை
மஞ்சன பாட்டிப் பொன்னூல்
இழைத்து லுடுத்தி யுக்கத்
தலங்குமே கலையும் வீக்கிக்
குழைகடிப் பிணைபொற் சுட்டி
குறங்கணி தண்டை பூட்டிக்
கழைபொரு தோளில் வங்கி
கவினுறக் கட்டி னார்கள்.

(இ—ள்) மழை மதர்க் கண்ணினானை—குளிர்ச்சி பொருந்திய செழிப்புள்ள கண்களையுடைய சாவித்திரியை; மஞ்சனம் ஆட்டி—மங்கல நீராட்டி; பொன் நூல் இழை துகில் டுடுத்தி—சருகை இழைத்த பட்டுச் சேலையைக் கட்டி; உக்கத்து இழைத் துமேகலையும் வீக்கி—இடை யில் ஷ்ளங்குகிற மேகலையையும் கட்டி; குழை கடிப்பிணை, பொற்

சுட்டி, குறங்கணி, தண்டை, பூட்டி; கழை பொரு தோளில்—மூங்கிலையொத்த தோளில்; வங்கி கவினுறக் கட்டினார்கள்—வங்கியை அழகுறக் கட்டினார்கள். (எ—று)

(வி—ம்) குழை—காதணி; கடிப்பிணை—காதணி; பொற் சுட்டி—நுதலணி; குறங்கணி—தொடையணி; தண்டை—காலணி; வங்கி—தோளணி. 11

612 வண்டிமிர் கூந்தன் மீது
வாசனைத் தைலந் தேய்த்தே
இண்டையு மிணருஞ் சேர்த்தார்
இருகனு மையாற் றீட்டி
முண்டகத் திலக மிட்டு
முகத்தினிற் சாந்தும் பூசி
விண்டலேய் தோளில் மார்பில்
விழைவுற வரைந்தார் தொய்யில்.

(இ—ள்) வண்டு இமிர் கூந்தன் மீது—வண்டுகள் மொய்க்கும் (ஒலிக்கும் எனினுமாம்) கூந்தலின் மீது; வாசனைத் தைலந் தேய்த்தே—வாசம் பொருந்திய தைலத்தைத் தேய்த்து; இண்டையும்—இண்டை மாலையையும்; இணரும்—பூங்கொத்தும்; சேர்த்தார்—சூட்டினார்கள்; இரு கண்ணும்மையாற் றீட்டி—இரு கண்களுக்கும் அஞ்சனம் தீட்டி; முண்டகத் திலகமிட்டு—நெற்றியில் பொட்டு இட்டு; முகத்தினில் சாந்தும் பூசி—முகத்தினிலே வாசனைப் பொடியும் பூசி; விண்டல் ஏய் தோளில்—மூங்கிலை ஒத்த தோள்களிலும்; மார்பில்—மார்பிலும்; விழைவுற—பார்ப்பவர் ஆசைப்படும்படியாக; தொய்யில் வரைந்தார்—தொய்யிற் கொடிகளை எழுதினார்கள். (எ—று) 12

அரசவைக்குச் செல்லல்

613 நங்கையர் நடன மாட
நரம்பிசை பாணர் மீட்டச்
சங்குதுந் துபிழு ழங்கச்
சச்சரி முரசு மார்ப்பக்
கொங்கவிழ் மாலை மார்பன்
கோமள வல்லி யோடும்
அங்கையி லயில்வே லேந்தி
அரசவை யடைந்தா னன்றே.

(இ-ள்) நங்கையர் நடனம் ஆட — நடனமாதர் நடனமாட; பாணர் நரம்பிசை மீட்ட — பாணர் யாழினை மீட்ட; சங்கு துந்துபி முழங்க — சங்கு துந்துபியும் பேரொலி செய்ய; சச்சரி. முரசும் ஆர்ப்ப — சச்சரியும். முரசமும் ஒலிக்க; கொங்கு அவிழ் மாலை மார்பன் — தேன் கட்டவிழும் மாலையை யணிந்த மார்பனான சத்தியவான்; கோமள வல்லியோடும் — இளமையும் அழகும் பொருந்திய பூங்கொடி போன்ற சாவித்திரியுடன்; அங்கையில் அயில்வேல் ஏந்தி — அழகிய கையில் கூர்மையான வேலை ஏந்தி; அரசஅவை அடைந்தான் — அரச சபையை வந்து அடைந்தான். (எ-று)

அன்று, ஏ — அசைகள்.

சத்தியவான் அரியணையில் அமர்தல்

614 தோரண வாய்தல் வந்து
துவன்றின ரவையோ ரான்றோர்
பூரண கும்பம் வைத்துப்
பொன்மலர் தூவி வாழ்த்த
ஆரணங் கணையார் தீபம்
அயினிநீர் சுற்றிப் பாட
வாரணி முரசு மார்ப்ப
வந்தரி யணைய மர்ந்தான்.

(இ-ள்) தோரண வாய்தல் வந்து — சித்திர கோபுர வாயில் வந்து; அவையோர் ஆன்றோர் துவன்றினர் — அவையோரும் பெரியோரும் நெருங்கினர்; பூரண கும்பம் வைத்து — நிறைகுடம் வைத்து; பொன் மலர் தூவி வாழ்த்த — அவர்கள் பொன்னாற் செய்த மலர்களைத் தூவி வாழ்த்தொலி செய்ய (பொன்னும், மலரும் எனினும், அழகிய மலர் எனினுமாய்); ஆரணங் கணையார் — அழகிய தெய்வப் பெண் போன்ற பெண்கள்; தீபம் — தீபமும்; அயினிநீர் சோறு கலந்த ஆலத்தி நீரும்; சுற்றிப்பாட. வார் அணி முரசம் ஆர்ப்ப வார் பூட்டப் பட்ட முரசு ஒலிக்க; வந்து அரி அணை அமர்ந்தான் — சத்தியவான் வந்து சிங்காசனத்தில் இருந்தான். (எ-று)

சாவித்திரி சத்தியவானின் தோற்றம்

615 கோமகன் ருனு மந்தக்
கோதையு மமர்ந்த போது
காமனு மிரதி போலுங்
கந்தரு வர்கள் போலுஞ்

சோமனுஞ் சதியும் போலுஞ்
சுரர்பதி சசியும் போலும்
பூமகள் மாலும் போலும்
பொற்புடன் பொலிந்தா ரன்றே

(இ-ள்) கோமகன்தானும் — அரசகுமாரனான சத்தியவானும்; அந்தக் கோதையும் — அந்தச் சாவித்திரியும்; அமர்ந்தபோது — சிங்காசனத்தில் அமர்ந்த காலத்தில்; காமனும் இரதிபோலும் — மன்மதனையும் இரதியையும் போலவும்; கந்தருவர்கள் போலும் — கந்தருவர்களைப் போலவும்; சோமனும் சதியும் போலும் — சந்திரனையும் உரோகினியையும் போலவும்; சுரர்பதி சசியும் போலும் — இந்திரனையும் இந்திராணியையும் போலவும்; பூமகள் மாலும் போலும் — இலக்குமியையும் திருமாலையும் போலவும்; பொற்புடன் பொலிந்தார் — அழகுடன் பொலிந்தார்கள். (எ-று) அன்று, ஏ — அசைகள்.

முடி சூட்டல்

616 பாரகம் புளகங் கொள்ளப்
பத்தினிப் பெண்டி ரார்ப்ப
ஆரண முதல்வ னம்மை
அம்பரத் தாசி நல்கத்
தாரணி தியுமற் சேனன்
தந்திடத் தவத்தின் மிக்க
நாரத முனிவன் மௌலி
நலமெனச் சூட்டி னானே.

(இ-ள்) பாரகம் புளகம் கொள்ள — பூமியிலுள்ளோர் மகிழ்ச்சி மிகுதியால் புளகாங்கிதங்கொள்ள; பத்தினிப் பெண்டிர் ஆர்ப்ப — கற்புடைய மகளிர் மகிழ்ச்சியுடன் பேரொலி செய்ய; ஆரண முதல்வன் — வேத முதல்வராகிய சிவபெருமானும்; அம்மை — உமாதேவியாரும்; அம்பரத்து ஆசி நல்க — ஆகாயத்தில் நின்று ஆசி செய்ய; தார் அணி தியுமற்சேனன் — பூமாலையை யணிந்த தியுமற்சேன மன்னன்; தந்திட — முடியைக் கொடுக்க; தவத்தின் மிக்க நாரத முனிவன் — தவவலிமை மிகுந்த நாரத மகா முனிவன்; மௌலி நலமெனச் சூட்டினான் — முடியை “நலம்” எனக் கூறிச் சூட்டினான். (எ-று)

ஏ — அசை

(வி-ம்) நலம் — நன்மை, இன்பம், புகழ், அழகு.

வாழ்த்தொலி

617 அந்தரத் தமரர் வாழ்த்தும்
அருந்தவ முனிவர் வாழ்த்தும்
மந்திரத் தவர்கள் வாழ்த்தும்
மணிமுடி மன்னர் வாழ்த்தும்
சிந்துரப் பவளச் செவ்வாய்ச்
சேயிழை யார்கள் வாழ்த்தும்
எந்திறத் தவர்க்கு நாவால்
எடுத்தியம் பிடுதற் பாற்றோ.

(இ—ள்) அந்தரத்து அமரர் வாழ்த்தும்—ஆகாய வாசிகளாகிய தேவர்களின் வாழ்த்தும்; அருந்தவ முனிவர் வாழ்த்தும்—அரிய தவத்தைச் செய்யும் முனிவரின் வாழ்த்தும்; மந்திரத்தவர்கள் வாழ்த்தும்—மந்திரிகளின் வாழ்த்தும்; மணி முடி மன்னர் வாழ்த்தும் மணி முடிகளையணிந்த அரசர்களது வாழ்த்தும்; சிந்துர பவளச் செவ்வாய் சேயிழையார்கள் வாழ்த்தும்—சிவந்த பவளம் போன்ற வாயிளையுடைய பெண்களின் வாழ்த்தும்; எந்திறத்தவர்க்கு—எம்போன்றவர்க்கு; நாவால் எடுத்தியம்பிடுதற் பாற்றோ—நாவால் எடுத்துச் சொல்லற் பாலதோ? (எ—று)

மேற்கூறிய வாழ்த்தொலிகளின் ஓசையின்பம் எம்போன்றோரால் எடுத்து இயம்ப முடியாதது என்பதாம். 17

மன்னன் இருந்த பொலிவு

618 பல்லியம் பொங்கி யார்ப்பப்
பண்ணிசை பாணர் பாட
மல்லியல் மறவர் மன்னன்
மலரடி இறைஞ்சி நிற்ப
வில்லியல் வேந்தர் வந்து
வியன்முடி தாழ்த்திப் போற்றக்
கல்லியற் றோளி னண்ணல்
கவின்மணித் தவிசி ருந்தான்.

(இ—ள்) பல்லியம் பொங்கி ஆர்ப்ப—பலவகையான வாத்தியங்கள் ஓசை மிக்கு ஒலிசெய்ய; பண்ணிசை பாணர் பாட—பண்ணிசைகளைப் பாணர் பாட; மல் இயல் மறவர்—மற்போர் செய்யும் இயல்

பிளையுடைய மறம் பொருந்திய வீரர்; மன்னன் மலரடி இறைஞ்சி நிற்ப அரசனது பூப் போன்ற பாதங்களை வணங்கி நிற்க; வில் இயல் வேந்தர்—விற்போர் செய்யும் இயல்பினையுடைய (வில் பொருந்திய எனினுமாம்) அரசர்கள்; வந்து வியன்முடி தாழ்த்திப்போற்ற—வந்து தமது பெருமையான முடிகளைத் தாழ்த்தி வணங்க; கல் இயல் தோளின் அண்ணல்—கல்லையொத்த தோள்களையுடைய சத்தியவான்; கவின் மணித் தவிசி இருந்தான்—அழகிய நவமணிகள் பதித்த ஆசனத்தில் இருந்தான். (எ—று) 18

சத்தியவான் பெரியோரை வணங்குதல்

619 தவமுனி வரனை யேத்தித்
தந்தைதா யரைவ ணங்கி
நவையறு காட்சி மிக்க
நற்றவத் தோரைப் போற்றி
அவையினி லமர்ந்த மன்னர்
அமைச்சருக் கினிய சொல்லிக்
குவைபொனு மணியுந் தூசும்
கொண்டலின் வழங்கி னானே.

(இ—ள்) தவமுனிவரனை ஏத்தி—தவத்தால் மிக்க நார்த முனிவரை வணங்கி; தந்தை தாயரை வணங்கி—தந்தையையும் தாயையும் வணங்கி; நவை அறு காட்சி மிக்க நல் தவத்தோரைப் போற்றி—புற்றமற்ற காட்சியையுடைய நற்றவத்தோரைப் போற்றி; அவையினில் அமர்ந்த மன்னர், அமைச்சருக்கு இனிய சொல்லி—சபையினில் வீற்றிருந்த குறுநில மன்னர்கள், அமைச்சர்கள் ஆகியோருக்கு இனிய வார்த்தைகள் சொல்லி; குவைபொனும் மணியும் தூசும்—தொகுதியான பொன்னையும், நவமணிகளையும் பட்டாடைகளையும்; கொண்டலின் வழங்கினே—மேகம்போல வரையாது எல்லாருக்கும் கொடுத்தான். (எ—று) ஏ—அசை 19

பெற்றோர் ஆசி கூறல்

620 தாதையுந் தாயுந் தங்கள்
தனபனைத் தமுனி வாழ்த்தி
ஏதமில் செங்கோ லோச்சி
இரும்புக ழுடைதி யென்

மாதருக் கணியாங் கற்பின்
மருமக டன்னை வாழ்த்திப்
பூதலம் புகழும் நல்ல
புதல்வரைப் பெறுதி யென்றார்.

(இ-ள்) தாதையும்-தந்தையும்; தாயும்-தாயும்; தங்கள் தன யனைத் தழுவி வாழ்த்தி-தங்கள் மகனாகிய சத்தியவாளைக் கட்டித் தழுவி, வாழ்த்தி; ஏதம் இல்-குற்றமில்லாத; செங்கோல் ஓச்சி-செங்கோல் செய்து அரசாண்டு; இரும்புகழ் அடைதி என்னு-பெரும் புகழையடைவாயாக என்று சொல்லி; மாதருக்கு அணியாம் கற் பின் மருமகள் தன்னை வாழ்த்தி-பெண்களுக்கு அணியாக விளங்கும் கற்பிற் சிறந்த மருமகளை வாழ்த்தி; பூதலம் புகழும் நல்ல புதல்வரைப் பெறுதி என்றார்-பூவுலகிலுள்ளோர் புகழும்படியான பல சற் புத்திரர்களைப் பெறுவாயாக என்றார்கள். (எ-று) 20

பெரியோர் ஆசி கூறல்

621 அந்தண ரறவோ ரான்றோர்
அறுகுட னரிசி தூவிச்
சுந்தர வல்லி யோடுஞ்
சுகமுற நீடு வாழ்ந்து
மைந்தருஞ் சீரும் பெற்று
மனுநெறி பிறழா வண்ணம்
எந்திரு நாட்டை மேலே
இனிதர சாங்க வென்றார்.

(இ-ள்) அந்தணர்-அந்தணர்களும்; அறவோர்-அறவோரும்; ஆன்றோர்-பெரியோரும்; அறுகுடன் அரிசி தூவி-அறுகரிசி தூவி, சுந்தரவல்லியோடும்-அழகு நிறைந்த வல்லிக் கொடி போன்ற சாவித் திரியோடும்; சுகமுற நீடுவாழ்ந்து-சுகமுடனே அநேககாலம் வாழ்ந்து; மைந்தரும் சீரும் பெற்று-மக்களையும் செல்வங்களையும் சிறப்பையும் அடைந்து; மனுநெறி பிறழாவண்ணம்-மனுநீதி நெறிக்கு மாறுபடா வண்ணம்; எந்திருநாட்டை-எமது செல்வமும் சிறப்பும் பொருந்திய சாலுவ நாட்டை; மேலே இனிது அரசாங்க என்றார்-வருங்காலத்தில் (இனிமேல்) இனிது அரசாங்க என்று ஆசி கூறினார்கள். (எ-று) 21

சத்தியவான் அவரவர் தகுதிக் கேற்பப் பரிசு வழங்குதல்

622 குறுநில மன்னர்க் கெல்லாம்
குஞ்சரம் பாய்மாத் திண்டேர்
உறுபொனும் பொருளு மீந்தான்
உத்தம ரறவோர் தங்கட்
கறுவையும் ஆனுங் கன்றும்
அக்கர மணியுந் தந்தான்
வறுமையுற் றுழலு வோர்க்கு
வரையில பொருள்க ளீந்தான்.

(இ-ள்) குறுநில மன்னர்க்கு எல்லாம்-சிறுநகர்க்கு எல்லாம்; குஞ்சரம் பாய்மா திண்டேர்-யானையும், குதிரையும், திண்ணிய தேரும்; உறுபொனும் பொருளும் ஈந்தான்-மிக்க பொன்னும் பொரு ளும் கொடுத்தான்; உத்தமர், அறவோர் தங்கட்கு-மேலோருக்கும், முனிவருக்கும்; அறுவையும்-உடையும் (சீலையும்); ஆனும்-பசுவும்; கன்றும்; அக்கரமணியும்--உருத்திராக்கமும்; தந்தான்; வறுமையுற்று உழலுவோர்க்கு; வரையில பொருள்கள் ஈந்தான்-வரைவின்றிப் பொருள்களைக் கொடுத்தான். (எ-று) 22

623 அரசிறை யாண்டேழ் நீக்கி
அருஞ்சிறை யிருந்தார் விட்டான்
அரனடி யார்க்கு மன்றம்
ஆதுலர் தமக்குச் சாலை
அரணியத் தண்ணல் வைகி
அருந்தவ மரற்றப் பள்ளி
விரசினி லமைப்பீ ரென்று
விதித்தனன் வினைவ லார்க்கு.

(இ-ள்) அரசிறை ஏழ் ஆண்டு நீக்கி-அரசனுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய இறைவரியை ஏழாண்டுகட்கு நிறுத்தி வைத்து; அருஞ் சிறை இருந்தார் விட்டான்-அரிய சிறையிலிருந்த கைதிகளை விடு தலை செய்தான்; அரனடியார்க்கு மன்றம்-சிவனடியார்களுக்குத் தங் கும் மடமும்; ஆதுலர் தமக்குச் சாலை-இல்லாதவர் (தரித்திரர்) தங் குவதற்கு ஆதுலர்சாலையும்; அரணியத்து அண்ணல் வைகி அருந்தவம் ஆற்றப் பள்ளி-காட்டில் திபுமற்சேனர் இருந்து அரிய தவத்தைச்

செய்யத் தவப் பள்ளியும்; விரகினில்—விரைவினில்; அமைப்பீர் என்று வினை வலார்க்கு, விதித்தனன் — அமைப்பீர்களாக என்று அவ் அவ் வினைகளில் வல்லவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டான் (எ—று)

(வி—ம்) ஆண்டேழ்—ஏழ் ஆண்டு என மாற்றுக:

23

சபையில் ஆடல் பாடல் நிகழல்

624

மெல்லியல் மடவார் யாழில்
மீட்டின ரினிய கானம்
சொல்லினி லமுதந் தோய்த்துச்
சோபனம் மாதர் பாட
வல்லியின் நுண்ம ருங்கு
வனிதையர் நடன மாடக்
கல்லியற் றிண்டோண் மன்னன்
களிப்புட னிருந்தா னாகே.

(இ—ள்) மெல் இயல் மடவார் — மெல்லிய இயல்பையுடைய பெண்கள்; இனிய கானம்—இனிய இசைப் பாடல்களை; யாழில் மீட்டினர்—யாழில் வாசித்தார்கள்; சொல்லினி லமுதந் தோய்த்துச் சோபனம் மாதர் பாட — சொல்லினில் அமுதத்தைத் தோய்த்ததுபோல் இனிய மொழியில் மாதர் மங்களப்பாட்டுப் பாட; வல்லியின் நுண்மருங்கு வனிதையர்—வல்லிக் கொடிபோலும் நுண்ணிய இடையை யுடைய பெண்கள்; நடனமாட; கல் இயல் திண் தோள் மன்னன்—கல்லையொத்த திண்ணிய தோள்களையுடைய சத்தியவான்; ஆங்கே களிப்புடனிருந்தான் -- அங்கே மகிழ்ச்சியுடன் இருந்தான். (எ—று)

24

நாரதர் சத்தியவானுக்குச் செவியறிவுறுத்தல்

வேறு

625 இங்ஙன மன்னவ னிருந்த காலையிற்

பொங்கலை பொருவுளைப் புரவித் தானையோய்
இங்குனக் குறுதியா னியம்பு வேனெனப்
புங்கவ னாரதன் புகறல் மேயினான்.

(இ—ள்) இங்ஙனம் மன்னவன் இருந்த காலையில்—இவ்வண்ணம் சத்தியவான் இருந்த சமயத்தில்; பொங்கு அலை பொருவு உளைப்

புரவித் தானையோய்—பொங்குகின்ற கடல் அலையையொத்த பிடர் மயிரையுடைய குதிரைப் படையையுடைய அரசனே; இங்கு உனக்கு உறுதியான் இயம்புவேன் என—இங்கு உனக்குப் பயன் தருபவையும், செய்யத்தக்கவையுமான சில உபதேசங்களை யான் சொல்லுவேன் என்று; புங்கவன் நாரதன்—முனிபுங்கவனுள் நாரதன்; புகல் தல் மேயினான்—சொல்லத் தொடங்கினான். (எ—று)

25

காவலன் காத்தற் கடவுளாகிய அரியை ஒப்பான்

626 ஆழி சூழ்புவி யாளு மன்னவர்
ஆழி நேர்நெறி யாணை செய்வதால்
ஆழி யேந்தியே அகிலங் காக்குமல்
ஆழி மீதனை அரியை யொப்பரால்

(இ—ள்) ஆழி சூழ்புவி ஆளும் மன்னவர்—கடல் சூழ்ந்த உலகத்தை ஆளும் மன்னவர்; ஆழி நேர் நெறி — ஆஞ்ஞாசக்கர நெறி நின்ற; ஆணை செய்வதால்—ஆட்சி செய்வதால்; ஆழி ஏந்தியே—சக்கரத்தைக் கையில் ஏந்தி; அகிலங் காக்கும் — உலகத்தைக் காக்கும்; அவ்—அந்த; ஆழி மீதனை—திருப்பாற்கடல் மீது அணைகின்ற; அரியை ஒப்பரால்—மகாவிஷ்ணுவை ஒப்பாராவர். (எ—று)

26

காவலன் கடமை

627 நல்ல வர்தமை நாடிக் காத்தலும்
அல்ல வர்தமை ஆய்ந்தொ றுத்தலும்
எல்ல வர்களு மின்புற் றுய்ந்திட
வல்ல செய்வது மன்னன் பாலதாம்

(இ—ள்) நல்லவர்தமை — நல்லோர்களை; நாடிக் காத்தலும் — தெரிந்து விரும்பிக் காத்தலும்; அல்லவர்தமை—நல்லவரல்லாதவரை (தியவரை); ஆய்ந்து ஒறுத்தலும்—ஆராய்ந்து தண்டித்தலும்; எல்லவர்களும்—எல்லோரும்; இன்புற்று உய்ந்திட—இன்பமடைந்து உய்யும் வண்ணம்; வல்ல செய்வது—வல்லவற்றைச் செய்வது; மன்னன் பாலதாம்—அரசனின் கடமையாகும். (எ—று)

27

மக்கள் இன்புற வேண்டுவன

628 உயிர்க ளுய்ந்திட வுலகிற் பல்வளம்
பயிர்க ளோங்கிடப் பண்ணல் கோன்கடன்
அயில ஓண்வகை யறுவை யில்லிடம்
இயலப் பெற்றிடி லின்பங் கூடுமே.

(இ-ள்) உயிர்கள் உய்ந்திட—உயிர்கள் வாழ; உலகில் பல்வளம் பயிர்கள் ஒங்கிடப் பண்ணல்—உலகில் பல வளங்களும், பயிர்களும் அதிகப்படப் பண்ணுதல்; கோன் கடன்—அரசனின் கடனாகும்; அயில ஊண்வகை—உண்ண உணவு வகைகளும்; அறுவை—உடையும்; இல் லிடம் வீடும்; இயலப் பெற்றிடி—மக்களுக்குப் பொருந்தப் பெற்றி டின்; இன்பம் கூடுமே. (எ-று) 28

உணவைப் பெருக்கல்

629 நீடு வயலெலாம் நெல்லுங் கூலமுங்
காடு மேடெலாங் கம்பு கான்பயிர்
நாடிப் பயிரிடல் நல்ல வான்பயிர்
நாடு செழிப்புற நாட்டல் நன்மையாம்.

(இ-ள்) நீடு வயலெலாம்—நெடிய வயல்களிலெல்லாம்; நெல் லும்; கூலமும் உழுந்து கடலை முதலிய தானியங்களும்; காடு மேடு எலாம்—காடுகளிலும் (காட்டு மரங்களை வெட்டி வெளியாக்கின நிலம்) மேட்டு நிலத்திலும்; கம்பு—கம்பு எனும் தானியமும்; காள் பயிர் கானகத்தில் உண்டாக்கக் கூடிய பயிர்வகையும், நாடிப் பயி ரிடல்—ஆராய்ந்து தெரிந்து பயிரிடுதல்; நல்ல வான் பயிர்—நல்ல பயன்தரும் தென்னே, கழகு, வாழை, கரும்பு முதலிய பயிர்களையும்; நாடு செழிப்புற நாட்டல் நன்மையாம்—நாடு செழிக்கும்படி நாட் டெல் நல்லதாகும். (எ-று) 29

நீர்வள முண்டாக்கல்

630 ஆறு வெட்டலும் அணைகள் கட்டலும்
ஊறு நீர்நிலை யுண்டு பண்ணலுந்
தூறு மழையினைத் தொகுத்து வைத்தலும்
நாறு தாரினாய் நாடிச் செய்குவை.

(இ-ள்) ஆறு வெட்டலும்—பேராற்றிலிருந்து சிற்றூறு வெட்ட லும்; அணைகள் கட்டலும்—நீரைத் தேக்குவதற்கு அணைகள் கட்ட லும்; ஊறு நீர் நிலை உண்டு பண்ணலும்—நீர் ஊற்று உள்ள இடங் களில் கிணறு, கேணி தோண்டதலும்; தூறு மழையினைத் தொகுத்து வைத்தலும்—பொழிகின்ற மழை நீரை வீணே கடலுக்குப் போகா மல் தேக்கிவைத்தலும்; நாறு தாரினாய்—வாசம் பொருந்திய மாலையை யுடையவனே; நாடிச் செய்குவை—விரும்பிச் செய்வாயாக, (எ-று) 30

தொழிலைப் பெருக்கல்

631 தொழில்பல தொடக்கலுந் தொடர்ந்து ஞற்றலும்
வழிவழி வருகலை வளர ஆக்கலுங்
கனிதரு கருப்பநீர் காய்ச்சு மாலையும்
எழில்நெச வாலையு மெடுத்தல் நன்றரோ.

(இ-ள்) தொழில்பல தொடக்கலும்—புதிதாகப் பல தொழில் களைத் தொடக்கலும்; தொடர்ந்து ஞற்றலும்—ஏற்கனவே இருக் கும் தொழில்களைத் தொடர்ந்து செய்தலும்; வழி வழி வருகலை— பரம்பரையாக வந்த கலைகளை; வளர ஊக்கலும் வளரும்படி ஊக்கு தலும்; கனிதரு கருப்பநீர் களிப்பைத்தரும் கருப்பநீரை; காய்ச்சு மாலையும்—காய்ச்சி சருக்கரை, கற்கண்டு, செய்யும் ஆலைகளையும்; எழில் நெசவாலையும்—அழகிய துணிகளை நெசவுசெய்யும் நெசவாலை களையும்; எடுத்தல் நன்று கட்டுதல், தொடக்குதல் நல்லது. (எ-று)

அரோ — அசை

31

632 உழுபடை கம்மியர்க் குகந்த வாயுதம்
முழுமழுத் தோமரம் முசுண்டி யாதியாம்
எழுபடை யேந்திடற் கேற்ற பல்படை
வழுவல வடித்திடல் வாகை வேலினாய்.

(இ-ள்) உழுபடை—கலப்பை; கம்மியர்க்குகந்த வாயுதம்—கம் மாளுக்கு உகந்த ஆயுதங்கள்; முழு—கணிச்சி; மழு—கோடரி; தோமரம்—சட்டி; முசுண்டி—சிறுவான்; ஆதியாம்; எழுபடை ஏத்தி டற்கேற்ற பல்படை—கிளர்ந்தெழுநின்ற தானை ஏத்திடற் கேற்ற பல வகைப்படைக்கலங்கள் ஆகியவற்றை; வடித்திடல் வழுவல— செய்தமைத்தல் தவறல்ல; வாகை வேலினாய் வெற்றி பொருந்திய வேலையுடைய மன்னனே. (எ-று) 32

வாணிகஞ் செய்தல்

633 நிலங்கொள் கனிப்பொருள் நீரிற் கொள்பொருள்
விலங்கலிற் காட்டினில் விளைவிற் கொள்பொருள்
கலங்கொடு போக்கிய கதிபொன் னீட்டுதல்
அலங்கலந் தோளினாய் ஆக்கஞ் சேர்க்குமாய்;
சா — 34

(இ-ள்) அலங்கலந் தோவிரியை—பூமாலையை யணிந்த அழகிய தோளை யுடையவனே; நிலங்கொள் கனிப்பொருள் — நிலத்திலிருந்து பெறப்படும் கனிப்பொருள் (பொன் இரும்பு முதலாயன); நீரிற் கொள்பொருள் — நீரிலிருந்து பெறப்படும் பொருள் (மீன், சங்கு, முத்து, பலனம் முதலாயன); விலங்கலிற் கொள்பொருள் — மலையினிற் பெறுபொருள் (மிளகு, கோட்டம், அகில், தக்கோலம், குங்குமம் முதலாயன); காட்டினிற் கொள் பொருள்—காட்டிலிருந்து பெறு பொருள் (அரக்கு, தேன், நாவி, மயிற்பீலி, சந்தனம் முதலாயன); விளைவிற் கொள்பொருள் — வயலிற் பெறு பொருள் (நெல், உழுந்து, பயறு முதலாயன); கலங்கொடு போக்கியே — கப்பல்களில் பிற நாடுகளுக்குக் கொண்டு சென்று; கதிபொன் ஈட்டுதல் — மிகுதியான பொன்னைச் சம்பாதித்தல்; ஆக்கம் சேர்க்குமாம் — செல்வத்தைச் சேர்க்கும். (எ-று) 33

பொருளை ஈட்டேலும் வகுத்தலும்

634 காட்டிய நெறியினிற் கருதி டும்பொருள் ஈட்டலுங் காத்தலு மிசைய ஈதலும் நாட்டினை யாள்பவர் நன்கு செய்வரேல் வாட்டிடும் பசிபிணி வருத்த வில்லையே.

(இ-ள்) காட்டிய நெறியினில் கருதிடும்பொருள் — மேலே கூறப்பட்ட வழியில் விரும்பிடும் பொருளை; ஈட்டலும் — சம்பாதித்தலும்; காத்தலும் — பாதுகாத்தலும்; இசைய ஈதலும் — அவரவர்க்குப் பொருந்த நல்கலும்; நாட்டினை ஆள்பவர் நன்கு செய்வரேல் — ஒரு நாட்டினையாள்பவர் நன்கு செய்வார்களானால்; வாட்டிடும் பசிபிணி வருத்தவல்லையே — மக்களை வாட்டுகின்ற பசியும் பிணியும் அவர்களை வருத்துதலில்லையாகும். (எ-று) 34

அரசன் சாயாது நீதி வழங்கல் வேண்டும்

635 அரியணை யரசன் மர்ந்த போதினில் அரியிருந் தானென வறைவ ராதலாற் சரிநிலை துலாவெனச் சார்பில் கோன்முறை புரிவதுன் கடனெனப் புந்தி கொள்ளுவாய்.

(இ-ள்) அரியணை — சிங்காசனத்தில்; அரசன் அமர்ந்த போதினில் — அரசன் வீற்றிருந்த போதில்; அரி இருந்தானென — மகா விஷ்ணுவே இருந்தான் என்று; அறைவராதலால் — மக்கள் சொல்லுவார்கள்

ஆதலால்; சரிநிலை துலாவென — சமன் நிலையில் நிற்கும் துலாக் கோல் போன்று; சார்பில் — எப்பக்கமும் சார்பில்லாது; கோன் முறை புரிவது — செங்கோல்முறை செய்வது; உன் கடனெனப் புந்தி கொள்ளுவாய் — உனது கடமையென்று புத்தியிற் கொள்ளுவாயாக. (எ-று) 35

636 முறைசெயு மன்னனை முந்தீர் சூழ்ப்புவி இறையெனப் போற்றிடும் இயற்கை தன்வளங் குறைவறத் தந்திடக் குடிக ளின்புறும் அறைகழல் வேந்தனுக் கமரார் யாவரே.

(இ-ள்) முறை செயு மன்னனை — நீதி முறைப்படி அரசு செய்யும் அரசனை; முந்தீர் சூழ்ப்புவி — கடலாற் சூழப்பட்ட இப் பூமியிலுள்ள மக்கள்; இறையெனப் போற்றிடும் — கடவுள் எனப் போற்றிடுவர்; இயற்கை தன்வளம் குறைவறத் தந்திட — இயற்கை தன்வளத்தைக் குறைவிடலாது தர; குடிகள் இன்புறும் — குடி மக்கள் இன்புறுவர்; அறைகழல் வேந்தனுக்கு — அப்படி நீதி பரிபாலனம் செய்யும் சத்திக்கும் வீரக் கழல்களை யணிந்த வேந்தனுக்கு; அமரார் யாவரே — பகைவர் யாவருளர்? (பகைவர் யாருமில்லை என்றபடி) (எ-று) 36

செங்கோல் வளைந்தால் அரசு அழியும்

637 கோன்முறை கோடிடிற் குடிகள் குன்றிடும் வான்மழை பொய்த்திடும் வறுமை வாட்டிடும் ஆன்பயிர் அஃகிடும் அரசு வீழ்ந்திடும் தேன்பொழி தெரியலாய் தெவ்வும் வேண்டுமோ.

(இ-ள்) கோன்முறை கோடிடின் — செங்கோல் முறை நெறி தப்பினால்; குடிகள் குன்றிடும் — குடி மக்கள் மெலிவர்; வான் மழை பொய்த்திடும் — வானம் மழை பெய்யாது பொய்க்கும்; வறுமை வாட்டிடும் — வறுமைப்பிணி வாட்டும்; ஆன் பயிர் அஃகிடும் — பசுக்களும், பயிர் வகையும் சுருங்கும் (குறையும்); அரசு வீழ்ந்திடும் — அதனால் அரசு வீழ்ந்திடும்; தேன்பொழி தெரியலாய் — தேனைப் பொழிகின்ற மாலையை யணந்த மன்னனே! தெவ்வும் வேண்டுமோ — அவ்வரசு வீழ்வதற்கு வேறு புறப் புகையும் வேண்டுமோ? (வேண்டாம் என்றபடி) (எ-று) 37

நல்லாட்சிக்குத் துணை

638 ஆன்ற நீதிநூல் லறித லஃதறிந்
தான்ற வர்தமை யமைச்ச ராக்கிடல்
நோன்ற தவத்தவர் நுவல்வ கேட்டிடல்
தோன்று புகழ்தரத் துணையென் றோருதி.

(இ-ள்) ஆன்ற நீதிநூல் அறிதல்—மாட்சிமைப்பட்ட நீதி நூல் களைப் படித்து அறிதல்; அஃது அறிந்து ஆன்றவர் தமை—அப்படி யான நீதி நூல்களைக் கற்றறிந்த அறிவுடையோரை; அமைச்சராக்கிடல்; நோன்ற தவத்தவர்—தவஞ் செய்த தவசிரேஷ்டர்; நுவல்வ கேட்டிடல்—சொல்லுவனவற்றைக் கேட்டிடல்; தோன்று புகழ்தர—விளங்கும் புகழைத்தர. துணை என்று ஒருதி—துணையாகுமென்று அறி வாயாக. (எ-று)

38

639 அறிவு மாற்றலும் ஆய்ந்த சூழ்ச்சியும்
இறுதி நேரினும் இடித்து ரைத்திடும்
உறுதி யுந்நிறை யுண்மை யெண்ணரைப்
பெறுதல் மன்னரைப் பிறங்க வைக்குமே.

(இ-ள்) அறிவும்—நல்லறிவும்; ஆற்றலும் நல்லாற்றலும்; ஆய்ந்த சூழ்ச்சியும்—ஆராய்ந்து ஆலோசனைகளையும் உபாயங்களையும் சொல்லும் திறமையும்; இறுதி நேரினும் இடித்து உரைத்திடும் உறுதியும்—தனக்கு அரசனால் மரண தண்டனை கிடைக்க நேரினும் அவ னுக்குச் சொல்ல வேண்டிய புத்திமதிகளை இடித்து உரைத்திடும் மன உறுதியும்; நிறை நிறையப் பெற்ற: உண்மை எண்ணரை பெறுதல்—உண்மையான, விசுவாசமுள்ள மந்திரிகளைப் பெறுதல்; மன்னரைப் பிறங்கவைக்குமே மன்னரைப் பிரகாசிக்க வைக்கும். (எ-று)

ஏ-அசை.

(வி-ம்) உறுதியுந்நிறை—“ந” ஓசை நோக்கி மிகுந்தது. 36

அரசனுக்கும் ஆட்சிக்கும் கேடுவிளைவிப்பவர்

640 நற்குண மற்றவர் நாட்டிற் பற்றிலர்
உற்றுழி நீங்கிடு முறவில் சூழநர்
பற்றலர் புகழினைப் பரவும் பான்மையர்
மற்றிவர் கேண்மையை மதித்தல் செய்கிலாய்

(இ-ள்) நற்குண மற்றவர்—நற்குணங்களற்றவர்கள்; நாட்டில் பற்றிலர்—நாட்டுப் பற்றில்லாதவர்கள்; உற்றுழி நீங்கிடும்—தூன்புறுங்

காலத்தில் நீங்குகின்ற; உறவில்—மெய் உறவில்லாத; சூழநர்—கற்றத் தவர்; பற்றலர்—பகைவரின்; புகழினைப் பரவும் பான்மையர்—புகழைப் பரப்பும் (சொல்லும்) குணமுடையவர்; மற்றிவர் கேண்மையை—மற்றும் இவர் போன்றவர் நட்பை; மதித்தல் செய்கிலாய்—மதிக்காதிருப்பாயாக. (எ-று)

40

641 இச்சகம் பேசுநர் இலஞ்சம் வாங்குநர்
நச்சக நகைமுக நயமில் வஞ்சகர்
அச்சமில் காதகர் அயல வன்பொருள்
நச்சிடுந் தீயவர் நஞ்சென் றெண்ணுதி.

(இ-ள்) இச்சகம் பேசுநர்—முகமன் பேசுகிறவர்கள்; இலஞ்சம் வாங்குநர்—கைக்கூலி வாங்குபவர்கள்; நச்சக நகைமுக நயமில் வஞ்சகர்—நெஞ்சில் நஞ்சும், முகத்தில் சிரிப்பும் கொண்ட நயமில்லாத வஞ்சகர்; அச்சமில் காதகர்—சிறிதும் பயமில்லாத கொலையாளிகள் அயலவன் பொருள் நச்சிடும் தீயவர்—அயலவன் பொருளை விரும்பும் தீயவர்; (ஆகியோர்) நஞ்சென்று எண்ணுதி—நஞ்சு போன்றவர் என்று எண்ணுவாயாக. (எ-று)

41

642 பிறனில் விழைபவர் பெருங்கா மத்தினர்
அறனில் வழுவீடு மற்ப மங்கையர்
நறவைச் சூதினை நயக்கும் நாணிலர்
உறவை யொருவுதி ஒண்மை வேண்டுமேல்.

(இ-ள்) பிறனில் விழைபவர்—பிறன் மனவியை விரும்புபவர்; பெருங்காமத்தினர்—தணியாத பெரிய காமத்தையுடையவர்; அறனில் வழுவீடும் அற்ப மங்கையர்—கற்ப நெறியாகிய தருமத்தில் வழுவீடும் அற்பகுணமுள்ள மங்கையர்; நறவை—களளை; சூதினை—சூதாட்டத்தை; நயக்கும் நாணிலர்—விரும்பும் நாணமில்லாதவர்; (ஆகியோரின்) உறவை ஒண்மை வேண்டுமேல் ஒருவுதி—ஆகியோரின் உறவை, உனக்கு நன்மை வேண்டுமானால் விலக்குவாயாக. (எ-று)

42

காத்தல்

643 வருபகை யெறிதலும் வளரு முட்பகை
கருவினி லழித்தலுங் கடலிற் காட்டினில்
அருநிலத் திற்பொருள் அலைக்குங் கள்வரைக்
குருதிவை வேலினாய் கோறல் கொள்ளையே.

(இ-ள்) வருபகை எறிதலும்—தன்மேற் படையெடுத்து வரும் பகைவரை மோதி வெல்லுதலும்; வளரும் உட்பகை கருவினில் அழித்தலும்—வளர்ந்துவரும் உட்பகையை தொடக்கத்திலேயே அழித்தலும்; கடலில் கடலிலும்; காட்டினில்—காட்டிலும்; அரு நிலத்தில்—பாலை நிலத்திலும்; பொருள் அலைக்குங் கள்வரை—பொருளை வழிப்பறி செய்யும் கள்வரை; குருதிவை வேலினாய்—இரத்தம் தோய்ந்த கூர்மையான வேலையுடைய மன்னனே! கோறல் கொள்கையே—கொல்லுதல் அரசருக்குரிய கொள்கையேயாகும். (எ-று)

(வி-ம்) ஆறலைத்தல் வழிப்பறித்தல். இங்கே அலைக்கும் என்றது பறிக்கும் என்னும் பொருளைத் தரும். 4?

644 காற்படை கரிப்படை கலின மாப்படை
தேர்ப்படை யாயவை தேர்ந்து காத்தலும்
வேற்படை விற்படை விளங்கு வாட்படை
போர்ப்படைக் கலங்களைப் புதிய வாக்கலும்.

(இதுவும் அடுத்த பாட்டும் குளகம்)

645 நாற்கடல் மீதுசெல் நாவாய் கூட்டலும்
வேற்றுவர் நாட்டினில் வேவு பார்த்தலும்
போற்றுநர் ஒம்பலும் புவியை யாள்பவர்க்
கேற்றமென் றுணருதி இலங்கு பூணினாய்.

(இ-ள்) இலங்கு பூணினாய் - விளங்கும் பூண்களையணிந்த வேந்தே: காற்படை—காலாட்படை; கரிப்படை—யானைப்படை; கலினமாப்படை—கடிவாளம் பூட்டப்பட்ட குதிரைப்படை; தேர்ப்படை ஆயவை தேர்ந்து காத்தலும்; வேற்படை, விற்படை, விளங்கும் வாட்படை; போர்ப்படைக் கலங்களை முதலாய போர்ப்படைக் கலங்களை யெல்லாம்; புதியலாக்கலும்—ஆயுதஞ் செய்யும் கம்மாளரிடங் கொடுத்துச் சாணை பிடித்தும் கூர்மையாக்கியும், புதுப்பித்தலும். (அடுத்த பாட்டில் முடியும்) (எ-று) 44

நாற்கடல் மீதுசெல் நாவாய் கூட்டலும்—நாற்கடலில் செல்லும் கப்பற் றெகையைப் பெருக்கலும்; வேற்றுவர் நாட்டினில் வேவு பார்த்தலும்—பிறருடைய நாட்டில் ஒற்றுப் பார்த்தலும்; போற்றுநர் ஒம்பலும்—சுற்றத்தாரையும் உறவினரையும் பாதுகாத்தலும்; புவியை ஆள்பவர்க்கு—பூமியை அரசாளும் அரசர்களுக்கு; ஏற்றமென்று உணருதி—மேனமையைத்தரும் என்று உணர்வாயாக. (எ-று) 45

அரண்

646 அரணெனப் படுபவை அசில் ஆட்சியும்
புரையில போர்வல பொங்கு தானையும்
தரைவெளி யரணியம் தரங்கம் தின்மதில்
வரையெனப் புகலுவர் வாகை வேலினாய்.

(இ-ள்) அரண் எனப்படுபவை—அரண்களென்று சொல்லப் பெறுபவை; ஆசில் ஆட்சியும்—குற்றமில்லாத அரசாட்சியும்; புரை இல—குற்றமில்லாத; போர்வல—போர்த்தொழிலில் வல்லமையுள்ள; பொங்கு தானையும்—போரென்றவுடன் கிளர்ந்தெழும் படையும்; தரைவெளி—(வெளித்தரை என மாற்றுக) வெளி நிலமும்; அரணியம்—காடும்; தரங்கம்—கடலும்; தின்மதில்—திண்ணிய மதிலும்; வரை—மலையும்; எனப் புகலுவர்—எனச் சொல்லுவர்; வாகை வேலினாய்—வெற்றியையுடைய வேலை ஏந்திய மன்னனே. (எ-று)

(வி-ம்) தரை வெளி என்பதை வெளித்தரை என மாற்றுக. தரங்கம்—கடல்; நீரிடை அகழியையும் சேர்க்க. 46

வாழ்த்து

647 மன்னுக மனுநெறி மறையுஞ் சைவமும்.
மன்னுக மன்னவன் மாசில் கோன்முறை
மன்னுக மண்ணினில் மாரி நல்வளம்
மன்னுக மன்னுயிர் மன்ன நின்புகழ்.

(இ-ள்) மனுநெறி மன்னுக—மனுநெறி நிலைபெறுக; மறையுஞ் சைவமும் மன்னுக—வேதமும், சைவமும் நிலைபெறுக; மன்னவன் மாசில் கோன்முறை மன்னுக—அரசனின் குற்றமற்ற செங்கோன் முறை நிலைபெறுக; மண்ணில் மாரி, நல்வளம் மன்னுக—பூமியில் மாரியும், நல்வளமும் நிலைபெறுக; மன்னுயிர் மன்னுக—மன்னுயிர்கள் நிலைபெறுக. மன்ன நின்புகழ் மன்னுக—மன்னனே நின்புகழ் நிலைபெறுக. (எ-று) 47

சத்தியவான் கூறியது

648 இன்னவை நாரத னியம்ப மன்னனும்
பொன்அவிர் மணிமுடி புவியிற் ருழ்த்திநீர்
சொன்னவை கொண்டனம் சுருதி வாக்கென
என்னவை செய்தவம் எர்னோ வென்றனன்.

(இ-ள்) இன்னவை—இத் தன்மையர்வைகளை; நாரதன் இயம்ப-நாரத மூனிவர் எடுத்துச் சொல்ல; மன்னனும்—சத்தியவானும்; பொன் அவிர் மணிமுடி புவியில் தாழ்த்தி—பொன் ஒளி வீசும் மணிமுடியை பூமியிற் படும்படி தாழ்த்தி; நீர் சொன்னவை—நீர் சொன்னவற்றையெல்லாம்; சுருதி வாக்கெனக் கொண்டனம்—வேத வாக்கென மனத்திற் கொண்டனம்; என் அவை செய்தவம் என்னோ—என்னுடைய அரசவை செய்ததவம் என்னோ? என்றனன். (எ-று)

(வி-ம்) எனது அவைக்கு நீர் வந்து இந்த அரிய புத்திமதி களைச் சொன்னீர். வெற்றைக் கேட்க யானும் எனது அவையும் என்ன தவத்தைச் செய்தோமோ” என்றான் என்றபடி. 48

மன்னன் உலாப் போதல்

வேறு

649 மந்திரி யெழுந்து மன்னா
மாநகர் மக்க ளெல்லாம்
உந்திருக் கோலங் காண
உலாவர வேண்டு கின்றார்
சந்திர மௌலி கோவில்
சார்ந்தவன் பூசை கண்டு
வந்தனை செய்து மீளும்
வழக்குமொன் றுண்டா மென்றான்.

(இ-ள்) மந்திரி எழுந்து—முதன் மந்திரி எழுந்து; மன்னா—அரசனே; மாநகர் மக்கள் எல்லாம்—பெருமை மிக்க இந்த நகரத்து மனிதரெல்லோரும்; உம் திருக்கோலம் காண உமது அழகி அரச கோலத்தைக் காண; உலாவர நீர் அரச உலாவில் வர. வேண்டுகின்றார்—விரும்புகின்றார்; சந்திர மௌலி கோவில் சார்ந்து—சந்திர மௌலிகரன் கோவிலை யடைந்து அவன் பூசை கண்டு அப் பெருமானின் பூசையைக் கண்டு; வந்தனை செய்து—தம்பிட்டு வழிபாடு செய்து; மீளும் வழக்கும் ஒன்று உண்டாய் என்றான்—மீண்டுவரும் பரம்பரையான வழக்கும் ஒன்று உண்டாய் என்று பணிவாகக் கூறினான். (எ-று) 49

650 அரசனு மிசைந்தா னாகி
அனைவரு மெழுக வென்றான்
நரலையி னோதை யென்ன
நாற்றிசை துழனி பொங்க
முரசொடு பேரி யார்த்த
முழங்கின சங்கு காளம்
அரசவா தன்னைப் பாகர்
அழகுறக் கோலஞ் செய்தார்.

(இ-ள்) அரசனும் இசைந்தானாகி—சத்தியவானும் அதற்கு உடன்பட்டு; அனைவரும் எழுக என்றான்—எல்லோரும் புறப்படுங்கள் என்றான்; நரலையின் ஓதை என்ன—கடலின் பேரொலி என்னும்படி; நால் திசை துழனி பொங்க—நாலு திசையும் ஒலி பொங்க; முரசொடு பேரி ஆர்த்த—முரசுடன் பேரிகையும் ஒலித்தது; சங்கு காளம் முழங்கின—சங்கும் காளமும் பேரொலி செய்தன; அரச உலா தன்னை—பட்டத்து யானையை; பாகர் அழகுறக் கோலஞ் செய்தார்—யானைப் பாகர்கள் அழகாக ஒப்பனை செமித்தார்கள். (எ-று) 50

யானையை அலங்கரித்தல்

651 கந்தெறி கடாக்க ளிற்றைக்
கங்கைநன் னீரி லாட்டிச்
சிந்துரக் குழம்பால் மெய்யிற்
சித்திரக் கோலந் தீட்டிச்
சுந்தரக் கலிங்கம் போர்த்துச்
சுடர்மணி யோடை சேர்த்தி
இந்துவின் கீறைய் கோட்டில்
இவங்கு சிம்புரி யணிந்தார்.

(இ-ள்) கந்து எறி—கட்டுத்தறியை முறிக்கும்; கடாக்களிற்றை—மதம் பொருந்திய ஆண் யானையை; கங்கை நல் நீரில் ஆட்டி—கங்கையின் நல்ல நீரில் குளிப்பாட்டி; சிந்துரக் குழம்பால்—சிவந்த குங்குமக் குழம்பால்; மெய்யில்—அதன் உடம்பில்; சித்திரக் கோலம் தீட்டி—அழகிய கோலங்களை எழுதி; சுந்தரக் கலிங்கம் போர்த்து—அழகிய போர்வையைப் போர்த்து; சுடர்மணி ஓடை சேர்த்தி ஒளிரும் மணிகள் பதித்த நெற்றிப் பட்டத்தை இணைத்து; இந்துவின்—கீழைய் கோட்டில்—பிறைச் சந்திரனை யொத்த கொம்பில் (தந்தத்

தில்); இலங்கு கிம்புரி அணிந்தார்—விளங்குகின்ற கிம்புரியை அணிந்தார்கள் (எ—று)

(வி—ம்) கிம்புரி — யானைக்கொம்பிலணியும் பூண். யானையின் “மெய்” என்று சொல்லலாமா என்பார்க்கு — கம்ப இராமாயணம் சித்திரகூடப் படலத்தில் “மெய்கள் நோகின்ற பிடிகள்” என வருதல் காண்க. 51

652 கொங்கலிழ் கதம்ப மாலை
கொழுங்கதிர் ஆரம் தூக்கிப்
பொங்கொலி மணிகள் வீழ்த்திப்
பொலன்தவி சபரத் தேற்றி
அங்கதக் கவளந் தீற்றி
அங்குச மேந்து பாகர்
வெங்கண்மால் வேழந் தன்னை
விடுத்தனர் கோயில் முன்னே.

(இ—ள்) கொங்கு அவிழ் — வாசனையும் கள்ளும் கட்டவிழும்; கதம்ப மாலை—பல பூக்களாலான மாலையும்; கொழுங்கதிர் ஆரம்—குளிர்ச்சிபொருந்தி ஒளி வீசும் ஆரமும்; தூக்கி; பொங்கு ஒலி மணிகள் வீழ்த்தி—மிகுதியாக ஒலி செய்யும் மணிகளைத் தூங்கவிட்டு; பொலன் தவிசு அபரத்து ஏற்றி—பொன்னாலான ஆசனத்தை முதுகில் ஏற்றி; அங்கதக் கவளம் தீற்றி — யானை உணவு உருண்டையை ஊட்டி; அங்குசம் ஏந்து பாகர்; வெங்கண்மால் வேழந் தன்னை — வெவ்வித கண்ணையுடைய, மயக்கங்கொண்ட யானையை; கோயில் முன்னே விடுத்தனர் — அரண்மனையின் முன்னே கொண்டு வந்து விட்டார்கள். (எ—று)

(வி—ம்) அங்கதம்—யானை உணவு. கவளம்—வாயளவு கொண்ட உருண்டை. மணிகள் வீழ்த்துதல்—மணிகளைக் கயிற்றிற் கட்டி இரு பக்கமும் தூங்கவிடல். 52

மன்னனும் பரிவாரமும் புறப்படல்

653 அன்னமு மலங்க லானும்
அரசுவா மீத மர்ந்து
முன்னணி பாய்மாத் தானை
முடியுடை மன்னர் செல்லக்

கன்னியர் கவரி வீசக்
கட்டியங் கணத்தார் கூறப்
பொன்னவிர் கோயில் நீங்கிப்
புறநக ருலாவிற் போந்தார்.

(இ—ள்) அன்னமும்—அன்னத்தின் நடையை ஒத்த நடையை யுடைய சாவித்திரியும்; அலங்கலானும் — அசைகின்ற மாலையை யணிந்த சத்தியவானும்; அரசு உவா மீது அமர்ந்து — பட்டத்து யானையின் மீது ஏறி அமர்ந்து; முன்னணி — முன்னுக்கு அணியாக; பாய்மா—குதிரை; தானை—படை; முடியுடை மன்னர்—முடியையுடைய குறுநில மன்னர்; செல்ல; கன்னியர் கவரி வீச—கன்னிப் பெண்கள் சாமரை இரட்ட; கணத்தார்—ஊர்த் தலைவர்; கட்டியங்கூற: பொன் அவிர் கோயில் நீங்கி - பொன் ஒளிரும் அரண்மனையை நீங்கி; புறநகர் உலாவிற் போந்தார்—புறநகர் உலாச் சென்றார்கள். (எ—று) 53

உலாப் போன காட்சி

வேறு

654 பரியொடு கறையடி பாந்தன கடலென
அரியுயர் கொடியுடன் அசைவன புணையென
கரிபுடை பெயர்வன கருமலை நிகர்வன
பரியுனை துயல்வரல் படரலை புரையுமால்.

(இ—ள்) பரியொடு—குதிரையோடு; கறையடி—யானைகள்; கடல் என பரந்தன; அரி—தேர்; உயர் கொடியுடன் — உயர்ந்த கொடியுடன்; அசைவன—அசைந்து செல்வன; புணை என — மரக்கலம் என்னும்படி இருக்கும்; கரி—யானை; புடைபெயர்வன — வெளியேறுவன; கருமலை நிகர்வன—கரிய மலைகளை நிகர்வனவாகும்; பரி உனை — குதிரையின் பிடர் மயிர்; துயல் வரல்—அசைதல்; படர் அலை — படர் கின்ற அலையை; புரையும்—ஓக்கும். (எ—று) ஆல் — அசை.

(வி—ம்) குதிரைகளும் யானைகளும் பரந்து செல்லுதல் பரந்த கடலைப் போல். கொடியையுடைய தேர்கள் செல்லுவது — அக் கடலில் செல்லும் மரக்கலங்கள் போல்; யானைகள்—கடல் நடுவே கரிய குன்றுகள் போல் காட்சியளித்தன; குதிரையின் பிடர் மயிர் அசைதல்—கடல் அலைபோல் தோன்றின. 54

332

655 வெண்ணிறக் கதலிகை விரிகுடை யசைவன
வெண்ணிறக் குருகினம் விரிந்தணி வகுத்தபோல்
கண்வலை விர்த்திடுங் கயல்விழி வனிதையர்
கண்வலை விரித்துமீன் கவர்பவர் நிகர்வரால்.

(இ—ள்) வெண்ணிறக் கதலிகை — வெண்ணிறக் கொடிகளும்; விரிகுடை—வெண்ணிறமான விரித்த குடைகளும்; அசைவன; வெண் நிறக் குருகினம் — வெண்ணிறக் கொக்குகள் (நீர்ப் பறவைகளும்); விரிந்து அணிவகுத்தபோல்—கடல்மேல் விரிந்து அணிவகுத்துச் செல்வதுபோல் கர்ணப்படும்; கண்வலை விரித்திடும் கயல்விழி வனிதையர்—கண்ணாகிய வலையைவிரித்து காளையரைக்கவரும் கயல்போன்ற விழி களையுடைய மாதர்; கண்வலை விரித்து—கண்களுள்ள வலையை விரித்து; மீன்கவர்பவர்—மீன்களைக் கவர்பவரை; நிகர்வர் — ஒப்பர். (எ—று) ஆல் — அசை. 55

656 திரைசெறி கடன்மிசைத் தினகர நெழுந்தென
அரசனுங் கரிமிசை அணிபெற வலம்வர
முரசொடு துடிதவில் முழவினம் முழங்கின
பரசினர் குடிசனம் பணிந்தனர் பகைவரே.

(இ—ள்) திரை செறி கடன்மிசை—அலைகள் நெருங்கிய கடலின் மேலே; தினகரன் எழுந்தது என—சூரியன் எழுந்ததுபோல்; அரசனும் கரிமிசை—அரசனும் யானை மீது; அணிபெற வலம்வர — அழகு பெற வலம்வர; முரசொடு, துடி தவில், முழவினம்; முழங்கின — ஒலித்தன; குடிசனம் பரசினர்—குடி மக்கள் துதித்தனர்; பகைவர் பணிந்தனர்—பகைவர்கள் பணிந்தார்கள். (எ—று) ஏ—அசை 56

657 மலர்மழை பெய்தனர் மடமயில் மங்கையர்
அலர்முடி சூட்டினர் அரிநெடுங் கண்ணியர்
சிலர்பனி நீரினைச் சிவிறினர் சென்னியிற்
பலர்புகழ் பாடினர் பரவினர் போற்றினர்.

(இ—ள்) மடமயில் மங்கையர்—மடமயில் போலும் பெண்கள்; மலர்மழை பெய்தனர்—மலர் மாரி பொழிந்தனர்; அரிநெடுங் கண்ணியர்—செவ்வரி படர்ந்த நெடிய கண்களையுடைய பெண்கள்; அலர் முடி சூட்டினர்—மாலைகளை அரசனின் முடியிற் சூட்டினர்; சிலர் பனி நீரை—சிலர் குளிர்ந்த பன்னீரை; சென்னியில் சிவிறினர் — அரசனுடைய தலைமேல் விசிறினர்; பலர் புகழ்பாடினர்—பலர் அரசனுடைய புகழைப் பாடினார்கள்; பரவினர் போற்றினர்—அரசனை வணங்கினர், துதித்தனர். (எ—று) 57

658 பூரண பொற்குடம் பொன்மலர்க் கோடிகம்
காரகில் சந்தனம் கற்புரை பாளிதம்
வாரணி வெம்முலை வஞ்சிய ரேந்தியே
நேரணி சென்றனர் நீரர மாதர்போல்.

(இ—ள்) பொன் பூரண குடம்—பொன்னுலான பூரண கும்பம்; பொன்மலர்க் கோடிகம் — பொன்னாற் செய்த பூந்தட்டு; காரகில்—கரிய அகில்; சந்தனம்; கற்புரை—சாம்பிராணி; பாளிதம் — கருப்புரம்; வாரணி—கச்சையணிந்த; வெம்முலை — விருப்பத்தையுண்புண்ணும் முலையையுடைய; வஞ்சியர் ஏந்தியே—வஞ்சிக்கொடி போன்ற பெண்கள் ஏந்தியபடி; நீரர மாதர் போல் — நீரில் வாழ் தெய்வப் பெண்களைப்போல்; நேரணி — நேராகவும் வரிசையாகவும் சென்றனர். (எ—று) 58

659 அலைகடல் மீமிசை அரவணைச் செல்வனும்
அலைமக னும்மிருந் தருளிய போலுமே
சிலைநிகர் திண்புயச் சினக்களிற் றண்ணலுஞ்
சிலைநுதற் செல்வியுஞ் சிவணிவி ளங்கினர்.

(இ—ள்) அலைகடல் மீமிசை—பாற்கடலின்மீது; அரவணைச் செல்வனும் பாம்பிற் பள்ளிகொள்ளும் விஷ்ணுவும்; அலைமகனும் — இலக்குமியும்; இருந்தருளிய போலுமே — இருந்து அருளியது போலவே; சிலைநிகர்—கல்லை மலையை ஒத்த; திண்புய — திண்ணிய புயத்தையுடைய; சினக்களிற்று — லோபங்கொண்ட யானையையுடைய; அண்ணலும்—சத்தியவானும், சிலைநுதற் செல்வியும் வில்லையொத்த புருவத்தையுடைய சாவித்திரியும்; சிவணி—சேர்ந்து; விளங்கினர்—விளங்கினார்கள். (எ—று) 59

சத்தியவானைக் கண்ட மாதரின் நிலை

வேறு

660 ஆம்பலின் மீத மர்ந்தவ்
வநங்கனு மணங்குஞ் செல்லக்
காம்புறழ் கன்னி நல்லார்
காணிய ஈண்டி நின்றார்

தேம்பிழி தெரியல் மார்பன்
திருவுரு உள்ளங் கொண்டே
ஏம்பலித் தினைத்தா ரின்ப
மெய்துத லென்றே வென்றார்.

(இ-ள்) ஆம்பலின் மீதமர்ந்து—யானையின் மீதமர்ந்து; அவ் அநங்கனும் அணங்கும் செல்ல — அந்த மாரணையொத்த சத்தியவா னும், தெய்வப் பெண்ணையொத்த சாவித்திரியும் செல்ல; காம்பு உறழ் கன்னி நல்லார்—மலர்க்கொம்பையொத்த பெண்கள்; காணிய ஈண்டி நின்றார்—அவர்களைக் காணும்பொருட்டு நெருங்கி நின்றார்கள்; தேம்பிழி தெரியல் மார்பன் — தேனைப் பிழிகின்ற மாலையைணிந்த மார்பினையுடைய சத்தியவானின்; திரு உரு உள்ளங் கொண்டே அழ கிய உருவத்தை மனத்திற் கொண்டு ஏம்பலித்து இளைத்தார்—மயங்கி இளைப்படைந்தார்கள்; இன்பம் எய்துதல் என்றே என்றார் — அவனைக் கூடி இன்பமெய்துதல் என்றைக்கோ என்றார்கள். (எ-று) 60

661 ஏழ்பரித் தேரி னேறி
எரிகதிர் இருநீர் ஞாலஞ்
சூழ்வருந் திசையே நோக்குஞ்
சூரிய காந்தி போலத்
தோள்வரை புரையு மன்னன்
தும்பிமீ தூர்ந்து செல்ல
யாழ்மொழி மடவார் கண்கள்
யாவுமத் திகையே நோக்கும்.

(இ-ள்) ஏழ்பரித் தேரின் ஏறி—ஏழு குதிரைகள் பூட்டிய தேரி லேறி; எரிகதிர்—கதிரவன்; இருநீர் ஞாலம்—கடல் சூழ்ந்த உல கத்தை; சூழ் வரும் திசையே நோக்கும்—சுற்றிவர, அத்திசையையே நோக்கும்; சூரிய காந்தி போல—சூரியகாந்தி மலரைப்போல; வரை புரையும் தோள் மன்னன்—மலை போன்ற தோள்களையுடைய சத்திய வான்; தும்பிமீது ஊர்ந்து செல்ல—யானைமீது ஊர்ந்து செல்ல; யாழ்மொழி மடவார் கண்கள் யாவும் — யாழின் இசை போன்ற மொழியைப் பேசும் பெண்களின் கண்களெல்லாம்; அத்திசையே நோக்கும்—அந்தத் திக்கையே நோக்கி நிற்பவையாயின. (எ-று) 61

662 கருப்புவிட மலரம் பேந்துங்
காமனே கிரவுஞ் சப்பேர்ப்
பொருப்பினைப் பொடிசெய் வேற்கைப்
புராந்தகன் குமாரன் றானே

இருப்பினைக் காந்தக் கட்டி
யிழுத்திடு மாறு போலெம்
விருப்பினைத் தூண்டி யீர்த்து
வெதுப்புமிக் காளை யென்றார்.

(இ-ள்) இருப்பினை — இரும்பை; காந்தக்கட்டி இழுத்திடுமாறு போல—காந்தக்கட்டி தன்பால் இழுத்திடும் தன்மைபோல; எம் விருப் பினைத் தூண்டி — எமது ஆசையைத் தூண்டி; ஈர்த்து — தன்பால் இழுத்து; வெதுப்பும்—எம்மை மெலிவிக்கும்; இக் காளை—இந்தக் கட்டி ள்ளமையோன்; கருப்பு வில் மலரம்பு ஏந்தும் — கருப்பம் வில்லையும் மலரம்பையும் ஏந்துகின்ற; காமனே—மன்மதனே? கிரவுஞ்சப் பேர்ப் பொருப்பினைப் பொடிசெய் வேற்கை—கிரவுஞ்சமென்னும் பெரிய மலையைப் பொடிசெய்த வேலைக் கையிற் றுங்கியவனும்; புராந்தகன் குமா ரன் தானே—திரிபுரங்களை யெரித்த சிவபெருமானுடைய குமாரனுமா கிய முருகக் கடவுளோ? என்றார்—என்று பெண்கள் சொன்னார்கள். (எ-று) 62

663 கன்னலின் மொழியா ரிந்தக்
காமனுக் கேவல் செய்யும்
நன்னலந் தானு மில்லேம்
நம்முளங் கொள்ளை கொண்ட
மன்னவன் மருங்கி ருந்து
மான்மயிர்க் கவரி வீசும்
மின்னிடை மடவார் நோற்ற
மிகுதவ மெதுவோ வென்றார்.

(இ-ள்) கன்னலின் மொழியார் — கரும்பையொத்த இனிய மொழியைப் பேசும் மாதர்; இந்தக் காமனுக்கு—இந்தக் காம சொரு பனுக்கு; ஏவல் செய்யும்—ஏவல் செய்கின்ற; நன்னலந்தானும் இல் லேம்—சிறந்த நலந்தானும் இல்லேம்; நம்முளங் கொள்ளை கொண்ட —எம் உள்ளத்தைக் கொள்ளைகொண்ட; மன்னவன் மருங்கிருந்து — மன்னனின் பக்கத்தில் இருந்து; மான்மயிர்க் கவரி வீசும்—சாமரை வீசுகின்ற; மின்னிடை மடவார்—மின்னற்கொடிபோன்ற இடையை யுடைய பெண்கள்; நோற்ற மிகுதவம் எதுவோ என்றார் — செய்த மிகுந்ததவம் எதுவோ என்று கூறினார்கள். (எ-று) 63

664 சங்குலாம் பழனஞ் சூழும்
சாலுவ நாட்டு வேந்தன்
மங்குலா மென்ன வாரி
வழங்கிடும் வள்ள லென்ப

கங்குலாங் காந்த ளங்கைக்
கன்னியர்க் கருளா னுகிற்
கொங்குலாம் மாலை மார்பன்
கொடைவண மென்னே யென்றார்.

(இ-ள்) சங்கு உலாம்—சங்குகள் உலாவும்; பழனஞ் குழும்—வயல்கள் குழுகின்ற; சாலுவநாட்டு வேந்தன்; மங்குலாமென்ன—மேகம் என்று சொல்லும்படி; வாரி வழங்கிடும் வள்ளல் என்ப—வாரி வாரிக்கொடுக்கின்ற கொடையாளி என்பார்; சங்கு உலாம்—கைவளையசகின்ற; காந்தள் அங்கை—காந்தட்பூப் போலும் அழகிய கைகளை யுடைய; கன்னியர்க்கருளானுகில்—கன்னியருக்கு அருள் செய்யானுகில்; கொங்குலாம் மாலை மார்பன்—வாசனை தவழும் மாலையையணிந்த மார்பினையுடைய சத்தியவானின்; கொடைவண மென்னே யென்றார்—வள்ளற்றன்மை என்னே! என்றார்கள். (எ-று) 64

சத்தியவானைக்கண்ட ஓவ்வொருத்தி பட்டநிலை

665 வில்உமிழ் வைரப் பைம்பூண்
விரைமலர் மாலை நாலுங்
கல்உறழ் தோளி னுனின்
கவினெலாங் காண வேண்டிக்
கொல்அயில் கோட்டு நால்வாய்க்
குஞ்சரந் தன்னை நோக்கி
மெல்லந் செல்க வென்று
மெல்லிய லொருத்தி சொற்றாள்.

(இ-ள்) வில் உமிழ்—ஒளியைக் கக்குகின்ற; வைரப் பைம்பூண்—வைரப் பதித்த பொன்னாபரணமும்; விரை மலர் மாலை—வாசம் பொருந்திய மலர் மாலையும்; நாலும்—தொங்கும்; கல் உறழ் தோளினுனின்—கல்லை ஒத்த தோள்களையுடைய சத்தியவானின்; கவினெலாம் காணவேண்டி—எழில் எல்லாவற்றையும் காண விரும்பி; கொல் அயில் கோட்டு நால்வாய்க் குஞ்சரம் தன்னை நோக்கி—கொல்லுந் தொழிலையுடைய கூர்மையான கொம்புகளையும் தூங்கும் லாயையு முடைய யானையை நோக்கி; நீ மெல்ல செல்க என்று—நீ ஆறுதலாகச் செல்வாயாக என்று; மெல்லியல் ஒருத்தி சொற்றாள்—மெல்லிய இயல்பையுடைய பெண்ணொருத்தி சொன்னாள். (எ-று) 65

666 முத்துறழ் மூரற் செவ்வாய்
முழுமதி முகத்தெர் ருத்தி
தைத்தவேள் அம்பி னாலே
தன்னிறை யழிந்தா ளம்மா
வைத்தகண் வாங்கா ளாகி
வள்ளலைத் தனதுள் ளத்திற்
சித்திர மெழுதி நீங்காச்
சிறையினி லடைத்துக் காத்தாள்.

(இ-ள்) முத்து உறழ்—முத்தையொத்த; மூரல்—பல்லும்; செவ்வாய்—சிவந்த வாயும்; முழுமதி முகத்தொருத்தி—பூரண சந்திரன் போலும் முகத்தையுமுடைய ஒரு பெண்; தைத்தவேள் அம்பி னாலே—தைத்த மன்மதனுடைய அம்பினாலே; தன் நிறை அழிந்தாள் அம்மா—தன்னுடைய கற்பு அழிந்தவளானாள்; வைத்த கண் வாங்கா ளாகி—சத்தியவானின் மேல் வைத்தகண் வாங்காதவளாய்; வள்ளலைத் தனது உள்ளத்தில்—சத்தியவானைத் தனது மனத்திறையில்; சித்திரம் எழுதி—சித்திரமாக எழுதி நீங்காச் சிறையினில் அடைத்துக் காத்தாள் அவரை நீங்கிப் போகமுடிபாதபடி தன் மனச் சிறையில் அடைத்துக் காத்து வைத்தாள். (எ-று) 66

667 சீதவார் சேற்கண் சேப்பச்
செய்வாய் வெளுப்ப மிக்க
காதலாற் கனிந்தொ ருத்தி
காவலன் வசத்த ளாகி
மாதரார்க் கமிர்த மன்னுன்
மலையெனப் பரந்த மார்பிற்
கோதையாய்க் குலாவும் பேறுங்
கொண்டிலே னெனக்க லுழந்தாள்.

(இ-ள்) சீதவார் சேற்கண் சேப்ப—குளிர்ச்சி பொருந்திய, நீண்ட கயல்போலுங் கண்கள் சிவக்க; செய்வாய் வெளுப்ப—சிவந்த வாய் வெளுப்படைய; மிக்க காதலால் கனிந்து மிகுந்த காதலால் கனிவுடையவளாய்; ஒருத்தி—ஒருபெண்; காவலன் வசத்தளாகி—சத்தியவானின் ஆசை வசத்தளாகி; மாதரார்க்கு அமிர்தம் அன்னுன்—பெண்களுக்கு அமிர்தம் போல்வானின்; மலையெனப் பரந்த மார்பில்—மலைபோலப் பரந்த மார்பிலே; கோதையாய்க் குலாவும் பேறும்—

மர்ஸயாக நட்பார்டும் பெறு பேறும்; கொண்டிலேன் என—கொண்
டேனில்லையென்று; கலுழந்தாள் — கண்ணீர்விட்டு மனம் உருகினாள்.
(எ-று)

(வி-ம்) குலாவுதல் — நட்பாடுதல், அளவளர்வுதல், சஞ்சரித்
தல்; கலுழ்தல் — உருகுதல், கலங்குதல், அழுதல். 67

668 விலங்கிவில் உமிழும் பைம்பூண்
வெம்முலை மாதொ ருத்தி
அலங்கலம் மாலை வேந்தன்
அகலமும் அயில்வேல் தாங்கும்
உலங்கெழு தோளுங் காணாஉ
உற்றதோர் விரகந் தன்னாற்
கலங்கிநீள் கம்ப மொன்றைக்
களிப்புறத் தழுவி யார்ந்தாள்.

(இ-ள்) விலங்கிவில் உமிழும் பைம்பூண்—விட்டுவிட்டு ஒளிகா
லும் பொன் ஆபரணங்களை யணிந்த; வெம்முலை மாது ஒருத்தி —
காமத்தால் வெப்பமெய்திய முலைகளையுடைய பெண்ணொருத்தி; அலங்
கல் அம்மாலை வேந்தன்—அசைகின்ற அழகிய மாலையணிந்த வேந்த
னுடைய; அகலமும்—மார்பும்; அயில்வேல் தாங்கும் — கூர்மையான
வேலைத்தாங்கும்; உலம் கெழு தோளுங்காணாஉ — கருங்கல்லையொத்த
தோள்களையும் கண்டு; உற்றதோர் விரகந் தன்னால்—அடைந்த காம
நோயினால்; கலங்கி—மதி மயங்கி, (மனங்குழம்பி); நீள் கம்பமொன்றை
—நீண்ட தூண் ஒன்றை; களிப்புறத் தழுவி—மகிழ்வடையக் கட்டித்
தழுவி; ஆர்ந்தாள்—மகிழ்ந்தாள். (எ-று) 68

669 வைவடி வேலொண் கண்ணி
வல்லவோர் சிற்பி தன்னாற்
கைவரக் கடைந்தெடுத்த
கவின்பெறு பாவை யன்னாள்
மைவரை பழித்த தோளான்
மார்பக மாலை மீது
தைவரு தென்ற லென்மெய்
தடவலால் உய்ந்தே னென்றாள்.

(இ-ள்) வைவடி வேல் ஒண் கண்ணி — கூர்மையாக வடிக்கப்
பெற்ற வேலை யொத்த ஒளி பொருந்திய கண்களையுடையவள்; வல்ல
வர் சிற்பி தன்னால்—சிற்பத்தொழிலில் வல்லமையுடைய சிற்பி ஒரு

வனால்; கைவரக் கடைந்து எடுத்த — அழகுறக் கடைந்து எடுக்கப்
பட்ட; கவின்பெறு பாவையன்னாள்—அழகுடைய பாவை போன்றவள்;
மைவரை பழித்த தோளான்—கருநிறமுள்ள மலையைப் பழித்த தோள்
களையுடைய சத்தியவானின்; மார்பக மாலை மீது — மார்பில் தொங்
கும் மாலையின் மீது; தைவரு தென்றல் — தடவி வருப தென்றற்
காற்று; என்மெய் தடவலால்—எனது உடலைத் தடவிச் செல்வதால்;
உய்ந்தேன் என்றாள்—நான் காமவேதனை நீங்கி உயிர் வாழ்ந்தேன்
என்றாள். (எ-று) 69

670 ஐயனை ஆர்ந்து நோக்கி
ஆரணங் கொருத்தி சோர்ந்தாள்
மெய்யினிற் பசலை யூர
மேகலை யிற்று வீழ்ந்த
தொய்யிலேர் கொங்கை விம்மத்
தொகைமணி வார்க ளிற்ற
செய்வதொன் றறியரச் சேடி
சேர்த்தனள் அமளி மீது

(இ-ள்) ஐயனை ஆர்ந்து நோக்கி — சத்தியவானை மகிழ்வுடன்
பார்த்து; ஆரணங்கு ஒருத்தி சோர்ந்தாள் — ஆரணங்கு போல்வாள்
ஒருத்தி சோர்வடைந்தாள்; மெய்யினில் பசலை ஊர — அவளின் உடம்
பில் காமத்தால் பசலை என்னும் தேமல் படர; மேகலை இற்று
வீழ்ந்த—மேகலை அறுந்து வீழ்ந்தது தொய்யில் ஏர் கொங்கை விம்ம
—தொய்யில் எழுதப்பட்ட பொலிவான கொங்கை பருத்து விம்ம;
(அதனால், தொகைமணி வார்க ளிற்ற — கூட்டமாகிய மணிகள் இழைக்
கப்பட்ட கச்சுகள் அறுந்தன; செய்வது ஒன்று அறியாச் சேடி—அத
னைக் கண்டு செய்வது இன்னதென்று அறியாத தோழி, அமளி மீது
சேர்த்தனள்—அவளைப் படுக்கை மீது சேர்த்தாள். (எ-று)

(வி-ம்) காமத்தால்—பசலை யூர்ந்தது. இடை பருத்து அதனால்
மேகலை அறுந்தது. கொங்கை விம்ம அதனால் கச்சு அறுந்தது. சோர்
வடைந்தாள். ஆகவே தோழி அவளைப் படுக்கையிற் கிடத்தினாள். 70

671 பங்கய வாண்மு கத்துப்
பனித்திடும் மையு ன் கண்ணாள்
அங்கையில் அயில்வே லேந்தி
அரியெனப் பொலியும் மன்னன்

மங்கையர் நலங்க னிந்து
மால்கொள மலர்ந்த மார்பைக்
கொங்கைகள் தழுவும் நானாங்
கூடுமோ வெனவ யர்ந்தாள்.

(இ-ள்) பங்கய வாண்முத்து—தாமரைபோலும் ஒளி பொருந்திய முகத்தினையும்; பனித்திடு மை உண் கண்ணாள் — துன்பத்தால் துளிக்கும் மையுண்ட கண்களையுமுடைய ஒரு பெண்; அம் கையில் அயில் வேல் ஏந்தி—அழகிய கையில் கூர்மையான வேலை ஏந்திக் கொண்டு; அரி எனப் பொலியும் மன்னன்—சிங்க ஏறுபோலப் பொலிவுடன் விளங்குகின்ற சக்தியவானின்; மங்கையர் நலங் கனிந்து— மங்கையர் தங்கள் நலங்களையவும்; மால்கொள — மயக்கங்கொள்ளவும்; மலர்ந்த மார்பை—விரிந்து விளங்கிய மார்பினை; கொங்கைகள் தழுவும் நானாங்—தனது கொங்கைகள் தழுவப்பெறும் நானும்; கூடுமோ—கிடைக்குமோ; என அயர்ந்தாள் என உணர்வழிந்தாள். (எ-று) 71

கவிக் கூற்று

672 மைவரைக் களிற்றின் மேவும்
மடங்கலே றனைய மன்னன்
மைவரை பழித்த தோளும்
மன்மலர்ந்த தகன்ற மார்பும்
வைவடி வேற்கை வீரர்
வழிபடுந் தகைய வென்றால்
வைவடி வேற்கண் மாதர்
வசமழி யாரோ வம்மா.

(இ-ள்) மைவரைக் களிற்றின் மேவும் — கரிய மலைபோலும் யானையின்மேற் பொருந்திய; மடங்கல் ஏறு அனைய மன்னன்—ஆண் சிங்கம் போன்ற மன்னன்; மைவரை பழித்த தோளும் — கரிய மலை வடிவப் பழித்த தோள்களும்; மன் மலர்ந்து அகன்ற மார்பும்—மலையுத்தகு செய்தலால் விரிந்து அகன்ற மார்பும்; வைவடி வேற்கை வீரர் — கூர்மையாய் வடிக்கப்பெற்ற வேலைக் கையிற் கொண்ட வீரர்கள்; வழிபடும் தகையவென்றால்—வழிபட்டதக்கனவென்றால்; வைவடி வேல்கண் மாதர் கூர்மையாக வடிக்கப்பெற்ற வேலை ஓத்த கண்களையுடைய பெண்கள்; வசமழியாரோ அம்மா தம்வச மழியாரோ? அம்மா (தம் வசமழிவரென்பது ஆச்சரியமல்லவே.) (எ-று) 72

சாவித்திரியைக் காணுதல்

673 பைந்துணர்ப் படலை மார்பன்
பார்த்திபன் மருங்கி ருந்த
இந்துவின் முகமும் நீல
இணைவிழி மலருந் தேன்பெய்
செந்துவர் வாயுங் காமர்
செப்பிள முலையுங் கொண்ட
சிந்துரப் பாவை தன்னைச்
சேல்விழி மாதர் கண்டார்.

(இ-ள்) பைந்துணர் படலை மார்பன் — அழகிய பூக்களாலான மாலையையணிந்த மார்பனான; பார்த்திபன் — அரசனின் (சக்தியவானின்); மருங்கிருந்த — பக்கத்தில் இருந்த; இந்துவின் முகமும் — பூரண சந்திரன் போன்ற முகமும்; நீல இணைவிழி மலரும் — நீல நிறம் பொருந்திய ஒரு விழியாகிய மலரும்; தேன்பெய்—தேனைப்பொழியும்; செந்துவர் வாயும் சிவந்த பவளம் போன்ற வாயும்; காமர் செப்பு இள முலையும் கொண்ட—அழகிய செப்புப்போன்ற இளம் முலைகளையும் கொண்ட; சிந்துரப்பாவை தன்னை—சிவந்த பாவை போன்ற சாவித்திரியை; சேல்விழி மாதர்—கயல்போன்ற விழிகளையுடைய பெண்கள்; கண்டார்—கண்டார்கள். (எ-று) 73

674 வானக மதியே யென்கோ
வனசமென் மலரே யென்கோ
கானகப் பிடியே யென்கோ
கனகமின் கொடியே யென்கோ
தேனகு மமிழ்தே யென்கோ
தீந்தமிழ்ச் சுவையே யென்கோ
வேனகு விழியி னானே
விளம்புத லெவனோ வென்பார்.

(இ-ள்) வானக மதியே என்கோ — ஆகாயத்திலிருக்கும் சந்திரனே என்று சொல்லுவோமோ; வனசமென் மலரே என்கோ—மென்மையான தாமரை மலரே என்போமோ; கானகப் பிடியே என்கோ—காட்டில் வாழும் பெண்யானையே என்போமோ; கனகமின் கொடியே என்கோ—பொன் மயமான மின்னற் கொடியே என்போமோ; தேன் நுகும் அமிழ்தே என்கோ—தேனைப் பூழிக்கும் அமிழ்து

தமே என்போமோ; தீந்தமிழ்ச் சுவையே என்கோ—இனிய தமிழின் சுவையே யென் பாமோ! வேல்நகு விழியினுளை—வேலைப் பழிக்கும் விழிகளையுடைய சாவித்திரியை; விளம்புதல் எவனோ வென்பார்—சொல்லுதல் எப்படியோ என்று அங்கலாய்புடையவராயினர். (எ-று)

(வி-ம்) எழுவாய்—சேல்விழி மாதர்—73-ம் பாட்டு. 74

675 பாற்கடற் பிறந்த திஞ்சொற்
பவளவாய்ப் பணில மூரற்
சேற்கணின் செய்ய மாது
செங்கம லத்தை நீத்து
வேற்கைகொள் வேந்தன் செய்த
விழுதவப் பயனாற் போலும்
நாற்கடல் சூழு மிந்த
நானிலம் போந்தா ளென்பார்.

(இ-ள்) பாற்கடற் பிறந்த—திருப்பாற்கடலிற் பிறந்த; திம் சொல் இனிமையான மொழியைப் பேசும், பவளவாய்—பவளம் போன்ற வாயையும்; பணிலமூரல்—முத்துப் போலும் பல்லையும்; சேல் கணின் செய்யமாது கயல் போன்ற விழிகளையுடைய இனிய சிவந்த நிறமுடைய இலக்குமி; செங்கமலத்தை நீத்து—செந்தாமரை மலரை நீங்கி; வேற்கைகொள் வேந்தன் செய்த—வேலைக் கையிற் கொண்ட சத்தியவான் செய்த; விழுதவப் பயனாற்போலும் சிறந்த தவத்தின் பயனாற்போலும்; நாற்கடல் சூழும்—நான்கு திக்கும் கடலாற் சூழப் பட்ட; இந்த நானிலம் போந்தாள்—இந்தப் பூமிக்கு வந்தாள், என்பார்—என்று கூறுவாராயினர். (எ-று)

(வி-ம்) எழுவாய்—சேல்விழிமாதர்—73-ம் பாட்டு. 75

676 செங்கயல் பழித்து நீண்டு
செவ்வரி படர்ந்த கண்ணி
பங்கயத் திருவே யன்னாள்
படரொளிப் பாவை யாளின்
வெங்கய மருப்பை வென்று
விரிந்தெழுந் துருண்டு விம்முங்
கொங்கையைத் தழுவ இந்தக்
குமரனென் னோற்று னென்றார்.

(இ-ள்) செங்கயல் பழித்து நீண்டு—செங்கயல் மீனைப் பழித்து, நீண்டு; செவ் அரி படர்ந்த கண்ணி—செவ்வரி படர்ந்த கண்ணையுடையவளும்; பங்கயத் திருவே அன்னாள்—தாமரையில் வீற்றிருக்கும் இலக்குமியே போன்றவளும்; படரொளிப் பாவையாளின்—படர்ந்து ஒளி செய்யும் பாவை போன்றவளுமான சாவித்திரியின்; வெங்கய மருப்பைவென்று—கோபம் பொருந்திய யானையின் கொம்புகளை வென்று; விரிந்து எழுந்து உருண்டு விம்மும்—பரந்து திரண்டெழுந்து உருண்டு பருத்து விம்மும்; கொங்கையை—தனங்களை; தழுவ—தழுவுதற்கு; இந்தக் குமரன்; என்னோற்றான்—என்ன தவஞ் செய்தான்; என்றார். (எ-று)

(வி-ம்) எழுவாய்—சேல்விழிமாதர். 73-ம் பாட்டு. 76

677 கற்பகப் பூங்கொம் பன்னாள்
காமனாங் காதல் கொள்ளும்
அற்புதக் காம வல்லி
அருகிருத் தலினாற் கொல்லோ
மற்பகர் அகலத் தண்ணல்
மதித்திலா னெம்மை யென்று
விற்புரு வத்து வாட்கண்
விளங்கிழை மாதர் சொன்னார்.

(இ-ள்) கற்பகப் பூங்கொம்பு அன்னாள்—கற்பகப் பூங்கொம்பைப் போன்றவளும்; காமனாங் காதல் கொள்ளும்—மன்மதனும் விரும்பும்; அற்புதக் காமவல்லி—அற்புதமான கற்பகத்திற் படருங் கொடிபோல்பவளுமாகிய இவள்; அருகிருத்தலினாற் கொல்லோ—அருகில் இருப்பதனாற் போலும்; மல்பகர்—மற்றொழில் வெளிப்படுத்தும்; அகலத்து அண்ணல்—மார்பையுடைய அரசன்; எம்மை மதித்திலான் என்று—எம்மை மதிக்கவில்லை என்று; விற்புருவத்து—வில்போன்ற புருவத்தையும்; வாட்கண் ஒளி பொருந்திய கண்ணையும் உடைய; விளங்கிழை—விளங்குகின்ற ஆபரணங்களை யணிந்த; மாதர் சொன்னார்—பெண்கள் சொன்னார்கள். (எ-று) 77

678 கூற்றுவ னொருவ னென்று
கூறுவ ருண்மை தேரார்
மாற்றல ருயிரை யுண்ணும்
மன்னவன் கைவே லொன்றுங்

காற்றினிற் கடிய வாகிக்
காளைய ராவி கொள்ளுங்
கோற்றொடி கூர்வேற் கண்ணுங்
குறித்திலர் போலு மென்பார்.

(இ-ள்) கூற்றுவன் ஒருவன் என்று கூறுவர் உண்மை தேரார்—காலன் ஒருவன்தான் என்று கூறுவர் உண்மையை அறியாதார்: மாற்றலர் உயிரை உண்ணும்—பகைவரின் உயிரை உண்ணும்; மன்னவன் கைவேலொன்றும் சத்தியவானின் கையிலுள்ள வேலொன்றையும்; காற்றினிற் கடியவாகி—காற்றிலும் விரைவானவையாகி: காளையர் ஆவி கொள்ளும்—இகாஞரின் உயிரை உண்ணும்; கோல் தொடி அழகிய வளையலையணிந்த சாவத்திரியின்; கூர்வேல் கண்ணும்—கூரிய வேல்போன்ற கண்களையும்; குறித்திலர் போலும் என்பார்—குறித்தாரில்லைப்போலும். என்பார். (எ-று)

(வி-ம்) இவற்றைக் குறித்திருந்தால் இயமன் பலர் என அறிவர் என்றபடி. எழுவாய்—மாதர். 77-ம் பாட்டு. 78

679 காலனை வாதில் வென்று
காதல னுயிரை மீட்ட
வேலமை கண்ணி னுளின்
விழுமிய கற்பை நோக்கின்
ஞாலமுஞ் சிறிதே யம்மா
நாரியர்க் கழகு கற்பே
கோலமும் அணியும் வேறும்
கொடியிவட் கெதற்கா மென்பார்.

(இ-ள்) காலனை வாதில் வென்று—இயமனை வாதத்தில் வென்று; காதலன் உயிரை மீட்ட—கண்வனது உயிரை மீட்ட; வேல் அமை கண்ணினுளின்—வேலைபொத்த கண்ணினையுடைய சாவித்திரியின்; விழுமிய—மேன்மையான; கற்பை நோக்கின்—கற்பின் சிறப்பை ஆராயின்; ஞாலமுஞ் சிறிதே அம்மா—இந்தப் பெரிய பூமியும் சிறிதே அம்மா; நாரியர்க்கு அழகு கற்பே—பெண்களுக்கு அழகு கற்புத்தானேயாம்; கோலமும்—ஒப்பனையும்; அணியும்—ஆபரணங்களும்; வேறும்—பிற அலங்காரங்களும்; கொடியிவட்கு எதற்காம் என்பார்—கொடிபோன்ற இவளுக்கு எதற்காம் என்று கூறுவாராயினர். (தேவையில்லை என்றபடி) (எ-று)

(வி-ம்) எழுவாய்—மாதர். 77-ம் பாட்டு.

79

கவிக் கூற்று

680 தங்கரும் பனைய திஞ்சொற்
திருந்திழை திதலை பூத்த
கோங்கிவர் குவிமென் கொங்கை
கொண்டெழு கொம்ப னாளுக்
கீங்கிணை யெவரு மில்லை
இந்திர லோக மாதர்
தாங்களு மொவ்வார் தையல்
தனக்கிணை தானே யானான்.

(இ-ள்) தங்கரும் பனைய திஞ்சொற்—இனிய கரும்பையொத்த இனிமையான சொல்லையுடையவரும்; திருந்து இழை—திருந்திய ஆபரணங்களை யணிந்தவரும்; திதலை பூத்த—தேமல் பரந்த; கோங்கு இவர்—கோங்கம் பூவை யொத்த; குவிமென் கொங்கை—குவிந்த மென்மையான கொங்கைகளை; கொண்டு எழு கொம்பு அன்னாளுக்கு—கொண்டு எழும் பூங்கொம்பு போன்றாளுமான சாவித்திரிக்கு; ஈங்கு இணை எவரும் இல்லை—இங்கு இணையாக உள்ளவர் எவருமில்லை; இந்திரலோக மாதர் தாங்களும்—தேவலோகப் பெண்கள் தாமும்; ஒவ்வார்—ஒப்பாகார்; தையல் தனக்கிணை தானேயானான்—சாவித்திரி தனக்குச் சமானம் தானேயானான். (எ-று) 80

மன்னன் திருக்கோயிலை யடைதல்

681 கண்டவ ரிவ்வா ருகக்
காவலன் றுணைவி யோடும்
வண்டிமிர் சோலை சூழும்
வளர்மதிற் கோவில் நண்ணி
விண்டுகில் கோபு ரத்தை
விழுந்துமெய் யுறவ ணங்கித்
தொண்டரைத் தொழுது பின்னர்த்
தோரண வாய்தல் புக்கான்.

(இ-ள்) கண்டவர் இவ்வாறு—கண்ட பெண்களின் நிலையில் வாறுக; காவலன்—சத்தியவான்; துணைவியோடும்—சாவித்திரியோடும்; வண்டு இமிர் சோலை சூழும்—வண்டுகள் ஒலி செய்கின்ற சோலைகள் சூழும்; வளர்மதிற் கோவில் நண்ணி—உயர்ந்த மதில்களையுடைய

கோவிலை அடைந்து; விண்துயில்—மேகங்கள் தங்கித் துயில் செய்கின்ற; கோபுரத்தை; விழுந்து மெய்புற வணங்கி—விழுந்து நிலத்தில் உடர்பு பொருந்து ப்படி வணங்கி; தொண்டரைத் தொழுது—அங்கு நின்ற சிவனடியாரை வணங்கி; பின்னர்—அதன் பின்பு; தோரண வாய்தல் புக்கான்—சித்திர கோபுர வாயிலுட் புகுந்தான். (ஏ—று) 81

இறைவன் திருக்கோலங் காணல்

682 பொன்னொளிர் அவையின் நாப்பண்
பொலன்மணித் தவிசின் மீது
மின்னவிர் சடையிற் றிங்கள்
மிலைச்சிமெய் நீறு பூசி
மன்னுயிர்க் கபய மோர்கை
மற்றது வரதங் காட்ட
இன்னருள் பாலித் தையன்
இருந்தவக் கோலங் கண்டான்.

(இ—ள்) பொன் ஒளிர் அவையின் நாப் பண்—பொன் ஒளிரும் (பிரகாசிக்கும்) சபையின் நடுவிலே; பொலன் மணித் தவிசின் மீது—அழகிய பொற் பீடத்தின் மீது; மின்னவிர் சடையில்—மின் ஒளிரும் சடையில்; திங்கள் மிலைச்சி—திங்களைச் சூடி; மெய்நீறு பூசி—உடம்பில் திருநீறு சாத்தி; மன்னுயிர்க்கு அபயம் ஓர்கை—நிலைபெற்ற சீவர்களுக்கு ஒருகை அபயத்தையும்; மற்றது வரதம் காட்ட—மற்றக் கை வாதத்தையுங் காட்ட; இன்னருள் பாலித்து—இனிய திருவருளை நல்கி; ஐயன்—எம்பிரான்; இருந்த அக் கோலம் கண்டான்—இருந்த அத் திருக்கோலத்தைக் கண்டான். (ஏ—று)

(வி—ம்) பொன்னுற் செய்யப்பட்ட சபை—பொன் ஒளி வீசியது. அபயம்—அடைக்கலம். வரதம்—ஈதல், கட்டாட்சம். 82

683 அண்ணலா நிருந்த கோலம்
அரசன்கண் களிப்பக் கண்டு
கண்ணொற் பயனை யின்றே
கண்டனன் என்று நெக்கு
மண்ணின்மேல் விழுந்து ருண்டு
மார்புற வணங்கி நின்று
பண்ணினுற் பதிகம் பாடிப்
பரமனைப் பரவ லுற்றான்.

(இ—ள்) அண்ணலார் இருந்த கோலம்—என்பெருமான் இருந்த திருக் கோலத்தை; அரசன் கண்களிப்பக் கண்டு—சத்தியவான் தனது கண்கள் களிக்கும்படி கண்டு; கண்ணினுற் பயனை இன்றே கண்டனன் என்று நெக்கு—கண்களைப் பெற்றதலாலாய பயனை இன்று அறிந்தேன் என்று மனங் கசிந்துருகி; மண்ணின்மேல் விழுந்து உருண்டு—பூமியில் விழுந்து உருண்டு; மார்புற வணங்கி—மார்பு நிலத்திற் பொருந்த வணங்கி; நின்று—எழுந்து நின்று; பண்ணினுற் பதிகம் பாடி—இசை கலந்த பதிகத்தைப் பாடி; பரமனைப் பரவலுற்றான்—ஈஸ்வரனை வழிபடலாயினன் (ஏ—று) 83

சத்தியவான் சந்திரமௌலீசுவரரைத் துதித்தல்

வேறு

684 மாலயன் காணு மலரினை யடிகள்
மாணியைக் காத்திட மண்மேற்
சேலயல் புரளச் செழுங்கதிர் விளையுந்
திருக்கட லூரெனும் பதியிற்
காலனை யன்று கடிந்தமை கண்டுன்
கழலினை துணையென வந்தேன்
ஆலம ரெந்தாய் அமரர்தங் கோவே
அளியனை யாதரித் தருளே.

(இ—ள்) மால்—திருமாலும்; அயன்—பிரமாவும்; காணு—காணாத; மலர் இணையடிகள் மலரை ஒத்த இரண்டு திரு அடிகள்; மாணியை—பிரமசாரியாகிய மார்க்கண்டேயனை; காத்திட காக்கும் பொருட்டு; மண்மேல்—இப் பூமியின் மேல்; சேல் அயல் புரள—கயல் மீன் அயலிற் புரள; செழுங் கதிர் விளையும்—செழுமையாகிய நெற்கதிர்கள் விளையும்; திருக்கடலூர் எனும் பதியில்—திருக்கடலூர் என்னும் தலத்தின் கண்ணே; காலனை அன்று—இயமனை அன்றொருநாள்; கடிந்தமை கண்டு—தடிந்தமை கண்டு; உன் கழலினை—உனது இரண்டு திருவடிகளையும்; துணை என வந்தேன்—துணை என்று எண்ணி வந்தேன்; ஆல் அமர் எந்தாய்—கல்லால மரத்தின்கீழ் வீற்றிருக்கும் எந்தையே; அமரர்தம் கோவே—தேவர்களுக்கு அரசனே; அளியனை—அளிக்கப்படத்தக்க எளியவனாகிய என்னை; ஆதரித்து அருள்—ஆதரித்துத் துத் திருவருள் செய்வீராக (ஏ—று) ஏ—அசை 84

685 அந்தரத் தவரும் அவுணருங் கூடி
அமுதினை யருந்திட விழைந்து
மந்தரம் மத்தாய் வாசுகி நாணய்
மறிதிரைப் பாற்கடல் கடையு

வந்தனை நஞ்சை வானவர் வெருவ
வாங்கியே யுண்டவுன் னருளைச்
சிந்தனை செய்துன் சீரடி யடைந்தேன்
சிறியனை யாதரித் தருளே.

(இ-ள்) அந்தரத்தவரும்—சுவர்க்க லோகத்துத் தேவரும்; அவ
ணரும்—அசுரரும்; கூடி—முன்னொருகால் சேர்ந்து; அமுதினை அருந்
திட—அமுதை உண்ண; விழைந்து—விரும்பி; மந்தரம் மத்தாய்—மந்
தர மலை மத்தாகவும்; வாசுகி நாணய்—வாசுகியென்னும் பாம்பு
நாணாகவும்; மறிதிரைப் பாற்கடல்—கீழ் மேலாகத்துள்ளும் திரையை
யுடைய திருப்பாற்கடலை; கடைய—கடைந்தபோது; வந்து அனை
நஞ்சை—வந்து சேர்ந்த நஞ்சினை; வானவர் வெருவ—தேவர்கள் கண்டு
அஞ்ச; வாங்கியே உண்ட உன் அருளை—நஞ்சைக் கொடுத்தபோது
அதனை) வாங்கி உண்டு அருளிய உமது திருக்கருணையை; சிந்தனை
செய்து உன் சீரடி அடைந்தேன்—நினைந்து நானும் உமது சிறப்பான
திருவடிகளே சரணம் என்று வந்தடைந்தேன்; சிறியனை ஆதரித்து
அருளே—சிறியவனாகிய என்னை நன்கு ஆதரித்துத் திருவருள் செய்
வீராக. (எ-று) ஏ—அசை

85

686 எழுநிலை மாடம் எல்லினைத் தடுக்கும்
எழில்பெறு மதுரையம் பதியில்
வழுதியின் ஆணை வைகையை யடைக்க
வகையறி யாதவள் வந்தி
தொழுதுனை வேண்டத் துணையவட் காகித்
தூமுடி மீதுமண் சுமந்த
முழுமுதற் பொருளே முடிவிலா இன்பே
மூர்க்கனை யாதரித் தருளே.

(இ-ள்) எழுநிலை மாடம்—ஆங்குள்ள ஏழுக்கு மாணிக்கைகள்;
எல்லினைத் தடுக்கும்—சூரியனின் செலவைத் தடுக்கும்; எழில்பெறு
மதுரையம் பதியில்—அழகுபெற்றுள்ள மதுரை என்னும் அழகிய பட்
டினத்தில்; வழுதியின் ஆணை—பாண்டிய மன்னனின் ஆணைப்படி;
வைகையை அடைக்க—வைகை நதியின் கரையை அடைக்க;
வகை அறியாதவள் வந்தி—வகை அறியாதவளாகிய
வந்தி என்னும் மூதாட்டி; தொழுது உனை வேண்ட—
வணங்கி உம்மை வேண்டிக்கொள்ள; துணை அவட்கு ஆகி—அவளுக்கு
க்குக் கூலியாளாகிய துணையாகி; தூமுடி மீது—தூய்மையான திரு
முடி மீது; மண் சுமந்த—வைகைக் கரையின் மண்ணினைச் சுமந்த;

முழுமுதற் பொருளே—முழுமுதற் பொருளாயுள்ளவரே! முடிவு இவா
இன்பே—அழிவற்ற இன்பமே! மூர்க்கனை—மூடனாகிய என்னை; ஆத
ரித்து அருள்—ஆதரித்து அருள் செய்வீராக. (எ-று) ஏ—அசை 86

687 தம்பலந் தேராத் தாருக வனத்துத்
தவத்தவர் தருக்குடன் விடுத்த
உம்பலின் உரியும் உழுவையின் அதனும்
உவந்தணிந் துடுக்கைகை யேந்தி
அம்பலத் தாடும் அற்புதக் கூத்தா
அண்டரும் அறியொண வரனே
ஐம்புல னடக்கி யகத்துனை யிருத்தா
அசடனை யாதரித் தருளே.

(இ-ள்) தம்பலம் தேரா—தம்முடைய பலத்தை அறியாத
தாருக வனத்துத் தவத்தவர்—தாருகாவனத்து முனிவர்கள்; தருக்கு
டன் விடுத்த—அகங்காரத்துடன் ஏவிவிட்ட; உம்பலின் உரியும்—
யானையின் தோலையும்; உழுவையின் அதனும்—புலியின் தோலையும்;
உவந்து அணிந்து—உவப்புடன் தரித்து; உடுக்கை கை ஏந்தி—உடுக்
கையைக் கையிலேந்தி; அம்பலத்து ஆடும் அற்புதக்கூத்தா—திரு அம்
பலத்தின் கண்ணே நின்று திரு நடனஞ் செய்த நுனுகின்ற அற்புதக்
கூத்தனே! அண்டரும்—வானோரும்; அறியொண வரனே—அறிய முடி
யாத சிவபெருமானே; ஐம்புலன் அடக்கி—பஞ்ச புலன்களையும் அடக்கி;
அகத்து உனை இருத்தா—மனத்துள்ளே உன்னை இருத்தாத; அச
டனை—பேதையாகிய என்னை; ஆதரித்து அருள்—ஆதரித்து அருள்
செய்வீராக (எ-று) ஏ—அசை. 87

688 குன்றவில் லேந்திக் கூடலர் புரந்திக்
கொளுவிய குரைகழல் வீரா
பன்றியின் குருளை பசித்தழ அன்பாற்
பால்நினைந் தூட்டிய பரனே
நன்றறி தவத்தோர் நமோநம் வென்றுன்
நாமமே செபித்துயர் வற்றார்
ஒன்றிய உளத்தால் உன்பதம் பணியா
உலுத்தனை யாதரித் தருளே.

(இ-ள்) குன்றவில் ஏந்தி—மேருமலையை வில்லாக ஏந்தி; கூட
லர் புரம்—பகைவரின் முப்புரங்களையும்; தீக்கொளுவிய—தீ மூட்டிய;
குரைகழல் வீரா—சத்திக்கும் வீரக்கழல்களை யணிந்த வீரனே; பன்றி

யின் குருள்—பன்றியின் குட்டிகள்; பசித்து அழ—பசியினால்; அன் பால்—அவற்றின்மேற் கருணை கொண்டு; பால் நினைந்து ஊட்டிய பரனே—பாலை நினைந்து ஊட்டிய பரம்பொருளே; நன்று அறி தவத் தோர் நன்கு கற்றுணர்ந்த தவத்தோர்; நமோ நம என்று உன் நாமமே செபித்து உயர்வுற்றார்—நமோ நம என்று உன்னுடைய நாமத்தைச் செபித்து உயர்வடைந்தார்கள்; ஒன்றிய உளத்தால்—ஒருமைப்பாடுள்ள மனத்தால்; உன்பதம் பணியா—உன் திருப்பாதங் களைப் பணியாத உலுத்தனை—பேராசைக்காரனை; ஆதரித்து அருள்—ஆதரித்து அருள் செய்வீராக. (எ—று) ஏ—அசை.

(வி—ம்) பசித்தழ—அழகைப் பொருளை யுணர்த்தியது இலக்கணை வழக்கு. உலுத்தன்—பேராசைக்காரன்—தகுதியற்றவனாக இருந்தும், சிவகிருபைக்கு ஆசைப்பட்டவன். 88

689 மத்தமும் மதியும் மௌலியிற் சூடி
மழவிடை யேறருள் மன்னு
நித்தமு மன்பர் நெஞ்சிடங் கொண்ட
நிருத்தனே நின்மலர நித்தா
அத்தமும் பொருளும் ஆக்கமென் நெண்ணி
அலைவுறு மனத்தின னாகிச்
சித்தமுன் பாலே சேர்த்திட மாட்டாச்
சிதடனை யாதரித் தருளே.

(இ—ள்) மத்தமும்—ஊமத்தம் பூலையும்; மதியும்—திங்களை யும்; மௌலியிற் சூடி—திருமுடியிற் சூடி. மழவிடை ஏறு அருள் மன்னு இளமையான விடையின் மேல் ஏறும் அருளுடைய மன்னனே; நித்தமும் அன்பர் நெஞ்சிடங்கொண்ட எப்போதும் அன்பர் உள் ளத்தே கோயில் கொண்டருளிய; நிருத்தனே—கூத்தயர்பவனே; நின் மலா—மலரகிதனே; நித்தா நித்தியமானவனே; அத்தமும் பொரு ளும் பொன்னையும் பொருளையும்; ஆக்கம் என்று எண்ணி—நிலைபான செல்வமென்றெண்ணி; அலைவுறு மனத்தினனாகி—அலைகின்ற மனத் தினையுடையனாகி, சித்தமுன்பாலே சேர்த்திட மாட்டா—மனத்தை உமது திருவடியின் மேலே செலுத்தமாட்டாத; சிதடனை அறிவிலி யாகிய என்னை; ஆதரித்து அருள்—ஆதரித்து அருள் செய்வீராக. (எ—று) ஏ—அசை.

(வி—ம்) மௌலி—முடி, சடை, தலை.

690 மழுமறி யேந்தி மங்கையொர் பாகா
மனைதொறும் பலிபெறும் பரனே
அழுதுனக் காளாய் அஞ்செழுத் தோதி
அரகர சிவசிவ வென்று
தொழுமடி யார்கள் தொல்வினை நீக்கித்
துரிசெலா மறுத்தநற் றுணைவா
முழுமுதற் பொருளே முக்கணம் மாளே
முசுடனை யாதரித் தருளே.

(இ—ள்) மழு மறி ஏந்தி—மழுவையும் மாளையும் ஏந்தியவனே; மங்கையொர் பாகா—உமாதேவியாரை வாம பாகத்தில் உடையவனே; மனை தொறும் பலி பெறும் பரனே—பிச்சாடன மூர்த்தியாக மனை தொறும் பலிபெறும் பரம்பொருளே; அழுது உனக்கு ஆளாய் மனம் கசிந்துருகி உனக்கு ஆளாய்; அஞ்செழுத்து ஓதி—திருவைந்தெழுத் தைச் செபித்து; அரகர சிவ சிவ என்று—அர, அர, சிவ, சிவ என்று; தொழும் அடியார்கள்—வணங்குகின்ற சிவனடியார்கள்; தொல்வினை நீக்கி—பழ வினைகளை நீக்கி; துரிசு எலாம் அறுத்த—குற்றம் துன்பம் ஆகிய எல்லாவற்றையும் அறுத்த; நல் துணைவா—நல்ல துணைவனே; முழுமுதற் பொருளே—முழுமுதற் கடவுளே; முக்கண் எம்மானே—மூன்று கண்களையுடைய எமது தலைவனே; முசுடனை—கீழ்மகனாகிய என்னை; ஆதரித்து அருள்—ஆதரித்து அருள் செய்வீராக. (எ—று) 90 ஏ—அசை.

691 சுந்தரன் முடிமேற் றிருவடி சூட்டிச்
சொன்மலர் மாலைகொள் சுகிர்தா
பந்தனை விரலி பாகமாய்ப் புணர்ந்த
பரமநின் பாதமே யல்லால்
இந்திரன் முதலாம் இமையவர் பதங்கள்
இசையினு மீண்டவை வேண்டேன்
சந்திரமௌலி சங்கரா இந்தச்
சனுக்களை யாதரித் தருளே.

(இ—ள்) சுந்தரன் முடிமேல்—சுந்தர மூர்த்தியின் முடியின் மேல்; திருவடி சூட்டி—திரு நல்லூரிலே திருவடிகள் சூட்டி; சொன் மலர் மாலை கொள்—பாமாலைகளை அவர் பாட ஏற்றுக்கொள்ளும்; சுகிர்தா—நண்பனே! (சுந்தரர் தோழனே); பந்தனை விரலி—பந்து அணையும் விரல்களையுடைய உமாதேவியார்; பாகமாய்ப் புணர்ந்த—பாகமாகப் பொருந்திய; பரம—புரம்பொருளே; நின்பாதமே அல்லால்

—தேவரின் திருவடிகளே யல்லாமல்; இந்திரன் முதலாம் இமைய வர் பதங்கள் இந்திரன் முதலாகிய வாணோர் பதவிகள்; இசையி னும்—பொருந்தினும்; ஈண்டு அவை வேண்டேன் இவ்விடத்து அவற்றை விரும்பேன்; சந்திர மௌனி—சந்திரனைத் தரித்த திருமுடியை யுடையவனே! சங்கரா—ஆன்மாக்களுக்குச் சுகத்தைச் செய்பவனே! இந்த சளுக்களை—இந்த வீணை! ஆதரித்து அருள்—ஆதரித்து அருள் செய்வீராக. (எ—று) ஏ—அசை,

(வி—ம்) சளுக்கன்—வீணன்; அகந்தைக்காரன்.

91

692 தணிவருங் காதல் தலையெடுத்த தோங்கத்
தலைவனின் தாளினை யடைந்தேன்
மணிமிடற் றேறே மலைமகள் கேள்வா
மதித்திலேன் மற்றொரு வாழ்வை
அணிதிகழ் தில்லை யாடாங் காக
ஐந்தொழில் நடம்புரி அரசே
பணிமதி குடும் பரம்பரம் பொருளே
பதிதனை யாதரித் தருளே.

(இ—ள்) தணிவரும் காதல்—தணியாத அன்பு; தலையெடுத்து ஓங்க—அதிகப்பட்டு வளர; தலைவ—தலைவனே! நின் தாளினை அடைந் தேன்—உமது திருவடிகளை அடைந்தேன்; மணி மிடற்று ஏறே—கரு நிறமடைந்த கண்டத்தையுடைய ஆண் சிங்கம் போன்றவரே; மலை மகள் கேள்வா—பார்வதியின் தலைவனே! மற்றொரு வாழ்வை மதித் திலேன்—வேறொருவாழ்வை மதித்தேனில்லை; அணிதிகழ்—அழகு பிர காசித்தொளிரும்; தில்லை ஆடரங்காக—தில்லையிலுள்ள திருப்பொற் சபையே நடனமாடும் அரங்காக; ஐந்தொழில் நடம்புரி அரசே—பஞ்ச கிருத்திய நடனத்தைச் செய்கின்ற அரசனே (தலைவனே); பணி—பாம்பையும்; மதி திங்களையும்; குடும் பரம் பரம் பொருளே—அணிந் துள்ள மேலான பரம்பொருளே! பதிதனை—கசடாகிய என்னை; ஆத ரித்து அருள்—ஆதரித்து அருள் செய்வீராக (எ—று) ஏ—அசை.

(வி—ம்) தலையெடுத்தல்—அதிகப்படல்; தக்க பருவமெய்தி ஒரு துறையில் நிலையுறுகை. கேள்வன்—தலைவன், கணவன். மலைமகள்— பருவதராஜன் புத்திரி.

92

693

கார்முகில் காணாக் கான்பயிர் போலக்
கருகிய உளத்தின னாகி
நீர்விழி சோர நெஞ்சநெக் குருக
நின்னருள் வேண்டிநின் றேற்கு
வார்துணை முலையாள் வருடிய பாதா
வள்ளல்நீ யருளிலை யானால்
ஊர்சிரிக் காதோ உனதருள் பொய்யோ
உவந்தெனை யாதரித் தருளே.

(இ—ள்) கார்முகில் காணாக்—கரிய மேகத்தைக் காணாத; காந் பயிர் போல—காட்டுப் பயிர் போல; கருகிய உளத்தினன் ஆகி— வாடிக்கருகிய உளத்தினன் உடையவனாகி; நீர் விழி சோர்—கண்ணீர் கண்களிலிருந்து வடிய; நெஞ்ச நெக்குருக—மனம் நெக்குநெக்குருக; நின் அருள் வேண்டி நின்ற ஏற்கு—நினதுதிருவருளை வேண்டி நின்றவனாகி எனக்கு; வார்துணை முலையாள்—வார் கட்டப்பட்ட சோடான முலைகளையுடைய உமாதேவியார்; வருடிய பாதா—வருடுகின்ற திரு வடிகளை உடையவனே; வள்ளல்நீ அருளிலையானால்—அருள் வள்ள லாகிய நீயே அருள் செய்யாது ஒழியின்; ஊர் சிரிக்காதோ— ஊரார் உன்னைப் பார்த்துச் சிரிக்கார்களோ; உனது அருள் பொய்யோ—உனது திருவருள் பொய்க்குமோ; உவந்து எனை ஆதரித்து அருள்—உவப்புடன் என்னை ஆதரித்து அருள் செய்வீராக. (எ—று)

ஏ—அசை.

(வி—ம்) காட்டுப் பயிருக்கு மேகத்தில் இருந்துதான் நீர் கிடைக் கும். மழை பெய்யும் மேகம் கருமையாக இருக்கும்: கருமேகமில்லா விடில், மழையிலில்லை. வெண்முகில் என்றால் வெய்யில் எறித்து வெப்ப மாயிருக்கும். பயிர் கருகும்.

ஊர் சிரிக்காதோ—நீ பெருவள்ளல் என்று ஊரறியும். அப்படி யிருக்க, உன்னருள் வேண்டி நிற்கும் எனக்கு நீ அருளாயாயின், உன் வள்ளன்மையைப் பார்த்து ஊர் சிரிக்காதோ? உனது அருளும் பொய்யோ? என்றபடி.

93

வேறு

694

எம்பெரு மானை யிவ்வா
நிருந்தமிழ்ப் பதிகம் பாடிக்க
கம்பிதங் கொண்டு மன்னன்
கசிந்துள முருகிப் போற்றி

சா—33

அம்பிகை தன்னை யேத்தி
அப்புறம் வலமாய்ப் போந்து
தும்பியைக் குமரன் றன்னைத்
தொழுதனன் றுணைவி யோடு.

(இ-ள்) எம்பெருமானே இவ்வாறு — சந்திர மௌஸீஸ்வரனை இங்ஙனமாக; இருந்தமிழ்ப் பதிகம் பாடி — பெருமையுடன் கூடிய சிறந்த தமிழ்ப்பதிகம் பாடி; கம்பிதங்கொண்டு — அன்பு மேலீட்டால் நடுக்கங் கொண்டு; மன்னன் — சத்தியவான்; கசிந்து உளம் உருகி—மனங் கசிந்து உளம் உருகி; போற்றி — வணங்கி; அம்பிகை தன்னை ஏத்தி — உமாதேவியாரையும் வணங்கி; அப்புறம் வலமாய் போந்து — அப்பால் வலமாக வந்து; தும்பியை — கணபதியை; குமரன் தன்னை — முருகனை; துணைவியோடு தொழுதனன் — சாவித்திரியோடு வணங்கினான். (எ-று) 94

அரண்மனைக்கு மீளுதல்

695 அந்தண ரளித்த நீற்றை
அணிந்தவ ராகி பெற்று
வந்தவர்க் கெல்லாந் தானம்
வகைவகை யாக வீந்து
மந்திரி முதலோர் குழ
மன்னனுந் தேவி யோடு
தந்தியின் மீதி வர்ந்து
தனதரண் மனைக்கு மீண்டான்.

(இ-ள்) அந்தணர் — கோவிற் பூசகராகிய வேதியர்; அளித்த நீற்றை அணிந்து — கொடுத்த விபூதிப் பிரசாதத்தையணிந்து; அவர் ஆகி பெற்று — அவரது ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்று; வந்தவர்க்கெல்லாம் தானம் வகை வகையாக ஈந்து — வந்தவர்களுக்கு அவரவர்க்கேற்ற வகைவகையான தானம் கொடுத்து; மந்திரி முதலோர் குழ — மந்திரி முதலானோர் குழ; மன்னனும் தேவியோடு சத்தியவானும் சாவித்திரியுடன்; தந்தியின் மீது இவர்ந்து — யானையின்மேல் ஏறி; தனது அரண்மனைக்கு மீண்டான் — தனதரண்மனைக்குத் திரும்பிச் சென்றான். (எ-று) 95

சத்தியவானின் ஆட்சிச் சிறப்பு

696 இத்தல வேந்தர்க் கெல்லாம்
இலட்சிய மன்ன னாகச்
சத்திய வானுந் தெய்வச்
சாலுவ நாட்டைப் பன்னாள்
எத்திசை யோரும் போற்ற
இனிதர சாட்சி செய்து
புத்திரர் பலரைப் பெற்றுப்
பூவையோ டினிது வாழ்ந்தான்.

(இ-ள்) இத்தல வேந்தர்க்கு எல்லாம் — இந்தப் பூவுலகத்து அரசருக்கெல்லாம்: இலட்சிய மன்னனாக — ஒரு இலட்சிய மன்னனாக; சத்தியவானும் — சத்தியவானென்பான்; தெய்வச் சாலுவநாட்டை — சாலுவ தேயத்தை; பல் நாள் — பலகாலம்; எத்திசையோரும் போற்ற — எத்திக்கிலும் உள்ளவர்கள் வணங்க; இனிது அரசாட்சி செய்து — இனிதாகச் செங்கோல் செலுத்தி; புத்திரர் பலரைப் பெற்று — சற்புத்திரர் பலரைப் பெற்று; பூவையோடு — சாவித்திரியோடும்; இனிது வாழ்ந்தான் — இனிதாக வாழ்வானாயினான். (எ-று) 96

(வி-ம்) தெய்வச் சாலுவநாடு என்றது — தெய்வத்தன்மை பொருந்திய சத்தியவானும் சாவித்திரியும் இருந்து அரசாட்சி செய்யப்பெற்ற நாடாகையால் என்க. 96

697 அத்திரு நாட்டி லுள்ள
ஆடவ ரரச னைப்போற்
சத்தியந் தவறா ராகிச்
சால்புடன் வைகி னார்கள்
தத்தையின் மொழியின் மாதர்
தாவில கற்பின் மிக்க
உத்தமி போல வாழ்ந்தார்
உலகிறை வழித்தா மன்றே.

(இ-ள்) அத்திரு நாட்டிலுள்ள ஆடவர் — அந்தச் சாலுவத் திரு நாட்டிலுள்ள ஆண்கள்; அரசனைப்போல் — சத்தியவானைப்போல; சத்தியந்தவறாராகி; சால்புடன் வைகினார்கள் — சான்றாண்மையுடன் வாழ்ந்தார்கள்; தத்தையின் மொழியின் மாதர் — கிளியை ஒத்த மொழி

யையுடைய பெண்கள்; தாவில கற்பின் மிக்க — குற்றமில்லாத கற்பில் மிக்கவளாகிய; உத்தமி போல — உத்தம லட்சணங்களுள்ள சாவித்திரி போல; வாழ்ந்தார்; உலகு இறை வழித்தாம் அன்றே — உலகோர் அரசன் வழியிலே நடப்பார்கள் அல்லவா? (எ-று)

(வி-ம்) சத்தியவானையும் சாவித்திரியையும் ஒத்துச் சாலுவ நாட்டினர் வாழ்ந்தனர் என்றபடி.

97

கற்புடையோர் பெருமை

698 கற்பினு லொருத்தி முன்னுட்
கதிரினை நிறுத்தி வைத்தாள்
கற்பினுல் மதுரை தன்னைக்
கண்ணகி யெரிய வைத்தாள்
கற்பினு லிவளு மீண்டு
கணவனி னுயிரை மீட்டாள்
கற்பினுர் பெருமை பேசக்
கவிஞர்க்கு மாற்றா தம்மா

(இ-ள்) கற்பினுல் ஒருத்தி — கற்பு மேம்பாட்டினால் ஒருபெண் (நளாயினி); முன்னுள் முற்காலத்தில்; கதிரினை — குரியனை; நிறுத்தி வைத்தாள் — உதய மாகாமல் நிறுத்தி வைத்தாள்; கற்பினுல் மதுரை தன்னை கண்ணகி எரிய வைத்தாள் கற்பு மேம்பாட்டாற் கண்ணகி, மதுரைமாநகரை எரியவைத்தாள்; கற்பினுல் இவளும் ஈண்டு கணவனின் உயிரை மீட்டாள் — கற்பு மேம்பாட்டால் இச் சாவித்திரியும் இவ் வுலகில் தவது நாயகனாகிய சத்தியவானின் உயிரை மீண்டும் பெற்றாள்; அம்மா — அம்மம்மா, கற்பினுர் பெருமைபேசக் கவிஞர்க்கும் ஆற்றாது — கற்பினையுடையவர்களது பெருமையைச் சொல்லல் புலவர்களுக்கும் இயலாததாகும். (எ-று)

கற்பின் பெருமை, சொல்ல முடியாத மகத்துவமுடையது என்றபடி.

(வி-ம்) கதிரினை நிறுத்தல்: — “நளாயினி பொழுது விடிய மாங்கலியம் இழக்கக் கடவாள்” என்று மாண்டவ் மகளிஷி சாபமிட்டார். நளாயினியோ, பொழுது விடியாமல் இருக்கச் சாபமிட்டாள். இதனால் பொழுது விடியாமல் இருந்தது. பின் தேவர்களின் விருப்பப்படி இருவர் சாபமும் நீக்கப்பட்டது.

மதுரையை எரித்தல்: — கண்ணகியின் கணவனாகிய கோவலனை பாண்டிய மன்னன் சள்வனென்று குற்றஞ் சுமத்தி மரண தண்டனைக்குள்ளாக்கினான். கணவனாக, தன்கணவன் கள்வனல்லென்று நிலைநாட்டி, கடுஞ் சினத்தால், மதுரை நகரைத் தீக்கிரையாக்கினான். 98

நூற்பயன்

699 சத்தியி னருளி னாலே
சமனுடன் வாது செய்து
சத்திய னுயிரை மீட்ட
சற்குண வதியின் காதை
பத்தியோ டோது வோர்கள்
படித்ததைச் சொல்வோர் கேட்போர்
சத்திய முவகை யன்பு
சார்ந்துநீ டீழி வாழ்வார்.

(இ-ள்) சத்தியின் அருளினாலே — சாவித்திரி தேவியின் அருளினாலே; சமனுடன் வாது செய்து — சமனுடன் வாதாடி; சத்தியன் உயிரை மீட்ட — சத்தியவானுடைய உயிரைத் திரும்பப் பெற்ற; சற்குணவதியின் காதை — நற்குணமுள்ள சர்வித்திரியின் சரிதத்தை; பத்தியோடு ஓதுவோர்கள் — அன்போடு கற்பவர்களும்; அதைப் படித்துச் சொல்வோர் — அதனை இசையுடன் பாடி அதன் பொருளை விரித்து எல்லோருக்கும் விளங்கும்படி பயன் சொல்பவர்களும்; கேட்போர் — அங்ஙனம் சொல்லும்போது மெய்யன்போடு கேட்பவர்களும் (ஆகிய எல்லோரும்); சத்தியம் — உண்மை நெறியும்; உவகை — (தாம் தாம் விரும்பும் பயன்களைப் பெறுதலால் ஏற்படும்) பெரு மகிழ்வும்; அன்பு — (இல்லறத்தோர்க்கும் துறவறத்தோர்க்கும் இயல்பாகவே அமைய வேண்டிய எல்லோரிடத்து முண்டாகும் உள நெகிழ்ச்சியாகிய) அன்பும்; சார்ந்து — (மற்றைய சான்றோர்க்குரிய நற்குணங்கள் எல்லாவற்றையும் குறைவறப்) பெற்று (மகிழ்ந்து); நீடுழி வாழ்வார் — (இப் பூவுலகத்தின் கண்ணே எக் குறைகளும் இல்லாமல்) நீடுழி காலம் இனிதாக வாழ்வார்கள். (எ-று)

99

வாழ்த்து

700 வானம்மும் மாரி பெய்க
வையகம் வளஞ் சிறக்க
ஆனின் முயிர்கள் வாழ்க
அரிவையர் ஆண்கள் கற்பும்

ஞானமும் பேணி வாழ்க
நல்லர சாட்சி யோங்க
கானகத் தெமனை வென்ற
காரிகை காதை வாழ்க.

(இ—ள்) வானம் மும் மாரி பெய்க—வானம் மாதம் மூன்று முறை மழை பெய்வதாக; வையகம் வளம் சிறக்க—பூமியில் பல் வளங்களும் மிகுதியாவதாக; ஆன் இனம் உயிர்கள் வாழ்க—பசுக்களும் உயிர்களும் வாழ்க; அரிவையர் ஆண்கள்—பெண்களும் ஆண்களும்; கற்பும் கற்பையும்; ஞானமும்—ஞானத்தையும்; பேணி வாழ்க—பாதுகாத்து வாழ்வாராக; நல் அரசாட்சி ஓங்க—நல்ல செங்கோலாட்சி ஓங்குவதாக; கானகத்து எமனை வென்ற—காட்டினிடத்தே இயமனை (வாதி) வென்ற; காரிகை காதை—சாவித்திரி சரிதம் என்னும் இந்நூல்; வாழ்க—இனிது என்றென்றும் வாழ்க. (எ—று)

(வி—ம்) கற்பும் ஞானமும் பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் வேண்டுமென்பது வலியுறுத்தப் பட்டது. 100

மங்கல வாழ்த்து

701 கோன்முறை யரசன் வாழ்க!
குவலய மினிது வாழ்க!
தேன்பொதி கஞ்சன் வாழ்க!
திகழற மினிது வாழ்க!
நூன்முறை சான்றோர் வாழ்க!
நுவலுமைந் தெழுத்தும் வாழ்க!
மாணசிவ னடிகள் வாழ்க!
மலரருட் சத்தி வாழ்க!

(இ—ள்) கோன்முறை அரசன் வாழ்க—செங்கோல் முறைப்படி அரசு செய்யும் அரசன் வாழ்வானாக; குவலயம் இனிது வாழ்க—செங்கோலாட்சி நடைபெறுவதால், பூமியும் பூமியிலுள்ளவர்களும் இனிதே வாழ்க; தேன்பொதி கஞ்சன் வாழ்க—தேன் பொதிந்து நிறைந்துள்ள தாமரை ஆசனமாகிய பிரமதேவன் இனிது வாழ்வானாக; திகழ் அறம் இனிது வாழ்க—அவனால் இனிது விளங்கும் அறமாகிய படைத்தற் ரெழில் இனிதே வாழுக; நூன்முறை சான்றோர் வாழ்க—நூன்முறைகளை இனிதே உணர்ந்த கல்வி கேள்விகளால் நிறைந்த மேலோர்கள் இனிது வாழுக; நுவலும் ஐந்தெழுத்தும்

வாழ்க—எல்லா மந்திரங்களிலும் சிறந்ததாகச் சொல்லப்படும் முடிபுச் சர்க்கரமும், திரு நீறும் உருத்திராக்கமும். இனிதே வாழ்க கடவன்; மான் சிவன் அடிகள் வாழ்க—மகத்துவம் மிகுந்த சிவபெருமானுடைய திருவடிகள் வாழ்க, (பெரியோருகிய சிவபெருமான் எவ்வளவு மாம்); அருள் மலர் சத்தி வாழ்க திருவருளை மலர்த்துகின்ற திருவருட் சத்தியானவன் (சாவித்திரி தேவி) வாழ்வானாக. (எ—று)

(வி—ம்) மான்—மகத்துவம், பெரியோன், மகான்.

101

சுபம்.

முடிசூட்சே சருக்கம் முற்றிற்று

சாவித்திரி சரிதம் முற்றிற்று

திருச்சிற்றம்பலம்.

“சுழத்திலே பூதன் தேவனார் தொடக் கம் மாவைக் கவுணியன் வெண்ணெய்க் கண்ணனார் வரையும் பல்வேறு புலவரும் கவிஞருந் தோன்றிப் பல்வேறு வகைப்பட்ட இலக்கிய நூல்களைச் செய்து தமிழ்த்தாயை வளம் படுத்தி வந்திருக்கிறார்கள் அவர்கள் அடிச் சுவட்டிலே இந்நாளிற் றேன்றிப் பாமழை பொழிந்து வருகின்றவர் கவிமணி வேலுப்பிள்ளை கனகசபாபதி அவர்களாவார். இவர் எழுதிய பாடல்கள் என்னை மிகுதியுங் கவர்ந்தன. கவி மரபுந் தமிழ் மரபும் பிறழாமல் அப்பாடல்கள் அமைந்திருக்கின்றன. பாடல்கள் இனிய அழகிய செஞ்சொற்களால் அமைந்திருக்கின்றன. கருநதைக் கவரும் பொருள்வளமுடையன

கவிமணியினுடைய பாடல்கள், நல்லூர்ச் சின்னத்தம்பிப் புலவர், நவாலியூர்ச் சோம சுந்தரப் புலவர் முதலிய புலவர்களின் பாடல்களைப் போன்று மனதைக் கொள்ளை கொள்ளும் இயல்புடையன.....”

— புலவர்மணி சோ. இளமுருகனார்.

(இந்நூலாசிரியரின் “கனவும் கவிதையும்” என்ற கவிதைத் தொகுதிக்கு வழங்கிய அணிநுரையிலே.)